HAFTALIK MİZAH DERGİSİ

UYKUSUZ

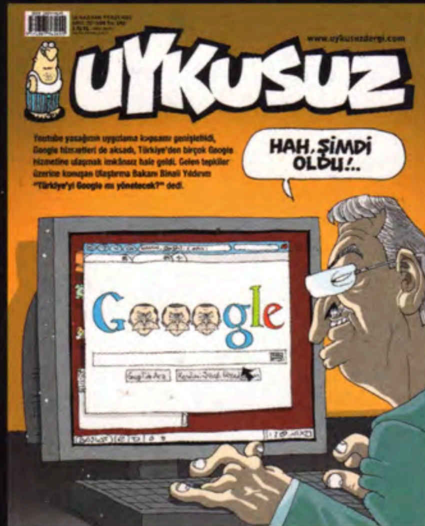
12

CİLT 12 • HAZİRAN'10-AĞUSTOS'10 • SAYI 144-156

UYKUSUZ
CİLT 12 • HAZİRAN'10-AĞUSTOS'10 • SAYI 144-156
12

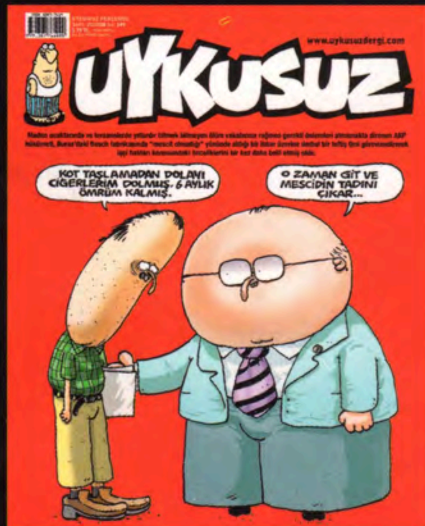

HAFTALIK MİZAH DERGİSİ

UYKUSUZ

Akşamsefası

UYKUSUZ
CİLT 12 • HAZİRAN'10-AĞUSTOS'10 • SAYI 144-156
12

ISSN 1307-7619
3 HAZİRAN PERŞEMBE
SAYI: 2010/23 No: 144
1.75 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 2.00 TL.

www.uykusuzdergi.com

UYKUSUZ

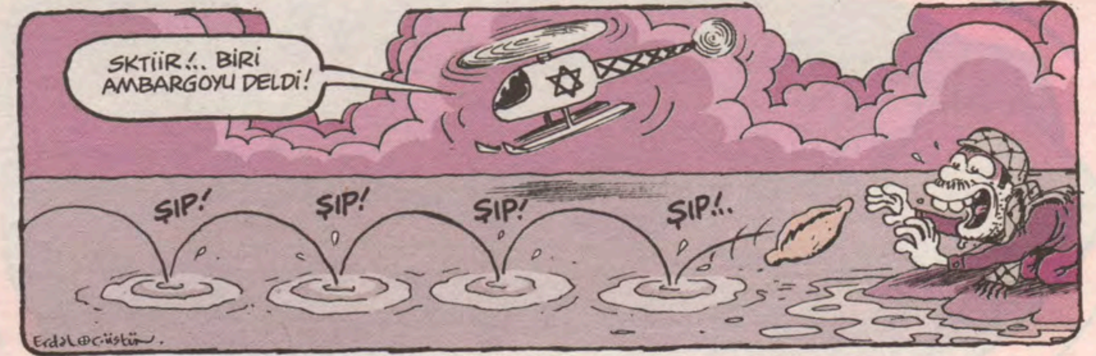
İNSANİ YARDIMA İNSANLIK DIŞI SALDIRI:
Gazze'ye yardım taşıyan gemilere baskın yapan İsrail askerleri 9 kişiyi öldürdü.

ÇÖK, ÇÖK!..
ÇÖMELİNCE
Bİ ŞEY
YAPMAZ!..

Abluka altındaki Gazze'ye insani yardım taşıyan gemiler saldırıya uğradı. İsrailli askerlerin silahsız sivillere ateş açtığı olayda 9 kişi hayatını kaybederken, onlarca kişi yaralandı, 360 kişi tutuklandı.

ŞİİRSEL BİR TONLAMAYLA OKUYUNUZ.

CHP'li bir milletvekilinin, "Tayfun Talipoğlu'na Bam Teli için **ayda 60 bin TL** ödendiği doğru mu?" sorusuna TRT Genel Müdürü İbrahim Şahin, şiddetle karşı çıktı: *"Ödemeyle ilgili iddialar gerçeği yansıtmamakta olup ilgiliye yalnızca 'Bam Teli' programı için* ***bölüm başına 25 bin TL*** *ödenmektedir." (Not: Bam Teli programı haftada bir yayınlanmaktadır.)*

DİSKODAYDIM HABERİM OLMADI

İstanbul'un son ormanlık alanlarını yok edecek olan üçüncü köprü tartışmaları sırasında, hidroelektrik santraller için dereler özel sektöre satılırken, çıkarılan maden kanunuyla zeytinlik alanların yok edilmesine izin verilirken sesi çıkmayan Çevre ve Orman Bakanı Veysel Eroğlu ortaya çıktı: *"Bu yıl gürültü kirliliği yaratan eğlence merkezlerine büyük cezalar gelecek. Samimi olarak söylüyorum ki gerekirse baskınları bizzat ben yapacağım."*

NASILSA DİLİMİZİ BİLMİYOR

Bundan 2 yıl önce, ünlü model Karolina Kurkova'nın göbek deliğini estetik ameliyatla yok ettirdiğini iddia eden Türk medyası, Kurkova'nın İstanbul ziyareti sırasında göbek deliğiyle ilgili fikrini değiştirdi. Yeni habere göre, 2.5 ay erken dünyaya geldiği için Kurkova'nın göbek deliği yok ve fotoğraflarında göbeğine photoshop'la Adriana Lima'nınki yerleştiriliyor...

FLAŞ!

Karolina'nın göbek deliği Adriana'nın g.tüymüş!!!

TIKLA BEBEĞİM

SİYASET DÜNYASI BEKLEDİĞİ İSME KAVUŞTU

"Kılıçdaroğlu" kelimesiyle birlikte siyaset dünyasının kelime oyunu hevesi iyice zincirlerinden boşandı. CHP taraftarlarının Kemal Kılıçdaroğlu için ürettiği "KılıçDARoğlu, DAR etmeye geliyor" sloganına, AKP Grup Başkanvekili Suat Kılıç, bambaşka bir kelime oyunuyla karşılık verdi: *"Soyadı Kılıçdar bir kere... Soyadında darlık var. Yapamayacak, yürütemeyecek göreceksiniz..."*

DUA EDİN SAĞLAM GEREKÇE BULAMADIK

Hacettepe Üniversitesi Rektörlüğü'nün, Tekel işçisine destek vermek, halay çekmek, fakülte önünde şarkı söylemek, 8 Mart'ı kutlamak gibi gerekçelerle öğrencilere açtığı soruşturmalar sonuçlanmaya başladı. Soruşturma açılan 70 öğrenciden yedisine birer dönem, iki öğrenciye birer yıl uzaklaştırma cezası verilirken son sınıftaki bir öğrenci de okuldan atıldı.

ÖLÜM BENİ DURDURAMAZ

Eşinin kafasından aşağı bir kavanoz b.k dökmesiyle bilinen ülkemizin en acayip insanlarından Sevan Nişanyan, kendisi için inşa ettirdiği anıt mezarın ardından yine kendisi için bir kule yaptıracağını duyurdu:

HOBİLERİM

Dış Ticaret eski Müsteşarı, AKP bürokratı Tuncer Kayalar'ın, bankalar tarafından 2005- 2008 yılları arasında kuruma tahsis edilen127 bin TL'nin 126 bin 904 TL'sini kendisi için harcadığı ortaya çıktı. Tuncer Kayalar'ın özel zevklerinden bazıları şunlar: *Deniz spor malzemeleri, meyveli soda, halı saha ücreti, spor ayakkabı, tekmelik, dizlik, flama, top, kaymaklı ekmek kadayıfı, çiçek, dalış elbisesi, mobilya, yöresel kilim, çanta, takım elbise, çikolata, otel konaklama, meyve, gazete...*

BİŞEYLER DUYDUM

FIRAT BUDACI

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Ömer Dinçer 30 madencinin hayatını kaybettiği maden kazasıyla ilgili olarak "güzel öldüler" dedi.

KAÇ YIL OLDU?

- Tayyip Erdoğan'ın futbol oynarken omzu çıkalı **1 yıl**...
- Sanatçı Serkan Özkaya'nın malzemesi kadayıfla kaplanmış tavuk etinden oluşan küçük bir ayı kafası şeklinde tasarladığı "Bana Onun Kellesini Getirin" isimli heykeli, İstanbul'daki bir lokantanın menüsüne gireli **2 yıl**...

- Yeliz Yeşilmen, çevresinin kitap oku baskısıyla, kendi kendine "Bir konu seç okumaya alış" kararını aldıktan sonra "Renk Arnasyon" kitapları okumaya karar vereli **6 yıl**...
- Tayyip Erdoğan'ın vatandaşlara çiçek atarken omzu çıkalı 12 yıl...
- Tayyip Erdoğan'ın bir açılış töreninde omzu çıkalı **16 yıl**...
- TRT denetimi, Barış Manço'ya "Arkadaşım Eşşek" şarkısını kuzuların daha sevimli olduğu gerekçesiyle "Arkadaşım Kuzu" olarak değiştirmesini önereli tam **29 yıl** olmuş.

BDP'li Şerafettin Halis, "Cumhurbaşkanı Gül, askerin de operasyon yapmak istemediğini söyledi."

TOKİ başkanı Erdoğan Bayraktar kurumun kaynaklarıyla ilgili olarak "İnanın bize bu parayı allah gönderiyor" dedi.

Aşık Yılanı

Sssssevıyorum ssseni diye
Çok da güvenme bana ssssakın,
Sssağlam değildir karakterim
Sssokulacağın gün yakın!..

Kesmez beni coşkun ssssevgi
Sssssokmanın hazzı yanında,
Pundunu buldum mu sssszarım
Tıssssslarım sssokma anında!..

Yılanı der ki derim kalım
Ssssürünürüm ortam ortam,
Ssssesim çıkınca beni salın
Yokssa ssssokuverirım o an!..

İran'a saldırmak için fırsat kollayan Amerika bahaneler üretmeye devam ediyor.

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR

■ Mangala dikkat! Mangal dış güçlerin bir oyunudur. Tamam çok seviyoruz, hep beraber hava biraz açsa, cümbür cemaat koşa koşa mangal yakmaya gidiyoruz da, şöyle bir bakıyorum mangal geleneği olan ülkelerin halklarına, mangalın IQ'dan temiz bir yirmi otuz puan götürme ihtimali kafamı kurcalıyor. Dünyada mangalı bizim kadar seven bir de Amerikalılar var ve birbirinin aynı iki partiden oluşan bir sistemi demokrasi zannederek yaşıyorlar. Bursaspor da şampiyon olunca bizim ligimizdeki şampiyonların sayısı beşe yükseldi ama Amerikan demokrasisi İskoç ligi gibi, ya Glasgow Rangers ya da Celtic şampiyon oluyor ya o hesap bir demokrasi. Vermişler benim cefakeş Amerikalı kardeşimin eline barbeküyü, dünya umurunda değil. Bak adamların geleceklerini hortumladılar, ses edeni yok. Neden? Barbeküden fırsat bulamıyorlar. Garipelerim barbeküye etleri atarken soyuldular. Bence karanlık güçler işini görmek istedikleri ülkelerde mangalı destekliyor, bizi komple mangala sevk etmeye çalışıyor. Mangal işi çok karanlık. Haftaya yazımı yazamazsam falan bilin ki bana haddimi bildirmek istemişlerdir. Korkuyorum arkadaşlar.

■ Tamam tamam, illa mangal yapmak istiyorsanız yapın da gözünüzü seveyim yol kenarında bari yapmayın şu mangalı. Hayır geçen hafta sonu sahil yolunda mangal dumanı yüzünden görüş mesafesi iki metreye kadar düşmüştü, o derece.

■ Hayatımın bir kısmı Eskişehir, bir kısmı Bursa ve geri kalanı da İstanbul'da geçti. Ama şöyle bir düşünüyorum da lisedeyken bindiğim 95 numaralı Eminönü-Akıl Hastanesi otobüs hattında Eskşehir'den de Bursa'dan da daha çok zaman geçirmişim. Demek ki hayatımızın bir kısmını da belli başlı bazı otobüs hatlarında geçirebiliyormuşuz. Geçirdiğimiz yetmiyormuş gibi o otobüs hatlarıyla duygusal bir bağ dahi kurabiliyormuşuz. Bunu da Akıl Hastanesi otobüs hattının kaldırıldığını öğrendiğimde fark ettim. Otobüs hattı kaldırıldı diye memleketime zeval gelmiş gibi üzüldüm. Çok üzülmedim ama.

■ Bu arada Ruh ve Sinir Hastalıkları Hastanesindeki doktorların, başhekimin falan "Akıl Hastanesi" lafını duyunca acayip sinirlendiklerini biliyor muydunuz? İETT'nin başhekime inat "Akıl Hastanesi" diye otobüs hattı çalıştırmasına hala bir anlam verebilmiş değilim. Kavgalılar mıydı acaba?

■ Şimdi tam hatırlayamıyorum detayları ya, Steven Levitt isminde bir ekonomist bir toplantıda anlatıyor, vaktiyle Şikago Üniversitesinden genç bir doktora öğrencisi araştırma yapmak için gettolarda dolaşırken yanlış kapıyı çalmış, bir uyuşturucu çetesinin içine düşmüş. Çete abiyi yirmi dört saat rehin tutmuş, ne ayak, polis mi, rakip çeteden mi diye anlamak için. O bir günün sonunda da anlamışlar, tırttan bir akademisyen, salıvermişler. Yalnız abi azimli çıkmış, oradaki muhabbet de hoşuna mı gitti nedir, ertesi gün bir daha gitmiş oraya, "beni de aranıza alın" demiş, çete de nasıl bir çeteyse bunu alıp çete elemanı yapmışlar.

■ Bunların hesabı başka tabii. Bu çetenin içine giren akademisyen aşağı yukarı on yıl boyunca gizli gizli çetenin muhasebesini tutmuş, gelir gider hesabını yapmış, ne alınıyor ne veriliyor bir bir hesaplamış, sürekli de bu başta bahsettiğim Levitt'e bilgileri ulaştırmış. O arada hapse falan bile girmiş, polise "ben aslında akademisyenim" falan da diyememiş garibim. Her neyse sonunda ortaya çıkmış ki, uyuşturucu çetesine girenlerin aldıkları ücretler Mc Donalds'ta yeni işe girenlerin aldığı parayla aynı. Mc Donalds'tan farkı esnek çalışma saatleri ve 4 yıl içinde %25 ölüm riski. Her dört kişiden biri dört yıl içinde ölüyor yani ki, bu oran dünya tarihindeki savaşların hepsinden kat be kat yüksek. Araştırmayı yapanlar "bir insanın uyuşturucu çetesine girmesi aptalcadır" sonucuna varmışlar ki, aslında bu kadarını bana sorsalar ben de söylerdim, boşu boşuna on yılı çete içinde harcanmamış olurdu yavrucağın o ayrı.

■ Brokoliye verilen önem ve ehemmiyet başka bir sebzeye verildi mi bilmiyorum. Böyle sanki Almanyada çalışan akrabanızın Düsseldorf'lu eşi gibi yabancı bir havası var. Seviyorum da tadını ama diğer sebzelerin arasında böyle bir "A bak o başkadır, borcuna sadıktır, adamı satmaz, arkandan konuşmaz" havası yaratılmasını anlamıyorum.

■ Bir de brokoliyi James Bond filmlerinin prodüktörü Albert Broccoli'nin dedesi icat etmiş, oradan parayı bulmuş Broccoli ailesi diye bir yalan duymuştum, tanıdık tanımadık yüzlerce insana da yaymıştım. Şimdi düşünüyorum, rahmetli Metin Demirhan'ın oltasına gelmiş olabilirim o konuda ama bu da brokoli sebzesine mesafeli olmamda bir etkendir elbette.

Haftanın iddiasız iddiası

Eskiden atari salonlarında, karşılıklı dövüş oyunu oynarken oyuna başlamadan önce "dur olum bir dakika, bir şey yapma, ben bir hareketleri öğreneyim, tuşların yerine bakayım" bahanesiyle sinsi gibi aduket gönderip "pardon" diyenler, gelecekteki hayatlarında küçük hesapların peşinde koşan küçük insanlar olmuşlardır gibi geliyor bana. En çok orta kademe yönetici olabilir bunlardan bence.

Sizden Gelenler:

Ankara'dan Sevgi ve Erdal çifti düğün davetiyelerini göndermiş. Programımı olduğu için katılamayacağımı bildirecektim ama sonra fark ettim ki davetiye geçen yılın. Geçmiş düğün davetiyesini niye gönderdiler bilmiyorum. Zaten tanımıyorum da ben bu çifti. Mutluluklar dileyeceğim ama hala evliler mi onu bile bilmiyorum. Hep böyle şeyler gönderip kafamı karıştırıyorsunuz. Zaten güç bela çalışıyor, bir sorun olursa sizden bileceğim.

Bursa'dan Kübra yarım kilo kestane şekeri göndermiş, ona sevindim bakın. Oturdum hapur hupur yedim, hatta kalanını da eve götürdüm evde yedik. Kestane şekerlerini yerken pakete iliştirdiği mektubu da okuyayım dedim, Sevgili Ersin diye başlıyordu. Meğer Ersin'e göndermiş kızcağız. Gerisini okumadım tabii mektubun, başkasının mektubunu okumak adetim değildir. Ama Ersin arıza yapmasın diye mektubu da çaktırmadan Ersin'in masasına bırakıp kaçtım. "Kim yedi lan benim kestane şekerlerimi?" diye geziniyor şimdi ortada.

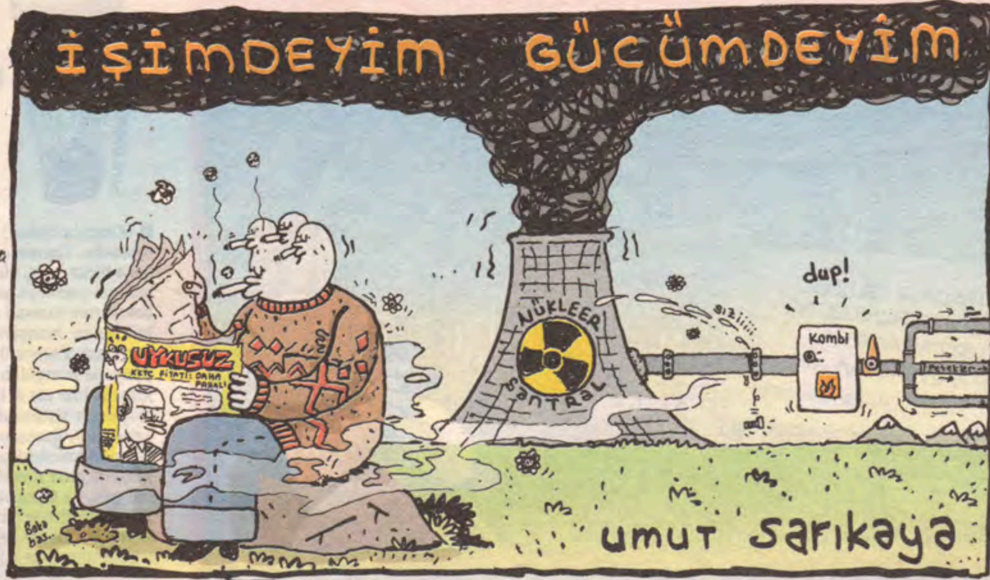
Almanya'dan Tuncay Acar, "Hacı ne haber nasıl gidiyor" diye SMS, Nişantaşı'ndan Ali Murat Hamarat "Ulan sen benim spor yazarlığı kariyerimi nasıl diline dolarsın" diye tehdit mektubu, annem de severim diye keçi peyniri göndermiş. Gelenler bu kadar.

Aklımda Kaldığı Kadarıyla Dünya Tarihi: Kadeş Barışı

Efendim hep savaş hep savaş anlatacak değiliz ya, bir de bu savaşların neticesi barışlar, ateşkesler antlaşmalar var. Kadeş Barışı da bunlardan biri, yazılı olarak ortaya konmuş ilk barış antlaşması.

Çok eskiden, bu Mısırlılarla Hititliler arasında kız alıp verme meselesinden bir tatsızlık çıkıyor. Tabii kız alıp verme kısmı işin bahanesi, bir nevi Irak'taki kitle imha silahları, bir nevi eski zamanların 11 Eylül'ü, siz bakmayın Hititlerin, "biz size gelin gönderdik, yüksek yüksek tepelere ev kurmuşunuz, annesinin bir tanesini hor görmüşünüz" diye galeyana gelmesine, bu iki devlet de büyümüş, doğal sınırlarına kavuşmuş, yol eşkıyalığı falan yapıyorlar, köylünün, çiftçinin ümüğüne binmiş mahsulüne ortak olmuşlar, tarlalardan daha çok pay kapmaya çalışıyorlar. Bildiğin haramilerin saltanatı yani. Ben şimdi buradan Eti bisküvilerini tenzih ederim, Hititler Anadolu'yu, Mısırlılar da kuzey Afrika'yı haraca bağlamışlar, buğünkü Suriye civarlarını da haraca bağlamak için kapışıyorlar. İşte o yüzden birbirlerine giriyorlar ama Kore savaşı hesabı bakıyorlar ki bunlar birbirini yenemeyecek, hadi anlaşalım diyorlar. Bilinen ilk yazılı anlaşma bu işte. Yalnız o zaman internet zinternet yok, faks modem hiç yok, bu kuntiz haramiler kendi memleketlerine "yenişemedik, anlaştık" demiyor da "şöyle yendik böyle yendik" diye anlatıyor. İşte o zamandan beri de savaşlardan sonra antlaşma yapmak ve de her iki tarafın da kuntizlik edip kendi memleketinde "Savaşı biz kazandık" diye propaganda yapması gelenek olmuş.

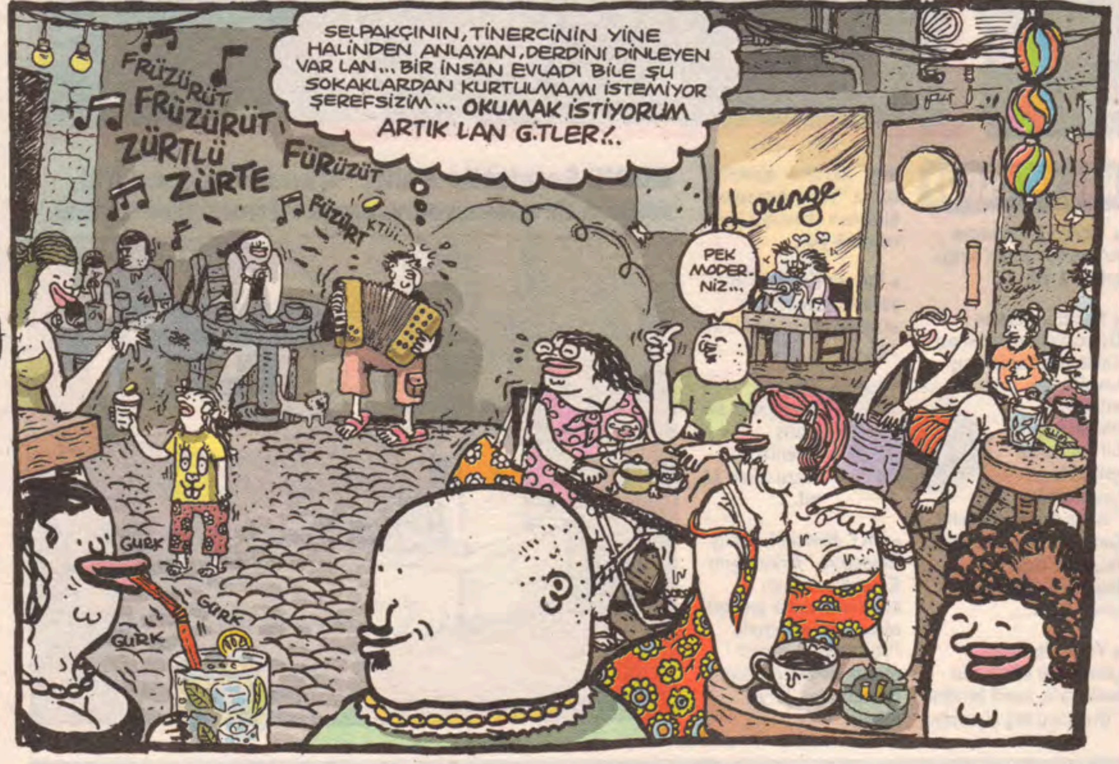

BENİM DE SÖYLEYECEKLERİM VAR!

Zencili Yazı

Hatırlayanlar hatırlar, Fenerbahçe'nin Atkinson adlı siyahî bir oyuncusu vardı. Bir maç sonrası muhabir soyunma odasına girmişti. Doğruca maçın yıldızı olan Atkinson'un yanına gitmiş maçla ilgili görüşlerini sormuştu. Tam muhabir mikrofonu uzattığı anda Atkinson takım arkadaşlarıyla şakalaşıyor "Ooooo Fenerbahseeee!" diye marşlar söyleyip, çıkardığı formasını sallıyordu. Uzatılan mikrofonu fark edince Atkinson bir ara kendisinden hayli kısa olan muhabire baktı ve sonra yine formasını sallayarak arkadaşlarıyla şakalaşmaya, marşlar söylemeye devam etti. Muhabir gülümsedi, Atkinson oralı olmadı. Doğru ya, haklı galibiyet vardı, yüzler gülüyordu, Atkinson aldığı ücretin hakkını vermişti, daha ne görüşüydü. Herşey olması gerektiği gibiydi, Atkinson'un oynadığı oyun ortadaydı, üzerine konuşmak anlamsızdı. O görüşünü saha içinde çoktan göstermişti. Ama muhabir ısrar etti, illa ki görüş istiyordu. Atkinson o kocaman elini okşar gibi yanağına koydu muhabirin. Muhabir daha içten gülümsedi. Sorusunu üçüncü kez tekrarlayan muhabir daha cümlelerini bitirmeden yanağına minik minik tokatlar atarak onu dinledi. Soru bitmişti ama Atkinson yine cevap vermemişti ve yanağına attığı minik yumuşak tokatlar soru çoktan bitmesine karşın bitmiyordu. Hatta belirgin ve ritmik bir şekilde artıyordu tokatlar. O yumuşak tokatlar öyle hızlandı ve sertleşti ki gülümseyen yanaktan gelen "Çat çat" sesleri bütün soyunma odasını inletti. Resmen dövüyordu Atkinson muhabiri. Sever gibi, şakalaşır gibi yapa yapa ağzına yüzüne vuruyordu koca elleriyle. Muhabir ısrarla gülümsedi, Atkinson bir tek cevap bile vermeden arkadaşlarının yanına döndü. Hep beraber sarılarak oldukları yerde bağıra çağıra zıplayıp haklı galibiyeti kutladılar. Tek yanağı Tokatlardan kıpkırmızı olmuş muhabir ise, kırılmak darılmak şöyle dursun aralarına girip onlarla beraber zıpladı. Atkinson'dan ve takımdan oldukça kısaydı, tek yanağı kıpkırmızıydı ve gülümseyerek zıplıyordu.

O günden sonra Atkinson Tokadı aklımdan hiç çıkmadı. Tabii ki Atkinson'un gittikçe hızlanan tokadı üzerine bir dünya görüşü inşa edip, bu çerçevede yaşamadım ama uzun süre zihnimi meşgul etmedi de değil. Nasıl bi insan evladı olabilirdi bu Atkinson? Sana gülümseyerek soru soran birinin yanağına zerre cevap vermeden ve gittikçe hızlanan tokatlar atmak nasıl bir ruh haliydi. Bir insan bir insanı ancak bu kadar muhatap almazdı. Bu nasıl bir kendine güvendi. İriydi, zenciydi ve haklıydı. Pervasızlık onun en tabii hakkıydı. Zaten muhabir de bunun farkındaydı ki cevap alamamasına sinirlenmeden aralarına katılmıştı. Pervasız haklının çekiciliğine o da katılmıştı.

Diğer yazarlar yazı yazmadıkları zaman ne yapar bilmiyorum ama ben yazı yazmadığım zamanlarda Atkinson'dan çok da farklı davranışlar göstermiyorum. Atkinson karşısındaki muhabirin ruh hali edebiyatın ilgilendiği bir ruh hali. Yazıya geçirdiğimizde Muhabirin ruh hali Atkinson'un belki de olmayan ruh halinden daha çok ilgimizi çekebilir ama gerçek hayatta bunun bir karşılığı olduğunu sanmıyorum. Muhabir o olmamışlığını, o cevap verilmeyen sorular karşısındaki mutsuzluğunu, o meşhur tokat sırasındaki hissettiklerini sayfalar dolusu yazabilir, biz de zevkle okuruz, kendimizle özdeşleştiririz ve muhabire hak veririz ama Atkinson " adam geldi bişeyler sordu, dediği de anlaşılmıyor tipini sktiğiminin. Tokat manyağı yaptım, sonra arkadaşlarla sevinirken bi baktım bu da bizle zıplıyo filan. Zıplarken bi de bana göz kırpıyo gülümsüyo filan. Hey Allaaam yaa ne insanlar var dünyada, bu arada ne koyduk Cimbom'a. Hey mada faka, can mada faka, dost mada faka !(seviniyor)" diye yazsın bütün duygularını, kimse yüzüne bakmaz. Çünkü edebiyat mızmızı sever. Muhabir haksızdır, Atkinson ise haklı ama edebiyat bunla ilgilenmez mızmızı kutsar durur. Betimle mızmızım betimle, nasıl olsa sevileceksin.

Yazı yazmayan bir insan olarak esnafla hemen yüz göz olmuştum. Yazı yazmak yeni tanıştığım mahallenin esnafıyla ilişkilerimi bozuyordu. Düşünceli ruh halim onları da beni de germişti uzun süre ama artık yazı yazmıyordum. "Umut abi mazotu fulleyelim mi?" dedi tekel bayiinin sahibi, "durduğun kabahat. Bi de Kemıl at, bira dolu torbaya. Bira dolu poşette taşınan sigarayı ayrı severim, bilirsin" dedim, tam parayı verirken ensemden yakaladı, ben de onun terli ensesini yakaladım "hele hele" diyerek sevindik, gülüştük, bir birimizi sınadık. Tekelin yanındaki nalbur sesimizi duyunca dükkânından çıkarak geldi, ben onu fark etmeden arkamdan yakaladı, beni havaya kaldırdı, silkti biraz. Onu kovaladım,gülüştük.. . Anlayacağınız yazı yazmadığım sıradan bir gündü. Hayattaki minik duygular benim için önemli değildi.

Balkonda gömleğimin önünü açarak donla oturmuş bira içiyor, aşağıdaki damacana sucunun önüne park etmeye çalışan bi arabayı "oraya park etme birader. Al arabayı al!" diye bağırıyordum. Birden kapım çaldı. Gelen eski bir dostumdu, iyi çocuktu ama gerçek bir mızmızdı.

Uzun yıllar önce yalandan değil gerçekten depresyona girmişti. İlk defa gerçek depresyonu onda görmüştüm. Can sıkılması, bunalma filan değil bahsettiğim, gerçek depresyon. İş yapamaz hale gelecek kadar kötü duruma düşmüştü ki Allah'tan ailesi varlıklıydı. Evden çıkamıyordu, sürekli uyuyordu, yıkanmıyordu, annesinin ona aldığı evi çöp evden farksızdı. Etrafımızdaki "depresyondayım" diye gezen herkesi utandıracak kadar büyük bir depresyon geçiriyordu. O zamana kadar güler yüzlü, sevecen bir adam olan dostum gün be gün eriyordu. Depresyonuna saygı duyuyorduk ama kokuyordu, aylar olmuştu banyo yapmayalı. Ve kimse çıkıp ona "yıkan" demiyordu. İnsanı rahatsız edecek kadar kokan bi adamdı, çok mutsuz, kırılgandı, rahatsız olduğumuzu söyleyemiyorduk. Sonra kendisine nooldu bilmiyordum, açıkçası merak da etmemiştim. Kendisi kitap okumazdı, herhangi bir ilgi alanı yoktu, çoğu konuda bilgisizdi, araştırmayı sevmezdi, espri anlayışı kötüydü. Bu kadar az bilgi birikimiyle depresyona girmesine inanamıyordum. Az bilgiyle depresyona gir, sonra kok etrafı rahatsız et. Olacak iş değildi. Ki ben çok sigara içtiğim için koku duyusu körelmiş bir insanım, öyle birilerini "kokuyo" diye aşağılamayı sevmem, ben bile rahatsız oluyordum. Patrick Suskind gelse "skerim ben böyle işi" der kaçardı, ben de kaçtım.

Yıllar sonra işte şimdi karşımdaydı. Kafasındaki şampuan kokusu açık havada olmamıza rağmen burnuma geliyordu, giyimi temiz ve şıktı. Depresyonu geçmişti, yeni taşındığım bu evi nasıl bulduğunu sormak istemedim. İşte şimdi karşımdaydı, depresyonsuzdu. Az bilgiyle depresyona girenin, depresyondan çıkması da az bilgiyle olur. Bi kız onu terk etmiş, o da kokup bizim hayatımızı skmişti ve şimdi yeni bi kızla tanıştığını söylüyordu. Az bilgilinin depresyona girmesine de çıkmasına da saygı duymuyordum. Benden ne istediğini bilmiyordum. Yakında evlenecekmiş kızla, "evlen" dedim. Ama evlilikten korkuyormuş "o zaman evlenme" dedim. Ama kızı çok seviyormuş, tekrar "evlen" dedim. Evlenince kızın değişmesinden korkuyormuş, "evlenince insanlar değişiyor" diye duymuş, eski günleri tekrar yaşamaktan korkuyormuş. Sustum, elimi pembe ve dolgun yanağına koydum, uzun zamandır yazı yazmıyordum.

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

İyi Günde Kötü Günde

Omar'ın yengesi Nur Hanım, göz doktoruna gitmişti, Şenay Abla da daha öğle saatinde küçük rakıyı haklamış haldeydi, Türk Kahvesi standında Alaattin duruyordu. Kakküllü bir kız gelip, türkçe 'şekerli kahve' istedi. Alaattin içinden "İnşallah fal baktırmaz" dediği anda, "Fal bakıyosunuz di mi?" diye sordu kız.

Yalandan baktı Alaattin, "At var, at murattır" dedi, "Beş vakte kadar hayırlı haber var" dedi, çok da otomatiğe takmış görünmemek için "İki şey arasında kalmışsın biraz" dedi. "İki ney?" dedi kız. Alaattin sustu.

"Doğru be" deyip anlattı kız. Kendi mahallesinde başı bağlıydı, haftada üç gün çalışmak için şehrin merkezine geldiğinde açıyordu başını. Çalıştığı yer enstrüman yapım atölyesiydi, ustasından gitar yapmayı öğrenmişti. "Hangi ağaçtan yapıyorsun?" diye sordu Alaattin, "Hint pelesengi" dedi kız.

Sormayı unuttuğu adı, Leyla'ydı kızın.

Akşamüstü Klaus geldi, tek gözü morarmış, dudağı patlamıştı.

- N'oldu lan sana?
- Gregory yaptı, evlendiğimi öğrenmiş!
- Vay orospu çocuğu! Anlaşmalı olduğunu söylemedin mi?
- Dinlemedi ki.
- Kafasını kıracam çakalın, yürü, gidiyoruz!

Bisikletlere atladılar ama yolda durdurdu Klaus, "Seviyorum onu" dedi patlak dudağıyla. "N'apırsa yapsın, seviyorum onu. Çok kıskanç biri. Ama özünde iyidir." İçinden "Özünü s.kiim" dedi Alaattin, geri döndüler.

Vitrine yeni tatlıları yerleştirdi Omar, içli köfte tepsisini hazırladı Alaattin, dalgın dalgın kasaya baktı Klaus. Şenay Abla geldi, iyicene sarhoş olmuştu, dükkan kapandıktan sonra da bira içip muhabbet etti Alaattin'le:

-Keşke doğursaydım bir çocuk, belki şimdi böyle olmazdım.
- Bişeyin yok abla, biraz az içsen.
- Bu haldeyken evlatlık da vermezler bana.
- Toparlasan olur abla.
- Lan sen ne iyi çocuksun be Alaattin!

Ertesi sabah, erkenden dükkanı açmaya gelen Omar, bir harabeyle karşılaştı. Paramparça raflar, cam kırıklarına, ezilmiş lokma, şekerpare tatlılarına karışmıştı. Açılmayan kasa yere yuvarlanmış, ezilmişti. Duvardaki geyikli halı bile parçalanmıştı. İnce omuzları sarsıldı Omar'ın, dünyanın en masum gözyaşları ince ince aktı ağzına, çenesine. "Allahım" diyebildi sadece.

Evi de aynı sokakta olan komşuları yaşlı hamakçı anlattı: Sabaha karşı yerlebir etmişlerdi dükkanı. Semtte, şehirde, ülkede yabancı istemiyorlardı. "Aslında bu dünyada olmamızı da istemiyo piçler" dedi Şenay Abla, bir bira açtı. Türk Lokumu dükkanından başka, yan sokaktaki bir Surinam lokantasını da yakıp yıkmıştı ırkçılar. Alaattin ve Şenay Abla, birbirlerine baktılar. Biri ağlasa, diğeri de dayanamayacaktı. İkisi de ağlamadı. Omar da kesti ağlamayı, yerdeki "Bismillahirrahmanirrahim" yazısını kaldırdı, üzerini sildi.

Bunlara çok çetin bir güç geldi, topladılar yıkıntıyı, önce Nur Hanım, biraz sonra Klaus da geldi, yeni camları, rafları, lavaboyu sipariş ettiler, pikniğe gitmişler gibi neşeliydiler, akşama boş raflarıyla hazırdı işte dükkan.

Yeni kilidi kapatıp meyhaneye gittiler.

- Delikanlı olsalar, biz varken gelirlerdi, dedi Alaattin.
- Şimdi sırası değil, biliyorum ama, boşanmamız lazım, dedi Klaus.
- Yavrum, bi yirmilik rakı daha getir! dedi Şenay. Sonra gene Şenay konuştu:
- Bu itlerin şiddetiyle başedemeyiz biz, onlar gibi olamayız. Te ne zaman "Dünya benim rızkımdır, halkı benim halkımdır" demiş Yunus Emre, o sözleri çerçeveletip asalım Alaaddinim!
- Tamam Şenay Abla!

Kakküllü kız gene geldi, bu sefer Nur Hanım baktı falına, üç vakti müjdeledi. "Beşten üçe indik, hadi bakalım" dedi kız. Kız çıkınca Alaattin peşinden gitti.

Tanıştılar, kanal boyunca yürüdüler, İstanbul'dan, Mısır Çarşısı'ndan, Tahtakale'den konuştular, Alaattin dükkan için marketten alışveriş yaptı, metro durağında tokalaşıp ayrıldılar.

Dükkan yeniden, daha güzel dirildi. Yaşlı komşu, hafif defolu, yeşil bir hamak hediye etti. Duvardaki Yunus Emre şiirini sordu, Şenay çevirdi, hamakçı "Gerçekten de doğru" dedi.

Bir ay kadar sonra, dükkanın kapısında durup, Alaattin'le Klaus'un konuşmalarına kulak misafiri oldu Leyla:

- Ali, iyi ki evlenmişiz senlen!
- Tövbe estağfurullah, sus bi lan!
- Allah çıkardı karışma seni.
- N'oldu oğlum, çağlayan gibi oldun?!
- Gregory'nin de aklına yattı evlilik, boşanır boşanmaz onunla evlenecez...

Omar'ın "Leyla Abla!" dediğini duydu ve koşarak uzaklaşan Leyla'yı gördü Alaattin. Bisikletine atlayıp, aşırı dar bir sokağa girerken yakaladı kızı. Yemin billah ederek her şeyi anlattı Alaattin, Leyla sakinleşti.

Aynı gece Gregory ile tanıştı Alaattin. İri kıyım, ejderha dövmeli, kaşları traşlı bir adamdı. Çok az konuştular. "Klaus'a iyi davran, o çok iyi kalpli" dedi Alaattin. "Ben de iyi kalpliyim" dedi Gregory. "Lütfen Klaus'a iyi davran" dedi tekrar, "Tamam" dedi öteki.

Ertesi sabah, gizlice Leyla'nın mahallesine gitti Alaattin. Kızın evden çıkışını izledi, her saniye biraz daha aşık oluyordu. "Zaten çoğalmayan aşk, aşk değildir" dedi kendi kendine. Kızın ardından metroya girdi. Lila başörtüsünü usulca çıkarıp çantasına koydu kız. Çalıştığı yere kadar izledi Leyla'yı. Biraz sonra atölyeye girdi. Yalnızdı Leyla, türkü mırıldanarak bir çelloyu vernikliyordu:

- Annesinin bir tanesini hor görmesinler...

Alaattin kapıda belirince şaşırdı. Hiç konuşmadan sarıldılar. Uçan halıya binse daha mutlu olamazdı Alaattin. Ortalarda görünmeyen Şenay Ablasının evine giderken, endişelendi, Klaus boşanınca n'apacağını bilmiyordu. "Belki Leyla'yla evleniriz" diye düşündü ama kendini tatlı düşlere kaptırmamak için hemen başka şeyler düşündü.

Kapı açılmayınca, sararmış bir suratla yan balkondan girdi Alaattin ve beyin kanamasından ölmüş zavallı ablasının cesediyle karşılaştı. Komşu evde siyah kız, gene ders çalışıyordu. Şenay'ın başında durup çocuk gibi uzun uzun ağladı Alaattin, ablasının saçlarını okşaya okşaya ağladı. Yanağını öptü, "Beni buraya getiren kendi yalnızlığım sandıydım, meğer senin yalnızlığınmış sandıydım ablacım" dedi, gene öptü.

Alaattin, İstanbul'a dönecek Leyla! Ablasının cenazesi soğuk havada kalkacak. O da ne, öldü denen kocası Ferruh Bey de cenazede. "Ayrıldığımızdan beri ölüydüm ben onun için evlat" diyecek. Alaattin cevap vermeyecek.

En çok Omar'la vedalaşırken ağlayacak. Dükkanı Klaus'la çakala devredip gidecek İstanbul'a Leyla. Döneceği ülkesi değildir, onun ülkesi sensin artık. Yaşar da ölmezse, dönecektir vatanına, Alaattin böyle bir çocuk. En sevdiğin tatlı neyse, Alaattin yapacak onu sana Leyla...

Ah be Leyla!

vedatozdemiro@gmail.com

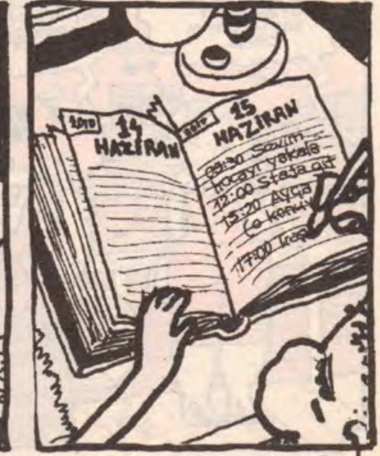

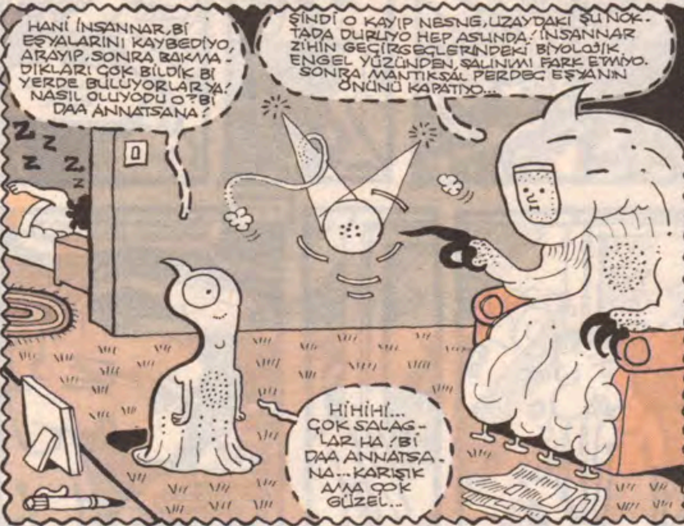

SON

PANTOLON

M·E·T·İ·N F·İ·D·A·N

Fırat Budacı

DUR TİDDY!

"Emniyet kemerim çok sıkıydı. Zor nefes alıyordum. Artık seyahatlerimin tadını çıkarıyorum," dedi bir kadın. Göğsünün üzerinde küçük oyuncak bir ayı yüzüstü yatıyordu. Söylediklerinin göğsüne yatırdığı ayıyla ilgisini çözebilmek için televizyona yaklaştım. Ayı, kadının göğsünde daha önce hayatımda hiç şahit olmadığım bir sorunu çözüyordu. İddiaya göre, dünyamızda insanın nefes almasını engelleyen emniyet kemerleri vardı ve bu ayı emniyet kemeriyle göğüs arasına girerek inanılmaz bir rahatlama sağlıyordu. Emniyet kemerini takınca zor nefes alıp vermeye başlayan bir insanla daha önce hiç karşılaşmamıştım. Televizyondaki reklam, bu mucize ayı sayesinde, öldürücü kemerlerden kurtularak rahatlamış başka insanların görüntüleriyle devam etti. Bu görüntüler arasında, direksiyon başında bir baba, yan koltukta bir anne ve arka koltuktaki iki çocuğun göğüslerinde birer ayıyla seyahat ettikleri sahne en korkunç olandı. Yaşlı bir şaşkınlıkla "insanlık nereye?" diye hayıflansam mı, yoksa ergen bir saptamayla "çok acayip ya!" diye kestirip atsam mı bilemedim. Sanırım yaşlı tarafım galip geldi. (Böyle bir ayı fikri karşısında bir insanın diriliğini, tazeliğini koruyabilmesi çok zor.) Ayının ismi ekranda belirdi: Tiddy Bear. "Hemen ara!" diyordu adamın biri. Gecenin saat üçüydü. Mermeri bile kesen bıçağa, göbeği titreten alete falan alışıktık ama daha önce bir ayıyı bu saatte aramamız istenmemişti. Aslında bir ayı yüzünden bu kadar şaşırmam biraz saçma, sonuçta televizyondan pazarlanan tüm ürünlerin bu dünyanın standartlarını zorlayan, mucizevî özellikleri olduğunu yıllardır biliyoruz. Stüdyodaki seyircilerin sanki bir klasik müzik konseri izlemiş gibi dudaklarını ısıra ısıra Miracle bıçak setini alkışladıklarına defalarca şahit olduk. Hatta bu sektör, Rocky'nin rakibi Mr. T' ye tavuk bile pişirtti. Ama o gece Tiddy farklı gözüktü gözüme. Sanki satılan bir ürüne değil de; dizaynıyla, kullanım şekliyle ve hatta kullanan insanların surat ifadesiyle kavramsal bir sanat eserine benziyordu. Bu ayıda, akla gelen ani bir fikrin hayata geçirilmesiyle ilgili sınırları zorlayan bir şeyler vardı. Tiddy, normal şartlarda bir proje olarak sunulsa derhal kınanması gereken bir fikirdi. Ama birinin aklına gelmiş, fikir beğenilmiş, üretimi yapılmış ve satılıyordu işte. Kimse Tiddy'e "Dur!" dememişti.

"Nasıl?" diye sordu. Görür görmez ağzımda büyüyen "Eyvah!" tepkisini zor zapt ettim. Kendisine gösterilen bir şeyi beğenmeyen her insan gibi, ilk tepkimi bir yalana çevirmek için biraz daha incelermiş gibi yaptım. Arkadaşım bir heykeltıraştı. Bana son yaptığı eserini gösteriyordu, zor durumdaydım. Plastik sanatlardan hiç anlamadığım için gördüğüm eserler karşısında, sadece "eyvah" (içimden) ya da "güzelmiş" (dışımdan) yorumlarını üretebiliyorum. Bir kaidenin üzerinde dirseklerinden kesilmiş iki tane kol vardı. Eller, tuttukları gerçek örgü şişleriyle dikenli tel örüyorlardı. Hafifçe terledim. Bu kadar kötü bir fikri elle tutulur bir hale getirmesine inanamadım. Diyecek hiç bir şey yoktu. Sanat eleştirisi için kullandığım iki kelimeden birini tercih ettim: "Güzelmiş..." "Ne anladın?" diye sordu. Dudağının kenarında vereceğim cevabı küçümsemeye hazırlandığını müjdeleyen çarpık bir gülüş belirdi. "Siyasi mesajlı falan mı?" dedim. Hazırda bekleyen çarpık gülüş harekete geçti. "İyi bak," dedi. Baktım. Fikrinin çok iyi olduğunu düşünüyordu, dirseklerinden kesilmiş bu kollara güveni tamdı. Daha ne kadar bakabileceğimi, baktıkça neyi görmem gerektiğini anlamadım. Geri zekâlılığıma dayanamadı, "Örgü şişlerinin ucuna bak," dedi. Eğilip baktım. "Oğlum oraya değil diğer ucuna bak!" diye uyardı. "Haa pardon," diyerek şişlerin aktif olmayan uçlarına baktım. İşte tüm anlam buradaydı. Görür görmez, "Eyvah-eyvah!" dedim içimden. Şişlerin ucuna birer nükleer enerji işareti yapıştırmıştı. Parçaları anca birleştirebilmiş ve birleştirince de çok şaşırmış gibi bir tepki verebilmek için biraz zamana ihtiyacım vardı. Bir insan eğilmiş bir vaziyette bir şişin ucuna yapıştırılmış nükleer enerji işaretine ne kadar süre bakabilir? "Haaa! Anladım," diyerek doğruldum. "Nasıl?" diye tekrar sordu. Galiba nükleer enerji işaretlerini görünce kafamda bu eserle ilgili oluşan bütün imajın yeniden anlamlanacağını falan düşünüyordu. Sanat için en afili kelimemi tekrar ettim: "Güzelmiş..." Birazdan, *nükleer şişlerle dikenli telden çevre felaketi ören* bu adamla İstanbul Bienali'ne gidecektik. Kavramsal sanata aşina biriyle gitmenin daha iyi olacağını düşündüğüm için beraber gitmeyi ben teklif etmiştim. Kesik kollara haroşe stilinde çevre felaketi ördürdüğünü bilsem teklif etmezdim.

Nükleer Adam, "Bak bu benim çok sevdiğim bir eserdir," dedi. Bir tünelin önünde duruyorduk. Tünelin girişindeki eser etiketinde "*Tania Bruguera - Çay poşetleri*" yazıyordu. İçeri girince çok yoğun bir çay kokusu duydum. Sanatın kokusuydu bu. Çünkü bu basit tüneli bir sanat haline dönüştüren duvarlara yan yana asılmış binlerce çay poşetiydi. Normal bir tünelde olmadığımız için yürüyüp öbür ucundan çıkmak için acele etmedik. Durduk ve kullanılmış çay poşetlerine bakmaya başladık. İçimden "eyvah" ya da dışımdan "güzelmiş" diyebileceğim bir sonuca varamıyordum. Nükleer Adam, "Nefis bir çalışma," dedi. Bir süre çay poşetlerini bırakıp gözleriyle poşetten poşete atlayan Nükleer Adam'ı seyrettim. Şu görüntüsüyle esere dâhil gibiydi. "Bienal böyle bir şey olmalı," diye düşündüm. Nükleer Adam ve çay poşetleri bağlantısını, kafamda tık tık yerlerine oturtarak oluşturduğum Çernobil mesajıyla sanatsal bir aydınlanma yaşıyordum. Nükleer Adam'ın suratına dalıp gitmişim. O da bana bakınca, hiç merak etmediğim bir soruyu sormak zorunda kaldım: "Ne düşünüyorsun?" Yine o çarpık gülüşü harekete geçti. "Tania Kübalıdır, (*ünlülerimizden ilk ismiyle bahseden ünsüz insanlara daha önce de rastlamıştım ama bu gördüğüm ilk uluslararası girişimdi*) dolayısıyla anlatmaya çalıştığı şey şu; bu kullanılmış çay poşetleri emperyalizmin posasını çıkardığı halkları temsil ediyor." Halklara baktım. "Demek ki halk, kaynar suya iple sarkıtılıyor, daldırılıp çıkarılıyor ve böylelikle özü alınıyor," diye düşündüm içimden. (Bu eser açıklamasında, *kaynar su* ağır çalışma koşullarını, *ip* maaşı ve *daldırıp çıkarmak* mesai saatlerini temsil ediyor.) İyice aydınlanmıştım. Tekrar duvardaki halklara baktım. Nükleer Adam, kendi açıklamasının etkisini kontrol etmek için, "Fikri beğendin mi?" diye sordu. Gözlerimi poşetlerden ayırmadan "Güzelmiş..." dedim.

Birkaç hafta sonra Nükleer Adam'ın yanına uğradım. Bana onlarca dev insan ayağından oluşan bir sergiden bahsetti. Biraz hayal etmeye çalıştım. Aklıma dev ayaklarla ilgili herhangi bir mesaj gelmedi. Galiba bienalde yaşadığım aydınlanma yavaş yavaş etkisini yitiriyordu. "Gel, sana işimin son halini gösteriyim," dedi. Bienalin yaşadığımız yılların ruhuna uygun eserlerinden sonra, onun o örgü şişli, dikenli telli işini tekrar görmeyi hiç istemedim. Yaptığı iş, Tania'dan en az 30 sene gerideydi. İşin son halini görünce gözlerime inanamadım. Örgü şişlerinin ördüğü dikenli telden bir çorap şekli oluşturmuştu. "Eyvah!" dedim içimden. Surat ifadesine bakılırsa eserine ironi kattığından emindi. *Nükleer şişlerle dikenli telden çevre felaketi ören* adamdan, *nükleer şişlerle birilerinin başına dikenli telden çorap ören* adama dönüşmüştü. Tania'yla aralarındaki fark 40 yıla çıkmıştı. Sonra örgü şişlerine yapıştırdığı nükleer enerji işaretlerinin büyük boyunu kaidenin tam ortasına yapıştırdığını gördüm (fark 50'ye çıktı). Aklına gelen bütün ani fikirleri bir sanat öğesi olarak boş bulduğu yere yapıştırıyordu. Kimse Nükleer Adam'a "Dur!" demiyordu.

budaci@gmail.com

GÖKSU GÜL

ben — alpay erdem

• Merhaba.

• **Yanlışsam yanlışsın de** diyen insan yanlıştır.

• Sadece bir gün, **ulan Alpay demişti, gerçekten de büyük bir .rosbu çocuğuymuş bu** desinler diye, o kadar çok insan hakkında, ve çoğunlukla da öyle düşünmediğim halde, o kadar kötü şeyler söylüyorum ki. Çünkü bunun yüzde yetmiş ihtimalle tutacağını çok iyi biliyorum. Çünkü hesapladım, içler dışlar çarpımı, total toplamda bugüne kadar hayatıma giren insanların yüzde yetmişi şerefsiz çıkmış. Yine bu hesaba göre, hayal kırıklığı yaratan her arkadaş, benim saygı ile anılmamı sağlayacak. Çok mu sinsiyim, çok mu çakalım bilmiyorum ki.

• Biraz önce kuzenim aradı. Tam, "arayamayasıca" derken, **galiptir bu yolda mağlup diyebileceğim hiçbir yola girmedim ben, sanırım ben bu yüzden mağlup oldum** dedi kapattı. Kalakaldım öyle telefon kulağımda. Geri aramak, hatta onu bulmak istedim. Bir yerde oturup onunla kahve içmek istedim. Parkta güvercinlere yem atalım istedim. Sonra vazgeçtim. Ya ne acayip bi adam bu. Hayatımda tanıdığım en düz insan, fakat arada öyle acayip şeyler söylüyor ki,.. Off yaa, bunu neden yapıyor. Eh be kuzenim, sığlığın ayrı dert, öbür türlü ayrı dert. Eh be kuzenim.

• 75 yıldır hiçbir şey yemeyen ve içmeyen adamla ilgili bir şey söylemek istiyorum. 83 yaşındaki Hintli Yogi abimiz hakkında. Şimdi ben her şeye inanırım ama bazı şeyleri de hiç anlamam. 75 yıldır hiçbir şey yemeyip içmediğine inanırım da, nasıl olur da kendisini üç hafta boyunca bir hastaneye kapattırıp gözlem altında tutulmayı kabul edebildiğini anlamam. Hayır sana ne vaad etmiş olabilirler ki. Para desen parayla işin yok. Yatacak yer desen, sen tanrıça tarafından kutsanmış bi insansın, döşekle işin yok. Yemek deseler yemiyon, içmek deseler içmiyon. Sana **gel** diyorlar **inceliycez seni**, gidiyon. Üç hafta boyunca bir tür mapislik yatıyon. Demek ki bir yerden sonra da yemeyip içmeyince insan mal oluyomuş. Ayrıca da bir insan can eriğin fasulyanın dadını hiç mi merak etmez. Artık orada hangi meyve varsa. Bu üzümün dadından bi dadıcaksın ya. Nasıl bir tanrıçaymış sana gelen. Tanrı dediğin tanrıça dediğin, **yi yigenim yi, löp löp et tıp tıp yağ yapsın** diye insanı yemeye teşvik eder. Yediğimiz nimetler için ona şükredelim ister, her öğünde popüleritesi artarak artsın ister. Lütfen ama.

KAMİL SEVEN ADAM

• Kime hediye içki alsam en sonunda o içkiyi hep ben içtim ya, bu bir bence buruk sevinçtir. Ne yapayım, gelip almıyorlar içkilerini, ben de bi yerden sonra oturup kadeh kadeh içiyorum. Çakırkeyf oluyorum.

• Felat Delibalta'dan bir mesaj daha. **Doktor Oetker gerçekten doktor mu, yoksa tıraştan mı doktor. Gerçekten doktorsa supangleyle pudingle ne işi var. Yok sahte doktorsa onun .mına koyiim ben.**

• Nerede bir, daha az bahşiş vermek için, bir şey daha yiyen, bir şey daha içen bir insan var, kim ne derse desin, orada, çok ama çok güzel bir insan var. O saçlarını kendi kesiyor ama yakıştırıyor, kaşları doğal çatık kalkık simsiyah Zeki Müren kaşı. Ya da ben bu mevzuyu biraz açayım. Diyelim bu kişi bir çay bahçesinde oturuyor. Cebinde de On Lira var. Birbuçuk Lira'dan iki çay içti Üç Lira. Bir hamburger yedi, o da Üç Lira, topla Altı Lira. Bir su içti, oldu mu Yedi Lira. Şimdi bu kişi On Lira'yı verse düz hesap Üç Lira da bahşiş kalacak. **Bir çay daha içerim, eder Sekizbuçuk Lira, bahşiş olarak da Birbuçuk Lira kalır. Eyoo.** Soruyorum, bu hesabı yapan bir insan güzel bir insan değilse acaba dünyada kim güzel insandır soruyorum.

• Öğrenci evine giren hırsızın yatacak yeri yoktur.

• Yıllar yılı hep kabuksuz çekirdeğin özlemini kurdum, sonra kabuksuz çekirdek çıktığında yüzüne bile bakmadım ya, ne bileyim, hiç bilemiyorum.

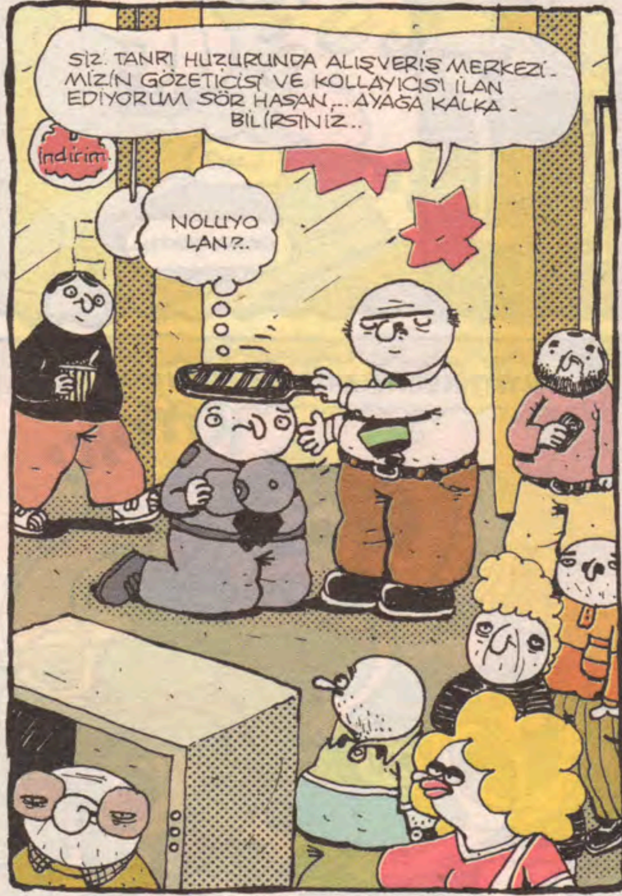
• Çok gezen mi bilir çok okuyan mı. S.k gibi bir sorunsal olmasının yanı sıra, eğitim sistemimizin çarpıklığıyla ilgili hatıraları da canlandırır hep zihnimde. Çünkü biz okurkene öğretmenimiz iki gruba ayırmıştı arkadaşlarımızı. Bir grup çok gezen bilir'i savunacaktı, diğer grup çok okuyan bilir'i. Ve en acayibi de öğretmenimiz, **tartışmada önemli olan kazanmaktır, ona göre tartışacaksınız** deyivermişti. Bu noktadan sonra başka da bir söze gerek yok aslında. Çevrenizdeki insanlara iyi bakın. Her konuda sonuna kadar haklı olduklarını düşünen insanlara.

• Futbolculuk geçmişim de var benim. Minik takımda bir başladım, üniversiteyi kazanana kadar altı sene kadar lisanslı futbol oynadım. Hep çamur sahalarda. Gerçi bir kez çim saha gördüm, onda da maçın onuncu dakikasında hocam beni dışarı aldı. Ben de sordum, dedim **hocam, normalde beni her maçta oyunun sonuna kadar sahada tutardın**, çünkü kreatif de bir futbolcuydum, en kötü oynadığım maçta bile gol atıyordum, attırıyordum, skora etki ediyordum, **bugün** dedim **beni niçin oyundan aldın. Oğlum** dedi **sen** dedi **bugün** dedi **futbol oynamadın. Sen** dedi **bugün** dedi **çim sahayı bir gördün, senin** dedi **bugün** dedi **g.tün başın oynadı** dedi. Böyle de bir anım vardır.

• Sevgilerimle.

alpayalpayalpay@gmail.com www.alpayerdem.com twitter.com/alpayalpayalpay

Cihan Ceylan

köpekle çocuğun dostluğu

alpay erdem

Fakat bir ürün bu kadar mı çok amaçlı kullanılır...

bitti

O SIRADA

ERMAN ÇAĞLAR

Her Ölümlü Arada Bir Çamaşır Yıkayacaktır (Ama Haftada Bir Ama Ayda Bir)

Bölüm 1: Kirli Sepeti ve Sihirli Kazak

Kirli sepetine bakıyorum. İstersem onu hemen bilinçaltına benzetip bütün bir çamaşır gününü modern insanın günlük hayat ve geçmişiyle başa çıkma mücadelesinin metaforik anlatımına çevirebilirim. Kirli sepeti bilinçaltı olunca kirli çamaşırlar da unutmaya çalıştığımız çocukluk travmaları olur, öyle olunca çamaşır makinesi de bambaşka bir şey olur. Hiç düşünmeden bu tarz kötü fikirler bulabiliyorum, böyle bir yeteneğim var, zihinsel bozukluk gibi bir şey. Bilinçaltı metaforunu daha sonra yeniden görüşmek üzere iki yanağından öpüp geldiği yere geri yolluyorum (ironik olarak orası da bilinçaltı). Bilinçaltı metaforu benim çok eski dostum, psikanaliz olayını yalan yanlış öğrendiğim günden beri neredeyse haftada bir ziyaretime geliyor. Bardağa bakıyor, "bak bu bardak bilinçaltı, içindeki sıvılar da çocukluk travmalarımız" diye lafa giriyor. "Eee?" diyorum, gerisini getiremeyip mahcup oluyor, yeniden içeri kaçıyor. Tezcanlı biraz.

Kirli sepeti bilinçaltı değil, benimle onikinci senesini dolduran, bu süre zarfında aslında hiç gerek yokken gittiğim her yere benimle gelen "world cup '98" tişörtü de çocukluk travması değil. Normal penye. Sihirli kazağım haricindeki kirli sepetindeki diğer her şey normal penye. Sihirli kazağım, erkek erkeğe bira içmeye gittiğiniz mekanlarda siz istemeden masaya kuruyemiş gelmesini sağlıyor. Öyle bir büyülü özelliği var. Kuruyemiş ikram da olabilir, adisyona da eklenebilir, orası tam net değil. Ama kuruyemiş mutlaka geliyor. Çok çirkin bir kazak olduğu için iki yıldır kirli sepetinde bekliyor (bkz. vinyet). Kirli sepeti kirli çamaşırdan ziyade bir daha giymeyeceğim ya da mevsimi olmadığı için yıkamaya gerek duymadığım tekstil ürünleriyle dolu. Hiç gelmeyecek olan o "büyük temizlik" gününü bekliyorlar. Ne cennete, ne de cehenneme gidebilen; sonsuza kadar arafta kalmaya mahkum edilmiş huzursuz ruhlar gibi... Metafor beklentisine girip de kendini zihinsel olarak hazırlayan okurlar mağdur olmasınlar diye böyle bir şey aklıma geliyor. Kirli sepeti araf olunca, yıkanıp asılan çamaşırlar da dünyadaki yarım kalan işlerini tamamlamak için geri gönderilen insanlar gibi oluyor.

Sihirli kazak

Bölüm 2: Çamaşır Makinesi

Çamaşır makinesine bakıyorum, o da bana "annen nerede?" der gibi bakıyor. Bu makine yıllarca annemin evinde annemle birlikte çalıştı. Tüllerin ve yünlülerin hassas programda yıkandığı, renklilerin beyazlara karışmadığı, yeri geldiğinde ön yıkama yapılan, çamaşır makinesinin haftada en az üç kere çalıştırıldığı rüya gibi bir dünyadan geliyor. Doğal ortamında neşe içinde yaşarken doğadan kopartılıp kötü hayvanat bahçesine konulan hayvanlar gibi çamaşır makinesi de benim eve geldikten bir süre sonra aklını yitirdi, meczup oldu. "Neden herşeyi hızlı programda yıkıyoruz? Neden sadece 30 derece? Neden hiç tül perde yıkanmıyor?" diye isyan ediyor. Bu sorulara sırasıyla cevap vermek gerekirse 1. hızlı program dünyanın en güzel şeyidir 2. annem 30 derecede yıkayın dedi ve 3. tül perde yıkamak batıl inançtır, hurafedir.

Aklı yerinde olmadığı için bazen 30 dakikada yıkaması gereken çamaşırları iki saatte yıkıyor, bazen yıkadığı çamaşırları sıkmıyor, bazı günler titriyor, bazı günler bilgisayar gibi açıp kapamadıkça çalışmıyor. İşlemin sonunda çamaşırlar yaşanmışlık ve erkek vücudu değil de vernel koktuğu sürece benim için problem değil. O yüzden her şeyini alttan alıyorum.

Hayatımda ikinci kez bir çorabı tarayıcıya sokuyorum.

Bölüm 3: Çoraplar

Bu çamaşır gününden sonra elimde bir market torbası kadar teki olmayan çorap kaldı. Bir önceki çamaşır günümden de bir market torbası kadar teki olmayan çorap çıkmıştı. Mantıksal olarak bu iki torbayı birleştirdiğimde çorapların eşleşmesi ve bana üç dört hafta yetecek kadar çorap çıkması gerekiyor. Bunun yerine neden iki torbadan da daha önce hayatımda bir kez bile görmediğim değişik çorap teklerinin çıktığı ise üzerinde düşünülmesi gereken bir soru. Bu çorap teklerinin bazıları şakalı şekilli çoraplar, benim öyle bir çorabım olsaydı onu hatırlardım. Demek ki benim değil başkasının. Üstelik sadece teki bizde. Diğer teki hala sahibinin evinde büyük ihtimalle başka bir market torbasının içinde. Peki insanlar neden benim evime gelip çoraplarının tekini bırakıyorlar? Kulağa şaka gibi gelen bu sorunun aslında çok mantıklı bir açıklaması var. Arkadaş çevremdeki insanların çoğu renkleri birbirine yakın olduğu sürece aslında birbirinin çifti olmayan çorapları giymeyi dert etmeyen rahat ve neşeli insanlar. Bendeki teki olmayan neşeli çorapların çoğu bize gelip "hacı benim ayaklar peynir gibi oldu, ben bi ayaklarımı yıkasam, sen de bana temiz çorap versen? Bana kalsa sorun yok ama sen kokudan rahatsız olma diye söylüyorum" diyen arkadaşların geride bıraktıkları çoraplar. Gördüğünüz gibi yakından bakarsanız doğadaki herşeyin mantıklı ve bilimsel bir açıklaması var. Yeter ki fazla lost izleyip kendi kafanızı karıştırmayın.

Sevgiler,
Erman

groagh@gmail.com

MAKUL KOCA MEMOŞKO

YENİLGİNİN KISA TARİHİ

SON...

YİĞİT ÖZGÜR

densari@hotmail.com

Sandık·içi

ERSİN KARABULUT

ORTASINA AYI GİBİ ALIŞVERİŞ MERKEZİ DİKEREK ZATEN IRZINA GEÇİCEKLER DE TRAFİĞE AÇILMASI DİYE BİŞEY YOK ALLAHTAN...YİNE DE UYANDIKTAN SONRA BİLE RAHATLAMADIM, SANKİ BİGÜN GERÇEKTEN OLABİLİRMİŞ GİBİ HAYALLER KURMAYA DEVAM ETTİM...

BAKIN ADAM NE ÇİZMİŞ, HAYDİ HEP BİRLİKTE OKUYALIM VE İBRET ALALIM.

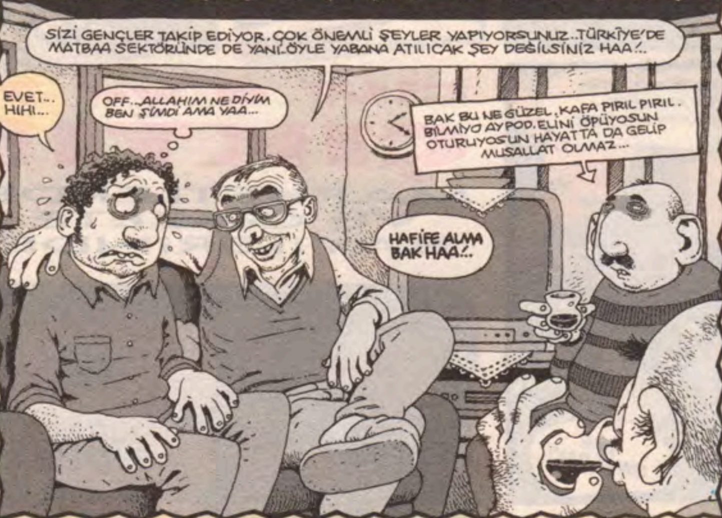

ÖYLE Bİ KÖŞE ÇİZMİŞİM Kİ (AMA YANDAKİ GİBİ DEĞİL, ONA NE YAZACAĞIMI BULAMADIM. ÇOK ÇOK DAHA İKNA EDİCİ VE AKIL ALICI OLDUĞUNU DÜŞÜNÜN TAMAM MI?) HERKES AKLI BAŞINA GELMİŞ HABABAM SINIFI ÖĞRENCİSİ GİBİ PİŞMAN OLUYO.

BAZEN AKRABA ZİYARETLERİNDE FİLAN NORMAL AKRABANIN YANINDA Bİ DE HANİ OKUMUŞ ETMİŞ, KÜLTÜRLÜ GİBİ Bİ AKRABA OLUYO YA...GELİP SENİN YANINA OTURUYO, **"BEN GENÇLE DÜNYASINI İYİ BİLİRİM"** (İPOD FİLAN GİBİ ŞEYLERİ BİRAZ BİLİYO BUNLAR, DUYMUŞ OLUYOLAR) DERCESİNE KONUŞUYOLAR, AMA ASLINDA YİNE DE BİRAZ **DÜZLER** YA, İŞTE BENDE DE VAR BİKAÇ TANE BU **BİRAZ BİLEN** AKRABALARDAN...

Bİ ARA Bİ HAYVAN BARINAĞINA GİDİYODUM İŞTE YARDIM EDİYİM BAKIYIM EDİYİM BAĞIŞ YAPIYIM FELAN (ERSİN ÇOK İYİ Bİ İNSAN YHAA) İŞTE İLK GİTTİĞİMDE MESLEĞİMİ SORDULAR ANLATTIM. ÇOK TATLI İNSANLARDI AMA DERGİ MERGİ DEYİNCE BENİ MEDYADA ÖNEMLİ BİR NOKTADA ZANNETTİ BUNLAR BİRAZ...

İLK BÖYLE ARADIKLARINDA TELEFONU **"TAMAM BİRİLERİNE ULAŞICAM"** DİYE KAPATTIM AMA ULAN KİME NASIL ULAŞICAM? DERGİ ÇIKARTIYORUZ DİYE GAZETE YAZARLARINI TANIMIYORUZ Kİ...

DERGİDE BU KONUDA BİŞEY ÇİZMEK AYRI Bİ ŞEY, HATTA SİZ BİLGİ VERİN BEN YAPIYIM DEDİM AMA ONLAR UYKUSUZ'DAN ZİYADE GAZETELERE ULAŞMAK İSTİYOLARDI...SONRA GERİ ARADIM AMA ANCAK ŞUNU DİYEBİLDİM

İNSANLARIN SİZİ OLDUĞUNUZDAN DAHA GÜÇLÜ BİR POZİSYONDA ZANNETMELERİ DURUMUYLA KARŞILAŞMIŞSINIZDIR BELKİ. **"YOK LAN BEN ÖYLE ŞEYLER YAPAMIYOM"** DİYEMİYORSUN Kİ BİRDEN **"ÖHÖM. EVET"** DİYE KALIYOSUN ÇOK KOMİK...TEE 12-13 YIL ÖNCE, ÇET KANALLARINDA TAKILIRKEN ŞİFRESİ OLMAYAN, İLK GİRENİN YÖNETİCİLİĞİ ALDIĞI Bİ KANALIMIZ VARDI. BİRİ BİZDEN ÖNCE GİRDİĞİNDE ADAMA **"YAA BU KANAL BİZİM, ÇIKSANA DA BİZ ALALIM YÖNETİCİLİĞİ"** DİYODUK **(SALAKLIĞA GEL)**, O DA KABUL ETMEZSE **"BİRİ"** NİCKLİ Bİ ABİ VARDI, ONA SÖYLÜYODUK, O DA Bİ ŞEKİLDE HERİFİN BAĞLANTISINI KOPARIYODU (SERİ PİNG YOLLAYARAK BOK PÜSÜR YOLLAYARAK. BEN BİLMİYODUM ONLARI YAPMAYI YANİ)...SONRA Bİ ŞEKİLDE Bİ GRUP BENDEN DAHA YENİ ÇOCUK DA BENİ ÖYLE İŞİ BİLEN Bİ ADAM SANDI TAMAM MI?. ONLAR ÖYLE DAVRANINCA **"YOK BİLMEM ANLAMAM BEN"** DİYEMEDİM. **"Bİ YAMUK YAPAN OLURSA BANA SÖYLEYİN, HALLEDERİK"** DEYİVERDİM...VE BİGÜN YAMUK YAPILDI TABİİ Kİ BUNLARA...

NE VAR, EN AZINDAN İSTİKLALİ TRAFİĞE AÇTIRMIYORUM...

ELİMİ TUT

UĞUR GÜRSOY

HADİ LAN ÇIKALIM, DIŞARDA SÜPER Bİ HAVA VAR. KALK, KALK..!..
hı...

ŞŞ, KALK OĞLUM YA, YATIP DURMA... YATTIKÇA DAHA KÖTÜ OLURSUN!..
SEN GİT, BENİM CANIM İSTEMİYO...
MAL MISIN YAA, KALK İŞTE..!..

HADİ KIZLARA FİLAN BAKARIZ, BAKSANA NE GÜZEL GİYİNMİŞLER, GEZİYOLAR...
BAKSAK NOLUCAK Kİ, SANKİ ONLAR BİZE BAKIYO DA...

KALK MNA KOYİM, BAŞLIYCAM UYUZLUĞUNA!
DUR LÜTFEN YAPMA. GİT SEN İŞTE, GEZ..!..

YA...
YETER GİDİYORUZ!
BIRAK BENİ LÜTFEN...
SUS!

BAK KIZLARA BİRAZ... G.TLERİNE FİLAN BAK AZCIK. GÜZEL Mİ?..
HI HI.. GÜZEL.

AL ÇAY İÇ BİRAZ, DENİZE BAK... ŞEKERİ İYİ Mİ, ATIYIM MI Bİ TANE DAHA?..
HÜRRP!
YOK İYİ... YA DA Bİ ŞEKER DAHA ATSAN İYİ OLUR...

HA HA HA HA!
HA HA!
HA HA HA!
EHE EHE...
AAZIMA MISIR KOYSANA İKİ TANE BİRDEN...

HİÇ EVE DÖNMEYELİM, BARA GİDELİM..!..

BEYLER İÇERİSİ DOLU... PROBLEM ÇIKARMAYIN, HADİ..!..

AL İŞTE, BARA BİLE ALMIYOLAR... NİYE ÇIKTIK Kİ?.. BIRAK BENİ, BURDA YATICAM...
HEMEN MORALİNİ BOZUYOSUN YA, BAŞKA YER DENERİZ... KALK..!..
SEN GİT, BEN İSTEMİYORUM ARTIK, BİRAZ YATIP EVE GİDERİM, ZATEN GEÇ OLDU

HASSKTİR! SÜPER Bİ KIZ VAR SOL TARAFTA, AMA AYI GİBİ BAKMA, BEN BAK DİYİNCE BAK, DUR...
HAH ŞİMDİ BAK!..

CANIM YAA..

cihankoç

Ama ben sende ne gördüm bili yo musun? İnsanlara güvenemiyosun, çünkü iyi niyetini suistimal etmişler insanlar hep...
Evet canım...

İnsanları da kendin gibi dürüst sanıyosun.. ondan hayalkırıklığı yaşıyosun... içine kapanıyosun.
havalar ısınıp ısındı bi anda.
Çok içime kapanığım, hep içime atıyorum...

Ben de senin gibiydim biliyo musun.. aman kimseyi üzmeyeyim, kimsenin kalbini kırmayayım diyodum.. Sonra lanet olsun hepinize dedim yeter yaani...
Dimi.. çok sıcak...
ıh.. fırk...

ya canım yaa...
şşş..
ühhü.. Fırk...

Yüksekcim biz bi lavaboya kader gidelim.

İki tane hellim peynirli salata bi tost sizin miydi?..
Evet Evet

KRP!

Asıl sen Ece'yi bi daha arama be!.. gerizekalı! Ağzına sıçarım!
O Ece'nin arkasından konuşan or.spu arkadaşlarına da söyle, onların da ağzına sıçarım!..

Salak ya! Sen kimsin diyo bi de... Asıl sen kimsin asıl?.. Aptal!..
Frrk..
Tamam canım üzülme...
Sıçım ben onun ağzına... bi daha hayatta aramaz...

Şu hellim'den tek olarak satıyo musunuz?
Üzgünüm efendim, servislerimiz standarttır.
Parasını vericem ...Şu tostumun içine bi tane...
ahıhı, fırk..

SON

BARIŞ VE DİĞER ÖBÜR HERKES

OKY

Şu sıralar bildiğiniz işe yaramaz bi insanım. Belki de her zaman öyleydim, bilmiyorum... işe yaramazlığımı yeni yeni farkediyorum galiba... Neredeyse iki buçuk yıldır Ezgi'nin g.tünün dibinden ayrılmadığım halde gitti en sonunda başka birisiyle oldu... Hem de bu kaçıncı başka birisi... Tam "Evet anladım artık, benim kızlarla hiç bi zaman yıldızım barışmayacak" derken Ceyda çıktı şimdi de... Hiç umudum yok yine ama, yatağımda bağdaş kurmuş bir şekilde havadan sudan bahsetmesi bile hayatıma nasıl bir heyecan katıyor bilemezsiniz... Keşke size anlatacak başka ilginç şeylerim olsaydı... Ama ne yazık ki birilerinin ilgisini çekebilecek bir hikayem yok bu günlerde...

Tribal

Enfeksiyon

C. ÜSTÜN.

AYRINTILAR

METİN FİDAN

Fark ettikleri, kavradıkları ve anladıkları, ne kadar fazla insanların. Bunun, ne kadar da azını yansıtıyorlar! Korkunç. Böyle düşündüm birdenbire, kavşaktaki pastahanede oturup, soğumuş çayımı yudumlarken. Böyle hissettim. Böyle anladım. Ve bunun ne kadar da azını yansıtabiliyorum şu an!..

Belki de, çok lüzumlu görülmemekte. Tüm algıladıklarını ve hissettiklerini ürkmeden dışa vurabilmesi için; onu yalanlayamayacak, temiz bir ayna kadar hatasız ve samiimi yüzeyler gerekli! İnsanın midesini ağrıtacak böyle bir beklentiye girmeden, henüz kıpırdandıkları anda hepsini içeriye geri iteklemek, en zahmetsiz olanı. Sonra, gizli veya açık toplum kuralları, aile kavramı, devlet ve ceza gibi yığınla, şiddet ya da aşırı duygusallık içeren katmanlar da var. Aynaya korkusuzca kendisini sunmayı göze aldı diyelim, bu kez de o engelleri devirmeden atlaması gerekli. Yolda devamk ederken, kendisi de, kendisine en büyük düşman olacak bu arada! O diğer kendisi; en az akıl ve vicdan sızısı yaşatan, çok keyifli muhteşem orta yollar çizecek ona: Hissettiklerinin birazı, düşündüklerinin birazı ve anladıklarının birazının karışımından oluşan.. ve birçok "Biraz" biraraya geldiği için de Çok'muş, fazlasıyla yeterliymiş gibi gözüken, sahte bir bilinç, sahte bir aydınlanma!

Filmi, onbeşinci dakikasında sıkılarak, bilgisayarın diskinden sildim. Belki karım da izlemek isteyebilirdi. "Gerçekten kötü bir filmdi, kim izler ki bunu, eşim de seyretmez, beğenmez kesinliklikle" diye düşünerek, onun adına karar verebildim kolayca. Kötülüğünü veya izlenmezliğini, kendisinin onaylaması en sağlıklısı olacaktı elbet. Ne kadar uyuyoruz ki bu sağlık kurallarına, kulağa çok hoş gelen bu nefis kurallara? Şu anda bile, yine kendi adıma karar vermekteyim sürekli! Eğer sizleri de düşünerek, hemencecik net bir açıklama yapmam gerekiyorsa, şu cümle sona ermeden diyeceğimi demeliyim bari...

Özellikle bilinçli bir karışıklık yaratmak, ve gücümüz yetmediği için diyemediğimizi 'demişmiş 'gibi yapabilmek; veyahut "neden diyemediğimizi" açıklama uğraşı içinde konu dışı hazlar duymak; bu sahte bilincin en müthiş avantajlarından bir tanesi!. Bazen, kendimden şüphe ediyorum. Çok sevimli, minik minik, zihnimi eğlendiren şüphecikler. Bunlar, aniden çığ gibi bir araya toplanıyor, daha kocaman bir Şüphe oluşturuyorlar. Birbirlerini tetikledikçe onlar; bir köşeye çöküp oturma ihtiyacı hissediyorsun: Sana ait olan veya olduğunu sandığın her varlığı, nesneyi ve beceriyi sorguladığın, büyük kuşku anları! Bir ucu aklından çıkan uzun değneklerin, diğer ucunu uzatıyorsun dev şüphe topaklarına. Kolayca delip geçersen, biraz daha ilerliyorsun boşluğa doğru. Sonra, artık hiçbir topağın da görünmediği, o ürkücü hiçlik vadisine bakıyorsun uzaktan; o en büyük şüpheye! Biraz daha ilerlemek istemiyorsun artık! Çünkü hiçlik'te ne yapacağını bilemez dii mi insan? Yürüyecek bi yol, tutunacak bir kaya parçası yok. Aklını kemiren küçük şüpheler içinde, en azından eski bildiğin yolda "adımlar" atabiliyorsun.

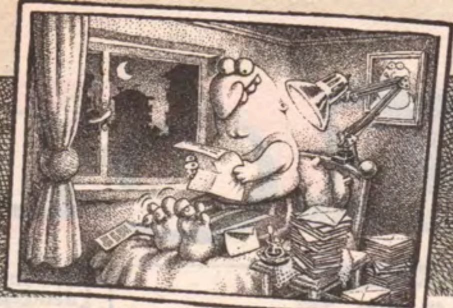

Gereksiz kuşkularımı terk ettiğime sevinemeden, bu adımların" da yeterli gelmediğini fark ediyorum sonra. Tüm inandıklarımı, hissettiklerimi ve anladıklarımı dışarı çıkartabilmem gerekli. Koşmam lazım! Bir yere yansıtamadan hemencecik içimize attıklarımız, o mırıldandıklarımız; dedikleri gibi "uzayda kayboluyor" belki; ya da sıçtığımız bokla beraber kanalizasyona karışıyor.. Şu kadın: Arkadaşına yarım yamalak gülümseyip, hızlıca birşeyler söyleyerek ayrılan kadın. Söyleyecekleri, sadece bu kadar mıydı gerçekten? Çayımın dibini yudumlarken, merakla takip ettim onu: Yürüyüşünün sarsıntısından, bazı şeylerin hızla içine yuvarlandığını sandım. Ya şu adam; elinde boş bir çocuk bisikleti sürerek, asfalttan dikkatsizce karşı kaldırıma geçen adam. Trafik kurallarını ve güvenlik önlemlerini gerçekten sevmiyor mu hiç? Çayım bitti; garsona seslenmeliyim. Niçin "bakar mısınız!" deme ihtiyacı hissediyorum, sadece 'garson' desem? Sahte bilinç, işi karıştırıyor: Ama kibar olmalısın, bunda hiçbir sakınca yok ki! Yanıt veriyorum: Bazen nazik veya kaba, hiçbir cümleyi kurmak istemiyorum! Boş bardağımı alıp içeriye, tezgaha gitsem, "doldur" desem? Sahte bilinç, bunu eğlenceli görüyor, ve beni onaylamış gibi davranarak yine o kazanıyor: "Amaan, ne dediğinin ne önemi var ki zaten. Çayını bi şekilde içiyor musun? Önemli olan bu! Başka şeylere bak sen.." Dediğini yapıyorum.

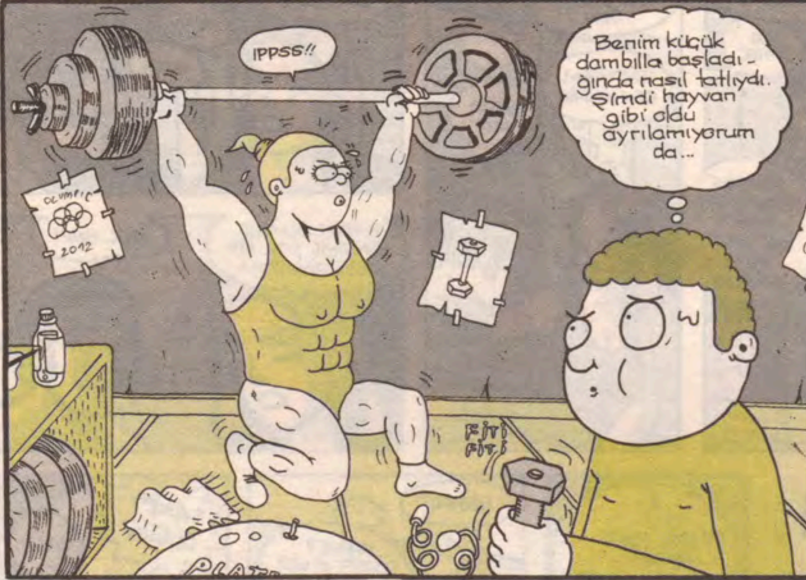
Yanımdaki çiçekli duvarın küçük yapraklarına bakarak, kurnazlık ediyorum. Aslında yine onu, sahte bilincimi izlemekteyim uzaktan. Ve diyorum ki kendime: Madem o lavuk sahte; öyleyse bu sahteliği fark eden özelliğimi niçin asıl bilincim olarak kullanmıyorum? Sanki ilk kez sormuşum gibi, "kabul!" butonuna basılıyor ve dileğim onaylanıyor. Bi süre adını koyamadığım bu yeni gücümü kullanıyorum sevinçle! Elimi filan yıkadığım, veya ayakkabımı bağladığım en ufak bir boşluk anında, sahte efendi yine içime dalıyor. Tüm insanlığın en berbat problemi zaten. Yoğunlaşabilme meselesi. Düşüncelere yoğunlaşmak, karar verirken yoğunlaşmak, sevişirken yoğunlaşmak, fikir üretirken yoğunlaşmak. Durabilmek lazım, bunu yapabilmek için. Hareket ederken bile durabilmek! Fikr-i Sâbit olmakla, kontrollü bir Saplantılıkla mümkün böylesi. En azından kanıksamaktan ve uyuşukluktan daha faydalı hepsi!. Hurdacının çuval kaplı arabasına bakarken, yoğunlaşmam yarıda kaldı, ve kuyumcunun tabelasına çevirdim bakışlarımı: Şu dijital rakamlı, ışıklı tabelaların, gündüz vakti tüm havaları sönüyor! Ne değersiz gözüküyor kırmızı rakamları, öğle güneşinde yeterince parlamazken.. Gerçi, karanlığı mı yoksa aydınlığımı daha çok sevdiğim konusunda şüpheye düştüğüm de oluyor bazen. Bazen de, bütün bu lüzümsuz kuşkuları, sahte bilincimin zihnimi oyalamak için önüme attığı çerezler olarak düşünüyorum. O kadar çok "bazen" düşünüyorum ki; bunlar aralıksız, tek bir mükemmel yoğun düşünce gibi geliyor bana. "Zavallı çocuk! 1250 tane "bazen düşünce" bile, gerçek bir yoğunlaşmanın eseri olan tek bir büyük düşüncenin yerini tutamaz." Kim dedi bunu! Zavallı filan değilim. gayet güçlü bir insanım ben! Sen mi dedin ağbi? Kuyumcunun ışıklı tabelasının arkasında, eğilmiş, yerde birşey arayan bi adam. "Ben dedim ama, kötü birşey söylemedim" diyor, "Ümit vaad eden bir insansın bence." Hoppala. "Bu ne demek ki şimdi" diyorum, "ümit vaad eden popçu gibi!"

"Ne tür müzik dinnersin" diyor adam; sonra yerden eline aldığı, acayip bi şeye bakıyor. Yanına çömelip, ben de bakıyorum. "Her tür dinnerim," diye mırıldanırken, adamın avucunda tuttuğu şeye dikiyorum gözlerimi. Kıpır kıpır, parlak ve tüylü birşey! "Nedir o?" Bana uzatıyor, "Senin gerçek bilincin galiba. Al!." Şaşkın "Nereye konur ki bilinç?" diyorum. Adam "Ben de bilmiyom. Şimdilik, cebine koy!" diyor. "Seninki nerede ağbi?" diye soruyorum o sevinçle. Kahkalar atarak, "O salağı arıyom ya işte!"diyor, "Geçen akşam buralarda gördüm en son.." Eve doğru yürürken, şimdilik cebime koyduğum yorgun ve kirlenmiş bilincim, anahtarların ve bozuklukların arasında sarsılmakta! Sağlam, güzel bir kutucuk yapmalıyım ona.

gelen kutusu

Harun TEKDAL

Necip DUMAN

Erdinç EZGÜN

Hasan ONAL

Cem GÜVENTÜRK

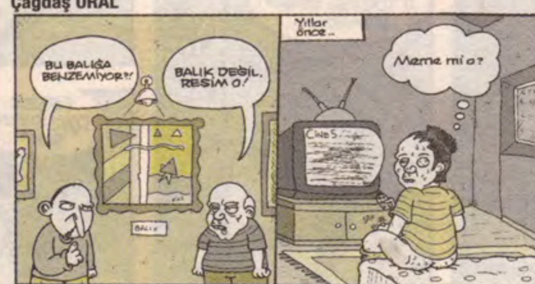

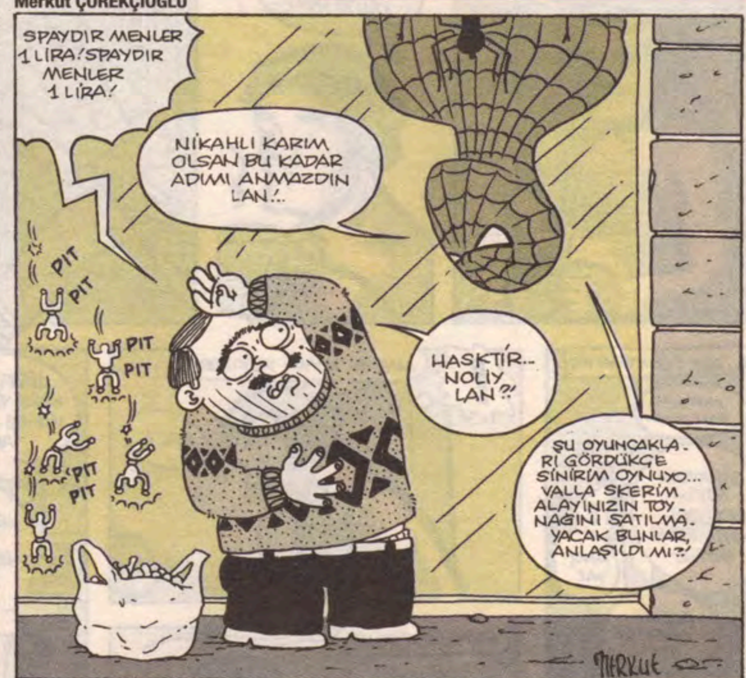
İltem DİLEK

Çağdaş URAL

Merkut ÇÖREKÇİOĞLU

Ömer Göksel

UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 3 Haziran 2010 | Sayı: 144
Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

YAYINCI MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur GÜRSOY
YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Nuri AÇAR (nuri@uykusuzdergi.com)

Grafik: Hakan KARATAŞ - Fırat YAŞA - Vasıf TERİM Kaligrafi: Şevki Sayışman
Halkla İlişkiler: Elvan Aktaş (caglar@uykusuzdergi.com) Muhasebe: Münire Tahirler Ofis Sorumlusu: Mesut Tunç Baysel
Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619
Baskı: Gemi Matbaacılık İnşaat ve Turizm Sanayi Ticaret LTD. ŞTİ. Tel: 0 312 353 29 61
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22 Abonelik: Yurtiçi: 99TL Amerika: 100$ Avrupa: 70€ Uzakdoğu:120$
IBAN Numaralarımız:
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 USD: TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 EUR: TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

OTİSABİ

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

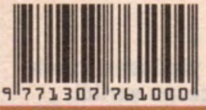

-SON-

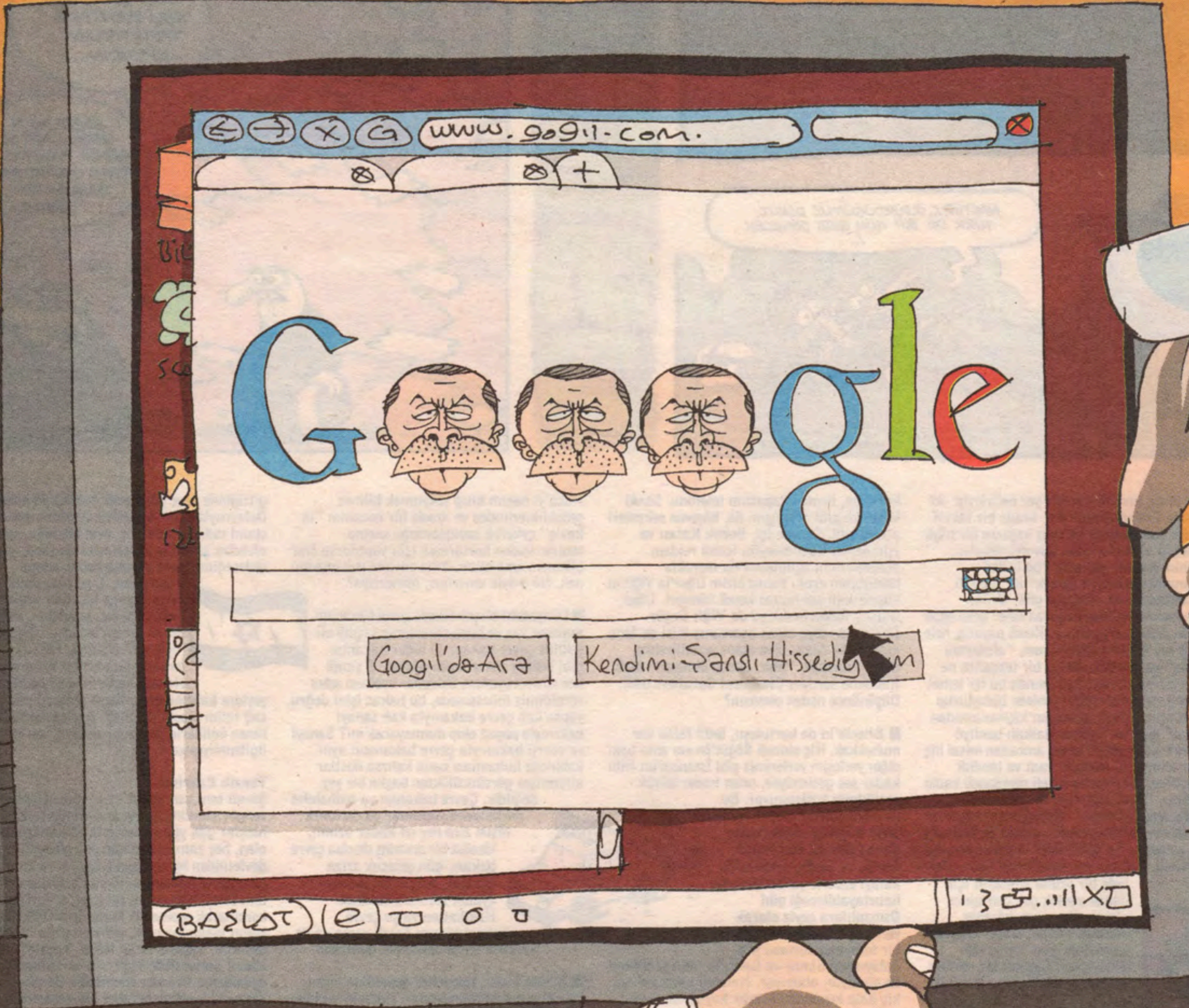
10 HAZİRAN PERŞEMBE
SAYI: 2010/24 No: 145
1.75 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 2.00 TL.

www.uykusuzdergi.com

UYKUSUZ

Youtube yasağının uygulama kapsamı genişletildi, Google hizmetleri de aksadı, Türkiye'den birçok Google hizmetine ulaşmak imkânsız hale geldi. Gelen tepkiler üzerine konuşan Ulaştırma Bakanı Binali Yıldırım "Türkiye'yi Google mı yönetecek?" dedi.

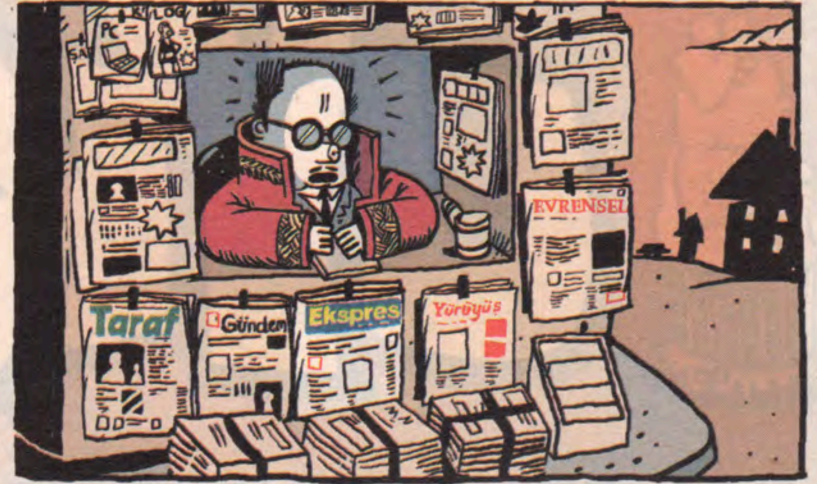
Akşamsefası

Yapısı günden güne değişen TÜBİTAK, Ali Nesin'in öncülüğünde hayata geçen ve yerli yabancı onlarca akademisyenin gönüllü olarak ders verdiği matematik köyü projesine destek vermeyi reddetti.

(Ayrıntılar uykusuzdergi.com'da.)

Express dergisi muhabiri İrfan Aktan'a yaptığı bir röportaj yüzünden "terör örgütü propagandası" yapmak suçundan 1 yıl 3 ay hapis cezası verildi.

UYKUSUZ

Akyazı Belediyesi, Afet Yönetimi Başkanlığı tarafından 17 Ağustos sonrası ilan edilen 150 metrelik faydan korunma bandını "vatandaşların isteği üzerine" 20 metreye indirdi. Bölgede 10 yıl içerisinde 6 büyüklüğünde deprem olma riski yüzde 83.8...

İsrail askerlerinin Gazze'de buldozerle ezerek öldürdüğü Amerikalı eylemci Rachel Corrie'nin adını taşıyan yardım gemisine İsrail tarafından el konuldu.

akıl fikir ofisi

baris.uygur@gmail.com

Barış UYGUR

■ Gelmiş geçmiş bütün pazarlama stratejileri içinde öyle sanıyorum ki en etkilisi "almayanı dövüyorlar" metodudur. Uygulandığını hiç görmedim ama çok duydum, her anlatan da bir iştihayla anlatıyordu ki sormayın. Pazarlama iletişiminde temel olarak iki yaklaşım vardır. Birinde potansiyel müşteriyi onore ederek, ürünü kullanırsa ne de şahane bir hayatı olacağını söyleyerek kandırırsınız. Bütün o çamaşır deterjanı reklamlarının altında, "siz de bu deterjanı kullanırsanız, geniş bahçesine çamaşır asacağınız müstakil bir eviniz ve de şahane bir aileniz olabilir" mesajı gizlidir. Diğer bir yöntemse potansiyel müşteriyi tehdit ederek kandırmaktır. Bunu da yine bilumum reklamda "Bu ürünü kullanmazsanız çamaşır makinenizin anlam veremediğiniz bir takım parçalarını elinize veriverirler, bu ürünü kullanmazsan başına şunlar gelir artı hayvansın" şeklinde görmeniz mümkün. Ama "almayanı dövüyorlar" stratejisi gerçekten vuku bulan bir stratejiyse kimse kusura bakmasın ama diğerleri arasından açık ara sıyrılır. Düşününce çok fantastik de bir şey. Bir takım deli dumrullar, kendilerine bir yer belirleyip –ki genelde Eminönü olur bu-, orada bir takım ürünler satmaktadır ve satış başarısı bir hayli yüksektir zira almayanı dövmektedirler. İnsanlık dışı bir şey ama "bu ürünü kullanmazsan annen ölecek" alt metinli reklamlardan da dürüstçe gibi. Ürünü kullanmama halinde başınıza neler geleceğini anında deneyimliyorsunuz. Kendi payıma, hele bir de tek başıma geziyorsam, "almayanı dövme" vaadinde bulunan bir tezgahta ne satıyorlarsa alırım. Zamanında bu iki temel iletişim stratejisini bir cümlede buluşturup "alan altın bulsun, almayan kaynanasından bulsun" diyerek Sirkeci-Halkalı banliyö treninde nane şekeri satan amcadan misal hiç şeker almadım. Halbuki vaat ve tehdidi birleştirse, yanında bir de eli merdaneli kadın gezdirip, "alan altın bulsun, almayan kaynanamdan bulsun" diyeydi ve almayanlar merdaneyi kafaya yeseydi, günde en fazla iki saat çalışırdı. Ha gönül ister ki kimse kimseyi dövmesin, ayıp bir şey, üstelik çok kaba. Hele hele bir ürünü almadığı için dayak yemek çok can sıkıcı olmalı. Bu arada köşenin adından reklam ajansı kuranlar yarın öbür gün "almayanı dövüyoruz" başlıklı bir reklam kampanyası yapar mı dersiniz?

■ Ha evet böyle de bir durum var. Mail atıp, telefon edip soranlar da oldu, Akıl Fikir Ofisi adında bir reklam acentesi açılmış. Yolları açık olsun tabii, soranlar için söylüyorum deniz tarafındaki kale, benimle bir alakası yok. Ama ben yine de merak edip aradım bu arkadaşları, sekreter bir hanım kızımız "Akıl fikir ofisi iyi günler" diye telefonu açınca, şizofrenik bir duygudurumu içine girdim, korktum, hemen kapattım telefonu. Sanki kendi köşemi aramışım da, köşenin sekreteri açmış gibi. Sandık İçi, Bebek Kafası ve İşimdeyim Gücümdeyim isimli reklam acentelerinin açılmasını da merakla bekliyorum artık. Yalnız bizim Uğur'la Yiğit'in köşelerinin adı bizzat kendi isimleri. Uğur Gürsoy Reklamcılık ya da Yiğit Özgür Reklamevi diye ajans açarsanız ikisi de fena kızar. Oky Ajans diye ajans açabilirsiniz, Oky'ye sordum, "olur, neden olmasın" dedi. Rabbime sordum Cleveland Cavaliers dedi. Düşününce neden olmasın?

■ Bilecik'in de kurtuluşu, fethi falan var muhakkak. Hiç olmadı Söğüt'ün var ama tıpkı diğer yerleşim yerlerimiz gibi İstanbul'un fethi kadar ses getirmiyor, onun kadar büyük şenliklerle kutlanmıyor. Bu ayrımcılık biraz canımı sıkmıyor değil doğrusu. Ama ondan daha önemlisi var. Misal Simav ve Gediz, ortaokulda kafayı ezberle yakan herkesin hatırlayabileceği gibi Osmanlılara çeyiz olarak verilmiş bölgelerimiz. Yani öyle bir fethetme durumu yok, dolayısıyla Simav ve Gediz'in fetih şenlikleri de olmuyor, olamıyor. Halbuki bana kalırsa hiç kalp kırmadan üstelik hayırlı bir olay neticesinde bir düğün hediyesi olarak aldığımız için Simav ve Gediz'in alınması da kutlamaya değer olaylar. Kimsenin burnu kanamamış, kimsenin kalbi kırılmamış, üstelik ortada düğün var, dernek var. Bana kalsa her yıl bu düğünü yeniden kutlayalım hatta toplu nikâh şenliği olsun, Simav ve Gediz belediyeleri uyumasın!

■ Değerli hocam Mete Tunçay'a Emeritus Profesör unvanı verdiler. Tabii bunun Mete Hoca'yı benim bitip tükenmek bilmez şebekliklerimden ve arada bir hocamın "la havle" çekerek savuşturduğu saçma teorilerimden kurtarmak için yaptılarsa onu bilemem ama olsun. Ama unvana ısınamadım pek. Ne o öyle emeritus, gömeritus?

■ Dünyadaki birçok ülkede çevre bakanlığı makamı var ve bana sorarsanız saçma bir şekilde çevre bakanı da diğer bakanlar gibi iktidar partisinden oluyor. E şimdi ben size soruyorum, bakanlar kabinesi adını verdiğimiz müessesede, bu bakan işini doğru yapsa kah çevre bakanıyla kah sanayi bakanıyla papaz olup durmayacak mı? Sanayi ve enerji bakanıyla çevre bakanının aynı kabinede bulunması bana kalırsa dostlar alışverişte görsüncülükten başka bir şey değildir. Çevre bakanını ya muhalefet partisinden yapsınlar ya da özerk olsun zira her ne kadar azimli, idealist bir arkadaş da olsa çevre bakanı, gün gelecek arıza çıkacak, kabinenin kararına uymak zorunda kalacak. Hakikatten ya şu çevre bakanlıklarını özerk yapın ya da kaldırın böyle dekordan durmasın.

■ Dikkat ettim, taksiciler genellikle insan sarrafı olmakla övünüyorlar. Hâlbuki ine bine ben taksici sarrafı oldum, bir şey anladıysam o da aslında taksicilerin bırakın insan sarrafı olmayı, insanları hiç tanımadığıdır. Zira hiçbirimiz taksiye bindiğimizde uzun soluklu bir ilişki aramıyoruz ki. Taksici ne derse "he abi, evet abi, öyledir abi, doğrudur abi" diyoruz, biz adama "doğrudur"u verdikçe taksici de coşuyor, normalde arkadaşımız söylese arkadaşlığımızı keseceğimiz şeyler söylüyor ama biz onaylıyoruz. Sebebi ortada, taksiciyle gideceğimiz yere kadar gidiyoruz, gittiğimiz yere götürecek değiliz ya adamı? Dolayısıyla bizim taksiciyle ilişkimiz one night stand tadında ilerliyor, evet efendim, sepet efendim şeklinde amacımıza ulaşana, yani gideceğimiz yere varana kadar adamı onaylıyoruz. E ne oldu şimdi? Hiç olmadığımız biri gibi davrandık taksici de bizi tanıdığını, bu yolla insan sarrafı olduğunu düşünüyor öyle mi? Hahayt. Taksici arkadaşlara acı bir haberim var. Hemen hiçbirimiz söylediğiniz şeylere katılmıyoruz, hepsi gideceğimiz yere sağ salim ulaşmak içindi. Ayrıca taksinize binen ünlülerle de inanır mısınız, zerre ilgilenmiyoruz.

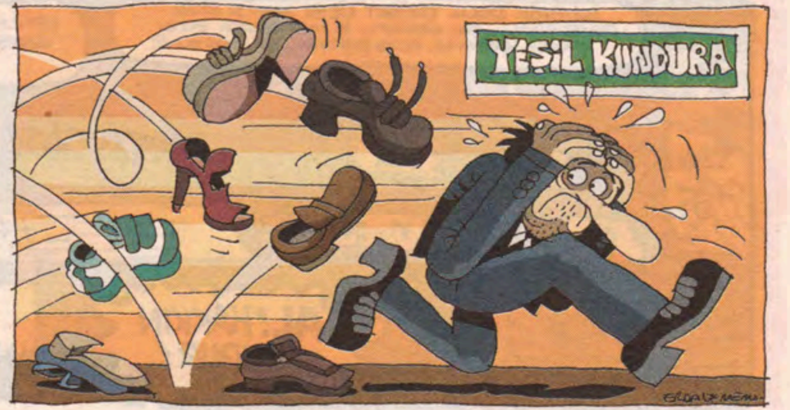
Tenzih Ederim!

Şimdi tam zamanıdır ey dostlar. Hepsi çok zengin sanıldığı halde aralarında tıpkı diğer halklar gibi yüz binlerce fakir kardeşlerim olan, her zaman sözünün eri, güvenilir, devletinden hicap duyan, beşi para etmez adamların hükümranlığında terörize edilen tüm İsrail halkını tenzih eder; onları savaşla korkutarak egemenlik kuran İsrail hükümetini kınım kınım kınarım, elimden gelse laciverde boyarım. Yaşasın İsrail Halkı, Yaşasın Filistin Halkı! Sorun sizde değil, sizi korkutarak kendi oyunlarına sizi alet edenlerde. Beraber bin yaşayın ki, ancak beraber bin yaşarsınız. Sizi değil bin, bir bile yaşatmayan, İsrailli kardeşimi terörle korkutan, sindiren, Filistin'li kardeşimin tepesine bombalar yağdıran madrabazlardan hesap sorun. Gerekirse çocuklarınızı okuldan alın, verginizi vermeyin, askere gitmeyin. Başka halklarla düşman edilmek isteyen bütün halklar bunu yapın. Siz devlete muhtaç değilsiniz, devlet size muhtaç. Siz devlete değil, Filistinli kardeşlerinize muhtaçsınız. Haydi ama canımdan çok sevdiğim İsrailli kardeşlerim, uyanın artık!

Yaz geldi, sigortasız, sosyal güvenliksiz mevsimlik işçiler kamyon kasalarında balık istifi yollara düştü.

Yeşil Kundura'da sendikalaştıkları gerekçesiyle işten atılan 3 kadın işçi ve Deri-İş sendikası yöneticileri üretimi engelledikleri gerekçesiyle gözaltına alındı.

KAÇ YIL OLDU?

• Lerzan Mutlu, lisedeyken edebiyat dersinin 10 olduğunu açıkladıktan sonra, "*Mesela Orhan Veli der ki; bir rakı bardağında balık olsam,*" diyerek Garip akımını yok edeli **4 yıl...**

• Aydın'ın Nazilli İlçesi'nde yayınlanan Ör-Koop Dergisi'nde yayımlanan "Öküzler Geğirerek Doğayı Kirletiyor" başlıklı yazıda, öküzlerin geğirerek atmosfere saldıkları sera gazlarının petrol rafinerilerinden daha fazla olduğu iddia edileli **4 yıl...**

• Oyuncu İpek Tuzcuoğlu, "*Benim de eskiden sağ burnumda bir ben vardı,*" diyerek sol burnunda sorun olmadığını ima edeli **6 yıl...**

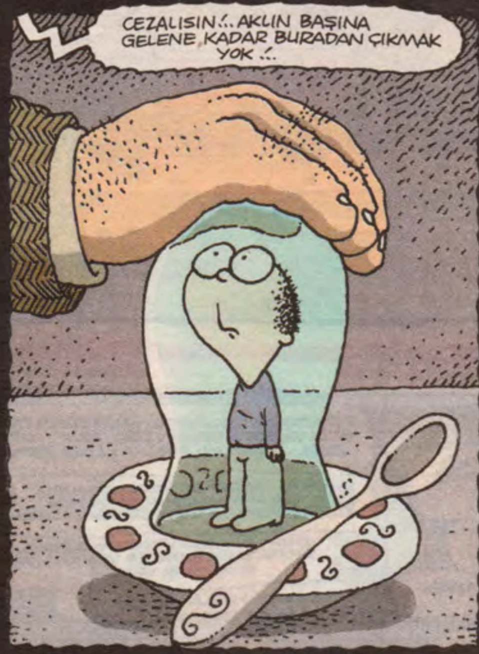
• Refah partisi milletvekili Şevki Yılmaz, "*Bu yezitlerin kapı zilleri bile "dinden dön" diye çalıyor, günahtan günaha koşuyor bunlar!*" diyeli **13 yıl...**

• "Ada Sahillerinde Bekliyorum" şarkısı, "Adnan Menderes'in yargılandığı Yassıada'yı akla getiriyor" gerekçesi ile yasaklanalı tam **50 yıl** olmuş.

Hükümet, Terörle Mücadele Kanunu mağduru çocuklar için adım atmıyor, çocuklar cezaevinde büyüyor.

Taş attıkları gerekçesiyle Diyarbakır E tipi cezaevinde tutuklu bulunan 37 çocuğa; "hücre, havalandırma ve sosyal etkinliklerden men" cezası verildi.

BU DAHA DENEME

Rize'nin Güneysu ilçesinde, Gürgen Deresi üzerinde yapımı tamamlanan Kale Hidroelektrik Santralı deneme üretimine başladı. Ve Gürgen Deresi tamamen kurudu...
Not: Karadeniz'de 700 civarında hidroelektrik santral yapılması planlanıyor.

Tayyip Erdoğan, Mavi Marmara gemisine yapılan saldırıyla ilgili Konya'da yaptığı konuşmada, İsrail'e üç dilde seslendi: "Öldürmeyeceksin", "You shall not kill", "Lo tir'tsach"... Başbakan aynı konuşmada Mevlana, Kılıç Arslan, Hoca Nasreddin, Süleyman Şah, Yıldırım Beyazıd, Fatih Sultan Mehmet, Kanuni Sultan Süleyman, Yunus Emre, Dadaloğlu isimlerini kullanarak iyice coşunca finalde bir de Mehmet Akif'ten şiir patlattı. Yaşanan ölümlerin peşinde hesap soran bir başbakan değil de, isim saydıkça coşan, coştukça kendi sözlerinin büyüsüne kapılan bir tür kahraman gibiydi.

ÖLÜMÜ OY TOPLAMAK İÇİN KULLANMAYACAKSIN...

SİZİN ÜLKENİZE YERLEŞMEYE GELDİM...

NİYE LAN?

BURDA KAHRAMANLIK ÇOK UCUZMUŞ...

FIRAT BUDACI

SİGARA SAĞLIĞA ZARARLIDIR!

2008 yılında, sigara istediği sivil giyimli bir polis tarafından vurulunca felç kalan Yasin Kırbaş'la ilgili davada, mahkeme polisin beraatına karar verdi. Yasin Kırbaş ise 2,5 yıl hapis cezasına çarptırıldı.

GÜZERGÂH TESTİ

Üçüncü köprü güzergâhı İstanbul'un son büyük orman-lık alanlarından geçtiğine göre, aşağıdaki açıklamalardan man-tıklı olanı bulunuz.

• Ulaştırma Bakanı Binali Yıldırım, üçüncü köprünün güzergâhıyla ilgili, "*Belgrad ormanları, Fatih ormanları, Polonezköy milli park gibi orman alanlarıyla, tarihi yerlerin korunması temel hedef olarak benimsenmiştir,*" dedi. (Nisan–2010)

• Başbakan Tayyip Erdoğan, üçüncü köprü güzergâhı yüzünden kesilecek ağaçlarla ilgili, "*Bunların dediği ne biliyor musunuz? Maki, maki... Makiyi keser atarsın, maki nedir?*" dedi. (Mayıs–2010)

• Yeşiller Partisi, üçüncü köprü güzergahı için İstanbul'da en az 1.6 milyon ağacın kesileceğini iddia etti. (Haziran–2010)

ANKARA'DAN MAKİ GİBİ GÖRÜKÜYO...

BİRGÜN HERKES 15 DAKİKALIĞINA "MİLLİ" OLACAK

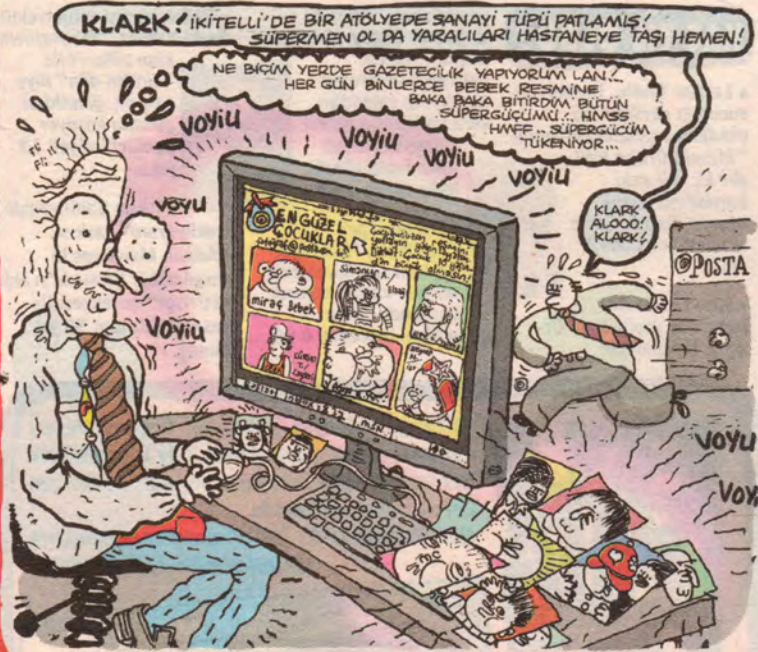

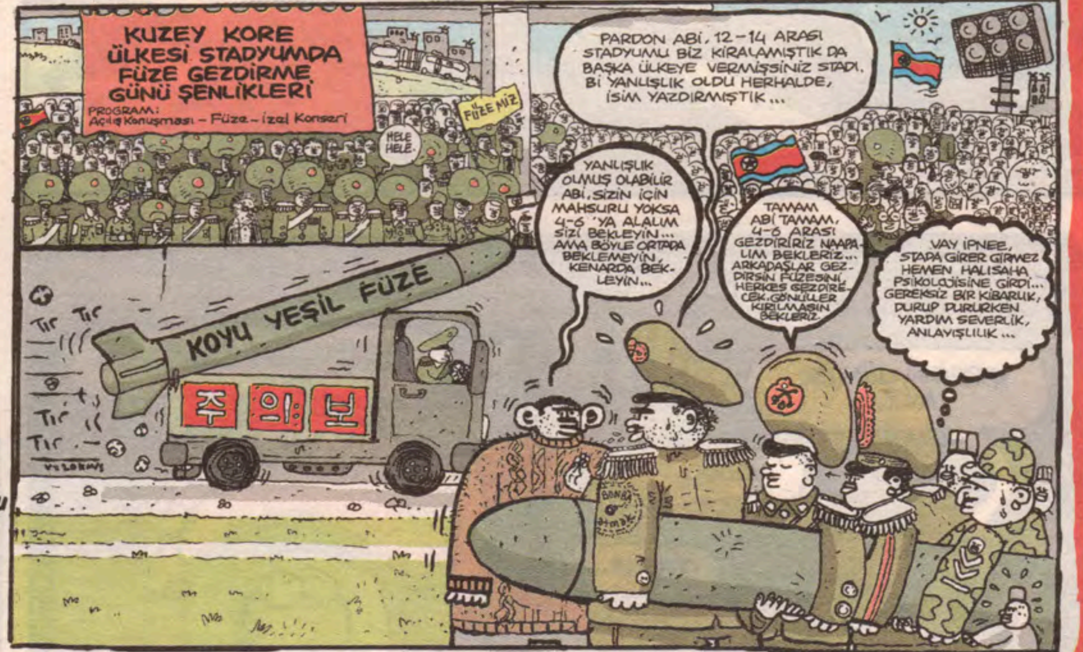
Başta hentbol ve halter olmak üzere 37 federasyonun 4 bin sporcuya sahte "millilik" belgesi verdiği ortaya çıktı.

İÇİ ERİK DOLU TİŞÖRT CEBİ ATAN Bİ SİLAH GELİŞTİRDİM... ÇOK ŞİDDETLİ Bİ TARTIŞMADA BUNU ÇIKARIP HASMIMA ATEŞ EDİCEM... NE DİYORSUN?..
BENCE ÇOK SAÇMA, GEREKSİZ YANİ...
CAN ERİK HAZNESİ
GÜZELLİKLER TARAMALISI
RATATAT!
AL! HAKKIN BUDUR!..

YAAAA ARDA ATSIN, ARDA YAA!.. ARDA'YI SOKSUNLAR OYUNA!.. ÜHÜ ÜHÜ!..
SEN DE HEPTEN OTOMATİĞE BAĞLADIN AĞLAYAN KIZ... BU SENE DÜNYA KUPASINA KATILMIYORUZ, GİT YIKA YÜZÜNÜ... ZATEN SİNİRLİYİM!..

KLARK! İKİTELLİ'DE BİR ATÖLYEDE SANAYİ TÜPÜ PATLAMIŞ! SÜPERMEN OL DA YARALILARI HASTANEYE TAŞI HEMEN!
NE BİÇİM YERDE GAZETECİLİK YAPIYORUM LAN!.. HER GÜN BİNLERCE BEBEK RESMİNE BAKA BAKA BİTİRDİM BÜTÜN SÜPERGÜÇÜMÜ!.. HMSS HMFF.. SÜPERGÜCÜM TÜKENİYOR...
VOYİU
VOYU
EN GÜZEL ÇOCUKLAR
KLARK ALOOO! KLARK!
POSTA

KUZEY KORE ÜLKESİ STADYUMDA FÜZE GEZDİRME GÜNÜ ŞENLİKLERİ
PROGRAM: Açılış Konuşması – Füze – İzel Konseri
FÜZE MİZ
HELE HELE
PARDON ABİ, 12–14 ARASI STADYUMU BİZ KİRALAMIŞTIK DA BAŞKA ÜLKEYE VERMİŞSİNİZ STADI. Bİ YANLIŞLIK OLDU HERHALDE, İSİM YAZDIRMIŞTIK...
YANLIŞLIK OLMUŞ OLABİLİR ABİ, SİZİN İÇİN MAHSURU YOKSA 4-6'YA ALALIM SİZİ BEKLEYİN... AMA BÖYLE ORTADA BEKLEMEYİN, KENARDA BEKLEYİN...
TAMAM ABİ TAMAM, 4-6 ARASI GEZDİRİRİZ NAAPALIM BEKLERİZ... ARKADAŞLAR GEZDİRSİN FÜZESİNİ, HERKES GEZDİRECEK. GÖNÜLLER KIRILMASIN BEKLERİZ.
VAY İPNEE, STADA GİRER GİRMEZ HEMEN HALISAHA PSİKOLOJİSİNE GİRDİ... GEREKSİZ BİR KİBARLIK, DURUP DURURKEN YARDIM SEVERLİK, ANLAYIŞLILIK...
KOYU YEŞİL FÜZE
주의보
TIR TIR

AŞK FEDAKÂRLIK İSTER!..
SALİM BABA
Cihan Ceylan

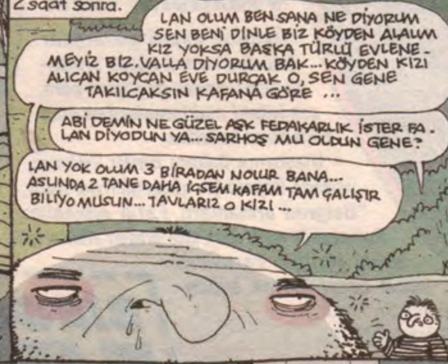

NASI YOK ABİ YA?
BAYAA YOK İŞTE OLUM ALLA ALLAA. YİYİP İÇİP SIÇIP GİDİYOSUNUZ İPNELER. Bİ KERE DE SİZ ALIN GELİRKEN, HAYRET BİŞEY YA.
NE BİLEYİM. SENDE NASI OLSA VARDIR DİYE YANIMA PARA DA ALMADIM... SENDE HER ZAMAN İÇKİ OLMASI GEREKMİYO MU ABİ YA?
HEE OLDU MINA KOYİM TEKEL Mİ LAN BURA?.
OFF. NAPCAZ O ZAMAN?

EVE GİTMEYE ÜŞENİYOSAN ANCA ŞÖYLE OLUR YARIN VERİCEM DERSİN BİROL ABİYE ALIR GELİR BİRALARI, SABAHA KADAR DERTLEŞİRİZ.
BENİM EV UZAK ABİ BİLİYOSUN GİDEMEM ŞİMDİ EVE AMA YAZDIRAMAM DA BEN. BECEREMEM Kİ ÖLE ŞEYLERİ SEN YAZDIRSANA.
BENİM BORCUM VAR OLUM BİROL'A. SEN YAZDIR YARIN BERABER VERİRİZ... BENDE DE PARA OLUR YARIN...
YOK ABİ BEN VALLA YAPAMAM YA!

NE ALICAM ŞİMDİ KUTU FIÇI MI?
EVET. BANA ÜÇ TANE AL Bİ DE ÇEREZ AL, YOK YOK CİPS AL CİPS...

LOK LOK LOK LOK.

OH LAN... HAYAT BU BE!..
ANLAT BAKALIM ŞİMDİ, KULAĞIM SENDE...

2 saat sonra.
LAN OLUM BEN SANA NE DİYORUM SEN BENİ DİNLE BİZ KÖYDEN ALALIM KIZ YOKSA BAŞKA TÜRLÜ EVLENEMEYİZ BİZ. VALLA DİYORUM BAK... KÖYDEN KIZI ALICAN KOYCAN EVE DURCAK O, SEN GENE TAKILCAKSIN KAFANA GÖRE ...
ABİ DEMİN NE GÜZEL AŞK FEDAKARLIK İSTER FA. LAN DİYODUN YA... SARHOŞ MU OLDUN GENE?
LAN YOK OLUM 3 BİRADAN NOLUR BANA... ASLINDA 2 TANE DAHA İÇSEM KAFAM TAM ÇALIŞIR BİLİYO MUSUN... TAVLARIZ O KIZI ...

YA OLMAZ ABİ YA VALLA BEN YAZDIRAMAM DAHA, GİDİYORUM ZATEN BEN, GEÇ OLDU ...
OLUM İKİŞER TANE DAHA İÇELİM İŞTE HADİ LAN VALLA KAFAM ÇALIŞCAK BAK AYIP EDİYON AMA HA... YARIN VERİCEZ İŞTE OLUM NOLUCAK. HADİ LAN ...
YOK ABİ YOK HADİ İYİ GECELER.
İŞİN DÜŞER OLUM HADİ BAKALIM...

DZZZT DZZZZZTTT DZZZTT...

ALO ERDEM NABER..?.
İYİ ABİ! UYUYODUM HAYIRDIR...
ŞEY DİYCEKTİM YA; BEN BİROL'A GİTTİM DE SENİN DEMİNKİ HESABA 4 BİRA Bİ DE KONTÖR EKLETTİM HABERİN OLSUN. İSTERSEN GEL İÇELİM, HEM KONUŞURUZ...
YOK ABİ SEN İÇ, BEN YATIYORUM. SANA AFİYET OLSUN..

DIT DIT!
HAY SKİCEM.

"YOK İSTEMEM DİYEN GÖNLÜM ÇÖLE BİLE RAZI ŞİMDİ YANLIŞ YOLA GİDEN BENDİM LÜTFEN DÖN GEL"
Kıza bunu yaz! Soner Sarıkabadayı'nın son bombası :)
YAZSAM MI LAN?.. YAZ MINA KOYİM BATTI BALIK YAN GİDER!..

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

Durduk Yerde

- Yalnızlık, ancak bir başka yalnızlıkla giderilir...
- Sana ne yalnızlıktan, sen yalnız dilsin ki...
- Bişeyi düşünmek için o şey mi olmak lazım?..
- Hiç girme soyuta abi!..
- İyi, sus o zaman...
- Abi...
- Efendim?..
- Bacalara bak!..
- Ne diyosun lan sen?!

Gene de baktım asistan kızın bacaklarına.

Kemale ermiş adamın içindeki "ikinci o" daha da olgun bir yol gösteren olabilir ama benim içimdeki ben, ya çakallık peşinde veya eften püfe nakliyat.

Yapımcı ve bacaklı asistanı odaya girince kendimle konuşmayı sonlandırıp, sanki her an sinema, felsefe düşünen adam tavrımı alıyorum. Güncel gelişme mi dediniz? Elbette biliyorum! Aforizmaya ömür koydum, şiir de yazıyorum. Popüler kültürü poptan ibaret sanan bir sığır olmadığım da açık.

Yapımcı koltuğuna oturdu, asistanı printer başına gitti, ben o yudumdan sonra kahveyi daha çok evdim.

Sessizlik oldu, yapımcıyla bakışıp oturduk.

"Abi" dedim, "görüşmek istemişsiniz."

- Görüşüyoruz ya işte.
- Hayır, bi proje falan mı var diye merak ettim.
- Bir proje yok, çok proje var.
- Öyle mi, ne güzel.
- Evet.
- Benim de bir projem var.
- Olmasa şaşardım! Herkesin bi projesi var!
- N'aptın abi, yirmi yıllık yazarım ben abi.

Yapımcı, matarasından bir yudum içti ve "N'apiim, yazarlığının yirminci yılı diye parti mi veriim?" dedi. Şaşırıp sustum. Mini etekli asistan, elinde tornavida, printeri açmış, içine bakıyordu. İyice.

- Söyle n'apiim? Balo mu tertip edeyim, karnaval mı düzenleyeyim?!
- Yok abi, öyle demek istemedim.
- Peki, 20. yıl partisi veriyorum senin için!
- Allah Allah!

Kahvede oyuncu arkadaşım Faruk'la oturuyoruz. Masadaki gazeteler, transfer haberiyle dolu. Benim güzel halkım "Prensipte anlaştılar" haberini "Oldu bu iş!" diye algılamıştır her zaman. Oysa prensipte anlaşmak, "Kafadan bi gıcığım yok size, anlaşır isek niçin olmasın" demek. Arkadaşım Faruk, beyaz saçlarını iki eliyle düzelterek soruyor:

- Nasıl gitti görüşme?
- Abi iş görüşmesi diye gittim, parti vermeye niyetlendi adam!
- Ne zaman lan parti?
- Yarın!
- Eee, kime haber vericen?
- Rastladığımı çağırıyorum işte.
- Kızlar da olcak mı lan?
- Olsa sana ne? Seni çağırdım mı ben?
- Şaka bu. Şaka mı lan bu?
- Şaka tabi hıyar! Sen olmican da kim olcak o partide!
- Tabi lan! Ben senin yazarlığa başladığın günü bilirim.
- Bilicen elbette, yazar olmaya beraber gitmiştik.
- Tamam be tamam, hatırlatma...
- Çok geç, hatırladım bile!

20 yıl önce... Aziz Babıali semti... Editörün odası...

Ben, Faruk ve iki genç yazar adayı daha, duruyoruz... Editör, Faruk'un yazdıklarını okuduktan sonra "Kimin dosyasıydı bu?" diye sordu... "Benim" dedi Faruk...

- Sen mi yazdın bunları?
- Evet. Beğendiniz mi?
- Hayatımda okuduğum en anlamsız, en saçma şeyler bunlar.
- Beğendiniz mi?
- Beğendiysem taş olayım! Senden asla yazar olmaz. Sakın yazma sen.
- Fakat?!
- Senden yazar olursa, Nuri Alço'dan da imam olur!

İşte, Faruk'un saçlarının beyazladığı an, o andı. "N'oldu lan sana?" dedim, "Dostum, kendimi hiç iyi hissetmiyorum" dedi.

"Beter ol!" diye bağırdı editör, Faruk'u göstererek "Bunun yazdıkları o kadar kötü ki, yazılarınızı okumadan hepinizi işe alıyorum! Bu hariç, herkes yazar!" dedi.

Tanımadığım diğer iki yazarla kucaklaşıp sevindik. Faruk, sehpa camındaki yansımasından saçlarının yeni haline bakıyor, editör ise şiddeti giderek artan kahkahalar atıyordu.

Evde bu anıyı anlattım, Eren "Vay be, demek Faruk abi de yazar olmak istiyodu gençken" dedi.

- Nasıl gençken? Yaşlı mıyız lan biz?
- Yanlış anladın abi!
- Anlayışım kıt benim yani!

Arkadaşından yardım istedi:

- Hakan, ne desem olmuyo ya!

"Beni karıştırma" dedi Hakan. 'Susun' işareti yaptım:

- Sizi çağırışımın bi sebebi var.
- Yeni proje mi ?
- Bi saniye sus Eren! Ben sizi babamla tanıştırmış mıydım?

"Hayır abi" dedi Hakan.

- Güzeeel ! Planım için sizi tanımaması gerekir.
- Ne planı bu abi?
- Çok basit. Yürüyün, gidiyoruz!

"Nereye gidiyoruz abi" diye sordu Hakan. "Lan çoştunuz abi abi diye, bi susun ya" dedim, evden çıktık.

Babamın yürüyüş yola parka böylece geldim. Planımı anlattım, kimin nerde durup ne yapacağını göstererek prova yaptırdım.

Hakan "Abi pes ya, hakkaten yapcaz mı bunu" diye sordu.

- E, yapıcaz tabi.
- Niye ki abi ?
- Babama güzel bir hareket çekip gözüne girmek istiyorum.
- Niye gözüne giriyosun abi, sen zaten oğlusun.
- O sever böyle delikanlı hareketleri, karışmayın siz. Hadi, gene prova yapalım!

"Gerek yok abi, öğrendik iyice" dedi Hakan. "Peki anlat bakalım!" dedim. Anlattı: "Abi sen babanla gelirken, biz burada koftiden hırlaşıcaz, itip kakıcaz birbiribimizi."

Eren'e dönerek "Ve?" dedim.

- Sen de bizi azarlayacaksın, ayırıp kovacaksın, böylece babanın gözüne gireceksin!

"Doğrudur" deyip parmağımı şaklattım: "Ben kovunca ayrı yerlere kaçın ki kumpas anlaşılmasın!" Telefona baktım, yapımcı aramış, duymamışım. Geri aradım:

- Abi nasıl borsa var, bi de karaborsa var; o şekil normal film var, karafilm de var!
- Ne istiyosun?
- Karafilm yapalım!
- Yapalım! Yarın partide konuşalım bunları. Borsa olmayaydı, karaborsa da olmazıdı... (devamı haftaya)

vedatozdemiro@gmail.com

PANTOLON

M·E·T·İ·N F·İ·D·A·N·

metinfidan@ymail.com

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

OMNİTRİX

Elime aldığım parçayı istedi. Verdim. Yerdekilerden birini alınca onu da istedi. Onu da verdim. Bu saçma döngünün sonsuza gideceğini hissettiğim için yerden başka bir tane almak istemedim. 250 parçalık legonun kalan 249 parçasını değil, sürekli benim elime aldığım 1 taneyi istiyordu. 4 yaşındaydı. Aramızda anlamsız bir gerginlik oluşmuştu. "Elimde lego olmadan nasıl apartman yapabilirim?" dedim. "Al!" deyip elindekini verdi. Apartmanın ikinci katını çıkmak için yerden bir lego daha aldım. Gelip elimden aldı. "O zaman ev tek katlı olucak!" deyip elimdeki tek parçayı müstakil bir ev anlamında halıya sertçe koydum. Evi tekmeleyip yıktı, "Tek katlı ev istemiyorum!" dedi. "E ne istiyosun peki?" dedim. Biraz sinirlenmiştim. "Yaratığa saldıralım," dedi. O ana kadar ortamda bir yaratık olduğunu bilmiyordum. "Yaratık nerde?" diye sordum. Biraz odaya bakındı (o da bilmiyordu), sonra parmağıyla koltuğu göstererek "Orda!" dedi. Yapıcı, geliştirici, yararlı bir oyundan, kişiliğinde şiddetin temellerini oluşturacak yaratıklı bir oyuna geçmek istiyordu. "Hayır! O bir koltuk," dememe rağmen 'ciuv ciuv' gibi sesler çıkararak (galiba ortamda ışın falan vardı) koltuğa saldırdı. Bu saldırıyı engellemek istediğim için legoları hızlıca birbirine takarak, "Bak gökdelen yaptım," dedim. Amacım müstakil bir evle girdiğim inşaat sektöründe gerçekleştirdiğim ani yükselişle ilgisini çekmek ve onu savaş ortamından uzaklaştırmaktı. "Gökdelen değil o, yaratık!" diye bağırarak gökdelenime saldırdı. Gökdelen enkazını toplamaya çalışınca da, "Hepsi benim!" diye bağırarak bana saldırdı. Yüzü sümüğe bulanmıştı. Kan ve dağılan organlar bilgisine sahip olmadığı için elindeki hayali ışın kılıcıyla beni çizgi film rahatlığında ortadan ikiye bölmeye çalıştı. Salak bu, diye düşündüm. Ortadan ikiye ayrılan dayıların iki dakika sonra maceraya devam etmek için tekrar tek vücut olacağını sanıyordu. "Beraber oynayalım işte, gel bi şehir kuralım," diyerek legolardan birini almaya çalıştım. Vermedi. Buz gibi bir suratla bir süre yüzüne dik dik baktıktan sonra, yine buz gibi bir ses[illegible]et hırsızlıktır," dedim. "Mülkiyet" diye tekrar etti (küçük yaşın ilk defa duyduğunu anlam gözetmeksizin seslendirmesi). "Evet," dedim. "Mülkiyet duygusu insanı egoist, hırslı ve kötücül hale getirir... Egoist de bakayım?" Yüzüme bakıyordu. "Söyle, egoist de," diye tekrar ettim. "Egost," dedi. Güldüm, hâkimiyet bana geçmişti. Koltukaltlarından tutup kucağıma oturttum. Gökdelenleri yıkan, beni ikiye ayırmak isteyen bu çocuk, aniden bastıran bilgi karşısında mal gibi olmuştu. "Bak şimdi," dedim ve anlatmaya başladım...

Önündeki tabaktan bir tane erik alınca, havadaki eriği kısa bir an da olsa yan gözle takip eden insanların (yeğenimin annesi) yaşadığı bu dünyada, yeğenime paylaşımcı bir hayatı anlatmaya çalışırken neyin peşindeydim? Erikler takip edilmesin mi istiyordum? İkinci eriği de alınca, havadaki eriği (mülkiyetini) bu sefer kısa süre değil, ağzıma ulaşıncaya kadar takip etti ve daha ısırır ısırmaz patladı: "Ya bunlar benim eriklerim, git kendine dolaptan al!" 36 yaşında eriğini kollamaya çalışan bu kadının yüzüne baktım, eriklerin mülkiyeti konusunda ciddi görünüyordu. Bir anda çok sinirlendim. Isırdığım eriği tabağa atarak, "Sen var ya daha bir eriği paylaşamıyorsun, bu çocuğu nasıl yetiştireceksin?" diye bağırdım. Şaşırdı. Bazen insan anlatmak istediği büyük bir sorunu (çocuk yetiştiriciliği), ani bir sinir yüzünden hiç alakasız bir yerden (erik) gündeme getirebiliyor. Bu tür çıkışlarda asıl konu, erik ve benzerleri yüzünden yeterli etkiyi sağlayamıyor. Yanlış bir örnekle patlamıştım ve bu yüzden hiç şansım yoktu. Suratıma anlamsızca baktı. Yine de bir eriğe sırtımı dayayarak yaptığım bu çıkışın peşini bırakmadım: "Bencil bir çocuk yetiştiriyorsunuz, haberiniz yok!" Bu desibeli yüksek cümleyi, kötü bir tiyatro oyuncusu gibi özneyi (salonun ortasında oynayan yeğenimi) parmağımla göstererek söylemiştim. Ağlamaya başladı. Annesi, "İyi halt ettin!" deyip elindeki erik tabağını böğrüme sokarak ağlayanın yanına gitti. Sarıldılar. Erikleri kazanmıştım ama asıl davayı kaybetmiştim. Biraz önce bir ısırık alarak tabağa fırlattığım eriği alıp yemeğe devam ettim...

Aslında, sürekli bağırarak eşyalara saldıran, ev sakinlerine ateş eden, insanın eline aldığı şeyler üzerinde "benim" diye sürekli hak iddia eden ve dayılarını ikiye bölen çocukların uzak geleceğiyle ilgili sürekli kaygılar taşıyan biri değilim. Bu tür çocuk davranışlarında aniden sinirlenmem, onların istikballerinden duyduğum endişeden çok, benim bu tür görüntülere dayanamamam ve hatta sinirlenmemle ilgili. Legodan da olsa koskoca bir şehir kurma hayalleri içindeyken, 4 yaşında bir çocuğun şehri terk ederek aniden bir koltuğa saldırmaya başlaması ve ortamdaki yetişkini de bu taarruz sırasında yardımcı kuvvet olarak yanında görmek istemesi, beni tam tanımlayamadığım garip duygulara sevk ediyor. Onu gelecek 3-5 sene içinde boynunda takım atkısıyla, üç büyüklerden birinin 16 kişilik kadrosunu sayarken ya da bilgiç bir surat ifadesiyle babasının dev ekranlı cep telefonunda parmağını kaydırırken hayal edebiliyorum. 16 kişilik kadroyu, sakatlıklara da değinerek sayabilen çocuğu galiba sevmiyorum.

"Dayııı!" diye bağırdı. Kafamı kaldırıp baktığımda, bir çocuğun yeğenimin dev *"Ben 10 Dönüştürücü Saati"*nin (Omnitrix, sesli ve ışıklı) düğmelerine zorla basmaya çalıştığını gördüm. Anladığım kadarıyla saldırgan çocuk, yaratık moduna geçmek için Omnitrix'in yanındaki düğmeye basarak ön yüzdeki kapağı yukarı kaldırmak ve yaratığı seçerek dönüşümü başlatmak istiyordu. Yüzündeki soğukkanlı ifadeden, bu çocuğun *'suça meyilli çocuk'* olduğunu anladım. Derhal olay yerine intikal ettim. Yeğenim, "Benim!" diye bağırıyordu. Kavgayı ayırarak, "Oynasın biraz arkadaşın," dedim. Ağlamaya başladı. Suça Meyilli Çocuk, buz gibi suratıyla saate bakıyordu. Belki işler düzelir umuduyla, "Bak düğmeye basıp kapağı o kaldırsın, yaratığı sen seç," dedim (Omnitrix gibi tüm evrenin peşinde olduğu bir saati paylaştırmaya çalışmam çok saçmaydı). Yeğenim, tekrar "Benim!" diye tepinmeye başladı. Suça Meyilli, belalı bakışlarıyla saati süzmeye devam ediyordu. Bir an ne yapacağımı bilemedim, çözüm kendiliğinden ağzımdan çıktı: "O zaman ikiniz de oynamıyosunuz, saati ben alıyorum," diyerek saati alıp koluma taktım. Yeğenim şaşırmıştı ama en azından artık ağlamıyordu. Suça Meyilli gözlerini kısmış bana bakıyordu. Omnitrix'in mücadele edemeyeceği kadar büyük bir yaratığın eline geçmesi canını sıkmıştı. Oturduğum banka geri döndüm. Onları yaratıksız, medeni iki insan gibi baş başa bırakmıştım. Kolumda Omnitrix'le gazetemi okumaya devam ettim. Kısa bir süre sonra, art arda yinelenen "Öldü, öldü, öldü..." sesleri yüzünden kafamı kaldırdığımda, yeğenim ve Suça Meyilli'nin ayaklarıyla hızlı hızlı yere vurduklarını gördüm. Yanlarına gittim. Bir karınca kolonisini katlediyorlardı. Yeğenim, bana bakarak "Öldüler!" dedi. Suça Meyilli'nin yüz ifadesi, cinayetlerin ardından bile soğukluğunu koruyordu, hiç konuşmadı. Tam bir seri katil, diye düşündüm. Küçük bir ders vermenin vakti gelmişti. "Yazık değil mi bu karıncalara?" dedim. Onlara sevecen bir sesle canlıların yaşam hakkından bahsettim. Kolumdaki Omnitrix'le hümanist bir dayıya dönüşmüştüm. Yeğenim, "Onlar canlı değil, yaratık," dedi. "Hayır, yaratıklar çizgi filmlerde olur, karıncalar bizim gibi birer canlıdırlar, sakın bir daha öldürmeyin," diyerek banka geri dönmek için ayağa kalktım. Arkamı döndüğüm an, 'pat' diye bir ses duydum. Döndüm. Ses, Suça Meyilli'nin ayağından çıkmıştı. Surat ifadesini hiç değiştirmeden, "Öldü!" dedi. Sesini ilk defa duyuyordum. Sonra bir patırtı koptu. Yeğenim art arda "Öldü, öldü, öldü..." diyerek karıncaları hızla ezmeye başladı. İçimdeki hümanist dayı bir anda yok oldu. Sanki kolumdaki Omnitrix'in kapağı açılmıştı. Sinirli bir dayıya dönüşüyordum. Yaratıkların üzerine doğru yürüdüm...

budaci@gmail.com

KARIŞIKSLE

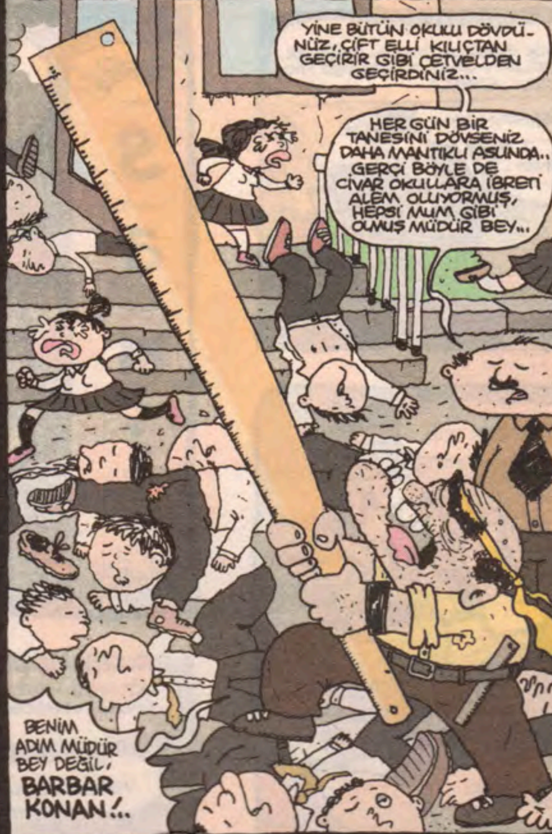

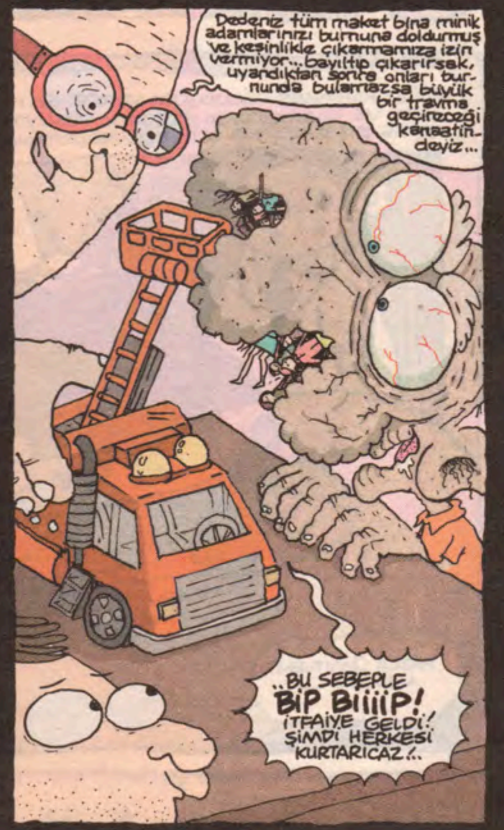
GÖKSU GÜL

TORBALI

ben alpay erdem

• Merhaba.

• En büyük hayallerimin arasında bir **butik otel** açıp sonra onu komple **butik**'e çevirmek var.

• **Kopya**'ya **kopye** diyen çocuklar hep maldı ya.

• Hayatımda da şişen bir yerime buz tedavisi uygulamışlığım yoktur.

• İyi ki **Shantel** varmış. Yoksa bar müzisyenleri ne b.k yiyeceklerdi acaba.

• Anılarda bir kişi de saçını beline kadar uzatmış olmasın.

• Hayatta da çok az şeyden korkarım, adam çeneli kadınlardan korktuğum kadar.

• Nerede bir, **hazır duş alıcam, sevişeyim eşimle** mantığında olan bir insan var, kim ne derse desin, orada,.. ne bileyim öyle bir insan var işte. (**ne bileyim öyle bir insan var işte** normalinden hızlı okunursa daha eyi olur)

• Beyaz gömlek yakasındaki boyun kiri çok çirkin bir şey.

• Hindistan'ı merak ediyorsanız, biraz olsun merakınızı gidermek için Kadıköy Eminönü Vapuru'na binin bence.

• Kızlarda sevgili olayında referans ne kadar önemliyse erkeklerde de bir o kadar önemsiz galiba. (hiçbir şeyden tam olarak emin olamamak). Kız mesela Erhan'ı önce bir araştırıyor. Soruyor. Onun hakkında kötü şeyler duyarsa Erhan'ın işi çok zorlaşıyor. Fakat erkeklerde, eğer Erhan, Pınar'ı çok beğendiyse, Pınar'ın hakkındaki kötü referansların en ufak bir kıymet-i harbiyesi olmuyor.

-Abi kız eroinman.

-Bıraktırırız.

-Çok eşli.

-Benden sonra tek eşli olur. Kıskancınızdan böyle yapıyorsunuz di mi. Seviyorum ben Pınar'ı.

• Duvarlarında ünlü fotoğrafları olan restaurantlarda bence az ünlü fotoğrafları olan bir bölüm de olmalı. Bence az ünlü'nün de meraklısı var çünkü. Hayır fikir veriyorum. Bu arada bence iyi bir restaurant, masa araları uzak olandır. O çok önemli.

Arkamdaki sandalyede oturanın sırtını hissetmemem lazım benim. O gerçekten çok önemli. Stresten yediğimi yiyemiyorum. O sırtı hissettikçe kaskatı kasılıyorum. Yerinden kalkmaya kalksan o sırta çarpıyorsun. Allah'ım sırt kadar çirkin bir şey olamaz. Eğer bir restaurantda sırt varsa orada lezzet yoktur, nefaset yoktur. (**-Kız Emine nefaset diyor.**)

• Futbol belki de sadece futboldur.

• Telefonda sesinin erotizminden o anda manita durumlarında olduğunu anladığın bir arkadaşın varsa siz gerçekten sağlam arkadaşsınız bence. Ama bundan tam da emin değilim.

• Ya bütün poşetler siyah poşet olsaydı.

• Yukarı çağırdığın asansörün sen kapını kilitlerken aşağı çağırıldığı an değilse kahırbela acaba hangi andır kahırbela, ben bunu sormak isterim. Lütfen ama.

• Karşında cumhurbaşkanı bile olsa yalamaya devam etmek zorunda olduğun şeydir dondurma.

• Sevgili okur. Biz bu hafta yine durunamadık, (ben ve sevgili arkadaşım Murat), ve üç günlük bir bisiklet yolculuğuna çıktık. İlk gün İstanbul'dan Bursa. Yolculuk muhteşemdi. Yalnız, Yenikapı'dan Yalova'ya feribotla olan yolculuğumuz müthiş sıkıcıydı. Feribotun oturma düzeni yirmi halk otobüsü çirkinliğindeydi. Yani kim dizayn ettiyse, **biz bu insanları nasıl bunaltırız** diye çok düşünmüş olmalı. Ve herkes uyuyordu. Yediyüz uyurlarla birlikte yolculuk yapmak gerçekten çok iç karartıcıydı. Bir de başörtü bağlamış adamlar vardı feribotta. Daha sonra onların kadın olduğunu anladık. Neyse, bir süre sonra artık yukarıda durunamayıp, aşağı inmeye karar verdik. Aşağıda bir şey dikkatimizi çekti. Arabası olanlar kesinlikle yukarı çıkmamış. Hepsi arabasının içinde. Ee, akıllılık başka bir şey tabii. İkinci gün Bursa Gölyazı Mudanya. Bursa'dan çıkarken, bir alışveriş merkezinin önünde bir kahve içelim dedik, güvenlik görevlisi, **bissihlet yassah hemşerim** diye çıkageldi. Dedik **içine girmiycez. Yönetim öyle diyür** dedi. Dedim **sizin yönetim ne kadar salakmış. Sen de bayağı bi salakmışsın** dedim. Uzadık sonra oradan. İçmedik kahve falan. Tadımız kaçtı çünkü bir kere. Gölyazı'dan sonrası çok zorluydu. Karşıdan hep deli rüzgar esti. Yalnız Mudanya muhteşem. Kaldığımız otel tırttı ama. Alektirikli şofben falan vardı. Ki bence insanoğlu, alektirikli şofbeni kullanabilenler ve kullanamayanlar olarak ikiye ayrılır. Ben kullanamıyorum. Murat hemen çözdü. Böyle kullanılıyor falan diye anlattı. Murat zaten süper bir insan. Yanında kapaklı diş fırçası falan taşıyor. Benimki hep Allah'a emanet. En son dişlerimi fırçalarken, yama takımı kokusu almamla tiksindim. Murat diş hekimi olduğu için akıllı tabii. Bir de otelimizdeki tuvaletin kapısı buzlu da olsa camlıydı. Ya kardeşim benim bu tuvalete ne için girdiğim belli, ama yine de ne yaptığım gözüksün istemiyorum ya. Bunu hiç istemiyorum. Ertesi günün sabahında Mudanya Bandosu ile uyanmamız ise gerçekten çok şugardı. Kahvaltı sonrası Güzelyalı'ya gidip feribot biletlerimizi almaya karar verdik. **Biletleri aldıktan sonra Güzelyalı'da mı vakit geçirsek** diye konuşurken **Güzelyalı güzel değil** dedi bir Mudanyalı. **Siz yine burda takılın** dedi. Üç muhteşem günün sonunda İstanbul'a döner dönmez özlemeye başladık yaşadıklarımızı. Haftaya da İznik'e gidelim diye kararlaştırdık. Durunamamak böyle bir şey işte.

• Sevgilerimle.

alpayalpayalpay@gmail.com www.alpayerdem.com twitter.com/alpayalpayalpay

Cihan Ceylan

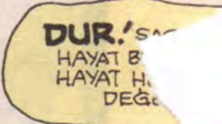

köpekle çocuğun dostluğu

alpay erdem

bitti

O SIRADA

ERMAN ÇAĞLAR

Geçmişten Gelenler

Geçmişten gelen kitap

Uykusuzluktan kafam karıncalanıyor, yatsam zaten zart diye uyurum. Ama okumak en güzel alışkanlık olduğu için kendimi yatarken kitap okumaya alıştırdım küçükken. O yüzden yatağa mutlaka bir kitapla girerim. Sonra iki üç cümle okuyamadan uyurum, sonra genelde seksen kiloluk vücudumla ezerim o kitabı gecenin ilerleyen saatlerinde. Bazen sabah uyandığımda bir bakarım ki kitap ikiye, üçe katlanmış. Sabah kalktığımda dünya yazarlarının en seçkin bir eseriyle göz göze gelirim bazen. Yıpranmış, hırpalanmış. Sanki gece kitap bana "bu yaptığımız yanlış" demiş de, ben de kulağına "kendini bana bırak" diye fısıldamışım gibi. Sonra eş dost meclislerinde konu edebiyattan açılınca konuya iştirak ederim, "yani o yazarın daha güzel kitapları da var aslında, sadece o dediğin kitabıyla yargılamak doğru değil bence" gibi seviyeli cümleler kurarım. Kimseler bilmez benim o sözünü ettiğim yazarın kitaplarını ne hale getirdiğimi; kitabı okurken ne derece bir fiziksel temas kurduğumu. Bilseler belki "eheh o senin özelin, biz o kadarını bilemeyiz" falan diye şakalar yaparlar, dediklerimi ciddiye almazlar.

Kitaplığa bakıyorum. Okumadığım kitapların çoğunun üzerinde post-modernizm yazıyor. O kitapları ben almadım, o kitapların hepsini kitap alışverişi yaparken havaya giren Erman Çağlar aldı. Benim normalde kaşar peynire de verebileceğim paralarımı bu kitaplara verdi. Mecburen rotayı okuduğum kitaplara çeviriyorum. Aralarında çok çok eskiden okuduğum, konusunu falan iyice unuttuğum kitaplar da var. Rastgele birini seçiyorum, birlikte yatağımıza gidiyoruz. Daha ilk sayfada altı çizili bir cümle görüyorum. Ben en son lisedeyken kitaplarda okuyup beğendiğim şeylerin altını çiziyordum. O dakikadan sonra yatakta kitapla yatmıyorum, liseli ergen Erman Çağlar'la yanyanayız artık. Altını çizdiği cümleleri okurken kitabı unutuyorum. Ergen Erman Çağlar civciv gibi herşeyden etkileniyor, her şeyi anlamlı buluyor. O kitabı dünyada bir tek kendisi anlıyormuş gibi halleri, okurken ki anlamlı kafa sallamaları gözümün önüne geliyor. Ardından o dönemdeki genel halleri, yaptıkları, söyledikleri falan geliyor. Sinirden, utançtan kafam zonkluyor. Üstelik kitabın şekline bakınca, ergen Erman'ın belli bir noktadan sonra uyuyakaldığı, ergen vücuduyla kitabı bayağı bir ezdiği anlaşılıyor. O paralel evrenlerde bir noktada mis gibi uyurken ben bütün gece kafamın içinden kavga ediyorum, tartışmalara giriyorum. Kafasız piç ta uzak geçmişten gelip keyfimi kaçırıyor.

Geçmişten gelen Keanu Reeves ve yine geçmişten gelen Drew Berrymore

Drew Berrymore bayaa ufak çocuk. Yanakları tombul kırmızı. Keanu Reeves de onaltı yaşında falan ama şimdikinin aynısı. Oyunculuk olarak çok fazla yüz ifadesi kullanmadığı için balmumu gibi bugüne kadar gelmiş demek ki. İkisi birlikte 1986'da çekilen "yılbaşı çocukların en güzel bayramıdır" konulu çok kötü bir filmde birlikte rol almışlar. İkisinin de kariyerlerinin varacağı noktayla ilgili herhangi bir fikirleri yok, enayi gibi çok sevinçliler böyle bir filmde başrol oynadıkları için. Filme rastgeldiğimde daha başlarındaydı, sırf "eheh Drew Berrymore'a bak ufacık" demenin neşesiyle baştan sona izledim filmi. Konu çok anlamsız olduğu için buradan anlatmayı gereksiz görüyorum, ama tam yılbaşı arifesinde Drew Berrymore'la Keanu Reeves fantastik bir dünya olan Oyuncak Dünyası'na düşüyorlar, orada dünyadaki bütün oyuncakları yok etmek isteyen kötü adama karşı bir mücadeleye giriyorlar gibi bir olay. Kötü adamın motivasyonu çok açık değil, neden oyuncakları yok etmek istiyor, neden ufacık Drew Berrymore'a eziyet ediyor bunlar biraz belirsiz. Filmin genelini sıkıntısız izliyorum, ancak tam Drew Berrymore ve Keanu Reeves oyuncak ayı

Drew Berrymore (ufacık)

kostümü giymiş bir sürü figürasyondan oluşan "Neşe Bandosu"yla el ele tutuşup dans etmek üzereyken biraz içim sızlıyor. Bir şekilde filme müdahil olup "durun, yapmayın, etmeyin! Küçük Drew Berrymore sen sadece altı yıl sonra Zehirli Sarmaşık (Poison Ivy) isimli filmde seksi çok seven fakat aynı zamanda katil olan bir insanı oynayacaksın, uzun yıllar ergenlerin aklını alacaksın. Tam unutuldu derken internet diye bir şey çıkacak ve işte o çıplak sahnelerin hurriyet.com.tr den yeniden yayınlanacak, tekrar akılları alacaksın. Onaltı yaşındaki Keanu Reeves, sen de Matrix'de oynayacaksın, ilk film bilim-kurgu sinemasında bir köşe taşı olacak ama serinin diğer filmleri o kadar iyi olmayacak. Matrix serisinden sonra da genelde kötü filmlerde oynayacaksın ve sinema çevreleri tarafından acımasızca eleştirileceksin ama yine de oyuncak ayılarla el ele tutuşup dans etme. Matrix bayaa iyiydi çünkü." demek istiyorum. Dans ilk andaki coşkusunu bir an bile yitirmeden on onbeş dakika falan sürüyor. "Ulan Drew Berrymore'a bak, ufacık" diyorum içimden.

Keanu Reeves (16) duygularını kendine saklarken

Geçmişten gelen makarna

O kadar uzak geçmişten gelmiyor aslında, bir hafta öncesinden falan geliyor. Yine de sınırda sayılır. Buzdolabına kapağı olmayan bir tencere içinde konuldukları için üstteki makarnalar katılaşmış. Ama katılaşan makarnaların alttaki makarnalar için bir nevi kapak görevi gördüğünü ve katı makarna katmanının altında nisbeten daha taze makarnalar bulabileceğimi de geçmiş tecrübelerimden biliyorum. Çatal yardımıyla bir süre dürtüyorum tencerenin içindekileri. Alttakiler de en az üstteki makarnalar kadar isteksiz. Vazgeçip tencereyi buzdolabına geri yerleştiriyorum. Bu ilişkinin bir yere varmayacağını biliyorum ama bitirmeye de (çöpe atmak, tencereyi dökmek) hazır değilim. Belki mayonez, yoğurt, biraz kekik, biraz da zeytinyağı falan koyarsak makarna salatası olur, yenir.

Not: Pişirdiği makarnaları buzdolabına kapaksız tencereyle koyan ve evdeki mayonezi bitirerek beni hasta eden ev arkadaşım Hasan İncelerin odasında kaydettiği müzikler için: www.myspace.com/beyazhayvanlar.

groagh@gmail.com

CENGİZ ÜSTÜN

MACERAYI SEVEN ADAM

ANATOMİKKOMİK SUNAR...

DAYISININ JİPİNDE

KUP!

Polonezköy civarı.

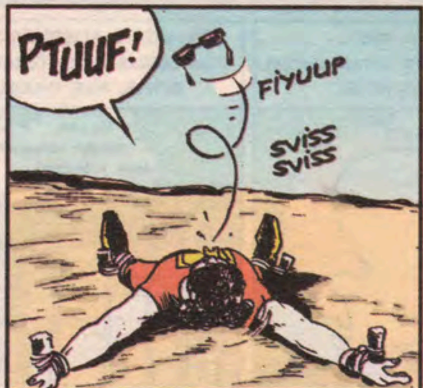

BİT.

YİĞİT ÖZGÜR

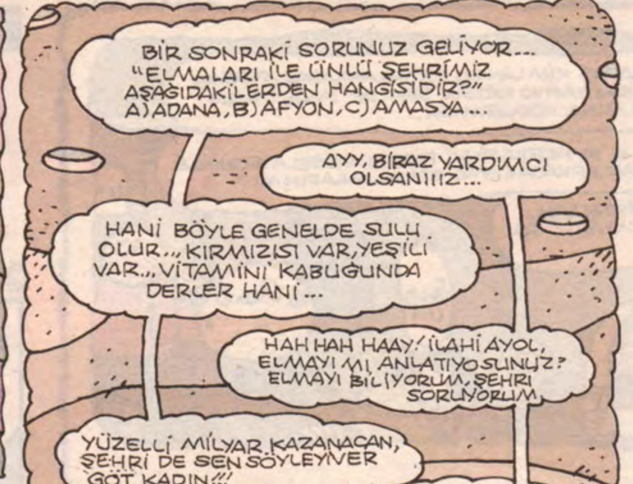

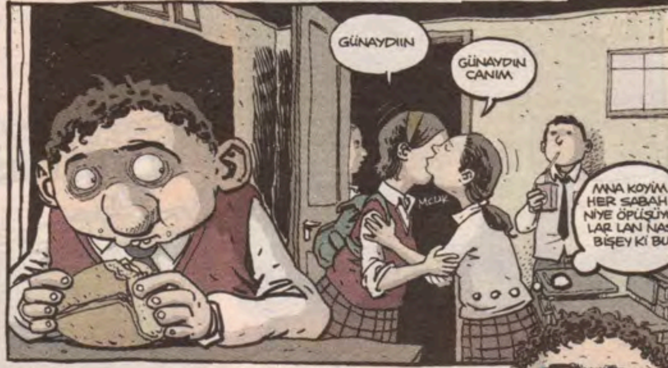

densari@hotmail.com

Sandık içi

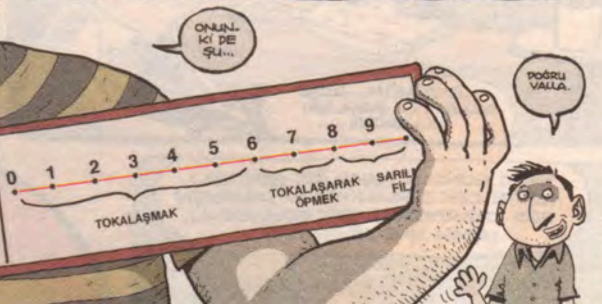
ERSİN KARABULUT

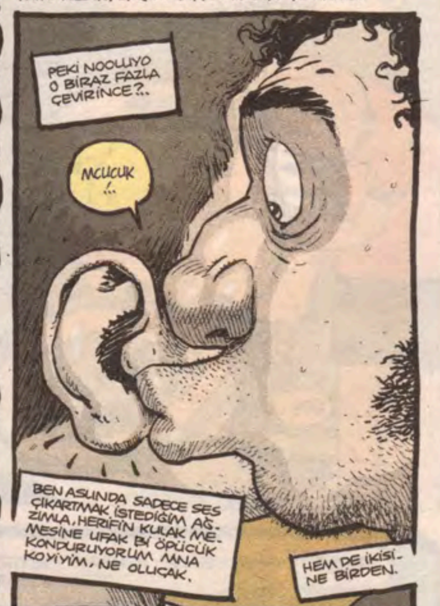

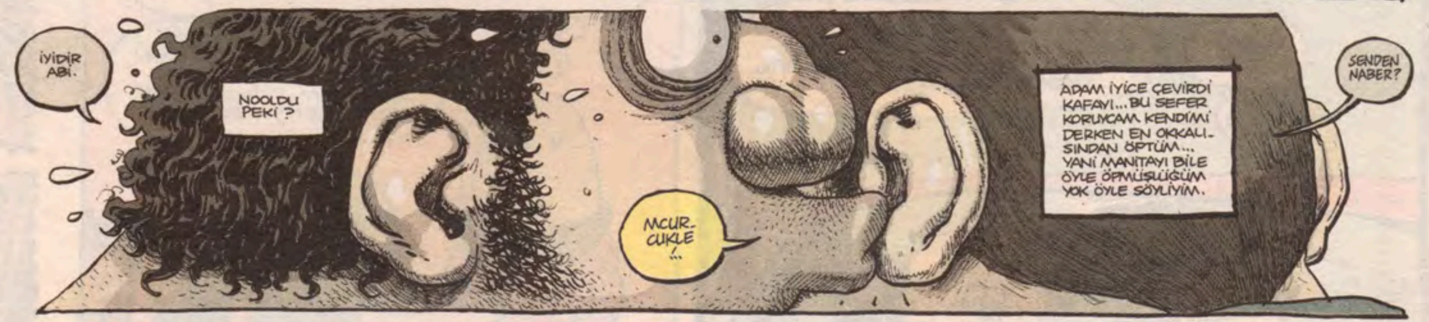

uğur gürsoy

Dünyamızı yöneten "10 büyük aileden birisi" Türkmen ailesi

YAVUZ ÖZTÜRK

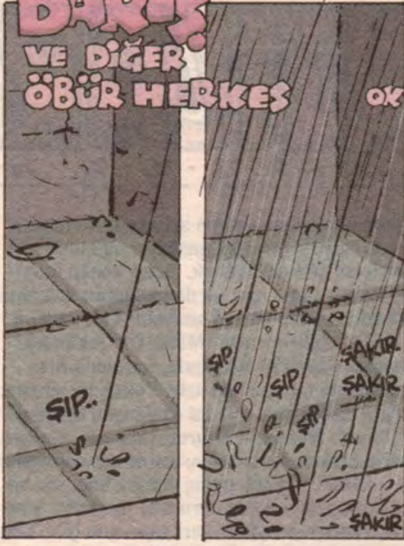

DOĞRU TEDAVİ | YANLIŞ TEDAVİ

BARIŞ VE DİĞER ÖBÜR HERKES
OKY
ŞIP..
ŞIP
ŞIP
ŞIP
ŞAKIR
ŞAKIR
ŞAKIR

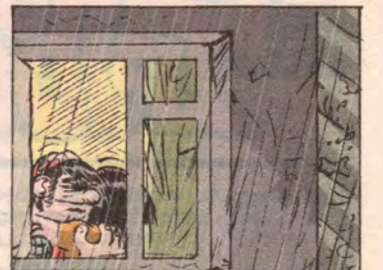

ŞŞŞŞŞŞ

AA YAĞMUR YAĞIYOO !..
HA?..

OHA! NE BİÇİM HIZLANDI...UFF İNANAMIYORUM ÇOK GÜZEEEL... HİHİHİHİ...
CAMI KAPATMAMI İSTER MİSİN? GERÇİ İÇERİ GİRMEZ AMA...
HAYIIIR SAKIN KAPATMA ÇOK GÜZEL BÖYLEE...
ŞŞŞŞŞŞ

HERŞEY NE KADAR GÜZEL ŞU ANDA DİMİ BARIŞ!? O KADAR MUTLUYUM Kİ...
HI HI...

HIRŞ...
YA ÜFF!! İYİ Kİ TANIŞTIM BEN SENLE!

GÜRRRRR
Bence de.. Ama ne yazık ki ben böyle Ceyda gibi duygularımı anında söyleyebilecek özgüvene sahip değilim henüz... Bazen konuşmak çok gereksiz olabilir; Neyse ki ortam sanki önceden tasarlanmış gibi inanılmaz güzeldi gerçekten. Konuşmasam da Ceyda kafamdan geçen her şeyi hissediyodu o an zaten biliyorum...

...Hissetmemesini dilediğim tek bişey vardı...
DİZZT

"Kendimi ne kadar kontrol etmeye çalışsam da içimdeki volkan çoktan harekete geçmişti... Biliyorum bu bir mazeret olmamalı... Ne olursa olsun kendimi kaybetmemeliyim...
MİSTIR FRODO HADİ NE BEKLİYOSUN YOK ET ŞU YÜZÜĞÜ... AŞŞAĞIYA ATMALISIN ONU... KURTUL ARTIK ONDAN!..
Hele ki böylesine nefis bi anda...
PLOOF..
BLURP... BLURP

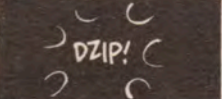

...SAKIN SENİ ELE GEÇİRMESİNE İZİN VERME... SANA HÜKMETMEYE ÇALIŞIYO...

ÇAT!

HAYIR HAYIR SAKIN YAPMA BUNU... MİSTIR FRODO ATEŞE AT ONU.. NAAPIYOSUN!..
NE ATICAM LAN BENİM BU YÜZÜK, BENİM! NİHEHEHE!

HAYIIIR!

DZIP!

HIRŞ

BARIŞ NAAPIYOSUUN ?!

P..PARDON YA. AFEDERSİN... YANLIŞ BİŞİY YAPIYODUM GALİBA AZ KALSIN...
HAYIIR... ÖYLE SÖYLEME, NİYE YANLIŞ BİŞEY OLSUN ..BEN SADECE...

"SALAK GİBİ DAVRANAN BENİM KUSURUMA BAKMA... LÜTFEN GİTME Bİ YERE, BURDA YANIMDA KALMANI İSTİYORUM.
A..AMA ...
MUÇK MUÇK MUÇK...

ÖF SALAĞIM BEN SALAK!.. NE KADAR GÜZEL Bİ GECEYİ MAHVEDİYORUM... EN İYİSİ İÇERDE KOLTUKTA YATIYIM BEN...
HAYIIR YAA NE İÇERDE.. GİTME SAKIN ...

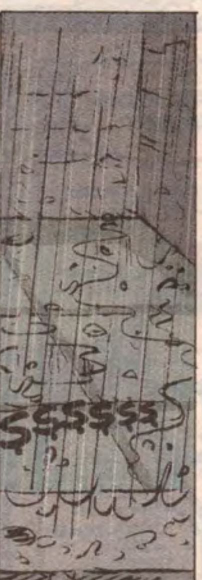

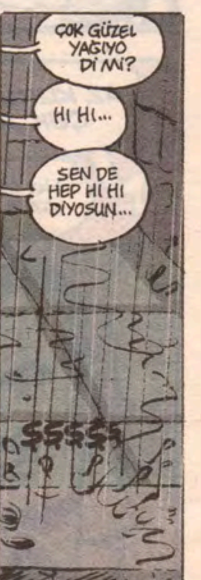

BARIŞ... O KALABİLİR Mİ?
HAA?! T..TABİ Kİ, PARDON...

HIRŞ

BÖYLE YAĞMURU SEYREDERKEN SARILIP UYUYALIM MI...
HI HI... TAMAM.

GÜRRRRRRRRRR
ŞŞŞŞŞŞŞ,

ŞŞŞŞŞŞ

ÇOK GÜZEL YAĞIYO Dİ Mİ?
HI HI...
SEN DE HEP HI HI DİYOSUN...
ŞŞŞŞŞ

Tribal

Enfeksiyon — Cengizüstün

AYRINTILAR

M · E · T · İ · N · F · İ · D · A · N ·

Taner. Ah Taner, niye aramıyosun hiç! Başka yakın arkadaşların mı var, benden daha zeki ve daha eğlenceli olan? Artık yeni kankalar mı buldun kendine? Gerçi, biz senlen kanka felan gibi de değildik. Zaten kanka lafını nedense sevmem pek! Belki bi kısaltma olduu için, ya da tonlaması kulaama biraz garip geldii için. İnsanlara adıyla hitap etmeyi seviyom! Çok sevdiim bi insansa, sonuna "cim", "cım" eki koyabilirim belki "Müdürüm" şeklindeki samimi hitap şeklinden de hoşlanmam; bana bi dükkanda, festfudda filan yalakalık olsun diye "beyfendi" denmesini hiç sevmem hele. Yoksa, bu yüzden, bi çok şeyi sevmediğim, kıl biri gibi davrandıım için mi uzaklaştın benden!? Ama, hiç belli etmedin ki bunu, Taner!. Nerdesin? Oturup, laflasak. Yürüsek Taksim'de; boru gibi sesinle o abartılı kahkahalarını atsan; ben de dün gördüğüm ilginç bişeyi nakletsem sana; yaşadığım o şey çok ilginç olmasa bile, sen bu olayda benim g.tümü sıksam bulamıyacağım ilginç durumları keşfedip, yine de olayı sadece ben yaşamışım ve o enteresan gözlemleri yapmışım gibi, tüm güzellikleri ve övünme payını bana hediye etsen!. Nerdesin? Arıycam, ama Birol'un yanında olmandan çekiniyom. "Napıyosun" diycem, "Birol'la çarşıda takılıyoz. Gelsene sen de!" diyceksin yine. Ama kibarlık olsun diye, aslında gelmeme çok da ihtiyaç duymadığın hâlde, bi de özellikle cümlenin sonunu sert tonlayarak söyliyceksin bunu. Lütfen, yanlış anlama! Sahte bi insan olmadığını biliyorum; içi dışı bir, dobra dobra konuşan bi kişisin. Ama nebliyim, Birol hıyarından çekiniyom! Yanında bi tek ben olmak istiyom; bi de Özkan belki, gelirse o gelsin. Anlatabiliyo muyum, Taner. İstersen, kanka da oluruz? Kankalığa karşı değilim o kadar da! İnsanın yüz milyar borcu olsun ama senin gibi bi kankası olsun. Ciddi diyorum Taner; gerçek hislerim bunnar. Off! Noluyo be? Kendi kendime konuşuyorum yine! Saçmalık bu. Vazgeçmeliyim bu sevdadan.

Bi, lisedeyken olmuştu bu. Ciddi ciddi, bi erkeğe aşık olmuştum. Ama bu seferki, daha şiddetli Tanrım! Aradan yıllar geçti artık; o eski saçma korkuları aştım gerçi! Daha olgun, daha düzeyli ve bilinçli bi sevgi benimkisi. Ama insanın yüreğinde saklayacağı, derdini dağlara taşlara anlatacağı, derinlerde gizli bi sevgi. Kime anlatabilirsin? Aileme bile söyleyemedim daha. Evet, tam gerizekalıymışım ha! Ulan aileme niçin söyleyemedim ki be? Taner, arada bir de olsa gelip gidiyo eve. Biliyolar, tanıyorlar onu! Niçin, neyi söyleyemedim?

Off, kafam öylesine karışık ki. "Niçin söyleyemedin" ben sana söyliyim öküz oğlum! Çünkü, söyliycek bişii yok ki! Ne diycen? Aşk desen, aşk diil bu. İpnelik, hiç diil. Mesêla, Taner'in göbeğini okşadığımı, çıplak dizkapağına filan dokunduğumu canlandırırım kafamda bazen, öhaaarkğ, anında miydem bulanır! İyrenç bişii yav. Hattâ Taner, yapmaz ya (sapına kadar erkek o, manyak gibi kız arkadaşları var) ama diyelim, böyle bişey imaa etti; kanka filan dinlemem, oracıkta fecii bi tavır koyarım! Hattâ güzel bi anıma denk gelmişse ve ciddii derecede öfkelenmişsem "Sittir git m.na koduumun çocuu", "tam şerefsizmişsin, defol mcık!" bile diyebilirim! Ya da ne biliym; elini hafifçe geriye ittiririm. Emin olmaya çalışırım. Neyse, mesele o diil! Böyle bi olasılık için şu an çenemi yormam bile kabahat; ipnelik fobisini çoktan aştım. Başka bi delice ilişki benimkisi. Üff, elâlem ne der ama?. Heey! Güçlü ol! Bu, senin hayatın. Kimseye ilişkilerinin hesabını vermek zorunda diilsin!

Nası vermek zorunda filan diilim yaa? İki saattir çatır çatır annatıyom burda insannara, izah ediyom! Bu ne peki?. Hayır! Paylaşmak bu. Annat! Anlattıkça açılır, doğruları sen de keşfedersin.

Sağol. Bi kere, en doğru olan şey şu ki; Taner şu an arasa beni (çaldırsa diycem fekat öyle bi adam ki -adam gibi adam- hayatta çaldırmaz, bi kelime bile edicek olsa çat açar, konuşur) ve dese ki "Zor durumdayım, koş gel!" Telefonu kapatmadan, iki elim kanda olsa evden fırlarım! Merdivenlerde, eğer telefon daha kapanmamışsa sorarım ama "nooldu yaa?" derim, "Önemli bişii mi" diye ağzını ararım. İtiraf etmem gerekirse; hayatımda bugüne dek, öyle filmlerdeki gibi acil bi yardım çağrısı almadım. Ne yapacağıma tam emin değilim! Yani, Taner Levent'te oturuyo. Şindi, hiçbişeyi kesin bilmeden, sadece "çabuk gel" lafı üzerine Kadıköy'den taa oralara taksiye atlayıp koşturmak felan; ne biliym, biraz riskli diil mi? Hayır, yerine göre risk almasını seven bi insanım! Ama, tehlikeli riskleri sevmiyom pek. Normal, olumlu risklerin üstesinden gelebilirim!. Bi gün yine senle takılırken, o keyifli ve umursamaz tavrınla, beni tatlı-sert eleştirmiştin Taner, hatırlıyo musun? Dur, neydi. Hah, "Bu kadar tırsak olma oğlum" demiştin. Sonra hiç uzatmayıp, hemen başka bi şamata konuya geçmiştin. Acaba, hani, diyorum; benimlen yırtık ve cesur olamadığım, ve biraz da sinsi olduğum için mi artık fazla takılmıyorsun?

Evet, doğruya doğru! Biraz sinsiyimdir. Neler yaşadım ben, biliyo musun! Şu hayatta başımdan geçen olaylar, okul yıllarım, ailem; beni sinsi sansar yaptı . Sen öyle, süper hoş, erkeksi kahkahalar atabiliyosun, teklemeden ve saçma bi pot kırmadan üst üste dört cümle birden kurabiliyosun diye ilah mı sandın kendini pezemenk! Mna godumun.. Doğruya doğru; şu an karşımda olsan, kesinlikle küfredemem; laf arasında şakadan "salak" bile diyemem sana. Meselâ Birol âdisi, benim için "şöyle küfür etti" dese sana, ve sonra senlen yüzleşsek; sahip olduğum tüm akıl ve kıvırtma enerjimi kullanarak reddetmeye; baktım olmuyor, yedekte kalan, dipteki küçük son enerjimi de kullanıp yumuşatmaya çalışırım. E söyledim; sinsiyim ben. Hiç, sinsi bir dostun oldu mu senin? Olsun işte! Bi "He" de, koşayım, varayım yanına! Ya da sen de ikibuçukta çıkarsın, Beşiktaş'ta buluşuruz akşamüstü, bu daha mantıklı gibi.. Ayrıca hatırlatırım, "arkadaş arkadaşın pezevengidir!" dostum! Yani, sen benim çok kötü niyetli olmayan sinsiliğimi, tırsaklığımı filan kabul edeceksin; ben de senin neşeli gülümsemeni, hızlı ve düzgün tonlamalı konuşmanı, kaslı sırtını kabul edicem; birbirimizi olduumuz gibi görücez!

"Bana uymaz" diyorsan, keyfin bilir. Başka erkek arkadaş mı yok bana! Elimi sallasam.. üç taneye filan çarpar kesin, bi tanesini de sıyırır! Bu arada, oldu olacak söyliym bari; geçen hafta, Birol'la buluştuk, bowling oynadık! Hattâ Birol, "Taneri de arayalım mı lan, gelsin? dedi. "Gelmez o şimdi ya! Çıkınca ararız belki" dedim, lafı geçiştirdim! Anında satarım yani. Karşında kim var, iyi öğren. Şu an, bira içtiğim için böyle rahat konuşabiliyom, Taner. Ama şimdi karşımda olsan; tüm zeka ve dilbilgisi enerjimi kullanıp 'niçin seni de çağırmadığımı' anlatmaya çalışırım! Baktım olmuyo; hemen aşağıya inip bakkaldan Kornet dondurma ve baharatlı Panço alırım, hani o senin çok sevdiğinden!

gelen kutusu

Çağdaş URAL

Battal, aslan pençelerini takıp düşmanın alayına tek başına gider yaparken iyiydi ama pençelerin böyle bir yan etkisi olduğunu nasıl bilebilirdik ki, yumağı görünce kendinden geçti koskoca Fatih'in fedaisi... Kum görünce neler yaptığını söylemek bile istemiyorum...

Emir SAĞLAM

BİLİYORUM HER MÜŞTERİ ARKAMDAN "BOŞUNA ÇİLİNGİRE PARA VERDİK TAK DİYE AÇTI" DİYO! ÇAARMASAYDIN KARDEŞİM ÇAARMASAYDIN YA!

USTA TAMAM YA ÜZÜLME...

RİVAYETE GÖRE BU ÇOCUK "BAZI KIZLAR BAKİR ERKEKLERLE YAPMAYI SEVİYO. MUŞ" HABERİNİ ALINCA BİRDEN TAŞ KESİLMİŞ VE BU HALİYLE GÜNÜMÜZE KADAR ULAŞMIŞ!...

Özgür Artan KAHYAOĞLU

Lezbiyen olduğumu anla artık...

Beni seviyoo...

Merkut ÇÖREKÇİOĞLU

Radyoaktif güvercin ısırınca tezcanlı gibi süper kahraman olmasaydım keşke... Ne dayak yedik yav!!

Barış ÖZKAN

ASKTR LAN KÖŞEDE Bİ ADAM VAR!..

O ADAM FİLMİN YÖNETMENİ, YAA, HER FİLMİNDE Bİ SAHNEDE GÖRÜNÜYO!

ŞAK! ŞAK!

OH! DOB! TIS! YEAH! DUB! YEA

Ömer Göksel

OHA... GÖZÜNE NAPTIN LAN. NOLDU DÜN GECE..?

BOK OLDU PEZEVENG 10 YILDIR EV ARKADAŞIYIZ KARIN BELLEDİN!! ŞU OKUL BİTSE DE SKTİR OLUP GİTSEK... İÇİP İÇİP DÖVMEYE DE BAŞLADIN BENİ!..

Necip DUMAN

ULAN, DERSİ ZERRE DİNLEMİYORUM AMA İKİ DAKKA ÖNCE HOCAYLA GÖZ GÖZE GELDİK. ŞİMDİ KAÇIRAMIYORUM, AYIP OLÇAK OFF... NASIL DA MUTLU OLDU ADAMCAĞIZ. KIYAMAM YA...

NECİP

Ulan, bari onlar mesaj atsınlar diye banka borçlarımı ödemiyorum... Bu nasıl bi yalnızlık arkadaş ya...

Z BANK

NECİP

UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 10 Haziran 2010 | Sayı: 145

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

YAYINCI MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.

İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Nuri Açar (nuri@uykusuzdergi.com)

Grafik: Hakan Karataş - Fırat Yaşa - Vasıf Terim **Kaligrafi:** Şevki Sayışman
Halkla İlişkiler: Elvan Aktaş (caglar@uykusuzdergi.com) **Muhasebe:** Münire Tahirler **Ofis Sorumlusu:** Mesut Tunç Baysel
Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: Gemi Matbaacılık İnşaat ve Turizm Sanayi Ticaret LTD. ŞTİ. Tel: 0 312 353 29 61
Genel Da□ıtım: DPP - 0(212) 622 22 22 **Abonelik:** **Yurtiçi:** 99TL **Amerika:** 100$ **Avrupa:** 70€ **Uzakdoğu:**120$
IBAN Numaralarımız:
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 **USD:** TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 **EUR:** TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

OTİSABİ

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

İki salak erkek bulmuştu, biri ben, diğeri parasını harcayacağı sevgilisi. Zaten o iri sarı ile ne fiziği ne de cüzdanı ile yarışabilirdim. Aradan çekilip evimi cinsel aktiviteler için kullanmalarına izin verdim. Atalarımız ne demiş; bükemediğin eli cebine sokturacaksın.

-SON-

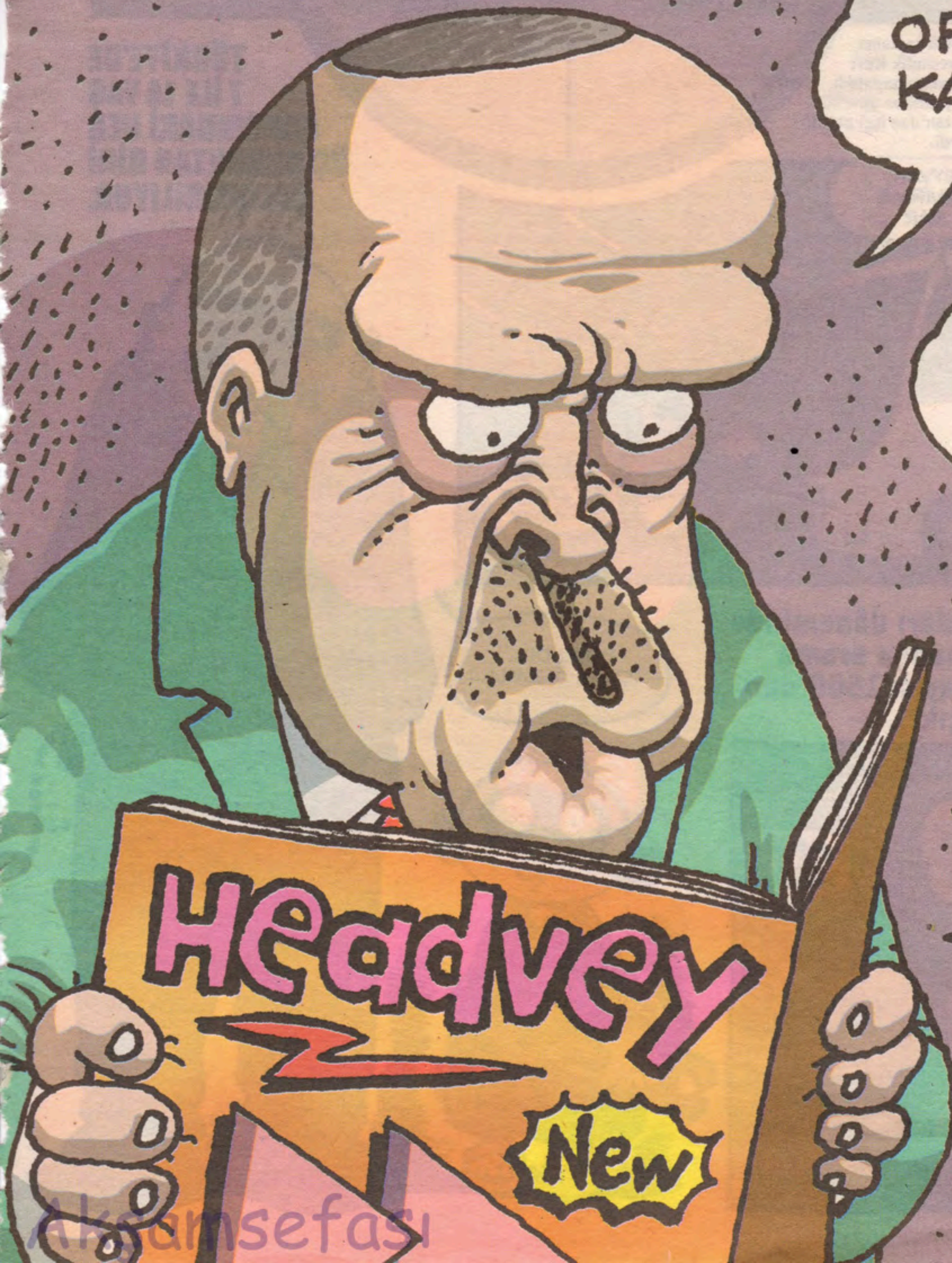
ISSN 1307-7619
9 771307 761000
17 HAZiRAN PERŞEMBE
SAYI: 2010/25 No: 146
1.75 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 2.00 TL.

www.uykusuzdergi.com

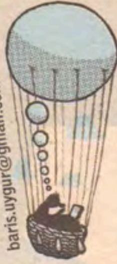

UYKUSUZ

Başbakanın İsrail'e yönelik sert çıkışları Türk ve dünya basınında eksen kayması tartışmalarına yol açtı.

baris.uygur@gmail.com

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR

■ Geçen hafta "almayanı dövüyoruz" satış stratejisini benimseyerek reklam yapsa ya birileri demiştim, Serkan, Deniz ve Boğaç adlı okurlar mail göndermiş "yapıldı bile böyle bir kampanya" diye. Benim şehir dışında olduğum dönemlerden birine denk gelmiş olacak. Ama diğer yandan şaka yapmaya çalışıyoruz, daha önceden o şakayı gerçekten yapan çıkıyor, ona biraz şaşırıyorum. Neyse varmış yani. Bir firma ürününü almayanı dövüyormuş reklamında. "önemli olan gerçekten dövmek" diyeceğim, onu da yapacaklar ondan korkuyorum.

■ Fırat yazdı, ben de internet sitesine yazdım; şahane bir rekor denemesi gerçekleştirildi. 14 binin üzerinde öğrenci, tatil günü, milli eğitim müdürlüklerinin emriyle tatil günleri gasp edilerek Ali Sami Yen stadına tıkıştırıldı, herhalde değerli öğretmenlerimiz de emirle olay mahalline intikal ettiler. Niye mi? Sayın Cumhurbaşkanımızın sayın eşi Sayın Hayrunisa Gül'ün himayelerinde, koskoca Sayın Milli Eğitim Bakanının katılımı, İstanbul Valisinin refakatiyle rekor kırmak için. Yani saçıyla uçak, kıçıyla bıçak çekenlerin, en uzağa işeyen yeteneklerin, en uzun süre gaz çıkartan terbiyesizlerin, bir oturuşta en çabuk kamyon yiyen azimlilerin ve burun deliğine en uzun spagettiyi sokmak için çarpışan mücadeleci ruhların listesini yayınlayan Guinness rekorlar kitabına girmek için hep beraber yüksek sesle kitap okudular.

■ Daha fecisi, rekoru kıramadılar. Daha da fecisi bir önceki rekorda yine Türkiye'den bir başka ilimize aitmiş. Tabii illa istiyorlarsa, hazır Guinness yetkilileri de tespit yapmışken "Resmi kurumların emriyle Guinness rekoru kırmaya zorlanan en büyük kalabalık" kategorisinde rekor kırmış olabilirler, bir araştırsınlar. Konuya ilişkin daha detaylı bir eleştiriyi uykusuzdergi.com'da bulabilirsiniz.

■ "Hem gezmek hem de para kazanmak istiyorum" genellikle kafayı new age'le yakmış kimi gençlerimizin mottosu. "Değişik kültürler tanımak" dillerinden düşmüyor bu arkadaşların. Yalnız benim bildiğim gezerek para kazanılan otobüs şoförlüğü ve pazarlamacılık var, ikisine de yanaşmazlar. Hepsi belgesel yapmak istiyor, hepsi yazı dizisi hazırlamak istiyor. Onlar gezsin, biz de onların belgesellerini izleyerek sponsor olalım. Olalım olmasına da, arada bir denk geliyorum bu şaikle hazırlanmış belgesellere, "İşte burası Köln!" diyorlar, sonra da kamerayla Köln'den bir iki sokak gösteriyorlar. İki üç satır vikipedia bilgisi, sonra yine üç dört sahne Köln. Ulan o kadarını Google Earth'le de yapıyoruz, hem Street View da var, bir sürü şehri sokak sokak geziyoruz. Bence siz pazarlamacılığı bir düşünün.

■ Bir kartvizitte gördüğüm en uzun unvan: "Fully entitled senior advisor to the president and member of the board" şekindeydi. Kartvizitin üzerinde bundan başka, haliyle bu "fully entitled senior advisor to the president and member of the board arkadaşın adı ve soyadı (yetmezmiş gibi üç uzun isimli bir arkadaştı, şimdi ismini vermeyeyim), telefon ve faks numaraları, internet ve mail adresi yer almaktaydı. Logo mu? Keşke bir tane olsa. Biri ana holdinge ait olmak üzere toplam on bir tane de logo vardı kartvizitte. Yapmayın etmeyin böyle kartvizit olmaz dedik, dinletemedik. Standartlara uygun yapsak bir a4 boyunda olacak abinin kartviziti. Tabii puntoları ve logoları alabildiğine küçülttük ve normal bir kartvizite (nasıl diye sormayın) bir şekilde sığdırdık. Hepsinden fenası bu "fully entitled senior advisor to the president and member of the board" arkadaşımızın 11 logo, adı, göbek adı soyadı, adresleri ve söz konusu titrinin yer aldığı kartvizitin örneğini eline alıp "bu çok karışık olmuş, bazı yerleri hiç okunmuyor" demesiydi.

■ Kartvizitin arkasına "hamil-i kart yakınımdır" devam ediyor mu hala peki? Sanırım o yüzdendir, başka açıklama bulamıyorum, en kenardaki elektrikçi dükkânından bile kartvizit istesek, kartı alıp arkasını tükenmez kalemle karalayıp öyle verirlerdi eskiden. Ne yazacaksam ben o kartın arkasına? Hamili kart yakınımdır yazsam ne işime yarayacak allasen, bütün sokağın elektrik tesisatını yalan yanlış yapmışsın, herkesin sigortaları atıp atıp duruyor, olsa olsa sopa yerim. Ama yok, illa arkasına çizik atacak. Hayır işin daha da saçması, o kartvizitleri sana ben bastım güzellik olsun diye zamanında pedallı makinede, gider yine basarım, arkasına da ne istersem yazarım. Anlamsız bir güvenlik önlemi vesselam.

■ Gazetecinin en işe yaramazı, kusura bakmasınlar ama sokağa çıkıp elinde mikrofon vatandaşa "ne düşünüyorsunuz" diye soran arkadaştır. Sokaktan geçen adamı, demografik profilini bilmeden çevirip soru sormak, ne tür bir sonuca vardıracak a benim faydasız evladım? Nasıl bir örneklem grubudur allah aşkına bu? Tamam, eğlencesine yapıyorsanız anladık da, sorularınız her zaman eğlenceli olmuyor. Üç sokak röportajınızdan biri eğlenceliyse, diğer ikisi anayasa mahkemesi diye, gayri safi milli hâsıla diye başlıyor.

■ Elmayla armudu toplamaya kalkmak milli sporumuz herhalde. Ne zaman bir tesisatçı ya da bir marangoz veyahutta bir sıvacının kazandığı parayı duysa şaşırıp "aa profesörler o kadar para almıyor" diye şaşıran arkadaşlar var, bu iş böyle yürümez, o yüzden müdahale etme ihtiyacı hissettim. Şimdi sen, tamamen aynı işi yapan bir doçent bir profesörden daha çok maaş alırsa şaşır, şaşırma demiyorum, ona hakkın var (o da tabii doçent idari bir görev falan üstlenmemişse, ikisi de aynı bilim dalında, aynı alanda, aynı işi yapıyorsa). Ama artık şunu anlamanız gerekiyor ki tesisatçıyla profesör ya da doçent arasında bir ast üst ilişkisi yok, bir hiyerarşi mevcut değil. Ha biri daha saygın falan diyene başta hakkıyla profesör olmuş arkadaş zılgıtı çeker söyleyeyim. Uyuşturucu tüccarının zahire tüccarından daha çok kazanmasına şaşırmıyorsunuz mesela, daha mı saygın ilki? Ha ayrıca sizin kafanızdaki denklemler dünyasına göre, bir profesörün tesisatçıdan daha fazla para kazanması gerekiyorsa ancak kazanamıyorsa, bu hiçbir zaman tesisatçı çok kazandığı için değildir, profesör az kazandığı içindir onu da söyleyeyim. Demeyin öyle "şoförü müdürden çok kazanıyor" diye haber yaptıktan sonra devlet memuru müdürün maaşının artırılmasını değil de şoförün maaşının düşürülmesini talep edecek kadar kendinden geçen Türk basını sürmanşetine dönüşmeyin.

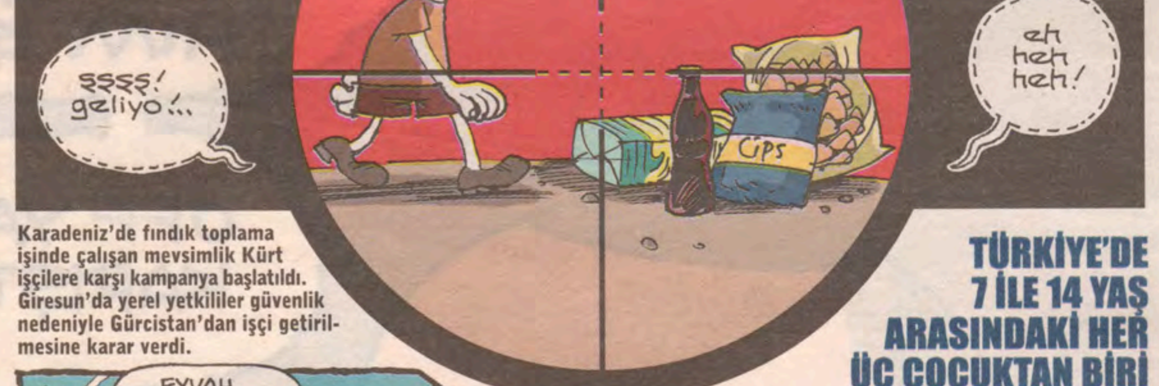
■ Reklam gördüm; "bilmem ne teyze 40 saat telefonda konuştu, rekor kırdı!" yazıyor. Valla beni bilmem ne teyzenin 40 saat aralıksız telefonda konuşması değil, kiminle konuştuğu, kırk saat kimlere kimlere eziyet çektirdiği ilgilendiriyor arkadaş. Çünkü bilirim ki o bilmemne teyze kırk 40 saat tek kişiyle konuşmakla yetinmez, oturduğu yerden "bir de eltimi versene telefona", "hayri'nin bacanağı oradaymış, onu da ver de merhaba diyeyim", "kızım sana zahmet fikriye yengene de haber ver de onunla da konuşayım" diye diye 40 saat boyunca bütün bir mahalleye eziyet çektirebilir. Bana kalırsa böyle bir rekorda tebrik edilecek kişi arayıp 40 saat konuşan değil, aranıp 40 saat boyunca "eeh yeter ulan!"diyip telefonu teyzenin suratına kapatmayanlardır.

■ Üç beş arkadaş bir araya geldiğimizde uzun süre sessiz oturunca "Haneke filmi gibi olduk anasını satayım" demek âdetimiz oldu doğrusu.

■ Toplu Sünnet Şöleni yazılı bez afişlerin mevsimi açıldı. Size şölen, eğlence ama küçümen yavruya korku filmi gibi değil mi yahu bu toplu sünnet? Çok vahşi bir şey canlanabilir küçümen bedenin zihninde. Toplu bir de, geleni geçeni. Çok fena.

Meksika körfezindeki sızıntı için varil hesabı ceza ödeyecek olan BP, sızan petrol miktarını az göstermeye çalışıyor.

Karadeniz'de fındık toplama işinde çalışan mevsimlik Kürt işçilere karşı kampanya başlatıldı. Giresun'da yerel yetkililer güvenlik nedeniyle Gürcistan'dan işçi getirilmesine karar verdi.

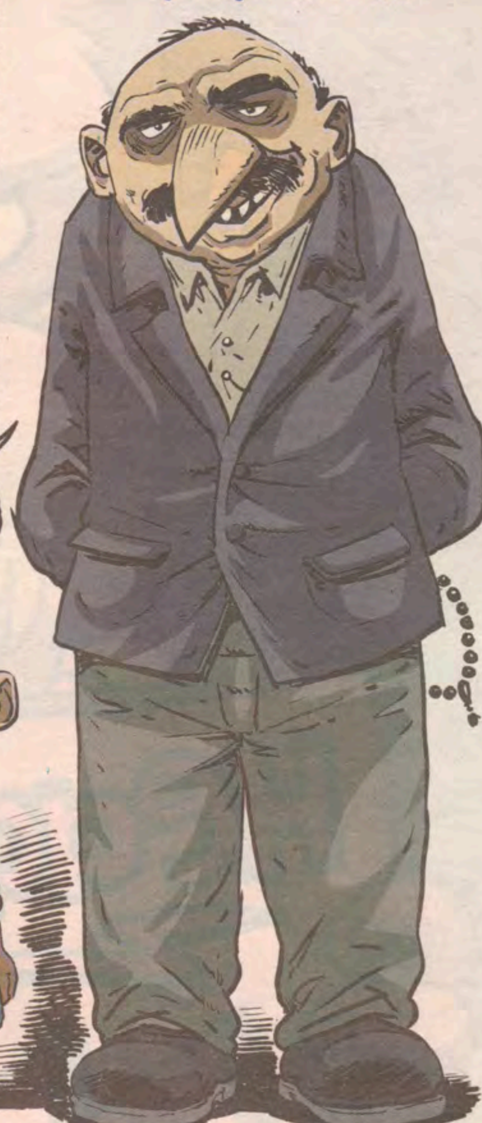

AKP İktidarı döneminde verilen maden arama ruhsatı sayısı 1500'den 45 bine çıktı.

TÜRKİYE'DE 7 İLE 14 YAŞ ARASINDAKİ HER ÜÇ ÇOCUKTAN BİRİ ÇALIŞTIRILIYOR.

UYKUSUZ

AKP, çocuk tutukluların mağduriyetini giderecek yasal düzenlemeleri bir türlü geçirmezken Diyarbakır, Adana ve Erzurum'un da aralarında bulunduğu 7 ilde yeni çocuk cezaevleri kurulması için çalışmalara hız verdi.

62 YAŞINDAYIM, ÜNİVERSİTE MEZUNUYUM VE BİR PARTİNİN GENEL BAŞKANIYIM.

Devlet Bahçeli, Kocaeli'de düzenlenen yayla şenliğinde Başbakan'a seslendi: *"Ne işin var **coğrafya atlaslarında arasanız bulamayacağınız** Arjantin'de, Brezilya'da, Şili'de..."*

MÜDÜR BEYİ EVİNE KADAR BEN BIRAKICAM. ORDAN EVE KADAR SEN BENİ TAŞIYACAKSIN ANLADIN MI?

YARIN DA SİZİ EVİNİZDEN ALIP MÜDÜRÜN EVİNE BIRAKICAM, ORDAN SİZ MÜDÜRÜ ALIP GÖTÜRECEKSİNİZ... O KADAR DA KARIŞIK DEĞİLMİŞ DÜŞÜNÜNCE...

B&A COMPANY

İstanbul Milli Eğitim Müdürlüğü'nde başşoför B.A'nın kurum araçlarını kendi özel işleri için kullandığı iddiasını araştıran bakanlık müfettişleri bambaşka bir durumla karşılaştılar. Başşoför B.A, kurum araçlarını özel işleri için kullanmanın yanında kendisine bir de şoförlü makam aracı tahsis etmiş...

KAÇ YIL OLDU?

- Tansu Çiller'e benzemek için estetik ameliyat olan manken Çiğdem Savaş, taburcu olduktan sonra "*Şu anda aslana benziyorum,*" diyeli **2 yıl**...

- Manken Doğa Bekleriz, cinsel fantezileriyle ilgili bir soruya, "*Şömine bacası olabilir...*" cevabını vereli **4 yıl**...
- Edirne Belediye Başkanı Hamdi Sedefçi, "*Bahçede havuzun bir köşesinde çıplak bayan heykeli var. Baktım bana olağanüstü geldi bayan heykeli. Resmen seks aklına geliyor. Özür diliyorum, insan kaptırıyor kendisini, tahrik oluyorsunuz. Döndüm, öbür tarafına gittim heykelin. Aptallaştım, şok oldum. Bebek var kucağında kadının. Bebeğini emziriyor bir anne. Sanat bu işte! Allah kahretsin!*" sözleriyle sanatın gücünü açıklayalı **5 yıl**...
- Hakan Şükür, Güney Kore'yle oynanan üçüncülük maçında 11. saniyede gol atarak, Dünya Kupası'nın 80 yıllık tarihinde en erken gol atan futbolcu unvanını alalı **8 yıl**...

- Hindistan Milli Takımı, oyuncularının çıplak ayakla oynama isteği reddedilince, Dünya Kupası'na katılmaktan vazgeçeli tam **60 yıl** olmuş.

DÜNYANIN EN ANLAMSIZ ETKİNLİĞİ YAPILDI

"Düşün Taşın Derneği", Ali Sami Yen Stadyumu'nda *'Dünyanın En Yüksek Katılımlı Kitap Okuma Etkinliği'*ni "Hayrunisa Gül Hanımefendinin himayelerinde" gerçekleştirdi. Milli Eğitim Bakanlığı'nın genelgesiyle pazar sabahı etkinliğe zorla getirilen çocuklar, sıkıcı protokol konuşmalarını ve 2.5 saat boyunca yüksek sesle çalan pop şarkılarını dinlemek zorunda kaldılar. Öğrenciler rekor saati geldiğinde, girişte dağıtılan Kişisel Gelişim Uzmanı Mümin Sekman'ın* "Her Şey Seninle Başlar" kitabının ilk sayfasını yüksek sesle okudular. Bütün çabalara rağmen bu anlamsız etkinliğe katılanların sayısı 14 bin 517'de kalınca Guinness rekoru kırılamadı. Zaten etkinliğe himaye ettiği söylenen Hayrunnisa Gül de ortalarda yoktu...

* ***Mümin Sekman:** "Her Şey Seninle Başlar" çok satınca, derhal kitabın çocuk versiyonunu (kapakta Selena dizisinden Sinem Kobal'ın fotoğrafını kullanarak) piyasaya süren bir tür kişisel gelişim pazarlamacısı.*

FIRAT BUDACI

meme GÖZÜKMELERİNDE ABD'DEN İLERDEYİZ...

RTÜK Başkanı Davut Dursun, RTÜK cezalarını eleştiren yayıncıları nasıl susturduğunu anlattı: *"ABD'de cezalar çok ağır. Ufak bir hata durumunda 500-600 bin, 1 milyon dolar gibi son derece yüksek cezalar uygulanıyor. Bir ara yayıncılarla bu meseleleri konuşuyorduk, bizim müeyyidelere şiddetle itiraz ediyorlardı. Ben de 'Peki, ABD'deki gibi bir oyuncunun göğsü göründü diye 500 bin dolar ceza versek nasıl olur?' diye sordum. 'Aman efendim, biz duymamış olalım' diye tepki gösterdiler..."*

OHA ÜÇ MEME!.. AMA UZAYLI MEMESİ, ÇOK MEME GÖRÜKTÜ AMA UZAYLI MEMESİ, Bİ TARAFTAN İNSAN MEMESİ GİBİ DE!

az KALDI...

Apple, Nokia, HP, Dell ve Sony Ericsson gibi markalar için üretim yapan Tayvan şirketi Foxconn, ağır çalışma koşulları yüzünden bu senenin başından beri 11 işçisinin intihar etmesi üzerine ücretlere yüzde 70 zam yapacağını duyurdu. İmajını düzeltmek isteyen şirketin bu zammı vermek için öne sürdüğü koşul, Ekim ayına kadar kimsenin intihar etmemesi...

YAHUDİYİ İNDİR!

"www.ismailaga.info" sitesinde "Korsan Yahudi'yi Gebert!" isimli bir oyunun tanıtımı yapılıyor. Oyunun amacı sitede "*Yolumuzu kesmeye çalışan Korsan devlet İsrail'in yamyam askerlerini öldürüyoruz ve gemimizi Gazze'ye ulaştırıyoruz...*" sözleriyle tanımlanıyor. Bu oyunu bilgisayara indirdikten sonra hemen alttaki linkten Cübbeli Ahmet Hoca'nın cep telefonları için tavsiye ettiği (caiz gördüğü) kuş ve horoz sesini de indirebilirsiniz.

KORSAN ASKERLERİ ÖLDÜR! GEMİYİ GAZZEYE ULAŞTIR!

KORSAN YAHUDİYİ GEBERT!

İNDİR VE OYNA

FURKAN'IN İNTİKAMINI SEN ALABİLİRSİN!

Dünya kupasında gollerden çok tribünlerden yükselen "vuvuzela" sesleri konuşuluyor.

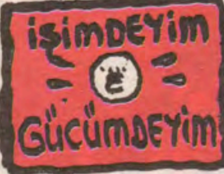

DEDEM ANLATMIŞTI BU ALETİN GERÇEĞİ ASLINDA ZEBRA G.TÜNDEN YAPILIRMIŞ ESKİDEN ABİ... ŞİMDİ TABİ HEP PLASTİK...
ZOAYEOVV!!
çemba çemba plastik san.
TABİ CANIM AYNISI OLMAZ.. VERMEZ AYNI SESİ... DOĞALIN YERİNİ TUTMAZ...

ÇK ÇK ÇK! VAY BE, YAŞADIKLARINA ÜZÜLDÜM... EEE, SONRA NE YAPTIN?
ABİ KUSURA BAKMA AMA BEN AŞIRI BRONZ BİRİNE DERT ANLATAMIYORUM... BRONZLAR HALDEN ANLAMAZ GİBİME GELİYO...
ALLAH ALLAH... SEN BİLİRSİN... BU ARADA GÖCEK'İ MUTLAKA GÖRMELİSİN...
SURFIN
Rayfıl Cins
Umut Sarıkaya

GÜNEŞ'E YOLCULUK
YAKLAŞIYORUZ! DAHA HIZLI ÜZÜM PEYNİR YİYİN... DAHA HIZLI DAHA HIZLI...
üzüm peynir.. üzüm peynir.. üzüm peynir.. üzüm peynir...

işimDEYim
e
GÜCÜMDEYİM

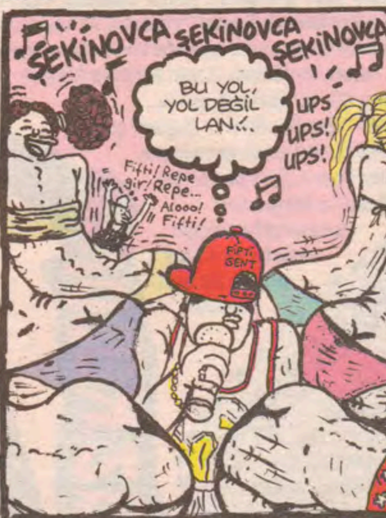

HOŞGELDİN ÜLKEMİZE ÇİZGİFİLMLERDEN TANIDIĞIMIZ HAYVAN ARMADİLLO!
edirne sınır kapısı
HOŞBULDUK. SİZ TÜRKLER SANDIĞIMDAN DAHA MODERNMİŞSİNİZ...

TÜRK FİLMİ
UYANDIN MI, BEN DE KAHVALTILIK BİŞEYLER ALMIŞTIM... NELER ALDIM NELER... ŞİMDİ SANA NEFİS BİR KAHVALTI HAZIRLIYCAM!..
SUCUK?
Sana
Saz ve Dambıl

BEN SANA BU KADAR ŞEY ALACAK PARA VERMEDİM!..
PARAN BEREKETLİYMİŞ ORHAN!.. HEPSİNİ VERDİĞİN PARA İLE ALDIM!
Saz ve Dambıl

YALAN SÖYLÜYORSUN!.. SANA VERDİĞİM PARAYLA SADECE BU EKMEK ALINIRDI!.. SÖYLE NASIL ALDIN BU KADAR ŞEYİ?..
EEEEHH YETER BE! AYLARDIR NASIL GEÇİNİYORUZ SANIYORSUN?
Saz ve Dambıl

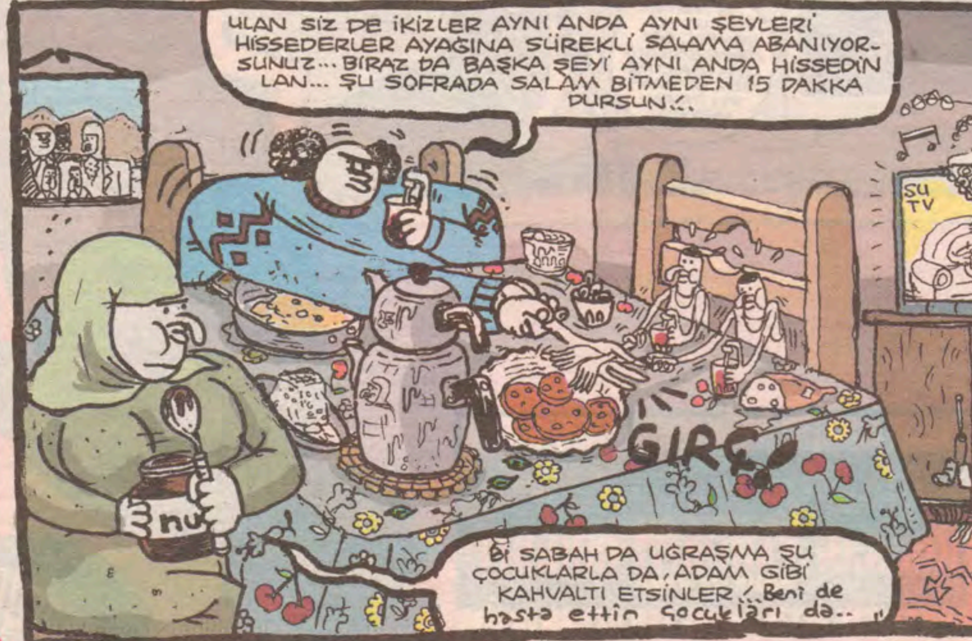
ELLETİYORUM KENDİMİ! BAKKAL, KASAP, MANAV HEPSİ YOLUMU GÖZLÜYOR!.. YOKSA GEÇİNİLİR Mİ AZICIK PARAYLA!
ekonomi bilmemek
TOK
GEÇİNİLİR BENCE!..
GNAM GNAM GNAM... BUNDAN SONRA SADECE HELAL EKMEK YİYECEĞİZ, SUCUĞU BOŞVER... GNAM GNAM!
HAKLISIN ORHAN.
6 ay sonra.
HELÂL EKMEĞİ KESECEKSİNİZ. AKSİ TAKTİRDE HAYATTA BU G.TÜ ERİTEMEZSİNİZ!..
ORHAN HAYATTA İZİN VERMEZ... AYRICA O NİYE HİÇ FORMUNU BOZMUYOR?..
ONUN BÜNYESİ YAKIYOR! YEDİĞİ EKMEĞİ... VÜCUDU HEMEN KASA VE NOTAYA ÇEVİRİYOR... HELAL EKMEĞİ KESİN VE CUMA PAZARLAMA.COM'DAN Bİ SAUNA EŞOFMAN ALIN. O DA HELAL!

ŞEKİNOVCA ŞEKİNOVCA ŞEKİNOVCA
BU YOL, YOL DEĞİL LAN!..
UPS UPS! UPS!
Fifti! Repe gir! Repe... Alooo! Fifti!
FİFTİ CENT

İYİ Kİ BİNSEKİZYÜZLERİN İNGİLTERESİNDE YAŞAMIYORUZ!.. KESİN BASTONU BİR YERLERDE UNUTURDUM BEN.
ABİ BURDA BASTON GÖRDÜNÜZ MÜ?..
ÇK!

VİZE, PASAPORT ALMADAN SINIRDAN SINIRDAN YÜRÜYEREK UKRAYNA'YA GÖTÜRECEM LAN SİZİ!.. KORKMAYIN, KİMSE Bİ BOK DİYEMEZ.. YALNIZ HİÇ Bİ ÜLKEYE BASMAK YOK.. SINIRDA DURUP BAKICAZ, SONRA GERİ DÖNÜCEZ...
BELARUS
POLONYA
UKRANYA (cennet vatan)
MOLDOVYA
ROMANYA
BULGARİSTAN
KARADENİZ
YUNAN
EGE
BEŞERİ HAR

LAN BEN SANA GEÇEN GÜN BİŞEY DEMİŞTİM... SONRA BANA HATIRLATACAKTIN.. NE DEMİŞTİM?..
"ÜBER" DEMİŞTİN ABİ...
ONU DEMİYORUM OĞLUM.. BAŞKA BİŞEY DEMİŞTİM BEN... ÜBER ZATEN HER GÜN DEDİĞİM ŞEY...

ULAN SİZ DE İKİZLER AYNI ANDA AYNI ŞEYLERİ HİSSEDERLER AYAĞINA SÜREKLİ SALAMA ABANIYORSUNUZ... BİRAZ DA BAŞKA ŞEYİ AYNI ANDA HİSSEDİN LAN... ŞU SOFRADA SALAM BİTMEDEN 15 DAKKA DURSUN!..
ZIMMEY ZIMMEY
SU TV
Kıvırcık Ali..
GIRÇ
nu
Bİ SABAH DA UĞRAŞMA ŞU ÇOCUKLARLA DA, ADAM GİBİ KAHVALTI ETSİNLER!.. Beni de hasta ettin çocukları da..

KİMSENİN SKLEMEDİĞİ KANADA POLİSİYİM GENÇLER BEN, BOŞUNA YALAKALIK YAPMAYIN.. HALKIN ÜZERİNDE ZABITA KADAR ETKİM VAR... POLİS TANIDIĞIM VAR DİYE SEVİNİLECEK DURUM YOK ORTADA... FIDANLIK BEKÇİSİ GİBİ POLİSİM BEN...
BULUNSUN ABİ... POLİS TANIDIK BULUNSUN, ZARARI DOKUNMAZ.
amirim

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Durduk Yerde"

"Abi kapatıyoruz" dedi garson Murat. "Şimdi bitiyo oyun" dedim. Oyun bitse n'olur, oyun oynama isteği bitmediği gibi, her gün çoğalıyor bende. Eskiden beri böyle bu, öğretmen ona baktığım için dersi dinliyorum zannederdi, içimden "Hay sıçayım başkalaşım kayasına da, tortul kayaya da, bi bırak bizi, maç edelim hoca" derdim.

Faruk'la bilardo oynuyoruz. Ne güzel, ilk oyunlar dişime göreydi, düzenli çalışa çalışa Semih Saygıner gibi oldu hışır. Bi oyun ya alıyorum, ya alamıyorum. Her zamanki esprimi yaptım:

- Bilardo da futbol gibidir hafız, tüm renkler gider, siyahlan beyaz kalır!
- Sus, elimin altında konuşma!

Mehmet gene geldi, "Abi ne zaman biter, eve gidecem" dedi. "N'apacan bu sıcakta evde" dedim, "Klima var, serinspor, dur burda!"

Vay seni Çakal Faruk, gene seri peşinde. Hah, şimdi de "Kral" denilen yardımcı nesneyle top sokma peşinde ve evet, soktu, en gıcık olduğum şey! Kral yasaklansın abi!

Gelip sadece "Abi" dedi Mehmet. Sesli düşünüp "Kral yasaklansın Mehmet. Sesli düşünüp "Kral yasaklansın Mehmet" dedim. Bi şey demeden gitti.

Orta toplarda başarılıyım bak. Bilardodaki başarım da ondan ibaret. Niye öyle? Orta deliklerde bi kale duygusu var, karşına alabiliyosun, yandan falso verebiliyosun, köşeler bana biraz hayın gibi geliyor.

Bu arada çakal oyunu bitirdi. gelmeyince merak ettim, bakındım, yok. Hiç Mehmet kalmamış. Oğlum, Mehmet yok!

- Tuvalettedir, gelir!
- Lavabo demediğin için sağol Faruk!

Bi de, masadan kalkarken "Tuvalete gidiyorum, gelicem" diyen oluyor. Yok, kalsaydın orda, gelmeseydin artık.

Niye seviyoruz bilardoyu? Deliğe top sokmakta cinsel bir haz mı saklı, gizli saklı? Lan yoksa futbolda mı öyle? Ama arkadaşım, seksle mi bağlantılı tüm alem?

"Mehmet kitleyip gitmiş lan, kaldık burda" dedi Faruk. Bu da mı olacaktı be Vuvuzela Mehmet. "N'apıcaz?" dedim, "Önce bi sigara yakıcaz, nasıl olsa mekan sabaha kadar bizim" dedi Çakal.

Kapalı kalma endişesi giderek dağıldı, bitap düşene kadar bilardo, dinlenmelerde tavla oynayıp bir ara iskambil falı bile baktık.

Çocukken abimle oynadığımız oyunu öğrettim Faruk'a; iskambil destesini eşit paylaşıyoruz, yazı-tuğrada kaybeden ilk kağıdı açıyor, çünkü başlayanın hamle sayısı 25 iken diğerinin 26 oluyor, sonra diğeri onun üstüne kağıdı basıyor, böylece oturduğumuz yerden Beşiktaş – Fener maçı yapıyoruz.

İyiden iyiye mekanın piji olup çay demliyoruz ve her bardakta parasını tezgaha bırakıyoruz. Vatan gazetesini topak yapıp bantla sarıyorum, şimdi de sandalyeler kale, penaltı derbisi!

Ayaktopuna bu ilgi neden? Çünkü ayakla yön vermek zor. El her işi yapıyor, ayak sürpriz yaratıyor! Futbolu avlanmaya, golü de ava benzetip şöyle diyor bir alman otorite: "Gol attıktan sonra futbolcunun hareketlerine, yüzüne bakın, en ağır akıl hastasında göremezsiniz bu tavırları!"

Bilardo masasında daha önce uyumamıştım. Nerede uyursan uyu, uyanması güzel. Rüya güzel, ondan bi güzeli uyanmak.

Vuvuzela Mehmet, salonu çoktan açmış, hiç konuşmadan yarım ekmek karışık tost ve çayı getirip bırakıyor.

- Küs müyüz hacı?
- Yok abi, ben küslük sevmem.
- Günaydınsızlık içinde kalmışsın da, o açıdan.
- Günaydın abi!
- Günaydın Vuvuzela!
- Klimadan sırtım tutulmuş, kendi derdimdeyim.
- O zaman klima-i şahadet getir!

Mehmet cevap vermeden gidiyor. Sözde kahvaltımı hızla bitirip parka koşuyorum.

Aha da babama yetiştim. Birlikte yürüyüş yapıyoruz. Birazdan gözünde kahraman olacam, babamın henüz haberi yok.

Tam planladığımız yerde, Eren'le Hakan'ı kakışırken görüyorum. "Lan git işine, elimde kalacan" diyor Hakan. "Doğru konuş bak, seni pırıl pırıl yaparım dingil" diyor Eren, gülmemeye çalışarak. Hakan abartıp Eren'i saşından tutuyor, sağ yanağını hafifçe iki kez tokatlıyor.

Devreye giriyorum:

- Hişşşt, gençlik, huzur bozmayın bakiim.

Hakan bana dönüyor:

- Sen işine bak optik!

Optik mi? Doğaçlamaya girdi hırbo. İnandırıcı olsun diye gözlüğümü babama verip, yanlarına gidiyorum:

- Kurt mu oldunuz ulan, vadi mi burası? Dağılın çabuk. Kavga istemiyorum bu parkta ve bu kainatta!
- Pardon abi, diyerek ayrı yönlere uzarken çocuklar, "Durun!" diye bağırıyor babam.

Bu yoktu hesapta.

Babam, çocukları hizaya çekiyor ve ağaçlardaki sincapları titreterek bağırıyor:

- İşiniz yok mu sizin? Heyecan yok mu sizde? Mesai saatinde herkes sizin gibi serserilik yaparsa, taş üstüne bir taş koymazsa, nasıl gelişir bu ülke?

"Haklısınız" diyor Eren. "Haklıyım tabi" diyerek ve sinirini alamayarak basıyor babam Eren'e tokadı! "Bi ona bi ona" formülüyle tokat içinde bırakıyor çocukları. Bu sırada benim gözlük yere düşüyor, ben onun peşindeyim. Gözlüğü taktığımda, çocukların bana ters ters bakarak gidişlerini görüyorum, yanaklar roze!

Babam sakinleşip sigara yakıyor, park yürüyüşü böylece sona eriyor.

Akşamüstü kahvede, kinge oturuyoruz Hakan, Faruk, Eren, ben. Biz ne zaman bir araya gelsek tiyatro kurarız, gene kuruyoruz! Faruk'un avukat arkadaşı Hüseyin gelip masaya yancı oluyor. Eskiden "Şobi" derlermiş bu tip yancılara, dağarcığımda böyle bir kelime de ikamet ediyor neticede.

Faruk boğazını temizleyip konuşuyor:

- Arkadaşlar, tiyatro ciddi de değil, en cidde iştir, bunun bilincine varalım.
- Vardık abi, diyor Hakan.

Devreye giriyorum:

- Yalnız tiyatroya alınacak oyuncular konusu önemli, aramızdan bi kişi bile istemediğinde oyuncu alınmasın, hepimizin veto hakkı olsun.
- Olsun abi, diyor Eren.

Avukat Hüseyin devreye giriyor:

- Benim de veto hakkım olsun!

Tiyatro konusu bir sessizlikle kapanıyor. Biraz sonra yapımcı arıyor beni:

- Vedatcım, sana muhteşem bir yirminci yıl partisi hazırlamıştım ama herkes Altın Parmak Ödülleri'ne gitti!
- Boşver abi, yirmibeşinci yıla yaparız!
- Canım Ciğerim'deyim, arkadaşlarını da al, gel!
- Peki abi.

"Ama ben ciğer yemem ki" diyor Hüseyin. "Olsun, gel, roka yersin" diyorum. Hakkaten de geliyor...

vedatozdemiro@gmail.com

PIRTIK SAYMAYI ÖĞRENİYOR

cihan kılıç

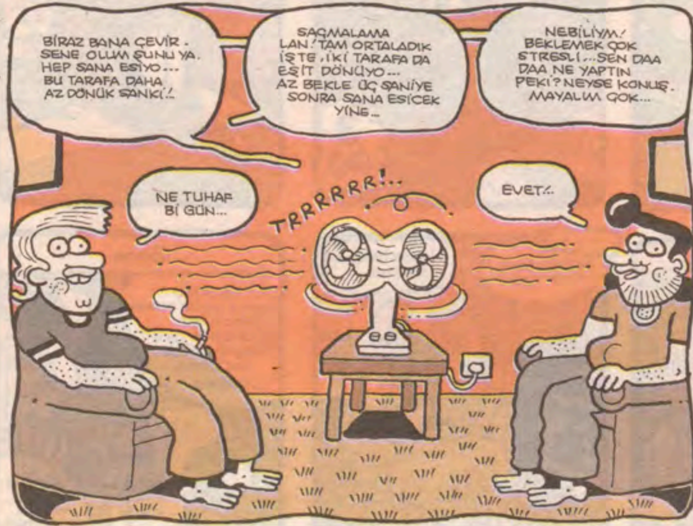
Devamı 7. sayfada →

PANTOLON

M-E-T-İ-N F-İ-D-A-N

metinfidan@ymail.com

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

NANA

Nana'yı İlk Görüşüm

Tahtadan yapılmış ve üzeri sevimli renklerle boyanmış bir yumurtalık bu. Görevi, az pişmiş yumurtayı kahvaltı masasında dik tutmak. Bu yumurtalığın hemen yanındaki etiketin göreviyse galiba şaşırtmak; çünkü üzerinde 53 TL yazıyor. İnsan aniden şaşırınca yaşlanır. Çünkü fikir olarak genç gözükmek için günlük hayatta verdiğimiz çaba, şaşkınlık anlarında kontrolünü kaybeder ve ebeveynlerimizin yenilikler karşısında içine düştüğü, modern dünyanın esnek fikirlerinden habersiz tepkilerine kadar gerileriz. Etiketini görünce kafamı hızla çevirip tekrar incelemeye başladığım bu yumurtalık için, "Bi yumurtalığa 53 lira verilir mi?" gibi bir tepki vermem bu yüzden. Dizayn yumurtalıklar, Cafe de Paris soslu antrikotlar ve Mudo Concept'te satılan bazı bardaklar için 27-32 TL fiyat aralığını daha önce görmüştüm, ama bu 53 TL, beni annemin dizayn dünyasını ret eden isyanına ortak etmişti. Bu şaşkınlık sırasında yalnız olduğum için tepkim sınırlı kaldı. Eğer yanımda tutumluğuyla tanınan bir arkadaşım olsaydı, "*6 kişilik kahvaltı seti olarak aldığını düşün... 6x53... kaç yapar?.. 318 lira mı yapar?*" tipinde hem olayın vahametini gösteren, hem de '6X53'ü karşımdakinden önce hesapladığım için alttan alta zekâma da vurgu yapan bir konuşmaya imza atabilirdim. O an için, bu tür eşyaların işlevlerinden bağımsız olarak, sadece bir adet alınıp mutfağın bir köşesinde hayatı boyunca yumurta yüzü görmeden sergilendiği aklıma gelmezdi. Çok kazanan bir şirket adına bir ürünün fiyatını, '*ayda n adet satsa*' formülüyle bir takım sayılarla çarpan ve sonucu arkadaşına dünyanın en hayret verici bilgisine ulaşmış gibi açıklayan, sonra da şirketin malı götürdüğünü iddia eden on binlerce erkekten biri olurdum. Ve eğer yanımda sevgilim olsaydı, 318 lirayı asgari ücretle oranlayarak, durumun vahametini bir tokat gibi sevgilimin yüzüne çarpmaktan beni kim alıkoyabilirdi?

Yumurtalığın hemen yanında siyah takım elbise giymiş şarap şişeleri var. Yanlarındaki etikette "şişe kılıfı" yazıyor. Sanırım bu kılıfı alıp evindeki şarap şişesine giydiren bir insan, kadehini bir garson dolduruyormuş hissine kapılıyor. Vitrinin arka kısmındaysa bir kadın duruyor. İsmi Nana. Bir süs eşyası değil, çünkü Nana'nın giydiği uzun metal etek bir rende görevi görüyor. Fiyatı annemin ona düşman kesileceği kadar yüksek, ama ben yine de en çok onu beğeniyorum. Vitrin camından dükkânın içine doğru bakıyorum. İçerde, rafları büyük bir hayranlıkla inceleyen ve ara sıra dizaynları elleyerek "çok sevimliiii" yüz ifadesine bürünen bir kız ve dükkânın tam ortasında, raflara fazla yaklaşmadan ufak baş hareketleriyle etrafı inceleyen bir erkek var (fiyat etiketlerini görmüş bir erkeğin huzursuzluk dansı). Kızın içine düştüğü harikalar diyarında, aklında sadece etiketler uçuşan ve bu yüzden yumurtalığı, şişe kılıfını ve Nana'yı küçümsemek için fırsat kollayan bir erkek bu. Erkeğine alacağı sevimli eşyayı gösterirken, yüzü en az elindeki kadar sevimli bir hale bürünen kadının ve kadınının elindekine bir düşman gibi bakan nemrut erkeğin bin yıllık savaşını yakından görmek için içeri giriyorum. Kız, tekleri yan yana getirildiğinde kalp şekli oluşturan bir çift terliği eline almış sevgilisine gösteriyor. Erkek, bu terliklere de yüz vermiyor. Galiba, sevgilisinin ve az maaşı olmasına rağmen sattığı bu eşyaların fiyatı normalmiş gibi davranan satıcı kızın baskısı olmasa, bu dükkânın camlarını indirecek kadar sinirli. Kız, "çok sevimliiii" bulduğu neyi gösterse, karşısında sevimsiz bir suratla karşılaşınca, yenilmiş ve yarı sinirli bir ses tonuyla, "İyi hadi çıkalım!" diyor. Ben, Nana'yı yakından incelemek için biraz daha kalıyorum.

Dükkândan çıktığımda, onları hemen karşıdaki hamburgercide otururken gördüm. Bu mekân, 200 gr'lık köfteleriyle gittikçe yaygınlaşmaya başlayan 'yeni dalga hamburgerci'lerden biriydi. Önlerinden geçerken erkeğin ağzından, "Ne Nana'sı yaa... kızım 5 liralık rendeye sırf ismi var diye 49 lira verilir mi?" cümlesini duydum. Eğer Nana'yı almak tehlikesiyle karşı karşıya kalmasa, mesela yanındaki bir erkek olsa, "Abi günde üç tane satsa, 3x49... ayda ne eder?" demekten onu kim alıkoyabilirdi? Ama şimdi, "Ne Nana'sı" diyordu. Modern dizayn dünyasının içinde verdiği savaş, onun '*ne nanası*' gibi dışardan duyan için hiçbir şey ifade etmeyen garip bir ses çıkartmasına yol açmıştı. Adamın birinin durup dururken '*ne nanası*' gibi anlamsız bir ses çıkartmak zorunda kalması, bana dizayn dünyasının kesin zaferi gibi geldi. Uzaklaşırken, kızın "Ya saçmalama ordaki her şey tasarımcı dizaynı..." diyen sesini duydum.

Nana'yla İkinci Karşılaşmam

Onu iki hafta sonra kendi evimde görünce çok şaşırdım. Sevgilim tarafından "sevimlilik" gerekçesiyle alınmış ve mutfak tezgâhının üzerine yerleştirilmişti. Telaş etmedim. Sonuçta herkesin bir Nana'sı vardır. Nanalar, bazen doğudan gelen tahta bir Buda heykeli olarak, bazen batıdan gelen hüzünlü bir kukla halinde, bazen g.tü delik bir kedi (kalemtıraş) dizaynında, bazen de kafası dönen Afrikalı bir yerli kılığında (karabiber değirmeni) insanın hayatına girebilir. Önemli olan, Nanaların ev içinde çok fazla üremesine izin vermemektir. İnsan Nanalara "Dur!" diyebilmek için gerekirse sevgilisiyle kavga edebilmelidir. Hemen yumurtalık falan almış mı, diye mutfağı kolaçan ettim. Almamıştı. Dolabı açıp evdeki tek şarabın garson elbisesi giyip giymediğini kontrol ettim. Şişe çıplaktı. Dizayn dünyasından eve yapılan tek müdahale Nana saldırısıydı. Nana'yı kafasından tutup salona gittim. Sevgilime cevabını bilmeme rağmen, "Bunu sen mi aldın?" diye sordum. "Ha evet, adı Nana, çok sevimli di mi?" dedi. Belki Nana'yla daha önce tanışmamış olsam, fiyatıyla ilgili yaşadığım ilk şaşkınlık yüzünden, '*ne nanası*' şiddetinde bir tartışma yaşanabilirdi. "Evet, çok sevimli," dedim.

Nana'nın Ölümü

"Nana'yı kullanayım mı?" diye bağırdım. "Hayır! O kullanılmayacak, dolaptakini kullan," cevabı geldi salondan. Yapamadım. Nana'yı elime aldım. İkinci havuçta kolum yorulunca, Nana'yı eteğinin üzerinde hafifçe yan yatırdım. Havuçla yüklenince 'çat' diye belinden kırıldı. Refleks olarak mutfak kapısına baktım. Salonda, bu kırılmayı görünce gerçek bir vahşetle karşılaşmış gibi tepki verebilecek bir insan oturuyordu. Tekrar, kırdığım Nana'ya baktım. Eteğini çıkarınca işlevsiz bir süs eşyasına dönüşmüştü. Artık elimde belden aşağısı olmayan bir kadın ve normal bir rende vardı. Nana'nın bu sakat haliyle bir süs eşyası olarak hayatına devam etmesi çok zordu, ama Nana'nın eteği (rende) dizaynından kurtulmuş gerçek kimliğiyle yaşamına devam edebilirdi. Kalan havucu Nana'nın eteğiyle rendelemeye devam ettim. Yaklaşık 5 dakika sonra başlayacak bir kavgayla zehir olacak bir yemeğin hazırlığına devam ediyordum. Gerekirse, "Ne Nana'sı yaa!" demeye hazırdım.

budaci@gmail.com

ANIL DUMAN

ben alpay erdem

• Merhaba.

• Az İngilizce bilenin en sevdiği kelime de olmasaymış ya şu **everybody** nolurdu.

• Ulan arkadaş, totalli toplamda tam yirmibir sene okul okuyup da almaya hak kazandığım üniversite diplomamı, üzerindeki çok çirkin vesikalık fotoğrafım yüzünden şöyle gururlana gururlana duvarıma asamıyorum ya, ben de buna çok yanıyorum. Karanlık çekmecelerde saklıyorum. Kimsecikler görmesin istiyorum. Bakışıma bakıyorum tiksiniyorum. Dayıma benziyorum. Severim dayımı ama ona benzemek hiç istemiyorum. Çünkü ben normalde dayıma benzemiyorum. Peki bu fotoğrafta niçin dayıma benziyorum. Bir de en kilolu halimde çekilmişim. Giydiğim gömleğe, fondaki koyu yeşil renge kahrediyorum. Ama ben de üniversite mezunu bir insanım. Benim için bu mezuniyet çok değerli. Çünkü ben çok zor şartlarda okudum. Ne yapsam, fotoğrafın üzerine karikatür mü kondursam sempatik gibi. Yeni bir fotoğraf çektirip rektöre mi gitsem, dekana mı gitsem. Ne yapsam.

• **Parka**'ya **parke** diyen **parke**'ye de **parki** der.

• **Felat Delibalta'dan bir mesaj daha.** Bizim niye Ezop'umuz yok. (Aisopos).

Antik Yunan'da, (Antik Yunanistan), bir gün Ezop'u efendisi hamama yollamış. Git bak bakalım hamam kalabalık mı, kalabalıksa gitmeyeyim, tenhaysa gideyim demiş. Ezop gitmiş bakmış hamama, iğne atsan yere düşmeyecek. Tam dönecekken bir şey fark etmiş. Çıkışta herkes ayağını yolun ortasında duran taşa vuruyormuş. Ama sadece biri ayağını vurduktan sonra taşı kaldırmış. Ezop efendisinin yanına dönüp hamamda sadece bir insan var demiş. Patronu sevinerek hamama koşmuş ama hamamın ana baba günü olduğunu görünce Ezop'a çıkışmış. Ezop olanları anlatıp benim için insan olan bir tek odur deyince suspus olmuş efendi. Eve dönmüşler. Bu olay burada olsa, Ezop'un efendisi, senin o yalancı dilini ayrı, ortadaki taşı ayrı s.kerim deyip göz yaşartan tokatlar atardı. Ezop için de felsefe biterdi. İşinde gücünde adam olurdu. Çok da iyi olurdu. **Bayağı uzun bir mesaj mı atmış bu defa ne.**

• Bence yapılan iyilik söylenmeli. Yani en azından bazı insanlar böyle davrandıkları zaman ayıplanmamalı. Çünkü ben bir iyilik yaptığım zaman eğer onu söylemezsem ülser oluyorum. Bu kadar basit. Zayıf karakterli bir insanım. Hem iyilik yapıyorum hem sağlığımdan oluyorum. S.kerim böyle işi. Yaparım iyiliğimi çatır çatır da söylerim herkese benden kralı olmaz. Söyleyemeyeceksem de iyilik miyilik yapmam. İyilik yapıp söylemeyeni de acayip takdir ediyorum o ayrı. Ne karakter varmış be kardeşim sende. Sendeki taşşağı taşımaya adam tutman lazım bence senin.

• Mehmet Altan, "**Çetin Altan, Ahmet Altan ve diğeri**" gibi.

• O değil de dün gece **Tarihin Arka Odası**'nı içki içerek izledim, **Pelin Batu** bayağı güzelmiş lan. Bayağı bayağı güzelmiş.

• **Seni tanıyamıyorum** diyebilecek kadar tanıdın mı gerçekten hiçkimseyi.

• Banyo yaparken zaman zaman kollarımı bitiştirip sonra kollarımı açtığımda kollarımda birikmiş olan suyun **föarrrş** diye yere düştüğü anı ben çok seviyorum.

• Kendime kahve koyduğumda kahveyi karıştırdıktan sonra, kahveyi karıştırdığım kaşığın, kahvenin suyunun yüzeyinden doğru kaptığı o bir iki milimetrelik kahve lekesini ben çok seviyorum.

• Yumurta haşlarken yumurtaların haşlandığının müjdecisi olan çatlayan ilk yumurtayı ben çok seviyorum.

• Laptop'dan müzik dinlerken laptop'ın kapağını kapatınca müziğin biraz daha çalmaya devam ettiği o anı ben hiç sevmiyorum, biraz tırsıyorum. Sanki hep devam edecekmiş gibi geliyo o müzik. O beş on saniye bitmek bilmiyor, ömrümden alıyor.

KAMİL SEVEN ADAM

• Dün sabah baktım, Özlem'im Avatar'ı izleyip ağlıyor. Dedim **sen neden ağlıyorsun**. Avatar'ın final bölümüymüş de, Zuko Ateş Kralı olmuş, **sanki** dedi **oğlumun mezuniyet törenini izliyorum gibi** dedi. Sonra zaten Avatar'la Katara da öpüşünce hıçkırıklara boğuldu.

• Yepyeni bir huy edindim. Dışarı kitap koymak, dividi, sidi koymak gibi. İstiyorum ki, yoldan geçen biri, bir anda duvarın üstünde bir kitapla karşılaşsın, alsın onu okusun. Filmleri alsın evinde izlesin. Yalnız her şeyde olduğu gibi bunda da yavaş yavaş abartmaya başladığımı hissettim. Bundan iki gün önce oyuncak koydum mesela dışarı. Şimdi de otuzyedi ekran televizyona göz koydum evdeki. Onu koymak istiyorum. Çok merak ediyorum kaç dakika içinde yok olacak. Tost makinesini zaten koydum. Uçtu da gitti. Ne bileyim, evdeki her şeyi dışarı koymak istiyorum. O kadar zevkli ki. Bir kere bunun zevkini aldım çünkü. Biri beni durdursun. Canımın yongalarını kendi ellerimle saçıyorum.

• An oluyor, gerizekalıca cevaplar alacağımı bile bile kuzenimle muhabbet açmaya çalışıyorum. **Bisikletimle Sinop'a gideceğim** dedim en son. **Ne gereği var ki** dedi. **O kadar yolu niye çekeceksin. Çok uzak. Sıcak zaar hem. Bence** dedi **bisikletini Sinop'a götür, orada binersin** dedi. **Çok güzel yerleri var bisiklete binmelik** dedi. O böyle düz düz konuştukça içime doğru ağlamaya başladım hep.

• Son olarak, tam üç sene sonra, kişisel web siteme, bakınız yanda, oyunumdan bir bölüm koymayı içime sindirebildim. Ne bileyim, hiç bilemiyorum.

• Sevgilerimle.

alpayalpay@gmail.com www.alpayerdem.com twitter.com/alpayalpay

O SIRADA

ERMAN ÇAĞLAR

• Gerçekten çok güzel olan bazı kadınların "ben zaten hep güzeldim" duruşları çok güzel. Sakin güç, Gandi Kadın... Benim hiç bilmediğim fantastik bir "sonsuz özgüven" diyarından geliyorlar gibi hepsi. Kendimi çabalarken buluyorum onların karşısında. İstiyorum ki anlattığım şeylerle onların ilgisini -ya da en azından ilgilerinin bir parçasını- hak edebileyim, çok daha güzel şeylere harcayabilecekleri zamanlarını israf etmeyeyim. Zaten bi şeyler anlatırken her an kafamı okşayıp "öyle mi olmuş Erman, hmm? Çok şirin bu yaa" diyeceklermiş gibi hissediyorum. Öyle bir şeye kalkışırsanız gerçekten elinizi kolunuzdan bükerek sizi çok zor durumda bırakırım. Buradan çok güzel kadınlara sesleniyorum. Bir dönem aikidoya giden bir arkadaşım bazı kritik hareketleri göstermişti. Daha önce anlatmış olabilirim ama o aikidoya giden arkadaşım "aikidoyu sadece kendini savunmak için kullanacağına" çok büyük yemin etmiş. Aikido kursunda mı yemin ettiriyorlar diye sorduğumda "Aikidoda zorlama yoktur, ben kendim yemin ettim" demişti. "Peki diyelim annene falan küfür ettiler, kızkardeşine manitana falan sataştılar ama sana saldırmadılar, o zaman ne yapacaksın? Hmm?" şekildeki hipotetik soruma bir süre düşündükten sonra "kafa atarım, sonra zaten kafa attıktan sonra onlar da saldırır; ben de onlar saldırınca kendimi savunmak için aikidoyu kullanarak onları dövebilirim" gibisinden bir cevap vermişti. O dönem ortaokul öğrencisi olduğum için bunun çok nefis ve çok yerinde bir cevap olduğunu düşünmüştüm. Şimdi olsa bir iki temel noktada itirazlarım olabilir.

Kafamı okşayamayacaksın...

• "Kafa atarım, sonra kafa attığım adam bana saldırınca onları aikidoyla döverim" tekniğinin bir dönem bizim amerikan filmlerinden tanıdığımız FBI teşkilatı tarafından da sıkça kullanıldığını biliyor muydunuz? Olaylar şöyle gelişiyor: FBI, bir şirket yöneticisinin çok feci şekilde paraya sıkışık olduğu ve şirketin hisselerini kurtarmak için kendi ve şirketin parasıyla uyuşturucu ticaretine girmeye hazır olduğu haberini alıyor. O dönem de uyuşturucu ticaretinin uyuşturucu ticareti olduğu dönem. Pablo Escobar, Kolombiya'nın onursal başkanı gibi bir şey. "Bir koy beş al" oranında bir kazanç söz konusu uyuşturucu ticaretinde. Ancak söz konusu şirket yöneticisinin herhangi bir girişimi yok o ana kadar. Hevesli ve biraz fazla heyecanlı FBI teşkilatı bir plan yapıyor; bir kısım FBI ajanı Escobar'ın adamı kılığına giriyor, başka bir kısım FBI ajanları da arabulucu kılığına giriyorlar. Arabulucu kılığına giren ajanlar, şirket sahibiyle kontakt kuruyorlar "Abi çok güzel mal var, gel görüşelim" diye. Şirket sahibi de görüşmeyi kabul ediyor bir şekilde. Bir otel odasında toplanıyorlar, arabulucular FBI ajanı, Escobar'ın adamları FBI ajanı, ortamdaki tek gerçek insan şirket sahibi. FBI ajanları şirket sahibine reddedemeyeceği kadar güzel tekliflerde bulunuyorlar, şirket sahibi mırın kırın edince de teklifi yükseltiyorlar. Olay öyle bir noktaya geliyor ki, şirket sahibi

teklifi gerçekten reddedemiyor, "olur lan, neden olmasın" diyor. İşte o anda FBI ajanlar "ahahah uyuşturucu ticareti yaparken yakaladık seni, .mına kodumun suçlusu, ahahah biz aslında FBI'ız enayi" diye sevinç çığlıkları atıyorlar, adamı tutuklayıp birbirlerine "çak çak" yapıp seviniyorlar. Tabi olay mahkemeye yansıyıp görüntüler izlenince hakim "olm bana böyle teklif getirseydiniz ben de kabul ederdim, resmen suça itmişsiniz adamı" diyerek şirket sahibini suçsuz buluyor, evine gönderiyor. FBI rezil oluyor tabi, bütün arkadaşları falan FBI'la "naaptınız olm yakaladınız mı suçluları?" ya da "FBI lan, güzel mal var mı, eheheh" diye şakalar yapıyor, eğleniyorlar. (Önemli not: buradaki bütün olay ve kuruluşlar Erman Çağlar'ın aklında kaldığı kadarıyla anlatılmıştır. Çok emin olamıyorum.)

Aşkın Nur Yengi (şişesiz versiyon)

• En son dünya kupasını dört sene önce izlemiştim (gizli şaka). Bu kadar yıl sonra maç izlememin şerefine bir iki not düşmek istiyorum:

1- Maçların bir kısmını dedem ve babamla birlikte aynı evde izleme şansına eriştim. Üç kuşak Çağlar erkeği, bir vantilatör ve bir televizyon. Uzaktan bakınca bolca iç hesaplaşmalı, yaşam sorgulamalı Çağan Irmak filmi gibi duruyor ama daha ziyade bolca beyaz fanilayla oturmalı ve meyve yemeli bir organizasyon oldu.

2- Yorumcu Ömer Üründül yorum yapmadığı zamanlar kenardan vuvuzela öttürüyor gibi geldi bana. Maçı yorumlamakla yükümlü bir insanın televizyon başında oturan benden daha rahat olması ve daha az yorumda bulunması değişik geliyor bana.

3- Maçlarda vuvuzela değil şişe öttürülsün. Aşkın Nur Yengi style.

Aklıma gelenler böyle. Haftaya daha değişik bir durum olursa onu da yazacağım.
Sevgiler,
Erman

Akşamsefası

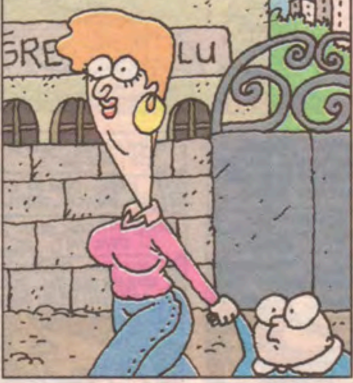

groaghi@gmail.com

GERİZEKALI...

Sabah saat sekizde uyanıyorum. Oğlum Keremsu'yu okuluna götürüyorum, ama bırakmıyorum. Çünkü okulu çok pis.

Özel hocası var, onu alıp eve geçiyoruz. Ne olur ne olmaz, dersten önce hocayı güzelce yıkıyorum. Kirini bokunu iyice akıtıyorum.

Onlar derse başlayınca ben de gazetelere göz gezdiriyorum. Siyasetle yakından ilgiliyim. Ak Partisi, CHPC-e, MHKP-C, hepsini biliyorum. Terör örgütü KKTC'den nefret ediyorum. Ülkemizi bölmek isteyenler defolup gidebilirler mi lütfen?... Teşekkürleeeer.

Ülkemizde yaşayan insanların aç ve işsiz olmaları, pis kokmaları beni çok üzüyor. Dört kişilik bir ailenin mutfak masası çok küçük bence. Orada yiyemezler. Dolayısıyla aç kalıp pis kokarlar. Kişi başına düşen gayrı sufi filli hafıza da çok düşük. Arttırılabilir mi lütfen?

Ve laiklik.... Yani din ve devlet bahçeli'nin birbirinden ayrılması. Bunu yapmak bu kadar zor olmamalı. Artık benim halkımın din istismarıyla kandırılmasını istemiyorum. Bu ülkede yaşayanların çoğu insandır bunu unutmayalım. Zaten %98'i müslüman bir ülkede yaşıyoruz. Kalan %2 de aptaldır Aziz Nezin'in dediği gibi.

Kimse kimsenin dini inançlarına saygısızlık etmesin. Kimse Allah'la arama girmesin. Ayrıca ezanla da arama girmesinler. Eskiden ne güzel ezan türkçe okunuyormuş... Cami falan da türkçeymiş. Haa, yine türkçe olsa namaza gider misin derseniz gitmem ama italyanca olursa belki iki rekatto kılarım. Hah hah haay, selam sana cehennem!!! Şaka şaka tövbe.

Askerlerimizi çok seviyorum. Onlar olmasa rahat uyuyamazdık. Şimdi uyuyoruz. Bence daha çok silah, uçak ve albay satın almalıyız. Güzel bir şarkımız var bununla ilgili... Erler erbaşa, erbaşlar fidana, fidanlar ağaca çıkmalı yurdumda. Bedelli askerlik bekleyen gençlerimize de buradan seslenmek istiyorum: İnşallah çıkmaz.

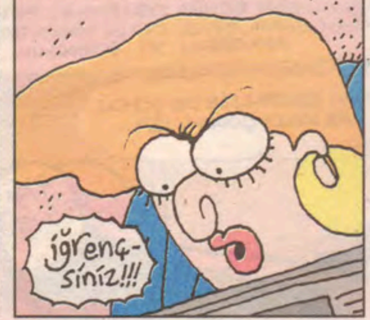
Polislerimize tavsiyem biber gazı kullanılmasınlar lütfen. Rezzalet bir kokusu var ve haftalarca insanın üstünden çıkmıyor. Ben de biber gazı taşıyordum oradan biliyorum. Bir gün fakir bir adamcağıza çok acıdım. Ölsün diye sıktım.

Sigara içtiği için alev aldı, yandı öldü. Ne demişler: Biber gazı yanmasın. Anlamı: Fakirler yanmasın, şeker de yerken ölebilsinler... Elbette kesme şekerden bahsediyorum. Yutella yiyen bir fakir düşünemiyorum. Keza Hariboru.

Üçüncü sayfa haberlerini hemen geçiyorum çünkü genelde kokan insanlarla ilgili haberler oluyor. Pis pis ölüyorlar. Asansöre falan sıkışıyorlar, hemen bi tarafları kopuyor. Motosiklete biniyolar, hoop kafaları kopuyor...

Hiç sevmem kafası kopan insanı. Zorla değil ya? Ayrıca ölüp gitseler neyse... Leş gibi de kokuyorlar. Bari ölünce kokmasınlar. Tarım ve Köy yumurtası Bakanlığı'nın bu konuda yapacak bir şeyleri olmalı. Ayrıca enerji ve tabii ki de kaynaklar bakanlığı... Ya ne olacaktı?

Elbette ülkemizde güzel şeyler de oluyor. Mesela biz yardım baloları düzenliyoruz. Oradan topladığımız paralarla daha büyük yardım baloları yapmaya çalışıyoruz. Balodan aldığımızı yine baloya yatırıyoruz yani, cebimize atmıyoruz.

Bazen de defileler düzenleyip kendi tasarımlarımız olan kıyafetleri sergiliyoruz. Satılan kıyafet olursa gelirini kimsesiz ve beyinsiz çocuklara gönderiyoruz. Ama maalesef pek satış olmuyor. O zaman da kıyafetleri yolluyoruz çocuklara. Yazık o kadar seviniyorlar ki, hemen kokuyorlar.

Biraz da spor... Dünya kupasını takip etmeye çalışıyorum ama bu konuda çok bilgili değilim. Paraguay ile Uruguay'ın farkı nedir deseniz bilmem... Ama ortak noktaları nedir, iyi bilirim: Kokuyorlar....

Ayrıca ne zaman kamera onları çekse çimlere kusuyorlar. Öbürküler de bazen tükürüyor ama temiz temiz. Tuf! Diye minik top kağıt mendil gibi bişey çıkarıyorlar. Pele yaşasaydı bence o da kusardı.

Şizofren

Deniz +ler

SİZDE ÇOK KISIK SESLE KONUŞAN BİR ARKADAŞ VAR MI? BENDE VAR. YILLARDIR ARKADAŞIZ.

KALABALIK ORTAMLARDA YÜZÜNE GÜLÜMSEYEREK, BİREBİR KONUŞMALARDA "HA? NE?" DİYEREK İDARE EDİYORUM.

NADİR ANLAŞABİLDİĞİMİZ ANLARDA SEVİYORUM KENDİSİNİ. O YÜZDEN ARKADAŞIM.

TELEFONDA ÇOK KONUŞAN ARKADAŞ VAR BİR DE. YAPILACAK BİR ŞEY YOK TELEFONU KULAKTAN ÇEKMEKTEN BAŞKA

AŞIRI DETAYA GİREN ARKADAŞ VAR MI SİZDE? BENDE VAR. DETAYDAN ESAS MEVZUYU UNUTAN KİŞİ KENDİSİ.

KİTAP OKUMAYA ÇALIŞIRKEN, FİLM İZLERKEN, ARADA BAŞKA ŞEY ANLATMAYA ÇALIŞAN ARKADAŞ VAR MI SİZDE?

BENDE VAR. BEN DE KONUYA BİR TÜRLÜ GİREMEYEN, HEP SÖZÜ KESİLEN ARKADAŞIM BU ARADA...

HEP BERABER TOPLANSAK, BİR PARTİ VERSEK BİR ARA. ÇOK KONUŞANLAR, SESSİZ KONUŞANLAR... AMA ARKADAŞLAR İYİDİR

DENİZ ENSARİ 2010

densari@hotmail.com

Sandık·içi

ERSİN KARABULUT

ANNEMLE BABAM Bİ SÜREDİR YAVAŞ YAVAŞ KIRKLARELİ'NE TAŞINMA HALİNDELER. İSTANBUL'A AYIN EN FAZLA 10 GÜNDE YA GELİYOLAR YA GELMİYOLAR. ESKİDEN İSTEDİĞİMDE GİDERDİM OTURURDUK. ŞİMDİ O İMKAN DA KALMADI YANİ. DÜN ARADIM NAAPIYOSUNUZ FALAN DİYE. TELEFONU KAPATTIKTAN SONRA BİŞEY FARKETTİM.

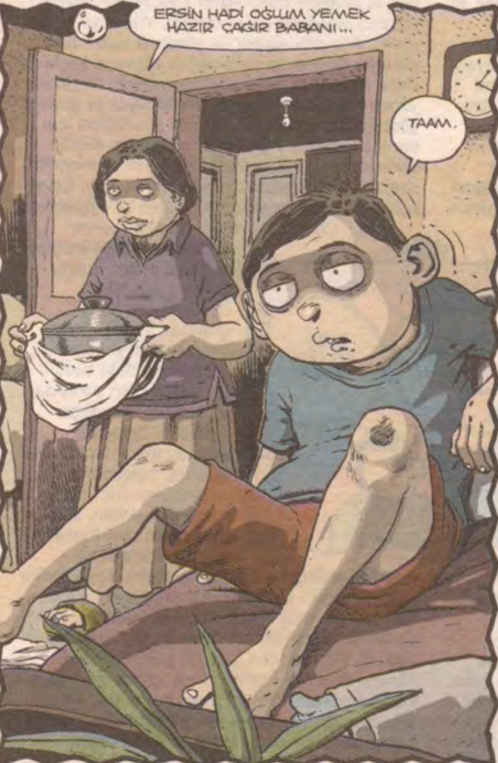

LİSENİN SON YILLARINDA YA DA ÜNİVERSİTENİN BAŞLARINDA AİLEDEN ÇOK SIKILMIŞ OLUYOSUN YA DA SIKILMAMIŞSAN DA ÖYLE DAVRANIYOSUN, YANİ BEN ÖYLEYDİM.

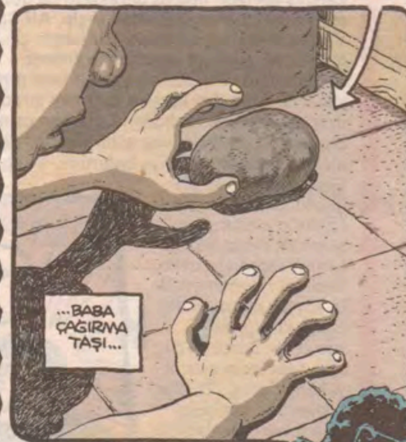

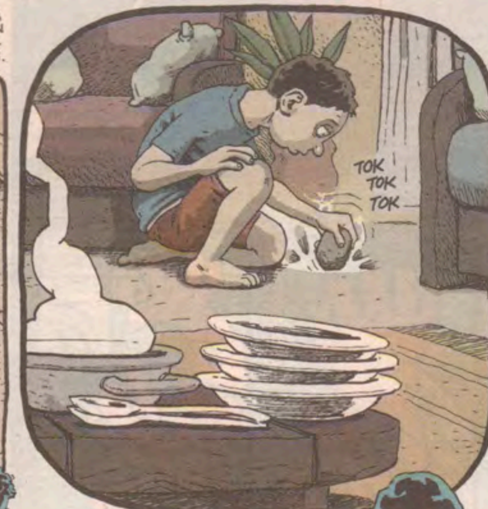
AMA TABİİ DEDİĞİM GİBİ O BİR ROL. ASLINDA HER ZAMAN BİR EVDE 10 KİŞİNİN YAŞADIĞI, SÜREKLİ Bİ MUHABBETİN Bİ KOŞTURMACANIN OLDUĞU TÜRK FİLMLERİNE HASTA OLDUM.

KÜÇÜKKEN BABAMIN, EVİN ALTINDAKİ DÜKKANDA ATÖLYESİ VARDI, ORDA RESİM YAPIP SATIYODU FİLAN İŞTE. ONU ÖĞLE YEMEĞİNE ÇAĞIRMAK İÇİN OTURMA ODASINDA KANEPENİN DİBİNDE Bİ TAŞIMIZ VARDI.

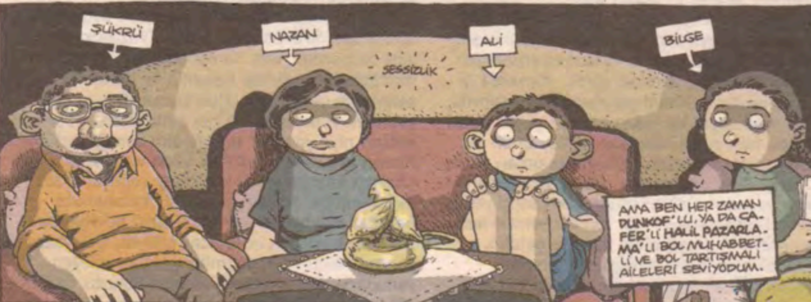
BİRAZDAN BABAM GELİRDİ... YA DA O DA BÖYLE ALTTAN VURUR...

ŞİMDİ DÜŞÜNÜNCE BİR İKİ TANE DIŞINDA HİÇ DOĞRU DÜRÜST Bİ KAVGA HATIRLAMIYORUM ÇOK ACAYİP... ASLINDA ARA SIRA KAVGA İYİ BİŞEY OLABİLİYO. KAVGASIZLIK SADECE HUZURUN DEĞİL, İLETİŞİMSİZLİĞİN DE İŞARETİ OLABİLİR. MESELA BAK **BİZİMKİLER** DİZİSİNDEKİ **ŞÜKRÜ, NAZAN, ALİ** VE **BİLGE**'DEN OLUŞAN MEDENİ GİBİ AİLE VARDI YA. MEDENİ, DEMOKRATİK AMA SESSİZ. BİRAZ GERGİN GİBİ. AHA AYNEN ONLAR GİBİYDİK SANKİ. KONUŞUYODUK DA BUNU.

EVET ÇOK MUHABBETÇİ VE NEŞELİ Bİ AİLE DEĞİLDİK AMA YİNE DE İSTEDİĞİNDE KONUŞABİLMEK GÜZEL BİŞEYMİŞ. YALNIZ YAŞAYINCA DA GELEN GİDEN OLUYO. ÖYLE "YALNIZIM" HALLERİ YOK ÇOK FAZLA AMA AYNI EVDE YAŞAYAN BİRİLERİNİN OLMAMASI AYRI BİŞEY. İNSAN SESİ ÇOK ÖNEMLİ BİŞEY, DUYMAYINCA ANLIYOSUN BUNU. BEN MESELA SIRF HERHANGİ Bİ İNSAN KONUŞSUN DA DUYUYIM DİYE TELEVİZYONU AÇIP ÖYLE BIRAKIYORUM BÜTÜN GÜN.

2 GÜN HİÇ KONUŞMADIĞIM OLABİLİYO MESELA. TELEFONDA YA DA KENDİ KENDİME DE KONUŞMAYABİLİYORUM. AMA SONRA İLK GÖRDÜĞÜM İNSANIN VAY HALİNE.

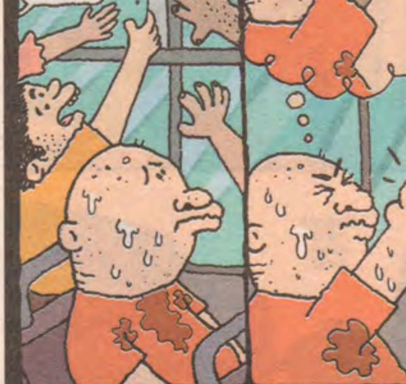
An itibarıyla evdeki sesler: Son iki haftadır deliren buzdolabımın 'groarr' şeklindeki kükremesi. Masadaki saatin saniyesinin tıkırtısı. Bir yıldır dışardan bi yerden gelen ama kaynağını anlayamadığım çok ince elektronik bi 'cviiiii' sesi (birinin bozuk kombisi ya da alarmı diye düşünüyorum). Karga ötüşü. Elimdeki rotring 0,3 kurşun kalemin masaya düşerken çıkarttığı haddinden fazla sinir bozucu aşırı gürültü. Çook uzaktan bi kadın kahkahası. Çenemi kaşıdım, ordaki hışır hışır sakal sesi. Evden, muhtemelen bi dolaptan ya da öyle bi yerden gelen anlamsız tanımsız çıt diye bi ses. Sürekli buralarda dolanan, yılın 12 ayı azgın gezen seks hastası beyaz kedinin şehvetli çığlığı. Kalem yine düştü, yine o berbat ses. Bi de az önceki "çığlığı" kelimesini yazarken hapşırdım, onun sesi.

GÖKSU GÜL

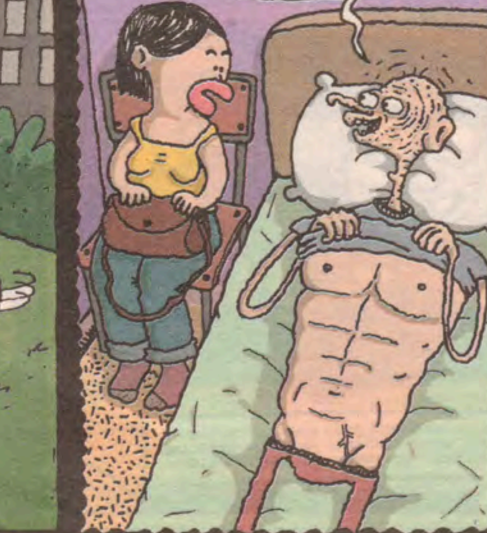

BENİM DE SÖYLEYECEKLERİM VAR!

Umut SARIKAYA

İŞARETLER

"Havalar ısındı, yarın öğlen ikide Mecdiyeköy'de buluşalım. Kalın kotunu da getirmeyi unutma" yazıyordu iki adet açılmamış LM paketinin sarılı olduğu kâğıtta, başka da bir şey yazmıyordu. LM'ler layttı ve kim olduğunu bilmediğim birisi tarafından kapıma bırakılmıştı. Sigarayı ve notu alarak eve girdim. LM içmediğim için paketleri sehpaya koydum. Kendi paketimden bi sigara yakıp, notu tekrar gözden geçirdim. El yazısı özensizdi, tanımadığım birine aitti. Kâğıdı duvar gibi pütürlü bi yüzeye koyarak yazmış olmalıydı notu yazan. Kırmızı kurşun kalemle müzik defteri sayfasına yazılmış bu notu tabii ki ciddiye almadım. Hayatımda sürprizlere yer yoktur.

Ertesi sabah saat tam iki de Mecdiyeköy'deydim. Hava ölesiye sıcaktı. Her yerden arabalar geliyordu. Aynı yöne hareket eden İki otobüsün arasında kaldım. Kendimi zorla kaldırıma atabildim. Otobüs geliyordu, insanlar geliyordu, taşıtlar geliyordu... Karşıdan karşıya geçerken koşan nice kadınlar gördüm. Kadınlar gördüm poşetli, kadınlar gördüm bidonlu, kadınlar gördüm çocuklu. Onlarla beraber ben de koşuyordum karşıdan karşıya. Notta sadece" Mecdiyeköy" yazıyordu ama Mecdiyeköy kocaman bi semtti, neresinde buluşacaktık? Mecdiyeköy'ün her yerinde bulunmak istiyordum. Bu yüzden elimde kâğıt cebimde LM'lerle ordan oraya atıyordum kendimi. Ayak basmadık yer bırakmamak istiyordum Mecdiyeköy'de. Biraz dinleniyor, bi LM yakıp "nerdesin gizemli yabancı" diye içimden geçirdikten sonra yeniden karşıdan karşıya geçiyor, otobüs duraklarında oturuyor, akbil kuyruğunun arasından geçip, Ali Sami Yen'in önüne koşuyordum. Bir metro çıkışına gidiyor bir emniyet amirliğinin önünde bekliyordum. Deli divane etmişti beni gizemli yabancı. Karşıdan karşıya geçtiğim sırada üzerime gelen bi arabadan kaçarken çalmayan cep telefonumu kulağıma götürdüm ve "nerdesin gizemli yabancıııı" diye bağırdım. Yoktu. Resmen aptal yerine konulmuştum, nefsime hakim olamamıştım, gelen ilk cazip teklifi hemen kabul etmiştim. Eminim iyi eğlenmiştir bi köşede durup, ordan oraya koşuşumu izleyenler. Bende de suç var, "nerdesin gizemli yabancı"ymış. Ne diye hemen yüz göz olup, isim takıyorsun elalemin sapığına. Eminim bana bu notu yazan şakacı ergen güruh burada çok kopmuştur. Akşama kadar egzoz dumanı içinde koşarak iki paket LMyi aç karna içmiştim. Aptal yerine konulmak değil de sağlığımı kaybetmek koyuyordu bana. Mecdiyeköy meydanına bakan bi börekçiye girip bi tane kıymalı yedim, bi de zehri alsın diye ayran içtim. Sağlıksız yaşamayanlar bilmezler, ayran gibi meyve gibi, sebze gibi insana uzun yaşamı muştulayan yiyeceklere bir başka gözle bakar sağlıksız. İçtiği o kadar sigaranın, içkinin, yediği o kadar yağlı yemeğin, karbonhidratın zararını dengeleyen yiyeceklerdir bu yiyecekler. Sevdiği için değil kâra geçtiği için coşkuyla tüketir bu yiyecekleri sağlıksız. Bütün gün Mecdiyeköy'deydim, bugün ekstra sağlıksızdım, bi ayran daha söyledim. Elime ayranı alıp hesabı ödeyip börekçiden çıktım. Çıkarken ensemden içeri bi klima suyu damlası girdi. Kenarda bi kadın otobüsten indirdiği çocuğunu kusturuyordu, simitçi arabasıyla karşıdan karşıya geçen insan sürüsünü tam ortasından yarıyordu, sanki bu semtte herkes şuursuzdu, bilinçsizce ordan oraya koşuyordu. Arabalar geliyor, otobüsler üzerlerine sürüyor ve insan sürüleri bütün gün güneşi yemiş kaldırımlarda kaçışıyordu. Burayı hemen terk etmeliydim. Metroya binip dergiye geldim. Günün tek sevindirici gelişmesi metroda bulduğum Güneş gazetesiydi. Günün bütün yorgunluğunu almıştı, magazin ve sağlık sayfasını okurken her şeyi unutmuştum. Berberden berbere gazete okuyan biri olarak gazeteler ne yazsa inanmaya hazırım. Geçen saçımı kestiğimde sağlıklı bi vücut için maydonozu kaynatıp suyunu aç karna içmemi söyleyen gazete şimdi kiraz sapını kaynatmamı söylüyordu. Ona da hemen inandım. Eve giderken kiraz alayım, hem kirazı yiyeyim hem sapını kaynatayım. Kiraz zaten kafadan sağlık, bi de sapı ekstra sağlık. Güzel iş. Tam kurnaz işi, tam benim işim" diye düşünüp sevindim. İlerde dünyanın en yaşlı insanı olduğumda, uzun yaşamamın sırrını otobüste bulduğum gazeteye borçlu olduğumu gazetecilere söylemenin hayaliyle dergiye doğru gittim.

Gazetemi masaya serip üzerinde kiraz yerken okumadığım yerlerine tekrar göz attım. İnsan yalnızsa üzerinde yemek yediği sayfanın her yerini okuyor. Haberler arasında gezinirken iki haber arasına sıkışmış olan bi el yazısı dikkatimi çekti. Dün gelen nottaki el yazısının aynısıydı. "yarın Kilyos'ta kayalıklardan denize gir! Orda olacağım" yazıyordu bu sefer. Biri veya birileri benimle kesin çok büyük t.şşak geçiyordu. Sinirden iki kilo kirazı oracıkta yedim.

Akşam eve geldim, kapıya yine iki paket LM bırakılmıştı. Bu sefer not yoktu. Aklımı kaçırmak üzereydim. Ne istiyordu benden bu gizemli yabancı. Şakabaz bi okur olsa dergiye bırakırdı ne bırakacaksa ama evime bırakıyordu sigaraları. Evimi biliyordu. Beni tanımıyordu çünkü içtiğim sigarayı bilmiyordu. Kilyos'ta kum çeker, bu olsa dergiye bırakırdı ne bırakacaksa ama evime bırakıyordu. Evimi biliyordu. Kilyos'ta kum çeker, bu yüzden Kilyos'u bilenler genellikle halk plajından girmez, kayalıklardan girer denize. Kilyos'u çok iyi bilen ama Mecdiyeköy'de bi tek yer bilmeyen biriydi bu gizemli yabancı. Müzik defterine yazılmış notlar, paket paket sigaralar, kilyos sahilleri, kalın kot tutkusu... Kim lan bu gizemli yabancı yoksa büyük usta Kayahan mı?" diye içimden korkuyla geçirdim. Kiraz saplarını kaynatırken, içimden bir ses yarın Kilyos'a gitmem gerektiğini söyledi. Kirazsuyu bulamacını içtikten sonra uyudum.

Kilyos'a çok erkenden gelmiştim, henüz çevrede kimse yoktu. Bi kayaya havlumu serip, yağlandım, biraz güneşlendikten sonra bi dede gibi erkenden girdim denize. Bu saatte denizde sadece emekliler ve dedeler olur. Yüzerken birçok dedeyle karşılaştım ama hiçbiri gizemli yabancı olduğunu kabul etmedi. Yüzmeye devam ettim. Ağzında sigara ile yüzen bi adam beni görünce aksi istikamete doğru yüzmeye başladı. Dede değildi ve bu saatte denizdeydi. Peşinden yüzerek koştum. Kulaçları büyük büyük ve göstere göstere atarak enişte sitilinde yüzdüğüm için paniğe kapıldı. Ağzındaki sigarasını denize tükürüp kaçmaya başladı. İşte şimdi sinirlendim, denizi kirletmeyecektin gizemli yabancı. Çevre konusunda çok hassasımdır. Zaten kıl oluyordum sana şimdi sktim belanı. Kaçma skerim" diye peşinden bağırıp enişteyi turboya aldım. Adeta denizi çeke çeke ilerliyordum ilerde çırpınan avıma. Önce yanlarından yakaladım. Burnumdaki sümük sallanırken suratına baktım, Kayahan değildi. "gizemli yabancı mısın lan?" diye sordum. "gizemli yabancıyım abi" dedi. "gizemini skiiim. Kim yolladı lan seni üzerime. Var mı arkanda bi teşkilat, masonlar filan", "yok abi. Ben kendim geldim" dedi. Kolundan tutup kayaya çıkardım. Havlusu yokmuş benim havluyu kullandı. Bi domates, bi ekmek getirmemiş, hep benimkileri yedi. İş oldu başıma gizemli yabancı. "safi zararsınız mına koyiim. Bira içecen mi." diye kızarak sordum "alkol almıyorum abi. Ama sigaranı alırım. Zaten ben almıştım bunu sana benim sayılır." dedi. Üçün beşin hesabını yapıyordu hâlâ piç. Dalaşmadım verdim ona LM paketini, kendi bi paket Kemıl'ımı açtım. "Oo Kamel! Uzun zamandır içmiyordum, kaç para şimdi bu" diye meyletti paketime. İstediğini verdim, "anlat bakalım" dedim.

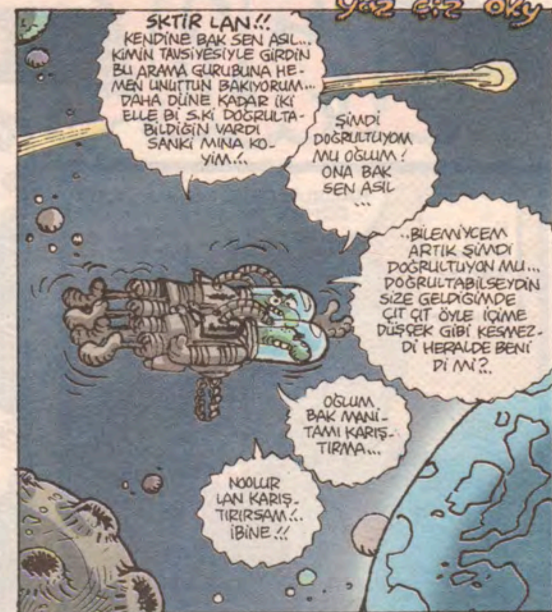
Son iki saattir Kenan'ın sahnesini övüyorduk. Bi o övüyordu bi ben övüyordum. Yüzüyor, çıkıyor yine övüyorduk. Ben "anlat bakalım" dediğimde muhabbeti bi şekilde Kenan'a ve Kenan'ın sahnesine getirmişti. Çok kurnazdı beni can evimden vurmuştu. "Bırak şimdi Kenan'ı sen o notları niye yazdın" diyemedim ben de övdüm Kenan'ın sahnesini. Attığı yemi yutmuştum, girdaba kapılmıştım. Hiç bişey konuşamadan akşamı ettik. Akşam büyük bir kalabalıkla beraber Kilyos-Sarıyer otobüsünü bekliyorduk. Kalabalık yorgun ve pancar gibiydi. Çok fazla yanmış, bütün gün yüzmüş, yorgun, inleyen, yanıklarla dolu kalabalık otobüse doluştu. Otobüs ağzına kadar doluydu, herkes inliyordu. Oturanlar hemen uyumuştu. Bir çocuğun kulağına su kaçmış, ağrıyormuş, sesi ortalığı inletti. Gizemli yabancı ile orta kapının oraya konuşlandık. Otobüsün camları açılmıyordu, insan tenlerinden gelen ısılar içerinin sıcağını bastırıyordu. Şuursuzca acı çekiyordu tüm otobüs. Sarıyer'de indik, Taksim otobüsüne bindik. Ben Beşiktaş'ta inerken gizemli yabancı hâlâ uyuyordu. İnerken son bikez baktım, gerçekten de düşündüğüm gibiydi hiçbir gizemi yoktu pezevengin, safi zarardı. Son iki günümü adeta s.kip atmıştı. Dün kalın kotla Mecdiyeköy'de gezmiştim, bugün Kilyos otobüsünde. Son iki günde cehennemin iki ayrı yüzüyle karşılaşmıştım. Gizemli yabancının bana ne anlatmak istediğini hiç anlamaya kafa yormadım, eve giderken iki buçuk kilo kiraz aldım.

YÖRÜNGEYE GİRDİN Bİ KERE...

yaz çiz oky

ŞU MAVİ GEZEGENE BAK ÇAT ÇUT NE GÜZEL RENKLERİ VAR DİMİ? İÇİMDEN Bİ SES ORDA HAYAT VAR DİYO...
BANA DA ÖYLE GELİYO.. HEMEN GEMİYİ ARIYIM DE Bİ ARAŞTIRMA KAPSÜLÜ YOLLASINLAR.

Tribal

Enfeksiyon

C. Üstün

Fenni sünnetçi Mazhar

HAZIRLATTIĞIM 200 METRELİK DÖNER BIÇAĞINDAN SONRA TOPLU SÜNNET TÖRENLERİ İŞ OLMAKTAN ÇIKTI !..

KIT

ACIYYEE.!..

YALNIZCA PAZAR GÜNLERİ TAKIM KOT GİYENLERE TİPİK BİR ÖRNEK OLARAK AMACINIZ NEDİR? NEYİN PEŞİNDESİNİZ?..

BİZİ GÖRENLER ACABA T-ŞAK MI GEÇSEK... YOKSA SAYGI MI GÖSTERSEK GİBİ İKİRCİKLİ TAVIRLAR SERGİLEYEBİLİYO AMA SKİMİZDE DEĞİL... GÖZE DE PEK BATMIYORUZ ASLINDA... KENDİ HALİNDE, NAİF İNSANLARIZ...

TEŞEKKÜRLER. Bİ DE SİZ GENELDE SİGARA TİRYAKİSİ OLUYOSUNUZ?

VE ÇAY.!.. SİGARA VE ÇAY TAKIM KOTUNUN PAZARINI ŞÖLENE DÖNÜŞTÜRMEK İÇİN YETERLİDİR !..

YARDIM ET LÜTFEEANNN AIĞĞ! YARDIM ET BURCUU!..

Etmiycem! Klozette kitap oku... Kalkınca uyuşmuş bacaklarla yeni doğmuş ceylan edasıyla yardım iste... Beş yıldır aynı terane... Akıllanmadıysan ben napim.

BERBERLER FEDERASYONU BAŞKANI OLARAK MÜŞTERİ İSTEMEDEN KAŞA GİRENİ YAKARIM !..

ENSEYE GİR! FAVORİYE DAL! AMA KAŞA DİKKAT! ACIMAM MÜHÜRLERİM.

EAIĞGOMUAGOYM! EAEHH, IMMĞA-EEĞHII!.. EAĞĞIGHHH!..

FREDERİK NELER SÖYLÜYORSUN HİÇ BİŞEY ANLAMIYORUM...

TÜRKÇE SOKAK DİLİ ÖĞRENİYORUM İNGİLİZ AKSANIMI KIRMAK İÇİN HOCA BU SES EGZERSİZLERİNİ TAVSİYE ETTİ EAE!.. EAEIĞĞ! EAEAGEAA!..

BAK NE GÜZEL OLDU BÖYLE SAÇI KESİNCE, NEYDİ O ÖYLE KARI GİBİ...

ŞİRKETE MAAŞLI ÇALIŞTIĞIMI KİMSEYE SÖYLEME AMA PATRON. BEN TARZANLIĞIMA DEVAM EDECEĞİM... PERUK MERUK Bİ ŞEKİLDE...

ASLANIN AĞZINA KAFANI SOKTUKÇA PROBLEM YOK!

ORMAN BAKANLIĞINDA TANIDIKLAR DA VAR ZATEN, RAHAT OL...

AYNI EVDE YAŞAYAN İKİ DEVLET MEMURUNUN MACERALARI...

ZORT!

ABİ YAVAŞ KİTAP OKUYORUM BURDA!

OY OY AYAKLAR NASI ŞİŞMİŞ... BÜTÜN GÜN YÜRÜMEKTEN BİŞMİŞ ZAAR. ÜFF...

ABİ LÜTFEN.

BE APPSS GEBİR! ES TAĞ ĞĞ...

ANLAŞILDI! LA FONTEN MASALLARINI SESLİ OKUMAMI İSTİYORSUN YİNE.

TOK!

AĞH! BACAĞIM!

ELEKTRİKLER KESİK, KAHVE MAHVE YAPAMAZ. SIN... SEN ŞİMDİ !..

YAPICAM! YAPICAM YA. OLUR MU YA! AH KAVAL KEMİĞİM !..

GEL BURAYA ÇILGIN ŞEY...

AYRINTILAR

m · e · T · i · N · F · i · D · A · N

Çocuk istemedim aslında ben. Bu dünyaya çocuk getirmeyi düşünmüyoduk asla! Mars'ta şu koloniler bi kurulsun hele, orada belki, diye karar verdik. Sonra, istedim ben bi ara. Bayaa bi zaman gene istemedim. Sonra aniden acayip istedim, "Yapalım mı bu gece!" dedim. Yaptık. Ve harika bi nokta atışı! Dokuz ay sonra, geldi o çocuk. İnsanın, bi karar aldıktan sonra, 9 ay 10 gün gibi belirli bir süre zarfında sonuca ulaşması, nefis bişey. Her türlü zor kararlarım için 14 ay 95 gün beklemeyi bile göze alabilirim! Çünkü kendimizden çok emin gözükerek aldığımız bi sürü süper kararımız, yarı yolda pelte gibi yerlere seriliyo zaten. "Belirsizlik" hayattaki en ürktüğüm şeylerden biri! Duvara veya aklımıza çentikler atarak beklenilen "net bir süreç" gibisi yoktur!

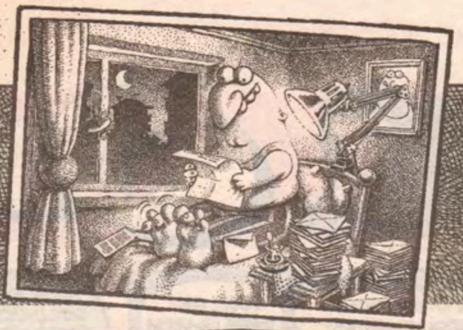
İşte, o çocukla, dergiye bi uğradım geçen gün. Dedim, alayım şunu da yanıma, gezdireyim hem ufaklığı. Bi çocukla gezmenin güzel tarafı, bi çok kişi size yardımcı oluyo. Kuyruklarda öne geçebiliyosunuz, su ikram ediyolar, daha yakından ilgilenip, hassas ve canayakın davranıyolar. Minibüste bi adam, kalkıp yer vermişti bana hattâ! Kendimi oracıkta, kirli sakallı, kırk yaşlarında, olgun ve anaç bi kadın gibi görmüştüm! Nerdeyse eteğimi toplayıp saçımı düzeltecektim hafifçe.. Tünel'den yürüyerek, derginin kapısına geldiğimizde; zile kendisi basmak istedi. Çocukların, böyle saçma istekleri olabiliyo bazen. Bastırmak, basmasına yardımcı olmak gerek. Basamadı tam zaten lavuk. Minik parmaklarının gücü yetmedi, öteki basışında da ıskaladı, nasıl becerdiyse. Neyse, açıldı kapı, girdik biz.

Hoop, bakışlar ve ilgi alâka, hemen çocuğa. Bana bakıcak hâlleri yok elbet. Benim daha temiz, daha sevimli ve daha enteresan bi kopyam var, bacağımın kenarında duran. Sonra bacağımın yanından uzaklaştı yavaşça, ablalarının yanına yürüdü. Sekreter ablaları ona çeşitli ikrâmlarda bulunurken, ben de içeriye gittim. Çocuk'la gezip dolanırken beyni yoran şeylerden bi tanesi de, koruyup kollama içdürtügüdüsüyle, sürekli onu merak etmeniz. Vedat ve Umut'la pencere kenarındaki masada laflarken, aklımın bi parçası ondaydı. Bi ara hızla gidip, bi kontrol ettim hattâ: Ooh, durumu gayet iyiymiş! Ağzı burnu leke içinde. Gene birşeyler yemiş, hayır dememiş hiç. Ben yine de kibarlık olsun diye, "Rahatsız etmiyor sizi diil mi?" diye sordum. "Yoo! Hayır!" cevabını alır almaz, vınnn, içeri döndüm tekrar! Çocukla gezerken, tuhaf bi rahatlık, garip bi özgüven de olabiliyo insanda: 'Hop' diye çektim ortadaki paketten bi sigara! Yine de "benim paket bitmiş yaa!" şeklinde mini bi açıklama yaptım fekat. Açıklama yapmayı çok seviyom! Bazen hayattaki herşeyleri açıklayabilirmişim gibime geliyo! Ama ayrılırken ikinci sigarayı hüp diye, sinsi gibi paketten çekerken, hiçbi açıklama yapmıycaktım. Ya da yaptıysam bile duyulmamıştır. Mih mih, mırıldanma gibi bişii.. O yirmi beş dakika içinde, gidip iki-buçuk defa kontrol ettim bizimkini (birinde, yarıyolda nereye gittiğimi unutup, lavabonun kapısında rastladığım Nuri ile lafladım!) Bi seferinde de tutup içeriye, salona getirdim: Abileriyle tanıştırdım. Hiç kimse, "sana acayip benziyo yav!" şeklindeki şirin tesbiti yapmadı. İyi oldu. Gerçi bu, nedense gurur verici bişii olarak algılanır ama, karşılığında "Evet!", veya "Yok be, fazla diil!" şeklinde verilebilecek yanıtların hiçbiri, bu benzeme geyiğini sürdürmek için yeterli değildir. "Adın ne" diye sordu bi ağbisi galiba, emin değilim. Bi çocukla karşılaşılınca verilen tepkiler genelde standarttır; öyle sorulmuş olabilir yani. Bizimki, kafa başka bi yerde, ağbilerinin yüzüne sırıtarak bakınca, ben tamamladım geri kalanını. Zaten içeride tütün mamulleri tüketilmekteydi; onu gene içeriye ablalarının yanına sepetleyip, tekrar çöktüm sandalyeye.. Bu tür sevimli gerginlikler, tatlı endişeler, aksiyon katıyor insanın yaşamına. Ama daha fenası var: Altına zıçmış, ya da farkında olmadığı halde (fark etmiyolar, hatırlatıyosunuz bunu!) acıkmış olabilir. Birincisini anlamak için, iki klasik yöntem var: Çocuğunuzu kaldırıp, kıçını kokluyosunuz. Öteki ekstrem yöntem, biraz daha samimi bişii ve daha çok evde yapılıyo; elinizi bezinin içine çok hafif sokup, olası bi cıvıklığı kontrol ediyosunuz! Çaktırmadan (kucağıma alıp onu havaya atıp oynuyomuşuz gibi!) yaparak, ilk yöntemi uyguladım. Aslan oğlum benim; tertemiz! Hiç zıçma emi hayatta. Zıçmak çok kötü bişii. Üstelik bez parası da gidiyo lan fecii. Ona ablası son olarak, iki sayfa resimli çıkartma verirken; ben de çizim malzemelerini bi poşete doldurdum. Ouuh, bugün herşey beleş! Her zaman zaten, 'dergi'ye gidip malzeme almanın' hastası olmuşumdur. Bi sürü kalem aldım dep-değişik; silgi aldım. Şundan da veriym mi dediler, hayır demedim asla. Silginin bi tenesini, sonra geri koydum gerçi. Açgözlülük etmedim. Zaten bi yıllık malzeme alırsam, dergiye uğramak için sonra bahanem kalmaz. Vedalaştık, ve çıktık dışarı. Bi çocukla merdivennerden inerken, zihinsel ve gerginsel kontrol mekanizması sınıra tırmanıyor:

Çünkü, tek başına inmek istiyor; elinizi de tamamen bırakmak istemiyo ama; dik uçtan inmek istiyo; durup, dengesiz pozisyonda aniden bişii söylüyo. Bi şekilde sokağa ulaşıp, İstiklal'de yürümeye başladık tekrar. Kalabalık! Şöyle sakin bi büfe bulup oturmalı, bişeyler tıkınmalı. Gerçi, kesin yer verirler bize, bulurlar bi sandalye hemen! İlgi, hep süper. Kadınların meselâ, çocuklu erkeklere daha fazla ilgi göstermesi geyiği de, galiba doğru gibi! Çok da emin değilim, çünkü tam anlaşılmıyo. Geçen hafta parkta gezdirirken bizimkini, bu gitti; az ötedeki boş salıncaklarda oturarak sohbet etmekte olan iki romantik genç güzel kızın önünde durdu! Kızlar bununla, anında bağlantı kurdu; kucaklarına felan aldılar. Ben de sap gibi, dikildim az ötede. Ne diyebilirim? Meried Vit Çıldrın! Hem evli bi adamım ben, uygun düşmez; hem de ufak bi çocukla bi genç kız arasındaki, özel bi lisanda garip bi sohbet. Çözmeye çalışıyorum? Çözsem ne olucak! Şap şup da öptüler. Bıyıklı, eşek kadar bi herif abanınca yanaklara biraz kıllanıyosunuz; ama kadınlar yumulunca daha doğal bişii gibi oluyo sanki. Giderken arkasına dönüp, kızlara samimice el salladı, vedalaştılar. Ben de dönüp yarım-yamalak el sallar gibi bişii yapmıştım mecburen.

Köşedeki büfeye oturup, köfte söyledim. Bi çocuğa köfte söylerken, sadece dörtte birini (bi-buçuk adet köfte!) yiyeceğini bilirsiniz! Gene çoğunu ben lüplettim. (İyi ki kendime ayrı porsiyon söylememişim.) Ve yemeğin ortasında, aniden ayağa kalktı. Ayakta cin gibi duran bi çocuk, nefis gerilim kaynağıdır; her an bi tuhaflığa kalkışabilir. Kucağıma oturtup, zihin cimnastiği yaptırdım! "Aa bak, tramvay olum!" Çok farklı hecelerle Tramvay'ı tekrarladı ve jimnastik bitti; kalkıp otoparka yürüdük. Kucağıma aldım. Yorulmuştu artık. Güneş tepemizde, gerisin geriye döndük caddeye! Otopark parası yoktu cepte. Bankamatikten para çektik: Düğmelere, kendisi basmak istedi. Bi tanesini ıskaladı, bi tanesini tutturdu, şifreyi yazdık beraberce. Geri döndük, şu ana dek gördüğüm o en leş ve izbe otoparka. Manevra yaparken, boş bir pet şişenin üstünden geçti tekerlek; müthiş güzel bir patlama sesi çıktı!. "Koğktum," dedi.. Arkama dönüp bi çocuğa; oğlum'a baktım.. "Korkma" dedim!. Göz göze geldiğinizde; belirsiz yaşam koridorunun derinliklerinden esen tuhaf bi rüzgar, o'nun siz'i tanıyan, güvenen ve onaylayan bakışlarından yansıyarak, türlü hayat endişeleriyle kavrulan zihninizi serinletiyor! Biz aslında bu dünyaya çocuk getirmek istemiyoduk. "Başka bi Dünya" var aklımızda! Umarım "o dünyadaki" yaşantısını sürdürüp, isteklerinin çoğunu gerçekleştirir!

gelen kutusu

Özgür Artan KAHYAOĞLU

Barış Cem ŞAHİN

Barış ÖZKAN

Doruktan TURAN

Merkut ÇÖREKÇİOĞLU

Ersin GÜNDOĞDU

AY NURDAN N'OLDU YÜZÜNE?!

KURAL 1: DÖVÜŞ KULÜBÜ HAKKINDA KONUŞMA...

Emir SAĞLAM

UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 17 Haziran 2010 | Sayı: 146
Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

YAYINCI MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Nuri Açar (nuri@uykusuzdergi.com)

Grafik: Hakan Karataş - Fırat Yaşa - Vasıf Terim Kaligrafi: Şevki Sayışman
Halkla İlişkiler: Elvan Aktaş (caglar@uykusuzdergi.com) Muhasebe: Münire Tahirler
Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619
Baskı: Gemi Matbaacılık İnşaat ve Turizm Sanayi Ticaret LTD. ŞTİ. Tel: 0 312 353 29 61
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22 Abonelik: Yurtiçi: 99TL Amerika: 100$ Avrupa: 70€ Uzakdoğu:120$
IBAN Numaralarımız:
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 USD: TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 EUR: TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

OTİSABİ

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

- SON -

24 HAZİRAN PERŞEMBE
SAYI: 2010/26 No: 147
1.75 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 2.00 TL.

UYKUSUZ

www.uykusuzdergi.com

Başbakan Erdoğan ve Genelkurmay Başkanı Başbuğ, yoğunlaşan terör saldırılarına ilişkin olarak terörle mücadelenin uzun soluklu bir iş olduğunu söylediler.

BİR DUYDUM

SESSİZCE DÖVEBİLİRSİNİZ

RTÜK, 'Hanımın Çiftliği' dizisine "*Güllü'nün küfür edilerek aşağılanması Türk aile yapısına aykırıdır*" gerekçesiyle ceza verdi. RTÜK, yedi ay önce, Güllü'nün dövülmesini tartışmış, ama cezaya gerek görmemişti.

KÜTÜK, SENİN KAFAN KARIŞMIŞ.!!!

ATAMASI YAPILMAYAN ÖĞRETMEN SAYISINI AZALTIYORUZ!..

Ataması yapılmadığı için intihar eden öğretmenlerin sayısı artıyor. Geçen hafta bir intihar haberi de Trabzon'dan geldi. İki fakülte, bir yüksek lisans programını bitirip öğretmen olarak atanamayan 29 yaşındaki Adem Sarıusta girdiği bunalım sonucu kaldığı dairenin penceresinden caddeye atladı. Adem Sarıusta ile beraber intihar eden işsiz öğretmen sayısı 16'ya çıktı… *(Ataması yapılmayan öğretmenler paltformu: http://www.ayop.biz)*

ANLAM

ALOO!!! NE DEMEK LAN BUNLAR?!! SÖYLE, NE DEMEK?!! WHAT THE FUCK MI DEMEK?.. LAN SÖYLESEN YA!!! BENCE WHAT THE FUCK DEMİŞSİN!! DEĞİLSE DEĞİL DE!!! BENCE ÖYLE!!! SENCE?.. FAK YU MU LAN YOKSA?!!!

dıııt... dıııt... dıııt.

FUCK... FUCK... FUCK MI YANİ?!!!

Geçen yıl, fakülte koridorunda ıslık çaldığı ve parmaklarını şıkırdattığı gerekçesiyle soruşturma açılan Akdeniz Üniversitesi öğretim görevlisi Prof. Dr. Orhan Kuruüzüm için yeni bir soruşturma açıldı. Profesörün bu seferki suçu, Dekan Prof.Dr. Şafak Aksoy'un uyarı yazısını soru işareti, virgül ve ünlemden (?,!) oluşan bir yazıyla cevaplamak…

Yoğunlaşan terör saldırılarından sonra muhalefetten iktidara, genelkurmaydan basına her kesimin dilinde aynı cümle var:

Sözün bittiği yerdeyiz.

İstanbul Büyükşehir Belediyesi aylardır toplu sözleşme görüşmelerinde ayak diriyor, Belediye-İş sendikası, grev kararı alıp "büyük İstanbul yürüyüşü" yapmaya hazırlanıyor.

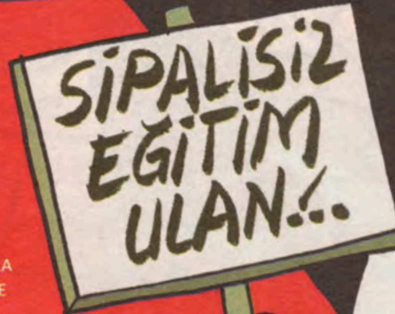

Tedavisi olmayan, ölümcül Silikozis hastalığına yakalanan işçiler eylem için Ankara'da. Şimdiye kadar sadece altı yüz silikozis hastasının tespit edildiği sektörde on bin kişinin çalıştığı ve beş bin kişinin ölümcül hastalığın pençesinde olduğu sanılıyor.

FAZLA AÇILMA!..

14 MART 2010'DA ROMAN AÇILIMI BULUŞMASINDA "PARASIZ EĞİTİM İSTİYORUZ, ALACAĞIZ" YAZILI PANKART AÇAN 3 KİŞİ HAKKINDA ÖRGÜT ÜYESİ OLMAK VE ÖRGÜT PROPAGANDASI YAPMAK İDDİASIYLA 6 YILDAN 15'ŞER YILA KADAR HAPİS CEZASI İSTEMİYLE DAVA AÇILDI.

TÜRK BASINI KIPIR KIPIR

Gazeteler, yazın gelmesiyle birlikte *turist memesi* gösterebilmek için kelime dağarcıklarını iyice genişletti. "Cıvıl cıvıl", "sere serpe", "incecik bikini" gibi betimlemeler eşliğinde yayımlanan 'turist haberleri', foto galeriler ve haberin altında başka turistlere de görmemizi sağlayan linklerle desteklenerek kararlı bir okuyucunun en az 10 dakikasını alıyor. ("BODRUM SAHİLLERİ CIVIL CIVIL" "MARMARİS'TE EĞLENCE HIZ KESMİYOR" "ÜSTSÜZLER SERE SERPE UZANDI" "HOLLANDALI TURİSTLER FENA DAĞITTI")

HSSK TR!..

Yılmaz Morgül, "YLMZMRGL" isimli yeni bir albüm çıkardı. Daha albümünün ismiyle aşıracağını hissettiren sanatçı, albüm fotoğrafında da photoshop destekli kasları ve hafif yukarı alınmış göbek deliğiyle Cristiano Ronaldo pozu verdi. Grafikerin tüm çabasına rağmen gövdeye oturmayan bu kafa, verdiği poz için, "*Vücuduma çok iyi bakıyorum. İleride ' ne yakışıklıymışım' demek için bu pozları verdim,*" dedi.

Ataması yapılmadığı için intihar eden öğretmen sayısı 14'e çıktı.

Bir yıl içinde 360 bin öğrenci ortaöğretimden ayrıldı. Yüz binlerce genç ne okula gidiyor ne de çalışıyor.

BABAMDAN İLERİ OĞLUMDAN GERİYİM...

BABAM, OĞLUM, BEN! HEPİMİZ EŞİTİZ... ORTA İKİDEN TERK...

1935 NAZIM HİKMET

2010

KAÇ YIL OLDU?

• Leman Sam, "... *Ben çok titiz biriyim, mutfağıma giriyorlardı. Girmesinler diye de bahçede patates püresi verdim. Ama baktım ki mutfağımdalar hala. 'E arkadaşlar hadi gidin artık!' dedim ve ertesi gün bir tane bile hamam böceği kalmadı mutfağımda,"* açıklamasıyla iletişimin sınırlarını zorlayalı **1 yıl...**

• Adana Büyükşehir Belediye Başkanı Aytaç Durak, hava sıcaklığı 44 dereceyi bulunca tüm Adana'yı havadan dev pervanelerle serinletmeyi düşündüğünü açıklayalı **2 yıl...**

• Bir hayranı Tuğba Özay'ı görebilmek için hapse gireli **3 yıl...**

• ABD yönetimi, Guantanamo'da intihar eden üç esiri reklâm yapmakla suçlayalı **4 yıl...**

• Erdal Acar, "*Gençler sigara içmesin. Bob Marley'i dinlerlerse, huzurlu olurlar,*" diyeli **5 yıl...**

• Günde 200 sayfa kitap, 7 tane gazete okuduğunu söyleyen Çelik, "Dongi Dongi" diye bir şarkı yapalı tam **8 yıl** olmuş.

Nobel Barış Ödülü sahibi Obama'dan, İsrail'e Gazze ablukasını sürdürmesi için askeri destek. 12 ABD savaş gemisi Akdeniz'de.

İSRAİL'İN HAYATİ İHTİYAÇLARI VAR... SAVAŞSIZLIKTAN, BOMBASIZLIKTAN, FÜZESİZLİKTEN KIRILIYOR ADAMLAR...

US NAVY

USA

US NAVY BOAT

YEŞİL HAP

Yazar Turgay Güler, Kuran'da yazılan kıssalardan yola çıkarak bir kitap yazdı. Kitaptaki "kurtarıcı"nın adı, dini bir kavramın (Mehdi) sonuna, "Matrix"den gelen 'X' harfi eklenerek oluşturulan ve böylelikle kitabın çok satmasını sağlayan "MEHDIX". Yazar, verdiği röportajda, fikrin aklına 'aniden' geldiğini belirterek, "*Ben biraz sıra dışı düşünen bir insanım, farklı düşünüyorum. Aynanın tersinden baktığınız zaman başkalarının göremediğini görürsünüz...*" açıklamasında bulunuyor.
Bu sıra dışı ve farklı kitap "Popüler Yayınları"ndan çıktı. Kimse niyetini hiç bu kadar açık belli etmemişti...

Karneler dağıtıldı, çocuklar artık evlerinde. Sıra, taş atan çocuklarda!

Barış UYGUR

■ Durup düşününce, x yazıp 8080'e falan göndermek hayatımızın uzunca bir döneminde hiç var olmamış bir şey. Şimdi büyük bir şans eseri, "yaz gönder" dünyasından haberdar olmadan bugünlere kadar gelmiş bir arkadaşımız ansızın etrafında dönen "x yaz y'ye gönder" reklamlarıyla karşılaşsa tahminim odur ki korkar. Hayır, bir de emir veriyor dikkat ettiyseniz bu reklamlar. "Yaz!" diyor, "Gönder!" diyor. İnsanda hafiften bir, ulan göndermezsem ne yapacaklar acaba diye kıllanma oluşmuyor değil. Hayır, ne yapacakları da belli. Sen adamın o dediğini yazıp göndermediğin sürece adam da hırsız gibi taciz etmeye, ikide bir, "şunu merak etmiyor musun? Şu yaz, buna gönder", "Allah allah nasıl merak etmezsin yahu, bence merak etmelisin, ettim yaz bana gönder." "E ama hala göndermemişsin, merak etmiyor olamazsın, yemin et buna gönder" diye mesaj atacaklar. Sinir uçlarımıza kastı var çünkü abilerin.

YETER ULAN!

■ İstanbul'da bir günde satılan Vakfıkebir ekmeği, öyle sanıyorum ki bütün bir Vakfıkebire bir yıl yeter. Peki kim yiyor bu kadar Vakfıkebir ekmeğini? Bir kısmını babam yiyor, onu biliyorum ama yarısını Vakfıkebirliler yiyor olsa diyebilirim ki Vakfıkebir diasporası İstanbul'un sessiz gücüdür.

■ Doğum gününde sevgilime playstation aldım diye önüne gelen ayıpladı beni arkadaş. Yok efendim ben kendim için almışım da, kızcağız playstation'la ne yapacakmış da... Valla bir haftadır ne yaptığı ortada; ne zaman oyunun karşısına otursak allah ne verdiyse sıralıyor golleri. Anlatamıyorum ki kendisi bu atari konusunda benden daha mahir ve de ilgili. Hayır, en son Honduras'ı alıp İspanya'yla oynayan bendenizi 7-0 yendi, İspanyol milli takımından gören olsa, aleti alır götürür, koskoca İspanya böyle mi madara edilir diye. Ha dünya kupasındaki maçları da izliyoruz az saçma sonuçlar çıkmıyor ama bizdeki kadar da değil. Fifa'ya ayıp olmasın diye Honduras'ı ben alıyorum artık ne yapalım.

■ Futbol demişken, itiraf etmek gerekir ki, futbol konusunda çocukken epey kandırılmış, yanlış bilgilendirilmiş ve bu yalan yanlış bilgileri de yaymış bir kimseyim. Küçükken babam "Sait Hopsait diye futbolcu vardır, o da büyük futbolcudur" dedi diye, gittiğim her yerde övdüm durdum Sait Hopsait'i. Mahallede her futbol konuşulduğunda Sait Hopsait'ten bahsetmem, yetmiyormuş gibi attığı golleri tarif ettim falan. Bir kaç yıl sonra Aziz Nesin'in Gol Kralı romanını okuyunca babamın bana roman karakterini futbolcu diye yutturmuş olduğunu anladığımda dünya başıma yıkılmış gibi hissettim. Zannettim ki, benimle beraber mahalledeki bütün çocuklar öğrendi öyle bir futbolcu olmadığını, sokağa çıksam hemen alaya alacaklar. Neyse ki uzun yıllar mahalleden kimse okumadı o romanı da öyle kurtuldum.

■ Sait Hopsait, attığı ilk gol için ofsayt itirazında bulunulması yüzünden Hopsait lakabını almıştı. Peki ya ofsayt? İşte onu hiç bilmiyordum. Aslını isterseniz biliyordum ama yanlış biliyordum. Gırgır'daki bir karikatürde, birinci karede karşılıklı duran iki adamın arasından, ikinci karede bir üçüncü adam geçiyordu ve diğer iki adam da gülerek "ofsayt!" diyorlardı. Evet, eskiden Gırgır vardı. Her neyse, benim için ofsayt, bu karikatürden anladığım kadarıyla bir futbolcunun, rakip iki futbolcunun arasından geçmesiydi ve izlediğim bütün maçlarda sürekli ofsayt oluyordu. Geçen gün şu daha önce bahsettiğim Ali Murat Hamarat madrabazı anlattı da öğrendim. Alakası yokmuş. Tabii bunu öğrenince de maç izlerken yaptığım bütün itirazlar, aleyhte tezahüratlar falan geldi aklıma, durduk yere ne çok adamın günahını almışım, gıybet etmişim dayanılır gibi değil.

■ Bir de tabii taraftarlık var. Benim için taraftarın tanımı, takside radyodan maç dinlerken, hakemin verdiği bir faul kararı üzerine sinirlenip "nesi faul ulan nesi faul" diye bağıran taksici arkadaştır. Hayır, direksiyon adamın elinde, bir şey de diyemiyorsun ki? Adamla beraber bende verdim veriştirdim maçın hakemine, yeri gelmişken buradan kendisinden özür dilemek isterim. Özür dilerim sayın Muhittin Boşat, boş bulundum, haksız yere sizi sert bir şekilde tenkit ettim. Ama vallahi suç taksicinindi. (Gerçi akşam maçın tartışmalı pozisyonlarını izlerken fark ettim, muhtemelen taksicinin itiraz ettiği pozisyon gerçekten faul değilmiş orası ayrı. Muhittin abi'den özür dilerken taksici arkadaşı da üstün telepati yeteneğinden dolayı tebrik ediyorum. Nasıl yoğunlaşmışsa radyoya, pozisyonu bile görmüş adam.)

Tenzih Ediyorum!
Her ikisi de farklı cilalı iki diktatörlük altında birbirinden ayrı yaşayan kuzey ve güney Kore halklarını tüm kalbimle selamlar, kuzeylisini güneylisini zerre ayırt etmeden sevgi ve muhabbetle kucaklarım. Tüm Kore halklarını tenzih eder, Koreli can kardeşlerimi birbirinden ayıran işbirlikçi kompradorları, dış mihrakları şiddetle kınarım. Ayrıca bu oyuna alet olmuş başta vatandaşlarım olmak üzere tüm diğer arkadaşları da tenzih ederim. Yaşasın kuzeyiyle güneyiyle birleşik Kore! Koreli kardeşim, üçüncü dünya savaşının provasını kendi üzerinde denetme! Ben yine buradan egemenlerin zulmü altında ezim ezim ezilen Amerikan ve Çin halklarını da tenzih ederek bu iki ülkeyi son kez uyarıyorum: kendi aranızdaki savaş antrenmanının sahası bir kez daha Kore olursa, en asil duygunun insanı olan Kore halkı bu sefer oyununuza kanmaz! Kanmazsınız değil mi lan Koreliler?

Aklımda Kaldığı Kadarıyla Dünya Tarihi: Derebeylik
Efendim derebeylik, zamanında benim zannettiğim gibi dereyle tepeyle alakası olan bir kurum değil. Ha, derebeyinin derebeylik ettiği mekânda dere vardır yoktur onu bilemem. Şimdi abi, bundan yıllar evvel, Roma imparatorluğu yıkılınca ortalık boş kalıyor. Aslında nefaset bir dönemdir kanımca, başında Sezar yok, lejyoner yok; kafana göre takıl işte. İnsanlar da haliyle kendi düzenlerini kuruyorlar. Ha nedir? Yaşamak için ekip biçmek lazım, değirmen lazım, pulluk lazım, lazım oğlu lazım. E haliyle canım ciğerim köylülerim de bütün bu işleri ortak mülkiyetle çözüveriyorlar, kısa süre kardeş kardeş yaşıyorlar. İmece ortamı var anlayacağınız.

E şimdi insanoğlu kuş misali olduğu kadar da çakal misali. Köylüler kendi kendilerine üretip kendi kendilerine yaşarken bir takım çakallar türeyip bunlara gizli gizli saldırıyor, ekinini harmanını çalıyor. Sonra benim tahminim yine aynı çakallar çıkagelip "Haydi isterseniz biz sizi bu çakallardan koruyalım" diyorlar. E malum, Roma İmparatorluğu yıkılmış, türlü türlü asker boşta geziyor, yapacak işleri güçleri yok her biri bir köye çöküyorlar işte.

İlk başta köylü ekinin bir kısmını bunlara veriyor. Sonra bunlar, kendilerine bir toprak çeviriyor; köylülere de "arkadaşlar ben sizi koruyorum, devriye geziyorum, siz de aranızda anlaşın, her biriniz yılda iki hafta, bir ay bu benim toprakta çalışsın" diyor. Köylüler de başta yapmış anlaşmayı, silahı sepeti vermiş bunların eline, ses edemiyorlar, kendi topraklarının efendisiyken ansızın bunları koruyan adamın marabası haline gelivermişler. On beş yirmi aile bu sahtekâr çakallardan birini beslemeye başlamış, e adam o kadar tepelerine çıktı diye de adama lord demişler, alırsın ford, olursun lord hesabı. Lordun bir büyüğü baron; barona bakmak için da bir yüz-yüz elli aile gerekiyor, zira baron arkadaş malikânesinde bir de divan besliyor. İşte biz lorduyla baronuyla bütün bu heriflerin kurduğu düzene derebeylik düzeni diyoruz. Zaten zamanla bu lordlar birbirine, muhtelif baronlara bağlanıyor. Lordlar barona, baronlar düke, dükler krala dönmeli yurdumda hesabı tekrar eskisi gibi krallıklar beliriyor inceden. Uzun bir süreç tabii, ben burada kısaca özetlemeye çalıştım ama nereden baksanız bir altı yedi yüz yılı var.

"Kadın Kokusu" adlı eser bitti.

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

AŞK-I MEMNU (Sezon Finali)

Özet: Behlül, henüz minicik bir çocuktur ve Gürbüz Çocuk Yarışması'nda Üsküdar ikincisi olmuştur. Adnan Bey, bu anıyı hatırlar. Ardından Behlül'ün sokakta "Burası Suadiye, kızlar bir kurabiye" diye dolaştığı ergenlik zamanını hatırlar, yüzü buruşur gibi olur. Bu arada düğüne saatler kalmıştır...

Yeni Bölüm: Bihter, sinsice Nihal'in odasına girmiş ve gelinliğini giymiştir. Tam gelinliği parçalayacakken odaya Matmazel girer. Bihter "Kendi elbisem sandıydım" der. Matmazel çok ince bir gülümseyişle susar. Bihter, gelinliği çıkarırken "Zerre Fransızca bilmeyip, çocuklara kuşdili öğrettiğini biliyorum. Geçen gün Bülent'i 'Agamıgınaga kogayagaıgım' derken duydum" der. Matmazel gülümsemeye devam eder. Bunun üzerine Bihter, sütyeninden, üzerinde "XXL" yazan bir CD çıkarır ve "Matmazel'in Madam olduğu gecenin CD'si" der. Matmazel ağlayarak kaçar...

Bu arada Firdevs Hanım, evlilik sözleşmesini iyice bir okur ve "Behlül'ün ölü veya diri eve girmesi kesinlikle yasaktır", "Evlilik boyunca asla Taş Ev lafı geçmeyecektir", "Lüzumu halinde Katya'dan rus numarası rica edilecektir" gibi maddeler olduğunu görür. Sinirle Çetin Özder'i arar ama ulaşamaz, çünkü Çetin, İnterpol tarafından "Zengin evi kisvesi altındaki binada yarasa yetiştirirp satmaktan" gözaltına alınmıştır...

Hilmi Önal'ın oğlu Nihat'ın insan olmayıp "Tarot kartı" olduğu ortaya çıkmıştır. Zaten dertli olan Hilmi, iyice yıkılır ve 'her yöne 600 dakika'ya yazılarak, içip içip sağı solu arar...

Adnan, Bihter'i bahçede sarman kediye çok sevecen bakarken yakalar ve işkillenir. Behlül'ü arar ve "Lan sarı, neydi senin yıllardır kolpadan gittiğin okul" diye sorar. Behlül "Macar Dili ve Fin Edebiyatı amca" der. Adnan'ın cevabı "Deh deh Behlül, deh deh Behlül, deh Behlülsün, ben bülbül" olur. Bu konuşma Behlül'ü ürkütmüştür. "Bana sarı dedi" diye sesli düşünür...

Bülent "Düğün günü Pembe Lacoste neymiş aabi" diyerek kostümcülere isyan ederken; Ahsen Hala, "çözüme yatkın sağduyusu" nedeniyle Birleşmiş Milletler'in başına getirilir...

Nihal, Beşir'in başucundadır. Beşir, oksijen maskesinin altından "Verseydin yaşicaktım belki de" der, ses boğuk olduğu için anlaşılmaz. Nihal, maskeyi çıkarır ve "Yaşayacaksın Beşir" der. Beşir "Ölmek bi şey diil ama öbür tarafta Halid Ziya var. O büyük sinir, ilk bana patlicak diye tasalanıyorum" diye cevap verir...

"Vampir yurdu"suçlamasından kefaletle kurtulan Çetin, Firdevs'i arar ve "O kadar davetli bulmuşken, aradan çıkaralım bizim düğünü de, iki gümüş yüzük vardı evde" der. Firdevs sinir krizi geçirir ve Çetin'den daha zengin olduğu için İstanbul Modern'le evlenmeye karar verir...

Bu arada Cemile, bir hiper markette "Yufka Güzeli" seçilmiştir...

Adnan Bey'e gelen gizli numara mesajı "Karınız sizi aldatıyor Ednan Bey... Bir dost" şeklindedir. Adnan bir anlam veremez ve bu mesajı siler...

Reklamlar girer ve üzerinde mavi kazağıyla dünyanın en sinir bozucu kafa gölünü atan KOBİ'yi, Ramiz'siz kalır kalmaz aklını yitirip şişenin peşinden falezden atlayan Ezel'i ve çeşitli ebatlarda Einstein tiplemelerini izleriz...

Düğüne bir saat kala, sinirler iyice gerilmiştir. Behlül'ün münasebetsiz arkadaşları, sarhoşluktan çırılçıplak halay çekerken tutuklanmış, Firdevs Hanım, Adnan'ın imzasını taklit ederek yalıyı yazlık olarak Araplar'a kiralamış, ve ortaya "Bihter'in Adnan Bey için yaptığı keçi dansı", "Katya, Şoförler Odası'nda", "Sedef ile Elif'in Behlül'ü konuşmak için buluşup yakınlaştıkları karavan" gibi yeni CD'ler dökülmüştür...

Bu arada Çetin Özder "Etkileyici ses tonuyla suça azmettirmek ve sakalında kokain yetiştirmek" suçlamasıyla yeniden gözaltına alınır...

Beşir'i ziyaret bahanesiyle hemşiresini mıncıklayan Behlül, kızın kulağına "Bu evin vizesidir bu mıncık" diye fısıldar. Beşir, hasta yatağında bunu da çeker. Zaten Deniz Baykal'ın şok görüntülerini çeken de Beşir'dir...

Adnan Bey'i önemli bir siyasetçi arar ve "Aileden Sorumlu Devlet Bakanı olarak görmek isteriz sizi" der. Adnan Bey "Dalga mı geçiyosun ulan" diyerek galiz küfürler eder. "Kesin Hilmi Önal ibnesidir, beni kızdırmak için aramıştır, ama helal olsun sesini güzel değiştiriyo kılıksız" diye kendi kendine mırıldanır...

Düğün saati gelip çatmıştır. Konukların tamamının ayakkabılarındaki "Taş Ev" izlerini gören Bihter, sapsarı olur. Zaten travma geçirdiği için düğüne beyaz gecelikle gelmiştir, bunu farkedince mosmor olur. Konuklara limonata ve Acıbadem kurabiyesi dağıtılır çünkü şüpheleri Adnan Bey'i cimrileştirmiştir. Behlül'ü yanına çağırır ve "Bak Sarı, neyin peşindesin, karımla derdin nedir, kızımdan ne istiyosun, tam ne ayaksın çözemedim ama şu müsibet Eyfel Kulesi fotoğrafı evimden gidiyo ya, çocuklar gibi mutluyum" der. Behlül, kafa sesinden "Sarı aşşa, Sarı yukarı" diye konuşur...

Bu arada hoparlörlerden "Arabada beş, evde onbeş, hoşuma da giderse bedavee" şarkısı duyulur. Bu çirkin sabotaja sinirlenen Behlül, müzik sistemini kırar...

Mutfak sorumlusu laz, alkolü etkisiyle, yeni sezonda yetenek yarışmasına katılmaya ant içer ve Bülent'e de Michael Jackson taklidi yapması için ısrar eder. Aynı alkolün etkisiyle Süleyman Efendi ile Adnan Bey kolkola dansı yaparlar. Peyker ise "Bu kadın bu çağda niye bize eski isimler koydu acaba" diye düşünmektedir...

Nikah memuru Hilmi Önal'a çok benzediği için Adnan arıza çıkarır. Memur, kimliğini göstererek "Adım Bünyamin" diye yemin eder. Adnan "Yeni deste açılmasını istiyorum" der ve bayılır...

Firdevs, bu arada sözleşmeye "Evin yanına atölye yaptırılması" maddesini ekletmiştir. Çetin Bey, ter içinde gelir, "Filim milim, Yılmaz Güney haklıymış vallahi" diyerek Firdevs Hanım'ın kafasına elma koyup vurur ve beşinci kez dünyayı dolaşmak üzere sisler arasında kaybolur...

Adnan Bey, baygınlık rüyasında, saçını kazıtmış Bihter'i görür. "Keyfimin Katya'sı mısın? Katsayı mısın? Vücuduma sahip olabilirsin, ruhum zaten yok" der Bihter ve kahkaha atar. Bihter'in kafasında 667 yazmaktadır. "Düşün yani, iblisten bi fazlayım taklım" der ve gene kahkaha atar. Korkuyla ayılan Adnan Bey, şahitlerin eski ajan şoför ve kendi yeni ajanı olduğunu görüp gene bayılır...

Bu arada Behlül gömleği giymiş bir grup davetlinin çıkardığı isyan, Ahsen Hanım tarafından bastırılır. Adnan'ın Japonya seyahatine aniden Behlül gitmeye karar verir. Peyker ise "Bihter oynaşıyo, Behlül halleşiyo, Peyker niye üzülüyo anlamadım gitti" demektedir...

vedatozdemiro@gmail.com

PANTOLON

M·E·T·İ·N·F·İ·D·A·N·

metinfidan@ymail.com

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

2010'LARIN TOPLUMCU EDEBİYATI

Takatsizlik, yatma eylemi dışında insanın başka herhangi bir şeye mecalinin olmaması halidir. Genellikle yaşlı insanların eklem bölgelerinde ürer, ama bazen özellikle aşırı sıcaklarda, genç bireylerin vücudunu da ele geçirebilir. Pazar sabahlarının insana yaptığı "*çok sayıda gazete al*", "*sucuğun üzerine yumurta kır*", "*deniz kıyısına ulaş*" gibi sıkıcı çağrılarına cevap verecek durumda değilim. Mantığım, "Kalk bi duş al, iyi gelir," dese, takatsizlik "Boş ver, yat!" diyerek kafamı okşuyor. Kumanda kol mesafesinin dışında kaldığı için mecburen Caillou isimli bir çizgi film izliyorum. Aklım, "Bütün ailesi saç içindeyken bu çocuk niye kel?"den öteye çalışmıyor. Saatlerdir yatıyorum. Eşyayla uyum içindeyim. Böyle zamanlarda insanın en son istediği şey, hayatı sürekli şınav çeken Vahe Kılıçarslan zindeliğinde yaşayan bir arkadaşın araması ve takatsiz bireyi uyuşukluk, tembellik, miskinlik gibi eşanlamlı kelimelerle suçlayarak hayata katılmaya zorlamasıdır. "Hadi!" der zinde insan, "Kalk, süper bi yere gidiyoruz..."

Kırmızı ışıkta, içi tıka basa genç erkeklerle dolu Şahin marka bir araba yanımızda durdu. Bronzlaşmaktan çok kızarmaya yatkın 6 erkek (güneşin dar gelir grubuna oyunu), açık camdan yayılan yüksek sesli müzik, siyah torbada bira kutuları ve rakı şişesi, tavuk kanadı, delik egzoz, boyasına macun sıvanmış beyaz Şahin'den oluşan bu tür organizasyonlara özellikle pazar günleri İstanbul'da sıkça rastlamak mümkün. Beyaz Şahin mensupları, ya Kilyos civarında kayalıklardan denize riskli hareketlerle atlamaya, ya da öğlen sıcağında alkol alıp tavuk kanadı yiyecekleri bir mesire yerine gidiyorlar ('atlamak' ve 'tavuk' bazen aynı gün içinde de olabilir). En ufak bir sürtüşmede birbirleriyle kanlı bıçaklı olabilecek yakın arkadaşlar bunlar. Yeşil ışık yanar yanmaz, delik egzozlarıyla bütün nefis arabaları sindirip kazaya yatkın bir görüntüyle öne fırlıyorlar. Arkadaşlarıma bakıyorum. Çok neşeliler. Bizim arabamızda yüksek sesle çalan müzik, klima sebebiyle camlar açılmadığı için içerde kalıyor. Biz kayalıklardan atlamayacak ya da sadece tavuk kanadı kemirmeyecek kadar 'şehirli' insanlarız. Vahe zindeliğindeki arkadaşım direksiyonda bateri çalıyor. Diğerleri çalan müziğe kafalarıyla eşlik ederken, nakarat kısmında back vokal görevini üstleniyorlar. Beyaz Şahin'in emniyet güçlerini şüpheye düşürebilecek görüntüsünün yanında, Steyşın arabada hep bir ağızdan şarkı söyleyen neşeli bir Amerikan ailesine benziyoruz. Bense bu ailenin ergenlik siniri dolayısıyla cam kenarında somurtan sarı kafalı büyük oğlu gibiyim. Bıraksalar hiç hareketsiz sonsuza kadar Caillou seyredebilecek kadar sağlam bir takatsizlikten zorla koparıldığım için neşeye bir türlü ortak olamıyorum. "Nereye gidiyoruz abi biz?" diye soruyorum. Zinde, "Mangala gidiyoruz, tavuk kanadı yicez," diyor. Takatsizliğim iyice artıyor...

Ağaç gölgelerinin evden taşınan eşyalarla bir çeşit yaşam alanına dönüştürüldüğü, mangal dumanlarının köfte yağı gördükçe coştuğu, evindeki rutin mutfak işlerine doğada da ara vermeyen kadınların bir şeyler doğradığı, güneşe hiç çıkmayan babalar ve aksine güneşten hiç dönmeyen çocuklarla dolu bir yerdeyiz. "Oğlum napıcaz burda?" diyorum Zinde'ye. "Bak şu masa boş," deyip koşmaya başlıyor. Zinde'nin neyin peşinde olduğunu anlamıyorum. '*Doğaya dönmek*', '*insanların arasına karışmak*' ya da '*kitch olanı yüceltmek*'... derdi her neyse artık beni de peşinden sürüklemesine sinirleniyorum. Takatsizliğim sıcakla birlikte baş ağrısına dönüşüyor. Dumana doğru yürüyorum.

Modern şehir erkeğinin mangal başarısızlığı parodilerini anlatmak istemiyorum. İzninizle hikâyeme, mangalın yandığı ve tavuk kanatlarının kızarmaya başladığı dakikalardan devam edeceğim. Bütün bu süreçte, bir takatsiz olarak arkadaşlarıma hiçbir yardımda bulunmadan sadece oturdum ve hemen yakınımızda top oynayan (sadece el ayasının kullanıldığı manşetsiz voleybol) 20'li yaşlardaki kızları seyrettim. Hepsi dar ve önünde simden ya da parlak taşlardan İngilizce bir kelime ya da kelebek figürü bulunan tişörtler giymişlerdi. Bu tişörtlerin ülkemizde önceleri sadece zengin kesim tarafından giyildiğini hatırlıyorum. Yıllar içinde sınıf farkını aşarak şehrin kenar mahalleri için bir tür milli giysi haline dönüştüler. Simli tişörtün tarihsel bakış açısından bir başka önemi de; ülkemizde toplumcu edebiyatın (özellikle köy romanlarının) 1950'li yıllarda bahsettiği "yaban diri memeler"in günümüzdeki varlığına işaret etmeleri. Zinde, tavuk kanatlarını önüme koyarak, "Soğutmadan ye," diyor. Uzanma isteği tekrar bastırıyor, bir tane tavuk kanadı alıp ağacın altına yatıyorum.

Götüme hafif hafif vurulan tekmeler eşliğinde, "Oğlum ne uyuz adamsın, kalk maç yapıyoruz," sesiyle uyanıyorum. "Ne maçı ya!" diyerek uykuya dönmeye çalışıyorum. Zinde, kollarımdan tutup zorla kaldırıyor. Pazar neşesini artırmak isteyen Zinde'nin karşısında direnmenin çok anlamı yok. Maçın yapılacağı alana yürürken, karşı takımı görünce "A-ha!" diyorum içimden, çünkü rakiplerimiz beyaz Şahin'deki adamlar. Zinde kaleci olmamı teklif ediyor. Kabul ediyorum (bir takatsiz için en uygun mevki olan kaleciliktir). Beyaz Şahinlerle Modern Zindelerin maçı başlıyor...

Bu yediğim ikinci gol. İlkinde top çok yakınımdan geçti, tutarım sandım ama olmadı. İkincisinde Beyaz Şahinlerin forveti yakın mesafeden topa abanınca, arkamı dönmek zorunda kaldım. Sonuçta gözlüklerimi korumam lazım. Zinde biraz kızgın, beni toptan korkmakla suçluyor. Benim dışımda, Modern Zindeler rakiple başa baş mücadele veriyor. Yediğim gol sayısı artıkça biraz hırslanıyorum, ama hırsım pratik anlamda nefis kurtarışlara bir türlü dönüşmüyor. Kır ve mahalle futbolunda kötü oyuncuların sürgün yeri kaledir ama ben zaten kalede olduğum için Modern Zindeleri iyice çaresiz durumda bırakıyorum. Beyaz Şahinlerden birinin, "Şut çekin, adam direk alıyo!" diye bağırması beni iyice hırslandırıyor. Bizim kaleye doğru, defansın arkasına atılan uzun bir pasta, kaleyi terk edip topa doğru koşmaya başlıyorum. Bütün kötü oyunuma rağmen tek bir hareketle akıllarda kalabilirim diye düşünüyorum. Kıvrılmış paçası ve çıplak ayaklarıyla bir Beyaz Şahin topla arasındaki mesafeyi inanılmaz bir hızla kapatıyor. Takatsiz vücudumu iyice zorluyorum. Topa yetişip bütün gücümle abanıyorum. Zafer benim, fakat topun gittiği yol, yol değil. Top, bütün oyuncuların bakışları arasında, sahayı terk ederek, yolculuğunu mangallar bölgesinden bize doğru yaklaşan bir 5 Yaş'ın suratında tamamlıyor. Yere yıkılıyor 5 Yaş. Tekrar koşmaya başlıyorum. Aynı anda mangallar bölgesinden bir Simli Tişört de (galiba ablası) koşmaya başlıyor. Durum ciddi. Çünkü bu sefer ters istikametlerden koşarak ulaşmaya çalıştığımız şey, bir top değil, yaralı bir çocuk. Çocuğa Simli Tişört'ten önce ulaşıyorum (ne yazık ki bu bir zafer değil). Simli Tişört, "Biraz dikkat etsenize!" diye bağırıyor. 5 Yaş'ın suratının yarısı kıpkırmızı ve soluk almadan ağlıyor. Kazaya sebep olan insanın ne yapacağını bilmeyen telaşıyla saçma sapan bir soru soruyorum 5 Yaş'a: "Acıdı mı?" "Görmüyo musun çocuğun halini?" diyor Simli Tişört. "Ben buz bulayım," deyip koşmaya başlıyorum. Topa ve 5 Yaş'a doğru attığım deparlardan sonra bu defa buza doğru koşuyorum. Üç saat önce kumandaya bile ulaşamayan bir takatsiz için inanılmaz bir performans bu. Döndüğümde kimseyi bulamıyorum, yaralıyı kaldırmışlar. Mangallar bölgesinden, "Gel hemşerim gel," diye bir ses geliyor. Sesin sahibi, kucağında 5 Yaş'la ağacın altında oturan bir adam. Onun, 5 Yaş'ın babası olduğunu anlayınca biraz tedirgin oluyorum. (Bütün bu olaylar yaşanırken gölgedeki mevkisini terk etmeden bizi izlemiş.) Zinde, arkamdan "Abi gel de maça devam edelim," diyor. 'Bi dakka' işareti yaparak Gölgedeki Baba'ya doğru ilerliyorum. "Niye koştun o kadar, bişey olmaz buna," diyerek kucağındaki 5 Yaş'ın kafasına hafifçe vuruyor. "Buz kompres yapsak iyi olur," diyorum. "Bişey olmaz, gel otur dinlen biraz," diyor. Oturmamak için maçı bahane edince, 14 Yaş'ı (büyük oğlan), "Koş len kaleye geç, abin biraz dinlensin," diyerek oyuna sokuyor. Mecburen oturuyorum. Hiç sormadan rakı koyuyor, sonra da elimdeki buzları alıp bardaklara atıyor. "Hadi bakalım, buz senden rakı benden," diyerek elindeki plastik bardağı benimkine tokuşturuyor...

Gölgedeki Baba, ülke meselelerinden konuşabileceği bir arkadaş bulduğu için halinden çok memnun. 5 Yaş'ın yüzündeki kızarıklık gittikçe azalıyor. Modern Zindelerle Beyaz Şahinlerin maçı dostluk içinde devam ediyor. Zinde'nin nefis bir kurtarış yapan 14 Yaş'ın kafasını okşadığını görüyorum. Simli Tişört, artık pek kızgın gözükmüyor. Ben, takatsizlik ve maçtan kurtulmanın sevinciyle rakımı içiyorum. Gölgedeki Baba, "... Sonuçta hepimiz aynı toprağın insanıyız," derken önüme bir tavuk kanadı daha koyuyor. Herkes halinden çok memnun. Rakıdan bir yudum daha alıyorum.

budaci@gmail.com

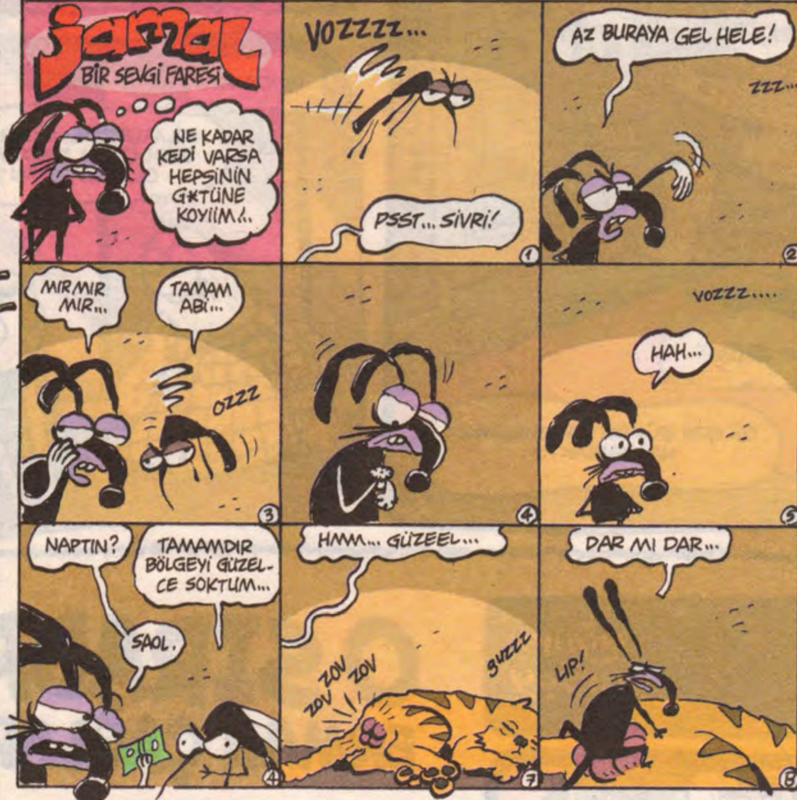
AMAN NE KOMiK

Cihan Ceylan

ŞUNU YASAKLASINLAR ARKADAŞ BU NEDİR YA?..

ZZVUUUUUUU

Bu dünya kupasına vuvuzela değil turnuva başından beri ısrarla vuvuzelaya **Babazula** diyen dayım damga vurdu.

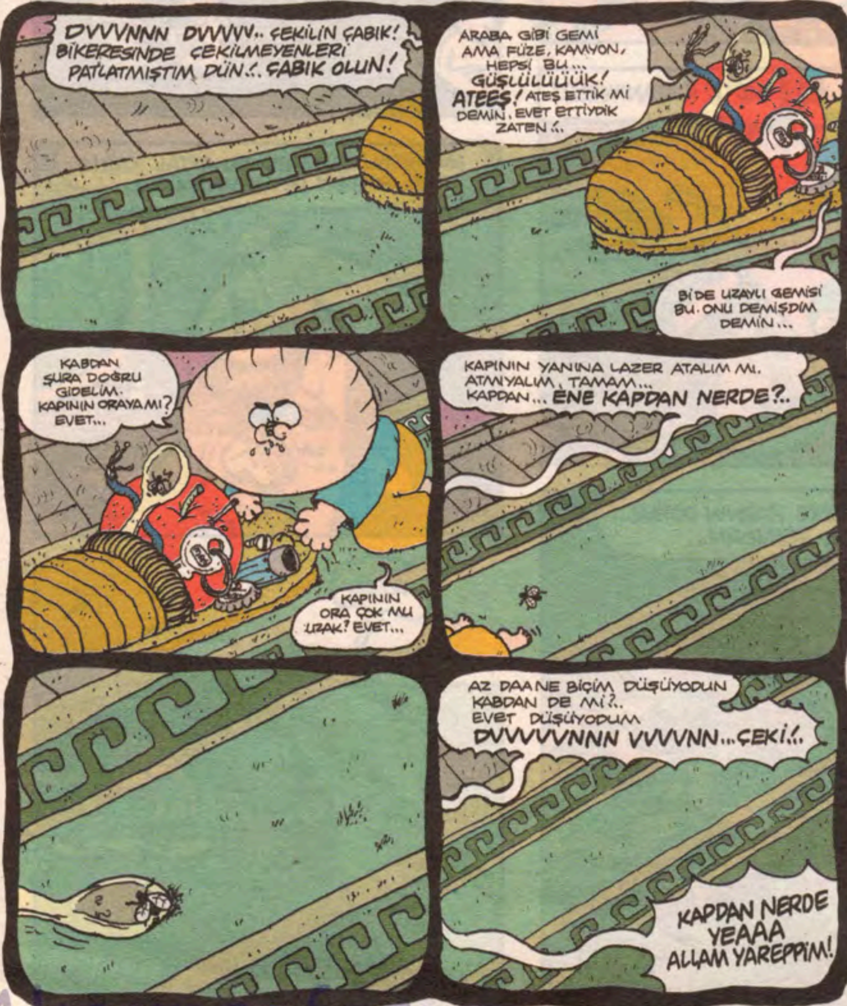

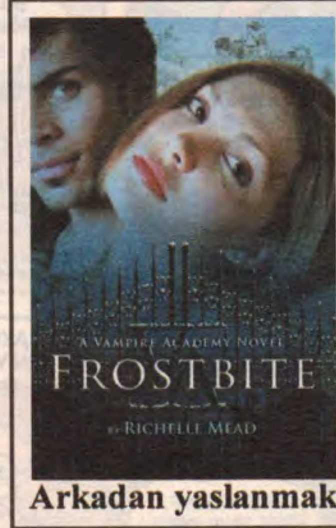
fırat... uğur gürsoy

O SIRADA
ERMAN ÇAĞLAR

• Vampirler sevişiyor!

Bana zamanında "gün gelecek vampirlerle ilgili filmler ve kitaplar sadece kadınlara hitab edecek. Kan emmek, insanların etlerini yemek, dünyanın tek hakimi olmaya çalışmak gibi temalar ortadan kalkacak; daha ziyade göz göze bakışmalar, anlamlı sessizlikler ve çok üzülen, üzüntüsünden çok yakışıklı hale gelen vampirler olacak" deselerdi karşılık olarak "arkadaşı bir dışarı alalım, hava alsın" derdim. An itibariyle piyasada otuz kırk tane vampirli kitap var. Hepsinin kapakları aynı. Önde vampir sevgilisi kanını emmediği için üzülen kız, onun arkasında da kıza kıyamadığı için onun kanını emmeyen vampir sevgilisi var. 500 sayfalık kitabı dolduracak kadar çok üzüldükleri için normal durmuyorlar, metallica pozu veriyorlar.

Arkadan yaslanmak

İnsan ırkının kökünü kazımak, canlı canlı etlerini yemek mi daha ayıp bir şey; yoksa en azından 700 yaşındaki adamların 16 – 17 yaşındaki kızlara dadanıp serseri it kopuk gibi lise çıkışında beklemeleri mi etik olarak daha yanlış bir olay? Sonuçta biz de insanoğlu olarak doğadaki bazı hayvanları yiye yiye bitirdik. İnanılmaz ama gerçek. O yüzden yemeyi, kan içmeyi falan anlıyorum. İhtiyaçtır, zaruriyettir. Ama yediğin hayvanın bir de dişisine dadanmak, etrafında anlamlı anlamlı dolaşmak, romantik bir ilişki yaşamak? İşte o biraz ağır geliyor bana. Aşağı yukarı böyle özetlenebilecek bir konudan 500'er sayfalık 30 kitap çıkarmak da bambaşka bir ayıp. En son erotik olanı bile çıkmış; genç kızların tümü aklını yitirdi onlar zaten elde, biraz da orta yaşlı tatilci bayanların parasını alalım hesabında yayınevleri. Vampirin kabaran erkekliği ve kadının şehvetle aralanan dudakları. Çirkin geliyor bana böyle şeyler.

Bizdekile

• Evin her yerinden bireysel takılan karıncalar çıkıyor. Normalde kalabalık gruplar halinde tek sıra olarak dolaşmıyor

mu bu canlılar? Öyle olunca çok büyük kolaylık oluyordu, tek sıra halindeki karıncaları takip ederek evin neresinden çıktığını buluyorduk, sonra artık evde kimyasal olarak ne varsa onunla etkisiz hale getiriyorduk. Tuvalette gördüm en son tek başına dolaşan bir tane, çok işim yoktu takip etmeye karar verdim. Bireysel karınca takip etmek çok zor. Çok küçük olduğu için kısa mesafeleri uzun sürede katediyor. Yaklaşık yirmi dakika uğraşıp tuvaletten çıktı, koridora geçti hayvan. Sonra koridorun ortasında durdu, kendi etrafında bir iki dönüp tuvalete doğru geri yürümeye başladı. Bu muhteşem öykü karınca dostun yirmi dakika daha uğraşıp tuvalete geri dönmesi ve sonra yine bir iki bakınıp yeniden koridora yönelmesiyle son buluyor. Keşke dilinden anlasam da "napıyorsun .mına koyayım? Olayın ne?" diye sorabilsem. Tuvalette sıçıyorum, koridorda da duruyorum bazen. Yemek yenilen, besin bulunan yerler değil buralar. Şimdi mesela ekmek kırıntılarını topladığımız masa altına baktım, orada bir tek karınca bile yok. Yazıyı geciktirmek pahasına biraz dolaştım evin içinde, televizyonla playstationun durduğu yerin oralar karınca kaynıyor. Ama yine hepsi kendi kafasında takılıyor, herhangi bir iş bölümü ya da yuvaya yemek taşımak yok. Değişik bir olayları var, çözünce sizlerle de paylaşacağım. Eğer deprem olacağını ya da yaklaşan başka bir tatsız olayı falan haber veriyorlarsa ilk sizin haberiniz olacak. Kimbilir belki hep birlikte hollywood felaket filmi gibi bir olaylara gireriz, yetkilileri falan uyarırız. O zamana kadar görüşmek üzere, sevgiler.

öyle bir şey.

groagh@gmail.com

MAKUL KOCA MEMOŞKO

YENİLGİNİN KISA TARİHİ

SON...

YİĞİT ÖZGÜR

BENCE KULLANILABİLİR KAYNAK BAKIMINDAN TÜRKİYE'NİN EN BÜYÜK EKSİĞİ...
KESMEK ZORUNDAYIM... AZ ÖNCE MİLLİ GÜVENLİK KURULU TOPLANTISINDAN ÇIKAN GENELKURMAY BAŞKANININ DÜZENLEDİĞİ BASIN TOPLANTISINA BAĞLANIYORUZ.
BENCE ALLAH YOKTUR!!!
OLSUN, YİNE DE BASIN TOPLANTISINA BAĞLANIYORUZ...
PEYGAMBER DE YOKTUR!!!
ABİ NİYE BÖYLE YAPIYOSUN, TAMAM DÖNÜCEZ SANA YİNE...
EVDE ÇOCUK PORNOSU BİRİKTİRİYORUM!!
OHA!.. GERÇEKTEN Mİ?
YOK LAN, OLUR MU ÖYLE ŞEY. DİKKAT ÇEKMEK İÇİN SÖYLEDİM.
BASIN TOPLANTISINA BAĞLANALIM MI?
BENCE BAĞLANALIM...
Gündem

RUS KADINLARI TELEFONLA PAZARLARKEN ŞİFRELİ KONUŞUYODUK... MÜŞTERİLER EĞER TEK BİR KADIN İSTİYOLARSA "TATLI PEMBE MEME UCU", ÇOK KADIN İSTİYOLARSA "POPONUN ÜSTÜNDEKİ MİNİK GAMZELER" YA DA "MİS KOKULU TÜYSÜZ KUKU" DİYORLARDI...
ÇOT
NE BİÇİM ŞİFRE LAN BUNLAR?! CANIMIZI İSTETTİN HAYVAN!!!
BEN Bİ GİDİP GELİYORUM...

ALEKSANDRO TÜM DEFANSI GEÇİYOR!! ORTASINI YAPIYOOR!! AHH, MAALESEF O BÖLGEDE HİÇ ARKADAŞI YOK... SADECE AİLESİ VE ÖĞRETMENLERİ VAR...

FAKİR ARKADAŞLAR MERABA... ÇOK IÇIM ACIDI, SİZE YEMEK YAPMAYA KARAR VERDİM... KAÇAR TANE KÖFTE YERSİNİZ?
BİN!

SAHTE ANTEP FISTIĞI İMAL EDİYOMUŞSUNUZ...
NASIL ANLADINIZ?
BU NE LAN?
kuntep fıstığı

KANINIZDA YÜKSEK ORANDA ALKOLE RASTLADIK!..
VERİN?

HAYDİ ABBAS. VAKİT TAMAM... OKŞAN DİYORDUN, İŞTE GELDİ OKŞAN...
OKŞAN DEMİYORDUM ABİ, AKŞAM DİYORDUM...
OĞLUM İKİ DUBLE BİŞEY VER, ELİM AYAĞIM TİTRİYO LAN!..
ŞİMDİ ERKEN ABİ, AKŞAM GEL...
ÖFFF... GİDELİM NURİYE...
NURİYE Mİ? HANİ OKŞAN'DI?
İKİ DUBLEDE OKŞAN OLUYO...
FUCK YOU...

GARİP HİSSEDİYORUM ANNECİM. ARTIK HER AY BÖYLE ADET Mİ GÖRECEĞİM YANİ?
TATLIM ADET GÖRMEMİŞSİN Kİ... YATAĞA SIĞMIŞSIN...

ÇÖZDÜM BEN SENİ!
BENİ BAĞLAMAZ!..

Sevgili taksiciler ve mekan sahipleri... Sigara içilmez levhalarınızı elbette asacaksınız. Fakat neden ısrarla yandaki gibi ters asıyorsunuz? Sigaranın dumanı aşağı gitmez, yukarı doğru gider. Lütfen dikkat edelim. "Memlekette başka dert mi kalmadı lan" diyenler de bence çok haklılar...

Yaz Geliyor!!! BİR AYDA 9 KİLO VERİN!!!

ŞİZOFRENLER

Deniz +ler

İŞYERİNDEKİ SİNİRLİ, DURMADAN ŞİKAYET EDEN ADAMLA PROBLEMİM VAR BENİM.
EBESİNİ ZKERİM LAN BE O ŞEFİN!
EVET. ZİKMEK LAZIM BÖYLESİNİ!
AMAN SİNİRLİDEN UZAK DURAYIM

ALETLERE KIZAN, KÜFÜR EDEN ADAMLARDAN SIKILIYORUM. KORKUTUCU GELİYOR.
SKERİM LAN SENİN GİBİ FOTOKOPİ MAKİNASINI LAN!
GÜBAM!
ZVİTT!
FAX: 316

HER NE KADAR BEN DE KALDIRIMLARDAKİ KESİK DEMİRLERE AYAĞI VURUNCA SİNİRLENİYORSAM DA,
TEŞEKKÜRLER BELEDİYE MİNİSKİM BELEDİYE
ZBAM

DENİZ OTOBÜSÜNDE ÖNÜMDEKİ KAPIYI YOLCULUK BOYUNCA ÇARPARAK KAPATAN GÖREVLİ GERİYOR BENİ.
ZBAMM
ANAM!
LIFE BEALTS UNDER YOUR SEAT
LIFE BEALTS UNDER YOUR SEAT
TEKRARLANAN YAZI

İŞYERİNDE KAĞIT MENDİL MAKİNASIYLA SAVAŞAN BİR ADAM VAR. ÇEKİNİYORUM ONDAN BİRAZ.
VER ULAN VERSENE İPNA! ÇALIŞ MINA KODUMUNUN
VIZEE... VIZİİİİE... EE... VZİİ...

SAĞOLSUN ÜST KOMŞUMUN İLLAKİ HIZLA VE KÜFÜRLE KAPANAN ÇELİK SOKAK KAPISI GERİYOR BENİ.
ARKADAŞ BİNA SALLANIYO BE! NE OLUR Bİ SEFER YAVAŞ KAPAT!
Bİ UYUTMADINIZ BE!

HER KAHVE ALMAYA GİTTİĞİMDE İNATLA KARŞILAŞTIĞIM, MAKİNEYE VURAN ADAM ÜZÜYOR BENİ.
NE? BARDAK MI YOK! VERECEKSİN ULAN KAHVEMİ
ERÖRÜNÜ ZKERİM SENİN!
ARKADAŞ BEN BU ADAMLA KARŞILAŞMAK ZORUNDA MIYIM HEP?
ERROR

DENİZ OTOBÜSÜNDEKİ NEŞELİ ANONSLAR İSE GÜLDÜRÜYOR BENİ. "BİR CEP TELEFONU BULUNTUSU OLMUŞTUR." NE? BULUNTU MU?
DEĞERLİ YOLCULARIMIZ... BİR ADET CEP TELEFONU BULUNTUSU OLMUŞTUR. CEP TELEFONU....
BULUNTU MU? GÜZELMİŞ. ÖYLEYSE ANONSLARIN SES VOLÜMLERİNİ KISSALAR KEŞKE...

DENİZ ENSARİ 2010

densari@hotmail.com

Sandık·içi

ERSİN KARABULUT

NE ZAMANDIR İSTEDİĞİN Bİ ALET EDEVAT YA DA İŞTE BİŞEY ALDIN DİYELİM, MEMNUNSUN FİLAN NE GÜZEL... BUNU SÖYLEDİĞİN Bİ ARKADAŞIN ŞÖYLE DEYİVERİYO YA.

OLUR YAA HER ŞEY OLUR HAYATTA, GÜN GELİR ONU BİRİNE VERİR DAHA İYİSİNİ DE ALIRSIN, İYİ OLMUŞ Bİ BAKIMA, HAYIRLI OLSUN...

Bİ SANİYE BİŞEY DAA ALMIŞTIM.

ONU DA ÇIKARIYIM ÇANTAMDAN DA GÖSTERİYİM.

BENCE BU İYİ BİŞEY SÖYLEME KALIPLARINI KULLANARAK KÖTÜ BİŞEY SÖYLEME TAVRI Bİ SÜREDİR YÜKSELİŞTE, ÇÜNKÜ ÇOK FAZLA GÖRMEYE DUYMAYA BAŞLADIM. ŞEHİR HAYATINDA MODA YA DA İŞLEVSEL Bİ DAVRANIŞ ŞEKLİ OLARAK KABUL GÖRMÜŞ OLABİLİR ÇÜNKÜ AÇIĞI YOK... DEMEK İSTEDİĞİM, BENİM SEVEREK EDİNDİĞİM BİŞEYE LAF ETME DENSİZLİĞİNDE BULUNAN BU LAVUĞA TERS Bİ ŞEY SÖYLESEM BEN SUÇLU OLUYORUM...

YAA GEÇENLERDE ERSİN'İ GÖRDÜM, NE AGRESİF Bİ İNSAN OLMUŞ ABİ O... GÜZEL İKİ LAF EDELİM DEDİK, HEMEN SİNİRLENDİ YANİ. HA Bİ DE SANA DA SELAM SÖYLEDİ.

BU ARADA BU KAHVEYE NE KOYDUN BÖYLE YAA?..

NORMAL KAHVE YAA.. KÖTÜ MÜ Kİ?..

NEYSE YAA OLSUN. İÇİLİR SONUÇTA..

LİSEDEYKEN Bİ ÇOCUK VARDI TAMAM MI YILLARCA BİZİM O TARAFLARDA OTURDUKTAN SONRA ZENGİNSEL Bİ SEMTE TAŞINDILAR... MINA KODUMUN HERİFİ SÜREKLİ ŞÖYLE ŞEYLER SÖYLERDİ...

ERSİN'LER ORDA KALMAKLA İYİ ETTİLER ABİ, EN NİHAYETİNDE KÖYLÜLER VAR, ANADOLU İNSANI VAR, DAHA TEMİZ İNSANLAR... BİZİM SEMTTE HEP ZENGİNLER VAR, KAFELER BARLAR RESTORANLAR... LÜKS Bİ SEMT SONUÇTA... AMA RUH YOK RUH... ZENGİN SEMTİ TABİİ... BAKMA FAKİR SEMTTE OTURMAKLA İYİ EDİYOSUNUZ ERSİN...

ANNİ IRZINI SİKTİMİNİN...

GERÇEKTEN İYİ NİYETLİ Bİ İNSANLA HER ŞEYİ KONUŞURSUN AMA BUNUN GİBİLERİN ASLINDA NE DEMEK İSTEDİĞİNİ ANLIYOSUN.

..AMA İŞTE DEDİĞİM GİBİ, TERSLERSEN DE KABAHATLİ ÇIKARSIN. BÖYLE DE PİS Bİ HUY...

KÖTÜ ŞEYİ GÜLÜMSEYEREK SÖYLEYİNCE KİBAR OLDUĞUNU ZANNEDENLER DE Bİ O KADAR ÇİRKİN. HATTA DAHA İĞRENÇ ONLAR.

SAMİMİ OLMADIĞIM İĞRENÇ Bİ KARI...

YALNIZ ÇOK KİLO ALMIŞSIN OHA.

2 YILDIR İLK DEFA KARŞILAŞIYORUZ VE SÖYLEDİĞİN İLK ŞEY BU MU? NİYE SÖYLÜYOSUN Kİ BUNU?..

GÖZLERİM HARİÇ HER YERİME BAKIYO KONUŞURKEN...

ÇOK DA YAŞLANMIŞSIN!..

GÜLÜMSEYEREK "SEN DE İNANILMAZ ÇİRKİNLEŞMİŞSİN VE S.K GİBİ Bİ KARI OLMUŞSUN" DEMEK LAZIM ASLINDA BUNA.

BAŞKA DERGİLERDE ÇALIŞAN Bİ ÇİZER ARKADAŞIM ANLATMIŞTI. Bİ ŞARKICI TANIDIĞI VAR, HEPİNİZİN DE BİLDİĞİ DİNLEDİĞİ FİLAN BİRİ AMA ADINI YAZMIYIM, TİPİNİ DE BENZETMİYCEM.. BUNLAR NE ZAMAN KARŞILAŞSALAR HERİF YÜZÜNDEKİ SEVECEN Bİ GÜLÜMSEMEYLE ŞÖYLE DİYOMUŞ...

SELAAM! KARİKATÜRLER BAYAA KÖTÜYE GİDİYO!..

HADİ GÖRÜŞÜRÜZ!

NABER?!

KARİKATÜRLER NE BİÇİM KÖTÜ OLDU ÖYLE YAA!!

PSST SELAM!

HADİ S...

KARİKATÜRLER BERBAT!

tövbe estafurulah ...

"..YAHU NEDEN BÖYLE SÖYLÜYOSUN? ÜSLUP DİYE BİŞEY VAR. GÜLEREK SÖYLEYİNCE SEVİMLİ Mİ OLUYO SÖYLEDİĞİN ŞEY?" DESEN "NAAPIYIM AAAĞBİ, BEN BÖYLE Bİ İNSANIM SONUÇTA" FİLAN DİYCEK, AMA HAYIR, BUNUN "BEN BÖYLEYİM"CİLİKLE MEŞRULAŞICAK Bİ TARAFI YOK Kİ. BİLDİĞİN KABALIK, KENDİNİ BİLMEZLİK VE HATTA İDDİA EDİYORUM, CAHİLLİK.

SENE 2003-2004 FİLAN...

YAA BEN SANA BİŞEY SORCAM SORİYİM Mİ?

SOR?

KİLODUN NE RENK?

...EHE...NOOLDU YAA KIZDIN MI?..

BEN BÖYLE BİRİYİM YAA NE VAR, SÖYLERİM YANİ AKLIMA GELENİ... DOBRALIK KÖTÜ BİŞEY Mİ?..

..YAA NE BE.

ERSİN... GERÇEKTEN MERAK EDİYOSAN KİLODUM SİYAH...

AMA SANA TAVSİYEM... BUNU YAPMA ...

ÇÜNKÜ BU "DOBRAYIM NE VAR" SAVUNMASINI GÜZEL Bİ ŞEY SANDIĞIN SÜRECE, HEP ÇOK SEVİMSİZ BİR İNSAN OLARAK KALICAKSIN...

ZINK

AĞZA SIÇL ...

Ersin Abi bu hafta köşende resmen sıçıp sıvamışsın, gerçekten tiksinerek okudum, berbat bir köşeydi.

TANIMADIĞIM BİR OKURUMUZLA GALİBA İKİ AY FALAN ÖNCEKİ % 100 GERÇEK Bİ MAİLLEŞMEMİZ...

Yani beğenmemene üzüldüm tabii ama böyle konuşmak biraz ayıp gelmiyo mu sana da?

Eleştiriye bu kadar kapalı olduğunu tahmin etmezdim!..

...GÖRDÜNÜZ MÜ DOBRA OLAN TARAF GÖRÜNÜRDE HAKLI ÇIKTI... BUNUN İTİRAZI YOK. ARKADAŞIM O ŞARKICI YAVŞAĞA "SENİN DE ŞARKILAR BERBAT AMA BİZ SANA BUNU SÜREKLİ SÖYLEME KABALIĞINI GÖSTERMİYORUZ" DESE YİNE O KÖTÜ OLUR, HER DURUMDA KÖTÜ OLURSUN... O YÜZDEN GERÇEKTEN BİR İYİ NİYET KÖTÜ NİYET DEDEKTÖRÜ ÇIKSIN İSTİYORUM... SİZİN ZATEN FARKETTİĞİNİZ KÖTÜ NİYETİ GÖSTERSİN VE BU ALETİN KARARI KABUL GÖRSÜN, ONAYLANMIŞ OLSUN...

Dİ DİİT!..

EVET .. KÖTÜ NİYETLİ ÇIKTIN...

NE ALAKA YAA İYİ Kİ ALMIŞSIN DEDİM BEN, NE KIZIYOSUN?..

KUSURA BAKMA BEN DEĞİL ALET SÖYLÜYO... HADİ ŞİMDİ SIKTIR GİT OROSBU ÇOCUĞU...

SENİ ORTAK Bİ ARKADAŞIMIZA ŞİKAYET EDİCEM TAMAM MI?!

BT OROSBU ÇOCUĞU Bİ DE SELAMIMI SÖYLE...

uğur gürsoy

ben alpay erdem

• Merhaba.

• Geçenlerde dijitürk'ün tırt kumandası bozuldu. Sordum soruşturdum, **25 Lira**'ya evine getiriyorlar. Ama sen gidip yerinden alırsan **15 Lira**. Benim de o anda ekonomi yapacağım tuttu. Hayatta da yapmadığım şeydir. Dışarı çıktım, "**taksiye bindim**". Ekonomi benim bu yüzden yapmadığım şey zaten. Herkes becerebildiği şeyi yapmalı. Taksi 12 Lira tuttu. Kafadan 2 Lira zarardayım. Bir de taksi şoförünün yol boyunca beni gerim gerim germesi, bana çok kötü müzikler dinletmesi de cabası. Kumandayı aldım, dedim bu defa taksiye binmeyeyim. Bir günde iki kez aynı acıya katlanamam. Minibüs yoluna doğru yürümeye karar verdim. Arkadaş, o kadar sapa bir yermiş ki bu dijitürk'ün yeri, yürü babam yürü, bitmiyor yol. Sıcakta da güneşin altında da tam anlamıyla ebem s.kildi. Acıktım. Şekerim düştü. Dedim bir yerde bir şey yiyeceğim. Yedim çıktım, 8 Lira. Dedim kahve de içeceğim, hararetimi alır, 5,5 Lira. Su aldım 1,5 Lira. Starbucks suyu. Ab-ı hayat sanki. Minibüs yoluna vardım, minibüsler tıka basa dolu, tekrar taksiye bindim 14 Lira. Totalli toplamda **56 Lira**. Şimdi ben evimde oturup keyif yaparken bana kumandamı getireceklerdi. Sadece 25 Lira ödeyecektim. Ekonomi yapayım dedim, günümden oldum, yoruldum yıprandım, 56 Lira ödedim. O kadar üzülüyorum ki anlatamam.

• **İç Mimar Sinan**.

• Günaha dayanabileceğin kadar orman yak.

• Bir çay markasının, **poşet çay sevmeyenlere poşet çay** diye reklamı var.

• Nerede bir, gizli gizli, komşusunun-komşularının faturalarına bakan, kendi faturalarının fiyat aralıklarıyla karşılaştırma yapan bir insan var, kim ne derse desin orada, çok ama çok güzel bir insan var. Onun saçları beyazlarını örtmek için hep boyalı, teni normal esmerin bir level üstünden hallice egzotik.

KAMİL SEVEN ADAM

Kamil sevgim öylesine büyük ki, Kamil Koç'tan başka bir firmayla kesesler seyahat etmem... Dil biletlerimi, bagaj fişlerimi bile saklarım... Eh be Kamil, güzelliğin on para etmezdi ya bu bendeki aşk olmasaydı...

SERİ J Nº 3921 KAMİL KOÇ 1926 Koltuk No. 47 Bagaj Fişi

• Sevgili okur. Kaşının gözünün karası. Biz bu hafta yine durunamadık, zaten yaz geldiğinde biz hiç durunamıyoruz, olmuyo öyle, ben ve agidişim Murat, bisikletlerimizle gölün Sölöz tarafından doğru İznik'e gittik. Gerçi yine yola çıkmadan önce daha apartmandan çıkarken sinirimi bozuverdiler ama. Apartman görevlisi yerleri silerken beni öyle bisikletimle asansörden çıkarken görünce hızla **şikayet var** dedi. Dedim **ne şikayeti yine bu**. **Apartmanın içinde bisiklet taşıdığınız için** dedi. **Ya** dedim **her ay ben bununla mı uğraşıcam**. **Bu konuyu çözmedi miydik**. **Asansör yağlanıyor** dedi. **Neresi yağlanıyormuş** dedim. **Ben bir kere bisikletimi hayatta yağlamam**. **Başka bir yağdır o** dedim. Çıktım apartmandan. Artık az takıyorum bu meseleyi kafama. Çünkü bir keresinde isyanım gayet sert olmuştu. Bisikletle ilgili kanımı çeken inanılmaz bir cahillik var. Bodruma koyacakmışım ben bisikletimi. Kafayı yemişler zahir. Neyse, İznik süper tabii. Yalnız gecesi benim için ızdırap oldu. Otelde kaldığımız odada sineklik var ama kapanmıyor. Kapanmayan sinekliğin ben ta .mına koyiim. (koyayım diye yazılır). Arkadaş, tam uykuya dalacağım, (dalıcam diye okunur), kulağımın dibinde, **vooozzz**, **vuvuzzz**, **vuvuzzella**, sivrisinekler cirit atıyor. Belki ara ara kalkıp on tanesini maalesef artık. Ben de burada meşru müdafaa yapıyorum. Kanımı mı emsinler. Hoş birkaç tanesi emmiş zaten. Duvar kan içinde kaldığında anladım. Gecenin dördü falan oldu artık. Ben sivrisinek peşindeyim. Bir yandan da Murat uyanmasın istiyorum. Ama ışığı da yaktım sivrinin nereye saklandığını bulmaya çalışıyorum. Derken Murat'ın uykusundan apansızın uyanıp, **S.KERTTİM** diyerek sivriyi duvara yapıştırdığı andı birçok anlamda zirve. Bir de sabah hatırlamaması çok komikti. Ertesi gün de gölün öbür tarafından doğru İstanbul'a döndük. Gerçi İznik Gölü'ne özgü bir şeyi yiyemedik ama olsun. (yemek olduğu için adını söylememek). Mevsimi değilmiş. Zaten biz nereye gitsek yol boyunca hayalini kurduğumuz şeye bir türlü ulaşamıyoruz. En acayibi de Uşak'a kuzu sevmeye gittiğimizde yaşanmıştı. (hayata bak, Uşak'a kuzu sevmeye gitmek). Mudanya'dan bisikletlerimizle üç günde Uşak'a gittik. Yol boyunca kuzu sevmenin hayalini kurduk. Uşak'a bir gittik ki, kuzunun da mevsimi geçmiş. Biz yoldayken büyümüş şerefsizler. Uşak'taki arkadaşım, **komşunun ahırında bir kuzu kaldı ama o da koyun oldu olmak üzere, bence hemen gidersek koyun olmadan yetişebiliriz** dedi. Hemen gittik. Ahırın kapısı açıldı, içerde bir **hay-van** var. Kocaman toparlak bir şey. Ama hani inceden de bir karanlık ortam var, gözlerini böyle hafif de kısarak bakarsan kuzuyu da andırıyo. Dedik **biz bu şeyi sevicez**. **O kadar yol geldik**. **Ya herro ya merro**. **Kuzuymuşçasına**. **Artık bu saatten sonra bizim için bir izzetinefis meselesidir bu**. Şimdi kuzu dediğin de kucakta sevilir. Onun dadı orada. Ellerim bitişmiyor ki kucağıma alabileyim. İki kişi yardımlaşa kucağımıza aldık ama belimiz de büküldü. Öyle ahırda fotoğrafımız var sıkıntılı ter dökerken. Bir keresinde de Çanakkale'ye midye yemeye gitmiştik. (sıradan yiyecek olduğu için yazabilmek). Bandırma'dan yine bisikletlerimizle iki günde. Bu defa hakikaten de midyeyi bulunca bugüne kadarki bütün hayal kırıklıklarımızın acısını midyeden çıkardık. O kadar çok yedik ki cıva zehirlenmesinden az kalsın gidiyorduk. Böyle de bir anımız vardır.

• Sevgilerimle.

alpayalpayalpay@gmail.com www.alpayerdem.com twitter.com/alpayalpayalpay

BARIŞ VE DİĞER ÖBÜR HERKES

OKY

İyi ya da kötü, herkesin kendine ait bazı fikirleri vardır herhangi bir konuda... Genelde susmayı tercih ettiğim için pek dikkat çeken birisi olamadım hiç...
"Dikkat çekmek!.." Sanırım bu tür bir çabanın ilk önce içinizde olması gerekiyor...

"Silik" bir karakter olmak benim kendi kendime yüklediğim bir özellik değil" demenizin de bir anlamı yok... Toplum içinde kendinize, minicik de olsa bir yer edinebilmenizin altın kuralı olmuş sanki bu kavram:
"Dikkat çekmek!"

Ailenizden sevgilinize, öğretmeninizden, arkadaşlarınıza,

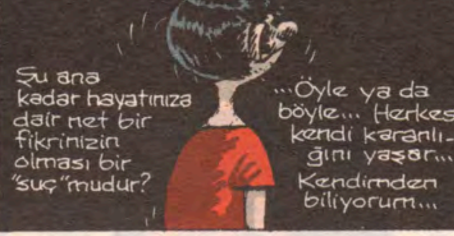
...Her okuduğum kitap başka başka fikirleri, her seyrettiğim film bir dolu farklı bakış açısını, her konuştuğum insan türlü türlü düşüncesi ile bana birşeyler anlatıyor... Sizi bilmiyorum ama inanın benim kafam karmakarışık.

"Politik olarak doğru" olan bütün o bariyerlerle nasıl başedebileceğimi bilmiyorum artık...

...Silik bir karakter olmanız hiçbir şeye dair fikriniz olmadığı anlamına mı gelir?..
"Susmak bazı zaman en büyük cevaptır"a karşılık, "korktuğunuz için susmak"ın karşılığı nedir?..

...Çekingen bir yapıya sahip olmak ya da ne biliim korkak olmak kendi kendime kararını verip üstüme aldığım kendi sorunlarım mıdır?..

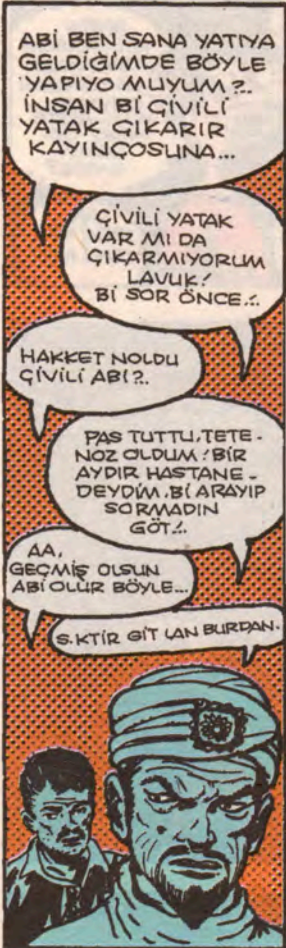
Tribal

Enfeksiyon

C. Üstün

Ayrıntılar

m·e·t·i·n·f·i·d·a·n·

Cahil misiniz Nesiniz

Şu hayatta, aslında bi çok şeyi yannış biliyoz! Kesinnikle doğru olduğuna emin olduğumuz bazı bilgilerin, yüzde doksansekizi hatalı. Tam cahillik yani! İşte, o salakça bilgilerin doğruları:

Karıncalar:

Bi çok yerde "karıncaların, kendi ağırlıklarının on katını felan taşıyabildikleri" söylenir hep. Yalan! Karıncalar aslında, sadece kendi ağırlıklarını kaldırabilir! Taşıdığı o dev gibi şeyi (çekirdek kabuu filan) kendi vücuduna özel bi salgıyla yapıştırıp, onla tüm benliğiyle bütünleştiği için; kendi ağırlığının dışında bişey olarak görmez bu maddeyi! Sonuçta, sadece kendini taşımaktadır o anda. Doğruya doğru!

Uçaklar ve Kuşlar:

Okulda felan, "uçaklar icat edilirken kuşların uçma sisteminden esinlenildiği" söylenir hep. Yalan, yanlış! İlk uçak tasarlanırken, aslında önce arabalardan esinlenilmiştir! Ama o zamanlarda henüz araba da tam icat edilmediği için, uçak taslakları çizen Alex Zoraham'ın esinlenmesi yarıda kalmış, hemen gidip yakın bi mühendis arkadaşından esinlenmiştir. O arkadaşı da bu esinlenmenin üstüne farklı bi esin katıp, ayrıca dinozorlardan esinlenmiş, sonra bu yeni esinini bi tüccara satmıştır. Tüccarın raflarındaki esinler birbirine dolanınca, artık kimin hangi esini nerden esinlendiği iyice karışmış, gümbürtüye gitmiştir. Ama kuşlar diildir, bu esin. Yani, kesin!

Müzik Kulaklığı:

"Volkmenden felan kulaklıkla müzik dinnerken, aşırı sesin kulaklık zarına zarar verdiği" söylenir halk arasında. Külliyen yalan. Ne manyakça bi yannış. Bi kere, kulak zarı esnektir! İstediğiniz kadar açın, yırtılmayabilir. Esner çünkü! İlle de kulağın kanaması gerekmez. Yani doya doya, kulaklarınız kanayıncaya kadar rahatlıkla yüksek sesle müzik dinneyebilirsiniz kulaklıkla! Zaten kanama gerçekleşmeden beş saniye önce, "Viccip!" diye, orta beyinden bi ses duyulmaktadır. O iç sesi duyduğunuz anda müzik sesini kısarsanız, hiiç bir sorun yok.

Yumurta:

Gene halk arasında, "Pişmemiş bi yumurtanın tam üstüne, dikine kuvvetlice bastırırsak, asla kıramayacağımız!" söylenir. Ne adice bi yalan! Şu halk, bazen çok salak olabiliyo. İyi ki bizler gibi, onlara doğruyu nakleden köşe yazarları var! Yumurtaya gerçekten öyle bastırın, anında kırılır! Peki, niçin kıramıyoz? Çünkü, bu ilginç deney hoşumuza gittiği halde, elimize o salya gibi iyrenç yumurta akı filan bulaşıcak diye tırsıyoz, tam bastıramıyoz asla! Gülecek gibi oluyoz heyecanla, bu sevimli ama gergin deneyin baskısı ile dişlerimizi sıkıyoz; ama asla güçlü bastıramıyoz! Sonuçta dünyadaki "yumurtaları dikine bastırınca kıramama deneylerinin" sadece yüzde onu başarıya ulaşıyor. O yüzde on'un da, gene biraz çekindileri için tam bastırmadıklarını söyleyebilirim! Biraz daha abansalar bi saniyede kırabilirler. Ne yanlış bişey!

Sansar:

Bi çoğumuz, "sansarların gebelik süresinin 55 gün olduğunu" sanmaktadır. (Ben hariç!) Ne salak bi yannış bilgi dii mi? Aslında, sansar hayvanının gebelik süresi, sadece, evet sadece 49 gündür! (Bu doğru bilgiyi arkadaş ortamınızda kullanıp, onlara küçük bir bilgi ziyafeti çekebilirsiniz! "Sansarların gebelik süreci sence kaç gün?" diye sorup, bıyık altından gülümseyerek, usulca lafa dalın. "Bana ne lan, çok da sgimdeydi" diyen bi densiz çıkarsa; ona hemen lönk diye hazırcevap yapacağınız, Sig'le ilgili güzel bi bilgi de vereceğim birazdan:

Penis:

Erkek cinsel organı penis için, "tam üstünden dikine bastırılırsa, zorlanıp kırılacağı!" söylenir. Yalanca bi serbest yanlış! Öküzce bi cahillik. Aslında bir penis, kendi ağırlığının tam 35 katını kolayca taşıyabilmektedir! Testislerin yan desteği ile hele, 45 katını! (Bu bilgiyi verin bakalım. "Ne iyrençsin yaa" şeklinde bi tepki alırsanız ortamda (ki sanmıyom, insannar cinsellikli bilgileri ve şakaları acayip seviyolar!) ama yine de birisi rahatsız olursa, ona da "rahat olmakla" ilgili şu ilginç bilgiyi sunabilirsiniz:

Esprici:

Karikatüristlerin felan, garigatör esprisi bulurken çok rahat, doğal oldukları; akıllarına ilhamla gelen komik bişeyi hemencik kağıda çizdikleri söylenir halk arasında. Ne vahim bi yalan, ne süper bi yannış. Eğer ilham ablayı bekleselerdi sürekli; çalıştıkları dergiler üç ay gecikmeli çıkardı hep! İlhamla gelen fikirler ve espriler, yılda dört beş kez felan olur en fazla. Geriye kalan tüm düşünceler, kafa patlatılıp ve dötten terler akıtılarak ve de genelde son anlarda masa başında titreyerekten, çeşitli espri bulma teknikleri uygulanarak bulunur. Gerçi. bu espri bulma tekniği denilen şeyi son aşamaya kadar gözlemleyip de bir kaydını tutan olmamıştır şu güne dek. Sayın Froyd ağbimiz bile, sadece "çekmece" olayına kadar yapabilmiştir açılımı: "Fikirler ve kısa düşünceler, ve yarım yamalak hayâller, küçük esinlenmeler, dilin ucundaki tatlı ve acı kelimeler; hepsi beynimizin içine, küçük bir kapla dökülüyormuş gibi bırakılır! Beyin, bütün bu ham malzemeleri, kendi içindeki "Orantılama", "Zıtlık oluşturma", "Kıyaslama", Ayrıştırma", "Benzeştirme" gibi refleks tepkilerle dürtüp karıştırarak, hedef arayan zihne bir tek bir çözüm üretmeye başlar. Bir süre sonra (saatler, hattâ günler sonra bile olabilir bu! Çünkü üzerinde ayrıca düşünmeye gerek kalmaz, artık beyine çalışabileceği malzeme verilmiştir) zamanı geldiğinde, küçük akıl koridorundan Zihin Çekmecesi'ne kendiliğinden, Tlank! diye tatlı bir fikir düşer!." İyi ama, böyle bilimsel bi gerçek, samimiyeti öldürür mü?. Hayır, öldürmez!. Böyle teknik şeylerin bi mizah yazısında, tam da ne güzel mizah yaparken anlatılması samimiyeti öldürür mü peki?. Hayır, öldürmez!. Peki, erkek leoparların bazen kendi yavrularını da öldürdüğü söyleniyo, o şey doğru mu!?. Hayır, öldürmez!. Peki?. Hayır!.

Tekrar:

Gene halk arasında (ah şu halk!) "Bi kelimeyi ard arda ve hızlıca söyleyince, o kelimenin kulaa komik geliceği" şeklinde yannış bi bilgi vardır. Ne kadar acı ve de zavallı bi bilgi. Alın bakalım ne alakâsı var; şu kelimeyi ardarda defalarca söyliycem şimdi: "Kül tablası, kültablası, kültablası, kültablası, kültablasıkültablasıkültablasıkültablasıkültablasıkültablasıkültablasıkültablasıkültablası kültablasıkültablasıkültablası!." Burda ayıp olmasın, yani yer işgal etmiyim diye, sadece 16 kez söyledim ardarda. Fekat 128 kez söylesem de o kadar komik olucağını sanmıyom hiç! Ne biliym, 523 kere söylersek ard arda, birazcık gülümsetir belki. (Boş bi vaktimizde burada deneriz gene!)

Sataşma!

Yine süper bi yannış bilgi: Çoğumuz, "Anlaşmazlıkları ve Çatışmaları karanlık güçlerin çıkarıp bizi huzursuz etttiğini, ayrıca kurnaz ve hırslı bazı kişilerin bu savaş ortamlarından kazanç sağladığını" felan sanırız! Eşşekler gibi bi yalan, delice ve salakça bi hatalı bilgi. Kimsecikler felan kışkırtmaz! Çatışmalar bi kerem kimse dokanmadan, kendi kendiliğine çıkar: Her şehirde, ovada ve yaylada, yabani "çatışmacık" bitkileri vardır; bunların yaprağında, küçük zehirli "çatışmacıklar" yetişir, ve koparılmaya bile gerek kalmadan, karbonsiberoksitle havaya karışarak, insanların çatışma borucuklarından sinsice içeriye sızar; sonra da bizleri kendimizle ve başkalarıyla çatıştırır!. Öyle bilip bilmeden insannarı savaş tüccarlığı felan ile suçlamak, tam bir cahil refleksidir! Hieepşieah! Aha benim de genzime kaçtı şu an, olabiliyo işte. Sizle çatışıp kalbinizi kırmadan, hemen iyi günner diliyim bari.

gelen kutusu

Serdar KAR

Emir SAĞLAM

Ersin GÜNDOĞDU

Barış Cem ŞAHİN

Ömer Göksel

Barış ÖZKAN

Merkut ÇÖREKÇİOĞLU

Emre ÖKSÜZ

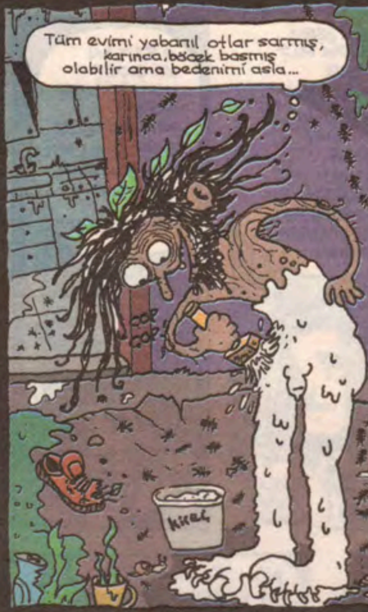
UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 24 Haziran 2010 | Sayı: 147
Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

YAYINCI MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Nuri Açar (nuri@uykusuzdergi.com)

Grafik: Hakan Karataş - Fırat Yaşa - Vasıf Terim **Kaligrafi:** Şevki Sayışman
Halkla İlişkiler: Elvan Aktaş (caglar@uykusuzdergi.com) **Muhasebe:** Münire Tahirler
Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: Gemi Matbaacılık İnşaat ve Turizm Sanayi Ticaret LTD. ŞTİ. Tel: 0 312 353 29 61
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22 **Abonelik:** **Yurtiçi:** 99TL **Amerika:** 100$ **Avrupa:** 70€ **Uzakdoğu:** 120$
IBAN Numaralarımız:
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 **USD:** TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 **EUR:** TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

GÖKSU GÜL

YAVUZ ÖZTÜRK

OTİSABİ

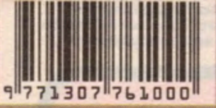
YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

1 TEMMUZ PERŞEMBE
SAYI: 2010/27 No: 148
1.75 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 2.00 TL.

www.uykusuzdergi.com

UYKUSUZ

Cumhurbaşkanı Abdullah Gül, 86 bin şehit ailesi ve gazilere yönelik özel bir çalışma başlatılması talimatı verdi. Yapılacak düzenlemeyle terör saldırılarında yaşamını yitiren asker yakınlarına da 'övünç madalyası' verilecek…

TA TAAM!..
BİR İYİ BİR DE KÖTÜ HABERİM VAR...

Akşamsefası

EMNİYETTE ÇOK ACAYİP BİRİ VAR

Radikal Gazetesi Haber Koordinatörü Ertuğrul Mavioğlu ve gazeteci Ahmet Şık'ın Ergenekon Davası üzerine yazdığı iki ciltlik "Kırk Katır, Kırk Satır" isimli kitaba piyasaya çıktığı gün soruşturma açıldı. 1116 sayfalık kitabı mesai bitmeden okumayı başaran entelektüel emniyet görevlisinin ismi açıklanmadı...

BİŞEYLER DUYDUM

YOLA DEDE KORKUT'LA DEVAM EDİYORUZ.

önemli 20 kişiden biri olarak seçtiği Evliya Çelebi'nin "Seyahatname"sini 'müstehcen' olduğu gerekçesiyle toplatmaya karar verdi. Daha önce de Karagöz-Hacivat ve Nasrettin Hoca'nın terbiyesizliğiyle ilgili tartışmalar yaşanmıştı...

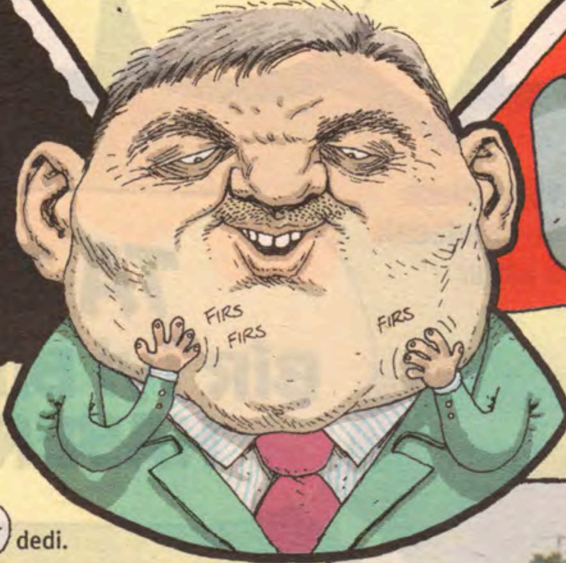
BEHLüL KAÇMADAN YETİŞELİM!

AŞK-I MEMNU'NUN FİNAL GECESİ, MECLİS'TE KARAYOLLARI TEŞKİLAT YASASI'NIN GÖRÜŞMELERİ SÜRERKEN OYLAMA İÇİN YETERLİ SAYIYA ULAŞILAMADI. BUNUN ÜZERİNE AKP YÖNETİCİLERİ, EKRAN BAŞINDAKİ MİLLETVEKİLLERİNİ MECLİS SALONUNA ÇAĞIRMAK ZORUNDA KALDI. KOŞA KOŞA SALONA GELEN VEKİLLER, DİZİYE YETİŞEBİLMEK İÇİN TBMM BAŞKANVEKİLİ GÜLDAL MUMCU'NUN OYLAMALARI ELEKTRONİK SİSTEMLE YAPMASINI İSTEDİ. İSTEKLERİ KABUL EDİLEN VEKİLLER, HIZLA YAPILAN OYLAMA SONRASI KOŞARAK SALONDAN ÇIKTILAR...

Tam sırası..

Tüm Türkiye artan terör olaylarını konuşurken, Cumhurbaşkanı Abdullah Gül, Türkiye'nin kentsel alanlarını, ormanlarını, doğal kaynaklarını yabancı ve yerli sermayenin talanına açan iki kritik kanunu onayladı...

YEDEK OYUNCU

Kanada'nın Toronto kentinde yapılan G-20 zirvesinde Obama ile Tayyip Erdoğan arasında yapılan görüşmenin planlanandan bir saat geç başladığı anlaşıldı. Sebep, Obama'nın seyrettiği ABD-Gana maçının bir saat uzaması...

KOMİK VİDEO

Ulaştırma Bakanı Binali Yıldırım, Youtube için, "BU SİTE TÜRKİYE CUMHURİYETİ İLE MÜCADELEYE GİRİŞTİ AMA TÜRKİYE ASLA BU DURUMU KABUL ETMEYECEKTİR..." dedi.

NEŞELİ GÜSAMETTİN DÜNYAYI DOLAŞIYOR

Tayyip Erdoğan'ın akrabası olan Eyüp İlçe Milli Eğitim Müdür Vekili Güsamettin Erdoğan'ın **4 yılda 160 ülke** gezmesi, CHP tarafından *"Bu müdürün masraflarını kim karşılıyor?"* sorusuyla Meclis'e taşındı. Güsamettin, kendisine Kapodokya gezisi sırasında ulaşan gazetecilere, Dünya barışına katkı sağlamak için bu gezilere çıktığını belirttikten sonra misyonunu nefis bir benzetmeyle taçlandırdı: **"*Bir hikâye var ya orman yanıyormuş da, serçe gagasıyla yangına su getirmiş. Yangını söndürecek olan ben değilim. Ben oralara gagamla su taşıyorum...*"**

3. SİBEL CAN 3. DÖNEMİ

Hayatı yaptığı diyetleri kamuoyuna açıklamakla geçen Sibel Can, en son geçen temmuz ayında yaptığı diyet sayesinde 7 kilo vermişti. Bu 7 kiloyla birlikte Sibel Can'ın son 7 yılda yaptığı açıklamalara göre verdiği toplam kilo 152'ye ulaşmıştı. 7 yılda aşağı yukarı 2.5 adet Sibel Can'ın eriyip sonra tekrar oluşması üzerine yaşanan bu korkunç biyolojik döngü şimdi yeniden başlıyor. Sibel Can, son dönemde aldığı kiloları vermek için geçen hafta yeni bir diyete başladığını kamuoyuna duyurdu. Bilginize...

aaaaaaaaaa!!!

Amerika'daki şov programlarında *"Bir avuç fındık!"* dediğinde "Vooooo!", "İşte brokoli!" dediğinde "Ooooo!" diye bağıran bir seyirci kitlesine sahip Doktor Mehmet Öz, aldığı bu gazla ülkemizde de sağlıklı yaşam önerileri vermeye devam ediyor. Geçen sene, *"Hafta içi bir, hafta sonu günde iki defa seks yapılacak"* diyerek hepimizi tanımsız bir boşluğa sürükleyen Mehmet Öz, bu sene bambaşka bir mucizeyle geldi: F vitamini! İmkânsız seks önerisinin ardından F vitaminiyle umuda kapılanlar, açıklamanın devamında Mehmet Öz'ün yeni bir şakasıyla (şovuyla) daha karşılaştılar. Doktorun 'F vitamini' dediği şey, "Friendship" (arkadaşlık) kelimesinin baş harfi çıktı...

BU TATİLİ 5 YIL BOYUNCA UNUTAMAYACAKSINIZ!

BANKALAR, TÜKETİCİLERE YAZ TATİLİ İÇİN "CAZİP" İMKÂNLARLA KREDİ VERMEYE BAŞLADI. TATİL KREDİLERİNDE VADE 60 AYA KADAR ÇIKIYOR...

İstanbul'da aile hekimliği uygulamasına geçiliyor. Doktor başına ortalama 700-800 aile düşecek.

Asgari ücrete 22 TL zam yapıldı.

Abisini kaybeden arkadaşımız Erdal Belenlioğlu'na baş sağlığı ve sabır dileriz.

Gençlerimizin aylarca gece gündüz beklediği siperlerde bir fotoğraf çekimi süresince kahramanlık yapma yarışı sürüyor. "Siperde çömelme" tartışmasına Kemal Kılıçdaroğlu da sipere gidip ayakta dikileceğini söyleyerek katıldı.

KAÇ YIL OLDU?

- Cübbeli Ahmet Hoca, çocukken kibrit kutusundan cami, çöplerinden de cemaat yapıp onlara namaz kıldırdığını açıklayalı **1 yıl...**
- DP'den Şişli belediye meclis üyeliğine aday olan manken Şebnem Schaefer, seçimi kaybettikten sonra yeni ideallini "*Hedefim Almanya Dışişleri Bakanı olmak,*" olarak açıklayalı **1 yıl...**
- Yılancı Hacı Macit, Uğur Dündar'ı akrep sokmalarına karşı efsunladıktan 10 yıl sonraki ikinci karşılaşmalarında, efsunun devam ettiğini ispat etmek için akrebi Uğur Dündar'ın koynundan içeri atalı **19 yıl...**
- Müslüm Gürses, Adana yakınlarında geçirdiği bir trafik kazası sonrası öldü sanılarak morga kaldırılalı tam **32 yıl** olmuş.

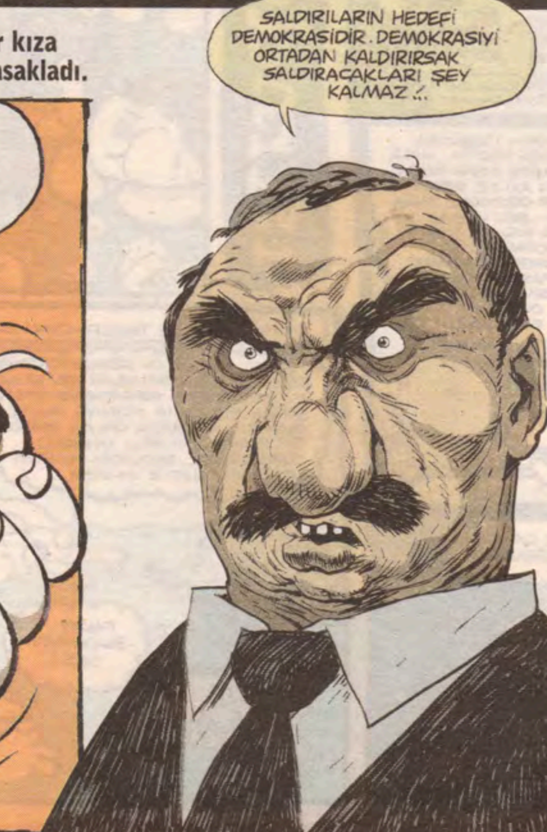
TOBB'nin girişimiyle 1 milyon gencin mesleki eğitim görürken günde 15 TL harçlık alması planlanıyor.

Artan PKK saldırıları sonrası, "olağanüstü hal ilan edilsin", "sınır kaydırılsın", "idam cezası geri gelsin" gibi öneriler tartışılmaya başlandı...

Amerika'da Federal Hükümet, 6 yaşındaki bir kıza terörist muamelesi yaparak uçağa binmesini yasakladı.

Barış UYGUR

■ Eğer kuzey ülkelerinin çocukları, körling'i bir olimpik spor olarak kabul ettirdiyse biz de mahalle arasında oynadığımız çiviyi pekâlâ dünyaya tanıtabilir, bu alanda dünya liderliğine oynayabilirdik. Ama vizyon yok. Vizyon nedir bilmiyorum ama bir başarısızlık olunca hemen vizyon yok diyor televizyondaki abiler, demek ki vizyon yok.

■ Ağız kokusunu yenmeye yönelik envai çeşit ürün var ki bunların en önde bayrak sallayanı sakız. İşte bu fikirden yola çıkarak ayak sakızını öneriyorum. Nasıl biraz soğan yiyince ağzımıza iki sakız atıyorsak, ayakkabının içine iki sakız atsak, yolda yürüdükçe alsa ayak kokusunu, tahmin ederim ki büyük ticari başarı olur. Bence denensin, devir inovasyon dönemi.

■ Bu yazıyı otobüste yazmaya başladığım için, konu ararken sağıma soluma bakıyorum ve gözüme de elbette bir alay tabela ilişiyor. Ama bunların en acayibi, ne olduğunu anlamadığım Google tabelası. Beylikdüzü'nde, E-5'in Migros tarafında bir an için gözüme ilişti. Rica ediyorum şu Google tabelasının bir fotoğrafını çekip gönderin de neymiş anlayalım. Ha Google Beylikdüzü'ne yerleştiyse de ulaştırma bakanına haber verin, gitsin bir ziyaret etsin, o kadar yakınıyordu, nerede bu devlet, nerede bu Google diye.

■ İkinci tabela Yeşil Vadi Arsa Ofisi. Bana kalırsa yanlış bir seçim. Zira ben ve birçokları için Yeşil Vadi demek itilaflı, mahkemelik, Tosun Paşalık bir arazi demek. İnsan Yeşil Vadi arsa ofisinden arsa alırken ifrazlı mı değil mi diye tereddüt eder. Ha bu arada ifrazlı arsa nedir zerre bilmiyorum ama ifraz kelimesini kullanma fırsatı karşıma çıkmış, affetmem. İşin de garipliğine bakın, hayatım boyunca ifraz kelimesini kullanmadım ama şimdi bir paragrafta beş kere geçiverdi.

■ İnsan büyüdüğünü farklı şekillerde anlıyor. Ben artık yetişkinliğe adım attığımı bu hafta anladım. Yıllarca en çok sevdiğim adamlar geldi konsere, Slayer, Anthrax, Megadeth aynı sahnede çalacak; ben ki zamanında Metallica konserine gitmek için bile annemin kredi kartını çalıp bilet almış adamım, gitmemem imkân dâhilinde değil gibi, ama gitmedim işte. Şimdi dergideyiz, Ersin'le Oky üç saattir, "Megadeth böyleydi, Slayer şöyleydi" diye konuşuyorlar, az biraz içim gidiyor ama düşünün hala camdan da atlamadım, Oky'ye de Ersin'e de mutfaktan bir bıçak alıp saplamadım. Demek ki artık yetişkin oldum. Zaten geçen gün de kardeşim pijama hediye etmişti, altlı üstlü.

Bu Oldu: Dünyanın en saçma siyasi yürüyüşünü yaptık!

Efendim doksanlı yılların ortası, iktidarda DYP ve SHP koalisyonu var ama inceden Refah Partisi de siyasi hayatımızda ağırlığını hissettirmeye başlamış. Tayyip Erdoğan'ın belediye başkanı seçileceği yerel seçimlere bir ay falan var, Hasan Mezarcı henüz altın yaldızlı sarıları çekip ortalıkta büyük rap yıldızı gibi dolaşmıyordu. Dolaşmıyordu da, her nasıl olduysa Hasan Mezarcı Atatürk hakkında hayli yakışıksız ifadeler mi kullanmıştı ne, büyük bir infial yaşanmıştı.

YAŞASIN PUNK'LARIN KARDEŞLİĞİ

Bir pazartesi günü her liseli gibi (liseli detected) küfür ede ede okula geldim. Okulda müdür muavini hocamız alt sınıflardan bir grup öğrenciyi ayırdı, sonra da o zamanlar birlikte kaset tezgâhı açtığımız Erol Babaoğlu'yla beni yanına çağırdı. "*Çocuklar, söylenti var, milli eğitim bütün okullara yazı yazmış, bütün okullar Taksim'de düzenlenecek mitinge çağrılmış diyorlar ama bizim okula henüz yazı gelmedi, öğretmen arkadaşlarımızı resmi olarak görevlendirsek olmaz, şimdi kimseyi göndermezsek de olmaz. Biz sizi izinli yazalım, siz alın bu çocukları, hep beraber mitinge katılın*" dedi. Bu arada okulda bu görev için aklı başında gibi görünen iki öğrenci olarak seçilmemiz de ciddi bir değerlendirme sorunu ya, ayrı mesele.

Bizim için pazartesi pazartesi üstelik hocanın izniyle okulu kırmak hayli cazip göründüğünden önerinin üzerine anında atladık tabii. Çocukları Cağaloğlu'ndan alıp Taksim'e kadar yürüteceğiz, yolda da slogan atacağız. Sloganlar aşağı yukarı aynı şeyler: "Mollalar İran'a", "Türkiye İran olmayacak", "Mezarcılar Mezara" falan gibi şeyler. Yol boyu giderken ilk durak İran konsolosluğu olduğu için zaten orada kitabına uygun bir şekilde sloganları icra ettik. Muhtemelen konsolosluk çalışanlarının şaşkın bakışları altında "Türkiye İran olmayacak!" diye bağırdık durduk. O zamanlar Türkiye olsa olsa bir İran olma tehlikesi yaşıyordu, Rusya geride kalmıştı, Malezya hakkındaki bilgimiz henüz sadece Sony walkman'lerimizin üretildiği ülke olmasından ibaretti.

Babıâli yokuşundan aşağı inmeye başlayıp da değerli hocalarımızın görüş ve müdahale alanından hayli uzaklaştığımızı anlar anlamaz hep beraber cıvıdık. Önce "Mezarcılar Mezara" şeklindeki sloganı, önünden geçtiğimiz her iş yerine uyarlamaya başladık. Sıhhi tesisatçının önünden geçerken "Muslukçular Mezara, Muslukçular Mezara!" diye bağırıyor, düğün davetiyesi üreten firmanın önünden geçerken sloganı "Düğüncüler Mezara!" diye değiştiriveriyorduk. Kimi esnafın tabelasına "Özhanlar ticaret Lay lay lay lay laay" diye tezahürat yapıyor, esnafın da sevgisini topluyorduk.

Yaklaşık yüz kişi Eminönü'nde, Milli Amigo Birol'un kendisiyle aynı adı taşıyan büfesinin önüne vardığımızda Erol bütün grubu durdurdu ve "*Arkadaşlar, şimdi hepimiz milli amigo Birol abimizi alkışlayalım!*" dedi. Birol abi büfesinden çıkıp da yüz öğrencinin kendisini alkışladığını görünce, o kadar çok duygulandı ki gözleri doldu. Hazır Birol abi büfesinden çıkmışken Erol çocukların bir kısmını sıraya soktu, hepsine Birol'un elini öptürmeye başladı. Küçücük çocuklar elini sırayla öptükçe Birol abi iyice duygulandı, gözyaşları içinde bize "Ben her maçta ülkemi destekliyorum, devlet de beni desteklesin artık!" temalı el ilanını verdi.

Daha sonra bütün grup, yine sloganlarla ve yanımızdan geçenlere Birol abimizin el ilanını dağıtarak Galata Köprüsünün üzerine çıktık. Sabahın köründe ansızın yüz öğrencinin birden "Allah versin! Şak şak şak! (alkış sesi) Allah Versin!" diye bağırdığı dilenci abi meslek değiştirmiş midir bilmiyorum ama "Rastgele Kaptan! Şak şak şak! Rastgele Kaptan!" diye selamladığımız balıkçı arkadaşlar bizi hayli sevdi.

Amacını iyice unutan ve sloganları gittikçe saçmalaşan grubumuz Karaköy'den Taksim'e çıkarken, oradaki bir liseden önümüze üç tane çocuk çıktı, ellerinde bir de Türk bayrağı, önümüzde yürümeye başladılar. Biz eskisi gibi "Türkiye Anarşist Punk Cephesi!", "Türkiye Nihilist Boyutsal İmge!" gibi hiçbir anlam ifade etmeyen sloganları bağırmaya devam ederken önümüzdeki üç öğrenciden biri "*Lütfen kortejde gayri ciddi davranışlarda bulunmayın!*" diye bizi uyardı. Ama arkasındaki insanların kendi okulundan olmadığını görünce de bir hayli paniğe kapıldı. Yanındaki diğer ikisiyle falan konuştular, meğer bunlar bizim grubu her nasılsa kendi okullarının korteji sanıp atmışlar kendilerini önümüze. Her neyse bunlarla bir hayli kafa bulup yolumuza devam ettik.

İstiklal Caddesinde Vanzetti gömleklerinin önünde "Türkiye İtalya Olmayacak!", İsveç konsolosluğunun önünde de "Türkiye İsveç olmayacak!" diye bağırırken yavaş yavaş sağımızda solumuzda muhtemelen kendilerine resmi yazı ulaşmış başka okulların, öğretmenleri kontrolündeki kortejleri de belirmeye başladı. Birkaç öğretmen gelip "*Yavrum siz hangi okuldansınız, başınızda kimse yok mu?*" diye yanaşsa da bize pazartesi pazartesi okul kırdıran hocamızı üzmemek için "biz kendimiz geldik" dedik, okul armalarımızı sakladık. Bizim grubu daha eğlenceli bulan bazıları, misal Avusturya Lisesinden İlker diye bir kardeşimiz bize katıldılar ama çoğu kulaklarından tutulup çekilerek kendi kortejlerine geri götürüldüler. Hollanda konsolosluğu önündeki "Türkiye Hollanda Olmayacak, Türk Genci Esrar İçmeyecek!" ve Fransa Konsolosluğu önündeki "Matmazeller Fransa'ya! Matmazeller Fransa'ya" sloganlarımız mesela, civardaki resmi kortejlerden tepki aldı.

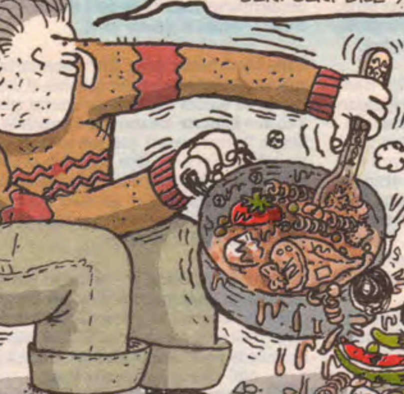
Meydana girdiğimizde Tansu Çiller ve Murat Karayalçın henüz teşrif etmişlerdi. Bize verilen görevin yüz kişilik grubu alana götürmekle sona erdiğine karar vererek çocukları orada bırakıp İstiklal Caddesine geri döndük. Sağda solda biraz takıldıktan sonra gün Tünel'de bir stüdyo'da solak olduğu için stüdyodaki gitarı zar zor çalan Oğuz, sürekli aynı şarkıyı söyleyen Erol ve bir türlü davul çalamayan bendenizle kapandı. Yani evet, bu da oldu; hayatımın en saçma siyasi eylemine imza attım.

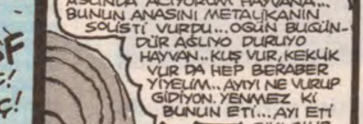

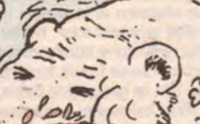

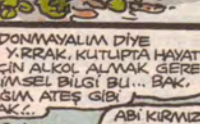
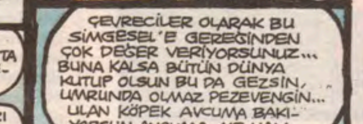

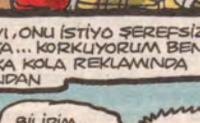
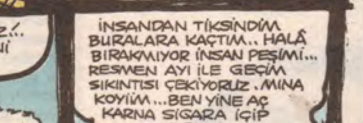

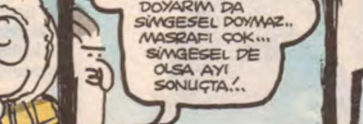

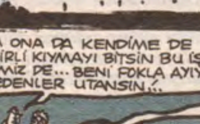
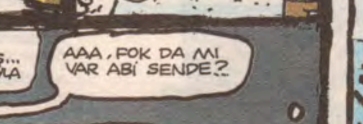

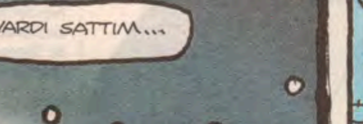

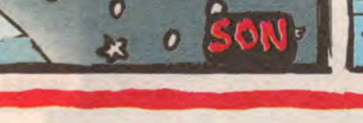

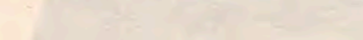

SİMGESEL AYI
SİMGESEL! ÇİÇCCUUUUUUUU! GEAH SİMGESEL, GEAH SİMGESEL! MUÇ MUÇ MUÇ!.. PÇÇCK! PÇÇUK!.. MÜAH! GEAH!
AMAN ABİ DUR, KÜRESEL ISINMAYI SİMGELİYOR HAYVAN! RAHAT BIRAK!
GEAH!
IRÇ.. IRÇ... IRÇ... IRÇ...
H.SKTİR GELİYO!..
GELİCEK TABİ, ALIŞTIRDIM ONU... SKE SKE GELİCEK!
IRÇ.. IRÇ.. IRÇ... IRÇ...
VAY BE MÜTHİŞ!..
FATA FATA FATA
BRÜFST BRÜFST
DUR ABİ KUTUP AYISINA AKŞAMKİ YEMEK VERİLİR Mİ... SOMON YER O SADECE...
HERŞEYİ YER BU İBNE HERŞEYİ YER... İMKANI OLSA SENİ BENİ BİLE YER!..
HARŞF HARŞF! IRÇ! IRÇ! IRÇ! HARFŞ HARFŞ
ASLINDA ACIYORUM HAYVANA... BUNUN ANASINI METALİKANIN SOLİSTİ VURDU... OGÜN BUGÜNDÜR AĞLIYO DURUYO HAYVAN.. KUŞ VUR, KEKLİK VUR DA HEP BERABER YİYELİM.. AYIYI NE VURUP GİDİYON. YENMEZ Kİ BUNUN ETİ... AYI ETİ SIKI OLUR, PİŞİR PİŞİR DİŞE GELMEZ, SERT OLUR!
HARFS HARFS
ZEVKİNE SIÇİİM CEYMİS HETFİYILD... DAHA DA BOŞ YERE ÇALMA DİNLEMEM METALİKANI.. BİR KERE BAŞINDA FOTO ÇEKTİRDİLER GİTTİLER... BEN GÖMDÜM CENAZEYİ. ŞU DÜNYADA METALİKAYA DA GÜVENEMEYECEKSEK KİME GÜVENİCEZ BİZ KİME!..
ABİ SEN İÇKİLİSİN!..
KUTUPTA DONMAYALIM DİYE İÇİYORUZ Y.RRAK. KUTUPTA HAYATTA KALMAK İÇİN ALKOL ALMAK GEREKİYO... BİLİMSEL BİLGİ BU... BAK. ELİM AYAĞIM ATEŞ GİBİ DOKAN BAK!..
Beton... Beton.
ABİ KIRMIZI TUBORKLA OLACAK İŞ Mİ BU? içme artık..
KIRMIZI TUBORG
ÇEVRECİLER OLARAK BU SİMGESEL'E GEREĞİNDEN ÇOK DEĞER VERİYORSUNUZ... BUNA KALSA BÜTÜN DÜNYA KUTUP OLSUN BU DA GEZSİN, UMRUNDA OLMAZ PEZEVENGİN... ULAN KÖPEK AVCUMA BAKIYORSUN AVCUMA.. NE HALA ROARLIYORSUN!..
ROARR! ROARR
ROARLAMA LAN, SKERİM ROARLAMANI!..
YEDİRİCEM EN SONUNDA ZEHİRLİ KIYMAYI, ONU İSTİYO ŞEREFSİZ!.. SAĞI SOLU BELLİ OLMAZ, HAYVAN SONUÇTA... KORKUYORUM BENİ YİYECEK DİYE... YILBAŞI GELSİN KOKA KOLA REKLAMINDA OYNATICAM SİMGESELİ... EN AZINDAN ET GİRSİN HAYVANIN KARNINA DA NEFSİ KÖRELSİN, YOKSA ELDE YOK AVUÇTA YOK!..
BİLİRİM... FAKİRLİK ZORDUR BİLİRİM...
İNSANDAN TİKSİNDİM BURALARA KAÇTIM.. HALA BIRAKMIYOR İNSAN PEŞİMİ... RESMEN AYI İLE GEÇİM SIKINTISI ÇEKİYORUZ. MINA KOYİİM... BEN YİNE AÇ KARNA SİGARA İÇİP DOYARIM DA SİMGESEL DOYMAZ.. MASRAFI ÇOK... SİMGESEL DE OLSA AYI SONUÇTA!..
BAZEN DİYORUM ONA DA KENDİME DE YEDİREYİM ZEHİRLİ KIYMAYI BİTSİN BU İŞ... KURTULALIM İKİMİZ DE... BENİ FOKLA AYIYLA MUHATTAP EDENLER UTANSIN!..
AAA, FOK DA MI VAR ABİ SENDE?
VARDI SATTIM...
SON
ÖĞRETMEN ÇOCUKLARI PARTİSİ! HERKES ANNESİNİN BABASININ KIYAFETİNİ GİYİP GELSİN EĞLENELİM DJ. ORHAN
PLAN DEFTERİNİ HEP BANA YAZDIRIRDI BABAM... EH 'E!
BU ARADA BABANIN BERESİNE BAYILDIM!
DEMEK SEN DE TENEFFÜSLERDE ÖĞRETMEN ODASINDA ÇAY İÇERDİN...
DÜNYA KUPASI BAŞLAYINCA TAK AÇARIM ÜLKEYİ, DÜNYA KUPASI BİTİNCE TAK KAPARIM ÜLKEYİ... Bİ ALLAHIN KULU GÖREMEZ DÜNYA KUPASI YOKKEN BENİ CEMBA CEMBACISIM... YAPI GEREĞİ SIKINTIYA GELEMEM!
EN GÜZELİNİ YAPIYORSUN ABİ... ZATEN KAMERUN DEMEK YERLİ DİLİNDE KEYFİNE DÜŞKÜN DEMEKTİR... NEYSE GEÇ OLDU BEN KALKİİM ARTIK...
YAV OTUR Bİ ÇAY DAHA İÇ!..
YOK KALKİİM SAOL...
YAV İÇ! ÇAYI KAHVEYİ, FİFA KARŞILIYO... BEDAVA YANİ.
NE BEDAVA MI? O ZAMAN BANA Bİ AYSTI ŞEFTALİ!
KAMERUN
işimdeyim ◦ Gücümdeyim
ÇOCUKLAR SON Bİ KEZ DAHA SÖYLEYİN, BEN Mİ UZUNUM YOKSA GÜLBAHAR ARKADAŞINIZ MI?
SİİİZ UZUNSUNUZZZ ÖRTMENİİİM!!!
YAA GÖRDÜN MÜ...
ÖĞRETMENİM LÜTFEN BİRAZ OLGUN OLUN... ÖĞRETMENDEN UZUN KIZ OLMADAN İLKOKUL OLMAZ, KABULLEN'İN BUNU ARTIK!..
OKYANUSUN BU TARAFINDAKİ BALIKLAR NİYE BÖYLE Bİ GARİP LAN?!
TUNCEL KURTİZ'İN SESLENDİRDİĞİ BELGESELDEKİ BALIKLAR ABİ BUNLAR... TUNCEL KURTİZ SESLENDİRDİKTEN SONRA BİR DAHA NORMAL BALIK OLAMADILAR. ARTIK ONLAR ONURLU BALIKLAR... ONURLU ONURLU YÜZÜYORLAR... EKOLOJİK DENGEYİ ETKİLEDİ KURTİZ'İN SESİ...
VE O YAŞAM MÜCADELESİ İÇİNDEKİ BİNLERCE CANLI...
FAKAT BU DAVUDİ SES!..
BUNDAN SONRA HER ŞEYİ PAYLAŞICAZ... ALIN YİYİN!..

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

İŞSİZİM AMA ZEKA BENDE !

"Bu ne?" diye sorduydum ilk gördüğümde, "Sağlık topu" dedilerdi.

Meşin kaplı, hantal görünüşlü, oval, hakikaten de ağır, siyah bir top. Oyuncak gülle. İki ellen zor kaldırıyosun. Onunla çalıştıkça çok rasyonel bir kafanın tasarımı olduğunu anlıyosun, zaman ayırırsan gayet vefalı bir nesne! Sağlık topuyla çalıştıktan sonra baykuş gibi hafifliyosun, ki çok ağır bir kuş olduğunu düşünmüyorum baykuşun, basketbol topunu yönlendirmek kolaylaşıyor.

Şu efsanevi, bir vücuda zıpladığında, diğer sayısız biti kaçırtıp, o vücudu rahatlatan "Vahşi Bit" gibi.

İşte öyle kallavi, iki senelik bir mesaiden çıkmıştım. Formda ve yorgundum, huysuz ve çalışkandım. Beyinlerin aşırı şımartılıp kalplerin ezildiği bir iş alanında, kafkaesk zamanlar geçirmiş, çeşit insan tanımış, taze diller öğrenmiştim.

Yaratıcı kapasite herkesteyken ve durum bu merkezdeyken, aynı sektörden birileri aradılar, görüşelim dediler, tamam dedim.

Görüştük, bir iş için fikir istiyorlardı. Bir animasyon filmin diyaloglarının yazılması gerekiyordu ve ellerinde uzun, karışık bir metin vardı. Ürün bilgisi vermek istediler, sadece bir paragrafla yetindim. Meseleyi özünden anladım. Bilgi üstüne bilgi geldiği için bu metnin "dolgulu" olduğunu da anladım.

Sadeleştirip özetledim, bastım komik finali, Engin Günaydın ve Bülent Polat hem animasyonun iki tipini, hem de ustalıklarını konuşturdular, pırıl pırıl sonuç aldık.

"Aylardır bu işle uğraşıyoduk, sağol" işin başındaki adam. CEO ünvanlı. İyi bir insandı, "Siz de sağolun" dedim. "O zaman beraber çalışalım" dedi, "Düşüneyim" dedim.

Ekipteki kreatif halaybaşı, o ana kadar bana çok iyi davranırken, CEO'nun iş teklifinden sonra fildişi rengi oldu, bi hırlaştı. Çaktıra çaktıra gıcık olmak, biraz "Mümkünse sen de bana gıcık ol" demek, ne yazık ki.

Düşündüm ve işi kabul ettim.

Soğuk taş, cam yığınlarının merkezinde, gökdelendeydi işyeri. Plaza tabir edilenden.

Mini mini hanımlar, sevdalı beyler, yangın merdiveninde içiyorlardı sigaralarını.

Çok sessiz ve disiplinli şekilde kreatif mesai yapılan iş alanı, beyaz da değil, bembeyazdı. Sonrasında kimden duydum, hatırlamıyorum; meğerse, beyaz dekorasyonuyla ünlü bir iç mimara git bunlar, mimar işe başla, sonradan ek masraflar çıkar, bunlar mimardan yıl, "nihayetinde beyaz işte" diye ortalığı bembeyaza ver! Hortlak idman yurduydu ortalık, yaratıcı fikirden çok araştırma-geliştirme çalışması yapılmaktaymış gibiydi.

Plazanın her saniyesi sıkıcıydı. En güzel yeri çatısıydı. Allahtan demleme çay güzeldi.

İşime baktım. İngiliz kökenli, çikolatalı bir ürün vardı önümüzde. E, bi şey olacaktı tabii önümüzde. Reklam, avukatlık gibi, kim çalar kapını, belli olmaz.

Elektrikli bir metin yazmak istedim ve böyle zamanlarda yaptığım gibi, çok not aldım, fikirleri sıraladım, eledim, seçenekleri netleştirip detaya daldım.

Fikirlerimi CEO ve arkadaşlarına anlattım. (NEO ve arkadaşlarını tercih ederim ama mümkün değildi.) Sonuçta, bazıları beğenildi.

Umduğum gibi, halaybaşı bu fikirlerin hiçbirini beğenmedi. "Atıyorum" dedi, "Tutuyorum" dedi, "Sesli düşünüyorum" dedi, birbirinden ortalama fikirlerini sıraladı. Çoğunluk, komik reklam istedi. Efsane çift "Mr. And Mrs. Brown" üzerine kurduğum fikir seçildi.

Bu kez, bu fikrin detayına girdim. Yazdım, sıraladım, mutfaktan çayı kaptım, yangın merdiveninde gene düşündüm, döndüm, gene yazdım, son şeklini verdim.

İş benim için bitmiş, gece olmuştu.

Muhteris kreatif, gece bir başka damardan yazıp, sabah CEO'nun aklını çelmişti.

- Bu fikir, herkesin aklına gelebilecek türden, dedim.

- Evet, vasat ama en çok bunlar iş yapar, dedi halaybaşı.

CEO'ya döndüm:

- Hani komik fikri seçmiştik?

"Müşteri" dedi, "demo" dedi, kem küm etti.

Sonuçta onun kararıydı, ben işimi yapmıştım. Fikir müşteriye sunuldu. Dinlediler, "Elinize sağlık" dediler ve eklediler:

- Daha espirili bir fikir de olabilirdi, tutmasaydınız kendinizi!

Sustum. Ama komik fikri anlatmamak için de kendimi zor tuttum. İnceden sinire kesmiştim, ortalama kazanmıştı.

Önemli olan müşterinin fikri kabul etmesiydi, o da etmişti işte.

Uzatmadım.

Bir sonraki istasyon, gazete reklamıydı. İş dışında da, benim için zevkli bir alandı. Kafayı kullanarak zevkli bir çalışma yapacaktım, bir de para kazanacaktım.

Daha ne olsundu?

Gene verdim kendimi fikir bulmaya. Ekip gibi çalıştım. Geldiğim ekol icabı "Ünlü reklama" gidiyordu hep kafam. İzleyeni çarpan, konuşulan, "basına yansıyan" reklam tipi.

Elektrikli fikirleri sıralayıp seçtim. Bu kez bir değil, beş tane fikir üzerine ayrıntılı çalıştım. Beşini birden CEO ve personele anlattılar. Şükür, tamamını beğendiler, hem de çok. Halaybaşı bile bu kez muhalefet edememişti.

Toplantı bittiğinde gece yarısıydı. Son halini verip yazmak için sabah buluşmak üzere ayıldık. Uyku tutmadı, iki fikir daha buldum!

Sabah dokuza az kala, gazeteye göz atıp, kahvemi içiyordum.

CEO aradı:

- Günaydın, n'apıyorsun?
- Günaydın, kahvemi içiyorum.
- Ama o fikirleri yazmak lazım!
- Geliyorum, yazarım.
- Ama o fikirleri yazmak lazım!
- Yazarız, merak etmeyin, toplantı yarın.
- Ama o fikirleri yazmak lazım!

O an dank etti. Halaybaşı, vizyondan girip misyondan çıkmış, bu iyi niyetli ve sözde otoriter CEO'yu kışkırtmıştı.

- Siz, dedim, beş filmin beşini de beğenmiştiniz.

- Evet. Ama yazmak lazım.

- Kahve içiyorum demiştim, kahvemi burnumdan getirdiniz, o halde istifa ediyorum!

Sessizlik oldu, kapattım telefonu. Rahatlamıştım, beyaz cehennemden ve hırslı yancıdan kurtulmuştum. Kahvemi tazeledim.

En saçması, CEO gene arayıp, "o fikirleri" yazıp yazamayacağımı sordu. "Peki, yazarım" dedim, son halini verip gönderdim.

Ertesi gün sinir geldi, sektörün en popüler dergisine "İşsizim ama zeka bende" diye ilan verdim, altına da imzamı çaktım.

Kibirli değil, kıvançlıydım. Vasatın hışmına uğramıştım. Demek ki gerçekten iyiydi fikirlerim!

vedatozdemiro@gmail.com

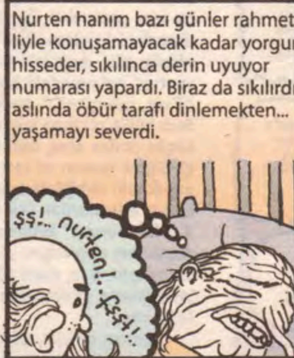

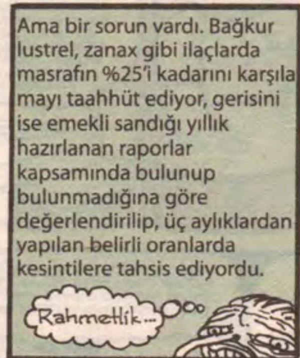

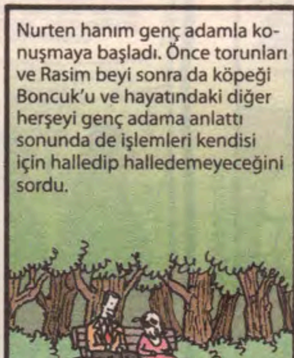

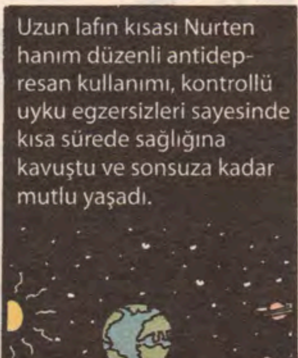

SON

PANTOLON

M·E·T·İ·N·F·İ·D·A·N·

metinfidan@ymail.com

"kendimi durduracak değilim"

MALININ KIYMETİNİ BİLECEKSİN

Fırat Budacı

"Salonu halıflex kaplattım," dedi. Gururluydu. Ufak bir sürtünmede bile insan derisinde yanıklar oluşturacak sertlikte, dev bir zımparaya benzeyen bu gri halı onu gururlandırıyordu. Kaba inşaattan bu yana salon için needeyse tek dizayn girişimi olan bu halıyı biraz daha övmek istedi. Ama ne yazık ki, zımpara halı yüceltilmeye pek müsait olmadığından reklâm dünyasının ona armağan ettiği çok eski bir sloganı tekrar etmekten öteye geçemedi: "Duvardan duvara halıfleks..." Galiba bu boktan halıyı isteyeceği yüksek kiranın altına koyarak (bir tür uçan halı efekti) beni etkilemek istiyordu. Niteliği ne olursa olsun malına aşırı değer veren bir insanla karşı karşıyaydım. Bu adam, evini övmek için hiçbir fırsatı kaçırmayacaktı...

Salondan çıkarken tavan üzerime doğru alçalmaya başladı. Çatı katı hissi veren bu muhteşem eğim, kapı ağzında kolumu kaldırdığımda dokunabileceğim seviyeye kadar düştü. "Tavan yamuk galiba?" dedim. "Evet, biraz eğim mevcut," diyerek evi için kullandığım 'yamuk' sıfatını kovaladı. Mutfağa girdim, ev sahibi fazla yer olmadığı için kapıda kalmayı tercih etti. Açar açmaz birer konfeti gibi hamamböceği fışkırtma garantisi veren çekmecelere, üzerine kat kat boya vurulmuş olmasına rağmen, 'biz eskiden suntaydık' diye bağıran dolaplara ve sıcaktan havanın dalgalandığı coğrafyalarda çekilen meşrubat reklâmlarında kullanılabilecek kadar retro bir buzdolabına baktım. "Beyaz eşyalar kiraya dâhildir," dedi. Sarı renkli bu buzdolabını nasıl övecek diye merak ederken, fazla bekletmedi: "Taş gibi Simens... Valla ben bunu bizim evdekine tercih ederim, ama işte hanım 'küçük' dedi, 'müçük' dedi mecburen yenisini aldık... Ama tam bekâra göre ..." Bütün bunları söylerken dolaba eliyle 'pıt pıt' vuruyordu. "Nasıl bir adam bu?" diye düşündüm. Hayatı hakkında elimdeki tek bilgi, 'müçük' diyen bir karısının olduğuydu. Tepesinin kelliğine karşı kafasının yanlarında dirayetini koruyan kıvırcık saçlarını yeryüzüne yatay olarak iyice uzatmıştı. Bu haliyle, bir sakıza ömrünü adayan deli-dahi reklâm profesörlerine benziyordu. Muhtemelen büyük kızının ön ayak olmasıyla içine düştüğü kot dünyasına artık iyice alışmış, ama bu modern tavra karşın koltukaltında taşıdığı deri el çantasından (evrak dünyası) hâlâ vazgeçememişti. Sanki önümüzde sonu gözükmeyen bir sürü uzun koridor varmış gibi, "Buradan buyrun," dedi. İki metre ötedeki küçük odaya girdik.

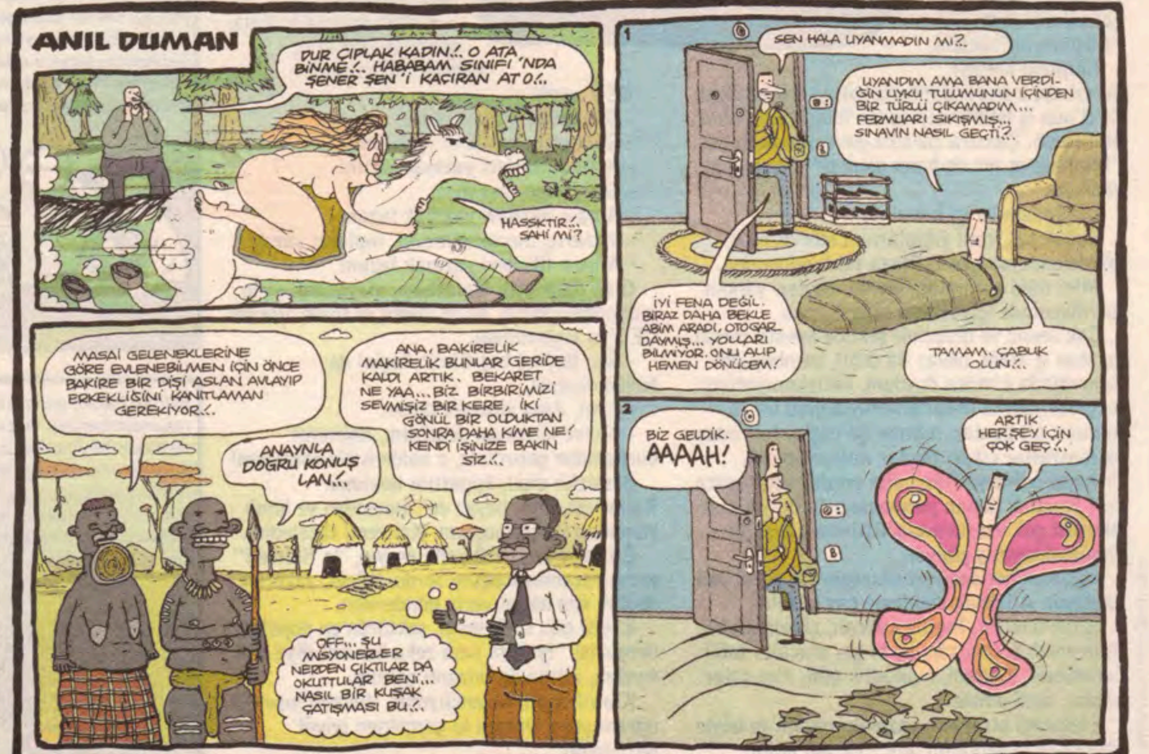
"Burası az ışık almasına rağmen (penceresi yoktu) kullanışlı, kutu gibi bir odadır," dedi Yatay Saç. Kutuya girdik, hiçbir şey gözükmüyordu. Karanlıkta bir süre sessizce durup çıktık. Banyoya girdik. Klozet yer darlığından çapraz yerleştirilmişti. Görüntüsü, eğer bu evi kiralarsam, kakaların kayıp gitmek yerine döne döne yükseldiği günleri vaat eder gibiydi. Duşakabini görür görmez, "Eyvah!" dedim içimden. Yatay Saç'ın büyük saha araştırmalarıyla en ucuzuna ulaştığına emin olduğum bu duşakabini övmeden bırakmayacağını biliyordum. Çünkü duşakabin, sadece bir eşya değil, nice kötü eve sınıf atlatmış bir tür kavramdı. Önceleri zengin kesimin banyolarını süslerken, yıllar içinde tüm ülkeye yayılmıştı. Zengin (Hilton) banyo, bu sıradanlaşma karşısında derhal önlemlerini almış, duşakabinin beyaz çerçevesini metalik gri çerçeveyle, beyaz buzlu pleksiglasını da düz ve kalın (g.t gösteren) camla değiştirerek, kendini orta sınıf banyolardan ayırmayı başarmıştı. "Duşakabini bu sene yaptırdım, üç yıl garantilidir, tabi iyi kullanmak lazım," diyerek pleksiglasa eliyle 'pıt pıt' vurdu. İlginç olan, tıpkı buzdolabında olduğu gibi, duşakabinin de içini benden saklamasıydı. 'Masraf yaptım' anlamındaki bakışlarını üzerimden bir türlü ayırmayınca, "Evet, çok güzel," demek durumunda kaldım. Masraf yapmadan önce bütün piyasayı kuşkuyla süzen, günlerce dükkân dükkân dolaşan, küçük notlar alan, bütün satıcıların onu kazıklamak için sıraya girdiğine inanan ve sonunda dünyanın en akıllı alışverişiyle bir duşakabin aldığında onu vücuduna ait bir organmış gibi sahiplenen bu tür adamlardan pek hazzetmiyorum. Karısı Müçük'e günde 3-4 defa "masraf" kelimesini sarf ediyor olmalıydı. Dünyanın en akıllı duşakabin alışverişini yapmasına rağmen, yine de 'masraf' midesine oturmuştu. Ben, onun gözünde bu masrafı hazmetmesine yarayacak bir çiğneme tabletiydim. Beni çiğnemek ve midesini rahatlatmak istiyordu...

Sifonu çektim, suyun çağıldama sesi yerine, klozetin sarı iç yüzeyini (evin sarı eşyaları da kiraya dâhildi) film kalınlığında kaplayan zayıf bir su akışının şırıltısı duyuldu. Yatay Saç'a baktım, "Ufak bir sorun, çağırırız tesisatçıyı halleder," deyip banyodan çıktı. Koltukaltındaki el çantasında patlamış renklerle dizayn edilmiş, üzerinde GSM numarası bulanan bir tesisatçı kartviziti olduğunu hayal ettim. Arka odaya girdik. "Sabah güneşi alan evin en güzel odası"na baktım. Yerler muşamba gibi bir şeyle kaplanmıştı, zaten salondan sonra zımpara stili halıfleksle bir daha hiç karşılaşmamıştım ("fazla masrafa gerek yok"). Oda arka bahçeye bakıyordu, manzara güzeldi. Pencereyi açmaya çalıştım, açılmadı. "Biraz şişmiştir, bir marangoz çağırırız, halleder," dedi (deri el çantasındaki patlak renkli kartvizit sayısı artıyordu). Evin eşyalarını yüceltmek, sorunlarınıysa küçümsemek konusunda tam bir uzmandı. Aslında hiçbir sorunun hallolacağı falan yoktu; bu pencere şişmeye devam edecekti, klozet, bok yeter sayısına ulaşınca bir kova taşıma suyla temizlenecekti, karanlık oda ilelebet karanlık kalacaktı. Yatay Saç, o an gözüme bir tür asalak gibi göründü, kafasından yana doğru uzayan saçlarından tutup, "Sen ne tür bir insansın!" diye bağırmak istedim. "Kontrat yanımda, valla ben kaçırmayın derim," diyerek koltukaltında taşıdığı çantasına 'pıt pıt' vurdu. 'Pıt pıt'ladığı ama asla içini göstermediği eşyalardan sonra (buzdolabı ve duşa kabin) çantasının içini görme fırsatım doğmuştu. "Ben biraz düşüneyim," dedim. Yüzü bir anda değişti. Sanki onuruyla oynamışım gibi mağrur bir ifadeyle, "Siz bilirsiniz, ama niyetiniz varsa hiç düşünmeyin derim, akşamüstü bir çift bakmaya gelecek mesela..." dedi. Yatay Saç, penceresiz bir odanın kutu gibi olmasına sevinen, bok üstüne bok yapmayı dert etmeyen, sifon ve şişmiş pencerelerin çantasında taşıdığı patlak renkli kartvizitlerle halledileceğine güvenen bir çiftin var olduğuna inanmamı bekliyordu. "Kısmet," dedim. Merdivenlerden inerken bana çalışmayan apartman otomatının "bugün yarın" yapılacağı müjdesini verdi...

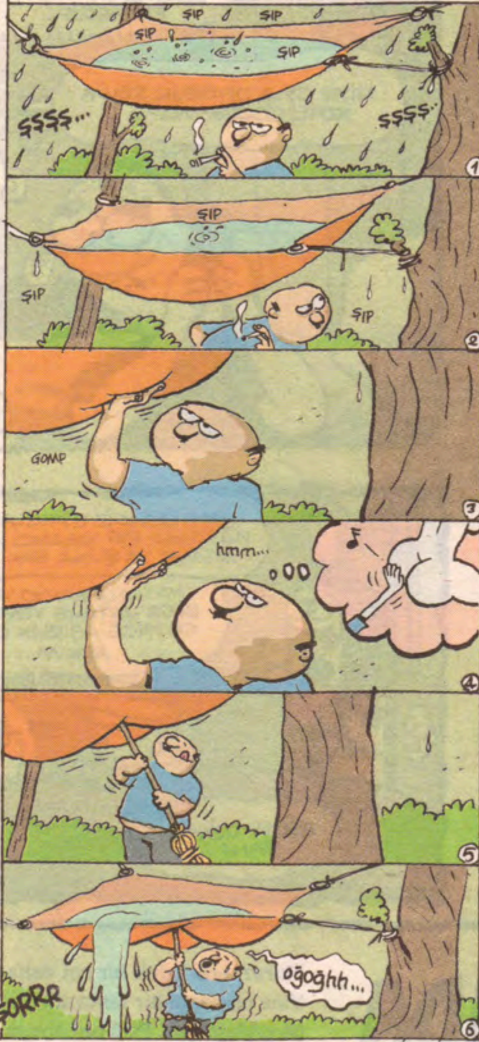
Evi tuttum. İstanbul'a geldiğim ilk yıldı ve acilen taşınmam gerekiyordu. Yaklaşık bir hafta kadar direndikten sonra evin konumu içeriğine galip geldi. Kontrat törenini evde yaptık. Otomat henüz yapılmamıştı. Buzdolabının ve duşakabinin içi rezaletti, ama Yatay Saç kontratı çıkarırken görebildiğim kadarıyla el çantasının içi muhteşemdi. İçerde bütün sorunları çözebilecek bir kartvizit tomarı olduğunu hissettim. Bu bir yanılsama olabilir, ama Yatay Saç'ın depoziti sayarken saçlarının gittikçe uzaması tamamıyla gerçektir. Duşakabinin ve buzdolabının kontratta "demirbaş" unvanıyla şereflendirildiğini gördüm. Karşılıklı imzalar atıldı ve anahtar devir teslimi yapıldı. Yatay Saç, evden ayrılırken, "Hadi bakalım hayırlı olsun," diyerek sırtıma 'pıt pıt' vurdu...

Eşyaları yerleştirirken çok terlemiştim. Açmak istediğim pencere yerinden kımıldamayınca, "biraz şişmiş" olduklarını hatırladım. Yatay Saç'a küfredip bu evdeki ilk duşumu almak için banyoya gittim. Sıcaklığını ayarlayarak suyu duş başlığına gönderen kolu yukarı kaldırdım. Bir süre kupkuru bekledikten sonra kafamı kaldırıp duş başlığına baktım. Başlıkta yerçekimini yenemeyen bir iki tane damla belirmişti. Suyu biraz daha açtım. Damlalar tazyiki görünce birleşerek 'ip gibi' tabir edilen düzeni almayı başardılar. Su kafamı bütünüyle ıslatmak yerine damlalar halinde alnımdan akıyordu. Banyo yapıyor gibi değil de terliyor gibiydim. Yatay Saç'ı karısı Müçük'e, "Evi delikanlıya verdim, depoziti düşürelim falan dedi ama pabuç bırakmadım, sonuçta eve o kadar masraf yaptık," derken hayal ettim. Su, ip gibi sızarak ayaklarıma ulaştı. Banyo yapıyor gibi değil de sanki işiyor gibiydim.

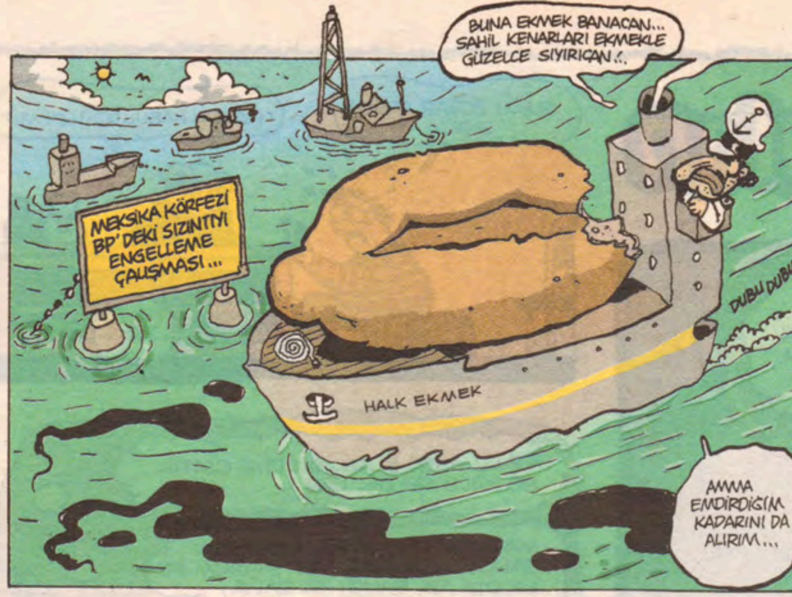
budaci@gmail.com

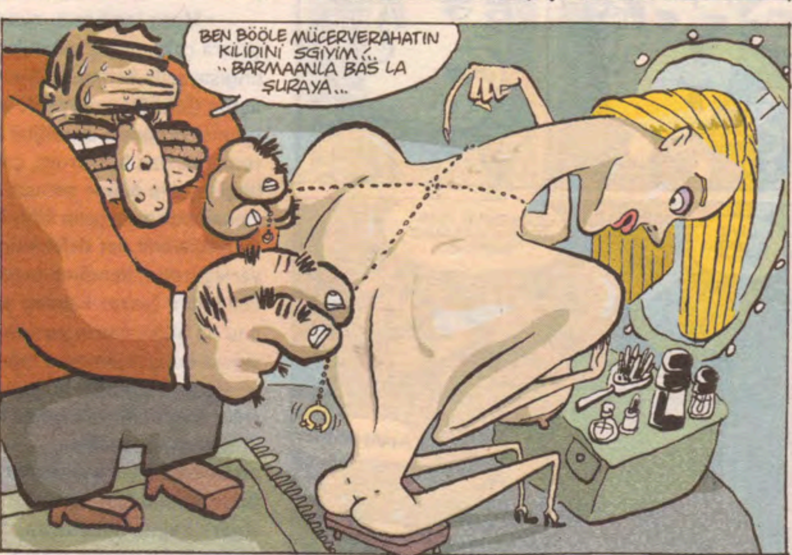
AMAN NE KOMİK

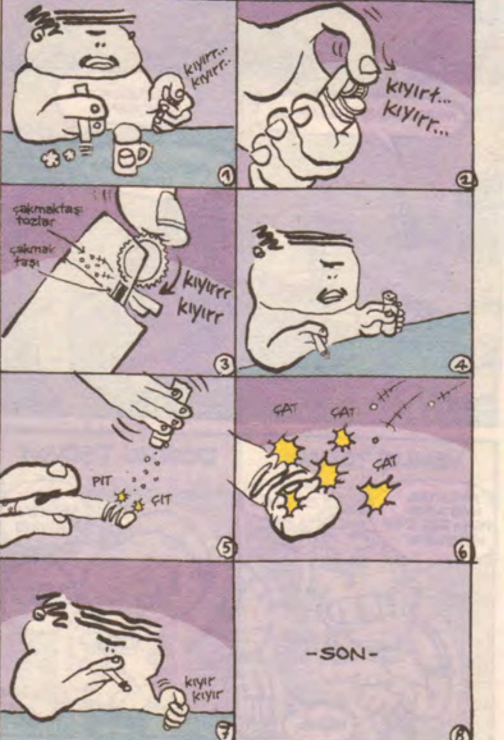

Cihan Ceylan

YAVUZ ÖZTÜRK

O SIRADA
ERMAN ÇAĞLAR

•Masa lambasını ayarladım, müzik çalara çok müthiş müzikler koydum, bilgisayarda kelime işlemci programını açtım (bildiğin mikrosoft word'e kelime işlemci program dendiğini bazı yabancı romanlardan biliyorum, çok havalı), bilgisayarın önüne not defterlerimi dizdim, zamanında gaza gelip fahiş bir fiyata aldığım dolmakalemi not defterinin üzerine yerleştirdim, kendime taze bir kahve demledim (yazar kahvesi yani filtre kahve) onu da bilgisayarın yanına koydum. Hatta sigara kullanmamama rağmen sarma tütün ve sigara kağıdı da koydum masaya (Marquez'in bir kitabında okumuştum, kitaplarını yazarken metrelerce sigara içiyormuş, fakir olduğu için normal sigara kağıdı bulamayıp metrelik alıyormuş sigara kağıdını, sonra tabii para kazanınca malboro light'a falan dönmüştür yine, çünkü iyi para kazanıyor şu an anladığım kadarıyla). Yazarlıkla ilgili ne varsa şu an masanın üzerinde. Her hafta bir süre bekliyorum, bu elementler bir şekilde reaksiyona girip kendi kendilerine benim yazmam gereken yazıyı yazacaklar mı acaba diye. Şu ana kadar herhangi bir faydasını görmedim. Bir süre not defterine bakıyorum, "yaz geldi" diye not almışım. O notun yanına dolmakalemimle "kiraz, erik" diye bir not daha ekliyorum. Yine herhangi bir fantastik olay gerçekleşmiyor. Peki ben niye bu kadar para verdim bu not defterlerine ve fahiş bir fiyata aldığım dolmakaleme? Evin içinde kendi kendine artizlik yapan bir insanım, kendi kendimi etkilemeye çalışıyorum. Aslında dolmakalem fahiş bir fiyata satın alınmasından yola çıkarak kendisini "fahiş-e" olarak tanımlayabilir (benim hiçbir şekilde onaylamayacağım basitlikte bir kelime oyunu ama daha beterlerini yapmışlığım da vardır), yani sonuçta para için kalemimi (yazdıklarımı yani, çaktın?) satıyorum, oradan ilerleyip çirkin benzetmelerle bezeli bir yazı yazabilir. "Onursuz fakat rahat bir yaşam sürüyordum. Karnımı doyuramadıktan sonra onur nedir ki zaten? Adamım (benden bahsediyor) payını aldığı sürece bana iyi davranırdı" falan gibi cümleler kurabilir. Çok zor değil gerçekten, ama olmuyor.

Kendi kendin... bir yazar m...

Yeşil enerji: Latin müziği

•Bir işi için youtube'da Van Damme dövüş videosu izlerken, yorumlar kısmında Steven Seagal'in Van Damme'dan daha iyi bir dövüşçü olduğunu düşünen ondört yaşında insanlar olduğunu gördüm. Yirmibeş yaşında, zihinsel gücünün zirvesinde bir insan olarak sizlere sesleniyorum: Van Damme, Steven Seagal'in eline verir. Siz yanlışsınız.

•Devamlı porno film izleyip ileriki

MAKUL KOCA MEMOŞKO

YENİLGİNİN KISA TARİHİ

MEMOŞUM YARIN ANNEMLERE GİDELİM Mİ?
GİDELİM TABİ
ÖBÜR GÜN DE GİDELİM.
BİTTABİİ
HER GÜN GİDELİM!
MANTIKLI OLAN DA BU ZATEN!

ESKİ YUNAN FEYLEZOFU HERAKLEİTOS NE DEMİŞ?
İNSAN AYNI DEREDE İKİ KERE YIKANAMAZ.
DEMİŞ...
NİYE ÖYLE DEMİŞ?
ÇÜNKÜ...
İKİNCİSİNDE NE DERE AYNI DERE DİR NE DE O İNSAN AYNI İNSAN.

İYİ, GÜZEL, HOŞ... YALNIZ BİR DE ŞU VAR: AYNI HERAKLEİTOS'UN İKİ KERE SÖYLEDİĞİ SÖZE İNANILIR MI?
GEÇEN GÜN DE SÖYLEDİĞİM GİBİ, AYNI DEREDE İKİ KERE YIKANILMAZ...
GEÇEN SÖYLEDİĞİNDE İNANMIŞTIM AMA ŞİMDİ NE BİLİYİM BANA TIRT Bİ FİKİR GİBİ GELDİ BE...

PEKİ ASIL ŞU DA VAR: BİR SÖZ, BİR CÜMLE YA DA KELİME İKİ KERE AYNI ANLAMA GELEBİLİR Mİ?..
ABİ BAKSANA ÇOK ACAYİP BİŞEY KEŞFETTİM... AYNI KELİMEYİ ÜSTÜSTE SÖYLEYİNCE ANLAMSIZLAŞIYO BAK ŞİMDİ DERE DERE DERE DERE DERE DERE DERE DERE DERE...
DERE NE YA? EHEHE...
YAĞIZ ÇOCUK MUSUN NE SEN?

AH BE HERAKLEİTOS... HER ŞEYİN SÜREKLİ DEĞİŞMESİNİ KURALA BAĞLAMASAK OLMAZ MIYDI?
BAĞLAYIVERSEK?
E KURALLAR DA DEĞİŞECEK...
YAAA ÖYLE OLMAZ Kİ...
AYNI KURAL İKİ KERE İŞLER Mİ SANDIN?
ÜFF

İNDİM DEREYEE TAŞ BULAMADIM...

KENDİME GÖRE EŞ BULAMADIM
AŞKIM...
SANA ÇAY GETİRDİM...
İNDİM DEREYEE TAŞ BULAMADIM...
MEMO! BU NE?!
MEMO, BU BU BU NE BU... NABIYOSUN BÖYLE?
İNDİM DEREYEE TAŞ BULAMADIIIM
ODAYI TOPLUYORUM.
KENDİME GÖREE EŞ BULAMADIM
MEMO KORKUNÇ.
ELLEHELLEHEH... ODAYI TOPLAMIYORUM KORKUNÇ. ODAYI TOPLUYORUM KORKUNÇ. ANLAMADIM Kİ BEN BU İŞİ...
SEN ÇALIŞIYO MUYDUN?
ÇALIŞIYORUM.

ÇALIŞIYOSUN?!
ŞİMDİK ÇALIŞMAK İÇİN MASAYI TOPLUYODUM, MASADAKİ IVIR ZIVIRI ÇEKMECEYE KOYMAK GEREKTİ... EE ÇEKMECE DOLU. HADİ BAKALIM ONLARI BOŞALTTIM. Bİ KISMINI DOLABA KOYYİM DEDİM. DOLAPTA FOTOĞRAF TORBASI ÇOK YER KAPLIYO. FOTOĞRAFLARI ALBÜMLERE YERLEŞTİRSEM MİYDİ, MASAM TOPLANMIŞ DEMEKTİR...
AYYY, ŞU FOTOĞRAFLARIN HALİNE BAK...

SEN ESKİDEN HİÇ BÖYLE DEYİLDİN MEMO! İLK TANIŞTIĞIMIZDA HATIRLIYO MUSUN EVİN NE KADAR DÜZENLİYDİ...
E O ZAMAN SEN GELİRKEN KADIN ÇAĞIRMIŞTIM TEMİZLİĞE, ŞİMDİ KENDİM TOPLUYORUM...
İNNDİM DEREYEE TAAŞ BULAMADIM...
HEM DE O ZAMANLAR SON DERECE CİDDİ, KARİZMATİK VE ROMANTİKTİN...

NOLMUŞ Kİ KARİZMAMA? BENCE ESKİSİNDEN DAHA KARİZMATİĞİM!
AAA, BİZİM BOZCAADA TATİLİNİN FOTOĞRAFLARI DİYİL Mİ BUNLAR? TAA O ZAMANDAN BERİ GÖRMEMİŞİM.

İLK BERABER TATİLİMİZDİ Dİ Mİ O... SENİ ORDA TAVLAMIŞ SAYILIRIM ASLINDA... TABİ Kİ MÜTHİŞ KARİZMAMI KULLANARAK...
AY MEMOO, Bİ ŞU FOTOĞRAFTAKİ HALİNE BAK Bİ DE ŞU HALİNE BAK...
O PARKLI OLUCAK TABİ. ŞU AN ÜZERİMDE EKSTRADAN BİR OLGUNLUK KARİZMASI OLUŞMUŞ DURUMDA...
OLSUN... LASTİKÇİ ŞEBEKLİK KATSAYIN YÜKSELMİŞ MEMOŞUM...

BEŞ YIL ÖNCE BOZCAADA TATİLİ...
TAKIM YILDIZLARI BİLİYO MUSUN? BAK ŞURADAKİ ORİON TAKIM YILDIZI.
HANGİSİ?
ŞURDA ÜÇ TANE PARLAK YILDIZ VAR YA, O ORİON'UN KEMERİ...
AA İHİHİHİ!

ÜÇ YIL ÖNCE ÇIRALI TATİLİ.
BAK ŞU BÜYÜK AYI ŞU DA KÜÇÜK AYI.
HII, GÖSTERMİŞTİN.
HİKAYELERİNİ ANLATMIŞ MIYDIM PEKİ?
YOO, ANLATSANA.
BÜYÜK AYI KÜÇÜK AYI İŞTE. KÜÇÜK MEMO GİBİ, KÜÇÜK AYI BÜYÜK AYININ EKİ YANİ!
AMAN MEMOO.

BİR YIL ÖNCE GÜMÜŞLÜK TATİLİ...
BAK YENİ TAKIM YILDIZLAR ÖĞRENDİM, GÖSTEREYİM Mİ?
GÖSTER.
BAK ŞU Y. RRAK, ŞU DA TIRŞAK... TAKIM BUNLAR.
KOMİK Mİ ŞİMDİ BU?
TAKIM TAKLAVAT YANİ... ÇAKTIN MI?

DEMEK ÖYLE HA! DEMEK ŞU SAMİMİ VE NEŞELİ RUH DURUMUMU ŞEBEKLİK OLARAK TANIMLIYOSUN HA!
DUR HELE DUUR...

İŞTE! BEŞ YIL ÖNCE BOZCAADA TATİLİ! BAK BAKALIM BU FOTOĞRAFA!
EE NOLMUŞ?

ŞİMDİ Bİ DE ŞUNA BAK! GEÇEN SENE GÜMÜŞLÜK...
AY ÇOK ÇİRKİN ÇIKMIŞIM...
ÇÜNKÜ NEDEN?

ÇÜNKÜ ESKİDEN FOTOĞRAFINI ÇEKERKEN MEMOŞUM DİYE GÜLERDİN. AMA ARTIK OBJEKTİFİ KIRICAK GİBİ BAKIYOSUN... YOK SAÇIM BOZUK ÇEKME, YOK BAŞIM YAMUK ÇEKME...
AMA MEMO, ÜÇ GÜNLÜK TATİLDE ONBİN KARE FOTOĞRAF ÇEKİYOSUN...

ONBİN KARENİN DOKUZ BİNİNDE BEN VARIM! AL İŞTE BAK BEN! BU DA BEN! BU DA BEN! BU DA BU DA BEN!
TİKKAT EDER SEN HERŞEY DE SOMURTUK...

AA, Bİ DAKKA ŞU NERESİ Kİ?
NE BİLİYİM?
OLİMPOS GİBİ...
AY BUNDA GÜZEL ÇIKMIŞIM VALLA.
GÜLÜYON ÇÜNKÜ...
SENDE DE HİÇ GÖBEK YOKMUŞ.
HAKKATTEN BE!

NOLDUN HERAKLİŞKO, DERE OLAYINI ÇÖZEMEDİN Mİ? BEN DİYORUM Kİ ŞİMDİ DEREDEKİ SU MOLEKÜLLERİNİ İNCELERSEK, ONDAN SONRAA...
AABİ SEN ONU BOŞVER DE, BAŞKA SÖZÜNÜ BİLMEDİĞİN ŞARKININ TEK NAKARATINI ÜST ÜSTE KAÇ KERE SÖYLERSİN ONU SÖYLE BANA.
İNDİM DEREYEE TAAŞ BULAMADIM

SÖN...

groagh@gmail.com

yaşamlarında saatler süren sevişmeler düşleyen erkek ergen (ergek) çocuklar için eğitici bir kitap: Erken Boşalmadan Önceki Cinsellik Dolu 24 Saniye (Bazen İşler Yolunda Gitmez). Cinsel eğitim kadın / erkek vücudu kesiti ve üreme organlarının detaylı şemalarından ibaret olmamalı. Bu gençler bizim geleceğimiz. Bazı şeyleri şimdiden öğrensinler.

...ızı yazabilen
...sı (temsili)

• Bir vizyonsuzluk örneği olarak Erman Çağlar. Şahsi bir robotum olsaydı onu faturaları yatırmaya gönderirdim. Faturaları yatırmadığı zamanlarda da kapatırdım ki şarzı bitmesin (Erman Çağlar dünyayı ele geçirmeyi hiçbir zaman düşünmedi. Tek istediği faturalarını birisinin onun yerine yatırmasıydı).

• Dün gece yatarken radyoyu açık bırakmışım. Çağdaş ve değişik bir insan olduğum için internetten amerikan radyosu dinliyorum. Normalde şahane müzik çalıyorlar. Şahane müzik dinlemek çok güzel bir şey. Hiçbir şey yapmadan oturuyorsun, yine de faydalı bir şeyler yapıyormuş gibi hissediyorsun. Ki hiçbir şey yapmadan faydalı bir şeyler yapıyormuş gibi gözükmek benim en sevdiğim iş. Daha önce çalıştığım masabaşı işlerinde de aynı görevi layığıyla yerine getirmiştim, sevdiğim işi yapıyordum. Herneyse, normalde şahane müzikler yayınlayan bu internet radyosu amerikan menşeili olduğu için bazı duyarlılıkları var. Kültürel çeşitlilik ve evrensel müzik gibi olayları çok seviyorlar. "Onlar da insan" diye bir program var mesela (ya da ben adını öyle biliyorum), saatlerce yerel afrika – asya müzikleri çalıyorlar. Önceleri garipsedim ama sonradan alıştım, hatta kendi kendime mırıldandım falan. Ama latin müziğine alışamıyorum. Sabah da latin müziğiyle uyandım. Bongolar, tumbalar, çok neşeli gitarlar, bağıran adamlar, arkadan bağıran adamı onaylayıp söylediği şeyi bağırarak tekrar eden başka bağıran adamlar -ki çok önemli bir şeyden de bahsetmiyorlardı anladığım kadarıyla-, nefesliler ve daha da çok nefesliler. Sabah sabah beton etkisi yaptı o kadar neşe. Zaten odadan tuvalete gitmeye kadar yetecek olan yaşam enerjim, hoparlörlerin içinde sevişen müzisyenler tarafından iyice emildi, program bitene kadar hareketsiz yattım. Böyle durumlarda genelde bulunduğum temenniyi Latin müziğine gönül verenler için tekrarlıyorum: Umarım bilim adamları sizden elektrik üretmeyi başarır da çocuklarımıza yeşil bir dünya bırakırız.

YİĞİT ÖZGÜR

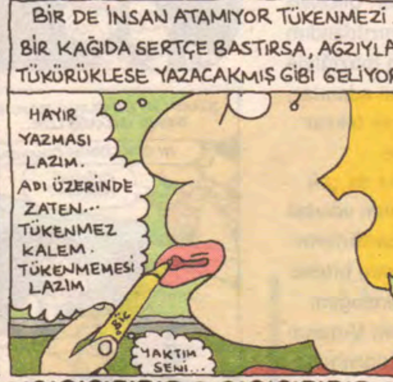

DENİZ ENSARİ 2010

densari@hotmail.com

Sandık·içi

ERSIN KARABULUT

GEÇENLERDE GALİP ABİ (GALİP TEKİN) UĞRADI, OTURDUK DERGİ MERGİ LAFLARKEN KONU ESKİ GIRGIR GÜNLERİNE GELDİ,

ANLATTIĞI O DERGİYİ YETİŞTİRME, TOPARLAMA DURUMLARI BİZİM İÇİN ŞU AN ÇOK GÜZEL MESELELER, YANİ HAYATIMIN ÖNEM SIRALAMASINDA EN ÜST SIRALARDAKİ ŞEYLERDEN BİRİ. AMA O HEPSİNİ GÜLÜMSEYEREK, TATLI ANILAR ŞEKLİNDE ANLATTI...ULAN DEDİM HAYAT NE SAÇMA BİŞEY, BUGÜN ÇOK HAYATİ SANDIĞIN ŞEYLERİ GÜN GELİYO HATIRAYA ÇEVİRİVERİYO.

BAYAĞI OLDU GERÇİ DE, Bİ GÜN Bİ OKURUMUZ AHA BÖYLE DURDURMUŞTU YOLDA...O KADAR DERTLİYDİ Kİ SELAM VERİP ANLATMAYA BAŞLADI, TAM Bİ DEPRESYON...DEDİKLERİNİN HEPSİNİ BİLİYODUM AMA HİÇBİRİ GÜNCEL DEĞİLDİ BENİM İÇİN

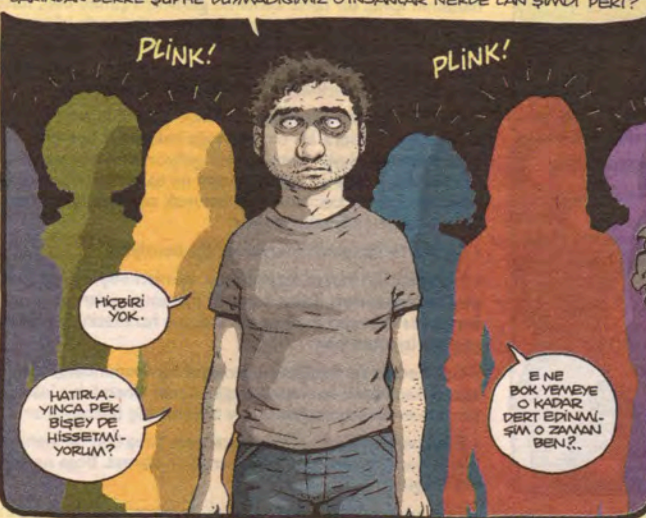

"YAV DUR NE ZIRLIYOSUN SKTİRET GİTTİYSE GİTTİ" DİYEMİYOSUN Kİ O DURUMDAKİ Bİ İNSANA. ADAM KİLİTLENMİŞ, BAŞKA KIZ YOK YA DA HİÇ OLMIYCAK DİYE İNANIYO.

BUNDAN 5 YIL ÖNCE BEN DE HAYATIMDAKİ SON İNSAN OLDUĞUNDAN EMİN OLDUĞUM BİRİYLE AZ DAHA EVLENİYODUM...ALLAH KORUMUŞ RESMEN.

UĞRUNDA O KADAR SIKINTI ÇEKTİĞİMİZ, KAVGA ETTİĞİMİZ KÜSÜP BARIŞTI-ĞIMIZ ÖZLEDİĞİMİZ, SARILDIĞIMIZ ÖPTÜĞÜMÜZ, DAİMA HAYATIMIZDA OLUCAK-LARINDAN ZERRE ŞÜPHE DUYMADIĞIMIZ O İNSANLAR NERDE LAN ŞİMDİ PEKİ?

AKLINI SKTİMİN SALAĞI, ADAMCAĞIZ AZICIK BAĞIRDI DİYE HE-MEN **KABUSU OLUCAKMIŞ.** ÇOK İYİ HATIRLIYORUM NOTLAR ALMIŞ-TIM NASIL Bİ KÖTÜLÜK YAPABİLİRİM DİYE. O AN NEFRET DUYGUSU-NUN ASLA BİTMEYECEĞİNDEN DE GAYET EMİNDİM.

PEKİ SONRA NOOLDU? NOOLUCAK KENDİ LİSEME SÖYLEŞİYE GİTTİĞİMDE GÖRDÜM ONU.

GEÇEN SENE TAŞINIRKEN MEMO'YLA KOLTUK YATAK MATAK BAKIYO-DUK BANA. Bİ TANE YATAK BEĞENDİM AMA BAZASI YOKTU YATAĞIN. MEMO **"O YATAKLARIN BAZALISINI BEN GÖRMEDİM, EĞER BEĞEN-DİYSEN AL BENCE BUNU"** DEDİ. BEN DE NEYSE ARTIK DİYE ALDIM... SONRA BAŞKA BİŞEY İÇİN GEZERKEN BAZALISINI DA GÖRDÜM Bİ YERDE.

..HERKES LAN NOOLCAK DİYO AMA BEN LEĞENİ NEREYE KOYUCAM DİYE ÇOK CİDDİ ÜZÜLMEYE BAŞLADIM..HAYIR LEĞEN MEĞEN DE YOK YANİ ORTADA AMA ÇOCUKLUKTAN KALMA BİLGİYLE, LEĞENİN BİR EVİN OLMAZSA OLMAZI OLDUĞUNDAN EMİNİM...

YANİ BÖYLE ŞEY-LERDEN (HEM DE KÜÇÜKKEN DEĞİL, 1 YIL ÖNCE) BU KADAR EMİN OLABİLMEK, BU KADAR ÖNEMSİZ BİŞEYİ ÖNEMLİ ZAN-NEDEBİLMEK ÇOK TIRSITICI ASLINDA. DEMEK Kİ DAHA NE-LERİ ÖNEMSİYORUM VE ÖNEMSİYCEM... BU ARALAR BU **LEĞENİ** METAFOR YAPTIM KENDİME KÖTÜ BİŞEY OLDU-ĞUNDA **"DUR LAN BELKİ BU DA BİR LEĞENDİR, O KA-DAR BÜYÜTME"** FİLAN DİYORUM EHEH, GÜZEL OLUYO AMA.

uğur gürsoy

Geç kaldığım için son iki karikatür eski köşelerden. Özür...

ben — alpay erdem

• Merhaba.

• Hayatta da gerçekten çok az şeyden korkarım, şehirler arası otobüs yolculuklarında **gaste alır mıydınız** diye gelen muavinden korktuğum kadar. Arkadaş ben senden zaten korkuyorum, bir de şu **gazete**'ye **gaste** deme .mına koyiim ya. Deme bunu yapma. Gazete'dir bu. Korkudan da öte tiksiniyorum. En az **yarın**'a **yaarın** diyen'den tiksindiğim kadar. Keşke zamanında şu diksiyon eğitimini almayaydım. Bilmemek harbiden mutlulukmuş bilememişim.

• Umarım Erkan bebeğin hayattaki en büyük başarısı Clinton'ın burnunu sıkmak olarak kalmaz. Bir de Clinton'dan para istemiş daha sonra. Kendinde bunu hak görmüş. **Clinton'dan para isteyebilirim çünkü burnunu sıktım**. İlginç.

• Hayattaki en büyük kolpacı adam da **takıl bana hayatını yaşa** diyen adam olmamaydı n'olurdu.

• İncir ağaçları fil hayvanlarına benziyor.

• Dürüst olmak gerekir tabii. **Dürüst olmak gerekirse** neymiş.

• Biraz önce kuzenim geldi yine eve. Gelemeyesice. Kapıyı açtım, suratına bile bakmadım. Salona geçtim, oturdum koltuğa, maç izliyorum. Arkamdan beynimin tepemden doğru tam orta yerine ağır bir şeyle vurdu. Hafiften bir gözlerim karardı. Kafamı bir çevirdim ki, elinde hayvani bir yarım karpuz var. Hayvani yarım karpuzla vurmuş kafama. **Ne ulan takmıyor musun beni** dedi. **Ya** dedim **ne alakası var, maç izliyorum ben. Futbolu çok seviyorum. Şu anda futbola konsantre olmuş durumdayım. Sana konsantre olamıyorum ben. Yiycen mi karpuz** dedi. Dedim **benim ömrümde karpuz yemediğimi bilmiyor musun. Hayatımda da tiksindiğim bir nimet varsa o da karpuzdur. Bu eve daha karpuzun girdiği görülmemiştir. Biliyoz biliyoz, o yüzden yarım karpuz getirdim** dedi. **Ben yiycem** dedi. Dedim **yarım karpuz nasıl bir şeydir. Evden getirdim** dedi. **Bu yarısını ben yiycem, diğer yarısını evdekiler yiycek** dedi. Dedim **sen de evdekilerle yiyeydin ya, hem muhabbetli olurdu, şenlikli olurdu, buraya niye getirdin karpuzu. Yemin ediyorum midem bulandı** dedim. **Ayrıca bu kısır muhabbet de resmen şişirdi beni** dedim. **Burada yemek daha zevkli** dedi. **Ben de maç seviyorum** dedi. **İyi** dedim **n'apayım bari. Başıma gelensin, çekiyorum**. Mutfaktan bir kaşık aldı. Tam karşıma oturdu. Dev yarım karpuzu kaşıklaya kaşıklaya yemeye başladı. Bir yandan da çekirdeklerini yarım dev karpuzun içine tüküre tüküre. Hayatımda bu kadar tiksinç bir şey daha gördüğümü hatırlamıyorum. Değil maç zevkimin, haftamın içine, bir hafta kendime gelemem çünkü ben, itina ile ettikten sonra gitti. Ardında masanın üzerinde içi siyah siyah tükürülmüş çekirdeklerle dolu beyazına kadar oyulmuş yarım dev karpuz kabuğunu bırakarak. Kaşık da içinde tabii. Öleydim de şu korkunç travmayı yaşamayaydım.

• Karşıdan karşıya geçerken, özellikle çift yolda, sola bakmayı anlıyorum da sonra bir de niye sağa bakıyoruz bunu hiç anlamıyorum. Hayır araba soldan geliyor, ben niye sağa bakıyorum. Araba nasıl gidiyor diye mi bakıyorum. Sonra sağa baktığım için bir kez daha sola bakmak zorunda kalıyorum. Düşündükçe çıldırasım geliyor.

• Serdar Ortaç parmak arası terliğe benziyor.

• Hararetli bir mevzu tartışılırken, **benim söyleyeceğim şey seninkinden daha önemli** manasına gelen o karşısındakinin elini nazikçe gibi indirme hareketini Survivor'da çok görüyorum ben.

• Gazeteciler ne dediğimi anlamasın diye yanımdakiyle elimle ağzımı kapatarak konuşabileceğim kadar önemli bir insan hiç bir zaman olamayacağım ya, ne bileyim, hiç bilemiyorum.

• Bana benden başka kimse inanmazsa bana ben de inanmam. Ne inanacağım. Bir sürü insan yanılıyor olamaz. Boşa ne kürek çekeceğim.

• Çok incelmiş sabunla el yıkamak da gerçekten kendi çapında az bir kahırbela değildir.

• İnsan hazır perdenin gerçekten de hazır olmasını istiyor. Ama öyle bir şey yok. Düğmelerini ayrı taktırıyorsun, boyunu ayrı kısalttırıyorsun. Bunlar için de ayrı para veriyorsun. Bu nasıl bir hazır perdelikse böyle.

• Sırf, **oğlum ne gösterdi lan bu böyle, para vermeden geçiyi, önemli biri zaar, gençten de biri** bakışlarını görmek için, o gün içinde kendimi karizmatik biri gibi hissetmek için günde üç öğün otobüse biner, basın kartımı gösteririm şoförlere.

• Kırmızı eriğin ekşisi gibi sürprizli insan ne güzel bir insandır.

• Hayattaki en büyük mal **risk nedir** sorusuna **rizk budur** yazandır.

• Ani bir kararla keçi sakallarımı yanar turuncu'ya boyadım. Kuaför bir arkadaşımın önünden geçerken önce sarı boya aldım. Sonra sarının üzerine Özlem'im bir karışım hazırladı, yanıyor sakal. Hemen kamuoyu yoklaması yapmaya karar verdim. Sokağa çıktım. Bir tek, teyze önderliğindeki bir grup kıkır kıkır güldü o kadar. Ama şimdi bu da ölçü değil. Çünkü teyzeler ters pusuladır. Onların gösterdiğine kızmamak, şükretmek lazım. Bilemedim. Alışveriş merkezine gittim. Bu defa da hiç kimsenin dönüp de bakmaması üzerine eve döndüğüm gibi eski haline getirmek için yeni bir karışım hazırladım. Eh işte, bir şekilde kurtardık gibi. Gerçi **kes kurtul** diye de bir şey var tabii ama yani şimdi keçi sakalın da bir sınırı var kesmek için. Bu sınırı ancak keçi sakal sahipleri bilir. Çok üzülüyorum.

• Sevgilerimle.

Hasta Ruh
9 Temmuz Cuma / **Marmaris** Davy Jones / Saat: 21.00 / bilgi: 0252 412 15 10
12 Temmuz Pazartesi / **Kaş** Mavi Bar / Saat: 20.30 / bilgi: 0506 378 78 80
13 Temmuz Salı / **Antalya** Simurg / Saat: 20.30 / bilgi: 0242 241 66 25
Her Perşembe / **Taksim** Old City Comedy Club / Saat: 21.00 / bilgi: 0212 244 28 96

alpayalpayalpay@gmail.com **www.alpayerdem.com** twitter.com/alpayalpayalpay

80'Lİ YILLARIN BAŞLARINDA MAHALLE ARKADAŞLA-ZIMLA TAKAS ETTİĞİM, ÜSTÜNDE DURAN DURAN, ALPHAVILLE, COOL AND THE GANG FİLAN YAZDIĞIMIZ KAYIT KASETLERİN EGEMENLİĞİ, IRON MAIDEN'IN "SOMEWHERE IN TIME" ALBÜMÜNÜN ORJİNAL KAPAĞINI GÖRDÜĞÜM AN BİTMİŞTİ... ÇİZGİYE OLAN İLGİM YÜZÜNDEN, ELİNDE UZAY SİLAHI OLAN EDDİE'Yİ (UZAY SİLAHI!!! EHEHE) KEŞFEDİP KASEDİ DİNLEDİKTEN SONRA Bİ DAHA HİÇBİ ŞEY ESKİSİ GİBİ OLMADI... İLETİŞİM ÖZÜRLÜ BİR ERGEN OLARAK TÜM DUYGULARIM İÇTEN İÇE ALEV ALMIŞTI Bİ KERE. PEŞİNDEN "MASTER OF PUPPETS"...

GEL ZAMAN GİT ZAMAN HAYATIMA PEŞPEŞE SÜRÜYLE MÜZİK GURUBU GİRDİ...

SLAYER, ANTHRAX, MEGADETH, TESTAMENT, VOIVOD, S.O.D. ......

ÇEVREM, MÜZİĞİN HAYATIMA VERDİĞİ DEĞİŞİMLE ŞEKİLLENDİ...

80'Lİ YILLARIN SON ZAMANLARI: .....

Çarpışma — İpek & burak

İPEEEK.. İKİ GÜN SOORA BURDA METALİ-KA'YLA MEGADET ÇIKCAK İNANABİLİYO MUSUN! OHA LAN! BIG FOR!! EHEH!

ÜF BURAK, KAÇ KERE SEYRETTİN, O KADAR GURUP GİNE HALA METALİKA'YLA MI HEYECANLANIYOSUN YANİ... AYY ÇEKİŞTİRMESENE!

..DEMİN BU SENİN GURUP KAAT ŞEYLERLE FİLAN ATTIRDI YA, BİRİ BENİM BİRAYA GİRDİ EHEHE!..

..SULTANAHMET, KÖPRÜALTI, AÇIK HAVA KONSERLERİ, TAKSİM'DEKİ "KAMYON ÜSTÜ" KONSERLERİ VS...

"İSTANBUL'DA UZUN SAÇULAR PARMAKLA GÖSTERİLİRDİ" DÖNEMİNİN KÜLT ÇİZERİ "APTÜLİKA"NIN GIRGIR'DAKİ KÖŞESİNİN GAZIYLA, ÇİZER VE MÜZİSYENLER ARASINDA SIKI ARKADAŞLIKLAR KURULDU.

DERGİLERE GİREBİLMEK İÇİN ÇIZIKTIRDIĞIM SÜRÜYLE SAYFANIN FONUNDA "DAVE LOMBARDO"NUN HAYVANİ DAVUL ATAKLARI VARDI HEP... O DÖNEMLERDE "SOUTH OF HEAVEN"I KAÇ MİLYON KERE DİNLEDİĞİMİ HİÇ SORMAYIN...

AKLIMDA Bİ TEK ŞEY VARDI:

BARIŞ VE DİĞER ÖBÜR HERKES

BAK ARKADAŞIM PENA BENİM AYAKLA-RIMIN DİBİNE DÜŞTÜ DİYORUM, NE ÖYLE ALIP HEMEN CEBİNE ATIYOSUN... VERİR MİSİN PENAYI...

LAN BOŞVER OĞLUM, O MAYMUN'UN FIR-LATTIĞI PENAYI MI ALCAKSIN YANİ... DEĞMEZ BENCE

HADİ YAA BAKSANA BİRADER, KORK'UN PENASI MIYDI O, YOKSA BAŞKININ MI?

ROB'UN ABİ.. BAŞ-ÇININ...

DOĞRU SÖYLE LAN!

LAAARS ÜHÜHÜ!

CİHANGİR'DE Bİ EV...

BATUU, NAPIYOSUN OĞLUM. DEYV MASTEYN ÇIKTI DEYV MASTEYN! HA HAHAA!..

BATUU... HADİ OĞLUM HEP BERABER HEDBENG YAPIYOZ! MEGADET ÇIKTI DİYORUM NEREYE BAKIYOSUN..!

RON RONN RON

Fiyuuiiii

Fiyuuu

"BEN DE ÇİZER OLUCAM LAN!.."
"BEN DE KEMAL ARATAN GİBİ ÇİZDİĞİM DUVARLARIN ÜSTÜNE ANTHRAX, SLAYER FİLAN YAZICAM!.."

BU DURUMUN, KIYISINDAN KÖŞESİNDEN BİR PARÇASI OLMAK UĞRUNA DERGİLERDE SAYFALARIMIZI, AKLIMIZI BAŞIMIZDAN ALAN BU MÜTHİŞ TASARIMLI LOGOLARLA AZ DOLDURMADIK...

BUNDAN TAM 17 YIL ÖNCE METALLICA İLE TEPİNDİĞİMİZ İNÖNÜ STADINDA YAPILACAK OLAN YENİ BİR KONSER HABERİYLE AKLIM BAŞIMDAN GİTTİ...

"BIG 4" İLK KEZ (VE SÖYLENİLDİĞİNE GÖRE SON KEZ) BİRLİKTE ÇALACAK!.. DÜNYADA SADECE BİRKAÇ ŞEHİRDE... VE BU ŞEHİRLERDEN BİRİ İSTANBUL... ..HEM DE İNÖNÜ STADINDA... NELER HİSSETTİĞİMİ ANLATAMAM...

G.T LAMBASI

BU FEYSTİVALE... DÖRT BÜYÜK GURUP GELDİ DİYORLAR... SKTİR ORDAN!

OHAA!.. TEOMAN ABİ COEY DOMAYO BIG FOR'A NE BİÇİM LAF SOKTU AHAHAHA!

HAHAHA!

SKTİRİN LAN ORDAN!

FİYUUİİİ MENOVIR MENOVIIIR

..90'LI YILLARIN BAŞLARINDAN İTİBAREN BİR ÇOK YENİ MÜZİK GURUBUYLA DAHA TANIŞTIM...

FAITH NO MORE, ALICE IN CHAINS NIRVANA, PEARL JAM... VS... HEMEN HEPSİNİN ÇIKIŞLARINA TANIKLIK ETTİĞİM BU YENİ DÖNEMLER DE ÇOK ÖZELDİ... FAITH NO MORE VE ALICE IN CHAINS HAYATIMIN TAM ORTA YERİNE YERLEŞTİ... KURT COBAIN İLE LAYNE STALEY'İN ÖLÜMLERİNDEKİ O TARİFSİZ BOŞLUK DUYGU-SUNU HELE HİÇ ANLATAMAYIM... AMA YİNE DE ANTHRAX, METALLICA VOIVOD, TESTAMENT, MEGADETH, DESTRUCTION, S.O.D. VE BEN-ZER GURUPLARIN LOGOLARINI, TEK BİR TİŞÖRT ÜSTÜNE BASTIRDIĞIMIZ ZAMANLARIN YERİ HEP AYRI OLDU BENİM İÇİN...

DAHA KÜÇÜKTÜK VE İSİMİZ GÜCÜMÜZDEN ÇOK BUNLARLA İLGİLENİYORDUK...

ŞİMDİ ARTIK HERKES Bİ ŞEKİLDE KENDİ İŞİNE GÜCÜNE YÖNELDİ... BÜYÜDÜ... AİLE KURDU... KİMSE KİMSEYİ DOĞRU DÜRÜST GÖREMEZ OLDU... KENDİMİ ÇİZMEYE VERDİM BEN DE NAPIİM..!?

O DÖNEMLERİN YOKOLUŞUNUN KIRGINLIĞINDAN MIDIR NEDİR ÇİZERKEN ELEKTRONİK MÜZİK DİN-LEMEYE KARAR VERDİM ARTIK!.. "OFF ABİ İŞTE OLAY BUYMUŞ" DEDİĞİM YEPYENİ BİR DÖNEM...

SEBO

SİTTİNG ON EN ENGRIII ÇEEIIR...

YUUUH!.. BU NE OĞUM! ALİS İN ÇEYNS-İN YENİ SOLİSTİ, LENİ KRAVİTZMİŞ LAN HAHAHA!

YEMİŞİM ALİS İN ÇEYNS'İ, O KİM OĞLUM.. BUGÜN RAMSTAYN OLMASA İKİ SANİYE DURMAM BURDA...

HA HAHAHA... MENOVİR VAR YA ÇOK KÖTÜ SKCEK OĞLUM YARIN BURAYI

..İYYY.. AZINA SÇİİM. AAZ TADIYLA Bİ KONSER DİNLET-MEDİLER YA... GEVİRCEM ŞİMDİ TEKMEYİ O OLCAK...

..2000'Lİ YILLARI, YANIMDAKİ MASADA ÇİZEN MEMO'NUN "OH BE HOCU ŞU ROCCUK MÜZİĞİNDEN NE İYİ ETTİN DE KURTULDUN" DEYİP, KULAKLIĞIMDAN ODAYA YAYILAN "ZATTİRİ ZOTTİRİ" MÜZİK EŞLİĞİNDE SÜPERSONİK VÜCUT VE KAFA HAREKETLERİYLE DANS EDİP AYNI ANDA ÇİZMESİNİ İZLEYEREK GEÇİRDİM...

..METALLICA ST. ANGER'I ÇIKARTTIĞINDA İÇİMDE BİR ŞEYLER YENİDEN UYANDI... "HOCU SEN BU METALİKA KUTALİKA İŞLE-RİNİ BIRAKMAMIŞ MIYDIN, PLASTIC MAN YOK MU YAA?" DİYE SURAT BURUŞTURAN MEMO'YA YILLARCA BANA KATLANDIĞI İÇİN BURDAN TEŞEKKÜR EDERİM... ARADA "AA BU PİNK FİLOYUD Dİ Mİ?.." DEYİP METALLICA'NIN "UNFORGIVEN"INDA FİLAN NEŞELİ NEŞELİ RİTİM TUTTU AMA İPNETOR

... SONRADAN FARKETTİM... ÇİZERLİK MACERAMDA GEÇEN YILLAR İÇERİSİNDE NE KADAR TİP ÇİZDİYSEM KIYISINDAN KÖŞESİNDEN HEPSİ Bİ ŞEKİLDE BU MÜZİKLE İÇ İÇE OLMUŞLAR... ANTHRAX KONUŞUP METALLICA DİNLEMİŞLER...

Sinirli

MASTIIR MASTIIR MASTIR OF PAPITS AYM PULİNG YOR STRİNG DUBUDU DUBUDU DUBUDU

GİYIN ÇIYIN DUBUDU DUBUDU

SAFTİRİKLER

ULAN ERSİN ŞU MEMO NE ..RRAK KAFA Dİ Mİ LAN... GELMEDİ YA ŞU ÇAANIM KONSERE!

ON EN ON SOUT OF HEVAAAN

PEKİİİ... SORUYORUM... MEMO MU SONİSFİİR YOKSA SONİSFİİR Mİ?.. SONİSFİİR OLURSAN BURDAKİ GURUPLAR, SEYİRCİ, TRİBÜNLER, SAHNE FİLAN HEPSİ OLUYOSUN AMA...

MEMO OLURUM LAN O ZAMAN... ŞİMDİ BODRUM'DA NE BİÇİM DENİZE GİRERDİM BU SICAKTA NE SONİSFİİR OLCAM?

BEN SONİSFİİR OLURDUM OĞLUM KESİN... DÜŞÜNSE-NE AYNI ANDA RAMSTAYN YA DA ÇEYNİS HETFİLD OLUYOSUN...

...AMA PORTATİF TUVALET DE OLUYOSUN AYNI ANDA, ÇOK FECİ, EHEHE!

ABİ İNANMI-YORUM TOM ARAYA ON METRE ÖNÜMDE LAN!

DİO

VE NİHAYET YILLAR SONRA İNÖNÜ STADI'NDA JOEY BELLADONNA'LI ANTHRAX'I SEYRETTİM... SCOTT IAN'IN RİTİM ATARKENKİ ZIPLAMALARINI GÖRDÜM, FRANK BELLO, CHARLIE BENAN-TE.. OHA LAN! DAN SPİTZ YOKTU AMA OLSUN... TAA O DÖNEM-LERDEKİ GİBİ 17 YAŞINDA OLDUM BİRDEN... DAVE MUSTAIN'İ GÖRDÜM LAN, DAHA NE OLSUN..?. SES BOZUK OLSA NE YAZAR... ANAA KERRY KING OHA!.. LOMBARDO DEDİM SÜREKLİ... MÜZİKLERİ DIŞINDA ALBÜM KAPAKLARINA HASTA OLDUĞUM MANOWAR ÇALARKEN, DAHA HARDKOR TAKILDIĞIMIZ ZAMAN-DA AĞZIMIZA PELTE OLMUŞ "MANOVAR'IN MANA VERDİĞİ BİŞİY YOK HACI, BEN SLEYIR-CİYİM" DEDİM İÇİMDEN OTUZ İKİ DİŞ... PENTAGRAM, ALICE IN CHAINS, RAMSTEIN... MEST OLDUM...!!!

ZAVALLI POLAT

YOR ENTİ YOR ENTİ ŞOŞUİİL... YEAAA! ÇIYINCJIN

ABİ NE GÜZEL KONSER OLUYO Dİ Mİ? ANTRAKS'A BAK NE BİÇİM COŞTURUYO MİLLETİ... YA TURUBUNLERDEN BİLET ALMAKLA ÇOK HATA YAPTIK ÇOK... SAHNE ÖNÜN-DE OLMAK VARDI ŞİMDİ..!

LAN OĞLUM Bİ SUS YA TEPEMDE VIK VIK... NE SAHNE ÖNÜ.. BEBEKLE NE İNCECEK SAHNE ÖNÜNE, ZATEN DİO YOK SİNİRİM ÇOK BO-ZUK!

AYY... MASTEYN ŞİMDİ BUNLARDAN SOORA ÇIKIYODU Dİ Mİ? Hİ Hİ Hİ!

...BU SAYFAYI YAPARKEN NASIL BİŞEY ÇIKACAĞINI BİLMEDEN ÇİZDİM... KOMİKLİK YA DA KURGU DA DÜŞÜNEME-DİM... BU HAFTALIK İDARE EDİN... İNANIN YILLARIN PATLAMASINI YA-ŞADIKTAN SONRA AKLIM BAŞKA BİR ŞEYE VEREMEDİM... "SEEK AND DESTROOOOY" DİYE BAĞIRDIM KAÇ KERE... BOYNUM TUTULDU, AYAKLARIM KOPTU, AKLIM GİTTİ...

HAA.. Bİ DE EN ÖNEMLİSİ YILLARCA BU MÜZİĞİN EŞLİĞİNDE ÇİZDİĞİM BÜTÜN O KARAKTERLERİN HEMEN HEPSİ ORDAYDILAR EMİN OLUN...

BEN EMİNİM...

NOT

Tribal

Enfeksiyon

C.Üstün.

AYRINTILAR

m·e·T·i·N·F·i·D·A·N·

O gün yaşadıklarımın gerçek olduğuna inanamıyorum. Bir kitapta seyretmiştim: "Beynin sağ alt köşesinin üç santim yukarısında, 'İnanma' durumlarını düzenleyen bir bölgecik vardır." O bölgeyi, tükenmez kalem sokup kurcalamış, gene de inanıp inanmadığıma emin olamamıştım! Herşey, kendime Pazartesi akşamı markette yazlık tişört bakınırken başladı. Salı pazarını kaçırdığımı düşünüp, Markete gitmiştim hemen. Elbise reyonundaki tişört tezgâhlarına göz atarken, aklım başka yerdeydi. Garip şeyler olacağının habercisi idi bu! Güzel, büyükçe, metal bir tişört tezgâhı görüp, sepete atmaya çalıştım. Sığmadı. Başka zaman alırım belki diye düşünüp, tişört tezgâhları reyonundan uzaklaştım, az ilerideki "sadece tişört" reyonuna yürüdüm. Bazı kısımları küçük defolu, ama oldukça ucuza, harika tişörtler vardı. Rengini beğendiğim bi tişörtün defosu büyüktü; sağ kolu yoktu. Diğer seçtiğimin kumaşı ise, piksel piksel olmuştu ve çözünürlüğü inanılmaz düşüktü! Ve herşey, son beğendiğim tişörtün içinden, bi adam çıkmasıyla başladı.

Adamın bütününü değil, yalnızca kafasını görmüştüm önce. Tişörtün yakasından o pozisyonda tamamen çıkamayıp, geri girdi, dışarıdan çıktı. Kendine uygun bir beden bakınırken, yanlışlıkla kocaman tezgâhın içine düşmüş, sonra da çıkamamış, "çıkmak istememişti" kendi deyişiyle. İçi güzel kadınlarla dolu sıcak bir jakuziye davet eder gibi tonladığı şehvetli sesiyle "Sen de gelsene" dedi. O tonun, şehvet tonu olduğu konusunda yanılmışım. Meğerse açlıkla ilgili birşeymiş: Bir anda vazgeçerek dışarı fırladı, "Sucuk reyonuna gidiyorum ben!" dedi. "Bedava kangal sucuğu ikram ediyorlar, sen de gelsene." Ağzından çıkan her cümleyi, aynı garip vurguyla, sanki ağlamakla zevk almak arası bir ifade ile seslendiriyordu! Ayrıca, dört tane diz kapağı vardı. Üstüste simetrik duran, ikisi yarı-aralık kapaklara baktığımı fark edince, utandım. "Dizkapaklarımda, milyonda beşyüz kere görülen bir sorun var. Tam kapanmıyorlar. Oradan dışarı sızan karbonsülfiriği, diğer kapaklar dengeliyor. Sence de, bu büyük marketler çok acayip değil mi! Temel ihtiyacın dışında, gereksiz şeyler satın almak için de kışkırtıyor bizi!?"

Bunu da gene, ağlıyormuş, bi yandan da boşalıyormuş gibi bir inlemeyle söylemişti. "Fakat hem şikayet ediyorsun, hem de tezgahların içinden çıkmıyorsun; ayrıca reyonlarda bedava sucuk peşinde koşuyorsun," dedim. "Bu, büyük bir çelişki değil mi?" Yürürken aniden durdu, yüzüme baktı. Kollarını havaya savurarak, "Sana çelişki'nin ne olduğunu söyleyim!" diye bağırdı. "Sana Çelişki'nin Ne Olduğunu Söyleyeyim!" Ağzından köpükler, tükürükler ve mavi renkli başka bir sıvı çıkıyordu. Kocaman bir yoğun tükürük damlası, ağzımın içine girdi. Kusacak gibi oldum! Yere çömeldim. Herkes, bize bakıyordu. Sonra, sadece ona baktıklarını fark ettim. Ellerindeki kürdanlara saplı küçük ikram sucuklarıyla toplanan kalabalık, "Çelişkinin ne olduğunu söylesene. Bize şu çelişki'den bahset, hadi!" diye uğuldamaktaydı. Kısa bi süre bu samimi yalvarışlarından vazgeçip ellerindeki salam-sucuk parçalarını dişliyor, sonra tekrar "Çelişki'yi söyle lütfen" diye tempo tutuyorlardı. Ben de merak etmiştim açıkçası; ama hayatta artık hiçbir çelişki filan bulunmadığına Perşembe günü kendimi inandırdığım için, sadece kuru bir meraktı. Mükemmel, hatâsız bir çelişki olsa bile; yanlışımı kabul etmeyecek, onu çürütecek başka küçük çelişkiler icat edecektim kafamda! Her Cumartesi bunun antrenmanını yapmaktaydım. Ve zaten, 4 diz kapaklı adam da uyduramadı hemen, uygun bir çelişki. "Burada söyleyemem," dedi kalabalığa. "Süt ürünleri reyonuna gelin! Orada açıklayacağım kısmetse!" Kalabalığın içinden "Şimdi niçin söylemiyorsun, ayrıca niye Süt Ürünleri Reyonu?" şeklinde iki soru yükseldi. Belki sıkıntıdan, belki de korkudan, iki yedek diz kapağından buhar püskürmeye başlayan adam, "Burası tehlikeli. Şirket güvenlikçileri duyabilir!" dedi. "Hem süt ürünleri reyonu şimdi püfür püfür serindir." Önce o, ardından ufak kalabalık, Temizlik Malzemeleri Reyonunun köşesinden dönüp, küçük ama hızlı adımlarla uzaklaştılar. Gruptan telaşla ayrılan bi genç "Birazdan gelirim ben!" diye bağırdı kalabalığın içindeki genç eşine: "Ucuza, defolu kirazlar gelmiş. Yarım kilo alayım hemen. Çelişki'yi öğrenirsen, söylersin bana!"

'Ben de mi şu kirazlara bir baksam' diye düşünürken, arkamdaki güvenlikçiyi farkettim! "Ne oluyor burada!" diye sordu. Çelişki'yi merak etmiyordum; ama onları ele verecek de değildim. Olabildiğince sakin gözüküp, ve kafasını karıştırarak, zekice bir yanıt vermeye çalıştım. "Sence burada, gerçekten ciddii bir çelişki var mı, kirazların defolu olmasından bahsetmiyorum; tüm ömrümüz boyunca bizi rahatsız edecek yanlış, körü körüne bir inanış, sadece yoğurt reyonunda söylenecek iki cümleyle izah edilebilir mi?" Doğulu şivesi olan, acemi, henüz toy bir güvenlikçi idi; söylediklerimden elbette ki hiçbir şey anlamadı. "Son dönemdeki yaşantımızda bazı cansıkıcı iğrenç çelişkilerin çoğaldığının ben de farkındayım; fakat zihinlerimize sürekli pompalanan uyuşukluk köpüğü, tüm bunları görmemizi engeliyor" şeklinde, saçmasapan bir yanıt verdi! Tüm benliğimle onu küçümsemeye hazırdım. Yutkundum, ve "Sen kim oluyorsun da, bana, burada ne olduğunu soruyorsun!" dedim. Mükemmel bir öfke tonu serpiştirmiştim sözcüklerimin arasına. Özellikle "Sen", "Da" ve "Pardon" kelimeleri, bebe malzemeleri reyonunun ortasında müthiş yankılandı! Üçüncü kelime ağzımdan yanlışlıkla çıkmış olmalı. "Önemli diil. Öfkenizi anlıyorum," dedi güvenlikçi. "Fakat, benim görevim bu: Hiçbir çelişkinin, burada iş saatinde tüm müşterilere açıklanmasına müsaade edemem! Lütfen az önceki o gürültülü grubun gitttiği tarafı söyleyin. İşbirliği öneriyorum size."

Tüm benliğimle, işbirliğinde bulunmaya hazırdım! Gene de, asi tarafımın bir şeytanlık yapmasına engel olmadım: Parmağımla Ev Bitkileri Reyonunu gösteriyor gibi yaparken, kulağımın arkasından dolandırdığın diğer parmağımla Süt Ürünleri Reyonunu gösterdim. Güvenlikçi ve düdükle çağırdığı diğer arkadaşları, o tarafa doğru koşturdular! Dört diz kapaklı adamın açıklayacağı sözünü verdiği Çelişki'yi, sırf meraktan, merak etmeye başlamıştım! Kestirmeden, Ucuz Çin Malı Org'lar reyonunun etrafından dolanıp, o yöne koştum. Omuz hizamda, süratle kirazlı adam belirdi, "Çelişki ne imiş! Söylendi mi?" diye telaşla sorarak. "Kaç buradan hemen!" dedim. "Şirket güvenlikçileri Süt Ürünlerini basacak!" Ağzına bi kiraz atarak "Ben de seninle gelecem!" dedi. Kesekâğıdına elimi daldırıp bi-iki kiraz da ben aldım.

Defolu Kaşar Peynir sepetinin arkasında çömelerek, uzaktaki kalabalığı izledik. 4 kapaklı, ağlamaklı adam, Çelişki'yi açıklamak üzereydi! "Nasıl da hep görmezden geldik!." diye başladı cümlesine. Kadınlar iç çekti, erkekler haykırdı, "Ne? Söyle, ne?!" diye inlediler. Bir anda zihinlikleri kanıksamışlık zincirinden kurtulmuş; ümit vaad eden güçlü yürekleri yaklaşan gerçeğin coşkusuyla hoplamıştı! Ben de heyecandan, kirazımdaki kurtu bile önemsemedim. Gencin diğer elindeki sucuk parçasının kürdanını çekip, kurdun göğsüne sapladım. Dört diz kapaklı Adam, alev alevdi, Doğru'nun yangınıyla 4 kapaktan da buharlar fışkırıyordu! "Bizlere sundukları, bonus ve ekstra gibi güya yardımsever hizmetler, aslında İsrail ve Re..." Lafını tamamlayamadan, bir güvenlikçi havada uçarak ağzını kapattı! Ama Çelişki öyle güçlüydü ki, bir kere adamın ağzından çıkmıştı, ve görevlinin sol kolunu parçalayarak, tozu dumana katıp marketin tavanına yükseldi! Beton, alüminyum ve kek parçacıkları halinde tekrar parlak zemine düşerken, içlerindeki bazı kelimeler şaşkın kalabalığın saçlarına karıştı. Ve çoğu, evlerine sonra hatıra olarak götürdükleri bu üzgün ve yorgun sözcüklerin anlamını çözmeye uğraşmayıp, vitrinlerindeki porselenlerin yanına koydular.

Çelişki falan yoktu! İdeal bir hayat yaşıyorduk. Tüm gerçeklik iddiaları, şu yaşananlar, hepsi kurmacaydı. Otoparkta yürürken, Ucuz Kalem Reyonundan aldığım Cd kalemini, beynime soktum. Defolu olduğundan "İnanma" bölgeciğime kadar ulaşamadı, kırılıp içeride kaldı. Bir kitapta seyretmiştim: "Eğer yaşamınızdaki gizli gerçekler, ansızın dev iğneler gibi batarak canınızı yakıyorsa, beyninizdeki küçük tavuklara yem verin" diyordu. Çok salakça bir kitaptı; kapatıp, televizyon okumaya başlamıştım hemen!

Gelen Kutusu

Emir SAĞLAM

Mesut ENSARİOĞLU

Özgür Artan KAHYAOĞLU

Göksu Gül

Sultan

ÖFF!

BALIKLAR GELMEDEN SALATAYA NASIL DA DALDIK Dİ Mİ?.. EKMEKLERİ BANA BANA BİTİRDİK... NEYSE Bİ TANE DAHA İST... AA, O KAPKARA EL NE LAN?..

DEMİNDEN BERİ BURDA SİZLE YİYORUM Kİ BEN.. NASI YEDİK AMA?.. NASI YEDİK Dİ Mİ... ÇOK ACIKMIŞIZ...

ANAA, MAUS DİYE KAPLUMBAĞAYI TUTMUŞUM...

NASI KAÇTIN LAN SEN ORDAN?

HII!.. BENİM DEMİN DÜŞÜRDÜĞÜM ÇEKİRDEK İÇİNİ BULMUŞ G.T.!

HAKKINI HELAL ET, YOKSA KARINCAYA ÇOK FENA GÜNAH YAZAR...

TÜY MÜY BİŞEY GETİRİN!..

RESİM YAPICAM!

ÖFF ÇİZEMİYORUM ŞU TUĞRAYI Bİ TÜRLÜ, ÇOK ZOR YA!..

EY ULULAR BU TUĞRA OLMUŞ MU?..

PEK ANLAŞILMIYOR GİBİ SULTANIM...

RUMELİ PRENSLERİ BU OLMUŞ MU?..

DÖNMELER, DEVŞİRMELER BU OLMUŞ MU?..

CARİYELER, BU OLMUŞ MU?..

ÇOK KÖTÜ MORALİM BOZULDU. ZATEN SULTAN OLDUĞUM İÇİN KİMSE GERÇEK FİKRİNİ SÖYLEMİYOR... CARİYELER KORKUDAN ÇOK GÜZEL OLMUŞ DİYOR... ULULAR İPNELİĞİNE OLMAMIŞ DİYOR...

HEM BENİM KENDİ FİKRİM YOK MU YA?!

NE SİKİME ONLARA SORUYOSAM?

Nadir KUTLUHAN

Çağlar AVCIL

Serhat UYUMAZ

Barış ÖZKAN

Emre ÖKSÜZ

Doruktan TURAN

UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 1 Temmuz 2010 | Sayı: 148
Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

YAYINCI MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Nuri Açar (nuri@uykusuzdergi.com)

Grafik: Hakan Karataş - Fırat Yaşa - Vasıf Terim **Kaligrafi:** Şevki Sayışman
Halkla İlişkiler: Elvan Aktaş (caglar@uykusuzdergi.com) **Muhasebe:** Münire Tahirler
Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: Gemi Matbaacılık İnşaat ve Turizm Sanayi Ticaret LTD. ŞTİ. Tel: 0 312 353 29 61
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22 **Abonelik:** **Yurtiçi:** 99TL **Amerika:** 100$ **Avrupa:** 70€ **Uzakdoğu:**120$
IBAN Numaralarımız: TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59
USD: TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 **EUR:** TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

OTİSABİ

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

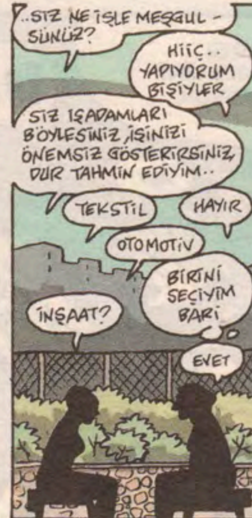

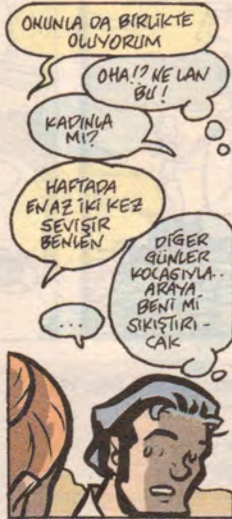

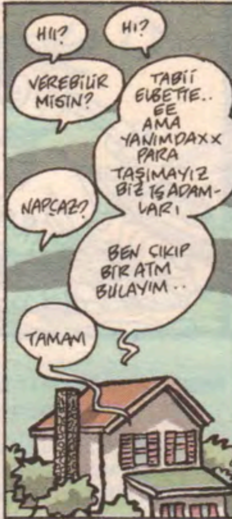

Yalanlar itiraflar birbirine karışmıştı. Bu tuhaf ailenin içine daha fazla girmek istemedim ve toz oldum. O gün duyduklarımdan bir televizyon dizisi yapılsa kimse inanmaz ama reytingi tavana vurur. Ama ben seyretmem başka.

-SON-

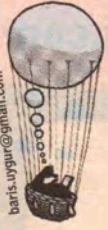
8 TEMMUZ PERŞEMBE
SAYI: 2010/28 No: 149
1.75 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 2.00 TL.

www.uykusuzdergi.com

UYKUSUZ

Maden ocaklarında ve tersanelerde yıllardır bitmek bilmeyen ölüm vakalarına rağmen gerekli önlemleri almamakta direnen AKP hükümeti, Bursa'daki Bosch fabrikasında "mescit olmadığı" yönünde aldığı bir ihbar üzerine derhal bir teftiş timi görevlendirerek işçi hakları konusundaki önceliklerini bir kez daha belli etmiş oldu.

akıl fikir ofisi

baris.uygur@gmail.com
Barış UYGUR

■ Kardeşim, geçen gün yediği dondurmanın çubuğunda bir takım harf ve rakamlar görünce ansızın heyecanlandı. Enteresan bir kardeşim var, futbol da enteresan; kendisi moleküler biyoloji alanında tahsil görüyor; farenin sırtında kulak çıkartıyorlar, dört ayaklı tavuk, iki kafalı kaplumbağa yapıyorlar, laboratuarda enzimdi moleküldü türlü şaşırtıcı iş dönüyor ama bizimki dondurma çubuğundan çıkan şifreye coşuyor. Hayır, dondurma çubuğunda ezoterik semboller, tapınak şövalyelerinin sırları, büyük masonların gizemleri, küçük masonların entrikaları yazacak değil ya; çubuktaki şifreyi gönderiyorsun çekilişe katılıyorsun; olay bundan ibaret.

■ Tabii bu çekiliş de bir garip. Bir liraya ürünü alıyorsun, tamam. Ücreti mukabilinde aldığın ürünü yiyorsun, en doğal hakkındır, parasını verdin yiyeceksin tabii. Sonra çekilişe katılmak için 50 kuruş daha ödüyorsun. Ulan biz ürünü aldık, yedik. Parasını da peşin ödedik, sonradan lokanta gibi hesap getiriyorsun, olmaz ki? Tam bir keriz gibi dondurmayı yedikten sonra bir de bahşiş bırakıyorsun yahu. Enteresan.

■ Ha bu çekilişte kazanmak da var ki evlerden uzak. İnanın bana, kazanmak istemezsiniz. Benim hemşire de prokaryottu, zigottu anlıyor ama bu çekiliş işini anlamıyor. Tutturdu, ben de çekilişe katılacağım diye. Aranızda Şükrü Kızılot muadili arkadaşlar yoksa bilmeyebilirsiniz; bu çekilişi kazanırsanız, arabayı almak için ödemek zorunda olduğunuz vergi toplam 94 bin lira! Eski parayla yazayım, 94.000.000.000! (yüksek meblağları eski parayla belirtme ekolüne selam olsun) 94 milyar çok enteresan.

■ Dürüst olun, aranızda çat diye 94 milyar parayı çıkartabilecek kaç kişi var? (O kadar parası olup da dondurma çubuğundaki şifreyi çıt çıt yazıp gönderen arkadaşlar, dergiye gelsin, kendileriyle konuşacaklarım var) Velev ki, 94 milyarı çıkarıp verdiniz, ayda 3 milyar vergi ödemeye de hazır mısınız? Benzin parasını hiç saymıyorum.

■ Bakın bu işin takipçisi olacağım, o lüks arabayı kazanan ilan edilsin, peşine düşeceğim, gerçekten arabayı alabilecek mi diye araştıracağım. Görünen o ki hem "talihli" hem de "yedek talihli" 94 milyarı çat diye çıkartıp veremeyeceğine göre kimse araba maraba kazanamayacak, şirket çekiliş için Milli Piyangoya yatırdığı teminatı olduğu gibi geri alacak.

■ Yaz mevsimi, tabii nikâh, düğün mevsimi. Bu aylarda ne çekilen halayın ne de çalınan davul zurnanın haddi hesabı yok doğrusu. Tebrikler. Bu sıkıntılı günlerde nikâh memurlarının şakalarına, masanıza gelip "ay ben de gencim, beni yanlışlıkla yaşlıların masasına oturtmuşlar yahu" diyen orta yaşlı amcalara, burnunuzu karıştırırken fotoğrafınızı çekip sonra size satmaya çalışan düğün fotoğrafçılarına, "e hadi sıra sizde artık" teyzelerine, karşı allah hepimize sabır versin. Şunun şurasında bir iki ay kaldı. "Biz biliyoruz da mı oynuyoruz hadi ayol"cuları "ben evde oynadım da geldim" diyerek savuşturun, rüzgâra karşı zoraki sırıtmaktan geçirmek üzere olduğunuz kısmi ve geçici yüz felçlerine karşı vazelinle önleminizi alın, hepsi bitecek. Göçmen kuşlar güneye, esprili nikâh memurları kuzeye göç ederek bizi bir sonraki nikâh mevsimine kadar rahat bırakacaklar. Nikâh enteresan.

■ Dünya kupasında finale doğru adım adım gidiyoruz. Futbol enteresan tabii. Bunu Ömer Üründül sayesinde iyice öğrendik. Ömer Üründül'den kimse bir şey öğrenemediyse futbolun enteresan olduğunu öğrenmiştir artık. Ha futbol enteresan ama bana kalırsa futbol üzerine yazı yazmak daha da enteresan. Zira görünen o ki, insanlar futbol üzerine yazı yazmayı çantada keklik görüyorlar. Yahu koskoca karşılaştırmalı edebiyat profesörü, siyaset bilim gurusu Murat Belge bile oturup hiç düşünmeden, iki satır google'a bakmadan, dünyanın en orijinal ve dâhiyane fikirlerini öne sürdüğünü zannederek yirmi yıldır en az on beş milyon kere dile getirilmiş fikirleri yazabiliyor. Neymiş? Kale çizgilerinde kameralar olsunmuş, hakem oradan baksınmış. Tebrik ederim Murat Hoca, hiçbirimizin aklına gelmemişti doğrusu! Ama futbol ve teknoloji konusunda en az on beş milyon kere söylenmiş klişeleri tekrarlamak zorunda mısın Murat Hocam? Sen yazınca FIFA "Hmm, Murat Belge bile yazıyorsa vardır bir bildiği" mi diyecek? Turgay Şeren gidip Marksist estetiğin yapısal sorunları üzerine yazıyor mu? Rıdvan Dilmen çıkıp James Joyce öyle değil böyle çevrilir diyor mu? Futbol enteresan hakikatten.

■ Diğer bir orta da Ahmet Altan'dan geldi. O da "ne olacak canım, futbol işte" demiş, futbol yazmış. Yalnız onun derdi başka, futbol üzerinden ulus devlet eleştirisine girişmiş. Kısaca diyesi ki, "dünya kupasında bazı takımları başka ülkelerden teknik direktörler yönetiyor, demek ki ülkeleri de yabancı yöneticiler yönetirse daha iyi olabilir". Yarı finale kalan dört takım da kendi vatandaşı teknik direktörlerce yönetiliyor ama analojinin bu kısmını atlamış. Sağlık olsun. Ahmet Altan, "Türkiye'yi daha iyi yönetecek yabancılar yok mudur?" sorusunu soruyor. Lakin yazı tanıdık geldi, hafızamı zorladım, Google da sağ olsun, buluverdim! Ahmet Altan, "Türkiye'yi niye illa ki Türkler yönetsin ki?" diye sorduğu başka bir yazıyı 2002'de yazmış zaten. Sorular da şahane: "Bill Clinton Libya'yı, Tony Blair Amerika'yı, Turgut Özal Fransa'yı, Willy Brandt Türkiye'yi daha iyi yönetemez miydi?" türünden sorular. En komiği de "Paris belediyesi, Bedrettin Dalan'ı belediye başkanı olarak transfer etse" diye muazzam önerisine örnek vermesi. E tabii Dalan Ergenekon'dan arandığı için bu örnekleri atlamış şimdi. Muhtemelen bundan sekiz yıl önce, eşi dostu "Ahmetçiğim, Dalan'ın Paris belediye başkanlığında ne işi var" diye uyarmamış; darılmasın diye eleştirmemiş, o da "herhalde o zaman gözden kaçtı, ben bir daha yazayım hele" demiş. Ben kendisini uyarayım, kimsenin gözünden kaçmış değil abi, görmezden gelmişler; kalbin kırılmasın istemişler. Şimdi muhtemelen eşi dostu yine susacak ama bu hiç de parlak bir fikir değil be. Zaten dünyadaki birçok ülkenin hükümeti, bahsettiğin tipte profesyonel destek alıyor, bakan bile ithal ediyor, hiç de şahane şeyler olmuyor genelde. Soner Günday daha önce bu konuya temas etmişti, "Danimarka kralı ol deseler, yapamam edemem, dilinizi bilmem, âdetinizi bilmem" diyerek. Ha illa cevap gerekiyorsa, hayır, Willy Brandt Türkiye'yi on beş dakika bile yönetemezdi, Tony Blair de Amerika'yı geç İngiltere'yi bile yönetemedi. Hayır, şunları ben yazsam, okur mail atar "Puffuhahaha çok komikmiş abi!" diye. Aslında düşünmek lazım, Ahmet Altan Şili'de yazsa fena mı olurdu?

Futbol çok enteresan.

UYKUSUZ

Tayyip Erdoğan'ın Gedikpaşa'daki siperde çömelmesinin ardından, ergen bir hırsla bölgeye giden Kemal Kılıçdaroğlu siper gezisini çömelmeden tamamladı.

AKP, Akkuyu'ya kurulacak nükleer santral için hazırlanan anlaşmayı Meclis Dışişleri Komisyonu'ndan jet hızıyla geçirdi.

Dışişleri Bakanı Ahmet Davutoğlu ile İsrail Sanayi Bakanı Binyamin Ben-Eliezer, Zürih'te gizlice buluştu...

Daha önce, Rize'de TAYAD'lılara yönelik linç girişimi için, "İyi olmuş, bilseydim ben de vururdum," açıklaması yapan Rize Belediye Başkanı Halil Bakırcı, şimdi de Kürt sorununa çözüm önerisi getirdi: "Karadeniz erkekleri doğudan ikinci eş alsın!"

KAÇ YIL OLDU?

• "Ankaralı Namık" adıyla tanınan şarkıcı Namık Uğurlu, polisi oynadığı bir klip sonrası, oturduğu apartmana polis elbisesiyle (ve bol alkolle) gelip komşusunu gözaltına almaya çalışınca gözaltına alınalı **2 yıl**...

• Bandırma Yeşilay Cemiyeti Şube Başkanı Mehmet Zeki Karaman, çocukların sigara böreği yedikten sonra, "*Bu börek böyle lezzetli iken adını aldığı sigara kim bilir ne kadar lezzetlidir*" diye düşündüklerini iddia ederek, "sigara böreği" adının "Yeşilay böreği" olarak değiştirilmesi için Türk Dil Kurumu'na başvuralı **2 yıl**...

• Refah partisi milletvekili Şevki Yılmaz, "*Lise... Lise dediğin ne senin? Klise! Kliseden çıkar k'yi, al sana lise işte!*" açıklamasıyla etimolojiye yeni bir soluk getireli **13 yıl**...

• E.T'nin Türk uyarlaması olan "Badi" isimli filmin veda

sahnesinde, ortamdaki çocukların en küçüğü Badi'nin uzattığı eli öpüp alnına koyalı tam **27 yıl** olmuş.

Her sene 10 bin civarında öğrencinin aldığı puanla Harvard'a kabul edildiği için basın tarafından dahi ilan edilen Mehmet Emre Gül, okumak için Amerika'ya gidiyor.

Kemal Unakıtan'ın oğlu Abdullah Unakıtan'ın sahibi olduğu Bandırma'daki 630 hektarlık arazinin mera vasfının değiştirilmesi talebi ikinci kez reddedildi. Oğul Unakıtan bölgeye termik santral inşa etmek istiyor.

YETER Kİ NÜKLEER OLSUN!

Türkiye ile Rusya arasında imzalanan Akkuyu Nükleer Santralı'na ilişkin anlaşma TBMM'ye sunuldu. Anlaşmaya göre, 60 yıl boyunca Rusya'nın kontrolünde devam edecek ortaklıkta Rusya'nın payı 'hiçbir zaman' yüzde 51'den az olmayacak, nükleer tesis kuracak şirkete bedava toprak ve altyapı hizmeti verilecek, engel çıkaran özel mülkler hemen kamulaştırılacak ve bu tesislere getirilecek yabancı işçilere kolaylık sağlanacak.

DUYURU

HER BOKA ANLAM YÜKLEME HASTASI ÇİFTLERİN EVLENDİRME DAİRELERİNE HÜCUMUYLA 10.10.2010 TARİHİ İÇİN NİKAH SALONLARINDA HİÇ YER KALMAMIŞTIR. AYNI TARİH İÇİN BÜYÜK ŞEHİRLERDEKİ DÜĞÜN SALONLARINDA VE OTELLERDE DE YER YOKTUR... ANLAM YÜKLEMEK İSTEMESİNE RAĞMEN ÇOK ATİK OLAMAYAN ÇİFTLERE DUYURULUR. SİZLER YA ORTAK KARARINIZ OLAN NORMAL BİR TARİHTE EVLENECEKSİNİZ, YA DA EN YAKIN ANLAMLI TARİH OLAN 11.11.2011'İ BEKLEYECEKSİNİZ...

BİR YASTIKTA KOCAYIN...

HAYIR, ON YASTIK OLMASI LAZIM YAA!!

EEH!!! YÜRÜ GİT LEN KIŞT!!

SİPER TURİZMİ

Tayyip Erdoğan'ın Gedikpaşa'daki siperde çömelmesinin ardından, ergen bir hırsla bölgeye giden Kemal Kılıçdaroğlu siper gezisini çömelmeden tamamladı. Fakat olayın fotoğraflarını dikkatle inceleyen AKP'li Bakan Veysel Eroğlu, *"Öyle hazırlıklı gitmek ve boyu kadar siperin arkasında durmanın takdirini vatandaşlara bırakıyorum,"* açıklamasıyla siperdeki çuvalların Kemal Kılıçdaroğlu'yla aynı boyda olduğuna dikkat çekti. Bir başka AKP'li Hüseyin Çelik ise, *"Cesur olmakla ahmak olmayı birbirine karıştırmamak lazım,"* diyerek tartışmayı ilkokul düzeyine kadar geriletti. Söz konusu alanda 11 asker hayatını kaybetmişti.

DABOOVV

HE HELEHEE...

FIRAT BUDACI

KAÇABİLİR!!!

Dokuz yıl önce Wernicke Korsakoff hastalığı nedeniyle, bulunduğu cezaevinden tedavi görmek üzere şartlı tahliye edilen Kemal Özelmalı, artık yürüyemediği için altı ayda bir zorunlu olarak gitmesi gereken sağlık kontrolüne gidemeyince, "Kaçabilir!" şüphesiyle tekrar hapse atıldı.

KIMILDAMA!!

KIMILDAYAMIYORUM ZATEN...

ŞİMDİ YAVAAŞÇA KENDİNİ YERE BIRAK!

BEKLEME SALONU

Zonguldak'ta, 2 yıl önce dayısı Tanju Z.'nin tecavüzü sonucu hamile kalan 14 yaşındaki B.K., beden ve ruh sağlığının bozulup bozulmadığının belirlenmesi için İstanbul Adli Tıp Kurumu'na sevk edildi. Kurumun 16 ay sonrasına randevu verdiği B.K. bu süreyi beklerken 4 kişinin daha tecavüzüne uğradı.

ADLİ TIP KURUMU

AL KIZ AL!! GİRME İÇERİ!

RAPOR

BURASI DA BOŞ KALDI BURAYA DA KONUŞAYIM

ÇOK EŞLİ VE ÇOK MESUT YILMAZ'LI BİR ÜLKE İSTİYORUM

Kürt sorununun çözümü için erkeklerin ikinci eşlerini (kumalarını) Doğu'dan almalarını öneren Rize Belediye Başkanı Halil Bakırcı bundan 3 yıl önce de, nüfus müdürlüğünde yaptığı bir araştırmaya göre, Rize'de 30 tane Mesut Yılmaz olduğunu ve bunların 4-5 tanesinin bağımsız milletvekili adayı olan gerçek Mesut Yılmaz'ın karşısına çıkarılırsa seçmenin kafasının karışabileceği ve böylelikle AKP'nin aradan sıyrılabileceği fikrini ortaya atmıştı...

DOĞUDAN ALDIĞIMIZ EŞLERDEN İKİŞER ÇOCUK YAPIYORUZ, BİRİNİN ADINI MESUT, DİĞERİNİNKİNİ YILMAZ KOYUYORUZ!.. ANLAMAYAN VAR MI? BEN ANLAMADIM MESELA...

ÖĞÜT! Hazırladığı projeyle Türkiye birincisi olduktan sonra ABD'de Bilim Fuarı'na katılan Tuğberk Vural, yılsonunda aldığı karnesinde öğretmeninin kendisine yazdığı bir notla karşılaştı: *"Gereksiz işlerle uğraşma..."*

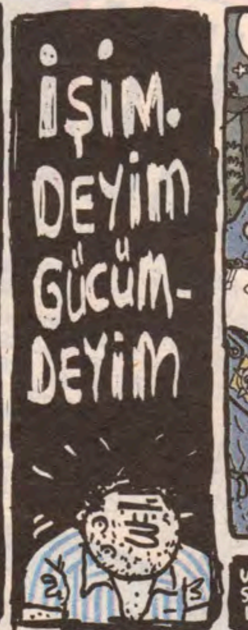
Akşamsefası

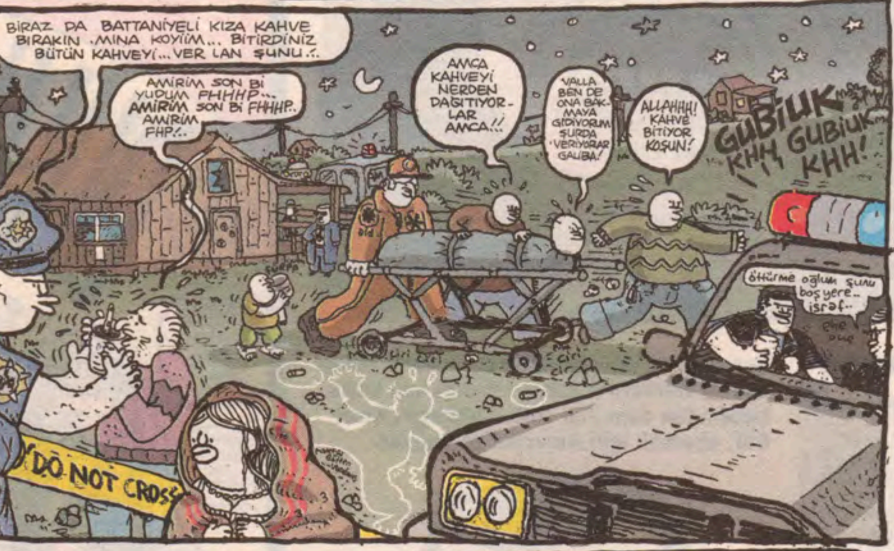

DENİZE GİDİYORUZ, DENİZE GİDİYORUZ...
ÇOCUKLAR HAKLIYMIŞ TUŞÇE! DENİZE GİDİLMEDEN ÖNCE MAYOYLA EV İÇİNDE DOLAŞMAK ÇOK ZEVKLİYMİŞ... HADİ GİYSENDE MAYONU, EVİN İÇİNDE DOLAŞALIM. ÇOK ZEVKLİ TUÇE...
MAYOM MU VAR HERİF BENİM?! UĞRAŞMA BENLE!..
yoğurt
5 kiloluk
DEM
ÇAY

SİMAAAANURRR
Tanıtıcı Reklam
SİMANUR DİNİ GÖZ HASTANESİ

ABİ GÜLEN GÜNEŞ KONUSUNDA BANA HALÂ KIZGIN MISIN?..
arjantin
uruguay
.....
ABİ YAPMA BÖYLE...

AKRABALARIMIN ÇOK UZUN BOYLU OLAN ÇOCUKLARI ÜZERİNE OLAN DEV ARAŞTIRMAM SONUÇLANMAK ÜZERE.. GENEL OLARAK HEPSİ EFENDİ MİZACA SAHİP... AYRICA KETEN PANTOLON ONLAR İÇİN VAZGEÇİLMEZ...
HOŞGELDİNİZ AMCACIĞIM, NASILSINIZ?..
Efendilik
Saygı
Keten
ODTÜ'YE GİTMEK İSTİYOR... KAZANIRSA BABASI ONA ARABA ALACAK...

İŞİM. DEYİM GÜCÜM-DEYİM
umut sarı-kaya

BİRAZ DA BATTANİYELİ KIZA KAHVE BIRAKIN .MINA KOYİİM... BİTİRDİNİZ BÜTÜN KAHVEYİ... VER LAN ŞUNU.!.
AMİRİM SON Bİ YUDUM FHHHP... AMİRİM SON Bİ FHHHP.. AMİRİM FHP!..
AMCA KAHVEYİ NERDEN DAĞITIYORLAR AMCA!!
VALLA BEN DE ONA BAKMAYA GİDİYORUM ŞURDA VERİYORLAR GALİBA!
ALLAHHH! KAHVE BİTİYOR KOŞUN!
GUBIUK KHH GUBIUK KHH!
öttürme oğlum şunu boş yere.. israf..
DO NOT CROSS

danimarka köylüsü
Muhtarlığın tadı yok.

PLİNK!
YENİ UYANMIŞ'IN MACERALARI
CİK CİK CİK CİK
PARDON YAA ZAMANSIZ GELDİK, UYUYOR MUYDUNUZ?..
UYUMUYORDUM.. ÇAY İÇİN! KIZIM ÇAY GETİR MİSAFİRLERE.
RAHATSIZ DEĞİLİM.. ÇAY GETİR KIZIM... ÇAY İÇİN!
RAHATSIZ OLMASAYDINIZ... VALLA RAHATSIZ ETTİK!..
İÇERİZ ABİ... BİRAZ KENDİNE GEL!
ÇAY!
ALLAH'IM NE OLUR YARDIM ET BANA. ÇAYDAN BAŞKA BİŞEY DÜŞÜNEMİYORUM...

ORTADOĞU'DA HASSAS DENGELER DEĞİŞİYOR!
O sırada Doğuş.
Taklaya devam.

FERHAT TUNÇ KASEDİM SENDE Mİ MARKS...
Noluyo lan sabah sabah...
LİSEDEN SONRA KİMSENİN SİKLEMEYECEĞİ ANTLAŞMA KADEŞ ANTLAŞMASI VATANA MİLLETE HAYIRLI OLSUN!.
ÇOT ÇOT!
ŞURAYA Bİ İMZA!
KADEŞ ANTLAŞMASI

HASSS...
FIRSSH
HIRS
OFF MAHHH
KHSsss
Kahsss
mmhhh
SEDAT BEY SİZE BİŞEY SORUCAM... SIK SEYAHAT EDER MİSİNİZ VE GENELLİKLE GECE Mİ YOLA ÇIKARSINIZ?..
AA, NERDEN ANLADINIZ?
GÖZÜNÜZ ÇATLAMIŞ... KARANLIKTA ISRARLA KESMEYİ BIRAK ARTIK SEDAT... YAT UYU .MINA KOYİİM.!.

UZUN ZAMANDIR "FİLİPİNLER'DE DİSKO YANGINI" HABERİ GÖREMİYORUZ GAZETE VE TELEVİZYONLARDA... NOLDU HALLETTİNİZ Mİ SORUNU..
Disko Filipin
ARA ARA DİNLENDİRİN SİZ YİNE DİSKO TOPUNU, ÇOK ISINMASIN

HALLETTİK ABİ. ANA KOFRADA TEMAZSIZLIK VARMIŞ, USTASI GELDİ TAMİR ETTİ. YANMIYOR ARTIK DİSKOLARIMIZ.. GEL KARŞILIKLI BİR OYNAYALIM.
UPS
UPS UPSS!
ABİ OYNAYALIM

Esmer şekerin sağlık ve zenginlik vadeden çağrısına kim kulak tıkayabilir ki?! esirinim esmer...

İSTESEM BABAMIN KARŞISINDA DA İÇERİM... BİLİYO YANİ, AMA İÇMEM. SAYGIMDAN İÇMEM...

İÇİYOSAN İÇ!..
ESTAĞFURULLAH BABACIĞIM.
aynen benim de öyle abi

DALAK YEMEN LAZIM ABİ SENİN... DALAK YE DALAK...
DALAK HEM Mİ?

BESLEDİĞİM KUŞLAR
Guburuk Guburuk
Güvercin özelliği: Taklacı olması
Hasta Civciv
KUKİ KUK!
KeKLİK özelliği: Köyü hatırlatıyor
scirk scirk
Cennet Papağanı
özelliği: neşe saçıyor başka da bi numarası yok. Yine de ne yaptı etti aralarından bi bu gözüme girdi hâlâ çok özlüyorum kendisini
YOU TUBE
Broadcast yourself
cennet papağanı
search
ama artık kuşla işim olmaz!
Kuşlar belki özgürlüğü Temsil ediyorlar ama
KUŞ SEVGİSİNDE ÇAYA DAVET VAR
Ömrüm gürüdü
saadet
KUŞ-ÇAY KUŞ-ÇAY NEREYE KADAR...
Perçin!
ancak pencereden girip aşkı perçinleyenine ses çıkarmam.. Ama artık işim olmaz kuşla

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

'Yaşam anlamsızsa, neden anlam yaratmayalım? Belki de yanlış olan bu dünyada anlam aramak...oysa buradaki öncelikli görevimiz anlam aramak değil, yaratmak.'

Necip Mahfuz - Şeker Sokağı'ndan

•'Sözün bittiği yer' nedir Allahaşkına? Bu nasıl bir yerdir ki, hep oraya varılmaktadır? Söz hiç biter mi

• 'Sesin susturulduğu yer' anlaşılabilir ancak, ama o da kabul edilemez. Söz, kendine yeni yerler açar, rahat olun...

•'Sütliman' kelimesinin meçhul mucidi, ne güzel insanmış... •Füsun Akatlı'yı kaybettik, nur içinde yatsın. Bir yazısında, yarım akıllıların Sokrates'e ithafen söylediği 'Bir şey biliyorsam, o da hiçbir şey bilmediğimdir' sözde lafına açıklık getirmiş ve şöyle yazmıştır: 'Sokrates 'Hiçbir şey bilmiyorum' dememiştir, dediği şudur: 'Bir şey biliyorsam, o da her şeyi bilmediğimdir.' Bunu yanlış yorumlarsak, cahilliğe paye vermiş oluruz. Sokrates, elbette çok şey biliyordu ama bilginin kibirinden uzaklaşma ve gerçeği söyleme arzusuyla, bu cümleyi söylemişti.' Detaycı , güzel beyin, ayrıldı aramızdan...

•Türkiye: 'Dahi' diye anılmak için, nerdeyse, okuma-yazma bilmenin yettiği ülke...

•Persona Non Grata, yani 'İstenmeyen Adam!' Bir devletin bir adamı istememesi durumu. Tam zalimlik! Eşit miyiz ki, beni istemiyosun ulan meçhul devlet?! Ben bi tane insanım, Allah'ın kuluyum, sen organize kurumsun ve kafayı takmışsın bana, 'Git ülkemden' diye. Olacak şey midir? Ben gerçeğim, varım, maddeyim. Sen kavramsın ve şu halinle beni istemiyosun. Ben de sana hastaydım sanki! Tek dünyaya tek devlet yeter, o da hepimiz devletsiz yaşamaya alışana kadar! Dünyayı ve insanlarını seviyorum, devletin hastası değilim, olmayacağım da. Herhangi bir insan, herhangi bir devletten daha değerli, daha vazgeçilmez ve daha çok tabiata ait. Bu yüzden seviyorum Nietzsche'nin 'Bireylerde delilik istisnaidir ama grup, parti ve toplumlarda aksamayan bir kuraldır' sözünü. Çok ilerde, başka bir yazar da benden bahsetsin, yeter. Ayarlayın bunları!..

•Amerikalı veya İngiliz doğmadığına bin pişman dallamalar da gördüm, görmedim değil. Onların dilini, kendi dillerinden daha çok önemsiyorlardı, sanki Türkçe'nin hakkını vermişler gibi: Zavallılık...

•En korktuğum insan, 'Ben dememiş miydim?' diyen insan. Dedin! Ha, evet, dedin! N'apiim şimdi peki? Sen dedin diye de olmadı, ayrı, çok şey dediydin çünkü sen. Ama dedin! Şimdi haklı çıktın diye bilezik mi takayım sana?..

•Mahalle maçlarında 'Üç korner bi penaltı' kuralının mucidi, ki muhtemelen erkekti, ne güzel adammış...

•İki yıl önceydi, yeni boşanmıştım, aynı mahallede bir arkadaşımın evine taşındım. Bari oğluma yakın olayım diye. Arkadaşımın evinde şömine vardı. Bi gün beni aradı, 'Benim yaşgünüm bugün, grlirken manavdan kasa alsana, şömineyi yakıcaz' dedi, 'Tamam' dedim. Yol üstündeki manavdan kasa istedim, bi tane verdi. Elimde kasayla yürürken, çöp kutusunun yanında bi kasa daha gördüm. Tam onu da alıyordum ki, mahalleden tanıdığım bir güzel ablayla gözgöze geldik.Yandım! Boşanır boşanmaz sefil olmuş gibi. Çöplük karıştırıyorum sanmasın diye 'Arkadaş...Yaşgünü...Şömine...' diye sayıklayıp durdum. Ablacığım güldü, 'Ben de noluyo dediydim' dedi. Ellerimde iki kasayla, öyle dürrük misali durup 'İyi akşamlar abla' dedim, 'İyi akşamlar' dedi...

vedatozdemiro@gmail.com

•Meraklısına: Senaryosunu yazdığım 'Şampiyon Beşiktaş' adlı kısa filmin devamı yolda! Pascal Nouma ve menajeri Murat Tokel, oynamayı kabul ettiler, sağolsunlar. Asidini kaçırmayayım, filmi yapınca haber ederim size...

•Demet Akalın'ın kocası, savunmada az adamla yakalandı!..

•Senaristseniz ve hatta sinemaseverseniz, Barton Fink'i seveceksiniz! Öyle hoşlanmak, beğenmek değil, hayranlıkla seveceksiniz. Yazar Barton'u anlatan filmde, sinema dünyasından kişilikler sunulur. Burada üç tanesine yakından bakalım... 1)Barton Fink: Yaratıcı güç. Bildiğin yazar. Birikimini, hayallerini, zamanlarını, zevkini ve acısını işe yansıtır. Duygu hatırlatır ya da ender olarak, duygu yaratır. O olmadan olmaz... 2)Lipnick: Yapımcı. Barton'dan rol çalar, 'Ben olmazsam, olmaz' der ama o sadece parayı temsil eder. Sevgisi ve öfkesi aşırıdır. Bi bakarsın, sanatçıya saygı hesabı yazarın ayakkabısını öper, sonra bi bakarsın, kostümcüye diktirdiği üniformayla belirir, 'Ben Albay Lipnick!' diye, Rantiyeci ruh hastasıdır ama iş için lazım gelen figürdür... 3)Lou: Zavallı ruh hastası. Zamanında ortak olduğu firmada şimdi yancıdır, sağ koldur, sefil ve yalaka bir kişiliği temsil eder. Yaptığı köpeklik mesaisiyle patronun gücünün altını çizer... Fink ve Lipnick olmadan film işi olmaz, Lou olmadan da olur. Bunu hissettiği için Lou, iyice güce yapışmıştır, yaptığı kalabalığın farkındadır. Sırf bunun için bile seyredilir Barton Fink!.. (Coen Kardeşler sağolsun)

•Bitsin: Farkı farketmek...

•'O diilden aramak' var. Ne diilden belli diil. Aramasa daha iyi ama durduramazsın. O arayacaktır, hem de o diilden. Olmaz olasıca!..

•Rahmetli İlhan Selçuk, bayram yazılarında bazen iki dörtlükten oluşan bir şiire yer verirdi, 'Pencere' köşesinde. Göre göre ilk dörtlük aklımda kalmıştı, şöyleydi: 'Bugün bayram / Bayram bize mahrem / Sultanım biçarem / Doldur içelim!..' Sonra ikinci dörtlüğü merak ettim, 'Nasıl olsa bir bayram günü denk gelirim' dedim. Yok, gelemedim. Sordum soruşturdum, çevremde bilen yoktu. Sırf bu yüzden Şişli yakınlarında olduğum bir gün, Cumhuriyet'e gittim. İlhan Ağbi ordaydı, odasına buyur etti. Geliş amacımı söyledim, güldü. İkinci kıtayı okudu, ben de minik defterime not ettim: 'Ben aşkınla şad / Sen sineler kuşat / Devir cumhuriyet / Doldur içelim!..' 'Kimin şiiri' diye sordum, 'Tanpınar galiba' dedi... 'Ne diyosun gazete için?' dedi, 'Niçin birinci sayfada karikatür yok?' dedim, 'Haklısın' dedi... Vallahi haklıydım, hala da haklıyım!.. İlhan Selçuk nur içinde yatsın, Cumhuriyet'in ilk sayfası da karikatüre kavuşsun...

•Operaya çok erken başladım, o kadar erken ki, yedi yaşında baleye geçtim!..

•Üç gündür Moskova'dayım, hayatımda ilk kez Rusya'ya geldim. Stalin'in 'yedi kızkardeş' diye bilinen binalarından birinde, TRT'nin Moskova temsilcisi arkadaşım Barış Mutlu'nun ev-ofisinde kalıyorum. Hakikaten güzel mimari, Moskova Irmağı'nı da görüyoruz, tahmin edileceği gibi güneş, burada da güzel batıyor! Şehrin çok azını görmekle beraber, dikkatimi en çok çeken durum, Kızıl Meydan'daki Lenin, Stalin, Brejnev taklidi adamlar oldu. Birlikte fotoğraf çektirip para ödüyosun! Ellerinde torbalarla parklarda bira satan kadınlar, keyif ehli ve nakit düşkünü taksiciler ve çok az görülen bu sıcak günlerde iyice dekoltenin sınırını zorlayan dişiler, diğer detaylar. Fakat en güzeli, Moskova halkının insancıl, anlayışlı tavırları. Şimdilik izlenimler bunlar...

•Seviye Belirleme Sınavı ne lan, komple bitsin!..

•Az önce Hollanda finale çıktı, rakibi kim olursa olsun, Hollanda şampiyon olsun! Arjantin dedim olmadı, Gana dedim olmadı, bari bu olsun. (Bu arada, oyun kötüleşince vuvuzela coşkusunun artması?! Demek ki iyi futbol içinmiş bu zulüm!)

•Fadlullah adam gibi adamdı valla, Allah rahmet eylesin...

•Güneydoğu'da savaş varken, Kuzeybatı'da da barış zor!..

SON

Pantolon

m-e-t-i-n f-i-d-a-n

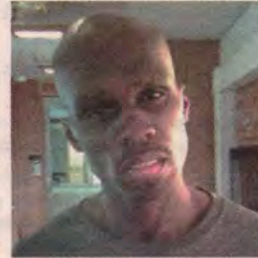
metinfidan@ymail.com

"kendimi durduracak değilim"

ŞAŞIRTMA İLMİ

Fırat Budacı

Bazı oyuncular yeni rolü için kilo alır, bazıları da verir. Nadiren Christian Bale gibi bir film için kilo alıp başka bir film için verenlere de rastlanır. Ülkemiz oyuncularıysa yeni rolleri için daha çok sakal bırakmayı tercih ederler. Sakal bırakan oyuncular, magazin basınına yakalanırsa "görenleri hayrete düşüren sanatçı" unvanını alırlar. Ben bu kilo alıp vermelerde ve özellikle sakal bırakmalarda hayrete düşmek yerine, "Ne biçim olmuş," demeyi tercih ediyorum. Ama birkaç hafta önce, ilk defa sanatsal bir kilo kaybı karşısında hayrete düştüm. Çok kaslı rap yıldızı 50 Cent, oynayacağı bir filmde kansere yakalanan bir futbolcuyu canlandırabilmek için tam 25 kilo vermiş. Uzun uzun baktım fotoğrafa. Bu tür ani dramatik değişimlerde aklıma öyle acayip şeyler gelmediği için, "Hiç yakışmamış!" gibi anne tipi tespitlerden öteye geçemedim. Yaptığım en entelektüel yorum (o da içinde İngilizce olduğu için), "Değer miydi be 50 Cent?" oldu. Fotoğraf, ertesi gün bir haber sitesinde tekrar karşıma geldiğinde, Lamborghini ve Ferrarilerle dolu görkemli bir hayattan sonra, kaybeden rolüne bürünmek istemesinin, 'aynı anda her şey olma' hırsıyla ilgili olabileceği gibi yarım akıllı bir sonuca vardım. (Okunduğunda "olabilir aslında" hissi veren yanlış saptamalar yapmak konusunda fena değilim.) Sonrasında, 6 bin dolarlık porselen dişlerle gülümseyen bu kafanın, üzerine Afrikalı bir sineğin hiç yabancılık çekmeden konabileceği bir kafaya dönüşmesinde 'hayran şaşırtmak' gibi bir hainlik olabileceğini düşündüm. Bu saptamam daha iyiydi, çünkü bilindiği gibi, sanatçı denilen yapılanma "görenleri hayrete düşürmek" ister. Yeni imajla kitleye görünmek bir tür stratejidir. Ülkemizde, bir tür kolaj çalışması sayılabilecek Hande Yener'in ve her yeni imajında "hiç yakışmamış" sarfiyatını artıran Tarkan'ın açıkça yaptığını (açık şaşırtma), 50 Cent bir filmin içine gizliyordu (gizli şaşırtma). Açık şaşırtmalarda, "şuna bak ne biçim olmuş" diye birbirimizi ilkelce dürterken, gizli şaşırtmalarda, "Adam film için tam 25 kilo vermiş," demekten öteye geçemeyiz. İlkinde küçümseme ve alay varken, ikincisinde sanata saygı ve dolayısıyla övgü vardır.

Bir ortama, durup dururken, rasta saç ve Jamaika renkleriyle örülmüş bir bereyle girmenin günümüzde sağlıklı bir şaşırtma yolu olmadığı biliniyor (bkz. Sarıkaya arşivi). Bodrum sokaklarında rasta ve geçici akrep dövmesiyle geçimini sağlayan bohem esnafın müşteri portföyü bile artık hafif balıketli 14 yaş grubu kızlarla sınırlı. Ya da daha lümpen bir örnek vermek gerekirse; bir iskeleden sığ sulara ölümüne balıklama atlayan erkeğin, bu hareketi sayesinde akşam Danimarkalı bir turistle sevişme olasılığı gittikçe azalıyor. İlginç giyim tarzıyla ya da vücuda dayalı aktivitelerle etrafımızı şaşırtmak adına artık bir mesafe kaydetmek pek mümkün değil. Bize gereken, şaşırtma amacı yokmuş gibi gözüken, olayların doğalından geliştiği '*gizli şaşırtma*'. 50 Cent gibi, bir film için 25 kilo verme şansına sahip değiliz, ama eğer inanırsak, istersek, azmedersek biz de şaşırtabiliriz. Önemli olan bizden daha iyi şaşırtabilen birinin aynı ortamda bulunmamasıdır.

Üniversitenin ilk aylarında, kişilik özelliklerimiz henüz sorun çıkaracak düzeyde belirginleşmediğinden kalabalık bir güruh olarak dolaşıyorduk. Yeni tanışılmış arkadaşlardan oluşan büyük gruplarda insanın kendi hayatıyla ilgili ipuçları vermesinin en güzel yollarından biri şaşırmaktır. Bizler de sık sık şaşırarak, farklı özelliklerimizi birbirimize tanıtmaya çalışıyorduk. Mesela 8 kişi yolda yürürken bir yavru kedi görsek, aramızdan en az 4 kişi "Aaaa!" diyerek şaşırıyor ve derhal yanına giderek kediyi ellemeye başlıyordu. Ya da bir mekânda otururken, çalmaya başlayan bir şarkıyla birlikte içimizden biri "Aaaa!" diyerek eliyle yukarıyı gösteriyor (sesin geldiği varsayılan hoparlör istikameti) ve '*bu şarkıyı bilir ve çok severim*' anlamında neşeleniyordu. Ama bütün bu şaşırarak kendini var etme hikâyeleri içinde benim toplu halde girilen bir kitapçıda raflara bakarken, "Aaaa Oğuz Atay!" diyerek "Tehlikeli Oyunlar"ı elime almam en reziliydi. (Kitapçıda bir kitapla karşılaşınca, sanki yazarın kendisini görmüş gibi şaşırmak, neresinden baksanız dünyadaki en samimiyetsiz şaşırmalardan biridir.) Sonuçta hepimiz şaşıra şaşıra kendi hayatlarımızla ilgili doneler sunmak ve bir yer edinmek için debeleniyorduk. Benim grup içinde hoşlandığım bir kız olduğu için bazen fazladan şaşırmam gerekebiliyordu. Hoşlandığım kızla sevgililik müessesine ulaşabilmek için, bir kitapçı rafında duran kitaplara şaşırmak dışında, mecburen yavru kedilere de şaşırıyor ve onları elimden geldiğince ellemeye gayret ediyordum. Ama ne yazık ki, kitap, kedi gibi küçük ölçekli şaşırmalarla hoşlandığım kızı şaşırtmaya çalışmam, bir aşkı başlatmak için yeterli olmayacaktı. İnsan şaşırttı mı 50 Cent gibi, büyük bir prodüksiyonla şaşırtmalı, yoksa kitap okunur biter, kedi miyavlar gider ve hayat hızla akıp geçer.

Gruptaki İzmir'li arkadaşımızın önerisiyle geldiğimiz bu rock barın yeni bir başlangıca mekân olabileceğini hissediyordum. Müstakbel, gerçekten çok güzel bir kızdı. Bizimki gibi birbiriyle yeni arkadaş olmaya başlamış geniş gruplarda kimin kimle sevgili olacağını bilemezsiniz. Bir mekânda yaşanan ani öpüşmeler, bir sabah okula el ele gelmeler gibi şaşırtıcı temaslar bu tür grupların şanındandır. O gecenin gidişatına bakılırsa, Müstakbel'in aniden başlayacak ilişkisi için en kuvvetli aday bendim. En önemli rakibim İzmirli gibi duruyordu, ama onun gerek kedi şaşırmalarındaki yetersizliği, gerekse Bukowski'yle sınırlı kültürel düzeyi benimle boy ölçüşebilecek seviyede değildi. Sahnedeki grubu seyrederken, Müstakbel'in diğer yanını mesken tutması beni pek kaygılandırmadı. Zaten bir süre sonra ortadan kayboldu. Yaklaşık beş dakika sonra muhteşem bir performansla geri dönecekti…

İzmirli'nin gidişiyle, Müstakbel'in kahkahalarla eşlik ettiği bir muhabbet başlatmayı başarmıştım. Mekândaki desibel, kulak-dudak mesafesini bir hayli azaltmıştı. Gerçekten eğleniyorduk. Sahnedeki grup yeni bir şarkıya başladığında Müstakbel, "A-aaa!" dedi. Sahneye bakıyordu. Ben de baktım ve aynı tepkiyi vermek zorunda kaldım. Sahnedeki grubun solisti değişmişti. İzmirli iki eliyle kavradığı mikrofonu dudaklarına değdire değdire nefis bir şarkı söylüyordu. Diziyle havaya attığı tekmenin ardından muhteşem bir gitar solosu başladı. Gitar solosu boyunca ayağıyla tempo tutarak havaya baktı. Arkadaş grubu olarak yavaş yavaş sahne önüne ilerledik. Bizi kendine doğru çekiyordu. Yaşadığımız, ergenler için yapılmış kötü bir Hollywood filminin finalden bir önceki sahnesine benziyordu. Müstakbel'e baktım, arkadaş grubumuzun diğer kızlarıyla birlikte şaşkınlığı yavaş yavaş hayranlığa dönüşüyordu. Tekrar İzmirli'ye baktım. Gitar solosunun bitiminde aniden kafasını indirerek dudaklarını mikrofona yapıştırdı. İnsan, bir kitapçıdaki tüm kitaplara tek tek şaşırsa ya da evini yaşlı ve yalnız bir kadın şiddetinde onlarca kediyle doldursa bile yine de bu kadar kutlu bir performansa ulaşamaz. İki şarkı daha söyleyip grubu asıl soliste teslim ettikten sonra yanımıza geldi. "Eski arkadaşlarım, ara sıra takılıyoruz işte…" gibi cümlelerle yarattığı görkemi kendi hayatının normaliymiş gibi anlattı. Ben, o ana kadar hayatımda böylesine doğalından gelişiyormuş hissi veren, böylesine görkemli bir şaşırtmaya şahit olmamıştım. İzmirli bu gece için 'gizli şaşırtma' kavramının bütün ilmini seferber etmişti. Yanımızdan sıradan bir insan olarak ayrılıp canlı bir performans olarak tüm haşmetiyle geri dönmüştü. Müstakbel, "Seni sahnede görünce gerçekten çok şaşırdım," dedi. Kötü ergen sinemasından bildiğim kadarıyla, bu şaşkınlık, sıradan finalin artık iyice yaklaştığını haber veriyordu. Ertesi gün, okula el ele geldiklerinde hiç şaşırmayacaktım.

budaci@gmail.com

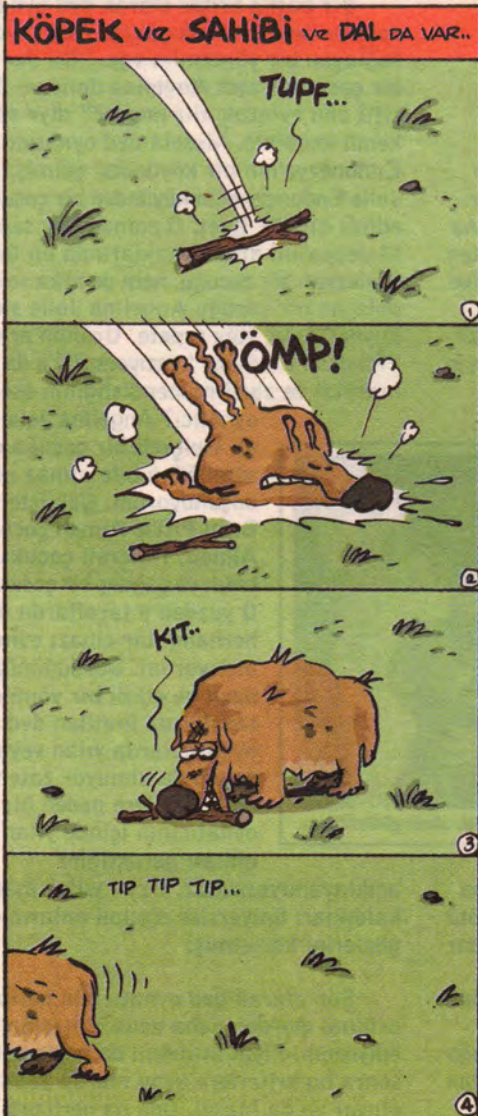
ANIL DUMAN

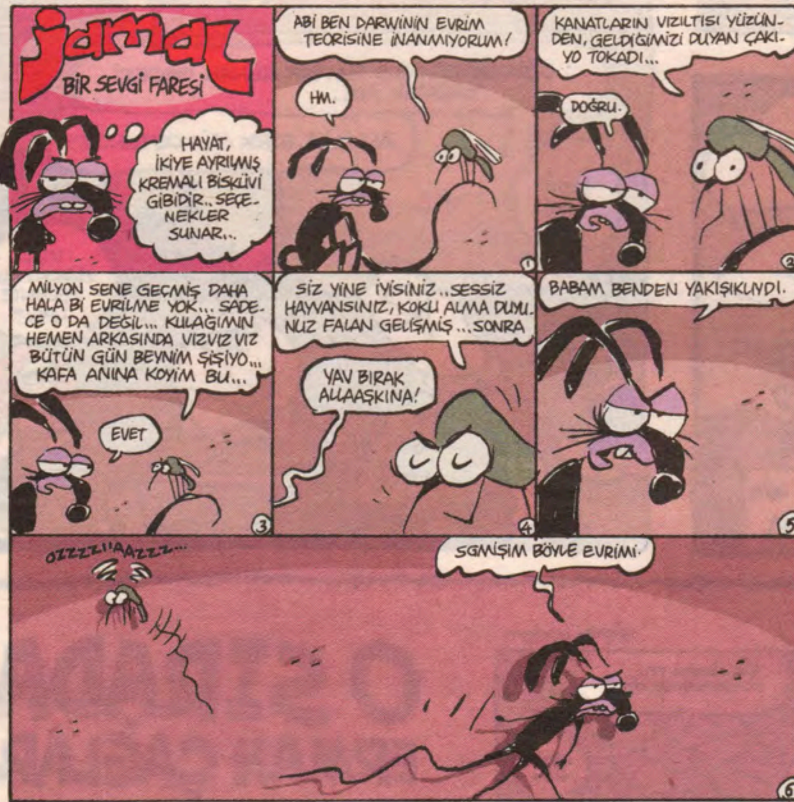
AMAN NE KOMİK

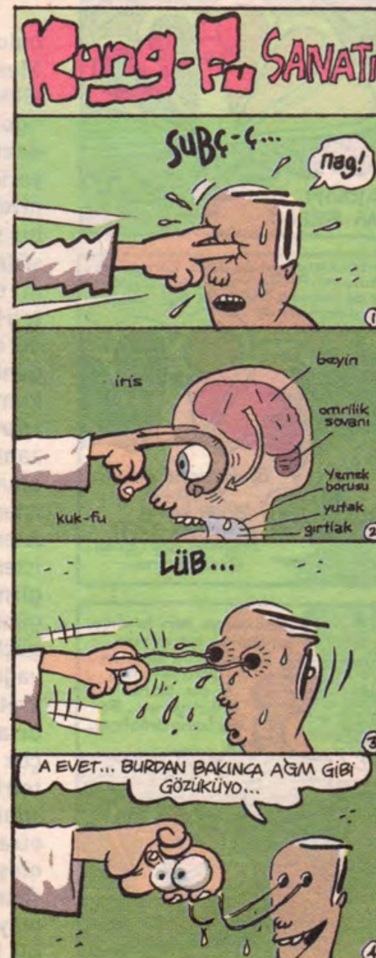

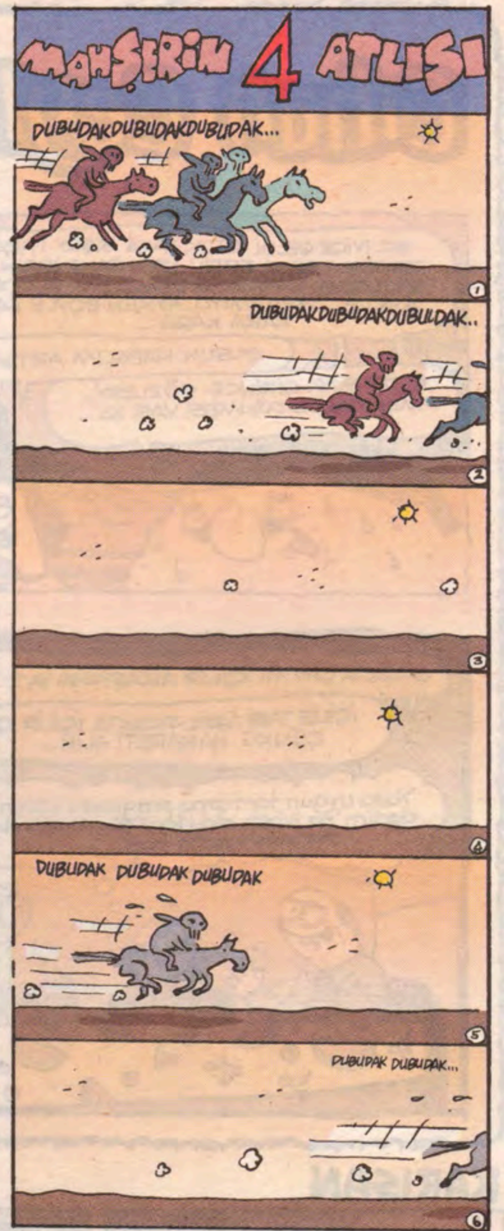

KARIŞAN

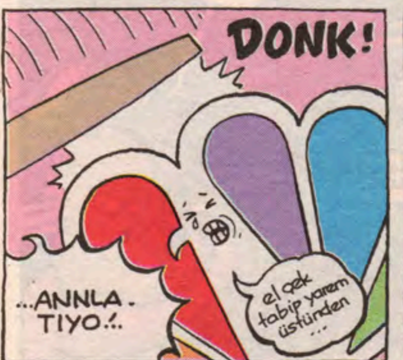
alpay erdem

O SIRADA
ERMAN ÇAĞLAR

Elektronik bir cihaz alırken göz önünde bulundurduğum birkaç tane net kriterim var. Mesela dvd oynatıcı alıyorsam, öncelikle şuna dikkat ediyorum: açılırken "hello", kapanırken "goodbye" diyor mu? Ya da üzerindeki saniye dakika göstergesi biraz küçükse "goodbye" yerine sadece "bye" da diyebilir. Önemli olan niyet. Evde sesime bir ses, dışarıdan geldiğimde bir sıcak merhaba istiyorum çünkü. Sonra sistemine entegre yılan oyunu var mı ona bakıyorum. Yılan varsa, tetris de vardır çünkü. Sıcaklığın 40 dereceye kadar tırmandığı günler ele tam oturmayan dvd kumandasıyla 52 ekran televizyonda tetris oynamadığım zaman yaz mevsiminden tad alamıyorum. Tatile gitmek istemiyorum, serinlemek istemiyorum, harareti almak istemiyorum. Bence denize girmek babalar günü, sevgililer günü, yılbaşı gibi kapitalist güçlerin bir uydurması; güneş yağı, palet ve sandalet üreticilerinin bir tezgahı. Güneşin ortalığı haplanmış manyaklar gibi ısıtmasına çok sinirleniyorum. 52 ekran televizyonda kötü tetris oynayıp metabolizmamı yok edecek kadar sıkılmak benim güneşe ve dünyanın güneş etrafında dönmesine, dolayısıyla mevsimlerin oluşmasına -ki bence saçma ve yararsız bir sistem- karşı tepkimi gösterme yöntemim. Doğa olaylarını kişisel algılıyorum, bana karşı yapılan bir hareket olarak görüyorum.

Angelina Jolie almış götürürken...

Bir başka kriter olarak dvd oynatıcının nereden geldiğine bakıyorum. Bu konuda kolaylık sağlayan bir yöntemim var. "Bu dvd oynatıcı bir çocuk olsaydı Angelina Jolie ve Brad Pit çifti onu evlatlık alır mıydı?" diye soruyorum kendi kendime. Mesela dvd oynatıcı Endonezya'nın bir köyünden gelmiş; Angelina Jolie Endonezya'nın köyünden bir çocuğu evlatlık edinir miydi? Evet. O zaman koy sepete. Malezya'nın arka sokaklarında mı üretilmiş? Malezyalı bir çocuğu, hem de arka sokaklarında dolaşan bir çocuğu Angelina Jolie sağ bırakır mıydı? Asla. Koy sepete. Ürünün arkasında "Made in Germany" yazıyorsa? Ya da İsviçre'nin incelikli ve zarif mühendisliğinin eseriyse dvd oynatıcı? Angelina Jolie Alman ya da İsviçreli bir çocuğa dönüp sümüğünü bile atmaz diye düşünüyorum. Çok isterse oturup Brad Pitt'le Alman çocuktan daha Alman, İsviçreli çocuktan daha batılı ve çağdaş bir çocuk yapabilir. O yüzden o taraflarda üretilen herhangi bir cihazı evime almıyorum. Gördüğünüz gibi çok basit ve etkili bir yöntem. O taraflarda üretilen dvd oynatıcılarda yılan veya tetris oyunu da olmuyor zaten. Batılı mühendislere neden bir dvd oynatıcının içinde yılan oyunu olması gerektiğini açıklayamıyorsunuz. Uzun yıllar maruz kaldıkları üniversite eğitimi onların gönül gözlerini kör etmiş.

Son olarak dvd oynatıcının herhangi bir orijinal dvd'den daha ucuz olmasına dikkat ediyorum. Fiyat aralığını da böyle belirledikten sonra bu kriterlere uyan marka zaten ya Kasai oluyor ya da Masai. Onu da herhangi bir büyük

MAKUL KOCA MEMOŞKO

YENİLGİNİN KISA TARİHİ

elektronik mağazasında bulmanız imkansız. Ben "Yörem", "Töre", "Kılıçlar", "Tokatlılar" gibi yöresel marketler zincirlerine göz atıyorum böyle durumlarda. Birinde bulamazsanız, bir diğerinde mutlaka vardır. Erkek bakım ürünleri reyonuyla, böcek ilaçlarının durduğu rafın arasındaki rafa, arkalara doğru bakın. Orada bir yerdedir. (Bu arada konuyla biraz alakasız ama dünyanın ilk muhafazakar prezervatifini de yine bir yöresel marketler zincirinde buldum. Ürünün adı "family condom (aile kondomu)", üstünde de anne, baba ve üç çocuktan oluşan çok mutlu bir ailenin fotoğrafı var. Bir birine dokunan bedenler yok, evlilik dışı ilişki yok, cinsellik zaten yok. Çocuk olmasın diye kullanılan bir ürünün kutusunun üstünde üç tane tosun gibi çocuk görünce kafalar karışıyor.)

TV Setim (biyonik adam)

En nihayetinde elime geçen, estetik olarak duvarları aynalarla kaplı bir börekçi dükkanını andıran dvd oynatıcı. Neden böyle bir şeye ihtiyacım vardı peki (tetris ve yılan oynayabilmek dışında)? Bu soruya cevap vermek biraz zor. Devasa cüsseli fakat küçük ekranlı bir telefunken televizyonum var, "ceylan" marka bir tv ünitesinin üzerinde duruyor. Onun altında da inanılmaz çirkinlikte iki tane uydu alıcısı var (biri kullanılmıyor). Her yanından kablolar taşan, üzeri artık benimsenmiş bir miktarda tozla kaplı (kirli sakal gibi) bir yapı. Sonuç olarak börekçi dükkanına benzeyen dvd oynatıcı tam olarak benim seçimim değil, artık kendine ait bir bilinç geliştirmiş olan o yapının isteği. Oraya minimal dizaynlı, kaliteli bir dvd oynatıcı koyarsam bazı şeylerin olmayacağını, bazı şeylerin çok ters gideceğini tüm yüreğimle hissediyorum. Feng shui dedikleri de böyle bir şey zaten, ama ekstra olarak üstüne para ödüyorsun feng shui de.

Sevgiler,

Erman

groaph@gmail.com

SON...

YİĞİT ÖZGÜR

SEVGİLİ SEYİRCİLER, KISA ADI CÖR OLAN TERÖR ÖRGÜTÜNÜN UZUN ADININ OLMADIĞI ORTAYA ÇIKTI...

CÖR NE .MINA KOYİM... İYİCE BOŞLAMIŞLAR ÖRGÜTÜ...

EVET.. HABERLERİ SUNDUK, ŞİMDİ DE YAĞMUR MU YAĞACAK, GÜNEŞ Mİ ÇIKACAK, ARTIK NE BOK OLACAKSA ONU ÖĞRENMEK İÇİN ELİNDE ZOPASIYLA ZIK ZIK EDİP BENİMLE AYNI MAAŞI ALAN NEMLİGÖT NUMAN 'A BAĞLANIYORUZ...

NEMLİGÖT BİRAZ AĞIR OLMADI MI?..

AMAN ANLAYIN İŞTE, PARÇALI BÜLÜKLÜ NUMAN.

ASLINDA KİTAP OKUMAYA BAŞLASAN EMİNİM ÇOK SEVERSİN... ÇALIKUŞU 'NU BİR ÇIRPIDA OKURSUN MESELA...

ÇALI ÇIRPIYLA UĞRAŞTIRMA KIZIM BENİ..

ANANAKE UKYO !!!

ANAMA?!!

Tik diyrum
Tak diyrum
Haçan Tik
Ha uşak Tak

NASIL OLMUŞ ÇORBA, BEĞENDİNİZ Mİ?

SEN YAPARSIN DA BEĞENMEZ MİYİZ PRENSESİM. SENİN ELİNDEN ZEHİR OLSA İÇİLİR GÜZELLER GÜZELİ AHU GÖZÜM...

HİHİHİ!..

NOLUYO LAN!!!

İŞTE CÜZDANIN. DİKKAT ET, ÇOK YANKESİCİ VAR ETRAFTA.

TEŞEKKÜRLER SÜPERMEN.

TİŞİKKİRLİR SİPİRMİN.

HAYVANIN OĞLU ÖYLE Mİ YAPTIM İT!! SİZİN YÜZÜNÜZDEN KAHRAMAN YETİŞMİYO ÜLKEDE..!

BABA BEN DE YAPIYIM, BEN DE..!..

HAYIR!! SEN OKUYACAKSIN!!!

DOZZZZ!!

BU KADAR ÇOK DOĞUM YAPTIKTAN SONRA HALA FORMUNUZU NASIL KORUYORSUNUZ?

FORN!!

Sizofren

Deniz +ler

İNTERNET BANKACILIĞINDAN, KREDİ KARTINDAN, BANKANIN KENDİSİNDEN, ŞUBESİNDEN ZERRE HAZZETMİYORUM.

% f2 0 iz

HA. TABİ. TABİ.

* YILDIZ GÖRÜNCE KAÇ!

GERİ KAFALI İNSAN OLARAK ÇOK DA GERİ KAFALI KALMAMAK İÇİN BANKA KARTI KULLANIYORUM İSTER İSTEMEZ

DOSYA NE LAN? PELİKAN DOSYASI MI?

KREDİ

DOSYA MASRAFI YOK

KREDİ ALIN HER ŞEY ÇOK GÜZEL OLACAK

YOKSA PARALARI YASTIK ALTINDA SAKLAYACAĞIM AMA PARANIN KENDİSİNDEN DE HİÇ HOŞLANMIYORUM ZATEN.

KREDİ % 0* 4 YIL* VADELİ

* TABİ

* 4 YIL BURNUNUZDAN FİTİL FİTİL GELECEKTİR

YILLAR YILI İŞKENCE ÇEKTİM HEP. ELİMDE HANGİ BANKANIN KARTI VARSA EN UZAKTAKİ BANKAMATİK O OLUYORDU HEP

PARDON BİRADER. ŞU BANKAMATİK NEREDEDİR ACABA?

BAK. BURDAN İÇERİ GİRİVOSUN 800 metre YÜRÜ. SOLA SAP. KIYIYA KADAR YÜRÜ ORDAN. MİNİBÜS DURAĞI GÖRECEKSİN İÇERİ SAĞA SAP...

NEYSE ABİ SAĞOL..

TÜM BANKAMATİKLERDEN PARA ÇEKİLEBİLECEĞİNİ DUYDUĞUMDA SEVİNMİŞTİM ÇOK. TABİ LAN DEMİŞTİM ÇOK MANTIKLI.

TABİ LAN MANTIKLI ASLINA BAKARSAN. HEPSİ AYNI ALET DEĞİL Mİ?

BAK ZEKA YAPMIŞ ADAMLAR...

BANKALAR İÇİN MANTIKLIYMIŞ TABİ. BİRLEŞİP ARALARINDA KONUŞMUŞLAR HERHALDE. "ARKADAŞLAR NİYE AYRI AYRI ZİKİYORUZ?" DİYE

ARKADAŞLAR BİLİYORSUNUZ ORTAK NOKTA, ALTIN NOKTA UYGULAMALARIMIZ VAR. ORADA SKİŞ OLAMIYO PEK

BİRLEŞİP TOPTAN SKELİM BENCE FERAH FERAH?

BRAVO

GELİN BİRLEŞELİM HEP BERABER ZİKELİM. AYRISI GAYRISI OLMASIN DİYE KARAR ALMIŞLAR BAKİYE SORUYORUM. KOMİSYON...

ARKADAŞLAR. ÖNERİMİ SUNUYORUM. SABİT BİR ÜCRETLENDİRMEYE GİTMEYELİM BENCE. HERKES GÜCÜ YETTİĞİNCE...

TOPLANTIYI SONLANDIRALIM O ZAMAN. İYİ ZİKİŞLER... RASTGELE...

İYİ DEDİNİZ

PARA ÇEKİYORUM, EN SON ONBEŞ LİRA KOMİSYON ALANINI GÖRDÜM. PARAYI BANKAMATİKTE İMAL ETSEN, O KADAR MASRAF OLMAZ BE.

SİZİ ZİG KAFALILAR SİZİ!

DEĞERLİ MÜŞTERİMİZ BANKAMIZ BU İŞLEM İÇİN 15 TL KOMİSYON ALMAKTADIR... ZKİŞE DEVAM?

BOKUNU ÇIKARDINIZ AMA...

DENİZ ENSARİ 2010

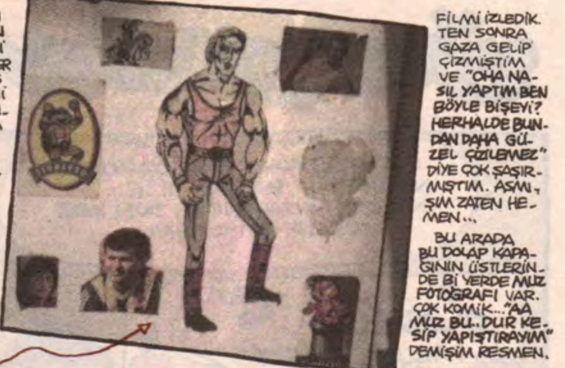
densari@hotmail.com

SANDIK İÇİ

ÇOCUĞA NE DESEN "ABİ BİLİYORUM, BEN ZATEN İYİ ÇİZDİĞİMİ ZANNETMİYORUM" DER AMA YALAN... HERKES İÇTEN İÇE İYİ ÇİZDİĞİNİ ZANNEDER O ZAMANLARINDA... BEN ORTA OKULDAYKEN FALAN "ALLAH" DEDİM "BİR PİKOSSO GELİYOR GALİBA"... GÖZÜN YETERİNCE EĞİTİLMEDİĞİ İÇİN AZICIK DÜZGÜN ÇİZDİĞİN Bİ ŞEYİ HEMEN SÜPER OLDU ZANNEDİYOSUN. MESELA BU O KLASÖRÜ BULDUĞUM ANNEMLERİN BODRUMUNDAKİ DOLABIN KAPAĞINDA (OHA NE BİÇİM TAMLAMA YAPTIM) ASILI Bİ FLASH GORDON ÇİZİMİ.

Bİ DE FOTOĞRAFTAN ÇİZDİKLERİM VARDI BENİM. BAKARAK ÇİZDİKLERİM AYRI DA, YETERİNCE BENZETEMEYİNCE **KOPYA KAĞITLARIYLA** YAPIYODUM. O DEDİĞİM KLASÖRDE VAR HATTA, SİBEL CAN ÇİZMİŞİM. KOPYA (KOPYE) KAĞIDINI FUTRAFIN ÜSTÜNE KOYUP Bİ GÜZEL ÜZERİNDEN GEÇİYOSUN...

BU DEVİRDE KİMSE SULTAAN DEĞİL PADİŞAH.. ♫

OHA AYNISININ TIPKISI OLDU LAN!..

OYSA KOPYA KAĞIDI FOTOĞRAFIN ÜSTÜNDE OLDUĞU İÇİN ÖYLE GELİYO... Bİ KALDIRIYOSUN ŞÖYLE BİŞEY

ANAAM

ŞURAYI ÇİZMEDİĞİNİ ANLAYAMAMIŞ.

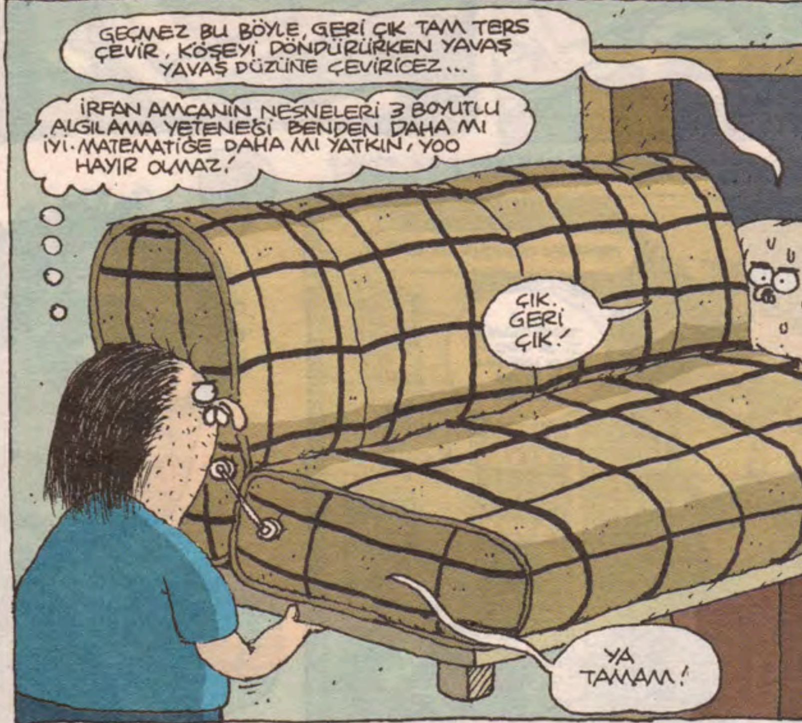

uğur gürsoy

ben — alpay erdem

• Merhaba.

• Gole giderken orta sahada çalımladığı adamı ceza sahası içinde bir kez daha çalımlayan futbolcuyu seviyorum ben. Bakınız Oktay Derelioğlu tarzı.

• **Selvi Boylum Al Yazmalım**'da, **etime değince bi kötü oldum** gibi, **dur işten atarım bak seni** gibi psikopat replikler var.

• O değil de şöyle dünya gözüyle bir toprak kayması seyredemedim ya, yanarım yanarım da buna yanarım.

• Kuzenim iyice acayipleşti. Evdeki eşyaları kendine göre düzenlemeye falan başladı. En son kapının önündeki aynayı kendi boyuna göre aşağı asmış. Ben yukarıdan hiç eğilmeden aynaya baktığım zaman ayaklarımı görüyorum, o derece. Bu da kuzenimin boyuyla ilgili süpersonik bir ipucu vermiyorsa başka da hiçbir şey vermez bence.

• Bir arkadaşım **Emir Kusturica** için **Emir kusturdu** dedi apansızın bir anda.

• **Wolfsburg**. Bulldog köpeği havlar gibi.

• **-Hiç çalışmadım oğlum bir bok bilmiyorum** diyen arkadaşın ders notlarının üzerinde çay kahve lekesi görmek seni de üzmüyor mu.

-Mutfakta hangi komşunun olduğu bilinmeyen yabancı tabağın diğerleri arasındaki o yalnız, garip, uyumsuz halinde hüzün yok mu.

-Bir düğünde halayın sonundaki, küçük çocukların elinden tutan büyük olmak, halaydaki en az saygın insan durumuna düşmek.

-Peki ya ilkokulda her sene bir pergel alıp, daire çizmek gerekince cebinden bozuk para çıkarmakta hüzün yok mu.

-Elif-

• Sarhoşun söyleyemediği şeydir **züccaciye**.

• Ergenliğinde en az bir kez olsun, boyu uzayanda pantolonunun paçasını açan insanlar bir araya toplansalar, bunu hiç yapmamış olanları rahatlıkla dövebilecek ezici bir çoğunluğa ulaşırlar. Ağızlarını kırarlar yemin ediyorum.

• Ben tam anlamıyla sahibine göre kişneyen atmışım.

• Şehirler arası uzun bisiklet yolculuklarımda en sevdiğim şey, yolda önüme çıkan böcekleri yerden alıp, onları kilometrelerce ötelerde, bambaşka yerlere, bambaşka diyarlara bırakmak. Çünkü ben şimdi düşünüyorum, çünkü ben bazen düşünürüm, bu böceğin kısıtlı bir ömrü var, bu ömrünü de geçirip geçirebileceği maksimum alan, hadi bir kilometrelik bir alan olsun, ben istiyorum ki o da yer görsün, şu üç günlük ömründe, o da yurt görsün. Ve ben böceklerin bundan hoşlandığını da düşünüyorum. Çünkü ben birçok peygamberdevesi'nden hayır duası aldığımı bire bir gördüm. Bayağı ben onu böyle bırakıyorum, ellerini yukarı kaldırıp dua ediyor hayvan. Bu arada böyle böyle kene'yi de ben getirdim deermişim.

• Kemal Sunal'ın oynadığı **Gol Kralı** filmindeki bir repliğe göre **kum gibi karı kızın kaynadığı yermiş Paris**. **Karı kız konusunda şakam yoktur** şeklinde bir replik de var.

• Mirkelam'la çok tanışmak istiyorum ben. Çünkü kendisine şu soruyu sormak istiyorum. **Hâlâ, üzüldüğüne üzülmek istiyor musun, ruh hastası seni**, ya ne demektir, bir insanın üzüldüğüne üzülmesi ne kadar saçma bir şeydir, "üzüldüğüme çok üzülüyorum", bir de yani üzül üzül nereye kadar, bunun sonu yok, üzüldüğüne üzülüyorsan, üzüldüğüne üzüldüğüne de üzülürsün, katlanarak çoğalır bu üzünç, üzünç içinde kalır insan, **yoksa geçti mi o nevrotik dönem** diye sormak istiyorum. Nasip olur da tanışırsak soracağım valla. Büyük ihtimalle de pek sallamayacaktır. **Hadi kardeşim**. Hatta **t** harfiyle. **Hati**. Biri bana **hati** dese aklımı çıldırırım korkudan.

• Tandem bisiklete, yani iki kişilik bisiklete tek kişi binmektir yalnızlık.

• Sıcak yaz günlerinde şöyle bir ferahlamak için balkona çıkayım diyorum, bu defa da düşünüyorum, ulan diyorum balkona donla çıkılmaz, çünkü ben evde normalinde hep donla durduğum için, altıma şort çekiyorum, üzerime bir fanila, çıkıyorum balkona, bu defa da daha fazla terliyorum. Ha balkonda da donla durulsa balkonun o bir artısı olur. Ama içler dışlar çarpımı, ölçüyorum biçiyorum, totalli toplamda, balkonda öyle durmaktansa evde donla durmak ferahlamak açısından bence daha eyi. Klima mı. Biz sevmiyoruz klima.

• Zamanında **O. Çocukları**'ndan güç alarak **Y. Hasan** diye bir film yapmak istemiştim. Fakat daha sonra bu isteğimden, adım **Y. Kafalı Alpay**'a çıkar, **y. gibi film yapmış** derler diye usulca vazgeçtim bir Temmuz akşamında.

• Zenginler ne acayip. .bneler hemen bir yerde toplanıyorlar ya. **Burası güzel, biz bundan sonra burda yaşayalım** diyorlar, hemen orada yaşamaya başlıyorlar. Aralarına da fakirleri kesinlikle almıyorlar. Orası zengin semti oluyor. Ben çok memleket gezmiş gibi biri gibi olarak bu işin istisnasına rastlamadım. Zengin her yerde ayrı olmak istiyor fakirden. Zenginlerle yaşamak istiyor. Fakirlerle birlikte yaşamak istemiyor. Tamam yaşama, fakir senin moralini bozar, güzel görüntü vermez, ama bir cenazeye bir düğüne de katıl be. Halayda başı bir kere de sen çek. Ayı. Acayip sinirlendim şu anda sana. Babasının düşmanı s.kilesicesi seni.

• Vuvuzela Venezuela'nın milli çalgısı olmalıydı. **-Cihan Şeneler-**

• Barmen ortalarda yoksa ona gözükme ihtiyacı gütmeksizin masaya yeterli veya yeterliden daha fazla para bırakıp mekandan çıkmanın da ne vahşi bir tadı var be.

• Sevgilerimle.

Hasta Ruh

9 Temmuz Cuma / **Marmaris** Davy Jones / Saat: 21.00 / bilgi: 0252 412 15 10
12 Temmuz Pazartesi / **Kaş** Mavi Bar / Saat: 20.30 / bilgi: 0506 378 78 80
13 Temmuz Salı / **Antalya** Simurg / Saat: 20.30 / bilgi: 0242 241 66 25
14 Temmuz Çarşamba / **İskenderun** Mor Bar / Saat: 23.00 / bilgi: 0530 544 51 79
Her Perşembe / **Taksim** Old City Comedy Club / Saat: 21.00 / bilgi: 0212 244 28 96

alpayalpayalpay@gmail.com **www.alpayerdem.com** twitter.com/alpayalpayalpay

G.T LAMBASI

yaz çiz oky

KUVİ KUVİ KUVİ KUVİ KUVİ..

ALU!..

ALOO TEOMAN ABİİİEE.. ..RRAA YEDİM BEN ABİ! DÜŞÜNDÜM TAŞINDIM TATLI TATLI KAŞINDIM, DEDİM Kİ SOORA "HAH BANA OLSA OLSA BU DÜNYADA Bİ TEK TEOMAN ABİ YOL GÖSTEREBİLİR" NASI ABİ İYİ DEMİŞ MİYİM?

İYİ DE SEN KİMSİN ..RRAM..!

HA PARDON ABİ BENİM BEN, OKİ KUKİ!

KUP!

SELAMLAR TEO ABİ NASILSIN? DİYORUM Kİ O DEĞERLİ VAKTİNİ BENİM İÇİN AZCIKIN AYIRSAN SANIRSAM ÇOK BÜYÜK Bİ SEVABA GİRMEN AN MESELESİ OLUR BENCE EHE...

BİLİYOSUN BU GECE DERGİ SABAHLAMA GECESİ ABİ...

NERDEN BİLİYOM S.KKO, SADEDE GEL...

..GÜZEL OLDUĞUNUZ KADAR KÜSTAHSINIZ DA EHİ MEHİ.

..MİZAH BUNLARIN ELİNDE Dİ Mİ! Pİİİİ!..

KIP!

ABİ BİLİYOSUN ÇİZDİĞİM BİSÜRÜ KARAKTERİM VAR BENİM.. CİHANGİRSLE, İPEK, BURAK, BARIŞ VE DİĞER ÖTEKİ ÖBÜR FALAN FEŞMEKAN HERKES, ŞEBO, ZAVALLI POLAT KIZLAR VE BEN, SAFTİRİKLER... NEYSE ABİ SADEDE GELİYİM..! BENİM SORUNUM HER HAFTA BAŞI HANGİ BİRİNİ ÇİZSEM DİYE KARAR VEREMİYORUM ABİ... NOOLUR BANA Bİ YOL GÖSTER...

...NE LAN ONLAR... BİLMİYORUM HİÇBİRİNİ BEN.. GIRGIR, FIRTTAN SOORA MİZAH DERGİSİ Mİ OKUDUĞUM VAR!

NASI YA?!? ŞAKALARDAN ŞAKA BEĞENİYOSUN SANIRSAM TEOMAN ABİ?..

..HANGİ DERGİDE ÇİZİYOSUN ŞİMDİ, "PİŞMİŞ KELLE"DE MİSİN HALA?..

OHA! NAAPTIN ABİ PİŞMİŞ KELLE KAPANALI OTUZ MİLYON YIL OLDU...

MİZAH DERGİCİLİĞİ İYİCE BİTTİ O ZAMAN GEÇMİŞ OLSUN!

..ABİ, AŞKOLSUN YA.. TAMAM GIRGIR, PİŞMİŞ KELLE FİLAN ŞAHANE DERGİLERDİ DE, ONDAN SOORA DA Bİ SÜRÜ DERGİ ÇIKTI HİÇ Mİ OKUMADIN İNANAMIYORUM LAN! HATTA O KADAR ŞAŞKINIM Kİ ŞU AN Bİ ATI BİLE AĞZIM Bİ KARIŞ AÇIK SEYREDİYORUM YANİ SENİ...

NE DİYOSUN MINA KOYİM YAA!..

ABİ NE BİÇİM ADAMLAR ÇIKTI O DERGİLERDEN SOORA NASI OKUMAZSIN? Bİ SELÇUK ERDEM, Bİ YİĞİT ÖZGÜR.. Bİ UMUT SARIKAYA.. HEPSİ BAŞLI BAŞINA BİRER FENOMEN ABİ. ÇOK ŞEY KAÇIRIYOSUN SÖYLİYİM BAK...

...EN KAHRAMAN RIDVAN"LA "ZALİM ŞEVKİ" ÇİZİLİYO MU ARTIK Bİ DERGİDE?..

YOK!!. ŞEVKİ TEYZE ÇİZİLİYO...

?!..

.. Bİ KAÇ YIL ÖNCE Bİ İKİ DERGİ ALIP ŞÖÖLE Bİ BAKIİM DEDİM DE... HİÇ OKUYAMADIM, ÇOK MİNİK ÇİZİYOSUNUZ GÖZLERİM BOZULUYODU, Bİ DE S.K GİBİ HER TARAFI KONUŞMA BALONUYLA DOLDURMUŞSUNUZ MINA KOYİM..!.

..ABİ DEVİR ÖYLE BEKKİ?!. TARANTİNO'DA SÜREKLİ KONUŞTURUYO KARAKTERLERİNİ ÖYLE DÜŞÜN... INGLORIUS BASTARDS'I Bİ SEYREDİYOSUN, HER SAHNEDE SÜREKLİ ADAMLAR KONUŞUYO... SAVAŞ FİLMİ Bİ DE DÜŞÜN... Bİ TANE BİLE SAVAŞ SAHNESİ YOK AMA NABER...

SAVUNMA LAN HEMEN KENDİNİ ..RRAK..! BÖYLE S.K.S.K ŞEYLERDEN Mİ ÖZENİP DERGİ YAPIYOSUNUZ...

HAYDAAA... YİNE AŞKOLSUN TEOMAN ABİ YAA!

KES LAN! BEN AŞKA İNANMAM ...

P.PARDON ABİİ...

..NEYSE... KENDİ MARUZATIMA GEÇMEDEN ÖNCE SON BİĞİY SÖYLİYİM ABİ... MADEM SEN Bİ SÜREDİR MİZAH DERGİSİ OKUMUYOSUN SANA BİZİM CİLTLERDEN GETİRİİM BİRAZ UYKUSUZ, LOMBAK FİLAN, ZARARIN NERESİNDEN DÖNSEN KARDIR... Bİ KÖTÜ KEDİ ŞERAFETTİN, Bİ KUNTEPER FİLAN BİLMEMEN ŞOK AJAYİP BENCE, ERSİN'İ FİLAN OKUSAN ZATEN HASTA OLCAKSIN, AYNI SEN!..

...AAA... "FIRAT" ALBÜMÜ GETİRİİM SANA ONU BİLİYOSUNDUR GERÇİ...

YOK..

OHA!

ABİ KAFA MI BULUYOSUN SEN BENLE ALLAAM YEREPPİM YAA!

SURATIMA ÖYLE BAKTIĞINA GÖRE "ALLAAM YEREPPİM"İ DE HİÇ DUYMAMIŞSIN BELLİ "BESLENİR Kİ BU.!?" YOK BUNU DA DUYMAMIŞ SAĞLIK OLSUN...

ABİ SEN YILLARCA BU DERGİLERİ OKUMAYARAK NE BİÇİM KONUŞMA DİLLERİNİ KAÇIRMIŞSIN HABERİN YOK.. "GELENZİ, GİDENZİ" "YAPMACA ETMECE" "HIZLA KOŞ" "SLE" BAK "SLE" ÖZELLİKLE ÇOK KOPUK ABİ...

AAA... "MONTLA SIÇ" "MONTLA SIÇ"I BİLİYOSUNDUR ARTIK?..

... NEYSE ABİ... BİZ MEVZUMUZA DÖNELİM.

DİYORUM Kİ BİSSÜRÜ TİP ARASINDAN HANKİSINI ÇİZCEĞİME KARAR VEREMİYORUM ABİ... TİPLERİ DE BİLMİYOSUN Kİ AMA YARDIMCI OLASIN. DUR YANIMDA GETİRMİŞTİM ALLAHTAN ANLATİİM SANA... ŞİMDİ İPEK'LE BURAK VAR TAMAM MI? BUNLAR SEVGİLİ, AYNI EVDE YAŞIYOLAR FİLAN .... BU DİİL, BU DİİL...

HIŞIR FIYP FIRT FUP HARŞ HIRS

SKİŞ VAR MI SKİŞ?..

?..

PUFF NERDE BUNLAR YAA?..

ABİ... NEREYE GİDİYOSUN YA... SANA FİKİR DANIŞIYORUZ BURDA ALLA ALLAA... ÇOK PEÇİSİNSLE BİLİYOSUN Dİ Mİ BUNU?..

DANIŞ SEN ORDAN DUYUYORUM BEN SENİ!

HA TAMAM PARDON ABİ...

DİYORUM Kİ... ŞİMDİ TATİLDE GEÇEN Bİ HİKAYE YAPICAM. YAZ BOYU DA İPEK BURAK'IN TATİLİNİ ÇİZİM YOKSA, BARIŞ'IN MI?.. ONA KARAR VEREMİYOM... BARIŞ YENİ MANİTA YAPTI MESELA... ONLAR DA GİDEBİLİR TATİLE...

ÇOK TA S.KİMDEYDİ MINA KOYİM.. KİME NE OĞLUM BUNDAN...

ABİ NOOLUR YAPMA YAA... ÇOK YARDIMINA İHTİYACIM VAR ŞU ANDA ANLAMIYO MUSUN? ...

HANGİSİNDE DAA ÇOK SKİŞ VAR...

..PÖFF!! KİMDEN YARDIM İSTİYORUM Kİ BEN DE ZATEN. ADAM MİZAH DERGİSİ OKUMU....

KTOK!

GIRGIR

AKIL FİKİR OFİSİ... ÇOK AKILLI BİRİSİ... FUKU FUKU FUKU...

CVIP

KTUK!

FUSK!

HIRŞ

FLORRRS

Tribal Enfeksiyon
C.ÜSTÜN.

AYRINTILAR

m·e·t·i·n·F·i·D·A·N·

AFRİKA İKİBİNON!

Geçen hafta Afrika'daydım! Birçok önemli müsabakayı sizler için yerimde (pardon "yerinde") izledim, notlar tuttum, hattâ bi ara **Afrika 2010** özel topu **Jabulani**'ye bile vurdum (plase!), vakit buldukça da doğal hayvanat parkına uğrayıp aslan yavrularını ve ergen gergedanları sevdim! Şimdi, **Johannesburg**'dan naklenli kayıt geçen cannı bandıyla bildiriyorum:

Fitbol: Burada (orada!) şunu gene anladım ki, Futbol çok kapsamlı, manyak bi spor! Sadece fakir halkların en büyük eğlencesi (yuvarlak meşin bi topa değil, top gibi buruşturulmuş bi gazete topağına bile vurarak oynanabilen!) müthiş bi hobi olduğundan diil; aynı zamanda 'Bireysel veya Toplumsal mücadelenin' yeşil toprak saha içindeki simgesel bir uzantısı da olduğundan, bu ilgiyi ve kutsanmayı hak ediyor! O kaçınılmaz kavganın, zengin ve sağlam kurallarla donatılmış bir Oyun'u! Ve **Afrika 2010** gibi büyük turnuvalar da, Futbol'u karanlıklar ardındaki bütün saçmalıklarıyla beraber sevmeye devam eden gerçek seyircinin, iştahla beklediği **Şölenler** olmaya devam etmekte. Bir futbol sevdalısının, dört yılda bir kutladığı, Büyük Bayramlar!

Minik gibi Zürafa: Yukarıdaki yorumu yazarken, yoruldum. Biraz dinnenmek için Johannesburg'daki bi Doğal Hayvanat Parkına uğradım; minik aslanları kuyruğundan sevdim. Hiç ısırmıyolar ha! Cesaret alıp, bi tane genç Zürafanın da kuyruundan çektim. Çiftesi, çenemi sıyırdı! Çok heyacannı bir andı; hayat enerjisiyle doldum, son gaz yorumlara devam:

Brazil: Böyle söyleyebileceğimi hiç düşünmezdim ama; açıkçası Brezilya'nın çeyrek finalde elenmesine sevindim! (Çocukluğumuzun, hayâllerimizi süsleyen futbol efsaneleri bunnar yani. Arjantin'le beraber.) Hollanda'nın da manyağı değilim ama, Brezilya'nın 2-1'le kaybederek evine dönmesi (ev diyince, evimi özledim şindi! 'Hasret' kokusu var buralarda) "Hah, hak etti lavuklar" dedirtti bana. Çünki Portekiz maçında, bence çok 'pis' bişiy yapmışlardı! Affedememiştim: Nasıl olsa 'beraberlik' ikisine de yetiyo diye, neredeyse son 35 dakika al gülüm-ver gülüm oynadılar. Sanki biz (seyirci) görmeden, saha içinde gizli bi kuytuda el sıkışmışlar, ve skorda annaşmışlardı. "Mücadele" izlemeye gelen Fitbolseverler için, bu gerçek bir terbiyesizlikti! O da, Portekiz de hak ettiklerini buldular, daha ileriye gidemediler ve Afrika 2010 bence önemli bir lekeden arındı.

Jabulani: Aslında şahsen, klasik topları severim! Hani bildiimiz, siyah beyaz yuvarlaklı, göze daa net görünen fitbol toplarını. Bi fitbol karikatüründe de top çizilecekse mesela, böyle peteklisi çizilir kolaycana. Bu Jabulani'nin renkleri ve karmaşık desenneri de, ismi gibi pek bir havalı. Ama doğruya doğru (stad dışına kaçan topu havaya tekmeleyip stada geri gönderdiğimde de fark ettim ki) çok deli bi top! Özellikle, fecii duygusal anların yaşandığı (daha ilerisini hak eden Gana'nın penaltılarla talihsizce kaybettiği) **Uruguay-Gana** maçında, Forlan'ın frikik golünde şapşallaştım: Top, insan gibi gitti! Sertçe çıktı ayaktan, biraz öyle ilerledi, sonra "az kenara döneyim bari" dedi, falsosunu verip kaydı, azıcık daha gidip, saniyenin yüzde biri gibi bi süre mola verip "soluklandı", ve ardından daha beter bi hızla, langadanak ağlara oturdu! Aar çekimde, çatır çatır gördüm hepsini yav. O yüzden, eve dönüşte ufaklığa hediye bi Jabulani getiricem. Burda sahteleri satılıyo zaten. Meşin diil, plastik! Çuvalda duran "Bakkal topu" gibi yani. Afrikalı bakkallar, acayip sempatik: "Kaşar ekmek var mı?" dedim. "Kaşşer?" dedi sırıtıp. Tezgahın arkasındaki Afrika gazozu içen sıska arkadaşı da sırıttı, üç tanecik dişiyle.

Şık **Maradona:** Arjantin yedek kulübesinin önünde gezinen, bu yeni, tuhaf Maradona'yı izlerken, zihnim geçici bi süre allak bullak oluyodu! Fatih Terim'in, "daha az rol yapıyomuş gibi gözükmeye çalışan ama gene de başarılı olamayan" bu sevimli benzeri, herşeyden önce (yine FaatiTerim gibi!) çok şıktı bi kerem! Hem maçın pozisyonnarı esnasındaki mimiklerini çözmeye uğraşıyor, hem de parlak takım elbisesinden yansıyan ışınnar sebebiyle gözlerimi oğuşturuyodum. Çok nefis kulübe-önü görüntüleri verdi bu efsane, karizma ağbi. Ve diğer efsane Brezilya gibi, Maradona'lı **Arjantin**'de, "saçmalayan efsaneler" arasına katılıp Afrika'dan fecii bi hüzünle ayrıldılar.

Kamera Dirseği: Otu boku çeken bi sürü kameranın olduğu başka ortamlarda olduu gibi, Afrika 2010'daki stadlarda da seyirciler nasıl ekrana çıkacaklarını şaşırıp, yarım yamalak tepkiler gösterdiler! Bence, stratejilerinde kesinlikle hatâlılar. Evet, tribünleri gösteren kamera nerde duruyo tam (yakında mı, yoksa çatıdan zum mu yapıyo) bunu biz de göremiyoz. Fekat bi şekilde buluyo sizi işte, Tv'de ve statdaki Dev Ekranda zart beliriyosunuz bi anda! O anda yapılması gereken, acayip sakin olmak! "Ahan da lan, bak bak bizi çekiyolar!" diye ceylan gibi sıçrayıp, yanınızdakini dirsekleyince, gıcık kameraman hemen kullanıyo tabii elindeki gücü: Çotank diye maça geri dönüp, sizi orada, o anlık "gerzek sevincinizle" başbaşa bırakıyo! Yani, soğukkanlı olmak hayatta çok önemli. Bırakın, çeksin o. Kurnaz davranıp, fark etmemiş gibi yapın. Biz zaten, milyonnarca kişi size bakıyoz işte! Ulen kamera denilen "cihazın" nesine bakılır hem, dönüp! Önüne bak, kendin ol, hayatın "kamera"sı zaten görür seni. O, sadece en başı birazcık gösterilen kopuk sevinçleri, Nijerya'lı delisi de yaptı, Amerika'lı manyağı da.

"**Beckenbauer!**" Okunuşunu yıllardır tam öğrenemedim hiç. Doğru yazılışına da az önce Gogıl'dan baktım: Bu sıyırtık Bekanbaur amca (aa, oldu gibi sanki!), Fifa'nın mühim bi yetkilisi olması sebebiyle de rahat attırdığı çılgın demeçlerinin bi tanesinde; ilginç bişey söyledi aslında: Afrika 2010'u zihinlerimize kazıyan şu **Vuvuzela** sesini "Sevmediğini, çünkü bu çalgının sesinin tribünnerde tekdüzeliğe yol açtığını, farklı kültürdeki seyircilerin tempolu katılımını (davul, kemençe çalmak v.b) bastırdığını" söyledi. İlk bakışta doğruluk payı var gibi ama: Yine de ben, Vuvuzela'nın maçlara gerilim filmi aksiyonu katan o bitmez tükenmez vozultusunu pek bi beğendim! Kupa'nın ardından, kulaklarım bu tatlı-serserinin vızıltısıyla üç ay daha uğulduycak!

Hakem Hatâları: İngiltere-Almanya maçında, topun beş metre çizgiyi geçtiğini görmemeleri; Arjantin-Meksika maçında Tevez'in ofsaytan attığı süper gol; Emre ve Servet'e gereksiz kartlar gösterip Afrika 2010'a katılamayışımızın sorumlusu olmaları; çoğunun "Beckenbauer"e dili dönmeyip, "Bakkenböür" demesi; bahçede terlikle gezerken, terliği ayaklarından çok sık kaçırmaları; Keççap"la makarnanın üstüne tek sıkımda bi kalp şekli çizemeyişleri; çoğunun uyurken ağzını kapatmadan horlaması..

Ayrıntılar: Şöyle klip gibi, benim ilginç bulduum enstantanelerden oluşan bir senstantüne düzennedim! Buyrun: "Bu kupada da, "karizmatik bi kel" ile karşılaştık: Hollanda'lı **Robben**. "Ağır ama kıvrak (ikisi aynı anda oluyo işte!) fitboluyla"da, efsanevi kel ağbimiz Zidan'ı andırıyo. Ama bütün kafası yansımalılar karizmatik olucak diye bişiy de yok. **Slovakya**'nın nerdeyse tamamı, ve başka ülke fitbolcuları da dazlak veya yarım-keldi. Sanırım, sıcaktan.. Sırf, "çekirdeklerini ayıklamaya uğraşırken pozisyonnarı kaçırmıyım" diye, hormonnu, adi çekirdeksiz karpuz aldım!. **Alman** Kloze'ye filan baktım da koştururken, harbiden "Panzer" gibi bunnar yav! Kuzey Kore'li sevimli ağbiler de, "küçük askeri Jip" gibi en fazla!. Afrika 2010 Dünya Kupası'nın amblemini pek beğenmedim, biraz eğri büğrü, karnaşık geldi bana. Burda küçük bi ajansla anlaştım, "Düzeltiriz" dedim Sepp Platter'e, "Tamam, olur" dedi! Final maçında değiştiricez yenisiyle.

Johannesburg'dan bildiriceklerim, bu kadar! Siz de bişiy biliyosanız bana bildirin. Bildirmek çok güzel bişii! Kimin Şampiyon olucaa da şu saatten sonra, bu Harika Şampiyonada mühim diil. Önemli olan "Mücade etmek!" Futbolculuk yan gelip yatma yeri diil. Haftaya da inşallah Kadıköy'den bildiricem! Bakalım nası bili.. Bilirp!

gelen kutusu

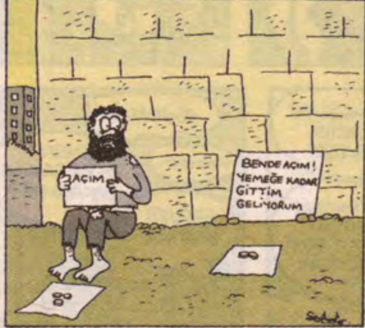
Erdinç EZGÜN

Serhat UYUMAZ

Serdar KAR

Barış Cem ŞAHİN

Mesut ENSARİOĞLU

Nadir KUTLUHAN

Ömer GÖKSEL

İltem DİLEK

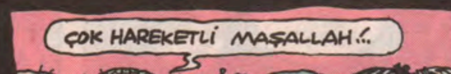
Cem GÜVENTÜRK

GÖKSU GÜL

SULTAN

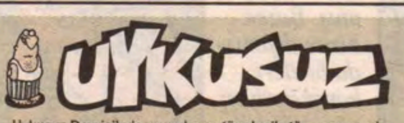

cont pour cont / yüzdeyüz çizgi roman sergisi

Tüm dünyadan çizerler çizgi roman başyapıtlarını yeniden yorumluyor.

Türkiye'den Oky, Ersin Karabulut, Memo Tembelçizer ve Galip Tekin'in de katıldığı sergiyi **7 temmuz - 13 eylül** tarihleri arasında Beyoğlu İstiklal Caddesi girişindeki İstanbul Fransız Kültür Merkezi'nde görebilirsiniz.

Haftalık Mizah Dergisi | 8 Temmuz 2010 | Sayı: 149
Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

YAYINCI MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Nuri Açar (nuri@uykusuzdergi.com)

Grafik: Hakan Karataş - Fırat Yaşa - Vasıf Terim **Kaligrafi:** Şevki Sayışman
Halkla İlişkiler: Elvan Aktaş (caglar@uykusuzdergi.com) **Muhasebe:** Münire Tahirler
Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: Gemi Matbaacılık İnşaat ve Turizm Sanayi Ticaret LTD. ŞTİ. Tel: 0 312 353 29 61
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22 **Abonelik:** **Yurtiçi:** 99TL **Amerika:** 100$ **Avrupa:** 70€ **Uzakdoğu:**120$
IBAN Numaralarımız: **TL:** TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59
USD: TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 **EUR:** TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

OTİSABİ

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

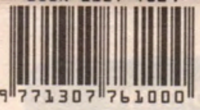

-SON-

15 TEMMUZ PERŞEMBE
SAYI: 2010/29 No: 150
1.75 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 2.00 TL.

UYKUSUZ

www.uykusuzdergi.com

Maltepe'de bir ilköğretim okulunda ana sınıfında okuyan Efe Boz'un 12 Mayıs'ta üzerine lavabo düşmesi sonucu hayatını kaybetmesi ile ilgili hazırlanan raporda **herhangi bir ihmal bulunmadığı** belirtilirken, aileye **"Çok şanslısınız, oğlunuz cennete gitti"** denildi. Teftiş Kurulu Başkan Yardımcısı Talip Başer'in raporu almaya gelen baba Kemal Boz ve anne Nurdan Boz'a, **"Ne mutlu bir kandil günü buraya geldiniz. Siz ne şanslı anne babalarsınız. Oğlunuz cennete gitti, siz de onun sayesinde cennete gideceksiniz. Allah ona böyle bir kader yazdı. Bakın bir uçak düştü, 1,5 yaşındaki bir çocuk yaşayacak ömrü olduğu için hayatta kaldı. Allah ona bir ömür biçmiş. Allah Efe'ye uzun ömür biçseydi lavabo paramparça olur Efe ölmezdi"** dediği aile tarafından açıklandı.

KUPA TÜRK BASINININ

Almanya'da bir su altı müzesinde yaşayan Ahtapot Paul'un Dünya Kupası maç sonuçlarını doğru tahmin etmesiyle Türk Basını coştu. Bütün gazeteler her gün Paul haberleriyle dolarken, Hürriyet, İstanbul'da bir akvaryumda yaşayan Ahtapot Maradona'ya tahminler yaptırmaya başladı.

Gazete tamamen taklit haber üretirken, aynı haberin içinde, *"Bu haberi yapacağımızı duyan bütün medya kuruluşları da* ***fikrimizi çalarak*** *oraya toplandı ve bir kez daha Hürriyet' in takipçisi oldu."* açıklamasıyla kendilerinin taklit edildiğini iddia etti. Ertesi gün, bütün şanını ahtapot tipi haberciliğe borçlu olan Flash TV, aynı mekâna koşarak akvaryuma yeniden İspanya ve Hollanda bayraklarını dikti. Hürriyet'ten bir adım öne geçmek isteyen Flash TV, ahtapotun ardından yandaki akvaryuma geçerek "Kupayı kim kazanır?" sorusunu istavritlere de sordu. Fakat o da yetmeyince kupanın galibi köpekbalığı Bahtiyar'a soruldu. Bahtiyar, soruyu cevaplamadan dönüp gitti...

FIRAT BUDACI

TERLEYEN MUHALEFET VE "PUF" DİYEN İKTİDAR

TBMM yönetimi, meclise örnek bir koltuk takımı getirerek, kulislerdeki koltukların değiştirilmesi için milletvekillerinin görüşlerini almaya başladı. CHP'li Fatma Nur Serter, *"Odalarımızda sıcaktan oturamıyoruz, klima alsınlar"* ve CHPli Ahmet Ersin *"Bunlar terletir oturamayız,"* sözleriyle muhalefet görevlerini yerine getirirken, AKP'li Nevzat Pakdil *"Tekerlekli puf da alınsın"* önerisini kabul ettirerek iktidarın gücünü ortaya koydu.

YAAA!.. ETİ PUF DA İSTİYORUMMM... Bİ DEE YUTELLA...

TRT'NİN YILDIZ HARİTASI

TRT'NİN ÇIKARDIĞI "TELE-VİZYON" DERGİSİ BU AYKİ SAYISINDA ASTROLOG SEVDA DORKİP'İN KEHANETLERİNE YER VERDİ. KEHANETE GÖRE, CHP'DE YENİLENME VE TOPARLANMA YAŞANACAĞI ANCAK PARTİLİLERİN "ÇOK FAZLA HAYALE KAPILMAMALARI" GEREKTİĞİ BELİRTİLİRKEN, TAYYİP ERDOĞAN'IN "ÇOK GÜÇLÜ BİR KARAKTERİ OLDUĞU" VE "TÜRKİYE'NİN HARİTASIYLA ÖRTÜŞTÜĞÜ" MÜJDELENDİ.

EĞİTİM ŞİRKETİ

Milli Eğitim Bakanlığı'nın düzenlediği sınavlar için adaylardan aldığı sınav ücretlerinden elde ettiği kârın, bazı devlet kurumlarının 2010 yılı bütçelerinden bile fazla olduğu ortaya çıktı. Bakanlık, Şanlıurfa Valiliği için yapılan sınavda kişi başı 750 TL, Çevre ve Orman Bakanlığı için yapılan sınavdaysa kişi başı 445 TL sınav ücreti almış. Bakanlığın 2010 yılında tüm sınavlardan elde ettiği kâr toplam 133.8 milyon TL.

BU HALİNLE NASIL KAYMAKAM OLDUN?

Turhal Kaymakamı Mehmet Ünlü, geçen ay bir basın toplantısı sırasında tek hayalinin dizüstü bilgisayar olduğunu söyleyen 16 yaşındaki ortopedik özürlü Mutlu Andıç'a kendi eski bilgisayarını hediye etme sözü verdi. Mutlu Andıç, geçen hafta hediyesini almak için babasıyla birlikte kaymakamlık binasına gitti. Kaymakam Mehmet Ünlü bilgisayarını vermedi ve gerekçesini açıkladı: *"Bu halinle bilgisayarı nasıl kullanacaksın?"*

DİZ ÜSTÜ BİLGİSAYARI NAPICAN LAN, DİZ Mİ VAR DOĞRU DÜZGÜN, SENİN DİZİNDE DURMAZ O BİLGİSAYAR!!! HA HAHA! İYİ OLDU LAN GELDİĞİN... ORDA MİLLETİN İÇİNDE DİYEMEDİYDİM...

Hükümet fabrikalarda mescit denetlemesi yapıyor, işçiler ölmeye devam ediyor. Bakanlığın üretimi durdurma kararı aldığı ancak kararı bir türlü ulaştırmadığı madende çıkan yangında üç işçi hayatını kaybetti.

Yılmaz Özdil'in Ahmet Türk'ün yumruklanmasını onaylayan yazısının "Halkı kin ve düşmanlığa tahrik etmediğine" karar verildi.

Türkiye'de 47 gazeteci tutuklu olarak yargılanıyor.

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR
baris.uygur@gmail.com

■ Bilmece dünyası bitti mi ne? Eskiden "bilmece bildirmece" diye bir alay bilmece sorulurdu, çocukluğum boyunca bilmece içinde kaldım, ne yalan söyleyeyim hiç de sevmedim, sevemedim. Tabii şimdi etrafımda çoluk çocuk yok ama sanki bitti gibi geliyor bilmece dünyası. Hadi içimden geldi, sorayım bir tane: Bilmece, bildirmece; at üstünden indirmece. Bu nedir? Cevabı gönderen okurlara tüm vergi ve ücretlerini kendileri ödemeleri kaydıyla birer otomobil vereceğim. Gerçi nasılsa parasını siz ödeyeceğinize göre cevap göndermeden de arabanızı gidip bayiden alabilirsiniz. Çekilişsiz, kurasız

BANKACI

■ **Wilhelm Tell'i yakan Avusturyalı valinin köy meydanına koyduğu şapkaya selam vermemesi olmuştu. Profesyonel olarak halka zulmetmek için yeni yöntemler araştıran vali, köy meydanındaki bir direğe şapkasını asmış ve her geçenin selam vermesini emretmişti. Bu bizim Tell de "bu ne saçma kural, hangi çağda yaşıyoruz ulan" diyerek selam vermeyince (kerizim ortaçağda yaşıyor ama haberi yok tabii.) bunu derdest etmişler. Neyse ki biz ortaçağda yaşamadığımız ve de Avusturyalı valiler tarafından zulme maruz kalmadığımız için meydanlarda falan objelere selam vermek durumunda kalmıyoruz. Zaten hangi çağda yaşıyoruz arkadaş, bu çağda bir de bir takım nesnelere selam mı duracaktık?**

■ Bu arada Wilhelm Tell İsviçre'nin ulusal kahramanı ya. Ülkeler ve

DUYURU: Mehmet Ali Ilıcak, Anayasa Mahkemesinin kararıyla ilgili girdiği iddiayı kaybedince, anırma sesini kaydedip tüm Twitter kullanıcılarıyla paylaştı. Çok az komik olan bu sesi isteyen şurdan dinleyebilir: http://twitter.com/maliilicak/status/17966791686

UYKUSUZ

İlker Başbuğ'a göre güvenlik kuvvetleri 26 yıl içinde PKK'yı beş kez bitirmiş.

ABD, daha önce "Bazı insanlara ateş etmek çok eğlenceli" açıklaması yapan generali Irak ve Afganistan'daki operasyonları yöneten komutanlığın başına getiriyor.

KAÇ YIL OLDU?

• Küçükköy Belediye Başkanı Muhammet Nedim Özdemir, belediye tarafından yaptırılan spor tesislerinin açılış konuşmasında, "*Ben de sporcunun zeki, çevik ve ahlaklısını severim...*" diyeli **2 yıl**...

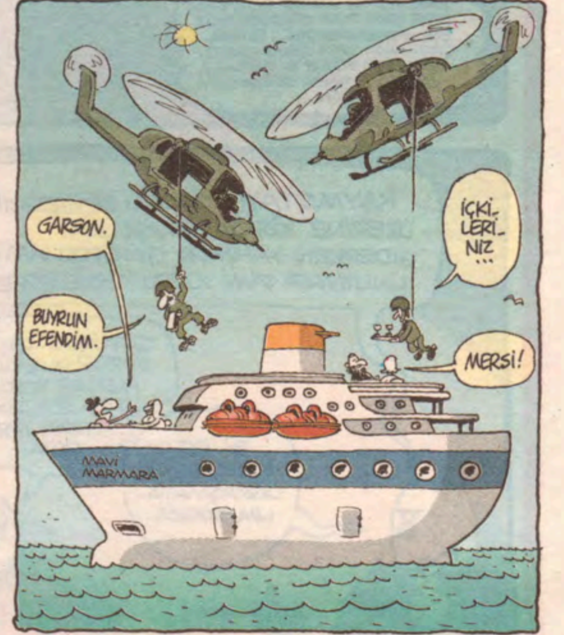
• İpek Tuzcuoğlu, "Tibet'in Gençlik Pınarı' diye altı egzersizden oluşan bir programım var. Haftada bir Tai Chi yapıyorum. Pilates'e başlayacağım," açıklamasıyla doğudan batıya bütün egzersiz sistemlerini tek bir bünyede toplayalı **3 yıl**...

• İbo Şov'un çekimine giderken bacağından vurulan Asena, "*Son zamanlarda kostümlerimi çok açtım diye Tanrı beni sanırım uyardı,*" diyerek 'ilahi adalet'in sınırlarını iyice genişleteli **7 yıl**...

• Arnold Schwarzenegger, soyadından ürken yapımcıların teklifiyle ilk filmini Arnold Strong adıyla oynayalı tam **40 yıl** olmuş.

Hayfa Belediye Başkanı, İsrail Hükümetine Mavi Marmara gemisine el konularak yüzer otel haline getirilmesini önerdi.

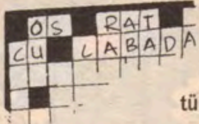
Mayın uzmanı Ahmet Zengin'in mayınlı arazileri temizleme önerisi: "Toplayıp Pittbull'ları verelim askerlerin eline, salalım araziye, mayınları pittbull'lar temizlesin"

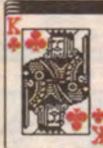
kahramanları üzerine düşünmeye sevk ediyor bu konu beni. Zalime başkaldıran, bir halk ayaklanması örgütleyen Tell abimiz, bugün zalimin kasası İsviçre'de milli kahramansa bu işte bir iş var. Banker bile kendisine kahraman aradığı zaman demek ki hakikatten hakkaniyetli (ne aliterasyon yaptı cümle be!) bir figür arıyor. Yoksa normalde bana sorsalar "İsviçre'nin milli kahramanı kimdir?" diye, "Herhalde provizyonu, türev finansal işlemleri, akreditifi bulan bir beyaz yakalıdır" derdim. Hiç aklıma gelmezdi yeşil taytlı bir köylü olacağı.

■ **Kahraman demişken, şeyh uçmaz müritleri uçurur tabii, bütün kahramanların mayasında bir Keşanlı Ali gizli değilse ben de hiçbir şey bilmiyorum.**

■ Günün birinde elin oğlu gelip ülkede bir araştırma yapsa "yurt sathında pek kimse kimyadan anlamıyor ama her nedense periyodik cetvelin tamamını ezbere biliyorlar. Osmiyum ne işe yarar bilen yok ama simgesinin Os olduğunu neredeyse bilmeyen yok" şeklinde bir sonuç çıkarsa bunun müsebbibi bulmacacılarımızdır efendim. Sadece çözdüğümüz bulmacalardan öğrendiğimiz ve bulmaca dışında neredeyse hiç kullanmadığımız bir alay kelime var. Labada, Efelek, Sergen benim ilk aklıma gelenlerden. Bunları günlük hayatta hiç kullanmıyorum ama hayatım boyunca zilyon kere yazdım durdum bulmacalara.

■ **Bilgisayarda Solitaire derler bir oyun var. İşte ben derim ki, eğer bu oyunun turnuvası neyin varsa, yurt sathındaki muhasebecilerimizden sekreterlerimize esaslı bir takım oluşturarak bu turnuvaya katılabilir hiç kesilmemecesine milli marşımızı yedi düvele dinlettirebiliriz. Aman uğraştığın şeye bak diyorsanız o ayrı.**

■ İstenmeyen tüyler gibi bir de istenmeyen türler var. Sivrisinek bu türlerin başında geliyor. Muhakkak bir faydası vardır ekosisteme, arkadaş bizim kanımızı emmese, biri gelip onu yemese mesela ceviz yetişmiyordur, ceviz yetişmediği için sincap olmaz, sincap olmadığı için kuzu olmaz, pirzoladan mahrum kalırız falan, artık detayını bilemiyorum ama sivrisinek istenmeyen türlere verilebilecek başlıca örnek bence.

■ **Bir yandan düşününce bu eko sistem gerçekten bu kadar hassas mı onu da bilemiyorum. Her yıl binlerce tür yok oluyor diyorlar, türlü çeşit hayvanın nesli tükeniyor ama temelde bir numarasını göremedik. Hani dinozorlar bizden çok evvel yok oldu mesela ama onlar yok olunca eko sistemde nasıl bir değişiklik oldu bilemiyoruz. Eskiden derelerden bal mı akıyordu da dinozorlar yok olunca, sadece dinozorların ensesinde yaşayan, atıyorum dere arıları yok mu oldu acaba? Türlerin yok olması da eko sistemin bir parçası olmasın sakın?**

■ "Beylikdüzü'nde Google gördüm ne o arkadaşlar, biriniz fotoğrafını çeksin göndersin" dedim, sağ olsun iki okurumuz çekmiş göndermiş, hakikatten de kebapçı olmasa da köftecinin üzerindeymiş Google. Bir ara fotoğrafını siteye koyacağım, merak etmeyin.

Aklımda Kaldığı Kadarıyla Dünya Tarihi: Yedi Tepe

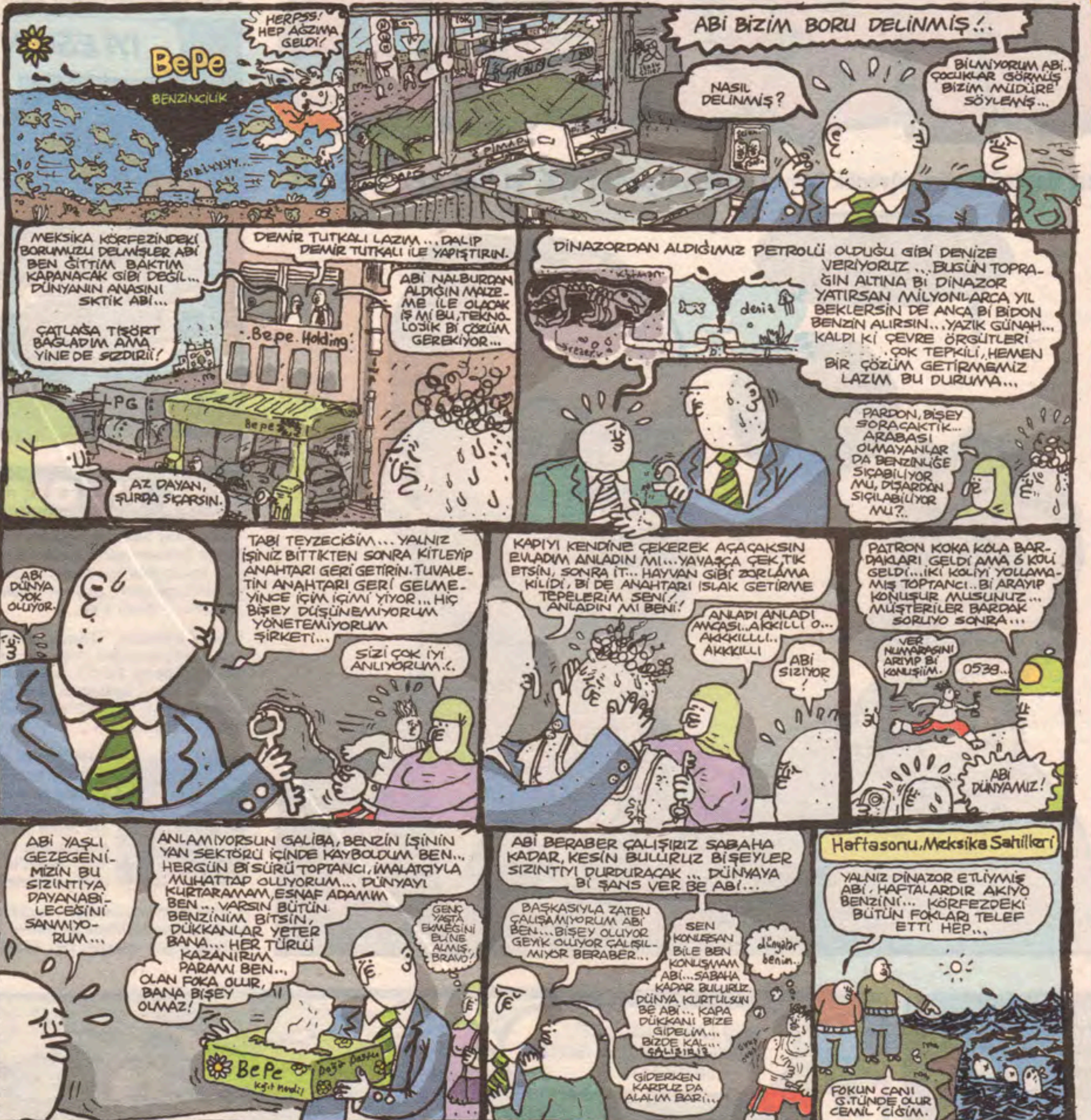
Efendim malumunuz, canımız ciğerimiz İstanbul'umuz hep yedi tepeli şehir diye geçer. Nazım'ın şiirlerinden televizyon dizilerine, pop şarkılarına kadar hemen her yerde "yedi tepeli şehir" dendiğinde hepimiz İstanbul'dan bahsedildiğini anlarız. Lakin bu yedi tepenin hangi tepeler olduğu dikkat ederseniz muazzam bir tartışma konusu olagelmiştir. Kimileri, uğraşıp "Efendim birinci tepe sarayın olduğu tepe, ikincisi Çemberlitaş, üçüncüsü Beyazıt..." falan diye bu tepeleri sıralamaya kalksa da, dikkate almayın. Hele bir de eskiden İstanbul sınırlarının dışında kalan yerlerde tepe arayışına çıkanlar var, "Gültepe, Fikirtepe" diye, onlara hiç kulak asmayın.

Bu sayma çabalarının genellikle hüzünle sonuçlanmasının temel nedeni, yedi tepeli olan şehrin aslen Roma olmasıdır. E şimdi bizim İstanbul, Romalı gelmeden önce imara açık, çok güzel lokasyonda, nezih mahallede, kapanmaz deniz manzaralı ve de okazyon bir yer olmasına rağmen suyu olmayan, su getirmesi de çok pahalıya mal olan bir küçük muhit. Romalı gelip buraya Yeni Roma diyor, imara iskâna dünyanın parasını döküp su getiriyor, sarnıç yapıyor falan ya, aklı hala Roma'da kalmış, memleket hasreti adamın burnunda tütüyor, o da "madem burası da yeni bir Roma'dır burası da yedi tepelidir" diyor. Tabii asıl hesabı kendisinden daha eski olan İskenderiye ve Antakya kiliselerini, "Tamam siz daha eskisiniz ama ben Yeni Roma'yım, dolayısıyla sizden daha üstünüm" gibi bir tavırla domine etmek.

Zaten bu yedi tepeli olmak o kadar mühim ki, kimisi gerçekten yedi tepeli, kimisi farazi yedi tepeli, onlarca dünya şehri "yedi tepeliyiz" diye iddiada bulunuyor hatta Moskova daha da ileri giderek kendisini üçüncü Roma ilan ediyor. Yani tamam, tabir güzel ama fazla kaptırmayalım, kalkıp İstanbul'da tepe avına çıkmayalım diye söylüyorum, yoksa İstanbul yedi tepelidir desek de bir zararı yok. Kimsenin aklına, "Yedi ne ki oğlum biz on iki tepeliyiz hohoyt!" demek gelmemiş bu arada.

BUKET NABER?.. HATIRLADIN MI?..
AA SARP!.. HATIRLADIM, OLİMPOS'DA AYIŞIĞININ ALTINDA SEVİŞMİŞTİK SENİNLE... NAABER YAA... NASILSIN?..
NOOLSUN YAA... GELECEK KAFASI İŞTE EHE EHE!
İNLEME KAFASI ISSISISI.
HASKTİR, HALÂ AYNI MUHABBETİ YAPIYOR. GENÇKEN HER SKE O KAFASI BU KAFASI DİYE İSİM TAKIP GÜLDÜĞÜMÜZ BİR DÖNEMDEYDİK... GÜZEL ÇAĞLARDI AMA GELDİ GEÇTİ. BEN NİYE BÖYLE Bİ İNSANLA AYIŞIĞI ALTINDA SEVİŞMİŞİM LAN!..

BePe
BENZİNCİLİK
HERPSS! HEP AĞZIMA GELDİ!
ABİ BİZİM BORU DELİNMİŞ!..
NASIL DELİNMİŞ?
BİLMİYORUM ABİ.. ÇOCUKLAR GÖRMÜŞ BİZİM MÜDÜRE SÖYLEMİŞ...
MEKSİKA KÖRFEZİNDEKİ BORUMUZU DELMİŞLER ABİ BEN GİTTİM BAKTIM KAPANACAK GİBİ DEĞİL... DÜNYANIN ANASINI SKTİK ABİ...
ÇATLAĞA TİŞÖRT BAĞLADIM AMA YİNE DE SIZDIRII!
DEMİR TUTKALI LAZIM..., DALIP DEMİR TUTKALI İLE YAPIŞTIRIN.
ABİ NALBURDAN ALDIĞIN MALZEME İLE OLACAK İŞ Mİ BU, TEKNOLOJİK Bİ ÇÖZÜM GEREKİYOR...
Bepe Holding
AZ DAYAN, ŞURDA SIÇARSIN.
DİNAZORDAN ALDIĞIMIZ PETROLÜ OLDUĞU GİBİ DENİZE VERİYORUZ... BUGÜN TOPRAĞIN ALTINA Bİ DİNAZOR YATIRSAN MİLYONLARCA YIL BEKLERSİN DE ANCA Bİ BİDON BENZİN ALIRSIN... YAZIK GÜNAH... KALDI Kİ ÇEVRE ÖRGÜTLERİ ..ÇOK TEPKİLİ, HEMEN BİR ÇÖZÜM GETİRMEMİZ LAZIM BU DURUMA...
PARDON, BİŞEY SORACAKTIK... ARABASI OLMAYANLAR DA BENZİNLİĞE SIÇABİLİYOR MU, DIŞARDAN SIÇILABİLİYOR MU?..
ABİ DÜNYA YOK OLUYOR.
TABİ TEYZECİĞİM... YALNIZ İŞİNİZ BİTTİKTEN SONRA KİTLEYİP ANAHTARI GERİ GETİRİN. TUVALETİN ANAHTARI GERİ GELMEYİNCE İÇİM İÇİMİ YİYOR... HİÇ BİŞEY DÜŞÜNEMİYORUM YÖNETEMİYORUM ŞİRKETİ...
SİZİ ÇOK İYİ ANLIYORUM!..
KAPIYI KENDİNE ÇEKEREK AÇACAKSIN EVLADIM ANLADIN MI... YAVAŞÇA ÇEK, TIK ETSİN, SONRA İT... HAYVAN GİBİ ZORLAMA KİLİDİ, Bİ DE ANAHTARI ISLAK GETİRME TEPELERİM SENİ! ANLADIN MI BENİ!
ANLADI ANLADI AMCASI.. AKKILLI O... AKKKILLLI.. AKKKILLI
ABİ SIZIYOR!
PATRON KOKA KOLA BARDAKLARI GELDİ AMA 6 KOLİ GELDİ... İKİ KOLİYİ YOLLAMAMIŞ TOPTANCI.. Bİ ARAYIP KONUŞUR MUSUNUZ... MÜŞTERİLER BARDAK SORUYO SONRA...
VER NUMARASINI ARIYIP Bİ KONUŞİİM.
0538...
ABİ DÜNYAMIZ!
ABİ YAŞLI GEZEGENİMİZİN BU SIZINTIYA DAYANABİLECEĞİNİ SANMIYORUM...
ANLAMIYORSUN GALİBA, BENZİN İŞİNİN YAN SEKTÖRÜ İÇİNDE KAYBOLDUM BEN... HERGÜN Bİ SÜRÜ TOPTANCI, İMALATÇIYLA MUHATTAP OLUYORUM... DÜNYAYI KURTARAMAM, ESNAF ADAMIM BEN... VARSIN BÜTÜN BENZİNİM BİTSİN, DÜKKANLAR YETER BANA... HER TÜRLÜ KAZANIRIM PARAMI BEN... OLAN FOKA OLUR, BANA BİŞEY OLMAZ!
GENÇ YAŞTA EKMEĞİNİ BU NE ALMIŞ, BRAVO!
BePe kağıt mendil
ABİ BERABER ÇALIŞIRIZ SABAHA KADAR, KESİN BULURUZ BİŞEYLER SIZINTIYI DURDURACAK... DÜNYAYA Bİ ŞANS VER BE ABİ...
BAŞKASIYLA ZATEN ÇALIŞAMIYORUM ABİ BEN... BİŞEY OLUYOR GEYİK OLUYOR ÇALIŞILMIYOR BERABER...
SEN KONUŞSAN BİLE BEN KONUŞMAM ABİ... SABAHA KADAR BULURUZ. DÜNYA KURTULSUN BE ABİ... KAPA DÜKKANI BİZE GİDELİM... BİZDE KAL... ÇALIŞIRIZ
dünyalar benim..
GİDERKEN KARPUZ DA ALALIM BARİ...
Haftasonu, Meksika Sahilleri
YALNIZ DİNAZOR ETLİYMİŞ ABİ, HAFTALARDIR AKIYO BENZİNİ... KÖRFEZDEKİ BÜTÜN FOKLARI TELEF ETTİ HEP...
FOKUN CANI G.TÜNDE OLUR CEMİL'CİĞİM.

RAYMŞTAYN GRUBU SEYİRCİNİN ÜZERİNE KÖPÜK SIKAN S.Kİ GİDERKEN YANINDA GÖTÜRDÜ DİMİ... UNUTMADI DİMİ YURDU TERKEDERKEN?..
GÖTÜRDÜ ABİ, SORUP DURMA, ALDILAR KOYDULAR TIRA GÖTÜRDÜLER KENDİM GÖRDÜM...
Bİ DE KARGOSUYLA UĞRAŞMAYAUM SONRA.
oky

"erkeğin aşkı hayatının bir parçasıdır, kadının ise tüm varlığı... kadınlar ilk aşklarında aşıklarına, sonraki tüm aşklarında ise aşka aşıktır..."
ŞİMDİYE KADAR İKİ KIZLA ÇIKTIM ABİ...
Byron

BU NASIL BARIŞ GÜVERCİNİ LAN BÖYLE!
OTURA OTURA İYİCE G.TÜ BÜYÜTTÜ ABİ... Bİ KERE UÇTUĞUNU GÖRMEDİM...
VAAAY UÇMAMAKDA MESAJ VARMIŞ... BU TOPRAKLARA YILLARDIR BARIŞ GELMİYOR HESAABI... BRAVO TAKTİR ETTİM HAYVANI...
YOK ABİ NE MESAJI, BU ONUN KENDİ HAYVANLIĞI... YER İÇER YATAR BU İBNE.. ZEYTİNİ EKMEK ARASI VERİYORUM AĞZINA NORMALDE.
URR URR URR

REKOR ADI ALTINDA BENZİN ÜCRETİNDEN KISIYORSUNUZ ŞEREFSİZLER!.. HAKAN ABİ KAÇ REKOR KIRMIYORSUN, GİNES GÖZLEMCİLERİNİN SERVİS ARACINI ÇEKİYORSUN... KİMSENİN KAYIT TUTTUĞU FİLAN YOK, SÜRÜYORLAR SENİ RESMEN...
BÖREK GİBİ OLDU ÇOCUĞUN KULAKLARI VİCDANSIZLAR!
DUR ABİ NAPIYORSUN TAM REKORUN ORTASINDA NAPIYORSUN, KESME İPLERİ!
KIRT KIRT
DEVAM ET HAKAN ABİ DURMA... DEVAM... DEVAM... ÇEK...
ehe ehe
NOLUYO LAN, NE DİYORSUN DURİİM MI GİDİİM MI?..
GİT GİT

RAK MÜZİĞE ÖMRÜNÜ VERMİŞ ADAM
ADAMLAR O ALBÜMDEN SONRA KENDİNİ BULDULAR ASIL, SALAK MISIN SEN!
ELEKTRONİĞE KAYDILAR ABİ... ELEKTRONİĞE KAYMIYCAKLARDI, YANLIŞ YAPTILAR!..
NOLUYO LAN ORDA!
ŞŞT GENÇLER... HAYROLA RAK MÜZİK Mİ TARTIŞIYORSUNUZ?..
EVET ABİ RAK...
BÖYLE KURU KURU TARTIŞILMAZ
EĞER RAK MÜZİK TARTIŞMASINA GİRECEKSENİZ BUYRUN HEMEN KADIKÖY'E GİDELİM ORDA TARTIŞALIM... ÇÜNKÜ RAK MÜZİK TARTIŞMASININ ADRESİ KADIKÖYDÜR...
ALLAH ALLAH, NİYE GİDELİM ABİ KADIKÖY'E ŞİMDİ...
UŞAK İL SINIRI
KADIKÖY
O ZAMAN İZNİNİZLE ŞU TEMSİLİ BOĞAYI BURAYA KOYUYORUM. ONUN GÖLGESİNDE TARTIŞALIM...

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Benim en güzel çocukluğumu
Ahmak bir ayak ezdi"

Asaf Halet Çelebi'den

• Referandum Maddeleri! 1) 12 Eylül 1980'de, Türkiye'de, başta ABD olmak üzere, geniş siyasal ve ekonomik dış destekli, faşist bir darbe yapıldı. (Çünkü sosyal gelişme, ekonomik büyümeyi 'sollamıştı') 2) Cunta, "Türk-İslam Sentezi" anlayışıyla ülkeyi sindirip sağcılaştırdı. 3) Sol, büyük hasar aldı ve önemli güç kaybetti. 4) 12 Eylül, faşist anayasayı gündeme getirdi, baskılarla kabul ettirdi. 5) Solun yerini, özünde hakkaniyet ve mazlumiyete dayalı dinsel akım aldı, evrilerek ve uzlaşarak iktidara geldiler. 6) "Abdurrahman Çelebi" iktidar, cunta anayasasını değiştirmeye karar verdi ve bu değişikliği, yargı kuvvetine etki edecek şekilde tasalaştırdı. 7) Şimdi referandum var, gene 12 Eylül'de! Evet dersek 12 Eylül'e tavır, hayır dersek AKP'ye şekil. Şimdiden güven oylamasına döndü iş. Hayırlısı... *Kişisel fikrim; siyasal görüş ayrılıkları farklıdır, darbecinin anayasası farklı. Oy kullanmayı düşünmüyorum, kullanırsam 12 Eylül faşizmine inat, evet! Ömrüm boyu AKP'ye oy vermeyeceğime dair söz vererek!..*

• Genelkurmay Başkanlığı'na: Kolektif cenk duygusunu hissetmek için "Türk kanı" taşımak yeterli midir, yoksa A, AB, B, O grupları kendi içlerinde bi de ayrıca daha mı sıkı anlaşırlar?... RH faktörü, bu kaosu etkiler mi?..

•Demek ki "ırmak kenarı" da fazla oturunca çarpıyo!..

•Türkçe Olimpiyatları'na katılan yabancı çocukların türkçelerinin hastasıyım, bir... Madem türkçe, niye yarış değil de olimpiyat, iki... Türkçe'nin olimpiyatı varsa, kürtçenin de ligi olsun, üç...

•Sürreal Madrit'in 10 numarası olmak istiyorum, konudan ayrı!..

•İyi metin de, problem gibi, tek ve doğru sonuç verir ki, bu nokta, matematiklen edebiyatın tokalaşma anıdır...

•Patrona "sizinle çalışacağımı rüyamda görmüştüm" diyen personel de gördüm: Pes dedirten cins...

•"Grup içinde sorumluluk almak" ni dediniz... Bu konuyu görüşmek için İ. Sabuncakis ve Ortakları Çiçekcilik'in önünde buluşalım derim!..

•Bi taksicinin trafikte yığılmayı görünce "G.t verenler, g.t vermeye başladılar abi" demesi...

•Bi dönem pislik komşularım olmuştu; içerleri, müziğin sesini sonuna kadar açarlardı (Dön Bebeğim), nara falan atarlardı. İsrail'in komşularını anlıyorum bu yüzden.

• Algıyı çökertenler: Bıyıksız sakal, tırtıllı kesen terzi makası, havacı asker...

• Bir kadın arkadaşım anlattı, evliyken kocasıyla hep aynı hipermarkete gidip basarlarmış gıdayı. "Aksatmazdık, her hafta giderdik" dedi. Sonra boşanmışlar, aylar sonra aynı mekanda karşılaşmışlar. Adamın sepet coşkulu biçimde doluyken, bizimkinin elinde sadece ekmek mi varmış ya da bi de süt falan, çok orantısız karşılaşıp bir an bakışmışlar. "Geri dönsem mi lan?!' diye aklımdan geçti bi saniye" dedi. "Onu yapmadıysan, bari ekmeği ucundan ısıraydın gözgöze geldiğinizde" dedim. İyicene bitikspor!..

• Halbuki, verdiği sözü tutacak g,ö,t var gibi de görünüyordu, bari ilk bakışta, Bayan Lopez'de?!

• Başka şeye sinirlenip, televizyonu "Sıs lan sen de" diye kapattığın o an...

• Küçük Hikaye: Kasabamıza esrarengiz bir yabancı geldi. Esrarengiz derken, senin benim gibi adam. Aslında çok yabancı sayılmazdı, evvelden de gördüydük. Hattızatında bizimki kasaba değil, köy, ama bucak olmak üzere. Bucak, nahiye, bunlar bir. (Son)

• Çocukluğunu Rusya'da geçiren bir diplomat çocuğunun, tatil için geldiği Türkiye'de Atatürk heykeli görünce "Lenin" demesi...

• "Körolasıca, boyun devrilsin, canın cehenneme" gibi beddualarin çok daha vahim sonuçlara yol açacağı açıkken, organlı küfürlere daha çok kızılması...

• Bozkırda seks: İşyerinde cinsel Tacik...

• "Daha daha n'aber" diyenler, genellikle, konuşmak istemediklerinin arasından çıkar...

• Barcelona: Son dünya şampiyonu, şampiyon olan ilk kulüp...

• Öbür dünyada "Hortuma Kapılarak Ölenler Sitesi" var mıdır acaba?..

• Rasim Kütahyalı yetermiş; bozan, Ozan...

• Moskova'da en çok sokakların, meydanların, parkların, kafelerin, lokantaların kadın ve erkek tarafından eşit paylaşımını sevdim. Bizde "dışarı" daha çok erkeğe ait. Oradaki eşitlik, sayıya bakarsan, hatta kadından yana. Eşitlik, çeşitlilik, o da güzellikti r. Darısı sokaklarımızın başına...

• Sivil toplum, resmi tarihle büyürse toplum resmileşecek sandılar, ama n'oldu, tarih sivilleşti...

• Kılıçdaroğlu: Kıt Kanaat Önderi...

• Alkolik deyince olmuyo da Dipsomanyak deyince oluyo... Seksomanyak de, gene olmaz...

• Dinlenmeye gittiği tatilde, normal halinden daha çok yorulan adam, yaptığı işe şükretsin... İyidir şükür, şükretsin...

• Doğada her kargayı gözleyen bir karga mutlaka vardır ve Asmalımescit masalarında karga görüp bu durumu anlatan biri de mutlaka vardır...

• Güzel isim: Şevket. Sefa eyle, zevk al, et şevkini, ver hazzını benim hedonist oğlum!..

• Mevzusuz adamdan kaç...

• Bir Kelime Bir İşlem'deki "iki yaklaşık sonuç" gibi insan çıkar hayatta karşına, şaşırmayacaksın!..

• Rusça'da kulak, yumruk anlamına geliyor. Bardak, dağınıklık demek, durak da aptal. Bi de bazı özel isimlerde 'H' yerine 'G' kullanıyorlar, "Gonduras, Gaiti" diye...

• Bitsin: Giderekten, diyerekten, vs.

• Bi arkadaşımın büyük annelerinden biri o kadar beyazmış ki, hamamda yıkanırken diğer kadınlar "köpükten beyazsın" diyolarmış...

• Bi takımın başına gelebilecek en ilginç şey, Yılmaz Vural... (Aney Yılmaz aney!)

• Mini Öykü: Ayaklarımı masaya uzatıp viski içen bir dedektiftim. Vantilatör çalışıyordu. Tam sigaramı yaktım, içeri bir sarışın girdi. Güneş gözlüğünü çıkarmamıştı. "Şu an kadın sanıyolar, ben erkeğim" dedi. "Ona kalırsa bende kadınım" dedim. "Misyonum bu önyargıyı kırmaktı" dedi, gitti. Olay ciroya yansımamıştı. Vantilatör çalışıyordu. Sigaramı yaktım. (Son)

• Biri "Hey gidi günler" dediğinde, diğeri "Hay yaşa" diyen ihtiyar ikizler olaymış ya...

• Beşiktaş siyah-beyaz, panda da! Doğal Hayatı Koruma Derneği'nin simgesi panda ve çevre için evrensel bir ikon. Peki niçin panda anatomisinden esinlenen bir forma yapılmasın (gövde beyaz, kollar siyah), Beşiktaş niçin siyah-beyaz takımlar içinde bu öncülüğü üstlenmesin? Beşiktaşlı, nesillerin tükenmesine de karşı olmalı! Yaşayan her ne varsa, yaşamaya devam etsin. Çizin formaları, yollayın acar tasarımları, ayarlayın bunları!..

• Starların dublörleri birbirlerine yeşilleniyolar mıdır, merak içindeyim!..

• Dünya Kupası, o kadar iri organizasyon, döndü dolaştı Beşiktaş'a yani bi bakıma bana bağlandı! Nedir, Del Bosque, bizden kovulmuş. Dünya şampiyonunun hocasını getirmenin neresi yanlış, aksine doğru. Doğru ama eksik! Biraz sabır, kutsaldır sabır. Doğru ve tam yönetilen Beşiktaş isterim. Önce Avrupa, sonra Dünya Şampiyonu olan İspanya ve Del Bosque elbette kutlanır ama üçtür hacı olan Hollanda'ya da yazık. Bundan sonra Türkiye dışında, kim finalde karşısına çıkarsa çıksın, Hollanda'yı tutacam! Ulan şu final penaltılara kalamadı ya, hala geçmedi sinirim!...

•Hiç söylemek istemediğim bi şey: Hodri Meydan!..

vedatozdemiro@gmail.com

ama arkadaşlar iyidir

cihan kılıç

sabah

SÜRECEK..

PANTOLON

M·E·T·İ·N F·İ·D·A·N

metinfidan@ymail.com

ÜÇ KUŞAK: KAŞ, BIYIK VE SAÇ

Fırat Budacı

Dedeler (Prensipler Zamanı)

Dedemin bir aile fotoğrafını duvarların tavanla birleştiği köşeye asması biraz garipti. Duvarın en köşesindeki bu fotoğraf hariç başka bir çerçeve yoktu odada. Galiba, fotoğraflar çoğaldıkça çerçeveler arasında hiç boşluk bırakmadan bitişik nizam devam etmeyi düşünüyordu. Dedeme bu dizaynın saçma olduğunu anlatmak mümkün değildi. Takıntılarını prensip olarak algılayan insanlarla başa çıkmak zordur. Karşı çıkıldığı anda, insanı, *'dağınık', 'gevşek', 'adam olmaz'* bir hayatla suçlayıp yine kendi bildikleri hayata hem de biraz daha güçlenmiş olarak geri dönerler. Dedemi, onlarda kaldığım gecelerde bile kravatsız görmedim. Altında ütülü pijama ve üzerinde gömlek-kravat ikilisiyle dolaşırdı evin içinde. Dedelerin ailenin en güçlü bireyi olduğu yıllar, şimdi bizlere komik gelen takıntılarla dolu prensipler dönemiydi. Çevrede bilinen bir adam olmanın yolu, "Ahmet Bey'i ömrü hayatımda kravatsız görmedim" ,"*Ahmet Bey çorabından kemerine bir örnek giyinir*" gibi kökleri Atatürk'e kadar uzanan kendine has özellikleri etrafa kanıksatmaktan geçiyordu sanırım. Dedem bütün bu kendine has özelliklerine sonradan kaşlarını da ekledi. Kaşlarının yıllar içinde gittikçe gürleşmesine ve gözlerin üzerinde çıkan yeni bir organ gibi dışa doğru büyümesine izin verdi. Gür ve bağımsız kaşlar, cumhuriyetin yukarı doğru taranması gereken kazanımlarından biri gibiydi. Dedemi, kaşlarını yukarı ve dışa doğru tararken defalarca görmüştüm. Bıyığını aşağı doğru tarayarak kendine sonuçları şüpheli bir çekicilik katmaya çalışan dayımın aksine, kaşlarını yukarı doğru tarayarak cumhuriyet tarihine katkıda bulunuyordu. Modern Türkiye'nin daima ileriye bakan, eğilmez, bükülmez kaşlarıydı bunlar.

Babalar (Otoritenin Çöküşü)

Yıllar sonra, yine modern Türkiye'nin istikbali için, "Babişko" demeye yatkın kızların baskısıyla bazı babaların bıyıklarını kestiğine şahit olacaktık. Çok sayıda baba bir sabah bıyıklarını kesip utanç içinde sokağa çıktı. Bıyıklarını kesince, eve ekmek getiren adamdan, bisküvi kırılganlığına kadar düşen bu babaların acı tarihiyle yüzleştik. Bıyık gidince, hiçbir zaman bıyık uzatmayan bazı babaların yaptığı işlere (vileda sapı tutmak vb.) zorlandılar. Feodal yapıları esnedikçe, sözleri dinlenirmiş gibi yapılan, ev ahalisince idare edilen, evde dönen bazı olaylardan haberdar edilmeyen birer figüre dönüştüler. Bizim evde "babişko" diyen bir kız yaşamamasına rağmen babam da bir ara bıyıklarını kesmişti. Kötü günlerdi. Burnunun altındaki bıyık yetişen bölgede, tüysüz yeni bir organ çıkmış gibi ortalıkta dolanması canımı sıkmıştı. Akşamları eve geldiğinde halimi hatırımı sormasını geçiştirir oldum. Beni sık sık kendisine bakarken yakalamaya başlamıştı. Bakışlarımı yakaladığında, röntgenciliğinden salise farkıyla kurtulmaya çalışan insanlar gibi hızla kafamı çeviriyordum. Kimi babalar (daha çok 'babişko' şiddetine maruz kalanlar) bu yeni hallerinde ısrar edip toplum içinde kabul görürken, babam gibiler bir ayıbı örtercesine hızla bıyığa geri döndüler. İyi de oldu. Bana kalırsa, baba bıyıklarının çağdaş görüntü adına yok edilmek istenmesi tamamıyla vicdansızlıktı.

Ve Oğullar (Kimsin Sen?)

Makine alnımın tam ortasından başlayarak enseme uzanan bir yol açarken verdiğim karardan biraz pişmanlık duydum. O yıllarda berberler, insanı, koltuğa oturmadan önce hayali kurulan saç stilinin çok uzağında bir kafayla baş başa bırakmak konusunda acımasız adamlardı. Filmlerden bildiğim kadarıyla, saç tıraşıyla ilgili en güzel görüntü, üstü çıplak ve dövmeli bir adamın kendi banyosunda iki dakikada ortaya çıkardığı nefis bir kafa görüntüsüdür. Bu tür bir sinematografi için işletmeleri bizzat anneler tarafından yapılan ülkemiz banyolarında kafa kazıma izni almak mümkün olmadığından, işimiz halden anlamaz berberlere kalmıştı. Makine sustuğunda aynada kendime baktım. Sonuç istediğim gibi değildi. Ben, arka tarafı zamanın ruhuna doğru uzayan bir kafa hayal ederken, ortaya fotoğraf avcılarının varoşlarda kıstırmaya çalıştığı sümüklü çocuk kafası çıkmıştı. Aynı zamanda dedemin de berberi olan gençlik düşmanı Himmet, "Tertemiz oldun, hadi bakalım," diyerek arkadaşımı koltuğa davet etti. Arkadaşım, "Aynısından," diyerek koltuğa oturdu. Gençlik Düşmanı, 5 dakika içinde bir sümüklü çocuk kafası daha üreterek aynı kelimeleri tekrar etti: "Tertemiz oldun, hadi bakalım."

Sınıfta hafif aykırı hareketlerimle yürüyen şanımı, Milli Eğitim Bakanlığı'nın algılayamayacağı minimallikte yepyeni bir aykırılıkla (uzatamıyorsan kısalt) taçlandırmak istiyordum. Bu asi hareket için en yakın arkadaşımı da ikna etmiştim. Şeklen olmasa da özde 68 ruhunu okşayan planımın Himmet isimli bir gençlik düşmanın elinde şekillendiğini ve kafamın arkasının dümdüz olduğunu çabucak unuttum. Benim için bir tür aykırılık olan tıraşım, ev halkı tarafından "tertemiz" olarak damgalandığı için ebeveyn şiddetine de maruz kalmadım. Artık kazınmış kafamla lise koridorlarında bir güneş gibi doğabilirdim.

Olmadı. Ergen erkeklerin insancıl olanları ellemek arzusuyla yanımıza gelirken, şiddet yanlıları 'naber lan kel' tipi cümlelerle kafamıza vurmak istediler. Asıl hedef kitlesi olan kızlarsa sadece gülüyorlardı. Belki de bu planda yalnız olmam ya da en azından arkadaşımla beraber dolaşmamam gerekiyordu. Birbirinin aynısı iki aykırılığın yan yana geldiğinde komedi unsuruna dönüşeceğini sezememiştim. Sonuçta, acımasız ergen dünyasında 'asilik' vizyonu 'oda kapısı çarpmak'la sınırlı olduğu için, bizim kafalar da asilik değil 'kellik' olarak algılandı. Okul yönetiminin algısının kafalarımız için yepyeni kelimeler üretmesineyse daha dört ders vardı.

Son teneffüste aynı kafaya sahip arkadaşımla koridorda yürürken çok tanıdık bir ses, "Siz gelin bakayım benle," dedi. Müdür yardımcısının arkasından odasına doğru ilerlerken bu çağrının kafa yapımızla ilgili olduğunu seziyordum, ama tam olarak problemin ne olduğunu anlamamıştım. Uzun uzun kafalarımızı süzdükten sonra, "Evet, anlatın bakalım," dedi. Kaşları tıpkı dedeminkilere benziyordu. "Neyi anlatalım hocam," dedi arkadaşım. "Siz bişeyi mi protesto ediyorsunuz?" diye sordu Kaşlar. Ben, o an kafalarımızdan illegal bir koku yayıldığını hissettim. Tek kişi kazıttığında alınacak 'tertemiz' damgası, iki kişinin aynı anda kazıtmasıyla bir 'eylem' havasına dönüşmüş olmalıydı. Birbirinin aynısı iki aykırılığın yan yana geldiğinde 'örgütlülük' hissi vereceğini sezememiştim. "Yok hocam," dedim, "ne protestosu?" Kaşları iyice havaya kalktı, "İkiniz aynı anda kazıtmalar falan... var bişey vaar," diyerek kafasını salladı. Saçları tavukgötü falan kestirsek sıradan bir uyarı alacaktık, ama şimdi kazıtarak (hem de iki kişi) ülkemizin istikbaline doğru durmaksızın büyüyen bu kaşları tedirgin ediyorduk. Arkadaşım, "Yok hocam, ne protestosu?" diyerek biraz önceki savunmamın aynısını tekrar etti. Saç kesiminden kullandığı kelimelere kadar birbirinin aynısı iki yoldaş gibiydik. Bana dönerek, "Senin zaten zaman zaman böyle aykırı hareketlerin var," diyerek yine kafasını salladı. Kaşları gittikçe uzuyor gibiydi. Soğuk soğuk terlemeye başladım. Bu sorgunun nasıl sonlanacağını tahmin edemiyordum. Kaşlar'ın, iki kel üyeden oluşan bu örgütü ailelerimize ihbar edebileceğini düşündüm. Babamın bıyıksız haliyle bu olaydan haberdar edilmeme olasılığı yüksekti, ama bu adamla kaş kardeşi olan dedemin, ülke bütünlüğü konusunda göstereceği duyarlılık can sıkıcı olabilirdi. Belki de ona, dedemin kaşlarının tıpkı onunkiler gibi cumhuriyetin kazanımları olduğunu, saçlarımızı sinematografik bir banyoda kendi makinemizle değil, Himmet isimli dünyanın en apolitik berberinde kestirdiğimizi, babamın ara sıra vileda yaptığını falan anlatıp sıradan bir Türk ailesinin sıradan bir çocuğu olduğumu ispatlamam gerekiyordu. "Hocam gerçekten bizim böyle şeylerle hiç alakamız yok," dedim. Parmaklarıyla kaşlarını yukarı doğru taradı. Hiçbir şey söylemeden bir süre daha bizi izledikten sonra, hoşgörü ve tehdidi bir arada kullanmayı başardığı final cümlesini kurdu, "Hadi şimdilik gidin bakalım, ama gözüm üstünüzde..."

Arkadaşım, Berber Himmet'in dükkânında başlayıp, arkadaşlar arasında hiçbir etki yaratmadan, Kaşlar'ın odasında sonlanan saç maceramız yüzünden beni suçladı. Fazla göze batmadan (ve yan yana dolaşmadan) saçımızın uzamasını bekledik. Yaklaşık bir ay sonra, Kaşlar koridorda beni görünce yanına çağırdı. Aşağı yukarı iki santime kadar uzayan saçlarıma bakarak, "Aferin bak iyi olmuş," dedi. "Sağolun hocam," dedim. Dedemin kaşlarında alevlenen ülke sevgisi, artık yeni yeni filizlenen saçlarımda yaşıyordu.

budaci@gmail.com

ANIL DUMAN

AMAN NE KOMİK

BUNLAR ŞORTU BALON YAPIP AKINTIYA KAPILAN YERLİ TURİSTLER.. ARTIK ONLAR İÇİN YAPICAK BİŞEY YOK...

Peeeh! KALKIN LAN KALKIN!

GÜVM!

ALTIMIZA Bİ KARTON FELAN VERSEYDİN...

NE ZAMAN BİTÇEK... TUVALETE GİTMEM LAZIM...

VEZNE

ZORT

TFORRRR

GÜYYFFF..

BARRROOOW

TO-TO-TORRR

ZAAART

KOHH...

BOVLİNG

TAP TAP TAP

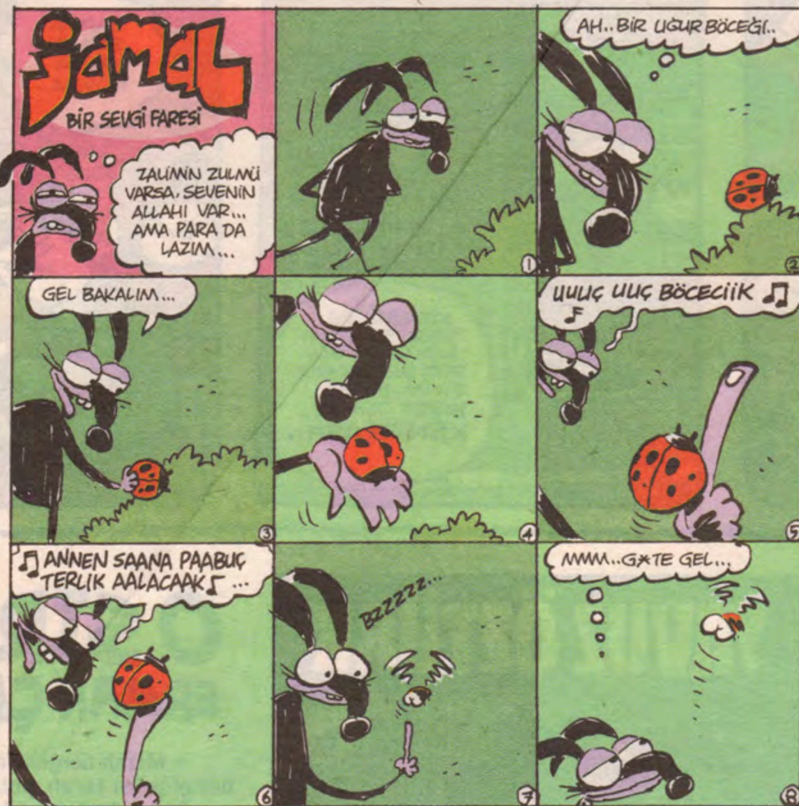
HARRRR...

HARRRRR...

HARRRR...

HARRRR...

HİÇ Bİ TANE BİLE VURAMADIN...

GÜMMM...

ŞİMDİ ANLADIN MI NİYE DAHA GÜÇLÜ Bİ SOBA BORUSU DELİĞİ KAPAĞI İSTEDİĞİMİ ?!..

NE ZAMAN İSTEDİN YAA?!

Transformers

AL!.. AL!.. AL!..

GOR GOR GOR TISSSS GORR

AL AL AL ALALAL!

GOR GORN TISS

HOOOB! BÖYLE GAL!

GOR GOR GOR...

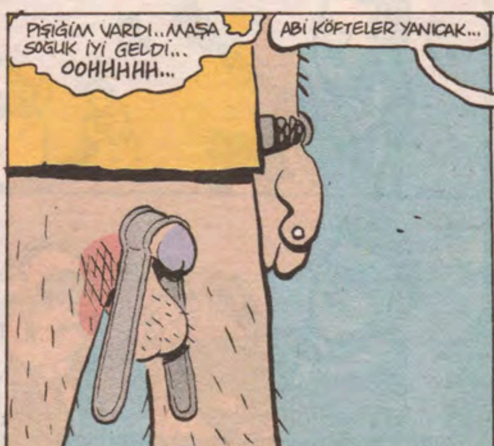

ABİ?

ŞİMDİ BU ŞEFFAF ŞEMSİYELER MODA, MANYAK...

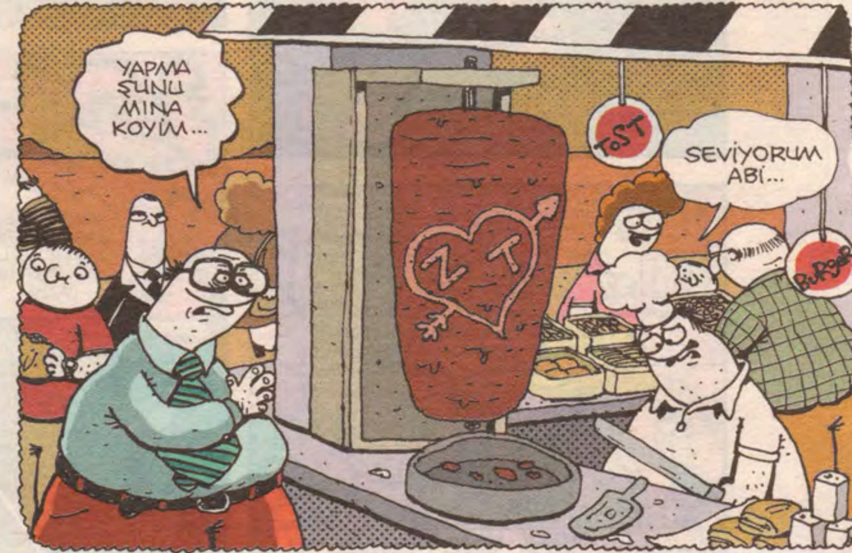
Cihan Ceylan

YASTIK SAVAŞ!!!
KPOFF
POFS
POFS!
EHE EHE.
EHE!

O SIRADA
ERMAN ÇAĞLAR

• Mizah dergilerinin yaz ayları boyunca üst tarafı çıblak erkekler tarafından hazırlandığını biliyor muydunuz? Klima yok, vantilatör yok; karşılıklı açılan pencere var, "belki ceyeran yapar" ümidiyle çarpan onlarca kalp ve esmeyen rüzgar var. İyice konfeksiyon atölyesi gibi oldu dergi.

• Geçen gün çok önemli bir iş için minibüse bindim. Normalde binmem minibüse. Minibüste her an yolcular ve şöför ya da yolcular vs. yolcular şeklinde patlayabilecek kavgayı bekleyerek huzurumu kaybetmek yerine evimde otururum, bira içerim. Ancak, ben biranın yanında kuru et yemeyi seven bir insanım. Minibüse biniyorum, çünkü bizim evden minibüsle yirmi dakika uzaklıkta çok güzel kuru et satan şarküteriler var. Kuru et biranın yanında yenilen ve boş zamanlarında iyi bir kitabı okumaktan, sinemaya gitmekten ve sahilde uzun yürüyüşler yapmaktan hoşlanan insanları bile takribi on dakika içinde maç izleyip ekrana karşı "Messi, oradan güzel vurur, Messsiiiii" diye bağıran bir insana çevirebilen bir gıda türü. Ağızdan alınan heavy metal müziği gibi biraz. Heavy metal müziği gibi, kuru etin iyisini bulmak da biraz zor. İşin peşini bırakmadan araştırmak, esnafla diyaloğa girmek ve bazen minibüse binmek gerekiyor.

Kuru et (+18)

• Dikkat aralığım bir tavşanınkine denk olduğu için bazen konuyu toparlayamayacak kadar çok dağıtıyorum. Öyle zamanlarda klavyemdeki enter tuşuna basıyorum, yeni maddeye geçiyorum. Az önce aslında minibüste başımdan geçen ve o kadar da ilginç olmayan bir anımı anlatmaya çalışıyordum. Olmadı, kuru et deyince uçtu gitti bazı şeyler. Minibüste yanyana oturan iki insan vardı. Birinin boynunda boyunluk, elinde sosyal sigortalar kurumu, bağ-kur, sevk, tedavi bedeli falan yazan bir kağıt vardı. Diğerinin elinde ise tapu kadastro müdürlüğü, parsel, ibraz yazan kağıtlar, dosyalar vardı. İkisi de kısa kollu gömlek giymişti, ikisi de çok terliyordu. İkisi de inanılmaz bir konsantrasyonla ellerindeki kağıtlara bakıyorlardı. Ben o sırada biranın yanına yemek için kuru et almaya gidiyordum. O an için ssk ve tapu kadastro o kadar uzak kavramlardı ki, önümde oturan iki insanı aynı yere gidiyorlar, hatta aynı yere gitmenin ötesinde akrabalar zannetmeye başladım. "Cipimle egeye giderken kırmızı ışıkta durdum, küçük bir çocuk elinde cam-sil ve bir gazete parçasıyla ön cama yapıştı. Nasıl içim sızladı anlatamam" tarzı bir şey anlatmıyorum, "elitistsin sen! .mına kodumun elitisti!" diye parlamaya hazırlanan arkadaşları sakinleşmeye davet ediyorum. Öyle değil. Sonuçta

Buradan bize ge

ben de aynı minibüsle Pendik'e doğru yol alan bir insanım. Ama tapu kadastroyla işi olan adam, ssk'dan sevk almaya çalışan adamdan önce inince çok büyük şaşırdım, bu bir gerçek. Hatta inerken diğerine "hadi görüşürüz" falan dememesine de çok şaşırdım. İşi düşmediği sürece bütün devlet kuruluşlarını tek bir başlık altında toplayan, hepsinin aynı binada bir arada takıldıklarını farzeden bir beynim var. Bunu kuru et vesilesiyle öğrendim, o da değişik bir olay.

m mi? (temsili)

• Geçen hafta Avusturya'yla çok yakın dost olmuş olabilirsiniz, yine de bundan hiçbirinizin haberi olmamış olabilir. Benim de TRT 2'de denk geldiğim bir haber sonrası haberim oldu. Her hafta konsolosluklarda "Türkiye – Avusturya dostluk ve kültürel paylaşım insiyatifi", "Türkiye – Hollanda iyi niyet toplantıları" gibi başlıklarla insanlar toplanlıyor, kokteyller veriliyor, şaraplar içiliyor, kemanlar çalınıyor (daha ziyade yaylı toplulukları barok dönemin seçkin eserlerini icra ediyorlar). "Ben şimdi Avusturya devletinden borç istesem verecek mi yani :)))))" tarzı bir şakanın peşinde değilim. Daha çok o davetlere fiilen katılan insanları merak ediyorum. Akşam eve gidince "Avusturya devleti ve Avusturya halkı..." diye bir süre düşünüyorlar mı, yoksa "bugün de karnımız doydu" deyip kafayı vurup uyuyorlar mı? Ya da arkadaş oldukları Avusturyalılarla görüşmeye devam ediyorlar mı, birlikte takılıp haftasonu bir şeyler yapıyorlar mı? Avrupa birliğinin parasını yemek bu kadar kolay mı? Avrupa Birliği zaten her "proje" diyene elinde para destesiyle koşuyor gibi geliyor bana. Öyle öyle battı zaten koca avrupa ekonomisi ve avro birliği (diyerek gündeme bağladım yazıyı, sevgiler).

• Yazının bu kısmında sizlere uzaktan deniz gören bir ege kasabasından sesleniyorum. Uzaktan bakınca denizin üstünde yüzen bir sürü kafa var. Sanki kafalar her sene açık denizden akdeniz sahillerine gerçekleştirdikleri göçü tamamlamış ve şimdi çiftleşmek için kendilerine eş arıyorlarmış gibi bir görüntü. Biraz korkutucu, biraz fantastik. Kimi kafalar dişi kafaları etkilemek için arada bir suyun altına batıp çıkarak bir nevi çiftleşme dansı sergiliyorlar. Bakalım, belki ilerleyen günlerde ege sahiline gelen her yazar gibi ne gördüysem birebir yazarım. "İnsanlar karpuz yiyor" falan diye. O zamana kadar sevgiler.

groagh@gmail.com

Akşamsefası

MAKUL KOCA MEMOŞKO

YENİLGİNİN KISA TARİHİ

MEMOŞUM YARIN ANNEMLERE GİDELİM Mİ?
GİDELİM TABİ
ÖBÜR GÜN DE GİDELİM.
BİTTABİİ
HER GÜN GİDELİM!
MANTIKLI OLAN DA BU ZATEN!

KEDİLER, KÖPEKLER, ATLAR, EŞŞEKLER, MAYMUNLAR KARADA YAŞAR.
BALIKLAR, YENGEÇLER, AHTAPOTLAR İSE SUDA YAŞAR...
PEKİ DOSTLARIM KURBAĞA NEREDE YAŞAR?
KARADA MI SUDA MI?
KURBAĞA BİR AMFİBİDİR...
HEM KARADA, HEM SUDA YAŞAR...
AMA SANIYOR MUSUNUZ Kİ KEYFİNE GÖRE KAH SUDA KAH KARADA YAŞASIN?
ULAN ŞEYTAN DİYO SUDA NE İŞİN VAR ÇIK AĞAÇTA YUMURTLA...
OFF SU DA BUZ GİBİYMİŞ...
MADEM TEKRAR GİRCEKTİM KEŞKE İRİBAŞLIKTAN BERİ HİÇ ÇIKMASAYDIM SUDAN...
KURBAĞA OLMAK KARADA SUYA MECBUR, SUDA KARAYA MECBUR OLMAK DEMEKTİR...
ÖFF, TİSKİNİYORUM ŞU MAYO GİYME İŞİNDEN YAA...
AŞKUM ODADA GİY ÖYLE ÇIK DEDİM SANA GİYMEDİN?.
ODADA GİYMEKTEN DE TİSKİNİYORUM.
ÜFF TERLİ TERLİ YAA...
ALİ İŞTE! GEÇEN SENEDEN BERİ YÜZ KİLO ALDIĞIM İÇİN MAYO OLMUYO...
SEN ONU YERKEN DÜŞÜNCEKTİN...
OFF!
ZATEN FİLE AĞI TAŞAKLARIMI KESİYO, Bİ DE DAR GELİYO!
İYİV RANG!...
ÜFF! YİĞRENİYORUM!... YİĞRENİYORUUM!...
MEMO MIZMIZLANMAYI BİRAZ DAHA UZATIRSAN TEK BAŞIMA GİRCEM SUYA...
TABİ BU İĞRENÇ GÜNEŞ KREMİNİ SEN SÜRMEK ZORUNDA DİYİLSİN...
IĞĞĞ!
EVET DİYİLİM.
AMA SEN ZORUNDASIN...

ÖFF, BÖYLE YAPIŞ YAPIŞ DENİZ AYAKKAPLARINI GİYMEKTE ÇOK ZOR OLUCAK...
DENİZ AYAKKAPLARINI ALMADIK Kİ...
NI...NI...NASI?
PALETLERİNİ ALDIM, DENİZ AYAKKAPLARINI BIRAKTIM.
YOOO!
PALET KAYALIKTA ŞNORKELLE, DENİZ AYAKKABISI PLAJDA, DENİZ GÖZLÜĞÜYLE BURASI PLAJ, PALETİ NAPİYİM?
AY NE BİLİYİM BEN SENİN ŞEYLERİNİ YAA!..
ÇIPLAK AYAKLI OLMAKTAN TİSKİNİYORUM...
ÇIPLAK AYAKLA KUMA BASMAKTAN TİSKİNİYORUM.
MİNİK TAŞLARDAN TİSKİNİYORUM!..
HASSKTİİRRR! SU BUZ GİBİ!..
CUMP
OYOY! OYOYOYOY... ÇOHOHOK SOHOĞUHOK.
HADİ MEMO HADİİ.
SIĞRATMA!
FAŞURT FOŞT
DAL HADİ DAL, HIZLA GİR MEMO! HADİ!..
HADADADA.
TATATA TATAŞ.
TAŞŞAKLARIM.
TAŞACIKLARIM.
BENİM BURDA NE İŞİM VAR?! NABIYORUM BEN?
ALLAAM NE SUÇ İŞLEDİM DE BENİ CEZALANDIRDIN?..

CUMP
KURBAĞA KARADAYKEN AKLI SUDA, SUDAYKEN AKLI KARADA, ŞİZOİT BİR HAYVANCAĞIZ...
PEKİ YA DOSTLARIM KURBAĞALAMA YÜZEN BİR YÜZÜCÜNÜN HALİ NİCEDİR?..
KURBAĞALAMADA İKİ ANA HAREKET VARDIR...
PAAH
1
2
FROLO FROLO FROLO
SUYUN DIŞINDA NEFES ALMAK.
SUYUN İÇİNDE NEFES VERMEK
KURBAĞALAMA YÜZEN YÜZÜCÜ NEFES ALIP VERDİKÇE Bİ SUYUN DIŞINA BAKAR Bİ İÇİNE, Bİ DIŞINA BAKAR, Bİ İÇİNE, Bİ DIŞINA, Bİ İÇİNE.
NEFES AL..
NEFES VER.
NEFES AL...
NEFES VER.
KURBAĞALAMA YÜZEN YÜZÜCÜ BU İKİ GÖRÜNTÜYÜ AYNI ANDA ALGILAR. O HEM SU ALTINDA, HEM SU ÜSTÜNDE AYNI ANDA GİDEN BİR ŞİZOİTTİR...
TIPKI AKRABASI KURBAĞA HAYVANI GİBİ...
MEMOŞUM HADİ BAK SEN GİRDİĞİNDEN BERİ BU ÜÇÜNCÜ GİRİŞ ÇIKIŞIM GEL SEN DE BİRAZ OTURALIM SONRA YİNE GİRERİZ.
HAYATTA ÇIKMAM.
ÜF MEMO NE İNATSIN YAA...
İNADIM İNAT GÖTÜM İKİ KANAT.

MEMOO ÇIK HADİ AŞKIM, ÜÇ BUÇUK SAAT OLDU, HADİ BURUŞCAN AMA.
BROLO BROLO BROLOF BROB
MEMO! GÜNEŞ BATIYO HADİ MEMO...
O KADAR EZİYETTEN SONRA OPTİMUM FAYDA SAĞLAMADAN HAYATTA ÇIKMAM.
İYİ, NE HALİN VARSA GÖR! BEN TOPARLANIP GİDİYORUM.
ÜFF!
GELİYORUM.
AYAYAYAY..!
İNSAN SUDAN ÇIKARKEN AĞIRLAŞIYO YA. AYAANA DAHA Bİ FENA TAŞ BATIYO.
MİNİK TAŞLARDAN TİSKİNİYORUM!
ÖFFF!
KUMA BASTIM İŞTE YAA. BİLEĞİME KADAR KUM OLDU...
ISLAK KUMDAN TİSKİNİYORUM..!
MEMO NAPIYOSUN?..
YAPIŞ YAPIŞIM YA...
MEMO GİYİNSENE.
AYAAM KUMLANDI.
EE?
HAVLU DA KUMLANDI...
HAVLU KUMLANINCA KURULANAMIYORUM!...
DOLAYISIYLA GİYİNEMİYORUM...
MEMOV?!!

MEMO BEN TOPARLANIP GİDİYORUM! SEN İSTER GEEL, İSTER GELME, İSTERSEN SABAHA KADAR O ŞEKİLDE DUR...
ISLAKLIKTAN TİSKİNİYORUM...
TİSKİNİYORUM!
MAYOMU ODADA ÇIKARSAM OLUR MU?
OLUR.
O ZAMAN TİŞÖRTÜMÜ UZATSANA GİYEYİM.
SERBEST YÜZÜCÜ SADECE HIZ YAPAR, DALIŞÇI SU ÜSTÜNDEKİ EĞLENCEYİ KAÇIRIR. KURBAĞALAMA YÜZÜCÜ İSE SU ALTINDA VE ÜSTÜNDEN OPTİMUM FAYDA SAĞLAR.
HAKEZA KURBAĞA DA ÖYLE DEĞİL Mİ?
ULAN GİRİP ÇIKMASI ZOR OLUYO AMA İSTER SU ALTINDA LARVA YİYİYORUM, İSTER SU ÜSTÜNDE SİNEK AVLIYORUM BE...
OPTİMUM FAYDA KARŞILIĞINDA VERİLEN ÖDÜN İSE ŞİZOİTLEŞEK KAYBEDİLEN AKIL SAĞLIĞIDIR.
MEMOŞUM İSTERSEN YARIN DENİZE GİRMİYELİM HA? ARABAYLA ÇEVREYİ DOLAŞIRIZ?
HAYATTA OLMAZ! ÜÇ GÜNLÜK TATİLE GELDİK ZATEN, OPTİMUM FAYDA ALMADAN GİTMEM...

SÖN...

MİNİK ZURNA...

BABA ATTAYA GİDELİM Mİİİİ...
DUR OĞLUM. GASTE OKUYORUM...
ATTAAAA!!.
LAN?!
ATTAAAA!!!
LAN NOLUYO, FERİDE DE-LİR-Dİ BU!!!
AAAAA!!. AYOL. SU DİYE DOLAPTAKİ RAKIYI İÇMİŞ GALİBA BU!!.
HAYDAAAA... ULAN ACIMADI MI AĞZIN?..
YAN-DI!!!...
KIZIM NE ORTALIKTA BIRAKIYOSUN, YUKARI Bİ YERE KOYSANA SEN DE ŞİŞEYİ!!!
...BU KADINI ÜZMEYECEKSİN LAN!!! ÜZMEYECEKSİN BU KADINI!!!!
HADİ ŞİMDİ BENİ ATTAYA GÖTÜR...
YOK LAN ATTA MATTA!!!
YA ANNE GÖTÜRSÜN YAAAA!!!
ALLAHAŞKINA ÇIKART DOLAŞTIR ŞUNU, İŞİM GÜCÜM VAR UĞRAŞAMAM BU HALDE BUNUNLA!!!
ULAN Bİ PAZAR GÜNÜMÜZ VAR BE!!

SİMİT ALSANA LAN BANA... ŞŞŞŞ... ELİMİ DE TUT DAYIOĞLU... DÜŞÜCEM LAN... ELİMİ TUTSANA!!!
OĞLUM SARHOŞ FALAN DİNLEMEM YEMİN EDERİM BASARIM TOKADI...
SALINCAKLARA BİNELİM Mİ BABACIĞIM?
OLMAZ DÜŞER-SİN.
SSS.İKTİR GİT!!!
ULAN?!!
ŞAAAT!
YİH YİH HUUU!!! DAYAĞI YEDİM!!!
ŞORR
REZZİL OLDUK MİNA KOYIM.

NERDESİN LAN??!!
BENİM BABAM SENİN BABANI DÖVER!!
BABANI ZİKİYİM...
GEL LAN BURAYA!!!
BURSA'DAN GOL HABERİ VAR, GİTMEM LAZIM...
YANIMDAN AYRILMAYACAKSIN!!! BURADA OTURACAK-SIN!!!
EYVALLAH...
OFFF...EFKER BASTI BABACIM...
EFKÂR..
RAKIYI İÇTİM, YANINDA DA BİRAZ MEZO YESEY-DİM KEŞKE...
MEZE...
ŞŞŞ... ANNEMİ SEVİYO MUSUN LAN?..
LA HAVLE VELA KUVVETE...
SEVİYO MUSUN SEVMİYO MUSUN ULEN!!
SEVİYORUM EŞŞOLU EŞŞEK!
BENİ?
SEVMİYORUM LAN SENİ!!
HAYDİ BAKALIM O ZAMAAAAAN!!!!
ŞORR

YÜRÜ LAN EVE!!! YÜRÜ EVE İTOĞLU İT YÜRÜ!!!!
İŞİYORSAM SEBEBİ VAR!!!
LÜLÜLÜ
ALO!!!!
NAAPTINIZ?..
KIZIM HER YERE İŞİYO BU!!!
SEDAT BİŞEY DİYCEM.
NE?
HAYDİ LİLİLİ LİLİ LİLİ LİLİLİ YAR!!
RAKI ŞİŞESİNİN İÇİNDE SU VAR SEDAT... RAKI BİTİNCE ÇALKALAYIP SU ŞİŞESİ YAPTIYDIM BEN ONU, UNUTMUŞUM.
NASI YANİ?
ŞİŞEDE RAKI YOK, SU VAR
E, NE İÇTİ BU?!
GALİBA HİÇ BİŞEY.
YAAAAAANİ?
NOLUR KIZMA, SARHOŞ DEĞİL GALİBA O... İLGİ ÇEKMEK İÇİN YAPIYO HERALDE.
SARHOŞ DEĞİL DİYOSUN...
HAYDİ LİLLİ?...
SEDAT SÖZ VER DÖVMEYECEKSİN... SEDA...
DIT...
BAMBOOLEYYOOO BAMBOOLEYYAAA!!!
SON.

Sandık içi

ERSİN KARABULUT

SİZ HİÇ Bİ ZAMAN **İP ATLAYAN MEMO TEMBELÇİZER** GÖREMİYCEKSİNİZ Dİ Mİ? DÜNYANIN EN EĞLENCELİ ŞEYİNİ İZLEYEMİYCEKSİNİZ O YÜZDEN BEN SİZİN İÇİN ÇİZMEYE ÇALIŞAYIM.

MEMO AŞAĞI İNERKEN...

GÖBEĞİ YUKARI ÇIKIYO.

MEMO YÜKSELİRKEN...

GÖBEK AŞAA İNİYO.

BU ŞEKİLDE AYRI BİR TEMPOSU VAR GÖBEĞİN.

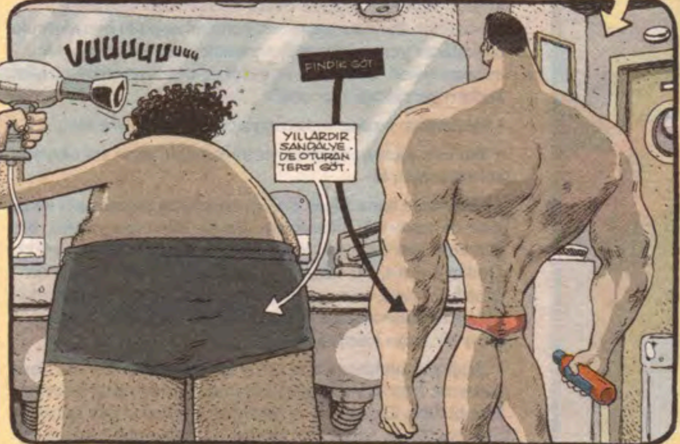

ÖYLE GEYİKTİR VE ÖYLE HİÇ Bİ ZAMAN YAPILMIYCAKTIR Kİ SÖYLERKEN UTANIRSIN. ÇÜNKÜ SEN NİYETLENSEN BİLE ARKADAŞIN SATAR GELMEZ. O NİYETLENSE SEN SATARSIN...

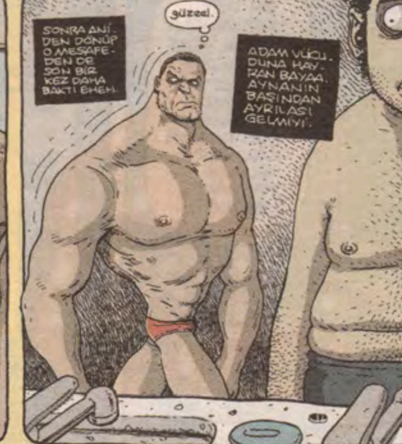
NASIL BECERDİK BİLMİYORUM AMA GEÇEN SENE Bİ ŞEKİLDE HİÇ BİRİMİZ SATMADIK VE DERGİDEN UĞUR, BEN, YİĞİT, MEMO KİKBOKSA BAŞLADIK. İŞTE İP ATLAYAN, TEKME ÜSTÜNE YUMRUK ATAN, KOŞAN, HOPLAYAN ZIPLAYAN MEMO'YU ORDA GÖRDÜM... HATTA NE MEMO'SU KENDİMİ DE İLK KEZ ORDA ÖYLE GÖRDÜM.

BİLMEYEN ADAMA SÖYLEYİNCE HEMEN **"OHA NE KİKBOKSU AYI MISINIZ, NORMAL FİTNISA FİLAN GİTSENİZE"** DEDİLER AMA FİTNIS OLAYLARI DA AÇAYİP SIKICI BE KARDEŞİM, SÜREKLİ AĞIRLIK KALDIR, BİLMEM NE... HEM VÜCUT GELİŞTİRMEK DENEN ŞEY GÖRDÜĞÜM KADARIYLA BAĞIMLILIK YAPIYO. VÜCUT TAKINTILI Bİ İNSANA DÖNÜŞÜYOSUN. O GİTTİĞİMİZ YERDE VARDI ÖYLE ADAMLAR. **FINDIK KADAR GÖT** DENİR YA, GERÇEKTEN ÖYLE GÖTLÜ ELEMAN VARDI. ARTIK NE KADAR ÇALIŞTIYSA NE YAPTIYSA. YANİ BİR GÖTÜN O KADAR KÜÇÜLEBİLECEĞİNE İHTİMAL VERMEZDİM BEN. OTURUNCA KOLTUĞA İĞNE GİBİ GİRMESİ LAZIM. Bİ GÜN BÖYLE YAN YANA DURMUŞTUK.

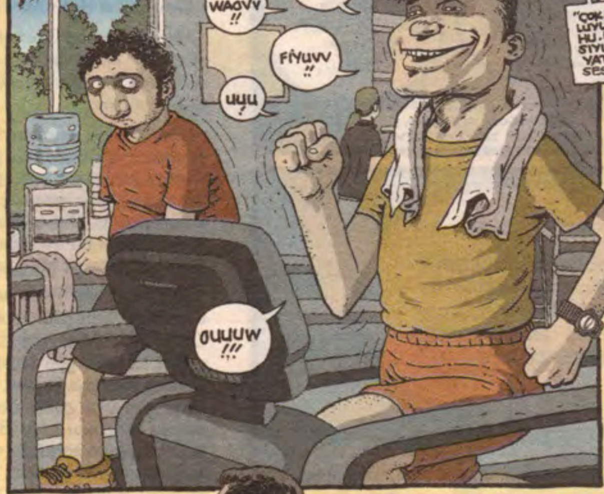

BAYAA Bİ GİTTİKTEN SONRA MEMO'NUN "LAN OĞLUM GERÇEKTEN KALBİMİZ DURUCAK ÖLÜCEZ" DEYİŞİ (YUMRUKLARIMIN TADINA BAKTIĞI İÇİN TABİ) VE BİZİM DE HAK VERMEMİZLE VE TABİİ EN ÇOK DA ZAMANSIZLIKTAN YAVAŞ YAVAŞ AKSATMAYA BAŞLADIK, EN SONUNDA DA TAMAMEN KOPTUK. BAKTIM DA DAHA TOPARLANAMIYCAZ BEN DE TEK BAŞIMA Bİ SALONA YAZILDIM. YALNIZ BAŞINA ÇOK SIKICI OLUYO AMA OLSUN, VAKİT OLDUKÇA KOŞUYORUM MOŞUYORUM ÖYLE BİŞEYLER İŞTE.

GEÇENLERDE Bİ GÜN KOŞUYODUM, YANDAKİ KOŞU BANDINA Bİ ELEMAN ÇIKTI. BAŞLADI KOŞMAYA AMA ŞÖYLE ABARTILI SESLER ÇIKARIYO...

...YANİ VAR YA UZUN ZAMANDIR BİR İNSANA BU KADAR GICIK OLMAMIŞTIM...

ALETİ HIZLANDIRDIM 13'LE KOŞUYORUM BAYAA ARABA HIZINDA YANİ AMA HİÇ SESİMİ ÇIKARTMIYORUM ANLASIN DENYOLUĞUNU DİYE...

HATTA ÖYLE OLUNCA BİLE **"HMM ŞURAMI BİRAZ DAHA BÜYÜTSEM İYİ OLACAK"** DİYOSUNDUR KESİN. YANİ BİLDİĞİN BAĞIMLILIK...

BENİM GÖBEK BİRAZ ERİSİN Bİ DE SIRT BEL BOYUN AĞRISINA İYİ GELSİN YETER. NE GÜZEL KİKBOKSU İLERLETCEKTİK KİMSE YAN BAKAMIYCAKTI. GERÇİ GEÇEN GÜN TİNERCİLER DURDURDU. ÖNCE ŞÖYLE VURURUM SONRA ÖTEKİNE ŞÖYLE YAPARIM DİYE ANLIK FANTEZİLER KURDUM AMA YELTENMEDİM TABİ Kİ ANINDA TAKARLARDI PIÇAĞI VALLA. NEYSE DEDİĞİM GİBİ BİRAZ GÖBEK ERİTSEK YETİCEK, AMA SPORUN EN SEVDİĞİM ŞEYİ SPORDAN SONRA AYI GİBİ YEMEK OLDUĞU İÇİN ONUN DA PEK ERİYECEĞİ YOK.

HAKEDE HAKEDE TOSUN GİBİ OLDUK AMA OLSUN YANIMDA VAOV MAOV DİYE KOŞAN OLURSA VERİRİM BEN O KİLOLARI...

uğur gürsoy

ben — alpay erdem

• Merhaba.

• Zeytini çatalla yiyen insanoğlu kirazı çatalla yemeyi hiç düşünmüyo bile ya.

• Bir **Van Basten** kolay yetişmiyor.

• Özlem'im kadar acayip takım tutan da görmedim. Maç başladığında İspanya'yı tutuyor mesela, daha sonra maç içinde Almanya'ya sempati beslemeye başlıyor, maçın sonunda İspanya Almanya'yı eleyince üzüntüsünden oturup ağlıyor. Gerçekten çok acayip. Bir de geçen hafta ben turnedeyken aradı beni. **Ayağım kırıldı galiba** dedi. Dedim **sen ne diyorsun, hemen doktora götürsünler seni**. **Yok gitmeyeceğim ben doktora** dedi. **Neden** dedim. **Çünkü alışverişe gideceğim** dedi. O da bir deli.

• Kendimi övmeyi severim ben. Böyle dolu dolu övmek ama. Hızımı alırsam durmamacasına. Ne övmeyeceğim. Bunun bugüne kadar bir zararını da görmedim. Görsem de överim. Bir yerde de motivasyon sağlıyor. Yoksa ben de mal değilim zahir. Ne olduğumu biliyorum. Kendimi fazla övdüğümde gerçekten de süpersonik bir insan olmuyorum ki. Ya da öbür türlü olduğunda, ne bileyim, öyle olmuyorum ki. Bazen sığ görüşlü insanlara denk geliyorum, düz düz, bir insanın kendisini övmesinin ne ayıp bir şey olduğundan falan bahsediyorlar. Yapma ya, bak ben bunu hiç duymadıydım. Ne kadar yeni orijinal bir şey söyledin. Ufuk açtın. Hem ben sana dikkat ediyorum, sen belki benim gibi kendini övmüyorsun ama sen başkasını da övmüyorsun. Ben başkalarını da övüyorum. Yere göğe koyamıyorum. Sen niçin övmüyorsun. Hiç mi övülecek insan yok. Bence başkalarını övmeyen insan yarraks gibi bir insandır. Ben o insandan çok korkarım. Başkalarını asla övmeyerek kendini övüyor ya aslında ibnes. Ve bir insanın bence kendini böyle sinsi gibi övmesi ayıp. Hayatta güvenmem hiçkimseyi övmeyen insana. Sadece kendisini öveni de sevmem. Buzluklar, sevimsizler. Bana sorarsan ben kendimi coşkulu övmelerimle, başkalarını yere göğe sığdıramamalarımla şeker gibi bir insanım şeker. Dünyanın en güzel üç beş insanından biriyim. Kalbim gerçekten çok temiz.

• Sahibinden başkasını ısırmayan köpeğe saygım var.

• **Yarın**'a **yaarın** deyince yarın daha bir yarın mı oluyor anlamıyorum ki.

• Kuzenimin bana Alpay Erdem diye hitap etmesine o kadar sinir oluyorum ki anlatamam. Bir de inanılmaz yalancı. Bir gün koltuğun üzerinde kesilmiş kara kara tırnaklar gördüm. Dedim **bu ne, bu nasıl bir çirkinlik böyle**. Gözümün içine baka baka, **ben çekirdek yediydim, kabuklarından biraz dökülmüş zaar** diye rahatlıkla yalan söyleyebilen ultra bir insan kendisi.

• Uçak yolculuklarında uçak ne zaman sallasa ben hostese bakarım. Eğer o rahat gözüküyorsa ben de rahat ederim. İstanbul'dan Dalaman'a uçarken uçak o kadar çok salladı ki, ben hostese o kadar çok baktım, o kadar çok bakıştık ki, yemin ediyorum hostesin benden hoşlanmaya başladığını hissettim. Bir de yemek servisi zamanı servis başlamadan önce hostesin ayran şişesini sallarken ne kadar mutlu olduğu hiç dikkatinizi çekti mi diye sorarım ben. Bu arada Dalaman'daki yerleşik Almanların, Almanya-Uruguay maçının sonucunu havaya silah sıkarak kutladıklarını bizzat gördüm, bizzat şahit oldum.

• Dere kenarında yaşıyorsan suya yön vereceksin arkadaşım.

• **Devasa**'ya **dehasal** diyen tam candır yalnız.

• Nerede bir, terliklerini eline palet yapıp denizde öyle yüzen bir insan var, kim ne derse desin, orada, çok ama çok güzel bir insan var. Onun göbeği sabah yok akşam var, döşü hafif kıllı.

• Denizde top oynuyormuş gibi, top oynuyormuş gibi yaparken eğleniyormuş gibi yapanları anlamıyorum ben. Kusura bakmayın ama eğlenmediğiniz de çok belli oluyor. Kime neyi kanıtlamaya çalışıyorsunuz gerçekten hiç anlamıyorum. Neden kendinize çile çektiriyorsunuz. Yüzün .mına koyiim bu denizde. Bu denizde en güzel yüzülür. Denizde yüzmek buruşana kadardır.

• Ben küçükken Sinop'un eski adıyla Helaldı yeni adıyla Güzelkent kumsalında bir çocuk çarpardı hep gözüme. Güzel bir bisikleti vardı. Siyah, kocaman tekerlekli bisikletiyle gelirdi hep. Bir gün bisikletini bir kenara bırakıp kumsalı kürekle kazmaya başladı. İlk gün bayağı bir kazdı. Sonra gitti. İkinci gün artık çukur boyunu aşmaya başladı. Üçüncü gün devasa bir çukur oldu. Ben hep uzaktan izledim öyle. Ama üçüncü günün sonunda dayanamadım. O gidince hemen çukurun başına koştum. Deniz suyuna ulaşılmış. Daha fazla gidemez yani. Dördüncü gün yine geldi. Gidememesine rağmen kazmaya devam etti. O gece bir de fırtına çıktı, çukur kendiliğinden kapandı. Ertesi gün yine geldi ve çukuru tekrar kazmaya başladı. Bütün bir yaz, üç ay boyunca her gün o çukuru kazdı. Eline hiçbir şey geçmedi. Sadece o çukuru kazmak istiyordu ve kazıyordu. Sınırı bile bile, sık sık çukurun kapanacağını bile bile. İşte benim ilk hayranlık duyduğum insan o çocuktu. Üstelik neden hayranlık duyduğumu bilmiyordum. Anlamıyordum, ama güzel bir şeyler olduğunu seziyordum. Hayranlık duyduğum ilk insan bir çocuktu. Çocuktum. Şimdi büyüdüm ve ben de elime hiçbir şey geçmese bile büyük bir keyifle çukurlar kazmaya devam ediyorum.

• Sevgilerimle.

Hasta Ruh
Her Perşembe / **Taksim** Old City Comedy Club / Saat: 21.00 / bilgi: 0212 244 28 96

alpayalpayalpay@gmail.com www.alpayerdem.com twitter.com/alpayalpayalpay

BİR SIKINTINIZ MI VAR?
TEOMAN ABİ SİZE BİR TELEFON KADAR UZAK!..

G.T LAMBASI

yaz çiz oky

KUVİ KUVİ KUVİ KUVİ KUVİ...

ALLİ!..
AL-LOO... TEOMAN ABİ NABER YOLUNDA MI HERŞEY?. BİZ ARKADAŞLARLA FİRUZAĞA ÇAY BAHÇESİNDE, TÜRK SİNEMA PİYASASINA BOMBA POROJELERLE DÜŞMEYE KARAR VERDİK ABİ... MÜSAİTSEN SENDEN Bİ İKİ FİKİR ALMAK İSTİYORUZ...
AMAN YAVAŞ DÜŞÜN DE SKİNİZİ KIRMAYIN...
NEE?!?
PUHAHAHA! HEMEN BU KÜFÜRÜ SENARYOMDAKİ KARAKTERLERİMDEN BİRİNE SÖYLETİİM. HAHAHA ÇOK OKEY YAA...

MERABALAR ABİ... BEN NURİ, ÇEKÇEĞİMİZ FİLMİN SENARİSTİYİM, YANİ KISACASI HER Bİ BOK BENİM KAFAMDAN ÇIKIYO ÖVÜNMEK GİBİ OLMASIN..., BUNLAR DA YÖNETMEN VE OYUNCUMUZ BİLGE'YLE TAYLAN...
FLİP
FLİP
FLİP
FLİP
LAMBIR VUMBUR BODOM
SELAM... DUBLÖR KULLANMAM!
HIMM GÜZEL AÇI...

ABİ ŞİMDİ BİZİM SIKINTIMIZ ŞU! TÜRKİYE'NİN İLK FİLM NOİRİNİ YAPICAZ AMA Bİ TÜRLÜ FİKİR BİRLİĞİNE VARAMIYORUZ... FİKİR VE SENARYO BENİM OLDUĞUNA GÖRE BENİ DİNLEMELERİ GEREKİYO AMA GEL DE ANLAT ABİ... DİYORUM Kİ BEN CEY CEY ABRAHAMS GİBİ, NE BİLİİM ROLAND EMERİH GİBİ GİŞEYE OYNAMALIYIZ, SENCE DE ÖYLE OLMALI DİMİ ABİ... SONUÇTA PARAYLA YAPILAN TİCARİ Bİ İŞ BU, ÇOK ANLAM YÜKLEMEMEK LAZIM...
BEN HER TÜRLÜ PROJEDE VARIM ABİ, FARKMAZ BENİM İÇİN. TİCARİ FİLM SANAT FİLMİ FİLAN... İSMİM YÖNETMENİN ALTINDA YAZMASIN DA...
SKSELER OLMAZ!!. BENİM ÇEKİCEĞİM FİLM SADECE FESTİVALLERDE GÖSTERİLSİN YETER BANA ABİ... HAYIR YANİ EN AZ ON ÖDÜL ALACAĞIMI BİLMESEM TAMAM YANİ... BİLEMEDİN ON BEŞ...
..ABİ NOOLUR ŞU SAFLARA GİŞENİN ÇOK ÖNEMLİ BİŞİY OLDUĞUNU HATIRLATIR MISIN LÜTFEN!..
AH LAYK İT TOM FORD STAYL

BAK OĞLUM SÖYLİYİM ŞİMDİDEN, ADIM AFİŞTE FİLMİN İSMİNİN ÜSTÜNDE YAZICAK. BİLİYOSUNUZ SVARZENEGGER, STALLONE FİLAN ÖYLE YAPIYO... SIF BENİM TANIDIKLARIM GİTSE FİLME KAFADAN 40 BİN SEYİRCİ.. KULAKTAN KULAGAYI HİÇ SAYMIYORUM BİLE...
..LAN... RRAK SENİN SOYADIN PORTAKAL, OLMAZ ÖYLE... AFİŞİN ÜSTÜNE "PORTAKAL YAĞMURLA GELEN YABANCI"MI YAZCAZ.. HEM BEN KAMERON YA DA SPİLBERG GİBİ TAKILMAK İSTİYOM BELKİ... YILDIZ OYUNCUYLA ÇALIŞMAM. FİLMİN KENDİSİ YILDIZ OLMALI...
..MINA KODUMUN ÇOCUĞU.. KAVEDE ÖYLE DEMİYODUN AMA...
..BOŞUNA ÇABALIYOSUN NURİ, FİLMİN ADI "YAĞMURLA GELEN YABANCI" OLMIYCAK, DAHA SPESİFİK BİŞİY OLMALI... "GÖTLEBOR" OLABİLİR MESELA, BAK ŞİMDİ GELDİ AKLIMA... "GÖTLEBOR" HIMM GÜZEL İSİM...

LAN Bİ SKTİRGİT YAA... FİLMİN İSMİ "YAĞMURLA GELEN YABANCI" OLCAK..., O KADAR!!! ON YILDIR YAZIYORUM OĞLUM BEN BUNU, BIRAK FİLMİN ADINI, SENARYONUN TEK Bİ SATIRINI BİLE DEĞİŞTİRMEM!.. ÇEKMEK İSTEMİYOSAN İŞTE KAPI ABİ... ÇAĞAN IRMAK YA DA YAVUZ TURGUL'A GÖTÜREMEM SANKİ... ÜSTÜNE ATLARLAR LAN!.. AA YAVUZ TURGUL'A GÖTÜRÜRSEM ŞENER ŞEN DE OYNAR HEM...
OHA!!. ŞENER ŞEN BENİM ALTIMDA OYNAR MI LAN?!. BENCE OYNAR NEDEN OYNAMASIN... YERİ GELİYO POL NIVMIN'DA TOM HENKS'İN ALTINDA OYNUYO...
FORRRRRK FURRKKSS...
LAN.. ..RRAK NE SENİN ALTINDA OYNIYCAK... ŞENER ŞEN OYNAYINCA SEN OLMIYCAN Kİ O ZAMAN BU FİLMDE...
ALLAA ALLAA... SEBEP?
YOK ABİ BU FİLMİN ADI YA "GÖTLEBOR" YA DA "GÖTLEBOR" BAŞKA YOLU YOK...
...ARTI YILDIZ OYUNCUYLA DA ÇALIŞMAM.. BU FİLMİN BAŞROLÜNDE İSTANBUL OLCAK, BUNU UNUTMAYIN...
YOK YEAA... SENİN SENARYON MU OĞLUM?

...BENCE BİZ BU FİLMİ ALPER ÖZCAN TARZINDA MİNİMAL ÇEKMELİYİZ... ADINI DA "İLKBAHAR" KOYALIM... İLLA İSTANBUL İSTANBUL TUTTURUYOSUN YA... KARADENİZ YAYLALARINDA GEÇEN MÜTHİŞ BİR GERİLİME İMZA ATABİLİRİZ, HEM DAYIMIN EVİNDE KALIRIZ ORDA, YEMEK DE BELEŞE GELİR...
KARDİŞİİİM... BU BİR İSTANBUL HİKAYESİ DİYORUM SANA, NE YAYLASI HASTA MISIN YAA... YEREBATAN'DA FİLAN GEÇİYO. FONDA SULTANAHMET OLMASI LAZIM...
...ABİ BENCE SENİN SENARYO BU HALİYLE İŞ YAPMAZ VALLA BAK... VER ŞUNU BANA, İKİ GÜNDE BAK NASI KÖPÜRTÜYORUM... SANAT TARAFI ÇOK SÖNÜK ÇOOK...
NURİ YEREBATAN SARAYINI BEN OYNAYABİLİRİM İSTİYOSAN... AZ ÇALIŞMAYA BAKAR...
AAZINI.. YÜZÜNÜ SKERİM HA SENİN!
KABALAŞMA NURİ...
HİTCKOK RUULS

...YA TEOMAN ABİ ALLAANI SEVERSEN Bİ DE SEN BAKSANA ŞU SENARYOYA, NE DİYO BUNLAR YAA... DUR ABİ LAPTOPU AÇİIM, ORDA...
?..
TRAK!
TİK TLİNK

..OHA!.. LAPTOP DİYE YANLIŞLIKLA KAVEDEN TAVLAYI GETİRMİŞİM LAN...
TRİK TRİK TRİK

AJAN BAK Bİ SANİYE... BU KADAR SİNİRE KESMEYE HİÇ GEREK YOK GERÇEKTEN... TAMAM SENARYOYU İYİ GÜZEL Bİ ŞEKİLDE YAZMIŞSIN DA, EĞRİYE EĞRİ ŞİMDİ, G.TÜNE DON ALCAK PARAN YOKKEN NASI ÇEKMEYİ DÜŞÜNÜYOSUN SEN BU FİLMİ?..
BAK ABİ... MESELE SENARYO TAMAM MI, SENARYO!.. İYİ Bİ SENARYON YOKSA İSTEDİĞİN KADAR PARAN OLSUN... AL BAK AL. KAPI GİBİ SENARYO VAR BUNUN İÇİNDE...
LANGIR LUNGUR LANGIR
SALLAMA OĞLUM ŞU TAVLAYI YÜZÜME!
NASI ALDIM OĞLUM BEN BUNU DALGINLIKLA...
ABİ BAK BENİ BU FİLMDE BAŞROL OYNATMAZSANIZ ÇOK BÜYÜK HATA YAPARSINIZ SÖYLİYİM... DÜNYADA DUBLÖR KULLANMAYAN TOM KURUZ VE CEKİ CEN'DEN SOORA ÜÇÜNCÜ OYUNCUYUM MINA KOYİM DAHA NOOLSUN...
TIKTIK...
FURRK
AAA?!? TEOMAN ABİ NEREYE YAA...
BEKLEYİN LAN GELİYOM, HALLETCEM ŞİMDİ SORUNUNUZU...
AA EHEHE

...SÖYLEDİM OĞLUM SİZE İŞTE "BİZE ANCAK TEOMAN ABİ YARDIM EDER" DEDİM EHEHE... SKERTİCEZ OĞLUM PİYASAYI GÖRCEKSİNİZ... YESS!!
BEN PİYASA İÇİN FİLM YAPMAM AJAN... SANAT RUHUMA İŞLEMİŞ, BİŞİY YAPAMAM.
..ŞİMDİ DÜŞÜNDÜM DE ŞENER ŞEN'LE BENİM İSMİM AYNI PUNTOLARDA YAZABİLİR AFİŞTE, HİÇ SORUN DİİL, DUAYEN SONUÇTA!..
FUP!..
GODARD Dİ GAD

GELİN BAKİİM BURAYA... SİZİ ANCAK BU OKUNUP ÜFLENMİŞ ZEM ZEM SUYU PAKLAR...
ZEMZEM Mİ, NE ZEMZEMİ?
NOLUYO LAN?!
NASSI YAA??
RIRIM!..
KESİN LAN!!! HEPİNİZİN İÇİNE ŞEYTAN GİRMİŞ MINA KOYİM KIMILDAMAYIN!..

...Dİ PAVIR OF SKORSİS KOMPELS YUU... Dİ PAVIR OF SKORSİS KOMPELS YUU... ...Dİ PAVIR OF SKORSİS KOMPELS YUU...
HİYAAA
FOŞK CISSS
FUŞK COSS
COSS
FIŞK FIŞK
ACIYYEE

DRANK DRUNK GÜMP

GÜMP

TIK

FLORSSSs

BU NE LAN... BİRİSİ GİTMEMİŞ...
SİFON ÇEKİLİNCE İLK SEFERDE GİTMEYEN BOK ROLÜ YAPIYOM ABİ ONDAN...

TLIK

FLORRRRRRSS
OHOOP HOOP EHEHE

EHEHE... EN Dİ OSKAR GOOZ TU TAYLAN PORTAKAL...
FOORKKSSs FURRRK FOORKK..

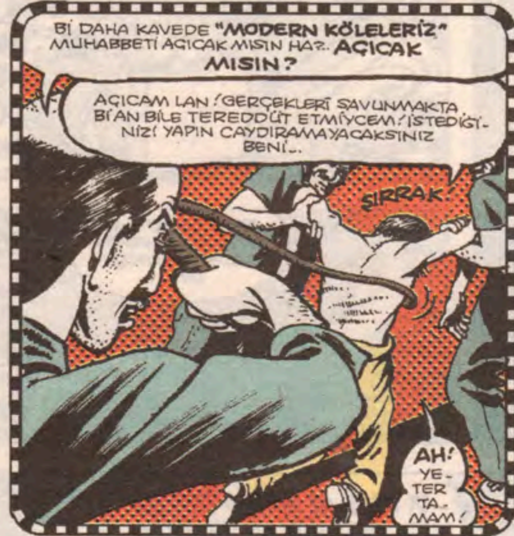
Tribal

Enfeksiyon — Cengizüstün

AYRINTILAR

m·e·t·i·n·F·i·D·A·N

Şu, "Sağlıklı çerezler" dükkânının önünden geçerken, üç boyutlu resimlere bakarmış gibi gözüm daldı birdenbire yine! Acayip garip meyvelerin, daha da bi tuhaf kurutulmuş hâlleri. Pestil'in görüntüsü hele, gayet manyakça: Bi kutunun içinden, kule gibi tavana yükseliyor; isteyenlere bıçakla gelişigüzel dilimler kesiliyor o ürkütücü yığından. O yüzden kulenin üst kısımları, top ateşine tutulmuş gibi. Bu arada, gözümün dalma sebebi ise, onları her bakışımda oyuncak zannetmem! Yenecek birşeyi değil de, o plastik halleriyle, lego veya bozyap türü başka bi oyuncağı andırıyorlar. Bi ara, Kavun kurusundan, gizemli rengine aldanarak elli gram kadar almıştım. Küçük plastik bir model arabayı kemirdiğimi hissederek, peçeteye çıkartmıştım hemen. Evet, bu kurutulmuş nesneler için "sağlıklı" deniyor ama; çok fazla mı kurutuyorlar nedir! Herşeyin "aşırı kurumuşu" birbirine benzer hayatta, diye düşünüyorum. Kurunun, daha ötesi yok. Yaş, veya az nemli sınırda kalmalı belki. Gene de, bi tasarım harikası olan o ilginç, süslü vitrini biraz daha seyrederek, caminin köşesinden yukarıya döndüm. İmamın evinin önündeki duvara tezgâh açan Pornocu, pek iş yapmıyor şu günnerde. Galiba kimse artık, sokaktaki tezgahlardan porno Cd almıyor. Neydi o ilkellik hakkaten canım! Kıçını sokaktan geçen kalabalığa çevirerek, kamburunu çıkartıp, gerginlik içinde ter basarak zencili veya seventeen Cd'si seçmeye uğraşmak. Şindi herkes arzuladığı porno filmine Hinternette bakınarak ulaşıyor da, bu şekilde modernize olduk ve ahlâki endişelerimiz aklımızın daha emniyetli ve konforlu kuytularına itelendi.. Bir de, şu "Cep telefonları" dükkânlarını biraz daha azalmış görsem, asıl hayâllerimden bir tanesi gerçekleşmiş olacak:

Yürüdüğüm sokaktaki her 10 mağaza veya dükkandan sekiz tanesi, Cep Telefoncusu! Ya satıcısı, ya bayiisi, ya dandik tamircisi, ya kontor fatura ödeme bilmem necisi; ve ya da "ne sigim yaptı belli olmayan, vitrinine üç beş tane kirli telefon koymuş, içerde kafa kafaya vermiş sohbet eden üç adamdan oluşan" tuhaf gizemli cep dükkancısı! En sevdiğim ilginç mekanciklar (şu aradaki, eski 80'lerin modelleri teypler ve pikaplar satan dükkan; ilerideki ufak ama içi zengin sahaf; az berideki Yüncü; sokağın sonundaki küçük Yufkacı; kaybedenler için tek tek satranç taşları bile satan Satrançcı Dominocu dükkanı!) hepsi birer birer kapandı, yerlerine pıtrak gibi bu çirkin Telefoncu tükkanları boy verdi. Arz-talep meselesi deyip fazla uzatmasam mı; yoksa başka örnekler verip biraz daha mı sızlansam acaba!?. Su akmayan çeşmenin az ötesinde, önünden geçtiğim eski Mobilyacı, o duruyodu yerinde Allahtan. Vitrinindeki yeni model, çocuk araba yatağıyla. "Kadın Çantacısı", o da şimdilik sokağı süslemekteydi. Çantalar. Kadın Çantaları! Hiçbir zaman kadın olmayı hayâl etmedim, eğlence olsun diye fantezisini felan da kurmadım. Sırf kadın rollerine girip çıkarak para kazanan ve prim yapan tiyatrocu veya diğer modernlerden de nedense tiskindim. Fekat, elli yılda bi aklıma düşen "eğer gadın olsaydım nası olurdum, ne olurdum" gibi çıtır sorularda, tek bir sebebin etkisiyle bu geyik anlamına ulaştı: Çantalar! O rengârenk, şıkır şıkır, tasarım manyağı çantalardan bi tanesini omzuma rahatça asabilmek! Bel çantası, el çantası, bond çanta veya dosya çantası; bunnarı bile taşımayı beceremeyen ve de hoşlanmayan bi "erkek" olarak; gadın olduğumda en afilisini ve de alaca renklisini taşıma hakkını kazanıcaktım!. O çantacının, vitrini de pek hoş. Bodrum katındaki girişin, ilk basamaklarına karşılıklı yerleştirilmiş, dışarı çıkıntılı ve ışıltılı iki cam dolap.. Orhan Veli'nin dediği, ardından Cem Karaca'nın da söylediği gibi: "..camekânlar bedava!." Bakıyorum diye para istenmediği için, bi otuz saniye kadar daha doya doya seyrettim bu hoş vitrini. Aslında rica etseler, ücret de verebilirdim bi miktar. Beleşçilik ettiğim asla düşünülmesin deye! Seyri güzel birşeyin bedelini ödemeye hazırım. Ama şey'e meselâ (aşağıdaki büyük parkın orada, Ralli yarışması gibi birşey düzenlenmişti. 35 lira bayılıp içerdeki tribüne oturamadığı için herkes; cümbür cemaat demir korkuluklu duvarın önüne doluşmuştu insannar! Gerçi çok uzaktan güzel yarış arabaları görüp, ilginç motor homurtuları işitmiştik ama) yine de beş kuruş çıkarmazdım cepten! Zaten kafayı demirden sokup uzatarak bakıyodum ilkel gibi, neyin bedeli! PinkFloyd'un tüm albümlerini bugüne dek, kaset olarak üçer defa, Cd şeklinde nerdeyse ikişer kez satın aldım orjinal. İnternetten indirdiğim versiyonnarına ise, artık kuruş çıkmaz, vicdanım bile titreşmez hiç! Hafta sonları fiyatı artan gazetelerin o saçmasapan eklerine verdiğim ekstra para, yüreğimi bi ucundan sızlatırken.. PişmişKelle dergisinin son günlerindeki (neredeyse komple eski işlerle basılan) ama Behiç Pek eskizi ve Kemal Aratan çinisinden oluşan sadece kapaklarına bile, yüklü bi miktar ödemeyi göze alabilirim! Bedel, fiyatlandırma, karşılık ve de vicdansal ödeme kavramları, böyle birşey.. Bahariye'de, bu kez başka bir sokak müzik grubu, bi kenarda dinletisini sunmaktaydı.

Durup dinnemediğim için para vermeyi düşünmedim. Yine de elim bi refleksle cebime gitti. Bozuk yoktu. Dinlememiştim. "kulağıma çalınmıştı" hem sadece. Ayrıca, arabanın camının silinmesini de istememiştim ben, o gün. Israr etmişti ışıklarda beklerken, eli silecekli o genç irisi! Acaba daha gergin bi karşılık verseydim (gastelerden öğrendiğimiz o manyak olaydaki gibi) benim de kafama sileceğinin sapıyla vurur muydu acaba? "Yok bozuğum kardeşim! (yoktu!) Boşuna sileceksin bak. Silme yahu!" diye seslenmiştim sadece. Alnına dikiş atılan o arkadaş, ne söylemişti acaba? Kafası büyük ihtimal dumanlı, ve de tehlikeli bi şekilde ısrarcı bi insanla, acı bir çarpışma yaratmadan nasıl konuşulabilirdi acaba? Neydi işin püf noktası? Ya da, aklımızda zaten yüzbir türlü mesele varken bir de böyle gereksiz püf noktalarını öğrenmek zorunda mı idik? Bunun karşılığını olmasa dahi, başka bir fantastik şeyin yanıtını alacaktım birazdan. Eski havuza doğru saparken, eli silecekli bir tacizci kesti yolumu: "Sileyim ağbi!" dedi!? Önüme, ardıma baktım, "Neyi?" dedim. "Yazıda, hoşuna gitmeyen cümleleri. Beğenmediğin espirileri. Yanlış kelimeleri veya aksak ifadeleri!" Güldüm: "Kontrol ettim ki ben. Çıkardım hepsini!" dedim. Sileceği burnuma uzattı: "Sen öyle san," dedi. "İçerden göremezsin birçok gereksiz ve çirkin ifadeyi. Sileyim!" Kızdım. Kendime güvenimi de sarsmıştı! "Benimle ilgili şu satırlar meselâ" dedi, "Uyuşturucu bağımlısı, öfkesine yenik düşen, klasik, sorunlu bi gencim ben. Ama sen beni yazıda, artistik cümleler sarfeden, gizemli ve de eğitimli bi kişi gibi gösteriyosun. İşi, bağlayamadın yani! Sileyim buraları?" İnada bindirdim, "Bırak, lekeli kalsın len!" diyerek, ve de sessizce hıçkırarak uzaklaştım oradan. Marketin köşesini saptım. Petşop'un orda, başka bir ısrarcı durdurdu: "Ekliyim mi ağbi?"dedi. Ter içindeydim! "Ne ekliycen yav?" dedim. "Güzel bi son cümle" dedi. Bunun elinde balta vardı. Kâbul ettim. Soluklanıp, garip bi şiveyle bağırdı: "Allah hepinizden razı olsun! Erdal 2010!"

Gelen Kutusu

İtem DİLEK

Ömer GÖKSEL

Çağdaş URAL

80 Günde devri alem...

Ersin GÜNDOĞDU

Tarık YETİŞSERBEST

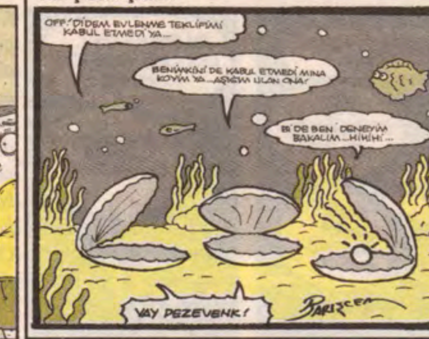
Emir SAĞLAM

Cem GÜVENTÜRK

Barış Cem ŞAHİN

Mesut ENSARİOĞLU

GÖKSU GÜL

Uğur ATAY

UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 15 Temmuz 2010 | Sayı: 150
Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

YAYINCI MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Nuri Açar (nuri@uykusuzdergi.com)

Grafik: Hakan Karataş - Fırat Yaşa - Vasıf Terim **Kaligrafi:** Şevki Sayışman
Halkla İlişkiler: Elvan Aktaş (caglar@uykusuzdergi.com) **Muhasebe:** Münire Tahirler
Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619
Baskı: Gemi Matbaacılık İnşaat ve Turizm Sanayi Ticaret LTD. ŞTİ. Tel: 0 312 353 29 61
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22 **Abonelik:** Yurtiçi: 99TL Amerika: 100$ Avrupa: 70€ Uzakdoğu:120$
IBAN Numaralarımız: TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59
USD: TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 **EUR:** TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

OTİSABİ

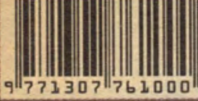
YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

22 TEMMUZ PERŞEMBE
SAYI: 2010/30 No: 151
1.75 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 2.00 TL.

www.uykusuzdergi.com

UYKUSUZ

Başbakan Recep Tayyip Erdoğan, içki içenlere seslenerek **"Arkadaş, bu alkolü siz nereden elde ediyorsunuz? Bu meyvelerden filan elde edilmiyor mu bunlar? Üzümden elde etmiyor musun, ediyorsun. Diğer meyvelerde belli oranda yok mu, var. Onları ye"** dedi.

BİRER ELMA YER MİYİZ ?..

NE ELMASI BE GECE GECE ?..

Yaktın beni Tayyip...

UĞUR

UYKUSUZ

Tayyip Erdoğan sigarayla mücadele ödülünü alırken yaptığı konuşmada hızını alamadı: "Bu işin sulusu da kurusu da zarar. Bu alkolü nereden elde ediyorsun? Üzümden elde etmiyor musun?" diyerek alkol yerine üzüm yenmesini önerdi.

12 Eylül 1980 darbesi, CIA tarafından "our boys did it" (Bizim çocuklar yaptı) denilerek bildirilmişti. Şimdi ABD'nin yeni çocukları 12 Eylül'le hesaplaşma iddiasında.

Yurtdışından ithal edilen 950 adet Glock tabanca kapışıldı. Tabancayı satın almak için sabahın köründe kuyruğa giren yüzlerce şahıs MKE'nin önünde izdiham yarattı.

KAÇ YIL OLDU?

• Tuğba Özay, çete davası yüzünden girdiği cezaevinde yazdığı "Bedel" isimli kitabında, *"Nâzım Hikmet'lerin, Sabahattin Ali'lerin geçtiği yerden geçmek benim için onurdur,"* cümlesini kuralı **2 yıl...**

• Olayların tam ortasında aniden belirmesiyle ünlenen Savaş Ay, "Ata'nın kredi kartı borcu yüzünden Semra Hanım'ın evine haciz geldi. Biz de tesadüfen oradaydık," haberiyle 'tesadüf' kelimesini iyice zorlayalı **6 yıl...**

• Cinlerle temas halinde olduğunu söyleyen bir hocadan Saddam'ın yeri hakkında bilgi alan ABD ordusu, "Sarmal Yıldırım" adını verdikleri geniş çaplı operasyondan elleri boş döneli **7 yıl...**

• Deniz Akkaya'nın, Çağla Şikel'e "tavuk manken" demesini kameraların karşısında gıdaklayarak destekleyen Güzide Duran, Ajans Press'in açıkladığı 'basında en çok haberi çıkan ilk 100 ünlü' listesinde 23 basamak birden yükselerek, sekizinciliğe yerleşeli tam **9 yıl** olmuş.

DAHA NAMUSLU BİR İKTİDARSIZLIK İSTİYORUZ

Sağlık Bakanlığı, sigaranın iktidarsızlığa neden olabileceğini anlatmak için seçilen fotoğrafın, *"Türkiye gerçeklerine uygun olmadığını"* ve *"yarı çıplak evli bir çiftin"* bu şekilde gösterilmemesi gerektiğini savundu. İtiraz dikkate alınırsa bu evli çift kaldırılacak.

HOLLYWOOD BEYAZI

Cilt bakım markası Vaseline, ten rengini açan ürünü için Hindistan'da **"Vaseline Erkek İle Facebook'ta Yüzünüzü Dönüştürün"** isimli bir reklâm kampanyası başlattı. Kremin etkisini merak edenler, Facebook'ta yayınlanan uygulamayı yükleyerek, profil fotoğraflarında ten renklerini açabiliyor. Kampanyaya Hindistan'ın ünlü aktörü Şahid Kapur öncülük ediyor. Reklâmda Kapur'un yüzünün yarısına krem uygulanmış (Hollywood), yarısına ise uygulanmamış (Bollywood) bir fotoğrafı kullanılıyor.

ÇEVRE TEMİZLİĞİ

Artvin'de yapımı planlanan 176 hidroelektrik santraline karşı protesto gösterileri yapan "Derelerin Kardeşliği Platformu" üyelerinden afiş asan 5 kişiye 'çevreyi kirletme cezası' adı altında 500'er TL para cezası kesildi, 2 kişi gözaltına alındı...

emeğe saygı

Denizli'de Ömer Palay isimli bir vatandaş, yıkım kararı verilen üç katlı binasının yıkımını engellemek için önce binanın ikinci katını mescide çevirdi sonra da çatıya kubbe ve minare inşa ettirdi. Bu nefis performansa rağmen yıkım kararı değişmeyince, bu sefer binanın dış yüzeyine mozaikten yapılmış bir Atatürk fotoğrafı yaptırdı. Yine olmadı, bina yıkıldı...

ELİMİZDE BÜYÜDÜ

Mardin'de bundan 7 yıl önce aralarında kamu görevlilerinde bulunduğu 31 kişinin 12 yaşındaki N.Ç'ye tecavüz ettiği ortaya çıkmıştı. Davanın 33. duruşmasından da karar çıkmadı. N.Ç şu an 19 yaşında.

Tuzla'da vinç kazası sonucu bir işçi daha hayatını kaybetti.

Daha önce yine aynı tersanede vinç kazası sonucu bir işçi daha ölmüş, kazada ihmali olan tersane sahibine verilen 870 lira para cezası ertelenmişti.

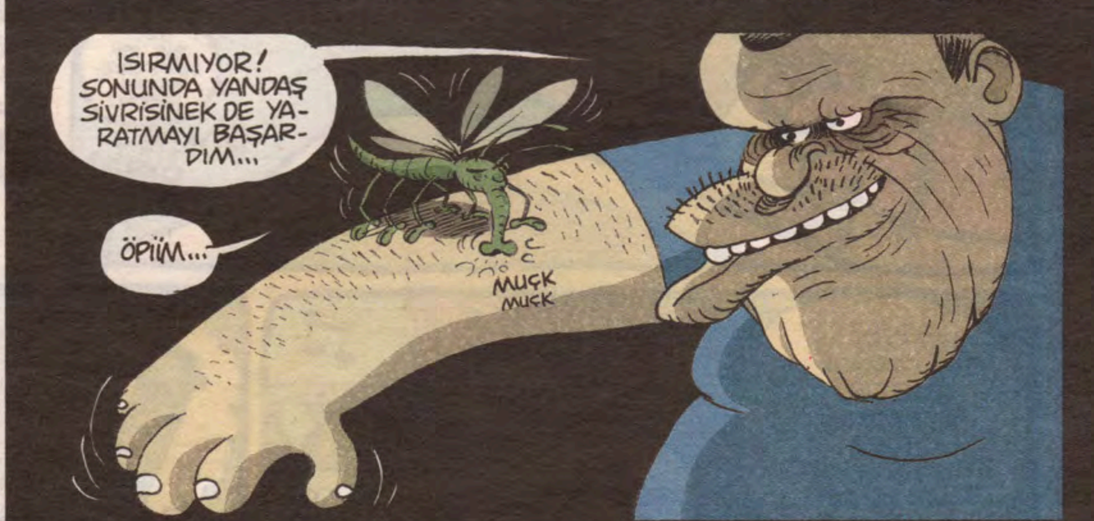

Tuzla'da ölümlü iş kazalarının yaşandığı tersanelerden birinin sahibi olan MHP milletvekili Nihat Torlak, mecliste iş güvenliği ve kazalarla ilgili tek söz etmezken, tersanelere devlet desteği verilmesi için defalarca kürsüye çıkmış.

Sağlık Bakanlığı, Amerika'da bir sperm bankasında hamile kalan Sevda Demirel hakkında Türk Soyunu Koruma amaçlı yönetmelik uyarınca inceleme başlattı.

EN GÜVENİLİR DEVLET ADAMI: "BİLMİYORUM"

Yolsuzluk iddialarıyla görevinden alınan Adana Büyükşehir Belediye Başkanı Aytaç Durak, bir araştırma şirketine kendi parasıyla yaptırdığı ankette "en güvenilir devlet adamı" çıktı. Adanalıların yüzde 76'sının 'bilmiyorum' yanıtını verdiği ankette, kalan oyların yüzde 12.3'ünü Aytaç Durak, yüzde 2.2'sini Vali İlhan Atış ve yüzde 2.1'ini ise Sanayi Odası Başkanı Ümit Özgümüş aldı. Ankette 'bilmiyorum' diyenlerin oranları da dağıtılınca Aytaç Durak kendisini yüzde 42 ile en güvenilir devlet adamı olarak kamuoyuna duyurdu.

ŞAŞIRT BENİ!

Daha önce, lazerle Türkbükü Koyu'nun karşısındaki tepeye *"Ece Erken Seni Çok Seviyorum"* yazdıran Erdinç Acar, şimdi de Ece Erken'in, *"Benim için ne yapabilirsin?"* sorusuna 26 bin euro'luk saatini denize atarak karşılık verdi. Haberi yapan gazeteye göre bu hareket, Ece Erken'i *hem* çok şaşırttı, *hem de* keyiflendirdi...

DÜNYANIN EN KÖTÜ REKLAMI YAPILDI

İnsan her aklına geleni hayata geçirirse işte sonuç bu olur. İbret alın!

SANATÇI ARABAŞI

Sevgilisiyle beraber Bebek'e giden Hakan Peker, otoparkta yer olmadığını öğrenince İspark görevlilerine bağırdı: *"Beni nasıl almazsınız! Ben sanatçıyım!"*

COŞKU

İtalya Başbakanı Silvio Berlusconi'nin San Raffaele Hastanesi yetkililerinden kendisini 150 yıl yaşatmaları talebinde bulunduğu ortaya çıktı.

SONSUZ İŞTAH

Beylikdüzü Kaymakamı Yusuf Odabaş, devletin kendisine tahsis ettiği konutu beğenmeyince resmi bir yazıyla kendisine villa tahsis edilmesini istedi. Belediye, Özel İdare'ye ait 27 daireden hiçbirini beğenmeyen Kaymakam Odabaş'a villa kiralamayı kabul etti. Büyükçekmece gölü manzaralı villasına yerleşen Kaymakam, yeni evinin masrafını çok bularak aidatın da ödenmesini de istedi. Özel İdare olumsuz cevap verince, Kaymakam, aidatın belediye tarafından ödenmesini teklif etti. İstek kabul edildi.

FIRAT BUDACI

FEDON ABİİİİİ... YARDIM ET ABİ... ARKADAŞIM VE BEN GÜNEŞTE DURA DURA CİĞER GİBİ OLDUK ABİ!

EĞER YETERİNCE KONSANTRE OLABİLİRSEM GÜNEŞİN BÜTÜN IŞINLARINI ÜZERİME ÇEKİP, DOSTLARIMI KURTARABİLİRİM!..

BİZİ BİR TEK SEN KURTARIRSIN FEDON!..

RONN... RONN

POT POT POT

Fzi

İki dakka hava alayım..

Kızlı Ortam

Keşke Ormanları yok etmeseydik! Şimdi ne güzel arkadaşlarımızla felan buluşmaya böyle gidecektik. Çok zevkli olacaktı! Ama insanlık olarak sktik attık ormanları! Dozerle girdik bitkiye! O yüzden şimdi otobüsle gidiyoruz heryere

PEKİ HERŞEY İÇİN ÇOK MU GEÇ!!!

ŞU ÇAY İKİ DAKKA ŞURDA DURSUN LOPEZ... BEN GELİYORUM ŞİMDİ

GELMEZSEN İÇERİM YALNIZ...

İÇME SKERİM

LoPeZ

Cey Lo

yanlışlıkla en son ayar

DUR SUAVİ! YAKMA O SİGARAYI HAYIIIIIIIRRR!

DUPP!

HAR HAR HAR HAR HAR HAR

Get rayt

Get rayt

Get rayt Get rayt

Çok sinirlendim..

Lingir Lingir

Hsktir.! Yine spor sayfasına giderken, yazılarını bi kere bile okumadığım köşe yazarının resmiyle gözgöze geldim...

ÜLKE OLARAK YENİ BİR YÖNETİM ŞEKLİ BULDUK... HERKES BİR GÜNLÜĞÜNE ÜLKEYİ YÖNETİCEK, BUGÜN SIRA SENDE... SÖYLE NE YAPALIM...

EĞİTİME ÖNEM VERELİM ABİ...

TAMAM VERELİM... NASIL VERİCEZ EĞİTİME ÖNEM...

HERKES OKUSUN MESELA...

2012 ve maya gerçeği

MAYA TAKVİMİ 2012'DE BİTİYORMUŞ BİRADER, DOĞRU MU?

EVET ABİ NE YAZIK Kİ MAYA TAKVİMİ BİTİYOR... GİTTİM EVDE BAKTIM ŞİMDİ. ŞU KADARCIK SAYFA KALMIŞ TAKVİMDE!

SENİN YAPTIĞIN TAKVİMİ SKİİM, BİTİYOR NE DEMEK LAN... KILLANDIRMA BENİ... BEYLİKDÜZÜNDE EV ALACAKTIM SENEYE... TAKSİDE GİRİCEM ŞEREFSİZ!..

SEN YİNE GİR ABİ TAKSİDİNE... BİRİKMİŞİN VARSA KAÇIRMA DERİM. GELİŞECEK HEP ORALAR...

BEYLİK CITY

E TAKVİM BİTİYOR DİYORSUN.

TAKVİM BİTER ABİ... SEN BİZE NE BAKIYORSUN!

21 ARALIK 2012 GECESİ ARKADAŞLAR UYUMUYCAZ. MAYA TAKVİMİ BİTER BİTMEZ HİCRİ TAKVİME GEÇİCEZ. BİZİMKİ BİTTİĞİ ANDA KABUL EDİYORUZ HİCRİ'Yİ...

YANİ BANKADA BİRİKMİŞİN VARSA HEMEN GİR TAKSİDE, KORKMA. ÇÜNKÜ DEĞERLENECEK HEP ORALAR SONRA...

HIFF..

iyi madem

2013, Beylikdüzü

alo abi ben maya... Bi çayını içmeye gelicem de site güvenlik içeri almıyor abi.. Bi "alo" de de alsınlar be abi...

Tamam tamam arıyorum şimdi..

durduk yere maya'yla samimi olduk

TÜKETİM TOPLUMUNU ELEŞTİRMEK İÇİN ENSEME YAPTIRDIĞIM BARKOD DÖVMESİ OLİN BEŞ KİLOLUK AYÇİÇEK YAĞI'NIN BARKODU ÇIKTI... ŞİMDİ SKTİM EBENİ DÖVMECİ!..

DİDİT!

5 kiloluk Ayçiçek

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

Tarihin Arka Balkonu

- Aha, gene o terbiyesizden mail geldi! Bak, ne diyor: "Sizi seyrede seyrede insanlık tarihinden soğudum. Ne yazı bulunaymış, ne yazılı tarih olaymış, ne tarihçi olaymış... Esenlikler! "Şimdi bak, ağzımı bozmaya terbiyem müsa... Ne, esenlikler mi? Böyle de dengesiz, maniak denilen cins... Ayrıca, dilimizde esenlikler diye bir şey yok!.. Yok!.. Yok, yok!..

- Aslında galiba var... Gagavuzlar...

- Karaoğuzlar!..

- Anladık hanımefendi, çalışıp gelmişiniz... Tabii Murat Bey'den alıyosunuz konuyu, bi hızınan öğrenip geliyosunuz... Geçen gece sizi Kiki'nin bahçesinde İkinci Meşrutiyet çalışırken görmüşler...

- Yalan, ben o gece Grace Jones konserindeydim!..

-Bi saniye, Jones'u biliyorum, yaşıtları kardinal oldu, kadın halen şarkıcı, hem dinamik... Ama Kiki ne?..

- Kiki'nin aslı bi Japon animas...

- Durun, ben diyeceğimi demeden, susun... Sonra sonra geliyo aklıma, sabaha kadar dönüyom salonda, kendi kendime homurdanıyom...

- Homurdanma Türkçe... Hombaba Efsanesi'nden gelir...

- Biliyorum ben o efsaneyi...

- Yok zaten öyle bir efsane... İkinizden biri atlasaydı, "Evet" diye, bi hafta seyircisiz konuşturacaktım...

- O nasıl oluyomuş o?

- Uykum var...

- E yaş bi noktaya gelince...

- Bak, şimdi sana ben cevap vermem... Sana cevabı Kıvırcıkzade Agah Mükremin versin: "Hasara bende-i küsurattan ehven mi müdür / Kelle-i nazardan takibi şehven mi müdür!" Ne diyor yani?...

- Ne diyecek, külliyen kolpa...

- Kolpa nere, yeni mi açıldı?..

- Şimdi, geçen hafta eksik kaldı, Osmanlı'da padişah analarının etkisi konuşulurken, üçümüzün de bi içi geçmiş, 6-7 dakka uyumuşuz... Reji de uyanmamış...

- İnanmıyorum, uyurken çektiler mi beni?

- Yav, sizin uyuma görüntülerinden klip gördüm, ne diyosunuz? "Uyku kardeşim, ver elini, usul usul, damla damla, tanışalım kaynaşalım" gibisinden bi şarkı...

- Fikret Kızılok!..

- Kızıloklar, ilginçtir, çok ilginçtir... Hazar Gölü'nü yüzerek geçti onlar... Bi kısmı karayele kapılıp Tatar oldular... Bi tanesi de Macar oldu... Ama şimdi detaya girmeyelim...

- Hep kadınlar gündemde... Siyasette de böyle ve magazinel ve medyatik popülerlik hep kadını özneleştiriyor... Yani niçin padişah anaları konuşuldu da padişah babaları konuşulmaz?...

- E güzel arkadaşım, padişah babası olursa, o padişah olur, nihayetinde bu babadan oğula geçer...

- İşte onu dedim, niye babadan kıza geçmiyo bu mutlakiyet olayı?...

- E şimdi, yüz çeşit hocadan eğitim alıp üç kıtaya yayıl, fulle hazineyi, kesil takatten, afedersiniz bir genç irisi, bir boğsu, hantal ya da tıknaz bir mendebur, bir köy delisi, kalın sesli bir ergen veya bir başka mel'un gelip otursun tahta, he?..

- Ha?..

- He?..

- N'oluyo ya, nefes içinde kaldım, Yansımalar gibi...

- Yansıma Türkçe değil... Süryanilerde bir süt tatlısıdır, içine fındık saklarlar...

- Ooo, konuş konuş, nasılsa doğrudur-yanlıştır diyecek kimse kalmadı memlekette...

- Niye, İlber var...

- Çoktan uyumuştur...

- Sabah ezanını duymadan uyumaz İlber...

- Ben de öyleyim...

- Kimse İlber gibi olamaz... Çok emeğim vardır üzerinde... Bir dönem "Tarih ne yav, geçmişe takılmicam artık, bıktım yüzünü görmediğim adamları araştırmaktan" dedi, bu işleri bırakıp hazır giyim pazarına girecekti ki, gidip yalvardım... Evine Orhun Tableti götürüp, üzerine yemin ettirdim... Öyle vazgeçti...

- Yetmiş yaşıma çıktım, yetmiş er öldürdüm... Yedi kurt öldürdüm, panter ve kökmek öldürmedim...

- Eyvah, üç harfli girdi tazenin içine...

- Bi saniye, kökmek mi dedin sen?..

- Evet, köpek demek...

- Yapma ya, bende nedense tarantula çağırışımı yaptı...

- Eski Türk yazıtıydı bu...

- Yok, ben de genç yetenek Okşan'ın çıkış şarkısı sandıydım, Alla-Alla...

- Sizin organize saldırınız başladı gene... Bu yaptığınız işyerinde zihinsel taciz... Mobbing bu...

- Türkçe değil!..

- Türkçe'de ne diyecez peki bu mobbinge?

- Bunaltma...

- Bunaltma sadece işyerinde mi olurmuş, evde hiç bunaltan olmadı mı seni?..

- Bilmem, ben balkonda büyüdüm...

- Ev deyince, babanız nasıllar, İnal Bey?..

- İyi, eksen kayması biraz ülserini tetikledi, o kadar...

- Tetikleme Kırgızca!..

- Yav, o değil de, ya geçen gece burda, Issız Adam falan, hep beraber elimizde yaylarla oynuyoduk ya da ben acaip rüya gördüm...

- Gerçekti dostum... İnanılmaz bir geceydi... Issız Adam yayını gerdi, Ören Bayan şişini sıvazladı, Buz Adam kendini ateşle sınadı!.. Çok konuşuldu o program...

- Yine Eski Türkler'e dönersek...

- Siz dönüyosunuz efendim, biz zaten hep ordayız...

- Kesiyosunuz ama lafımı!..

- E n'apalım, oluyo böyle... Erkeklerin de pipisini kesiyolar belli bi yaşta...

- Şirazlı Kırlent, 71 yaşında sünnet olmuştur...

- Afrika'da kadınları da sünnet ediyolar...

- Sünnet kızına altın takmak caiz değildir...

- Afrika dedin de, Afrika şu dünyada ardiye gibi falan bi yer, depo, ha, depo, doğrusu depo... Tüm çöpü, nükleer atığı, yeşilli siyahlı naylon torbaları postalayacaksın oraya... Tak-tak!.. Lak-laaak!..

- Bakın, Babür ne diyo?..

- Kim o, garson boy mu?Aman, şey işte boy-friend mi?

- Yok, Babürname'nin yazarı...

- Bilirim onu, benim evde yazdı onu, İlber şahit...

- "Sindin ayru neylegey min ıyd ile nevruznı" diyor...

- E, iyi demiş, az bile demiş!..

- Yani "Senden ayrı neyleyim ben bayram ile nevruzu" diyor...

- Aferin, otur, on... Ne, zaten mi oturuyosun, kalk, dokuz...

- Aman ne komik!..

- Komik, Farsça değil!..

- Değil, Latince değil!..

- Kedi bize hoş değil!..

- Bu ne şimdi?

- Bi kere Özbek diplomata kedi bırakmak istemiştik, böyle demişti... Böyle bi anekdot...

- Anekdotun, muzipliğin, şişmiş egoların yeri değil burası!.. Tarihin akışına yön veriyoruz burda...

- Tarih akar efendim, siz canınızı sıkmayın...

- Osmanlı'nın reytingi fena mıydı hocam?..Niye yayından kaldırdılar, niye? Uykum var!..

- Ve diyor ki "Ay u yıl hoştur sining birle eger bolsam bile." Böyle diyor...

- Yani? Ver bilgiyi!..

- Eğer senin ile olsam, aylar da yıllar da hoştur...

- Hah, aferin şiy!..

- Burdan nereye varıcam, Eski Türkler inceymiş baya, nerde o eski incelik, hani Eski Türkler?..

- Ama dudak yerine totak diyorlardı...

- Desinler efendim, herkes dilini özgürce kullansın...

- Pes, Türkçeniz karşısında dil pençe divan duruyorum...

- Osmanlı demişken, hanedandan dostlarım, arkadaşlarım vardır... Ama işle dostluğumu karıştırmam... Bi gün de birine "Bübük büyük deden nasıl adammış, hakkaten çabuk mu celalleniyomuş" diye sormadım...

- Peki çabuk mu celalleniyomuş?..

- Evet!.. İşte onlardan birini, Sayın Şehzade Ercüment Kırlangıçoğlu'nu ağırlayacağız haftaya...

- Şehzade ne ki, benim Selçuklu Prensi ahretliğim var...

- Prens, Türkçe değil... Öyle yüzde yirmisi sesli Türkçe kelime olmaz!..

vedatozdemiro@gmail.com

ama arkadaşlar igidir

cihan kılıç

Geçen hafta pansiyonu işleten adamın, durup dururken 1924 tarihli 'İzmir Zafer Gazetesi' verdiği yerde kalmıştık... Ordan devam...

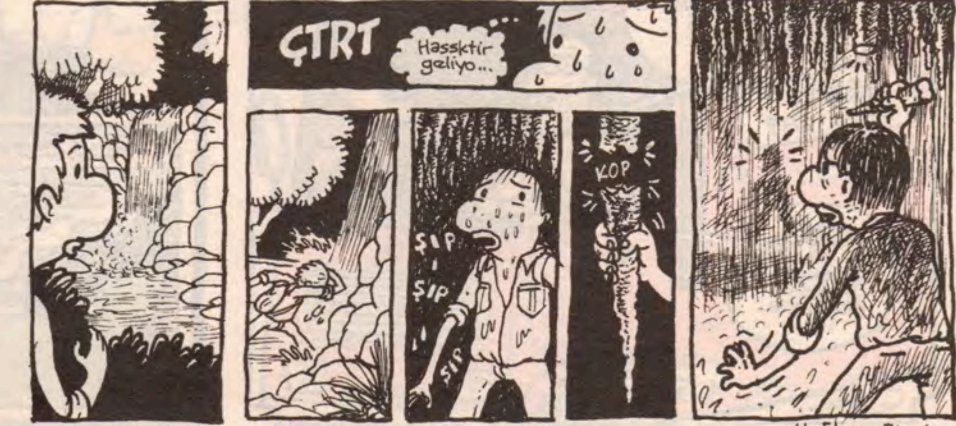

Haftaya Final

PANTOLON

M·E·T·İ·N F·İ·D·A·N

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

KUMARDA YEĞENİMİ KAYBETTİM

Ağzına doğru yaklaşan kaşığı tek bir tokat darbesiyle havaya uçurdu. Annesi, "Aman be yemezsen yeme!" diye bağırarak uçan kaşığın peşinden masanın altına girdi. Kaşık uçarken benim de içinde bulunduğum bir alan yoğurt sağanağı altında kalmıştı. Çocuk dünyasının tüm pisliklerini temizleyen ıslak mendil paketine uzandım. Babanın masanın altından çıkarak tekrar aramıza katılan anneyi, "Niye bağırıyosun çocuğa?" sözleriyle karşılaması ortamı iyice germişti. "Görmüyo musun ter içinde kaldım," dedi anne. Aslında haklıydı, şu ana kadar kendi ağzına tek lokma koymadan, mama sandalyesindekinin ağzına kaşık sokmaya çalışmıştı. Kaşık, her seferinde çocuğun bir savunma sistemi olarak geliştirdiği dudak bariyerine çarpıp bütün besleyiciliğini kaybederek geri dönüyordu. "Bağırırsan yemez tabi!" dedi çocuk besleme kurallarını götünden anlayan baba. Galiba onun derdi, çocuğun beslenme sorunundan çok, kendi huzurunun bozulmuş olmasıyla ilgiliydi. Müthiş bilgisizliğini, modern dünyanın '*çocuğu sakin ve rahat yetiştirmek*' bilgisiyle örtmeye çalışıyordu. Anne, "Gel sen yedir çok biliyorsan!" diyerek ortamı terk etti. Yaşanan bu gerginlik karşısında ne yapacağımı bilemediğimden, elimdeki tek uğraş olan ıslak mendille silinme işini yoğurttan arınmış olmama rağmen devam ettirdim. Babası bana dönerek, "Görüyosun halimizi..." dedi. Sanırım benden annenin başarısızlığını onaylamamı bekliyordu. "Çocuk zor," dedim. "Çocuk değil, evlilik zor," dedi. Muhabbetin gidişatından tedirgin oldum. "Sakın evlenme" benzeri laflarla kıssadan hisseye maruz kalma tehlikesi belirmişti. Korktuğum gibi olmadı. "Biraz ilgilensene şu yeğeninle," diyerek masadan kalktı. Galiba benimle dertleşmek yerine, çocuğunu terk eden bir anneye haddini bildirmek istiyordu. Gidişini seyrettim. Ağzında gittikçe büyüyen had, birazdan bir çocuğun beslenme sorununu aşan büyüklükte kelimelere dönüşerek karısına saldıracaktı. Dönüp ilgilenmem gereken öksüz yeğenime baktım. Yarattığı kaostan habersiz, biraz önce ağzına asla giriş izni vermediği kaşığı yalıyordu. "Beğendin mi yaptığını!" dedim. Kaşığı önündeki yoğurda daldırıp kafasına sürdü. Masadan ıslak mendil alıp yanına gittim. Otelin bahçesine bakan odadan, "O zaman biraz da sen ilgilen çocukla!" diyen bir ses geldi. Kaşığı yoğurtla doldurup Öksüz'ün ağzına götürdüm. Hiç direnmeden açtı. Aynı odadan, "Ben ilgilenmiyor muyum yani, dün gece kim uyuttu..." diyen bir ses daha geldi. Salak bunlar, diye düşündüm. Masa altlarından kaşık toplaya toplaya sinirleri bozulan bir anneye ve kendi çocuğunu uyutmayı ilgisinin şok edici bir delili olarak ortaya koyan bir babaya sahip Öksüz'ü tatil boyunca himayeme almaya karar verdim. Odadan geri döndüklerinde boş yoğurt tabağıyla karşılaşınca, çocuklar konusunda tılsımlı bir yaklaşımım olduğuna karar verdiler. Yoğurdun tükendiği akşam, annenin "Sinir etti beni!" diye bahsettiği şeyin bacağını ısıran bir sivrisinek seviyesine kadar düşmesi, babanın "Gelirken Sinkov alacaktık unuttuk işte," diyerek eşinin şişen derisiyle ilgilenmesi olayların duruldığunu gösteriyordu. Yeni görev dağılımından herkes çok memnundu.

2. gün

Bugün sabah Öksüz'ü kaşık kaşık beslediğim kahvaltı sonrası deniz kıyısına gittik. Öksüz'ü kişisel eşyalarıyla (kürek, kova falan) birlikte ben taşıdım. Anneyle babanın arası yoğurdun tükendiği andan itibaren istikrarlı bir biçimde düzeldi. Güneşin kendilerine ayı gibi abanmasını değil, ritmik bir biçimde renk değiştirmelerine yardımcı olmasını isteyen her çağdaş ve mutlu çift gibi birbirlerini yağladılar. Birbirini yağlayan evlilikler, çocuklarını yağlayan evliliklerden daha taze bir görüntü verir. İlişkileri taze kalsın diye Öksüz'ü ben yağladım. Partnerim olan Öksüz, henüz insan yağlama bilincine ulaşmadığı için beni yağlayan yine ben oldum. Epey bir süre vaktimizi *kovaya denizden su doldurma ve bu suyu kuma dökme* klasiğiyle geçirdik. (*Çocukların bu hastalıklı ısrarı yüzünden her yıl litrelerce deniz suyu karaya taşınarak heba olmaktadır.*) Bizim hafriyatla (Öksüzoğulları Hafriyat) meşgul olduğumuz vakitlerde, anne ve baba döne döne güneşlendiler, yeterli hararete ulaşınca da denize girdiler. Araları çok iyi gözüküyordu. Baba, denizde Öksüz'ün annesini boğmaya çalışarak sevgisini gösterdi, buna karşılık anne, şezlongda yatan babanın vücuduna *saç suyu* sıkarak neşesini belli etti. (*Saç suyu sıkmak: Kadınların saçlarında taşıdıkları deniz suyunu karaya boşaltma eylemine verilen isim. Kadınlar, neşeli günlerinde saçlarındaki bu suyu şezlongda yatan ve tanıdıkları bir erkeğin üzerine de boşaltabilirler. Bu eylem yüzünden her yıl litrelerce deniz suyu karaya taşınarak heba olmaktadır.*) Yaşadığımız rahatlamadan Öksüz de memnundu, annesini ve babasını kaybetmişti ama çocuk dünyasının saçmalıklarına "hayır!" diyerek parmak sallamayan fahri bir baba kazanmıştı. Öğle yemeğini sorunsuzca yedirdim. Yemekten sonra, Öksüz'le sahilde sabahtan yarım kalan hafriyat işlerimizi tamamlarken, anne ve baba şezlongda dönmeye devam ettiler. Akşamüstü Öksüz'ü oyun salonuna götürmeye karar verdim. Anne, "Gözünü çocuktan ayırma!" diyerek anne olduğunu kendine hatırlatmaya çalıştı. "Merak etme, dönmene bak sen," dedim. Deniz kıyısı beni de şakacı bir insan yapmıştı.

Öksüz, sallanırken aynı anda ses çıkaran bir arabaya ve inip kalkan bir ata bindi. Sonra 2 jeton boyunca ara sıra beliren bazı köstebeklerin kafasına vurmasına yardımcı oldum. Daha neye binebilir ya da kime vurabiliriz diye gezinirken, Öksüz, cam bir kutunun içinde çengele asılı duran anahtarlıkları gösterdi. Anahtarlıkların ucunda beysbol topu, futbol topu, sadece bir çift göz ve tüyden oluşan garip yaratıkların yanı sıra, Twetty, Ayı Winnie gibi tanıdık simalar da vardı. Öksüz, Ayı Winnie'ye sahip olmak konusunda ağlamaya yatkın bir ısrarcılık sergilemeye başladı. Öksüz yeğenim için Ayı Winny'i kazanmaya karar verdim. Oyunun ayıyı vermek için benden istediği aşağı yukarı şuydu: "*Ben, işleyişim gereği yukarıdan bir labirent yapılanmasının içine küçük toplar salıyorum, senin görevin önündeki kolu sağa sola oynatarak kola bağlı haznenin içinde bu topları toplamak. Sana 12 top için beysbol topunu verebilirim, ama amacın Öksüz'ü Ayı Winnie'yle sevindirmekse tam 14 top isterim.*" Şartları kabul ederek jetonu attım. Oldukça kolay bir oyundu. İlk denemede 12 top toplayarak beysbol toplu anahtarlığı aldım. Ama Öksüz, Ayı Winnie konusunda ısrar ediyordu. İkinci denemede 9 top toplayıp hediyesiz kalınca biraz hırslandım. Hırsım bir türlü ilk denememin performansına erişemeyince yeniden jeton almak zorunda kaldım. Öksüz sabırsızlanmaya başlamıştı. Ona Ayı Winne'yi istiyorsa sabretmesini öğütleyerek yeni bir oyuna başladım. Dört oyun sonunda epey ustalaşmıştım, çok iyi gidiyordu. Gözümü yukarıdan düşen toplardan ayırmadan nefis bir oyuna imza atarak tam 16 top topladım. Çengelinden kurtularak aşağıdaki bölmeye düşen Ayı Winnie'yi alarak bir Dünya Kupası gibi havaya kaldırdım. Fakat kupayı sahibine teslim etmek için arkamı döndüğümde bu zaferi kutlayan tek kişinin ben olduğumu fark ettim. Öksüz arkamda değildi, oyun salonunda da gözükmüyordu. Gitmişti. Yeğenimi kumarda kaybetmiştim.

Jeton satan adam ortalıklarda gözükmüyordu, Öksüz'ü görüp görmediklerini köstebek kafası ezen iki çocuğa sordum. İlgilenmediler. Koşarak oyun salonundan çıktım. Bütün oteli aradım ama hiçbir yerde bulamadım. Gidip güneşin huzurunda dönen anne ve babasına haber vermekten başka çarem yoktu. Ter içinde sahile doğru koştum. Öksüz oradaydı, annesinin kucağında oturuyordu. Babası beni görünce ellerini yukarı kaldırıp alkışlamaya başladı. Annesi bu protesto alkışına, "Bravo yani!" diyerek destek verdi. "Bir anda kayboldu, nasıl olduğunu anlamadım," dedim. Sonraki süreçte, "*sana güvenende kabahat*", "*sen kim çocuk bakmak kim*" gibi çocuk ihmalleri için sıkça tüketilen klasikleri işittim. Öksüz, yarattığı kaostan habersiz, "Winiii!" diye bağırarak elimdeki ayıya koştu.

3. gün

Herkes eski görevine geri döndü. Anne, elinde kaşıkla Öksüz'ün bir türlü geçit vermeyen dudaklarını aralamaya çalışıyor, baba, Öksüz'le eşi arasında yaşanan gerilimi eleştirerek yeni gerilimler yaratmaya devam ediyor, yoğurt yine bir türlü tükenmiyor ve ara sıra yediği tokatlarla etrafa saçılıyor, Öksüz hiçbir şey yemeden yaşamaya çalışıyor. Öksüz'ün elimden alınmasıyla yeniden başlayan gerginlik ortamı gerçekten çok can sıkıcı. Akşamüstü sıkıntıdan tek başıma oyun salonuna gidiyorum. Birkaç jeton alıp oyunun başına geçiyorum. Kumar batağına saplanmış ve bu uğurda sevdiğini kaybetmiş bedbaht bir insanım ben. Artık topları büyük bir ustalıkla topluyorum. Aşağıdaki bölmeye Tweety düşüyor.

budaci@gmail.com

ANIL DUMAN

AMAN NE KOMİK

Cihan Ceylan

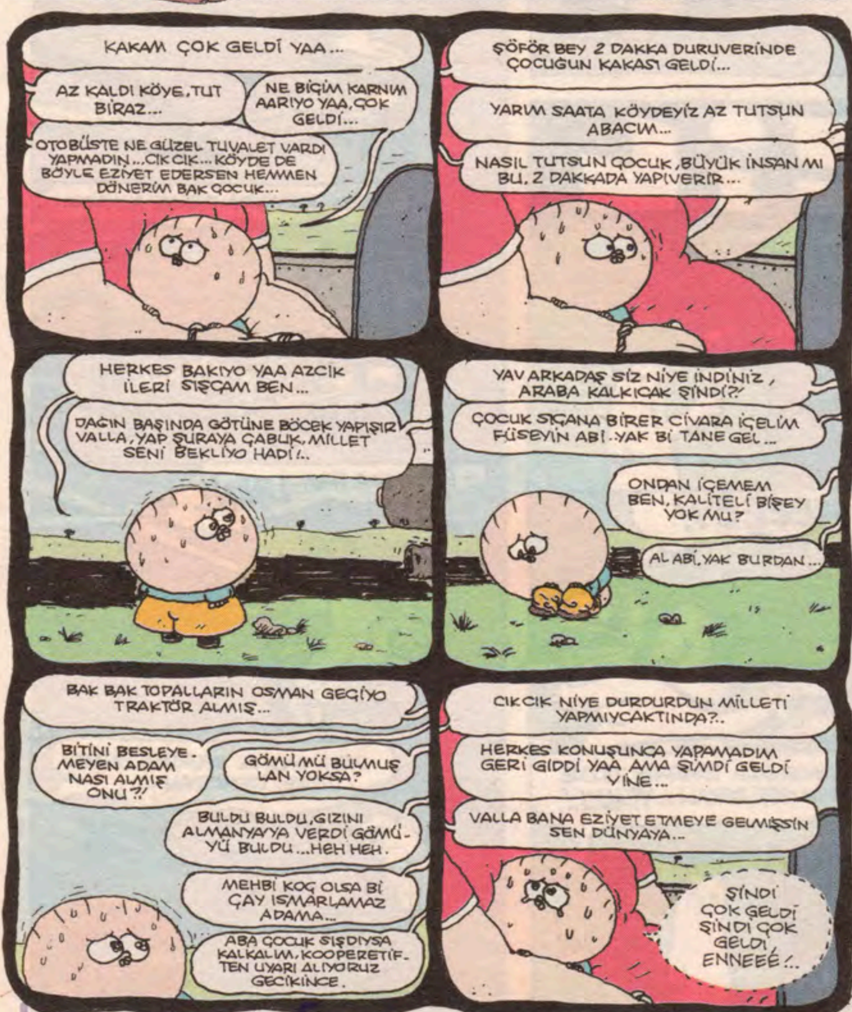

fırat...

uğur gürsoy

O SIRADA
ERMAN ÇAĞLAR

Kavgam

Sabah beşte alarmla uyandım. Normal hayatta askerlik şubesinde işim olsa bile sabah beşte uyanmam (ki bir erkek eğer askerlik şubesinden "yarın bize gel" çağrısı alırsa geceden gidip şubenin önünde sabahlayacak kadar büyük bir heyecana kapılır). Güneş sevmiyorum, güneşlenmek sevmiyorum, bedenimi kar beyazı seviyorum; o yüzden tatillerde sabah beşte kalkıp denize giriyorum. Altıya kadar denizde yatıyorum, ayak parmak uçlarıma bakıyorum, yeterli süre yattığıma karar verince eve gidiyorum, önceden stokladığım yiyecek ve içecekleri tüm güne yayarak ve uydudan almanya star tv'si izleyerek ertesi günü bekliyorum.

Evden sahile çıktığım noktada havluyu, tişörtü ve terlikleri bırakıp hızla denize girdim. Denizde yattığım noktadan sahile paralel giden caddede tempolu yürüyen sabah yürüyüşçülerini görebiliyordum. Hepsi de sadece yaz tatillerinde girişti̇kleri bu aktivitenin ömürlerini en az yirmi yıl daha arttıracağına dair sarsılmaz bir inançla ful konsantrasyon yürüyorlar. Denize girince gevşeyen vücudumda yaşam alanı bulan hümanizm "insanları yargılamamalısın Erman, sen de odanda gizlice şınav mekik çekmiyor musun?" dedi. Soğukkanlılıkla "hayır çekmiyorum" dedim. "Nasıl çekmiyorsun lan?" diye sinirlenir gibi oldu, hızlıca hümanizm düşüncesinin en büyük savunucularından Auguste Comte'un insanları çok sevmekten nasıl aklını yitirdiğini ve insanlık dinini kurup kendini de peygamber ilan etmesini falan düşündüm. Hümanizm hızla kuruyup büzüştü. Üniversitede sosyolojiye iki kere girmiştim (Sosyolojiye Giriş – I ve Sosyolojiye Giriş – II), zaten yalan yanlış edindiğim azıcık bilgileri de kötüye kullanıyordum. Neyse ki içimdeki hümanist duygular da mecburen benimle aynı dersleri almışlardı, olayı benim kadar biliyorlardı.

Auguste Comte (gerçek boyut)

Hen, hen, hen,

Sabah yürüyüşçülerinden birinin temposunu bozmadan caddeden sapıp sahilde duran eşyalarıma doğru yöneldiğini farkettim. Çalınacak bir şey yoktu, belki sandaletleri alabilirdi ama onlar da benim değil babamındı. Göz kontağını yitirmeden izlemeye devam ettim. Eşyalarımın yanına gelince durdu, fakat durduğu yerden yürüme hareketleri yapmaya devam ediyordu. Yürüme temposuna eşit bir hızla bana el sallamaya başladı. Bu hareketi bendeki el sallayana el sallama içgüdüsünü harekete geçirdi, ben de ona el salladım. Şimdi aynı tempoyla sahile gel hareketi yapıyordu. "Galiba çok güzel şeyler yaşamak üzereyim" hissiyatıyla sahile doğru yüzmeye başladım.

"Merhaba" demedi, "iyi günler" demedi, "kusura bakma, yılın sadece 4 – 5 günü yaşadığın deniz üstünde yatma işine mani oluyorum" demedi. Sadece "Burası bizim de..." dedi. Diyaloğun öncesini kafasında yaşamış, halletmişti. Benden tam olarak ne istediğini anlamadığım için çok

dikkatli bir şekilde yüzüne bakmaya başladım. Anlamadığımı görünce biraz sinirlendi, anlamadığım her an sabah yürüyüşünden çalıyordum, ileride ekstradan yaşayacağı yıllardan çalıyordum, bütün tatil programı alt üst olmak üzereydi. Eşyalarımı gösterip hızlı hızlı "biz her gün gelip burada oturuyoruz, onbeş gündür buradayız biz" dedi. Sahile şöyle bir baktım. Yaklaşık üçyüz metrelik plajda bizden başka hiç kimse yoktu. Bu tarz bir motivasyonu daha önce de görmüştüm. Apartmana yeni taşındığım zamanlar sabah erken kalkıp işe giderken apartmanın kapısına bırakılan bedava Zaman gazetesini kapıyordum. Bazı apartman sakinleri benden önce kalktıkları halde laik kaygılarla gazeteye dokunmuyorlardı, bazıları ise o kadar erken kalkamıyordu. Bir gün yine gazeteyi almış giderken arkamdan biri "delikanlı, bir dakika bakar mısın?" diye seslendi. Hiçbir şekilde hayırlı bir olayı müjdelemeyen bir hitap şekli. "Buyrun?" demiştim, O da "yalnız o gazeteyi ben alıyorum her gün" demişti. Hayatımda daha önce hiçbir şey için gösteremediğim medeni cesareti okumadığım bedava gazete için gösterip "bundan sonra böyle, erken kalkan gazeteyi alır" dediydim. Allahtan bunu söylerken gülüyordum, adam da sevimli bir insan çıkmış ve O da gülmeye başlamıştı. Şimdi haberlerde falan görüyorum, apartman toplantısını basıp tabancayla insan öldüren insanlar da var.

ın, hufh (yürümek)

Sahildeki adama dönersek; söyleyeceğini söylemiş, davasını ortaya koymuştu. "Bu bir taştır, bu ise bir kuştur" kadar somut ve inkar edilemez bir şey söylediği yüzündeki ifadeden anlaşılıyordu. "Pardon, kusura bakmayın", dedim; havluyla kurulandım, yerdeki eşyaları sadece bu seneki değil bir sonraki tatil programını da sekteye uğratacak bir hızla topladım. Bütün bunlar olurken O yerinde tempolu yürüme hareketlerini sürdürüyordu. Biraz daha oyalansaydım, ekmeğini sürrealden ya da ince gerilimden yiyen bir avrupalı yönetmen gelip film setini oracığa kurardı. O noktadan götürürdük filmi el birliğiyle. Belki akşam da evime gelip, "yalnız burası bizim, her gün burada oturuyoruz" falan diyebilirdi. Neyse ki öyle bir şey olmadı. Ama eşyalarımı toplamış eve doğru giderken, O hala orada duruyordu. Giderse belki de tekrardan oraya dönüp eşyalarımı bırakacağımdan korkuyordum.

MAKUL KOCA MEMOŞKO

YENİLGİNİN KISA TARİHİ

MEMOŞUM YARIN ANNEMLERE GİDELİM Mİ?
GİDELİM TABİ
ÖBÜR GÜN DE GİDELİM.
BİTTABİİ
HER GÜN GİDELİM!
MANTIKLI OLAN DA BU ZATEN!

İKİ ÇUBUK KRAKER, İKİ TOP KEK, İKİ SÜT Bİ DE GASTE...
DIIIT DIIIT DIIT!
DÖRT LİRA YİRMİBEŞ KURUŞ...
Bİ DAKKA!
İŞTE.
İŞTE!
İŞTE!
KUP!..
ARADIĞIM GÖZLÜK BU!..
R 7500 GS

AL BAKALIM GASTE.
ÇUBUK KRAKER, TOP KEEK VE SÜT!
SÜT MÜ? AY KOLA FİLAN ALSAYDIN YA!
SÜTSÜZ TATİL OLMAZ Kİ...
ÜFF, TOP KEK DE ÇOK KALORİLİ, ÇUBUK KRAKER YİYİM BARİ...
Bİ DE BİŞEY DAHA VAR!
TATAMM! NASIL GÖZLÜK?
AYY O NE?
SÜPER GÖZLÜK Dİ Mİ?.. TAM ARADIĞIM GÖZLÜĞÜ BULDUM.
AY MEMO PARA MI VERDİN BUNA.
TABİ Kİ.
E ARABADA GÖZLÜĞÜN VARDI SENİN Bİ TANE...
EVET AMA BUNU GÖRÜNCE İŞTE DEDİM... İŞTE BU.
AMA BU ÇOK ŞEY YA...
ÇOK NE?
BUNUN CAMLARI AYNALI...
İVİT...
NİYE SİYAH ALMADIN Kİ?

SİYAH IŞIĞI ABZORBE EDİYOR.. AYNALI YANSITIYOR YANİ DAHA VERİMLİ...
AY MEMOŞUM KUSURA BAKMA AMA BU GÖZLE PEZEVENK GÖZLÜĞÜ GİBİ...
HİÇ TE BİLE EKSTREM SPORCU GÖZLÜĞÜ GİBİ...
AMAAN NE EKSTREMİ MEKSTREMİ, SONUÇTA GÜNEŞTEN KORUYCAK.
YO YO YO YO YOO... AMAÇ O DİYİL Kİ. BAK ASIL AMACI BEN SANA ANLATAYIM.
BAK ŞİMDİ BEN ŞU AN BÖYLE DÜMDÜZ DURUYOM Dİ Mİ?
HALBUKİ GÜNEŞ GÖZLÜĞÜNÜ Bİ KALDIRIYORUM, MEĞER GÖZLERİM Bİ SAĞA BAKIYOMUŞ Bİ SOLA BAKIYOMUŞ! Bİ SAĞA, Bİ SOLA...
FILOW FILOW
GÖZLÜĞÜN AMACI NE TARAFA BAKTIĞINI ÇAKTIRMAMAK.
YANİ ÇAKTIRMADAN KIZLARIN G.TLERİNE MEMELERİNE BAKICAN.. DÜPEDÜZ PEZEVENK GÖZLÜĞÜ...
HAYIR EKSTREM SPOR GÖZLÜĞÜ...
ÜF MEMO ZATEN ŞORTUN ALTINA UZUN ÇORAP VE DERİ AYAKKABI GİYYOSUN Bİ DE AYNALI GÖZLÜK TAM OLDU YANİ...
EVET ÇOK DOĞRU...
ÇORABIMI DİZİME KADAR ÇEKİNCE FUTBOLCU GİBİ OLUYORUM...
GÖZLÜKLE OLDUM EKSTREM FUTBOLCU...
FUTBOLCU MUTBOLCU DEĞİL, O ÇORAPLAR SENİ HOLLANDA KÖYLÜSÜ GİBİ YAPIYOR!..
ALTI HOLLANDA KÖYLÜSÜ, ÜSTÜ PEZEVENK.

NOLUR SANKİ KISA ÇORAP GİYSEN?..
O KISA ÇORAPLA İLK ÇIKTIĞIMDA HERKES DALGA GEÇİYODU, ŞİMDİ MODA OLDU DİYE GİYİYOLAR...
E SEN DE GİYİVER.
NAS OLSA İKİ ÜÇ YILDA MODASI GEÇER, UZUNU DA MODA OLUR, E BEN DE GİYYOM İŞTE...
TATİLE ÇIKINCA SANA Bİ HALLER OLUYO MEMO...
AHHA! TOPKEK VARDI Dİ Mİ? ASIL OLAYI UNUTUYODUM.
ŞİMDİ BAK, SANA TATİL YOLUNDA MOLA VERİNCE YENİLECEK EN SÜPER SONİK YEMEĞİ GÖSTERİYORUM.
ÖNCE TOPKEKİ İKİYE BÖLÜYORUZ.
SONRAAA... BİRİNİ Bİ YANAĞIMIZAA.
ÖBÜĞÜNÜ ÖBÜV ĞANAĞINIZAA YEĞLEHTİHİYOHUZ...
SOMĞĞAA BİĞ YUDUĞM SHÜTH!
GNOMG.
SÜTÜ YUTMUYOĞUZ YANAKLAĞVDAKİ KEKLERE EMDİĞİYOĞUZ KEKLEĞ YİMUŞECİK OLUYOĞ!
VEE.
GLUMP!
ÇİĞNEMEDEN YUTUYORUZ...
ENNFES!
GURME MİYİM NEYİM...
IYY ÇOK İĞRENÇMİŞ.
SEN TOP KEKİNİ YEMİYO MUSUN?..
YEMİYORUM.
EMİN MİSİN?
TİSKİNDİM TOPKEKTEN.
İYİ BEN ALIYOM O ZAMAN...

YANAKLAĞA YEVLEŞTİĞELİVM...
SÜTÜ İÇELİM.
GLOK!
VEE. YUTALIM.
GUMP!
ENFES!
NE KAÇIRDIĞINI BİLMİYON VALLA.
MEMO HAKKATTEN TATİLDE SANA Bİ ŞEYLER OLUYO. KUUL MEMO GİDİYO ŞIMARIK MEMO GELİYO.
ŞIMARIK DEĞİLİM NEŞELİYİM.
ŞIMARIKSIN.
TAMAM TAMAM ROMANTİK OLUCAM. VER BAKİİM ELİNİ...
MMUCK!
TOPKEKİM BENİM.
KİKİ KİKİ...
ELİN KEK GİBİ G.TÜN TOP KEK GİBİ...
....
SÖN...

groagh@gmail.com

YİĞİT ÖZGÜR

DENİZ ENSARİ 2010

densari@hotmail.com

Sandık içi

ERSİN KARABULUT

10-11 YIL FİLAN ÖNCE KISA ÖMÜRLÜ Bİ KAÇ SAYILIK Bİ DERGİDE ÇİZMİŞTİM. ÇIKARTAN ADAM ÇİZER DEĞİLDİ. DERGİ DE YAZI AĞIRLIKLIYDI. NEYSE İŞTE BAŞLADIM HEVESLİYİM BÖYLE...

OLUCAK ŞEY VAR OLMIYCAK ŞEY VAR. MALZEME ALIP EVE GELİŞİM FALAN ZATEN AKŞAM 8'İ BULDU. ÇİZİCEK Bİ ŞEYİM DE YOK, NE Bİ ESPRİ NE Bİ KONSEPT NE Bİ HİKAYE, ÖYLE MAL GİBİ DURUYORUM. ZATEN OLSA BİLE BİR GECEDE İKİ SAYFA MÜMKÜN DEĞİL, HELE YANİ 18 YAŞINDA, DAHA Bİ TANE BİŞEY BİTİRMİŞLİĞİM YOK.

SAAT GECE 12 OLDU, BENDE HALA BİŞEY YOK TABİİ. ÜZÜNTÜDEN, ENDİŞEDEN, YETERSİZLİK DUYGUSUNDAN ÖLÜCEM...BABAM HALİME BAKTI, **"ARA SÖYLE"** DEDİ!

HAYAT PRATİĞİ NEYSE Kİ ÖĞRENİLEBİLEN Bİ ŞEY. YANİ SADECE MESLEKİ MESELELERDEN BAHSETMİYORUM, BİŞEYİN OLUP OLMAYACAĞINI KESTİREBİLİYOSUN. AMA KİMİSİ BUNU ÖĞRENEMİYO YA DA BİLMİYORUM GÖRMEZDEN GELİYO BELKİ DE. ZOR MEVZUYMUŞ NASIL TARİF EDİCEM TAM BİLEMEDİM AMA HANİ ŞÖYLE DURUMLAR OLUYO YA...

DURUM ÇOK AÇIK DEĞİL Mİ? KOYIYIM HASAN ABİ'YE, GİTMEK İSTEMİYORUM ÇOK BELLİ VE SIRF SOSYAL BİR KİBARLIK GEREĞİ ÖYLESİNE BİR **"Bİ GÜN GİTMEK İYİ OLUR"** ÇEKMİŞİM İŞTE... NASIL ANLAMAZSIN NASIL GÖREMEZSİN? KAÇ YAŞINDA ADAMSIN, HALA BUNU YETERİNCE DENEYİMLEMEDİN Mİ? SENİ DE GÖRESİM YOK Kİ ZATEN. NİYE HEMEN TELEFONUMU ALIYOSUN İBNE SENİ?. DOĞRUSUNU MU MERAK ETTİN, AHA DOĞRUSU ŞU.. HAYAT PRATİĞİNİ AZ BUÇUK ÇAKMIŞ ADAM ŞÖYLE YAPAR BAK...

HANİ Bİ KAÇ HAFTA ÖNCE "YILLAR EVVEL AZ DAHA EVLENİYODUM" DEMİŞTİM YA. HAH İŞTE O KIZ ARKADAŞIMLA SÜREKLİ EVLENECEĞİMİZDEN ÇOK EMİN GİBİ DAVRANMA ZORUNLULUĞUMUZ VARDI. GELECEKLE İLGİLİ BİREYSEL BİR PLAN YAPMAK VE BUNU DİLLENDİRMEK KABUL EDİLEMEZ Bİ ŞEYDİ. NE BİLİYİM İŞTE HER KONUDA "E NASIL OLSA EVLENİCEZ" FİLAN DİYODUK... KÖPEK ALIRIZ KÖPEĞİMİZ OLUR DİYORUZ AMA ALMIYORUZ DA... Bİ GÜN Bİ ŞEKİLDE BİR PET SHOP'A GİRMİŞ BULUNDUK...

ALALIM ALALIM DİYİP SONRA HİÇ BİŞEY SÖYLEMEDEN ÇIKTIK ORDAN. EVLENME YALANINI BİR NEVİ İTİRAF ETMİŞ GİBİ OLMUŞTUK.

O DERGİCİ ABİ TELEFONDA BENİ İKNA ETTİKTEN SONRA MASADA DÜŞÜNMEYE DEVAM ETTİM. BABAM FİLAN YATTI. KALKTIKLARI ZAMAN ŞU ŞEKİLDEYDİM.

HİÇ BİŞEY YAPMADAN DERGİYE GİTTİĞİMDE VE "ABİ BEN ÇİZEMEDİM, BABAM BİR GECEDE MÜMKÜN DEĞİLDİ ZATEN DİYO" DEDİĞİMDE "YAHU NE VAR ONDA, ŞİMDİ OTURUR ÇİZİVERİRSİN" DEMİŞTİ. HAYATIM OLMIYCAK İŞE OLUCAKMIŞ GİBİ DAVRANAN İNSANLA DOLU LAN, ACABA DOĞRUSU O MU YOKSA BENİMKİ Mİ ONU DA TAM ANLAMADIM BAK.

YAVUZ ÖZTÜRK

GÖKSU GÜL

Bu hafta köşeyi yetiştiremedim, özür. Uğur

ben alpay erdem

• Merhaba.

• Türkçe'yi yazıldığı gibi okumakta en ufak bir beis görmeyen insandır **Ayhan Sicimoğlu**. Hassasıyım.

• **Turgay Şeren**. Galatasaray'ın eski milli kalecisi Berlin Panteri Turgay Şeren. Çok seviyorum. Hatta benim odamda irili ufaklı birkaç posteri de vardır. Özel bir insan. Onun o halleri, o kendine has tavırları, o canlı yayında kimseyi takmayıp küfür etmeleri, meşhur, Ali Sami Alkış hadisesi. Gerçi Ali Sami Alkış, yani ne bileyim. Bu hadiseyi merak eden varsa Youtube'dan Turgay Şeren yazarsa direkt o video çıkıyor zaten. Ama ben yine de olanı biteni kısaca anlatmak istiyorum. Şimdi Galatasaray'da ikinci Fatih Terim dönemi. Ve Galatasaray kötü gidiyor. Ali Sami Alkış da Telegol programında Fatih Terim'i eleştirecek ya, **bu Galatasaray yönetimi dese ki** dedi, **bu Ali Sami Alkış'ı**, kendisini öne sürüyor, **sahaya süreceksin**, bir de mevki belirtiyor, gözümü vardı ne, **libero oynatacaksın dese** dedi, **bu Fatih Terim bu Galatasaray yönetimi karşısında o kadar aciz ki, vallahi sesini çıkarmayacak** dedi. Turgay Şeren de dinliyor, burasına kadar geldi, (-**neresine?**), orasına işte, ve o esnada ekranları başındaki milyonlarca insanın ağzından aldı. **Eaa, yok ebesinin** bilmem nesi dedi **artık** tamam mı. Ben o küfürü tam olarak yazmak istemiyorum. Yalnız Turgay Şeren bunu dedi ya, o esnada ekranları başındaki milyonlarca insanın ciğeri soğudu. O gece insanlar rahat uyudu. Toplumda bir huzur ortamı. İşte bak büyük kaleci böyle bir şey. Yıllar yıllar sonra bile kaç yaşında golü doksandan çıkardı. Yüreklere su serpti. Ben daha sonra araştırdım, Rtük dedim buna ceza kesti mi. Bulamadım. Yalnız ben Rtük başkanının yerinde falan olsam, değil ceza kesmek, çok hak edilmiş küfür diye, bir plaket, bir şilt, **bir daha olursa bir daha et, sözünü sakınma, dilini korkak alıştırma** diye iyice yüreklendirirdim. **Telegol** enteresan bir program. Küfürler havalarda uçuşuyor. Çoluğunla çocuğunla oturup izleyemezsin. **S.ktir et**'ler, **fuck you**'lar. İngilizce küfür etmeye başladılar. Kendilerini geliştiriyorlar. **Gökmen Özdenak**'ın bir küfürü var, o da çok acayiptir. O da böyle Lincoln'e sinirlenmiş, anlatıyor anlatıyor, ..**eğenaminaoym** dedi tamam mı. Şimdi, **eğenaminaoym**, ne demektir. Küfür desen küfür değil, değil desen küfür. Yarım küfür. En tehlikelisi. Bu hadiseyi de merak eden varsa, Youtube'dan Gökmen Özdenak yazarsanız önce Turgay Şeren çıkıyor, sakın korkmayın, sonra biz Gökmen ağabeyin videosuna bir şekilde ulaşıyoruz. Turgay Şeren, onun o halleri, o kendine has tavırları, o Yıldız Savaşları'nın Yoda'sına inanılmaz benzemesi. Bu kadar olur. İnsan insana benzer tabii de, insan Yoda'ya benzer mi. Bu çok büyük bir çılgınlık. Bu arada internetten Yoda yazarsanız yine Turgay Şeren çıkıyor. Turgay ağabeyden kaçış yok, her yol Turgay Şeren'e çıkıyor. Bir de bizim Ertem Şener'imiz var. Rüştü'yü her yerinden öpen adam. Onun bir maç sunuşu var,.. şöyle bir maç sunuşu olabilir mi. **Lugano sol tarafta, Forlan baktı kaleye, yerden s.kim gibi,.. iii,.. gitti oradan bir anda çok sert bir top**. Nasıl çevireceğini de bilemedi. Futbol medyamız inanılmaz terbiyesiz. Ama bir o kadar da eğlenceli. Ben seviyorum. Yukarıda adı geçen kim varsa sevdiğim için yazdım. Özellikle Turgay ağabeye duyduğum sevgi gerçekten çok büyüktür. Bir yolunu bulup **geçmiş olsun**'a gitmek lazım. Bir şekilde. Yapmak lazım.

• Cheesecake yoğunluğundaki insanı sevmem. İnsan dediğin biraz bir gözenekli olur, havadar olur.

• Bir fikrim var. Önce gideceğim, (**-nereye?**), imzamı kartvizit olarak bastıracağım. Daha sonra imza isteyen olursa, çıkaracağım cüzdanımdan imzamı, üzerine imzamı atacağım. Böylelikle imzalı imza'yla gönüllerde taht kuracağım. Nasıl fikir. Bir kişi bile desteklerse ben bunu yaparım. Hayır yani mantıklı değil mi. Sen imza isteyen bir insansan imzalı imza'yla gözlerinin falan yaşarması lazım yani sevinçten. Bilemiyorum. Ters de tepebilir. Off, kararsız kaldım. İlginç bir fikir gibi de.

• **Rakam**'a **rakkam** deyince o rakam daha bir rakam mı oluyor anlamıyorum ki.

• Bir şey soracağım. **En son ne zaman dışarıda sıçtın**. Dışarıda derken dışarıda. Bir sokak arasında, bir yarım inşaat içinde, doğada. Ki en güzeli bunun doğada sıçmaktır. Dolu dolu, patır patır. Doğada sıçmak hayata karışmanın en kısa yoludur. Doğanın bir parçası olduğunu hissedersin. Özgür hissedersin kendini. Dışarıda sıçmak gerçekten bir insana kendini iyi hissettiren bir hadise. Ne gam kalıyor ne kasavet. Ben en az senede iki kez yaparım bunu. Yoksa steril ortamlarda dört duvar içinde güvenlikli falan bunu herkes sıçar. Ama vay efendim **böcek mi ısıracak zaar, ya biri görürse, yılan mı lan o** nidaları arasında sıçmak, işte ben buna heyecan derim, işte ben buna hayat derim. Dışarıda hiç sıçmamış insana da hakikaten acırım. Bunu bir toprağa vereceksin arkadaşım elektriği alır. Bunu bir yanlışlıkla ısırgan otuyla sileceksin ki bunun acısı ayrı kaşıntısı ayrı şenliktir. Şenlik dışarıda. Tavsiye ediyorum çok fena. Her zaman değil ama arada bir.

• Sevgilerimle.

Çocuğunu Dürbünle İzleyen Adam

Hanım bizim çocuk, ip çekme oyununda kendini ne biçim de belli ediyo... Hemen terler dökmeye, bacakları titremeye başladı ayının.. Bi de en öne geçmiş çürük elma... "ilim ilim bilmektir" ilim kendin bilmektir, sen kendini bilmezsen ya nice okumaktır" babasının düşmanı skilesicesi...

Hasta Ruh
Her Perşembe / **Taksim** Old City Comedy Club / Saat: 21.00 / bilgi: 0212 244 28 96

twitter.com/alpayalpayalpay
www.alpayerdem.com
alpayalpayalpay@gmail.com

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR
baris.uygur@gmail.com

■ Anayasa için 12 Eylül'de referanduma gidiyoruz, manidar bir tarih tabii. E soran oluyor, Evet mi diyelim, Hayır mı diyelim diye, pek de cevap veremiyorum. Ama meseleyi şuna benzetiyorum biraz. Bundan yıllar evvel, küçük bir çocuğa, kendisine bir hayli dar gelen elbise alınmış. Hiç öyle, "seneye de giyersin, büyüyünce de giyersin" denmemiş, bayağı, o zaman için bile hayli dar bir elbise diktirilmiş, çocuğa da giydirilmiş. E tabii çocuk büyüyor, büyüdükçe daha bir aklı başına geliyor, zaten aşırı dar gelen elbiseyi de beğenmiyor işte. Yıllar içinde elbisenin patladığı yerlere yamalar yapılıyor, zaten ikide bir orası burası ister istemez deliniyor, yırtılıyor.

■ Artık iyice yama tutmaz hale gelince de, diyorlar ki "haydi şu elbiseyi bir terziye götürüp biraz onaralım". Zaten çirkin, bir şeye benzemez elbise, orasına yama, burasına ekle bir süre daha giyilsin isteniyor. Çocuğun pek öyle "hayır, ben bu elbiseyle devam etmek istiyorum" diyecek hali yok. Elbisenin her tarafı yırtık pırtık olmuş. Yeni elbise istiyor ama yeni elbise de yok.

■ Herhalde "yetmez ama evet" diyen arkadaşlar bu geçici rahatlama, elbisenin yırtık bir iki yerinin yamanmasıyla idare etmek taraftarı oluyor, yırtık pırtık gezmektense. "Böyle bir teklif kabul edilemez" diyen arkadaşların da "ulan şimdi elbiseyi bir süre daha giyebileceğim şekilde tadil ederler, ondan sonra hiç kurtulamayız" diye akıl yürüttüğünü düşünüyorum. Herhalde öyledir yani. Her neyse, elbise ortada. Bunu bu haliyle giyemeyeceğimiz de ortada. Ama koskoca adamların "Hayır diyorsun, demek ki sen de diğer hayır diyenler gibisin!", "Evet diyorsun, demek ki sen de diğer evet diyenler gibisin!" diye birbirine girmesi hoş değil. Evet demek için de, hayır demek için de onlarca farklı sebep ileri sürülebilir. Ama size karşı çıkan herkesi aynı potaya toplayıp "demek ki böylesinci" tavırlar doğrusunu isterseniz ortaokul sıralarında aşılması gereken bir hastalık. Demem o ki, anayasaya evet de hayır da dense şu genellemeci, "sen böyle diyorsun, Mehmet de böyle diyor, demek ki sen Mehmet'sin" gibi bir mantık yürüterek tartışma geleneğine hayır diyorum. Ha beni sorarsanız daha önce de belirttiğim gibi muhtarlık seçiminden başka oy kullanmam, benim için önemli olan muhtardır. Muhtarı seçer keyfime bakarım.

■ Daha önce söyledim, bu dünyanın sonu geliyor meselesi beni hayli heyecanlandırıyor. Yalnız beni değil bir hayli insanı da heyecanlandırıyor olacak ki, felaket filmleri gişede rekorlar kırıyor falan feşmekân. Tabii izliyoruz izlemesine neşe ve huşu içinde ama benim bir sıkıntım oluyor izlerken. Hayır, kahramanın ardı sıra ortadan kaybolan otobanlar, kahramanın son anda lavlardan kurtulması ve eski karısıyla tekrar bir araya gelerek durduk yere işi Selvi Boylum Al Yazmalım'a dökmesi falan değil. Benim bu filmlerde takıntım, şu felaket haberlerini veren muhabir.

■ Arkadaş dünya yok oluyor, fırtınalar, depremler, havada uçuşan arabalar, arka arkaya çöken gökdelenler var arka planda, bu cefakâr muhabirimiz ve en az onun kadar cefakâr ve de keriz kameramanımız ekranları başında olayları izleyenlere felaketi anlatıyor. Anlatıyor anlatmasına da, ulan dünya yok oluyor, ekranları başında adam kalmış mıdır, senin canlı yayın aracından geçtiğin yayını aktaran uydu hala yörüngede midir, televizyon kanalı havaya uçmuş mudur uçmamış mıdır belli değil. Bu nasıl bir görev aşkıdır yahu? Hayır tamam misal böyle durumlarda görüyorum ABD başkanı çıkıp "sevgili halkım komple hapı yuttuk, daha da açılmaz bu şemsiye" diye konuşuyor, onu anlıyorum, adam ABD'nin başkanı, bir nevi idealist bir misyon üstlenmiş. İyi de o başkanı çeken kameraman ne diye hala çekiyor, onu anlamıyorum işte. Ulan ayın sonunda maaş alacaksın ifa ettiğin görev mukabilinde ama dünyanın baki kalmayacağını aha bizzat başkan söyledi işte? E maaş da yok, sen ne diye hala tutuyorsun o kamerayı?

■ Diğer yandan hadi muhabiri de bir nebze anlayabilirim, dünya yok olduktan sonra uzaylı gelir, bilmem ne gelir, kayıtları inceler bana da bir paye verir gayesiyle bu son dakika golünü artmaya çalışıyor olabilir ama ona asist yapan kameraman hakikatten acayip. Ben olsam kamerayı muhabire verir eve koşarım. Almazsa da atarım kafasına, dünya yok olurken şov peşindeki adamla işim olmaz zaten. Öyle ya, fırla git, sen de sevdiceğine var, son anlarını onunla geçir. Ama yook! Onu bir tek filmin kahramanı akıl ediyor, onun dışında trafik polisinden tapu kadastro memuruna kadar herkes müthiş bir görev bilinciyle son ana kadar görevini yapıyor, dünya yok olsa da biz görevimizin başındayız diye mal gibi çalışıyor.

■ Bana kalırsa gerçek felaket filminin son sahneleri +18 olur, izlemeye yürek de dayanmaz. Ne yapacaklar sanıyordunuz?

■ Digiturk, emin adımlarla devlet olma yolunda ilerliyor. Ne zaman ne yapacakları, ne kadar para alacakları, hangi servisi kesip yerine ne koyacaklarını bir tek onlar biliyor. Çarşıdan alıyorsun bin tane, eve geliyorsun on beş, bilemedin yirmi tane. Hayır, son olarak fatura döneminin parasını dönemin ortasında almaya başladılar, bu bildiğin devlet uygulamasıdır. Tıpkı devlette olduğu gibi ne sorgulama imkânın var, ne itiraz etme. Hele bir de "arkadaşınızı Digiturk üyesi yapın" kampanyası var ki, düşünürsek "düşmanınızı Digiturk üyesi yapın!" şeklinde modifiye etseler daha başarılı olur. Ben arkadaşımı ne diye bitmek tükenmek bilmez çilelere iteyim? Onun yerine gıcık olduğum birine, misal bizim Ali Murat Hamarat var, arada uyuz oluyorum kerkeneze, gider ona hediye ederim Digiturk aboneliği, sonra uğraşsın dursun. Şemsiye misali.

■ Gece Jimnastiği, olur mu hiç demeyin. Özel televizyonlar yeni çıktığında Yasemin Evcim'i gecenin bir yarısı taytlarla çıkarıp, programın adına da gece jimnastiği dediler. Hesapta Yasemin Hanım jimnastik yapacak, biz de evde hareketleri tekrarlayacağız. Ama ne mümkün! Kamera Yasemin Hanımın orasından burasından ayrılmıyor ki? Tamam, Yasemin Hanım bir takım eğilmeler, bükülmeler içerisinde; bazı hareketler yapıyor ama biz ne yaptığını hiç göremiyoruz ki? Tek gördüğümüz ablanın basenleri. O zamanlar kaç kişi bu hareketleri gerçekten yapmaya kalkmıştır acaba? Öyle sanıyorum ki tüm ülke gece jimnastiği izlerken en çok yarım kilo vermiştir toplamda.

■ Kimi mesleklerde, dükkânın dekorasyonu değiştikçe mesleğin ismi de değişmiyor mu ifrit oluyorum. Bildiğin emlakçı işte, emlak komisyoncusuyken iki bilgisayar alıyor, oluyor sana gayrimenkul danışmanı. Bir de web sitesi açtı mı, gayrimenkul yatırım uzmanı. E emlakçıdan farklı ne yapıyorsun? Hiç. Yine kiralamada kiracıdan yıllık kiranın yüzde on ikisini, alım satımlarda taraflardan yüzde üçü alıyorsun oturuyorsun aşağı. Ama bu mesleğin adı değişince konuşma da değişiyor tabii. Kelepirin adı okazyon oluyor falan. Temelde değişen ne? Hiçbir şey; hepsi yine İstanbul emlak komisyoncuları odasına üye.

Tribal

Enfeksiyon

C.Üstün.

AYRINTILAR

m·e·T·i·N·F·i·D·A·N·

Et-Balık Kurumunun Voleybol Bahçesi

Bir gün benim gibi düşünen, benim garip tutkumun aynısına sahip birileriyle karşılaşacağım, aklımın ucuna bile gelmezdi. Gerçi o zamanlar, bu hareketlerimin bir "tutku" olduğunu bile bilmiyordum. "Özelleştirme" denen şeyi ve daha bir çok başka tuhaf kavramı da bilmediğim enteresan günlerdi..

Herşey, evden çıkıp bakkal"a gitmemle başlamıştı diyebilirim! Bakkal, mahallemizde yakın bir yerde, neredeyse evimizin tam karşısındaydı. Bağımlısı olduğum haftalık çizgiroman dergilerini almak için, özellikle Cuma günleri erken kalkardım. (Konu dışı ilginç açıklamalar: Tabii bunun için, Teyzemden üzgün bir yüzle, hatta bazen ağlayarak kopardığım harçlıkların cebimde olması gerekirdi. Teyzem, garip bir kadındı. Külünü hiç düşürmeden, ağzının kenarında saatlerce tutarak Redkit gibi sigara içer; kahkaha atarken istemdışı osurur, ve dandik bir tavada, tarifini kimsede göremediğim süper köfte kızartmaları yapardı. Ancak filmlerde, veya çevremdeki başka varlıklı ailelerde rastladığım şekilde, bana düzenli bir "harçlık" bağlamıştı! Üç-aylığından, şahsıma bu küçük meblağı ayırma görevini, sanırım okumayı sevdiğim için yapıyordu. Annemin de kırk yılda bir bu tür hobilerim için para verebildiği olurdu deyip, asıl konumuza dönelim.) Bakkala gitmem için, giyinmeme bile gerek yoktu. Zaten dergilerin çıktığı o muhteşem günün sabahında, heyecandan kafam yastıkta bile duramaz, bi yarım saat kadar erken kalkardım.

Ayrıca, "özelleştirmenin" yanı sıra; "güzel giyinmenin gerekliliği" hakkında da yeterli bilgiye sahip değildim! Doğru düzgün giyinme eylemi, sıkıcı ve anlamsız gelirdi hep bana. Dolayısıyla, sadece çıplaklığımı örtecek kadar üzerime birşeyler geçirmem yeterliydi. Zaten bakkal da yakın olduğuna göre, altımda pijamayla gitmemde hiçbir sakınca yoktu. ("Herşey, önce yola çıkmakla başlar!") Biraz dandik bir bakkaldı orası. Bütün dergiler ve gazeteler olmazdı. O yüzden hiç duraksamadan, mahallenin biraz aşağısındaki bakkala doğru yürüdüm, üzerimde fanila ve pijama ile. Küçük arsanın düzensiz çimlenen kısımları arasından geçerken, terliklerimin altına taşlar topraklar giriyordu ama, mutlu ve heyecanlıydım. Eğer orada da yoksa aradığım dergiler, mahallenin ucundaki "son bakkala" gidecektim; sonrasını da Allah bilir. Kafaya koymuştum!. Ve hafifçe ürküp çekinsem de, içten içe beklediğim şey oldu, mahallenin ucundaki son bakkalda da bulamadım aradığım şeyi. Otomatik bir makine gibi, hiç düşünmeden otoyolun karşısına geçip, üç-dört kilometre ötedeki mahalleye gitmek için, uzun cadde kenarında yürümeye başladım! Yoldan geçen araçların sürücüleri; altında pijaması ve terlikleri, üzerinde kirli beyaz fanilası ile, bir amaca odaklanmış olarak önlerinden vakurla geçen bu garip çocuğa, alaylı gözlerle bakıyorlardı. (Önemli bir açıklama: İşte, o günlerde tam çözemediğim bir diğer sihirli kelimeydi: Bakışlar! Bir tutkuyu hem besleyip hem de köreltebilen çeşitleri bulanan, yabancı bakışlar.. Başka insanların senin hakkında ne dedikleri ve ne düşündükleri paranoyasına karşın, almayı düşündüğüm ciddii bir önlem yoktu. "Kendine kendine gelişen refleks bir iç-huzur" kavramı ise, ancak yıllar sonra o "gruba" rastladığımda fikir sahibi olacağım, süper bir özellikti!) Böylece, yarı tırsarak, yarı kendine güvenerek, ama ikisinden de fazla heyecanlanarak, öbür mahalledeki bakkala vardım. Nihayet dergimi satın alıp, kıkırdayarak okuya okuya eve dönerken; bunun bir alışkanlık veya hobi olacağını bilmiyordum. Daha sonraki haftalarda ve mevsimlerde, bu şekilde yarım yamalak giyinerek dışarı çıkmaya devam ettim. Bazı defalar, değil bizim mahallenin ucundaki son bakkalda, öteki uzak mahaldeki bakkalda bile dergimi bulamayıp, o mahallenin de ucundaki bakkala yürüdüğüm günler oldu. Birkaç defa, rahat kıyafetimle küçük-tüp almaya bile gittim. Ama ikinci son bakkalın ötesine, cesaret edemedim. Zaten dergimi aradaki bakkaların herhangi birinde bulduğum için gerek kalmadıysa da; aklım uzaklarda, kirli fanilam ve pijamamla yürüyeceğim gizemli diyarlarda kaldı...

Hayatımı değiştirecek küçük gruba, bir vapur yolculuğunda rastladım. (Yukarıdaki cümleye, biraz iddialı başladım aslında! Yani, hayatımı değiştirmek değil de, "değiştirme arzusu" diyeyim bari. Hattâ çok istesem, becerebilsem, değişirdi bile. Belki de biraz değişmiştir, bilmiyom ya!) O gün, rüzgârlı havada biraz üşüdüğüm için sigaramı denize atıp içeri girmiş, vapurun alt salonunda oturuyordum. Gazetemin spor sayfasını okumaktaydım. Üzerimde, yıllar önce giydiğim yol kıyafetim pijamalarımdan bile daha tipsiz, hafif kirli, buruşuk bir pantolon, bir de resimsiz, soluk renkli bi tişört vardı. Yani, eski hobimde pek birşey değişmemiş gibiydi. Toplumun bazı katı kurallarına uysam da, tembelliğimden veya bir kaç ufak prensibim yüzünden, iki arada-bir derede yaşayıp gidiyordum işte. Bu arada, "özelleştirmenin" ne olduğu hakkında da bazı fikirler edinmiştim. Ama beni en çok şaşırtan ve sevindiren, biraz sonra göreceklerim olacaktı..

Alt salonun kapısı rüzgârda hızla açıldı, ve içeriye otuzbeş-kırk yaşlarında, kimsenin bakışlarını umursamayan rahat ifadesiyle, pijamalı bir adam girdi! Üzerinde berber önlüğü gibi, belini bile örtemeyen, kısacık ve kirli, beyaz bir ceket vardı. Pijaması, çocukluğumdaki bol çizgili pijama gibi değil, ortadan tek çizgili, biraz daha modern bir pijamaydı. Ayaklarına baktım: Aman Tanrım; terlikleri vardı gerçekten. Dışarı taşan topuklarından, mavi kirli çoraplarını görebiliyordum. Gelip karşımdaki yere oturmuş, o da gazetesini açarak okumaya başlamıştı. Bu adama hayranlıkla ve de anlamaya çalışarak bakarken, kafamı karıştıran daha da tuhaf birşey oldu. Salona giren eşofmanlı bir adam, "Vallahi tazeymiş ha. Al!" diyerek pijamalı adamın yanına oturdu, elindeki simitlerden birini uzattı. Ayaklarında, topuklarına basarak ezdiği kocaman bir siyah ayakkabı; üzerinde ise kolsuz, yeşil bir atlet vardı. Gazetenin eklerinden birini alarak, o da etrafla ilgilenmeden okumaya gömüldü.

Çok sonraları şu yorumu yapacaktım ki kendime: biri Oğuz Atay"ın beyaz mantolu adamını, öteki de Turist Ömer"i andırıyordu bana. Simitlerini kırıntı saçmamaya hiç dikkat etmeden kaba bir şekilde ısırıyor olsalar da; cahil insanlar gibi değildiler hiç. Okudukları gazetelerden önemli yerleri birbirlerine gösterip fikirlerini paylaşıyor; arasıra burunlarını çekerek, zor bir düşünceyi kavramak istercesine boşluğa kısa bakışlar atıyordular. Ama boşluğa bakma işini, aynı anda yapmıyordular tabii. Böyle olsaydı eğer ürkerdim gerçekten. Daha korkutucu birşey yaptılar; ikisinin de bakışları aniden, aynı anda yüzüme çevrildi! Onları arasıra çaktırmadan izlediğimi, sonrasında ise dalıp giderek, uzunca direkt baktığımı, unutmuşum! Hızla kafamı eğdim öne. Bu kez de saçma ayakkabılarına ve terliklerine bakıyor gibi olduğum için, hemen yana çevirdim kafamı. Bakışları hâlâ, bu tarafa doğruydu. Artık ne olacaksa yüzleşmek için, belki de küçük bir merhaba maksadıyla, kafamı kaldırdım. Yine bu tarafa, ama hemen kulağımın kenarından arkama doğru bakıyorlardı. Arka sıradaki, "dört renkli tükenmez kalem" satan satıcının, kalemlerin nasıl renk değiştirdiğini anlatma işlemini seyrediyorlardı heyecanla! İkisine de, tekrar garip bir hayranlık ve saygı duydum. Arzu ettiği an kendi derin iç düşüncelerine yoğunlaşabilen, istediği zaman da etrafındaki hareketlilikleri bir çocuk gibi merakla izleyen, çok işlevli, zeki insanlardı bunlar. Aralarına katılmak, o grubun bir üyesi olmak istedim! Hattâ, ben de aralarında olursam gerçek bi "grup" olabilirdik. Onlar iki kişi, sadece birer yakın dosttular belki. Üç kişi ise, küçük bir "grup" için gayet yeterliydi! Daha da hoşuma giden düşünce; onlar gibi giyinebilirdim hiç çekinmeden! (O gün, bunun çok kolay olacağını sanmıştım.) Arkadaki satıcı, bizim sıraya geldi, "incelemek isteyen varsa bakabilir" diyerek, çok renkli kalemlerini gözümüzün önünde dolaştırdı. Tarif edemediğim bir arzuyla içlerine girmek istediğim hayâli grubum olan "Eşofmanlı ve pijamalı adamlar", desteden bir kalem çekerek aldılar, incelemeye başladılar. İnceleme, üç saniyecik sürdü; parasını uzatarak kalemi satın aldı pijamalı adam. Öteki kalemi eline alıp, renklerini kontrol ederek, ardarda tepesine basmaya başladı. Onlar gibi olma isteğimin yarattığı şaşkın refleksle, ben de almıştım dört renkli bir kalem! Aynı hareketleri yapıyor olmamızdan hiç çekinmeden, tepesine "Çıt çıt!" basıp, renkli uçları kontrol işlemine katıldım...

2.bölüm, haftaya

UYKUSUZ
Haftalık Mizah Dergisi | 22 Temmuz 2010 | Sayı: 151
Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Nuri Açar (nuri@uykusuzdergi.com)
Grafik: Hakan Karataş - Fırat Yaşa - Vasıf Terim Kaligrafi: Şevki Sayışman
Halkla İlişkiler: Elvan Aktaş (caglar@uykusuzdergi.com) Muhasebe: Münire Tahirler
Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619
Baskı: Gemi Matbaacılık İnşaat ve Turizm Sanayi Ticaret LTD. ŞTİ. Tel: 0 312 353 29 61
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22 Abonelik: Yurtiçi: 99TL Amerika: 100$ Avrupa: 70€ Uzakdoğu:120$
IBAN Numaralarımız: TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59
USD: TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 EUR: TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

OTİSABİ

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

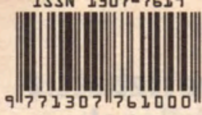

-SON-

ISSN 1307-7651
29 TEMMUZ PERŞEMBE
SAYI: 2010/31 No: 152
1.75 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 2.00 TL.

www.uykusuzdergi.com

UYKUSUZ

Çocuk yaşta girdiği cezaevinde lösemiye yakalanan ve hastanenin "ölmek üzere" raporuna rağmen cezası bir türlü ertelenmeyen Abdullah Akçay, Okmeydanı Hastanesi mahkûm koğuşunda yaşamını yitirdi.

ULAN 30 YIL SONRAKİ BAŞBAKAN BU HABERDEN AMMA DA EKMEK YER BE!.. OKU BUNU KÜRSÜDE HÜNGÜR HÜNGÜR AĞLASIN MİLLET. SÜPER MEVZUYMUŞ...

BİŞEYLER DUYDUM

FIRAT BUDACI

SONUCUNA KATLANSIN

Geçen yıl Ekim ayında, Elif Satık isimli bir veli çocuğunun kayıt parasını ödeyemeyince okulun halılarını yıkamak zorunda kalmış, halıları yıkarken de çatıdan düşerek felç olmuştu. Mahkeme, Elif Satık'ın okulun halılarını "kendi isteğiyle" yıkadığı sonucuna vararak kovuşturmaya yer olmadığına karar verdi.

AYI JAMES

İskoçya'da bir alkol firması, "The End of History (Tarihin Sonu) ismini verdikleri biranın ilk 12 şişesini ölü hayvanların içinde piyasaya sundu. Tanesi 500 sterlinden satılan biralar tepki çekince, şirketin sahibi James Watt dizaynını savundu: *"Cahil insanlardan gelen tepkilere rağmen, biz biramızı hayvan doldurma sanatıyla sunabileceğimiz harika bir piyasa olduğunu kanıtladık"*

İsrail, Mavi Marmara gemisini iade ediyor. Mürettebatsız gemi römorkörlerle çekilerek İskenderun'a getirilecek.

GÖNÜL GÖZÜYLE BİYOLOJİ

"Ulusal Biyoloji Öğrenci Kongresi"nin 17'ncisi geçen hafta Gazi Üniversitesi'nde gerçekleştirildi. Konuşmacılardan Prof. Dr. Orhan Arslan'ın *"gönül gözü", "kalp gözü"* gibi bir takım metafizik gözlerden bahsetmesi ve *"beynimizle değil kalbimizle düşünüyoruz"* gibi STV düzeyinde saptamalar yapması kongre katılımcıları tarafından garipsenirken, asıl gariplik kongrenin sonunda yaşandı. Kongrenin kapanış töreninde katılımcılar Kurtlar Vadisi'nden Necati Şaşmaz'ın kongreyle ilgili çağrıda bulunduğu bir video izlediler. Aynı videoda dizinin karakterlerinden Memati de "Gelin!" diye bağırdı. Bu çağrının ardından katılımcılara sertifikaları dağıtıldı.

AKP'nin taşeronlaştırma politikası yüzünden ölümlü işçi kazaları sürüyor. Zonguldak'taki tersanede ölen 4 işçi, bundan önceki tersane kazalarında olduğu gibi taşeron firmada çalışıyordu.

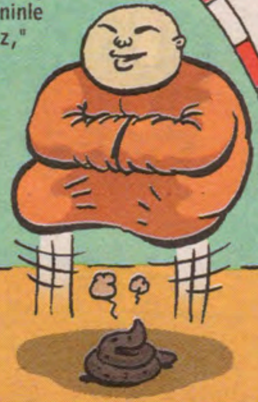
Maden kazalarıyla ünlü Zonguldak'ta tersane kazası yaşandı. Ustaoğlu Gemi Tersanesi'nde iskele çökmesi sonucu 4 işçi hayatını kaybetti.

BUDİZMİN BÜYÜK KAYBI

Müslümanlıktan Hıristiyanlığa geçtikten sonra 2010 yılı itibariyle Budizm'e gönül veren manken Tuğçe Kazaz, bu felsefenin ilk aşaması olan 'hizmet basamağı'ndayken bağlı bulunduğu gruptan atıldı. Posta gazetesinin haberine göre, *"Kendimi kanıtlamak için her toplantıda çay servisi yapmaktan sıkıldım. Burada hizmetçi gibi kullanılıyorum. Buraya inancım kalmadı,"* diyen Tuğçe Kazaz'ın restine karşılık, grubun senseileri "Seninle bağlantıyı kesiyoruz," dediler.

ASLANVURAL

Fatih'te bir atölyeyi basan polis, üzerinde "bedava" yazan 2 bin adet sahte dondurma çubuğu ele geçirdi. Çubukları tanesi 50 kuruştan marketlere satan Vural Y., inandırıcı olması için çubukları erimiş dondurmaya batırdığını açıkladı.

KEMAL ÇIPLAK

Kadıköy Belediyesi'nde geçen hafta başlayan grevin ilk gününde işçilere bıçağını gösteren Kadıköy Belediyesi Zabıta Komiseri Kemal Çıplak, grevin dördüncü gününde bıçağını bir kere daha çekerek işçilere saldırdı.

YEŞİL TUR

"Tutucu aileler için kadın kaptanlı tekne turizmi" başladı. Verdikleri hizmetle ilgili açıklama yapan Quattro Yatch'ın sahibi Sedat Aktaş, neşe içinde, *"Kadın kaptanlı teknenin sektörde büyük bir eksiklik olduğunu biliyorduk. Ancak yine de bu kadar yoğun bir talep olacağını tahmin etmemiştik,"* açıklamasını yaptı. Neşenin sebebi, bu lüks teknelerin günlük ücretinin 2.500 euro olması.

AKLIMA SÜPER Bİ FİKİR GELDİ! Antalya'daki bir lunaparkta, "Pony" cinsi 9 atın, atlıkarınca olarak kullanıldığı ortaya çıktı. Kısa zincirlerle başlarından bağlanan atlar günde ortalama 5 saat boyunca döndürülüyormuş...

PKK saldırısında hayatını kaybeden Komando Er Serdar Yeşilyurt'un ailesi cenaze töreninde belediye yardımıyla giydirildi.

KAÇ YIL OLDU?

• Mustafa Sarıgül, "*Ben başbakan olduğumda yaptığım çalışmalarla Nobel alacağım,*" diyeli **1 yıl...**

• Tuğba Özay, "*Çok eğlenceliyimdir, çılgınımdır. Ama yeri gelir ürkek bir kedi gibi de olabilirim. Dışarıda fırtınada bir kaplanım içeriye girince limanda ise miço...*" sözleriyle "çoğul kişilik bozukluğu" belirtileri göstereli **2 yıl...**

• AKP Mardin Milletvekili Selahattin Dağ, bir tartışma esnasında, "*Bana şerefsiz diyecek adam daha anasından doğmadı,*" dedikten sonra kendisiyle pek ilgilenilmeyince sözlerine, "*Doğmadı diyorum ulan! Gözüme bak... Çık lan dışarı!*" diye devam edeli **6 yıl**

• 12 Eylül darbesinden sonra din dersleri zorunlu hale gelince, Fethullah Gülen Kenan Evren'e "*Tankının paleti olayım paşam, çiğne beni!*" diye sesleneli tam **30 yıl** olmuş.

Kanser hastası olmasına rağmen tutukluluğuna bir türlü son verilmeyen 18 yaşındaki Abdullah Akçay hayatını kaybetti.

Cezaevinde tutuklu bulunan gazeteci Erol Zavar kanser hastası. Uygun koşullarda tedavisinin yapılabilmesi için serbest bırakılması gerektiği yönündeki doktor raporlarına rağmen devlet hiçbir adım atmıyor.

Yılın en başarılı polisi yankesicilikten gözaltına alındı.

Katil zanlısı rapor alıp karar duruşmasına gelmeyince DİSK'in kurucu genel başkanı Kemal Türkler cinayeti ile ilgili dava zaman aşımına uğradı.

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR

■ Yıllardır duyuyorum, efendim belirli bir mesafeden suya atlayınca, su beton etkisi yapıyormuş. Tamam, benim bununla bir sorunum da yok, denemeye niyetim de yok ama aynı mesafeden betona atlayınca beton ne etkisi yapacak? Yani yüz metreden suya atlarsak beton gibi hissediyoruz, betona atlarsak? Yine beton gibi hissediyoruz. Burada betona karşı açık bir haksızlık var.

■ Ne olursa olsunculuk, bana kalırsa kafadan bir yirmi yıl geri kalmamıza neden olan bir özelliğimiz. "Aa ne olursa olsun, insan bir selam verir", "İyi de anne adamcağız kör yahu, görmüyor ki bizi, biz onu görüyoruz", "Olsun, ne olursa olsun, önce onun selam vermesi lazım." Ne olursa olsunculuk, temel olarak daha en baştan, her tür mazereti yok saymak oluyor. Bir yandan da tınısı güzel, söylemesi zevkli olduğundan, gün içerisinde "ne olursa olsun" diye başlayan o kadar çok cümle duyuyoruz ki, "hakikatten ne olursa olsun abi" diye biz de tekrar ediyoruz içimizden.

■ Dunning-Kruger Etkisi diye bir şey var. Özetle insanlara kendilerini nerede gördükleri sorulduğunda hemen hepsi "ortalamanın üstündee" diye cevap veriyor. Tamam, hepsi sondaki e harfini uzatmıyor olabilir ama herkes kendisini ortalamanın üstünde görünce, ortalama neyin ortalaması anlamak güçleşiyor. Mesela necip basınımızdaki köşe yazarlarını ele alalım. Her birine tek tek sorsak "Kendinizi bir köşe yazarı olarak Türkiye'deki köşe yazarlarının arasında nerede görüyorsunuz?" diye, yazısını kimsenin okumadığı adam da, yazısını herkesin okuduğu adam da kendisini ortalamanın üzerinde gördüğünü söyleyecek. Sizi temin ederim, aralarından bir tane bile, "yahu benim yazdığım üç tane köşe yazısı var, evirip çevirip yıllardır onları yazıyorum" demeyecek. Kötü bir şey mi? Hayır. Bir de bunun ikinci aşaması var ki, onda da kişi, Dunning Kruger Etkisi kavramından haberdar olduğu halde kendisini ortalamanın üzerinde, ortalamanın üzerinde olduğunu beyan edenleri de ortalamanın üzerinde olduğunu zanneden ortalama yazarlar olduğunu söyleyecek. Üçüncü kısımda herhalde artık gerçekleri kabullenip "ortalamayı o kadar düşürdük ki, üzerine çıkmak çok kolay ama hala çıkamıyoruz işte" diyecek. İşte ortalama olduğunu düşünen o abi de, ortalamanın biraz üzerinde olacak.

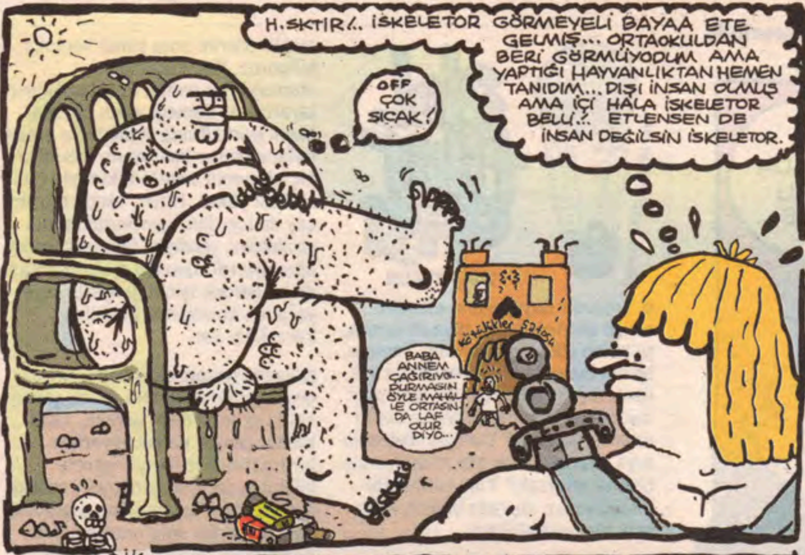
■ Türkiye'de sivil toplum örgütleri neden bu kadar zayıf diye çok tartışılıyor ama ben henüz hiçbir tartışmada gerçek yaraya parmak basıldığını görmedim. Neden diyecek olursanız, benim bildiğim "dernek" adı verilen yerlerde kumar oynanır, dernek kisvesi altında küçük kumarhaneler işletilir. Bilmemnespor Taraftarlar Derneği, Karga Kuşunu Herkesten Çok Sevenler Derneği gibi bir alay dernek, arkasında çanak, poker, yanık oynanan yerlerdir. Tabii şimdi ben buradan işini yapan karga kuşunu gerçekten çok seven ve bu sevgiyi paylaştığı insanlarla bir arada olmak isteyen cefakeş dernekleri tenzih ederim ama şimdi hepimiz biliyoruz. Ben küçükken oturduğumuz semtin futbol takımının taraftarlar derneği vardı mesela, bizim evin altında olduğu için arada kafamı uzatır bakardım, içerideki hiç kimsenin semtin takımıyla bir alakası yoktu. Hayır, arada oturur çay da içerdim, semtin takımının yenildiğini, yendiğini falan da benden öğrenirlerdi. Demem o ki, insanlar da bu dernek işinin gerçekte neye yaradığı konusunda bir bilgi karışıklığı var.

■ Bazen gazete okuyorum. Misal geçen gün mutfaktaki tabak çanağı kaldırıp kolilemem gerekti, tabii tabağı çanağı koliye koyarken kırılmasın diye haliyle gazete kâğıdına sarmak gerekiyor, evdeki Uykusuzlara kıyamadım, aşağıdaki bakkaldan bir dolu gazete aldım. Bardakları falan gazete kâğıdına sararken, insanın gözü ister istemez yazılanlara takılıyor, ister istemez biraz okuyor. Dolayısıyla normalde şöyle bir spor sayfalarına göz gezdirip bir kenara attığım gazetelerle belki de hayatım boyunca ilk defa bu kadar içli dışlı oldum. Tabii tam manasıyla içli dışlı olduğumu, ellerimin, yüzümün falan kapkara olduğunu da eklemek gerek. Kömürle mi basıyorlar bilmiyorum. Her neyse rakı bardaklarının içine sıkıştırdığım sayfalarda birkaç köşe yazarının genellikle "hepimiz biraz böyle değil miyiz?" "herkeste biraz bilmemnelik yok mudur?" "hepiniz kimi zaman şöyle demişsinizdir" türünden cümleler kurduklarını fark ettim. Önce biraz sinirlendim ne hakla benim adıma da konuşuyor bu eşekler diye ama sonra hak verdim. Zira yaşadıklarımdan öğrendiğim bir şey var ki o da Ataol Behramoğlu'nun öğrendiğinden bir hayli farklı, insanlar kendilerinde fark ettikleri anomalileri bir süre gizliyor, sonra bu anomali gizlenemez hale gelince aslında herkesin aynı anomaliye sahip olduğunu düşünerek kendini rahatlatıyor. Çoğu "aslında hepimiz biraz ruh hastası değil miyiz?" anlamına gelen bu yazıları yazan abiler bir türlü inanmıyor, inanmak istemiyorlar hiç kimsenin öyle olmadığına, onun yerine herkesin öyle olduğunu ama gizlediğini iddia ederek kendilerine yandaş bulma, kendilerini yalnız hissetmeme çabasına giriyorlar. Mazur görmek lazım diyorum.

■ Zaten hepimiz bu köşe yazarlarını biraz mazur görmüyor muyuz?

■ Aslında biraz düşünecek olursak, bizim gazetecilerin kendileri edip kendileri bulduğunu da söyleyebiliriz be. Siz hayatında ekmek fırını görmemiş bir fırıncı esnafı ya da hiç dikiş makinesi görmemiş bir terzi veyahutta marangozhaneye girmemiş bir marangoz düşünebiliyor musunuz? Günümüz gazetecileri, gazetelerinin basıldığını bile görmüyorlar. Neredeyse hiçbiri, yazdıkları gazetenin rotatiflerini, taşrasının, Kıbrıs'ının nasıl döndüğünü görmeden yaşayıp gidiyor. Rotatif hala var mı bilmiyorum o ayrı.

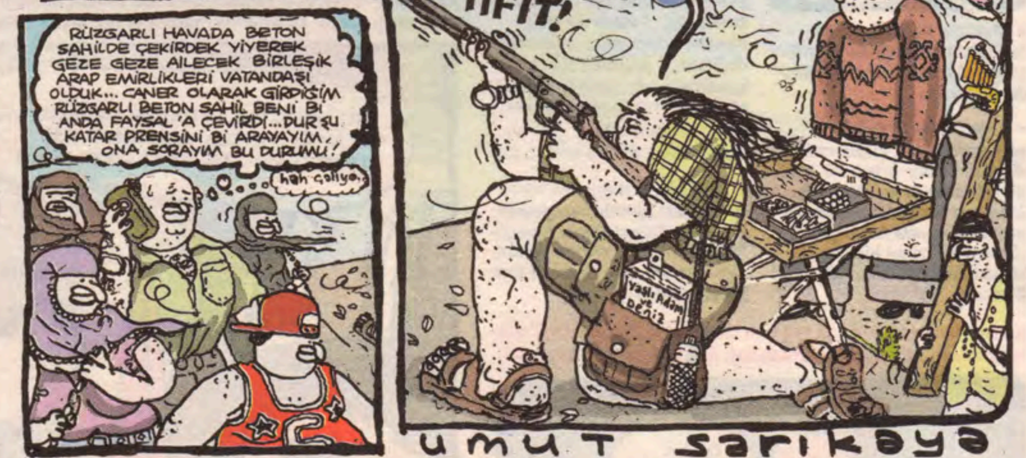
■ Güncel siyasetle ilgilenmiyorum ya da kıyısından köşesinden bir bakıp uzaklaşıyorum diye çok kızıyorsunuz ama geçen gün "Bu anayasa paketinde kayısı üreticisi, fındık üreticisi lehine bir şey var mı?" sorusunu duydum, kendi kendime bir kez daha hak verdim. Benim bildiğim -ki bir sene anayasa hukuku dersi almış olmak dışında da bir bildiğim yok,- anayasalarda hububat üreticisi için, celep için, sıhhi tesisatçı için falan özel hükümler bulunmaz.

umut sarıkaya

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

MEDENİYETLER DİYALOĞU

- Alo, Fazıl'la mı?
- Fazıl'la mı ne?
- Fazıl mısın?
- Atıyorum, evet.
- Nasıl Fazıl, hangi?
- Tam ne istemiştiniz beyefendi?
- Yaniii...Ne tip Fazıl?
- Kimsiniz?
- Ne tip Fazıl Kısakemıl.
- Yanlış mı numara?
- Ben Müslüm arkadaşım. Öte yandan Gürses.
- Oo, siz miydiniz, Fazıl Say ben, buyrun.
- Ha, işte, sadece Fazıl mısın, komple misin, onu öğrenmeye çalıştım ben...
- Benim, evet, Fazıl Say...
- Güzel arkadaşım, sen soyadını yannış tanımışın. Habire saydırıyosun. Saygının sayı o. Kodluyorum canım: Sevginin s'si, anlayışın a'sı, yoldaşlığın y'si. Abin olarak konuştum.
- Sizi asla incitmek istemem.
- Ben de ölürsem kabrime gelme istemem! Şaka tabi canım, buyur gel. Ölürse Mozart ölür, müzik ölesi değil.
- Orası öyle.
- Burası da böyle aziz kardeşim. Hangi orotoryo, evinde oturan adama, durduk yerde yavşak der? Hangi operette halkından utanan sanatçı motifi var? Hangi limbrette "Giderim Ha" adını taşıyor?
- Parmaklarımı o kadar güzel konuşturuyorum ki, ne konuşsam güzel olacak sanıyorum.
- Ses ayrı, söz başka kardeşim. His hepten farklı. Sen tuşlardan parmaklarını esirgeme. Hep ama ha! Fazıl sen kesin tuşlara uy ha!
-Benim karşı olduğum yozlaşma esasen.
-E, biz de "Şerefsiz dostlar, yozlaşmanın tam günüdür" demiyoruz ki, "Tanrı istemezse yaprak düşmezmiş" diyoruz. Üstad "Bir ihale ver" demiyo ki, "Bi teselli ver" diyo. Teselli de mi olmasın mahir kardeşim, çetin kardeşim?
- Dikkat çekmek için radikal konuştum.
- Radikal, orda kal. "Gönül yarası, felek sillesi" olunca yavşak, "Kader Kapıyı Çalınca," Dokuzuncu Senfoni olunca sanat öyle mi? Arabesk tinerci, Kafkaesk cici he mi?
- Nazım Hikmet bile yeri gelmiş, sitem etmiş halkına.
- Sitem etmiş yerine hakaret etmemiş de diyebiliriz de mi, sesli düşünüyorum sevgili Fazıl! Ne demiş Ran, "Akrep gibisin be kardeşim" demiş, "Yükselenin de Yavşak" demiş mi?
- "Kabahatın çoğu sende demeye dilim varmıyor ama / Kabahatın çoğu sende canım kardeşim" demiş.
- E, iyi demiş. "Utanıyorum senden bidon kafalı kardeşim" dememiş ki.
- Ben elitist olarak değil, bir dahi gibi konuştum.
- Dehana eyvallah, zaten ben de dahi anlamında ayrı yazarım seni! Ama tam da işte dahiye yakışmaz bu ergen hırçınlığı "Şakşak turizmin yavşak yolcuları" vardı, bildin mi?
- Bilmiyorum. Siz gerçekten Müslüm Gürses misiniz?
- Bazen!
- Peki n'apiim abi, arabesk albüm mü çıkarayim?
- Neden olmasın? Binbir Gece Masalları da arabesk değil mi? Şiir, Arap Yarımadası'ndan çıkmadı mı?
- Ben sizi ariim, elim uyuştu telefon tutmaktan.
- Tabii kardeşim, parmaklara dikkat!

***

- Buyrun, Müslüm Bey'in telefonu.
- Alo, ben Fazıl Say...Fakat? Bu ses?
- Selamlar kardeşim, Orhan ben. Nasılsın?
- İyiyim abi. Size baba diyebilir miyim abi?
- De kardeşim, berhudar ol.
- Baba ben n'aaptım? Gönül adamlarını kırdım mı yoksa? Gönülkıran mıyım ben?
- Gönül kırılmadan adam olunmaz kardeşim. Naçizane fikrimi sorarsan, "Hor görme garibi" derim.
- Hah! Alayım bu şarkını albüme. Müslüm abiyle konuştuktan sonra, "Canım Dediklerim" adlı bir çalışma yapmaya karar verdim!
- Antiparantez, inceden alköllü müyüz?
- Yaş üzüm rakısı içtim.
- Yaş üzüm de yeterdi, niye bis yaptın? Hah hah...Aktüel espri yaptım, göndermeli...
- Bi büyük, bi de yirmilik içtim...Toplamda doksan...
- E, o vakit, uzatmalarda da bira alaydın. Eşitlik gene bozulmazsa seri şat atışlarına girersin!
- Peki baba, sen ne içtin?
- Perhiz kafası! Alkol demişken, "Bir gün içki dolu vücudum musalla taşına yatarsa" diye de şarkım var benim, aklında bulunsun.
- Ferdi beyi de atlamayalım.
- Elbette. Kişioğlunun hayatında Ferdi de olacak, Verdi de. Eziyetle coşar meziyet! Macid Macidi, Holivut'tan büyük!
- İçim ürperiyor baba, ya evde yoksam?!
- Olur öyle! Rahmetli Esengül Hanımefendi'den "Uzaklarda aramam çünkü sen içimdesin / Taht kurmuşsun kalbime en güzel yerindesin" de iyi şarkıdır bak.
- Taht kavgasından ziyade Jakoben içerik yeğlerim ama siz bilirsiniz Orhan baba.
- Bu arada, güzide ülkemizi terketme konusunda ne karara vardın?
- Terketmesine ederim. Ama ülke garip. İnsan nereye giderse, onunla geliyo! Tam terkedemiyosun.
- Esasen gitsen bile, iyice buralara düşeceksin gurbet ruhuyla, Mevlana okuyup, gene geleceksin!
- Ama o arabesk değil, farsça yazıyo!
- Ne oca, bu buca, insanca pek incanca...
- Baba, siz? Nietzsche?
- Günaydın güzel kardeşim, nitçe yıllara! Kendisi zihni yanık, pos bıyıklı gönül eridir, gerçeğin peşinde helak oldu. "Müziksiz bir hayat hatadır" özdeyişi ünlüdür, pek ünlüdür...
- Peki Sayın Orhan Gugılbay, müziksiz hayat hata mıdır peki?
- Evet ama hatasız kul olmaz.
- Doğru, insanın aklı da detone oluyo bazen.
- Oluy öyle! Gülden Karaböcek'i de anmak gerekir, "Bir kolye bu senden bir eser bana / Eğer beğenmezsen kır da öyle git!"
- Hatırlıyorum galiba, onun remiksi de vardı.
- Yok, kardeşi o. Neşe Karaböcek.
- Ben şarkıyı demiştim.
- Ha, o ayrı!
- Baba, bu ülkede ruhum daraldı. Sesler duyuyorum, renkler ve zevkler tartışıyorum. Geçen Cihangir'de Nazım'ın ruhu çıktı karşıma ansızın. İşaret sandım, Yetkin Dikinciler'miş meğer.
- Olur öyle. İbo'suz olmaz ayreten. "Şu koskoca dünyanın içindeki her şey yalan" şahsi fikrimdir. "Yazımızı yazan kalem, anladım ki hepsi yalan."
- Rönesansla tam örtüşmüyo gerçi ama...
- Rönesans, Reform, bunlar insanın içinde olur!
- Gitme mi diyosun baba?
- Git, nereye gidersen gene dünyalısın. Ölüm ayırmıyo ki Alman-Arap diye, biz niye ayıralım?
- Batsın bu dünya!
- Hadi hayırlı günler kardeşim, çok yazdı sana...

vedatozdemiro@gmail.com

ama arkadaşlar iyidir...

Özet: Manyak pansiyoncudan kaçarak şelalenin arkasına saklanmıştı.

SON

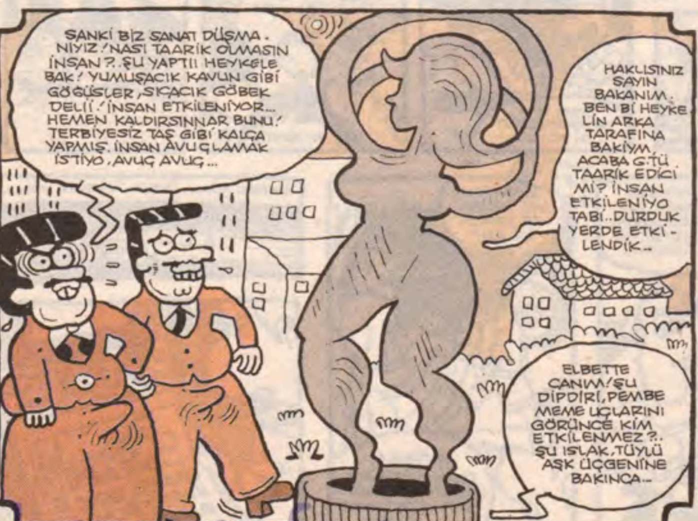
PANTOLON

M·E·T·İ·N·F·İ·D·A·N·

metinfidan@ymail.com

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

İLİŞKİLERDE ÇEKİRDEKLENME SAFHASI

Son öksürüğünün üzerinden yaklaşık beş dakika geçmişti ama yine de tedirgindim. Eğer öksürüğünün şiddeti ve sayısı artarsa duruma müdahale etmem gerekebilirdi. Gecenin bu saatinde, üstelik çok uykuluyken, kalkıp su getirmek gibi öksürük yatıştırıcı aktivitelerde bulunmak çok zor geliyordu. Sevgilinin çıkardığı bütün seslerle (öksürme, inleme, ciyaklama vb.) ilgilenmek ve her seferinde yanına bir ambulans görkemiyle varmak yeni başlayan ilişkilere mahsustur. Biraz eskiyen ilişkilerde, insan, bu tür çok sık tekrarlanan *sevgili sesleri* karşısında belli bir süre hareketsiz bekleyebilir ve olayların akışına göre pozisyon alabilir. Uyumasına rağmen yüzü yaşadığı öksürük sorunundan haberdarmış gibi buruşuktu. Çok sessiz olmalıydım, çünkü *uyumasına rağmen yüzü buruşuk olan sevgililer* ses çıkaran erkeklere çok duyarlıdır. Vücudum, yatış pozisyonumu değiştirmem için baskı yapmaya başladı. Dayanabilirim sandım ama dakikalar ilerledikçe sola dönme arzum dizginlenemez boyutlara ulaştı. Yatağı dalgalandırmadan dönebilmek için tıpkı bir tavuk çevirme gibi tüm bedenimin aynı anda ve yavaş yavaş dönmesi gerekiyordu. Hareketi başlattım. Dönmem zaman alacaktı ama iyi gidiyordu. Sessizce işini halleden bir kurnaz gibi sevinirken, henüz bütün yatak ekosistemini harekete geçirecek bir pike mekanizmasını kurmaya başladığımın farkında değildim.

Yaklaşık 20 derecelik dönüşü tamamlamışken hareketimde bir gerilme hissettim. Dönüşe devam konusunda ısrar edince üzerimizdeki çift kişilik pike, bir kayış görevi görerek yanımda duran mekanizmayı (sevgilim) harekete geçirdi. Hemen durdum. Tilki uykusundaki (bir çeşit stand by hali) sevgilimin tavrını beklemeye başladım. Biraz kıpırdandıktan ve huzursuz olduğunu müjdeleyen 'ıııh' benzeri bir ses çıkardıktan sonra öksürdü. Bu küçük öksürük, boğazı parçalayarak gelecek olan öksürük topluluğunun ilk habercisi olabilirdi. İşler karışıyordu. Kafamı Buruşuk Surat'a doğru çevirerek bunun bir krize dönüşüp dönüşmeyeceğini anlamaya çalıştım. Öksüren bir sevgili karşısında erkeğin uygulayabileceği tek tedavi biçimi su getirmektir. Tüm kalbimle, bu öksürüklerin mucizevî bir biçimde kesilmesini (su getirmemeyi) diledim. Olmadı. Şiddet ve frekans gittikçe artıyordu. Ortamın sakinleşmesiyle ilgili umutlarım, yattığı yerden doğrularak ve boğazını tutarak öksürmeye başlamasıyla tamamen son buldu. '*Görmüyor musun halimi, kalksana!*' dercesine bana bakıyordu. Aklımdan uyuyor taklidi yapmayı geçirdim ama ne kadar uykulu olursam olayım ayılığın bu kadarı da fazlaydı. Onun yerine daha minimal bir ayılık olan, '*henüz uyanmış ama ne olduğunu daha kavrayamamış bir erkek*' gibi doğrulup boş gözlerle öksüren sevgilime baktım. Öksürük, hala bekliyor olmamı protesto edercesine şiddetini artırdı. Boğazdan çıkan her yeni öksürük, bir öncekini parçalayarak kendine yer açıyormuş gibi korkutucu bir hal almıştı. Eskiden olsa daha ilk öksürük ömrünü tamamlamadan elimde su dolu bir bardakla ve kafamda '*yarın hemen bir doktora gidiyoruz*' planlarıyla dimdik ayakta olurdum. Ama şimdi bekliyordum.

Acil tıbbi müdahale (su getirmek) yerine, ruhani bir girişimi tercih ederek, "İyi misin?" diye sordum. Öksürerek cevap verdi. Sanki bunca zamandır ertelemiyormuşum da, şimdi aklıma gelmiş gibi, "Su ister misin?" diye sordum. Öksürerek cevap verdi. Kalkıp mutfağa gittim. Buzdolabında suyu ararken karpuzu gördüm. Bir dilimini ağzıma attım. Suyu doldurduktan sonra karpuza geri döndüm. Öksüren bir bayanın yanına ağzımda karpuzla dönemeyeceğim için koridorda biraz bekledim. Öksüren Bayan, şiddeti artırarak beni acele etmem konusunda uyardı. Daha fazla oyalanamazdım, ağzımda biriken karpuz çekirdeklerini çıkarıp şortumun cebine koydum. "Soğuk su mu getirdin?" diye sordu. Öksürüğü dizginlemek için soğuk suyun kullanılmaması gerektiğini düşünememiştim. Mutfağa geri dönerken suyu içtim. Sevgilimin öksürüğü sayesinde güzelce beslenmeye başlamıştım. Bardağa ılık su koymadan önce dolaba uğrayarak ağzıma bir dilim daha karpuz attım (cebimdeki karpuz çekirdeği sayısı artıyordu). Öksüren Bayan, suyunu içerken hastalıklı günlerde sevgilisinin yanında yer almış bir erkeğin kıvancıyla yerime yattım. Bir sessizlik oldu, vakit '*yarın bir doktora gidelim*' demenin vaktiydi, ama nedense sessizliği bozmadım. "Karpuz mu yedin sen?" dedi. Karpuz kokusu mu yayıyordum, yoksa mutfağa yaptığım su seferleri sırasında çıkan seslerden mi anlamıştı emin olamadım. Her ne olursa olsun, acil bir tıbbi müdahalenin arasına karpuz keyfi sokuşturmak pek hoş bir davranış değildi. "Ne karpuzu?" diye sordum (sıkıştığım zamanlarda soruyu soruyla kovalamak vazgeçemediğim bir hastalıktır). "Dolaptaki karpuz" cevabını verirken, 'dolap'la 'karpuz' arasına iki üç tane öksürük sıkışınca, "Konuşturma beni!" diyerek konuyu kapattı. "Su getireyim mi?" dedim (bunu sorarken bilinçaltımda bir dilim daha karpuzun yatıp yatmadığına emin değilim). "Hayır," diyerek arkasını döndü. Konu kapanmıştı, hiç gerek yoktu ama nedense ben de arkamı dönerken söylenmeden duramadım: "Karpuz marpuz yemedim ben..."

Sabah Öksüren Bayan'ın dürtüğüyle uyandım, "Bu ne?" diyordu. Gözlüğüm olmadığı için tam anlayamadım. İşaret ve başparmağı arasında böceğe benzeyen küçük siyah bir şey tutuyordu. Gözlüğümü takınca parmaklarının arasındaki küçük siyah böcek, bir karpuz çekirdeğine dönüştü. Elim otomatikman cebime gitti. "Yatakta buldum," dedi. "Alla alla nerden gelmiş o?" diye sordum. "Bilmem, al cebine koy, belki lazım olur," dedi.

Karpuz çekirdeğinin yatakta bulunuşundan yaklaşık 5 ay sonra

Kötü durumdaydım. Basit bir burun akıntısıyla başlayan hastalığım ilerlemiş, beni mendilli ve sevimli genç bir erkekten, kuru öksürüğü apartman boşluklarını inleten nemrut bir yaşlıya dönüştürmüştü. Art arda öksürmeme rağmen uyanmadı. Oysa benimle ilgilenmesini, en azından kalkıp su getirmesini falan istiyordum. Eskiden olsa, daha ilk öksürüğümde ayağa fırlar ve mutfağa koşardı. Yeni bir öksürük nöbeti geçirirken ona doğru baktım. Bu nöbet biraz şiddetli ve uzun sürdü. Dışardan bakan bir göz, bu öksürüğün suya kavuşamadıkça sahibi tarafından bilinçli olarak gittikçe şiddetlendirildiği kanısına kapılabilir ama öksüren dışında kimse tam olarak gerçeği bilemez. Bilemiyorum, sonuçta sevgilimin beni bir türlü duymamasını ilişkimizin içinde bulunduğu durumla ilişkilendirecek kadar hastaydım. Ara sıra yoklayan öksürük nöbetleriyle ne kadar zaman geçti bilmiyorum. Çünkü insan bu tür durumlarda, uyuyamama hali bir saat bile sürse, başkasına anlatırken "Sabaha kadar uyuyamadım!" diyebiliyor. Bildiğim, fiziksel (öksürük) ve ruhsal (benimle ilgilenmiyor) hastalığımın dakikalar geçtikçe şiddetlendiği. Son öksürük nöbetimde de uyanmayınca mutfağa gitmek için kalktım. Ilık bir bardak suyla öksürüğümü sakinleştirmeye çalışırken bir yandan ilgisiz sevgilime sabah ne diyeceğimin planını yapıyordum. Yatağa dönerken birkaç alternatif arasından şunu seçtim: "Sabaha kadar öksürdüm, hiç uyanmadın..."

budaci@gmail.com

ANIL DUMAN

AMAN NE KOMİK

Cihan Ceylan

O SIRADA

ERMAN ÇAĞLAR

İkinci Gün

Saatlerdir aynı köşe yazısına bakarak, "ülkem, ülkemiz, olaylar..." diye düşünüyorum. Esnafa "tatilde olabilirim ama benim beynim hiç durmadan işleyen bir makinedir. Eğer o makineyi her gün yağlamazsan ne olur? Makine parçalanır değil mi? İşte benim beynim de makine gibi. Bu bölgeye tek bir tane gelen sol tandanslı gazete de motor yağı oluyor." mesajı vermek için aldığım, yazar kadrosu eski sendika liderleri ve akademisyenlerden oluşan sol tandanslı gazete elimde büyüyor. Utanmasam kağıt kalem çıkartıp not alarak çalışacağım köşe yazısını. O derece anlamıyorum okuduğum şeyi. Bu tek başına tatil işini beceremediğimi hissediyorum. İlk günü tanıdığım insanları sıradan arayıp "tek başıma tatile çıktım abi, en güzeli böyle, kafamı dinliyorum valla" diye anlatarak geçirdim. Kiminle konuştuysam "evet Erman, çok iyi yapmışsın, iyice dinlen, kafanı dinle" dediler. İki tarafın da gözden kaçırdığı nokta benim günlük hayatta da genelde dinlenmek ve kafamı boşaltmakla meşgul olduğum gerçeği. Herhangi bir fiziksel yorgunluk hissetmediğim için dinlenmek çok zor oluyor, dinlenmeye çalışırken yoruluyorum.

Türk Dil Kurumu (temsili)

Cennet vatanımın, yeryüzündeki cennet bir bölgesindeyim; inanılmaz güzellikte bir doğa, masmavi bir denizle buluşuyor, oksijen seviyesi inanılmaz seviyelere çıkıyor falan. Elimden, bana tatilde olduğum hissiyatını yaşatacak olan müesseselere para yedirmekten başka bir şey gelmiyor. Sanki tatile ben değil de, Türk Lirası'nın üstündeki türk büyükleri çıkmış gibi. An itibariyle egeli bir ailenin işlettiği deniz kenarındaki şirin bir balıkçı lokantasındayım. Hem yiyecek içecek servisleri, hem de sahilde şezlongları, iskeleleri falan var. Öyle diğer görgüsüz beach club'lar gibi müzik yayını falan yok, istersen denize girersin, istersen çıkınca balık yersin, istersen balıktan sonra müessesenin zeytin ağaçları arasına gerdiği hamaklara uzanırsın. Tatilin her günü buraya gelip bazı paralar bırakmak da bana "yazar" ünvanını kazandırmayacaksa, ne kazandırır ben bilmiyorum. Zaten müessesenin işletmecilerinden aldığım bilgiye göre Radikal gazetesinin bazı yazarları da bir dönem her yaz buraya mutlaka geliyorlarmış. Ama o dönem tabii Radikal gazetesinin Radikal gazetesi olduğu zamanlarmış. Bunun üzerine "Bir ara Yeni Yüzyıl vardı" muhabbeti açıyorum, müessesenin sahibi hiç zorlanmadan "Evet, Yeni Yüzyıl vardı" muhabbeti açıyor. Demek ki doğru yerdeyim.

Cennet köşesi tatil

Yine de canımın sıkıntısını bastıramıyorum. Şimdi bir önceki gün aradığım insanları yeniden arasam, hepsiyle "tek başına tatil gibisi yok, siz neler yapıyorsunuz, İstanbul yanıyordur şimdi..." muhabbetini sil baştan yapsam yarım saat,

bilemedin kırk dakika sürer. O da bir şeydir aslında, ama arkadaş çevremin hepsi zeki ve kötü niyetli insanlar oldukları için telefonda "valla İstanbul yanıyor Erman'cığım... Sen yine en iyisini yaptın tatile gidip, kafanı dinliyorsundur şimdi oralarda" diye konuşurlar ama hemen ardından çok sıkıldığımı anlayıp "ehehe çok sıkılıyor enayi" diye düşünürler. O da yetmez birbirlerini arayıp "olm Erman seni de aradı mı? Yemin ediyorum gerizekalı bu çocuk, eheheh" diye en az bir saat konuşurlar, eğlenirler. Sanki tatile ben değil de arkadaş çevrem olacak o ibişler çıkmışçasına.

Zaman geçirmek için önümdeki cennetin dünyadaki tezahürü manzaraya bakarak çok önemli şeyler düşünmeye çalışıyorum. Belki de ilk romanımın ilk cümlelerini... Enayi gibi az önce okuduğum köşe yazısındaki olayların aynısını kendi fikrimmiş gibi düşündüğümü fark ediyorum. Tam anlamadığım şeyi nasıl kendi fikrim gibi düşünebiliyorum? O da insan beyninin bir mucizesi, henüz tam olarak anlaşılamamış olan bu inanılmaz organın bir başka sürprizi. Ardından süpriz mi yoksa sürpriz mi diye düşünmeye başlıyorum. Türk Dil Kurumu'na göre doğrusu sürpriz ama o da yanlış çünkü yabancı dilden dilimize geçmiş bir kelime. Yine Türk Dil Kurumu'na göre en doğrusu "şaşırtmaç". Oturduğum yerden sürprize şaşırtmaç demek çok saçma geliyor ama bir an için Türk Dil Kurumu'nda, yabancı kelimelere türkçe karşılıklar bulmakla yükümlü olan bir profösör olduğumu, maaşımı Türk Dil Kurumu'ndan aldığımı hayal ediyorum. Ben olsaydım ne yapardım? Bana "abi sürpriz diye bir kelime var, buna yarına kadar türkçe bir karşılık bulmamız lazım yoksa aylık bülten geç çıkacak, matbaaydı dağıtımdı derken Perşembe çıkmamız gerekirken Cuma çıkacağız, gözünü seveyim" deseler? Büyük ihtimalle ben de "yani aslında şaşırmakla ilgili bişey olduğu için şaşırtmaç olabilir, olabilitesi en yüksek o geliyor aklıma" falan derdim. Cennetin dünyadaki tezahürü manzaraya bakarken bütün bunlar aklıma gelen en değişik fikirler olarak kayda geçiyor. Umuyorum ki insanlık ileriki yüzyıllarda tek başına tatil yapan bir insanı anlayacak ve O'nu çok da yargılamayacaktır.

eldemiz Ege (fiziki)

Geçmiş yüzyıllardan sevgilerle,
Erman

Akşamsefası

groagh@gmail.com

SON

SiMiT

YiĞiT ÖZGÜR

PARDON, SİZ Mİ BAKIYOSUNUZ ACABA?

YOK... ARKADAŞ TUVALETE KADAR ŞEYETTİ...

SİZ BAKIYOSUNUZ DİMİ?

ÜHÜ... EVET...

ŞŞ... AĞLAMA LÜTFEN... UTANILACAK BİŞEY YAPMIYOSUN Kİ...

ÜHÜ... BU DURUMLARA DÜŞECEK ADAM MIYDIM... İKİ LİSE BİTİRDİM BEN...

HADİ TOPARLAN BİRAZ... BURDA AİLENLE Mİ YAŞIYOSUN?

YOK... EV TUTTUM ŞU İLERİDE...

ÜHÜ..! AİLEMLE YAŞIYORUM...

ŞŞ... TAMAM ARTIK AĞLAMA... BEN DE AİLEMLE YAŞIYORUM...

İYİ BOK YEDİN...

ÜHÜ... DÖRT ORTAOKUL BİTİRDİM BEN...

ŞİMDİ ALLAH İÇİN İKİ LİSE HADİ NEYSE DE DÖRT ORTA OKUL SAÇMAYMIŞ YANİ...

NEE?!

PARDON ABİCİM PARDOON..! FIRK... KUSURA BAKMA..! SİMİT Mİ LAZIMDI...

YANİ SEN DE KUSURA BAKMA DA İŞİMİZ GÜCÜMÜZ VAR YANİ...

TAMAM ABİ TAMAM..! AÇIKLAMA YAPMA... VERİYORUM ŞİMDİ...

TAZE Mİ SİMİTLERİN..

TAZE TABİ..!

BI BI BI..

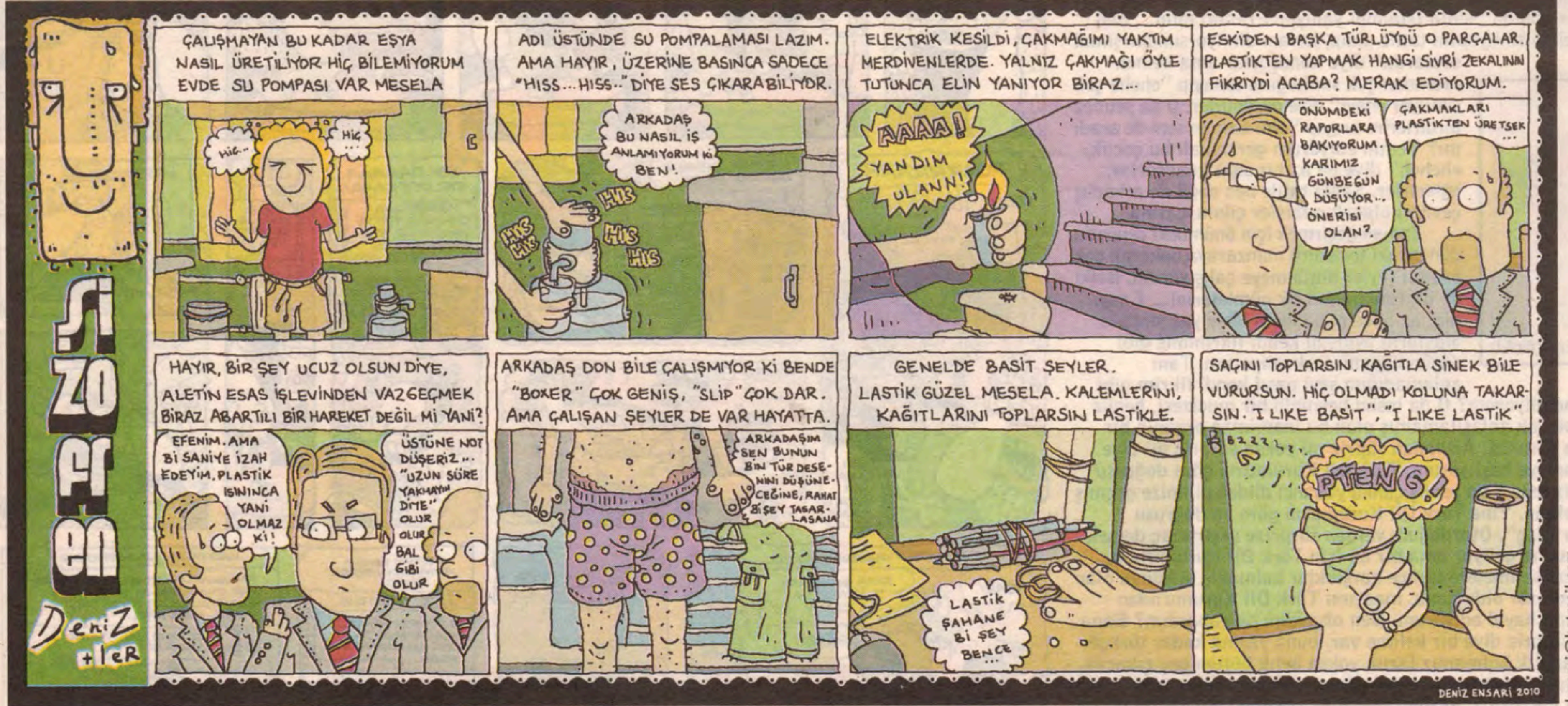
ÜÜÜ... BAYAAAT...

EEH SİKTİR GİT ARTIK SEN...

CE-EEE...

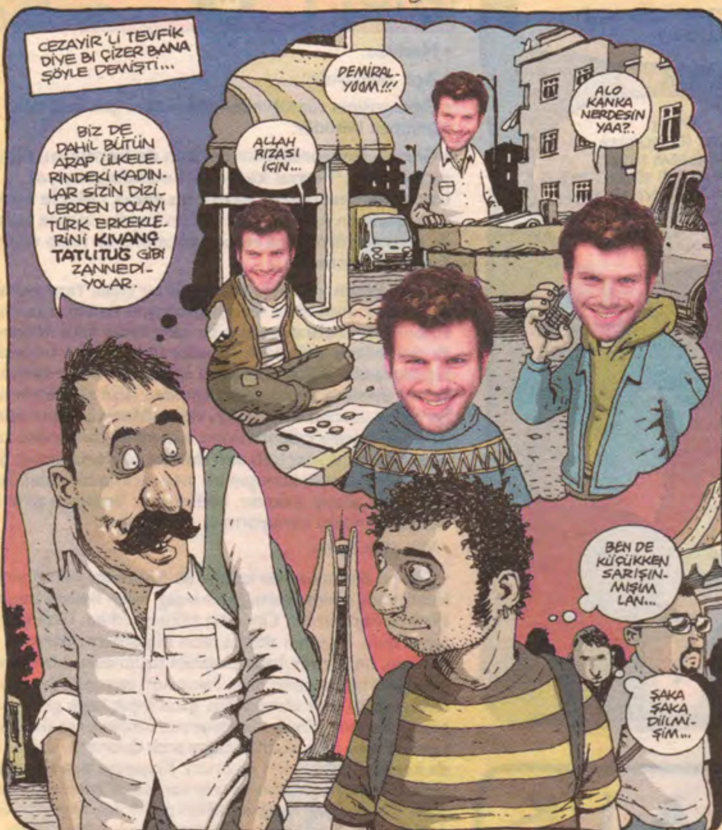
·SON·

Yıllık iznimin bir bölümünü kullandığım için değil, angut gibi geciktiğim için eski öykülerden birini yayımladık. Kusuruma bakmayın. Yıllık izin yok.

Sandık-içi

ERSİN KARABULUT

ANNE TARAFI 9 KARDEŞ VE HEPSİ RENKLİ GÖZLÜ, EN RENKSİZİ BİLE ELA. Bİ TEK ANNEM KAHVERENGİ GÖZLÜ ŞANSA BAK. BABA TARAFI DESEN HAYATLARINDA RENKLİ GÖZ GÖRMEMİŞLER..VE HALİYLE BEN NE OLMUŞUM BU DURUMDA?.

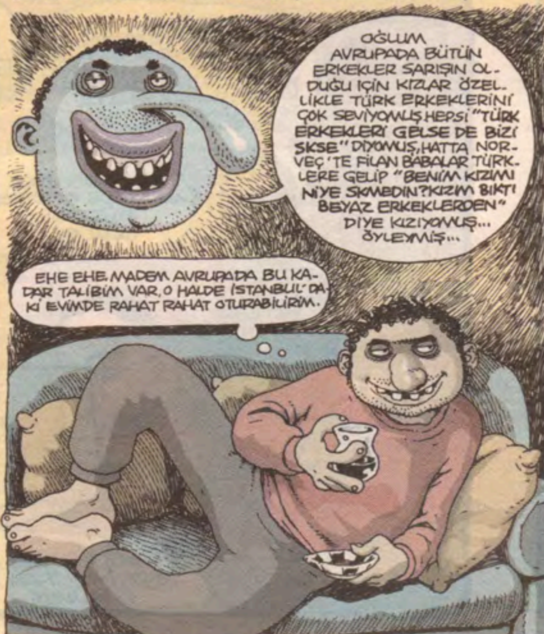
LİSE SONDAYKEN YILLIK İÇİN FOTOĞRAF İSTEDİLER. MEŞHUR Bİ FOTOĞRAF STÜDYOSU VAR YA HANİ ŞUBELERİ OLAN, SINIFTAKİLER DEDİ Kİ TOPLUCA ORDA ÇEKTİRELİM... VE BU ADAMLAR DA BİR SÜRÜ FOTOĞRAF ÇEKİYOLAR VE SANA SORMADAN Bİ TANESİNİ RENKLİ GÖZLÜ YAPMAK GİBİ Bİ ÖZELLİKLERİ VAR (ABLAMDAN BİLİYORUM, BVDE HALA ÇERÇEVE İÇİNDEN MAVİ MAVİ BAKAN ESMER ABLAM VAR Bİ TANE. RENKLİ GÖZLÜ DİYE HEMEN ÇERÇEVELETTİYDİK) NEYSE İŞTE, GİTTİK ÇEKİLİYORUZ SIRAYLA...

NE GÜZEL SEVİNİYODUM. Bİ BAKTIM BİZİMKİLER KONUŞUYO.

BENCE TÜRK ERKEĞİNİ RENKLİ GÖZE VE SARI SAÇA DUYDUĞU KOMPLEKSTEN TAM OLARAK ŞU GEYİK KURTARMIŞTIR...

Bİ KERE ALMANYA'YA GİTTİM. ORDA DA ZATEN TÜRK'E DOYULMUŞ. AYRICA HİÇ DE ÖYLE BİR SARIŞIN RENKLİ GÖZLÜ ENFLASYONU GÖRMEDİM LAN BEN. HATTA BİŞEY ANLATIYIM, BÜLENT'LE (ÜSTÜN) DARMSTADT'TAN FRANKFURT'A GİDİCEZ, TRENİ KAÇIRDIK... TAKSİYLE GİDELİM DEDİK AMA NE KADAR YAZAR BİLMİYORUZ. TÜRK Bİ BÜFECİ VARDI ONA SORDUK. "İSTASYONUN KAPISINDA OTURAN TÜRK TAKSİCİLER VARDIR, ONLARA SORUN" DEDİ...

AZ ÖNCE Bİ ARKADAŞIM ARADI. NAAPIYOSUN DEDİ, KÖŞEYE BAŞLADIM DEDİM FİLAN İŞTE. KONUYU SORDU ANLATTIM. ULAN MADEM RENKLİ GÖZ FALAN ÇİZİYOSUN, ŞU DÜNYANIN EN ÇİRKİN ŞEYİNİ DE ÇİZSENE DİYE İSTEKTE BULUNDU. Kİ KENDİSİNE KESİNLİKLE KATILIYORUM.

Bİ DE BİZİM ESTETİK YAPTIRAN KADINLARIN HEPSİ BURNUNU HEMEN UCUNDAN KALDIRTIYO ÇOK ENTERESANMIŞ GİBİ. O NE Kİ YANİ? SİBEL KEKİLLİ DE BURNUNU YAPTIRMIYCAKTI BUNU BİLİR BUNU SÖYLERİM AGA... KARGA BURUN FİLAN O ZORLA KÜÇÜLTÜLÜP KALDIRILMIŞ MİNİK BURUNLARA GÖRE BİN KAT DAHA KARAKTERLİ LAN. GENEL KABUL GÖREN GÜZEL OLMAK NE Kİ? NORMALSİN İŞTE. OYSA İLGİNÇ OLMAK DAHA EĞLENCELİ. NORMALLİK ACAYİP SIKICI...

uğur gürsoy

ben — alpay erdem

• Merhaba.

• Açık zihin iyidir.

• Öğrencisinin sümüğünden tiksindiğini çok belli eden öğretmen kötüdür.

• Gördüydüm gördüydüm de, **ben de komiğim, fıkralar yazıyorum, Temel kargo şirketinde çalışıyor, üzerinde "kırılacak" yazan ne varsa çekiçle kırıyor** diye apansızın s.k gibi fıkra anlatan kendini bilmez kadarını da görmediydim, yüce rabbim bana onu da nasip etti bir Temmuz akşamında.

• **Bağış Erten** hakikaten çok acayip bir insan. Yazmayacaktım ama sonra düşündüm niye yazmayayım dedim. Yazarlar Futbol Takımı olarak bundan bir sene kadar önce Almanya'ya ilk gidişimizde, psikolojik sorunlarımdan dolayı odamdan hiç çıkmadım. Bütün takım deli eğlenirken ben odamda hep yattım uyudum. İntihar edeceğimden falan şüphelenmişler. Bu şüphe üzerine Bağış Erten, **eğer Alpay intihar ederse sakın kimseye çaktırmayın, biz eğlencemizden sakın olmayalım, dönerken son dakika söyleriz** demiş. Şimdi soruyorum, böyle konuşan bir insan acayip bir insan değilse acaba kim acayip insandır. Lütfen ama. Bunalıma girenin hakikaten dostu olmuyormuş. Lütfen ama.

• Yer silen terler.

• Çok pis bir huyum var benim. Bir lokantada yemek yemeye kalktığımda önüme gelen çatalı bıçağı kaşığı hemen peçeteyle silmeye başlıyorum. Önceleri çekiniyordum. Gizli gizli siliyordum. Masanın altında falan siliyordum. Garsona ayıp olmasın, ne bileyim lokanta sahibi üzülmesin, içlenmesin, yimağıma tükürmesin diye. Fakat son zamanlarda artık terbiyesizliği iyice elime aldım, çatal bıçak kaşık gelir gelmez gözler önünde silmeye başlıyorum. Üzülürlerse üzülsünler, kendimi daha fazla sıkamayacağım artık diyorum. Tükürürlerse de kendi şerefsizlikleri diyorum. Koşuyolu'nda ara sıra yemek yemeye gittiğim bir yer var, onlar iyice alıştı bana artık. Çatalı bıçağı kaşığı kendileri getirirken siliyorlar. Sonra da üstüne ben siliyorum. Görüntü resmen bir deliler komedyası. Hayır müşteriler de şaşırıyor. Sanki bir şaka izler gibiler. Tiksindiğimden de değil, el alışkanlığı. Allah'ım ruh hastası olmak gerçekten çok zor. Emek isteyen bir hadise bu. Bana gelen her kaşık bir süre sonra gümüş kaşık oluyor.

• Uçak pencereleri de hiç tam denk gelmez ya insanın görüş açısına doğru. Ya böyle biraz öne doğru eğilirsin, ya da böyle arkadan arkadan bakarsın dışarı. Hep bir çerçeve, hep bir rahatsızlık hali. Ben kendi adıma resmen şişiyorum her uçak yolculuğumda. Bu arada bizim hosteslerimiz de hakikaten bir acayip. Uçak konduğunda herkes gibi ben de telefonumu açıyorum. Bir keresinde tam uçaktan ineceğim, hatta bir bacağım dışarı çıktı bile, hostes, **telefonunuzu kapatın lütfen** dedi. Deli midir nedir. Çıkmışım ben uçaktan, alooo. Demek ki çok havada kalınca bir süre sonra demek ki öyle oluyor.

• Dışarı çıkmışken pazar'ını da yapan kadın teyze'dir.

• Hayatımda ilk kez, **ölümüne susamak** denen şeyin gerçeğini gördüm. Koşuyolu'nda yavru bir kedi bir anda yolun otasındaki su birikintisine koştu ve su içmeye başladı derken üzerinden araba geçti. Her şey bir anda oldu. Araba geçti gitti ama kediye hiçbir şey olmadı. Yalnız kedinin hiç umrunda değil, o suyunu içmeye devam ediyor. Ölümüne susamış gerçekten. Hemen trafiği durdurdum, kediyi yoldan aldım, parka götürüp havuz kenarına bıraktım. Suya atladı hayvan desem yeri. Ben ömrümde böyle gözü pek bir susamak görmedim. Bundan sonra da görebileceğimi hiç sanmıyorum.

• **Mola vermiyceeniz mi siz hiçbi zaman**! Uşak-İstanbul otobüsünde, gecenin tam ortası, total fazlalık olarak tatlı rüyalar ortamın havasını ele geçirmişken, bir amcamızın, hiç öncesinde uyarı atışı falan atmadan muavine ettiği bu canhıraş feveran tam üç senedir hiç aklımdan çıkmaz. Resmen tüm yolcular olarak yerimizden sıçradıydık. Bir an terör saldırısına falan uğradığımızı düşündüydük. Gerçekten çok acayipti.

• Ayak baş tırnaklarım arasındaki orantısızlığı keşfettiğim gün tam anlamı ile yıkıldım.

• **Mola vermiyceeniz mi**!

• Bizim insanımızda çok acayip bir huy var. Eğer eline herhangi bir kişiyle ilgili dalga geçme fırsatı geçmişse onu mutlaka değerlendiriyor. Üç günlük dünya, bu eğlenceyi kaçırmamalıyım diye düşünüyor. Mesela koşuya başlamış mahallenin yetenekli gencine, **koşmuşken bir koşu da bakkaldan bana bi Malbora kap** diyebiliyor insan içinde. **Ehara ehara** diye de gülebiliyor. Fakat daha sonra o genç bir gün altın madalyayla döndüğünde mahalleye, en çok da o gururlanıyor. Kim bir insanla en çok dalga geçerse, o insanla en çok o gururlanıyor. Ne bileyim, bizim memleketimiz galiba bu yüzden güzel. Uzay zaman paradoksunu s.kip atmakta kesinlikle üzerimize yok.

• **Molaaaa**!

• Son olarak, geçen hafta **dışarıda sıçmak**'la ilgili yazımdan sonra sayısız mail aldım. Dostlarımdan telefon mesajları aldım. **Mustafa Özdemir**'inkini paylaşmak istiyorum. **Annem anlatmıştı. Bizim köyde adamın biri merada sıçıp ısırgan otu'yla silmiş. Ve bir mani patlatmış. "Bu dünyanın ne otu ot, ne g.tü g.t. Yandı bizim kara g.t."**

• Sevgilerimle.

alpayalpayalpay@gmail.com www.alpayerdem.com twitter.com/alpayalpayalpay

BARIŞ VE DİĞER ÖBÜR HERKES

OKY

Bu benim arkadaşlarımla çıktığım ilk tatilim... Çaktırmıyorum ama çok heycanlıyım... Ehe he... Hem arkadaşlarım hem de kız arkadaşım... Akdeniz koylarının beni büyülemesi dışında bu nefis atmosferi sevdiğim insanlarla paylaştığım için kendimi çok şanslı hissediyorum...

HERE! THOSE ROCKS OVER THERE!

YEAH.. BUT MY EAR STILL HURTS... MAYBE I SHOULDN'T DIVE TODAY.!.

C'MON WE SHOULD IT'S BEATIFUL DOWN THERE BELIEVE ME NOT SO DEEP EITHER...

...İkinci günümüz ve pansiyondan tanımadığımız birkaç gurupla para denkleştirip günü birlik bir tekne turuna çıktık... Ceyda beyaz tenini korumak uğruna teknenin iç kısmından çıkmamakta kararlı ama...

..İstanbul'a zenci gibi dönmeye and içtiğimiz için Bahar ve ben teknenin üstünde takılıyoruz... ..ve kim ne derse desin bronzlaşmak kızlara acaip yakışıyo bence...

C'MON I CAN'T LET STAY ON THE BOAT... YOU DON'T WANNA MISS THE RAINBOWS OF THE DEEP DO YOU?..

HAHAHA! OK. OK. YOU GOT ME LEAD THE WAY BABE...

JUST TRUST ME YOU'LL LOVE IT Hİ Hİ Hİ!

BEN DE DİYORUM NİYE YANIMA GELMİYO BU... BURDA KEYFİN YERİNDEYMİŞ AMA ŞİMDİ ANLADIM...

NASI?.. B. BEN GÜNEŞLENİYODUM... CEYDA... BİRAMI BİTİRİP ŞİMDİ İNCEKTİM YANINA...

YOK YOK TAMAM OTUR SEN, BEN DENİZE GİRİYORUM ZATEN... GELMENE GEREK YOK!

AA?! NOOLDU CEYDA?..

...NE DEMEK N'OOLDU BARIŞ, Bİ SAATTİR AŞŞAĞIDA YANIMA GELMENİZİ BEKLİYORUM, SEN BURDA OTURMUŞ KIZLARA BAKIYOSUN... ÇOK BEĞENDİYSEN GİT ONLARLA DENİZE GİR... İNANAMIYORUM YAA.. BİRLİKTE İLK TATİLİMİZ Bİ DE BU...

..K.. KIZLARA MI, HANGİ KIZLARA?..

ÜF BARIŞ... NUMARA YAPMA LÜTFEN... KOMİK OLUYOSUN... GÖRDÜM İŞTE BAKTIĞINI.. NE YANİ ÇOK MU GÜZELLER...

HAA.. ŞU TURİST KIZLARI MI DİYOSUN? YA YOK ÖYLE İNGİLİZCE KONUŞUYOLAR YA NE DEDİKLERİNİ ANLAMAYA ÇALIŞIYODUM VALLA...

...ŞURDAKİ KAYALARIN ORASI ÇOK GÜZELMİŞ GALİBA BİZ DE GİDELİM Mİ ORAYA?..

ÜFF NE DİYOSUN BARIŞ YAA!

FLOŞK

OHA! MANYAK MISIN OĞLUM NAPIYOSUN?!

NAPIYORUM ABİ?!

HATUNLARI KESİYOSUN DİYE ZATEN SİNİR OLMUŞ Bİ DE YETMİYO KAYALIKLARA ONLARIN YANINA GİDELİM DİYOSUN RIZA...

NE ALAKA, KİMİ KESİYORUM BAHAR YAA... YOK ÖYLE BİŞİY... NE KONUŞUYOLAR ONU ANLAMAYA ÇALIŞIYODUM...

HADİ HADİ... BANA ATMA BARİ, BAKIYODUN İŞTE...

HAYDAAA.

...HAHAHA... OĞLUM MADEM BAKIYOSUN, ÇAKTIRMADAN YAPSANA ŞU İŞİ, Bİ SEVGİLİN OLDUĞUNU UNUTTUN GALİBA... ARTIK ÖYLE İSTEDİĞİN ŞEYİ YAPABİLCEĞİNİ Mİ SANIYOSUN... CEYDA ACAİP KISKANÇ Bİ KIZDIR SÖYLİYİM BAK... GİT BENCE KALBİNİ AL...

NAAPTIM ABİ? ŞİMDİ DURDUK YERE GİDİP NİYE KALBİNİ ALIİM... BİŞİY YAPMADIM Kİ BEN?. KIZDI MI GERÇEKTEN?.

..HAHA.. YAVRUM YA NASI PANİK OLDU.. BİŞİY OLMAZ MERAK ETME!

..AMA NE YAPCAKSAN ONA ÇAKTIRMADAN YAP Bİ KERE, Bİ KÜSERSE İŞİN ÇOK ZOR SÖYLİİM... BÜTÜN TATİL SOMURTMASINI ÇEKERSİN SOORA... BİLİYORUM YANİ CEYDA'YI... İLK Mİ BU?..

NEY İLK Mİ?

İLK TRİPLEŞMENİZ Mİ?..

YA NE TRİBİ BAHAR, NE OLDUĞUNU ANLAMADIM Kİ BEN, NİYE BÖYLE DAVRANDI ŞİMDİ...

HAHAHA CANIM YAA.. ARAMIZA HOŞGELDİN.. ÖZGÜR DİİLSİN OĞLUM ARTIK...

HAYDAA.. BU NE YAA ŞAKA MI YAPIYOSUN BAHAR?..

...OĞLUM KIZ ZATEN SENİNLE TAM SEVİŞEMEDİĞİ İÇİN TRİPTİ... Bİ DE BÖYLE BAŞKA KIZLARA BAKTIĞINI GÖRÜNCE İYİCE KAFAYI YEDİ... ONU İSTEMEDİĞİNİ DÜŞÜNÜYODUR ŞİMDİ EMİNİM!

O NE YA ÖYLE?..

..ANLATTI CEYDA BANA... HALA BAKİRE DİYE SENİN ONDAN SOĞUYACAĞINI DÜŞÜNÜYO...

OHA!..

...BİLMİYORUM ARTIK... NEYSE... GİT KALBİNİ AL BENCE... YOKSA GERİSİ ÇORAP SÖKÜĞÜ GİBİ GELİR ABİ... BÜTÜN TATİL SİZİN MIKMIKINIZI ÇEKMEK İSTEMİYORUM.

Kız arkadaşımla ilk tatilim... Kural bir: Onun yanındayken yanlışlıkla başka bir kıza bakma!, Bakarsan da çaktırma!..

...Bi de şey var, asla unutma: Ne olursa olsun kızlar herşeyi birbirine anlatır...

Tribal

Enfeksiyon — C. Üstün

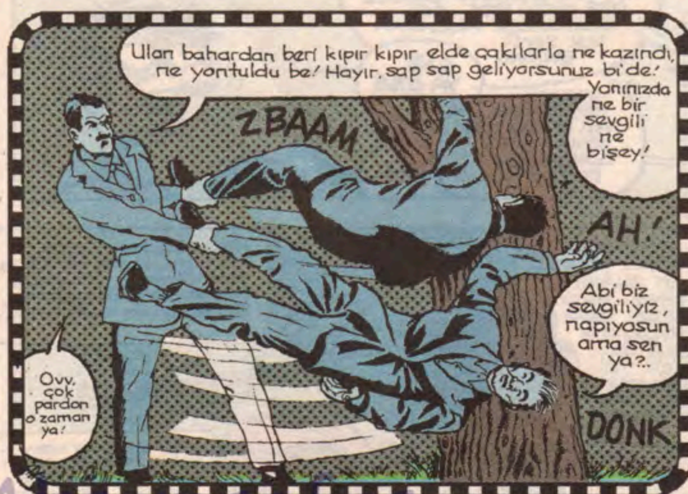

AYRINTILAR

m·e·T·i·N·F·i·D·A·N·

(Özet: Çocukluğunda bakkala pijama ve atlet ile gitmeyi seven, ilerki yaşantısında da özensiz giyimi ile bunu bir tür hobi haline getiren birisi olarak; yıllar sonra, benim gibi tuhaf giyinen hayâlimdeki gizemli grup ile, bir şehir hatları vapurunda karşılaşıyorum.)

Et-Balık Kurumunun Voleybol Bahçesi (bölüm 2)

...Daha hareketli ve maceracı gözüken eşofmanlı adam, vapur satıcısından aldıkları "Dört Renkli" tükenmez kalemle, hırsla oynadı. Sonra kalemi gazetesini okuyan pijamalı adama uzattı, "Fevzi ağbi bak, dördüne birden basıp tüm uçlarını çıkarttım!" dedi. Fevzi Ağbi (müstakbel grubumuzun lideri!) kalemi alıp baktı. Gülümsedi, "İyi bok yaptın" diyerek, bozulan kalemi kenardaki çöpe attı. Ardından bana dönüp, "Çocuk işte," dedi! Eşofmanlı adam da yüzüme kısa bir bakış atıp, pijamalı adamı gösterdi, ve "He heh!" diyerek neşeyle gülümsedi, "Kendisine sorsak bi; kaç tane kalem bozmuş acaba!?" Özel ilişkilerine karışmadan, yutkunarak ortada bir yorum yapıp, "Bu tür ilginç kalemler, bozulmaya yatkın oluyo zaten" dedim.

Böylelikle, o tuhaf iki arkadaşla merhabalaşma ve tanışma şansına eriştim! Vapurdan indiğimizde, çay bahçesinde oturup beraberce birer çay içmeye bile hak kazanmıştım! Ama öncesinde, şu önemli konudan bahsetmeliyim: Az evvel onlarla ilgilenen, tuhaf görünüşlerine çaktırmadan da olsa bakmaya çalışan, sadece ben değildim. Tüm vapur, garip kıyafetli bu iki adamın hareketlerini sinema izler gibi seyretmişti. Her kıpırdanışlarını şüpheli bir merakla süzmüş, sözlerine kulak kesilmişlerdi. Fevzi Ağbi, bu kadar çok yabancı bakış varken, nasıl böyle umursamaz ve sakin kalabildiklerinin sırrını, ve daha pek çok harika şeyi "Mezbahada toplandığımızda" söyleyecekti bana. Fakat önce, kimseye yüz vermezken niçin bana laf attıkları konusuna biraz açıklık getirdi:

"Senin bizi incelemen, diğerlerinin alaycı bakışlarından farklıydı. Arkadaşça gülümseyerek, ve "yakın olmaya" çalışarak bakıyordun. Hele en son, İrfan'ın manyakça hareketini hayranlıkla izleyip, sen de kalemin dört rengine birden basmaya çalışınca, Tamam dedim, bu deli de bizden."

"Evet ya, o anı hatırlıyorum. Öyle kaptırmıştım ki kendimi, Fevzi Ağbi! Siz ne yapıyorsanız, aynısını yapmak istedim. Zaten çocukça fantezilerimden biridir bu; o kalemlerin bütün uçlarına aynı anda basabilmek. İrfan ağbi kalemi bozdu ama, bunu başardı. Ben becerememiştim hiç. Bu arada, çay daveti için gerçekten teşekkürler! Bu günlerde kimse kimseye fazla güvenemiyor. Böyle anlık gelişen arkadaşlıklar, doğaçlama harika sohbetler pek yok."

"E, güvenlik denen bir korunma kalkanı, ille gerekli tabii. Ama bunun da ötesine geçip, boynu kesilecek bir inek gibi korkarak birbirlerinden çekiniyorsa insanlar, çok şey kaçırıyorlar."

"Kesinlikle! Yani, kişisel mahremiyetimizi sağlayan o kalkanı, arasıra indirip yanımıza koymalıyız. Savaşta gibi, sürekli gözümüzün önünde tutuyoz."

"Bilinmezlik! Belirsizlik! Değişim! Bu korkunç üçlünün birleşiminden oluşan Büyük Korku, insanları sadece kalkanla korunmaya değil, evlerine sinip bir köşeye saklanmaya bile itebilir! Tuhaf olan ne biliyor musun? O saydığımız üç tedirgin edici şey de, normal korkular. Yani, korkmaktan korkulmaması gereken şeyler. Aynı "düşünmek" denen o yüce eylemde olduğu gibi: İstediğin herşeyi düşünebilirsin; önemli olan nasıl harekete geçtiğindir. Benzer mantıkla, istediğin herşeyden de korkup çekinebilirsin. Mühim olan, bu korkuların özgürlüğünü kısıtlayacak kadar şiddetlenmemesi!."

Biz bunları konuşurken (daha doğrusu Fevzi ağbi çok hoş tesbitlerini yapıp, ben de kendimce küçük yorumlar eklerken) eşofmanlı İrfan ağbi, bizi satmıştı neredeyse. Hiç oralı değildi muhabbetle. Bir müddet, vapurda inerken çöpten almış olduğu kalemi onarmaya çalıştı, olmayınca burdaki bir çöp kutusuna attı tekrar. Sehpamıza yaklaşan bir kedi ile ilgilendi dakikalarca; ona kesmeşeker filan uzattı. Ama bunlar, bizle ilgilenmiyor ve konuştuklarımızdan sıkılmış olduğu anlamına gelmiyordu hiç. Hayatımda, "Hıı, hıı, "Doğru", "Vaay?", "Kesinlikle", "Çok acayip," gibi basit sözcüklerle araya girerek, böylesine inandırıcı onaylamalar yapan başka bir insan görmemiştim! Ondan sadece, o garip şivesiyle bunları duymanız bile, aranızda olduğu ve ve sizi kesinlikle anladığı hissini veriyordu...

İlk Buluşma

Et Balık Kurumu'nun bahçesindeki ilk gizemli toplantımız için, Fevzi ağbi özellikle uyarmıştı: O gün, toplum baskısından filan çekinmeyerek, üzerimde "rahat" bir kıyafetle gelmemi söylemişti. Belki de, gruba katılabilmem için test gibi birşeydi bu?..

O hafta sonu, evden çıkmadan önce saatlerce kıvrandım. Aynaya defalarca baktım, koridorda turladım, üzerimdekileri çıkardım, tekrar giyindim! Bu kadar zor olacağını bilmiyordum. İlk platonik kız arkadaşımla buluşurken, çok titiz olan halamlara akşam yemeğine giderken ve eski bir yakın arkadaşımın nişan töreni için hazırlanırken bile, hiç birisinde, bu kadar gergin ve umutsuz olmamıştım.

Rahat ve özensiz giyinmeyi neredeyse bir prensip haline getirmiş biri olarak, çabuk karar verebilmem gerekirdi! Neydi yanlış olan? Niçin, ne giyeceğime karar veremiyordum!?

Kucağımda farklı renkte iki üç atlet ve birkaç gömlekle yatağın kenarına oturduğumda; durumu birdenbire kavradım: Rahat ve de özensiz giyinmeyi bir "ilke" haline getirmemiştim ki ben! Çünkü özensiz giyinmek, "prensip" ve "ilke" kavramları ile bağdaşmıyordu. Eğer prensiplerim veya beğenilerim gereği bu şekilde giyinmiş olursam, zaten gene bir tür "kendi modamı" yaratmış olur, doğallık isteğime ihanet ederdim. Kısacası ilke felan değil, çok net bir dağınıklık, boşvermişlikti bu, böyle giyinmemin başlıca sebebi. Fakat, yine de bir tuhaflık vardı. Fevzi ağbi, çok rahat bir kıyafetle gelmemi söylemişti Et Balık Kurumundaki toplantıya. Hem bunu dikkate alarak, hem de tesadüfî hareket ederek, güzel bir sonuca nasıl ulaşabilirdim!?

Devlet Demiryolları İdaresinin uzun duvarı boyunca yürürken, doğruyu yaptığıma emindim. İçimde büyük bir mutluluk, gülümseyen dudaklarımdan süzülüp çeneme doğru akan bir gurur vardı! Kesinlikle "doğal" davrandığımı düşünüyordum. Gerçi bu doğallık şeysi öyle manyak bir kavramdı ki, bu "doğallığın doğruluğunu" siz değil de başka insanlar, hattâ başka insanlar bile değil, o başka insanlardan size çarpan bakışlar ve bu bakışların üzerinizde yarattığı etki belirliyordu. İstediğiniz kadar doğal davrandığınıza inanın; eğer çevreden öyle olmadığınıza yönelik sinyaller aldığınızı düşünerek, şüpheye düşüyor ve kendinizi tekrardan sorguluyorsanız, kesinlikle doğal değildiniz! O yüzden, yolun karşısındaki oto-lastikçinin ve çırağının gıcık bakışlarından, kaldırımda yanımdan geçenlerin mırıldanmalarından çok da rahatsız olmadığımı fark ettiğimde, "Mükemmel Doğallığa" bir adım daha yaklaştığımı hissettim! Yine de insanlara, bana böyle baktıkları için, kafamın bir köşesinde karıncalanma gibi bir öfke duymadan edemiyordum. Bu ufak karıncalanmayı da yok ettiğimde "gerçek bir doğal" olacaktım. Eminim Fevzi Ağbi de, bu konuda önemli şeyler söyleyecek olmalıydı ilk buluşmamızda! O sevinç ve heyecanla adımlarımı hızlandırdım, kavşağa kadar farkında olmadan bu tempoda yürüdüm. Çok hızlandığım anlarda, ayağımdan fırlayan terliği almam, tekrar giymem gerekiyordu. Köşedeki kokoreççinin önüne geldiğimde az durup, soluklandım. Ter içinde kalmıştım. Et-Balık Kurumu, yolun karşısındaydı. Eski ve terk edilmiş binanın, otlar ve dikenler içindeki harabe bahçesini, buradan görüyordum. Fevzi ağbi ve İrfan ağbiyi de görebilmek için uzaktan bakınarak, karşı yola geçtim.

Yıllar önce kapatılmış Kurumun, kırık parmaklıkları, kadayıf gibi dağılmış tel örgüleri kenarından yürürken, buraya Anaanemle geldiğim günleri hatırladım. Devletin bu "Et ve Balık" Kurumunda, mahalle kasaplarına nazaran, biraz daha ucuza et ve et ürünleri bulmak mümkündü. Ama çok da lezzetli ürünler olduğunu söylemek mümkün değildi. Hattâ etin kalitesi konusunda kimi zaman ciddii şüpheye düşüldüğü bile olurdu. Yine de, lezzetten ziyade, o bir türlü vazgeçilemeyen gizemli Devlet garantisinin peşinde olan birçok eski büyüğümüz gibi, Anaanem de, ikiyüz elli gram kıyma almak için dahi çarşıya, kasaba gitmez, beraberce buraya gelirdik. Küçük midem için mükemmel hayâller kurduran, renkli teneke kutusuyla bile aklımı başımdan alan o Hamsi ve Sardalya konservelerini, ilk burada görmüştüm! O zamanlar Et-Balık Kurumu mağazası çalışanlarının (ve arka taraftaki kesim deposunda çalışan işçilerin) mola vakitlerinde, iki direğin arasına bir file gererek Voleybol oynadıkları geniş bahçe, küçük bir orman gibi olmuştu şimdi. Paslı voleybol direkleri yerinde dursa da, her taraf yabani çalılar ve dikenlerle kaplıydı. Yalnızca ufacık bir düz, boşluk alan vardı. Orada da Fevzi Ağbileri gördüm!..

-Haftaya, 3. ve Son bölüm-

Gelen Kutusu

Serhat UYUMAZ

Emre ÖKSÜZ

Onur SİPAHİ

Barış Cem ŞAHİN

Hekim Ali BABACAN

Cem GÜVENTÜRK

Merkut ÇÖREKÇİOĞLU

Emir SAĞLAM

Mesut ENSARİOĞLU

Erdinç EZGÜN

C. Çağlar ÖZDEMİR

Göksu Gül

Yavuz Öztürk

UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 29 Temmuz 2010 | Sayı: 152
Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

YAYINCI MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Nuri Açar (nuri@uykusuzdergi.com)

Grafik: Hakan Karataş - Fırat Yaşa - Vasıf Terim **Kaligrafi:** Şevki Sayışman
Halkla İlişkiler: Elvan Aktaş (caglar@uykusuzdergi.com) **Muhasebe:** Münire Tahirler
Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: Gemi Matbaacılık İnşaat ve Turizm Sanayi Ticaret LTD. ŞTİ. Tel: 0 312 353 29 61
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22 **Abonelik:** **Yurtiçi:** 99TL **Amerika:** 100$ **Avrupa:** 70€ **Uzakdoğu:** 120$
IBAN Numaralarımız: **TL:** TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59
USD: TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 **EUR:** TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

OTİSABİ

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

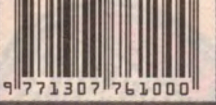

Bir çift yuvarlakla başlayan ilişkinin bu kadar karmaşıklaşacağını tahmin etmememiştim. Öğrenemediğimiz de bu galiba, yuvarlak sahiplerinin ilişkiye değecek fazla unsur aramaları. Bize sorun olarak görünenler onlar için zenginlik. Sadelik ne güzel halbuki..

-SON-

5 AĞUSTOS PERŞEMBE
SAYI: 2010/32 No: 153
1.75 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 2.00 TL.

UYKUSUZ

www.uykusuzdergi.com

KILIÇDAROĞLU BÜLENT ARINÇ'I LEMAN VE PENGUEN'E HAVALE ETTİ...

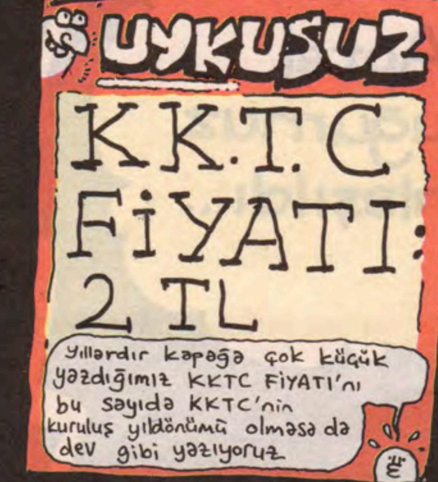
Aptal olduğumuz anlaşıldı...

UYKUSUZ GÜNDEM

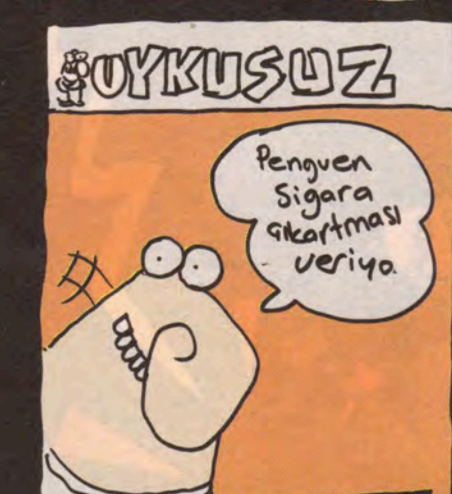
DYP genel başkanı Kemal Kılıçdar Uykusuz dergisini (herhalde bilmiyor olacak) mizah dergileri arasında saymadı. Abi nasıl bilmezsin Uykusuz'u, Otis var en arkada, aç bi bak…"Fırat varsa alırım yoksa almam" desen yine anlarız ama böyle bir yoksayış?.. Böyle bir görmemezlikten gelme? Bak Kılıçdar, bu ülkede mizahı karşısına alan yenilir. Hergün bisürü kapak eskizi yapıyoruz burda. Al aç oku bi fikir al… Neşelen… Her dergiden sonra yakıp çevresinde çırılçıplak dans ettiğimiz kapak eskizlerini sırf sen göresin diye yayınlıyoruz. EMEĞİMİZE SAYGI DUY. UYKUSUZ DERGİSİNİ TANI, TANIT (Not: Aramızda hala ANAP'a oy veren çizerler var.)

KARŞILAŞAMADIK!

Ankara Yenimahalle'de gerçekleştirilmek istenen kentsel dönüşüm projesini protesto etmek isteyen mahalleliler, belediyenin önüne gidince, belediye yıkım ekipleri derhal mahalleye giderek iki evi yıktı.

BAKANIN REKORU KIRILDI

Milli Eğitim Bakanı Nimet Çubukçu, ağustos ayında yapılacak 31 bin öğretmen atamasıyla ilgili, "Bunlar Cumhuriyet tarihinin rekorlarıdır," açıklamasında bulundu. Bir diğer rekoruysa Eğitim-Sen açıkladı: "Türkiye'de işsiz öğretmen sayısı 350 bini buldu."

FIRAT BUDACI

ALOO HASTA OLMUŞUM.

Milletvekillerinin bir yıllık cep ve sabit telefon faturası 3 milyon 233 bin 27 TL tuttu. Vekillerin hastane ve sağlık kuruluşlarında gerçekleştirilen tedavileri için Meclis bütçesinden çıkan paraysa 56 milyon 962 bin 652 lira…

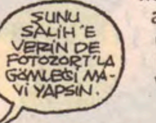
DIŞ SES: "ÖZLEM HANIM BAKIYORUZ DA SESİNİZ ÇOK ÇIKIYOR!"

Show TV'de yayın-lanan "Yemekteyiz" programının 30'uncu hafta birincisi Özlem Uçar, aradan 14 ay geçmesine rağmen 10 bin liralık ödülünü alamadığını açıkladı. Kanalı defalarca arayan yarışmacı her seferinde aynı cevabı almış: "Paramız yok!" *Not: Program şu an 90'ıncı haftada ve nefis reytingler eşliğinde devam ediyor.*

SİZDEN SÜPER HABER OLUR, YALNIZ UFAK Bİ SORUNUMUZ VAR

12 Eylül darbesini protesto etmek için 30 yıldır siyah giyinen Şeyho Karakoç ile görüşen Sabah gazetesi, asparagas haberciliğin doruğuna çıktı. Gazete, 12 Eylül'deki referanduma 'hayır' diyeceğini söyleyen Şeyho Karakoç'un beyanını, 'evet' olarak değiştirerek yayımladı.

BİHTER DİRİLDİ VE ALIŞVERİŞE ÇIKTI.

Aşk-ı Memnu dizisi devam ederken, bölüm konularını bir haber olarak her hafta manşetlere taşıyan medya, dizi bitmesine rağmen haber üretmeye devam ediyor. İşte diziden iki yeni haber:

* "Aşk-ı Memnu' dizisinin Behlül'ü Kıvanç Tatlıtuğ, Bodrum'da yemek yerken **objektiflere takıldı.**"
* "Aşk-ı Memnu dizisinin Bihter'i Beren Saat, önceki gün Nişantaşı'nda alışveriş yaparken **objektiflere takıldı.**"

Objektiflere takılmak: *İnsanın yemek yemek, yürümek gibi edimlerine haber süsü vermeye yarayan bir çeşit gazeteci deyimi. Gazeteci fotoğraf makinesi değil de kamera kullanıyorsa bu deyim "kameralara yakalandı" halini alır. Aynı haber televizyon için yapılıyorsa "Bizden Kaçmaz!" diye bağırmak yeterlidir.*

ABD ordusunun Afganistan'da savaş suçu işlediğini kanıtlayan belgeler wikileaks sitesi tarafından sızdırıldı. Amerikalı yetkililer belgelerin sızdırılmasını ahlaksızlık olarak nitelendirdi.

Eskişehir Anadolu Üniversitesi Rektörü Davut Aydın Eskişehir'de okulların kapanmasının ardından yaz okulu için kayıt yaptıran öğrencilerin kent ekonomisine büyük oranda katkı sağlayacağını söyledi.

KAÇ YIL OLDU?

• Kenan Doğulu, Trabzon konserinde Beşiktaş'ın Galatasaray'ı 2-1 yendiğini öğrenip sahnede "*Şampiyon Beşiktaş!*" diye bağırınca, kafaya taşı yiyeli **1 yıl...**

• Boğaziçi Üniversitesi'nde düzenlenen "Kariyer Günleri"nde, Koç Holding'in sunumu sırasında öğrencilerden biri sahneye koç t.şağı fırlatalı **3 yıl...**

• İpek Tuzcuoğlu, "*Tangoya başlarken kadınlar sağ ön, erkekler sol arka ayaklarıyla başlar,*" açıklamasıyla 4 ayaklı insanları uyaralı **7 yıl...**

• Tansu Çiller, Gümüşhane ziyaretinde kendisine ikram edilen kuşburnunu içtikten kısa bir süre sonra verdiği röportajda, "*Güzelliğimi, zindeliğimi kuşburnuna borçluyum*" açıklamasını yapınca, Gümüşhane Valisi Ayhan Çevik, "Tansu Çiller Kuşburnu Bahçesi"ni yaptıralı tam **16 yıl** olmuş.

Fethullah Gülen "Mezardakileri bile kaldırarak o Referandum'da evet oyu kullandırmak lazım" dedi.

Zonguldak'ta 30 madencinin hayatını kaybettiği maden kazasıyla ilgili bilirkişi raporuna göre izleme görevlisi gazın yükseldiğini görmüş ancak ocaktakileri uyarmayarak tuvalete gitmiş.

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR

■ Sinemasever şimdi hemen beni topa tutacak, Uğur'la Oky tuttu bile ama ben bu Inception filminden tat alamadım arkadaş. Oky hemen "nasıl beğenmezsin, neresini beğenmezsin" diye çıkıştı. Temel olarak karşı argüman, olağanüstü görsellik ya, bense bir tek cümlenin peşindeyim. Benim kafa almamış olabilir tabii, filmin bana ne dediğini anlamadım. E bu haliyle de olağanüstü görsellik "abi bu kitap çok güzel, fontlarına baksana" demeye benziyor sanki be. Ama dedim ya, benim kafa almamıştır muhtemelen. Jackie Chan filmi gelse de izlesek diyen bir insanım neticede.

■ "Sende yurt dışında üniversiteye git!" sloganıyla tanıtım yapan eğitim danışmanlığı şirketinin bizzat kendisinin yurtiçinde bir ilkokul üçüncü sınıf eğitiminden geçmesi gerekmez mi?

■ "Mezarda bile olsalar kalkıp oy versinler" dendiğinde aklına önce George Romero filmleri gelenler bence hafiften ürpermişlerdir. Yaşayan ölüler fikri her zaman ürpertir.

■ Fazla tanımıyorum ama tanıdığım bir miktar az ünlü var, hani şu adını bilmediğiniz ama "aa bilmem ne dizisinde şeyi oynayan çocuk değil mi bu?" dediğiniz cinsten, hepsinin ortak kabusu, kendileriyle daha ünlü insanlar hakkında konuşulması. Adam, haliyle kendi de biliyor az ünlü olduğunu, o az biraz da ünlü ya, vatandaş hemen ona daha ünlü olan diğer insanları soruyor. "Şunu da tanıyor musun?", "Şununla tanıştın mı?" , "Peki şu nasıl bir insan?" Gözlemliyorum, az ünlü arkadaşlarımın içine fenalık geliyor bu muhabbetten. Sanırım az ünlü olmanın en büyük sıkıntısı budur.

■ Taksicinin rüyası, uzak mesafeye müşteri götürdüğü yerden, kendi durağına müşteri getirmek. Daha geçen gün, taksici arkadaş beni havaalanına götürmek istedi. Taksiye bindim, "Beyoğlu'na gideceğiz" dedim, "Abi havaalanına gidecektim ben" dedi. Baktım, adam ciddi ciddi şansını deniyor, "e iyi madem hadi havaalanına gidelim" dememi bekliyor. "E iyi, beni Taksim'e bırak sen nereye istersen git, bana ne?" dedim, bayağı bayağı bozuldu.

■ Bir yandan bozulur tabii zira anladığım kadarıyla bu taksiciler en hassas, en romantik arkadaşlarımız arasından seçiliyor. Hele bir yağmur yağmayagörsün, o yağmurun altında tek başlına araba kullanmak standart taksicinin vazgeçilmezi.

■ Meclisteki vekillerimiz geçtiğimiz yıl içerisinde 3 milyon 233 bin liralık telefon görüşmesi yapmış. Konuşan Türkiye derken bundan mı bahsediyorduk çok emin değilim ama kişi başı ortalama ayda 500 liralık telefon faturası bana biraz çok geldi. Benden tavsiye, tuzum var diyip şu Bulgaristan'dan gelen cevapsız çağırıyı geri aramasınlar. Hayır, dokuz yüzlü hatlar da yok diye biliyorum eskisi gibi ki Darbukatör Baryam'ı arasınlar benim kuzen gibi. Tabii GSM şebekelerinin milletvekillerimiz için "üç tane fiyatına bir tane" şeklinde bir promosyonu da olabilir, araştırmak lazım.

■ 900'lü hatlara birazdan geleceğim, şu "üç tane fiyatına bir tane" meselesini açmak lazım. Vaktiyle bir reklam şirketinde, "gazeteniz bilmem ne bu pazar üç gazete birden tek gazete fiyatına" yerine "üç gazete fiyatına tek gazete!" diye yazmıştım reklamı ve kimse fark etmeden öylece girmiş yayında kalmıştı bir hafta boyunca da, ertesi hafta kimseye çaktırmadan düzeltmiştim.

■ 900'lü hatlar incelenmesi gereken bir çılgınlıktı bence. Bir insanın neden aramak isteyeceğini günlerce düşünseniz bulamayacağınız bir alay gariplik dönüyordu. Ben kendi payıma bir müzik hattını arayıp "Guns'n'Roses yeni albüm çıkardı, gerçekten şahane bir albüm, gelin bu albümden You Could Be Mine şarkısını bir dinleyelim" anonsundan sonra şarkıyı çalıp kapanan bir hattı aramıştım ne yalan söyleyeyim. Üstelik bu merakım telefon faturasında albüm fiyatından daha yüksek bir ücretlendirmeye neden olmuştu.

■ Diğerlerini aramadığım için bilmiyorum ama "delikanlı taraftar bu numarayı arar" ya da "arayın Süleyman Demirel'i dinleyin" "Alo Baykal!" hatlarında ne olup bittiğini çok merak ediyorum. Bütün siyasi parti liderleri de bu furyaya kapılmış birer 900'lü hat da onlar açmıştı. Zaten her gün televizyona çıkan adamın bant kaydını dinlemek için kim arar allah aşkına diye çok merak ederdim. Zaten fazla arayanın da çıkmadığı, bütün siyasilerin aranma toplamının Darbukatör Baryam'ın aranma sayısından az olduğu şeklinde bir haber okuduğumu hatırlıyorum.

■ Kuzenimin anlattığına göre Darbukatör Bayram hattını aradığında Müjdat Gezen, Darbukatör Bayram olarak konuşup güldürmüş bizim kuzeni ya, "Rambo 4 emirlerinizi bekliyor, arayın Rambo'ya emir verin" hattını kim aradı, Rambo arkadaşa ne emir verdi bence bunlar bize açıklanmalı artık. Hele küçük Emrah'ın hayalindeki genç kızı anlattığı telefon hattından kaç lira kazanılmıştır bunlar bilinmeli.

■ En zengin %20'mizle en yoksul %20'miz arasındaki gelir ortalaması farkı sekiz katmış. Ben söylemiyorum adamın söylüyor söylemesine de yine de bu istatistik, kusura bakmasınlar neresinden tutsanız elinizde kalıyor. Bir kere bizim en fakir %20'mizin ortalama geliri taş çatlasın ayda 300 lira hadi 500 lira. En zenginlerimiz ayda 4000 lira kazanıyorlar demek neyin nesi acaba? Bu sadece o en zengin %20'miz içerisindeki büyük çoğunluğun 4000 liranın altında kazandığını ve asıl en zengin %1'in falan bayağı bayağı milyonları indirip ortalamayı dengelediğini gösterir. En zengin %20'mizin içinde de yine bir hayli yoksul var anlayacağınız. Tabii benim matematik lise bir terk, ona da bir bakmak lazım.

RUF RUF

BADA BADA

SEVGİLİ SEYİRCİLER, HAFTALAR ÖNCE KARTAL SAHİLİNDEN KOPAN DEV PARÇA DENİZDEN SÜRÜKLENEREK HIZLA İBİZA ADASINA DOĞRU İLERLİYOR... PARÇANIN KENDİSİNE ÇARPMASINDAN KORKAN İBİZA HALKINDA İSE TEDİRGİN BİR BEKLEYİŞ VAR... KÖPÜK PARTİLERİNE KATILIM ÇOK AZ...

USTA HADİ BAŞLATMIYOR MUSUN KÖPÜK PARTİSİNİ SABAHTAN BERİ BEKLİYORUZ...

ABİ İKİ KİŞİ DAHA GELSİN ÖYLE BAŞLATICAM.. DÖRT KİŞİ İÇİN SIKMIIM ŞİMDİ KÖPÜĞÜ. SİZ Bİ ÇAY İÇİN GELİR ŞİMDİ İKİ KİŞİ DAHA...

GENÇLER BUYRUN ÇAY VAR, TAVLA VAR...

FANTAPORTAKAL

ŞU TENTENİN AÇILIP-KAPANMASINI İZLEDİĞİN KADAR DİKKATLİ GÖZLERİME BAKSAYDIN ŞİMDİ DAHA MUTLUYDUK SEYİT...

OOSSSÜRPPP...

GIYCIK! GIYCIK!

KAÇ CEREMİ KAÇ...

MELODİ SEÇEYİM BİRAZ.

didridiri dit dit
üvili güvilü üvili
Dıdtırı dıtdırı dıttırı
üvili güvit..

Köz?

Best Team

Hıtıtı Hıtıtı...

BALONLAR NERDE LAN?

HMM... ALAYIM,

Kartal Belediyesi

GOGIL ÖRTH'ten ÇEKİM:

Bilmiyorum
Bulgar
Bilmiyorum Rum
Yunan
Kartal
Tahılambarı Konya
Girit
KKTC

GERAP! GERRULLAP! GERAP GERULLAP! I'M THE SEX MAŞİN GERRULLAPP!.. UH SEX MAŞİN GERULLAP!

VERGİ CEZALARINA GELEN AFTAN YARARLANABİLECEĞİNİ ÖĞRENİNCE ÇOK GÜZEL BESTE YAPTIN ABİ KUTLARIM...

GERAP!

BEHİCE!..

FAYSAL... SEN YILLAR SONRA HA?!!

ÜLKERDEN ALIŞVERİŞ YAPMIYOR MUSUN HALÂ? İNADA DEVAM MI HALÂ?

AZ YAPIYORUM FAYSAL.

BALIK KRAKER YER MİSİN?..

Sevinç pastanesi

AYEME KRİİİP AY DONT BİLONG HİİR AY DONT BİLONG HİİR...

Fakat?

Kazlıdere durağı

MINA KOYİİM RIZKIMIZA KOŞARKEN YİNE MUTSUZ KIZIN KAFASINDAKİ KLİBE MEZE OLDUK...

RAMAZANDAN SONRA İÇERİZ BUKOWSKİ... DELİ İÇİCEM RAMAZANDAN SONRA...

AL'IN YERİ

İŞİMDEYİM GÜCÜMDEYİM

UMUT SARIKAYA

AYNADA BANA BİR YÜZ BAKIYOR... KİM BU YÜZ TANIMIYORUM... ÖLÜM VE YAŞAM SANKİ BİR ÇİZGİ... KORKUYORUM... KÜÇÜK ÇOCUĞUN GÖZLERİNDE GÖRDÜKLERİMİ UNUTAMIYORUM ÖLÜM VE YAŞAM SANKİ BİR ÇİZGİ KİM ÇİZDİ BU ÇİZGİYİ...YO BİLMİYORUM... YO YO YO... BİLMİYORUM...

EEHH HEP DERTLİ REP HEP DERTLİ REP... BURALARIN REPÇİSİ NE DERTLİYMİŞ... İÇİM SIKILDI... DARLANDIM YAZ GÜNÜ... BEN LİMUZİNE GİRİP ELMAS BASTONUMU SALLAYARAK REP YAPICAM BİRAZ, GELEN VAR MI?..

YOK...

İYİ SİZ BİLİRSİNİZ BEN LİMUZİNDEYİM... FİKRİNİ DEĞİŞTİREN OLURSA FAZLADAN Bİ BASTONUM DAHA VAR UYANDIRIIIM...

arsızlık

Para var

USTA YÖNETMEN CEYMIS KEMIRIN'IN KAMERASINDAN...

AVATARI ÇEKTİĞİM KAMERAYI KEŞKE EVE GETİRMESEYDİM... SABAHTAN BERİ HALIDA ÜÇ BOYUTLU YEĞEN OYNATIYORUM DEV TEKNOLOJİYLE...

DAYI POZ VERMENE GEREK YOK...VİDYOYA ALIYORUM ŞU ANDA FOTOĞRAF ÇEKMİYORUM...

HAA, DESENE VİDYO DİYE...

AMCASIIII... BİRAZ DA BU KIZI ÇEK... AMCASIII...

Ohh çiki çiki

REC

İFTAR ÇADIRLARININ BU SENE KALKACAĞI SÖYLENİYOR DOĞRU MU?..

DOĞRU...

NEDEN!!!

ABİ BEN DE BİLMİYORUM... BEN ATEİSTİM. SADECE BIYIĞI KISALTTIM... SORUP DURMA...

AAA... HELLO KITTY...

HELLO CANIM... BENİM BURDA Bİ VESİKALIK OLACAKTI... BULAMIYORUM, GÖRDÜNÜZ MÜ...

ABİ BİZ SENİN VESİKALIĞI BÜTÜN KIZ DONLARINA, ÇANTALARINA FİLAN BASTIK HEP...

HASKTİR! NAAPTINIZ LAN... O VESİKALIKLA BAYINDIRLIK BAKANLIĞINDA İŞE BAŞVURACAKTIM... SKSEN ALMAZLAR ARTIK...

İkamet

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

Hepsi talan, bu gerçek!...
DOLMABAHÇE'DE NE KONUŞTULAR?

- Yani siz de bi acaipsiniz Tayyip Bey... Dolmabahçe'deki gizli görüşme için dokuzu beş geçeye randevu verilir mi, başka saat mı yok?..
- Tamamen tesadüf... Bana kalsa, havuzlu villamda buluşalım derdim ama yok ki villam...
- O da olur, zamana bırakın!..
- Şu kepi bi kere takabilir miyim?!
- Ne kepi, er miyim ben, şapka o şapka... Devrimi de var...
- Şapkadan devrim olursa, türbandan da karşı devrim olur... Şu an sesli düşündüm...
- Ya düşünmeyin veya susun... Ülke kritik bir dönemden geçiyor...
- 1071'den beri bitmedi arkadaş şu kritik dönem!..
- Gerçi bi ara Lale Devri olmuş ama, ona biz Sülale Devri desek daha doğru... Koca milleti Osmanoğulları yönetiyordu...
- Sonra ne oldu peki?.. Modernize yeniçeri aldı devleti... Emir komuta zinciriyle yani...
- E, n'olacaktı, Titan Saadet Zinciri'yle mi yönetilecekti?.. Buyurun, ordunun kapıları açık, girin, subay olun, sonrasında devlet başkanı ve/veya cumhurbaşkanı olma şansı yakalayın! Osmanlı'da bu var mıydı, sınavla şehzade alımı yapılıyo muydu?..
- Şehzade alımı ne?.. Yaş çay yaprağı mı bu canım?..
- Çay deyince, çay-kahve yok mu burda?..
- Yok!.. Sarayda sadece rakı ve sabaha karşı kurufasülye servisi var... Gelenek böyle...
- İyi, ben bi rakı aliim, duble olsun...
- Paşam, kafalar ayıkken konuşalım ciddi mevzuları...
- Tamam o zaman: Genç subaylar rahatsız!..
- Öyle mi, geçmiş olsun...
- Nezle diiller Tayyip Bey, rejimden rahatsızlar...
- Gençlik işte... Anne babaya tepki, hükümete isyan, kurumlaşmaya alerji... Komutanları olarak sakinleştirin, çekiverin kulaklarını...
- N'apiim, bütün orduya terlik istirahati mi veriim?.. Büyük Ortadoğu Planı deyip duruyolar... Siz de o planın eşbaşkanıymışsınız...
- Eşbaşkan ne Allahaşkına, yapışık ikiz gibi... Onların isyanı eşbaşkanlığıma değil, başbakanlığıma... Şapkayı takabilir miyim?..
- Hayır!..
- Paşam, darbe iddiaları var, senaryo yazan generaller var...
- N'olmuş, Yılmaz Karakoyunlu da milletvekili ama roman yazmıyo mu?...
- Salkım Hanım'ın Daha Neleri gibi mi?..
- Taneleri o... Yanlış duyum almışsınız...
- Ama paşalar darbe senaryoları yazıyolar...
- E, herkes işini yapsın... Askerlik yapmamış adam, darbenin arka planını yazmasın... Önünü görmedin ki arkadaşım, arkasını ne biliyosun!...
- Somut konuşuyorum paşam: Ayışığı, Yakamoz, Sarıkız...
- Bu ne, at yarışı mı oynicaz?!.. Sarıkız'ı tek geçelim, ismi güven telkin ediyor...
- Bunlar darbe planlarının isimleri... Duymamış gibi yapmayın lütfen...
- Ya, neyini duycam, subay-assubay-askeri memur, herkesin kendine göre bi planı vardır hayatta!..
- Peki normal mi bu?.. Tekrarlıyorum: Ayışığı, Yakamoz, Sarıkız...
- Fırtınam, Felaketim, Hasretim!.. Tevatür bunlar... Nasıl ki reklam ajansında beyin fırtınası yapılır, Brad Pitt'i getirelim derler, en sonunda Yağmur Atacan gelir, işte bu da beyin fırtınası...
- Beyin fırtınaları koparsa kopsun mu?.. Bu millet ne zaman terhis olacak?.. Şapkayı takabilir miyim?..
- Rakı söylersen olur...
- Dubleydi de mi?..
- Yanına da yeşil erik...
- Piiii! Ara verelim de yanımda içmeyin bari..

...

- Tayyip Bey, tam ne istiyosunuz?
- Monşer olmak istemiyorum...
- Ne istemediğinizi sormadım.
- Peki siz ne istemiyosunuz?
- Sakallı olmak!.. Ne olursa olsun, her gün traş olacağıma ant içerim!..
- Karıştırmayın da çarpmasın!.. Alkol alacağınıza meyve yiyin, ilk kez söylüyorum!..
- Sigara?..
- Katiyyen!.. Zift kaşıklarım, daha iyi...
- Çocuk?..
- Üç!.. En az üç yani... Üç ikiz de olur!..
- Sana uyan adam halatı sıvazlamış demektir o zaman... İçki, sigara yok, mayış peşinde didin dur, bu mudur?..
- Mayış derken?..
- Maaş işte... Aziz halkımız mayış der... Maaşı paradan daha çok sever... Buldunuz sürü gibi kitleyi, coşun bakalım...
- İskandinav tipi halk olsa, siz de zor darbe yapardınız ikide bir... Neymiş, İç Hizmet Kanunu.. "Gizli Aşk Bu" gibi...
- N'apalım, en güvenilir kurumuz kardeşim...
- Korku olmasın o?.. "Siyasetten soğutma" suç diil ama "askerlikten soğutma" suç, nasıl olacak?..
- İyi, soğutun askerlikten, ülkeyi kim savunacak?
- Sivil Savunma diye bi şey var, yok mu?..
- Şu an kendi adıma sivillikten soğudum ben...
- Sonra paralı askerlik, profesyonel ordu...
- Yav paralı asker, daha fazla verirlerse gider İngiliz, İsrail ordusuna geçer, profesyonel neticede...
- Olur mu canım, Rıza Çalımbay mesela, Beşiktaş'ta başladı, Beşiktaş'ta bitirdi!..
- Ayreten parayla askerlik yapan ölürse şehit sayılmaz, bildiğin kask takmayan ölü olur...
- O genç yaşta ölecekse, eceliyle ölmeli insan...
- E, bu da ecel...
- Orası öyle... Bi anda ikna oldum paşam, siz en iyisi yapın bi olay...
- Olaydan kasıt?..
- Darbe diil de muhtıra... Reel diil de sanal... İnzibat diil de İnternet...
- Tam ne istiyosunuz?
- Bu halk, paşam, severim der, gider evinde nefret eder!.. Güvenirim der de korkarım demez... Çok korkar ama korkarım demeye utanır...
- Memnun oldum!.. Ben hiç bilmiyodum bu halkı...
- Bu halk beni unutur mu?..
- Kömürü kes, bi dakkada unutur!
- Peki "koruma ve kollama" ne?.. Madem koruyosun yeter, bi de kollama ne?..
- "Allahım Yarabbim" gibi bi şey... Birini desen de yeter...
- Balyoz!
- Nasıl?
- Asıl operasyonun adı bu... Camii bombalayıp, kendi uçağını düşürmek... Böyle planlar...
- Yok artık... Zeki Alasya'yı öldürüp, suçu da Metin Akpınar'ın üstüne atadık bi de...

- Valla şaşırmam!..
- Orda durun Recep Bey... Onlar, tiyatromuza kan veren insanlardır, Metin Akyuvar – Zeki Alyuvar da diyebiliriz... Galaksi Taksi diyorum...
- Konu değişmese paşam...
- Peki... Rakı molası isterim... Duble... İki duble!..

...

- Hani benim Recebim, Recebim, olmazsa, Danıştay'a gideceğim!..
- İyi misiniz?
- Pekiyiyim... Yıldızlı!..
- Sanal muhtırayı basacaksanız, böylece aziz ve sinsi halkımızda tepki oluşacak, oyların yarısını alıcaz... Tamam mı paşam?..
- Büyük ideal beni aşar... Büyük'le Aşar gidince benim adımdan Yanıt kalır geriye... Yanıt veriyorum: Niye yapayım ki bunu ben?..
- E, bu hükümet ya darbeyle gider, ya da darbeyle kalır da o yüzden...
- Esasen şu bıyık olmasa, çok iyi asker olur senden...
- Yalan mıydı Yaşar, birebirde doğru söyler, MGK'da şaşar!..
- İçen benim, sarhoş olan sensin... Al, şapka senin olsun!..

vedatozdemiro@gmail.com

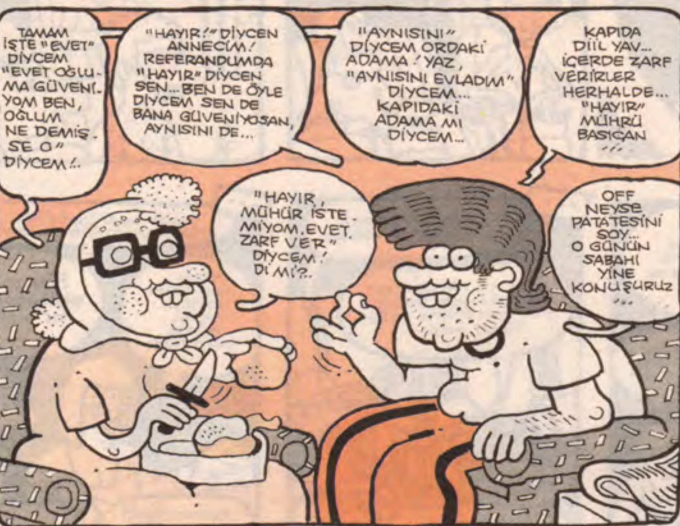

SON

PANTOLON

M·E·T·İ·N·F·İ·D·A·N·

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

"AKDENİZ'DE BİR GÜN DAHA"

I. "Keçiboynuzu Ağacında Kuşlar Cıvıldıyor"

"İnanamıyorum Radikal'siz kaldım, gelmiyormuş bakkala," diyor. Radikal'in gelmediğini öğrenince bakkaldan elleri boş dönecek kadar sağlam bir alışkanlığa sahip olmalı. Bazı gazetelerin buraya gelmemesiyle ilgili bir cümleyi daha iki gün önce ben de kurmuştum. Ama hayal kırıklığından çok, sevgilime verdiğim cılız bir bilgiydi benimki. Üstelik bakkaldan ellerim boş dönmemiştim. Çabuk alıştım Posta gazetesine. Sağ olsun, "*basur tedavisi ve nedenleri*"ni, "*prostat hakkında merak edilen her şeyi*" ondan öğrendim. Radikal'siz kalan kız, "Çok saçma," diyor kahvaltı masasına otururken, "belki 20 tane Star var, ama Radikal yok!" Bence biraz abarttı. Sonuçta "*Homeros Ödülü Nuri Bilge Ceylan'a verildi*" türü bir haber okumadan da yaşayabilir insan. "Yuh artık, ayı gibi baktın!" diyor sevgilim. Bakışımın, Radikalsiz'in bir kadın olmasıyla ilgisi olmadığını, sadece gelişen olayları takip etmek zorunda kaldığımı açıklıyorum sevgilime. Onun da bu ilginç duruma ortak olacağına dair umudum, "Ya sana ne milletin gazetesinden!" demesiyle yok oluyor. Önümdeki Posta'ya dönmek zorunda kalıyorum. Radikalsiz'in arkadaşı, "Datça'dan alırız," diyor. Sevgilime doğru eğilerek, "Bugün Datça'ya gitceklermiş," diyorum. "Dinleyip durma şu insanları," diyor. "Ya nolcak, sonuçta buraya kafa dinlemeye gelmedik mi?" diyorum. Esprime olan inancım tam, ama gülmüyor. Posta'ya geri dönüyorum.

Güzel bir pansiyon burası. Keçiboynuzu ağaçları ve üzüm asmalarının altında, üşenmeyen yazarlar için betimlemeye uygun nefis bir bahçesi, '*kapısından çık denize gir*' atasözüne uygun bir konumu ve samimiyetleri büyük şehir insanını derinden etkileyen sahipleri var. İşin ilginci, pansiyonda kalan bütün konuklar, kültürel olarak belli bir ritmi tutturmuş, insanın aynı mekânda bulunmaktan çağdaş dünya adına kıvanç duyacağı kimseler. İşte yan masada Radikal'siz duramayan bir kız ve arkadaşı, hemen karşımda Scrabble oynayarak '**benimbelleğimsendendahakuvvetli**' yazmaya çalışan orta yaşlı bir çift, onların yanında tahminim saat 5'te falan kalkarak sırasıyla yürüyüş yapmak, denize girmek, duş almak, kahvaltı yapmak ve şimdi kitabını okumak suretiyle bizlere tur bindiren bir adam oturuyor. Tur bindiren adamı kastederek, "Şuna bak, kuş gibi erkenden kalkmış yine," diyorum sevgilime. Adama dönüp bakıyor ama cevap vermiyor. Aslında sevgilime biraz sinir oluyorum. İnsanlar hakkında konuşmak için nefis bir ortam bulmuşken,'*Ben kendi tatilime bakarım, kimse beni ilgilendirmez*' havası takınıp beni çağdaş dünyanın bireysel tavırlarıyla resmen eziyor. Bir yandan da haklı, sonuçta buraya şehirden kaçmış şehirliler olarak zeytinyağına, balığa, tertemiz koylara şükranlarımızı sunmaya gelmiştik. Şehre dönünce Bodrum'u kötüleyip Datça'yı takdis etmek için şimdiden hazırdık. İnsanoğluna tur bindiren Kuş Adamlarla falan uğraşmadan kendi kafamızı dinlemeliydik. Bir daha konuşmamaya karar verdim. Posta'yı bırakıp kitabımı açtım. Böylelikle pansiyonun bahçesi tek parazitinden de kurtulup tamamıyla kültürel bir havaya büründü. Bizi bir görmeliydiniz: *Tepemizde gökyüzüne uzanan keçiboynuzu ağaçları ve Dionysos şenliklerini müjdeleyen üzüm asmaları...*

"Günaydın!" diyen bir ses bütün bahçeyi doldurdu. Bu davudi ses, uzun ve beyaz saçlarıyla pansiyonumuzun en dikkat çeken kişisine ait. Sevgilime göre bu adam Zeus'u andırıyor. Elinde yine Fransızca bir kitap var. Radikalsiz, Bellekli Çift ve sevgilim, "Günaydın!" diye karşılık veriyorlar. Kuş Adam ve ben kafamızı sallamakla yetiniyoruz. Masamızın yanından geçerken, "Kitabınıza bakabilir miyim?" diyor. (İyi ki Posta okumayı bırakmışım.) "Yeni bir yazar," diye atılıp biraz kitaptan bahsediyorum (galiba ona yaranmak istiyorum). "Enteresan," diyor. Sanırım ilgisini çekmedi. Yanımızdan ayrılırken masada bir zulüm gibi duran Posta'ya kayıyor gözü. Uzaklaşmasını bekleyip, "Adam resmen küçümsedi," diyorum sevgilime. "Neden?" diye soruyor. "Kitabın kapağı best seller gibi ya, bi de yanında Posta gazetesi, iyice olduk..." diyorum. Sevgilim, "Öf saçmalama," diyor. Ama ben küçümsediğinden eminim. İşin "enteresan" tarafı, bu adam Olympos'tan Zeus'a değil de, Posta'dan Haydar Dümen'e daha çok benziyor.

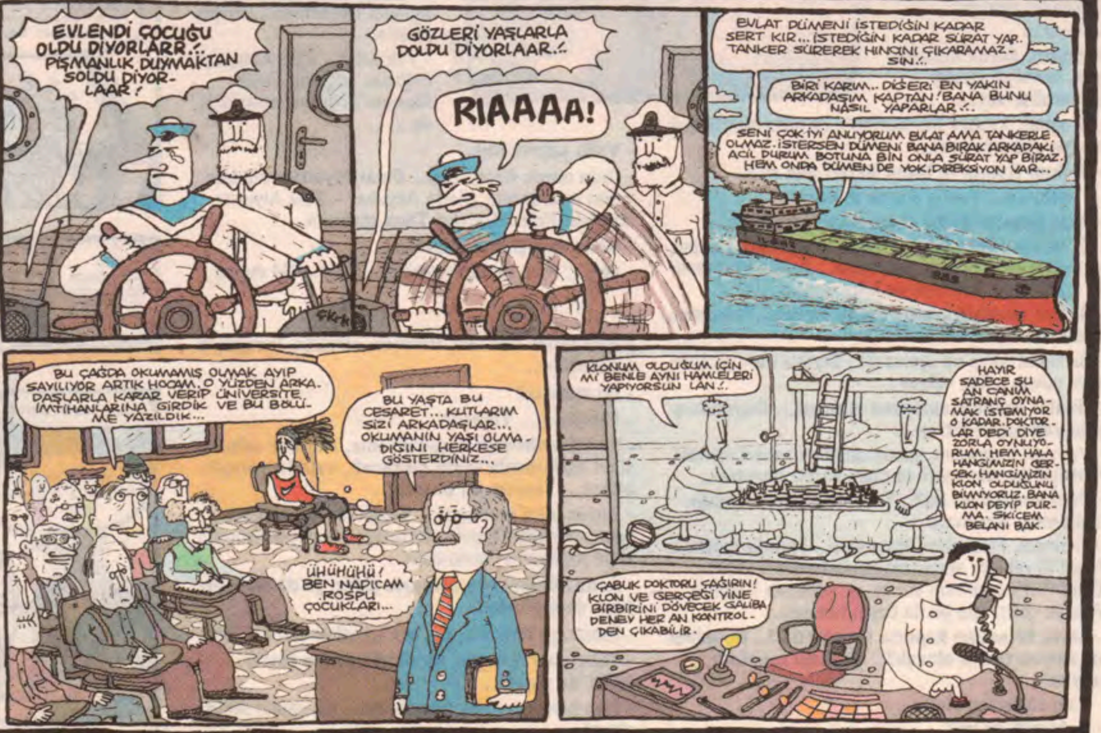
II. "Akşam Çökerken Keçiboynuzlarının Arasından Yıldızlar Beliriyor. Üzümler Bizim İçin Birer Kadeh Şaraptır Artık..."

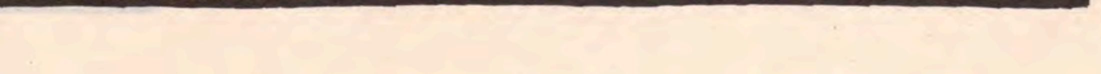
Zeus, akşam yemeği sırasında yine bizle ayaküstü muhabbet etmek isteyince, sevgilim tarafından masamıza davet edildi. Normalde tatil boyunca etrafla ilgilenmeyen, hatta benim ilgilenmemi yadırgayan sevgilimin bu yeni hevesi biraz canımı sıktı. (Ülkemizde hafif entelektüel özelikler gösterenler nedense "enteresan" adamları masalarına oturtmayı pek sever.) Bu tür karşılaşmalar enteresan adamların kendilerinden daha 'enteresan' hayat hikâyeleri üzerinden yürür. Kuralı bozmadık. Fransız Dili ve Edebiyatı'na olan hâkimiyetini öğrenince ona olan saygımız biraz daha arttı (sevgilimin, söz konusu Fransızca olunca saygısının yanına bir bukle de hayranlık iliştirdiğine eminim). Sadece o anlatıyordu, biz de o kadife sesinin arasına gücümüz nispetinde bir şeyler sokuşturmaya çalışıyorduk. *Genç masalarına ilişen enteresan adamlar*, genelde kendi hayatlarını bir slayt gösterisi gibi masadakilere dayatmak ve kendilerine hayran bırakarak yücelmeyi çok sevdiklerinden biraz tedirgindim. Vakit ilerledikçe iyice coştu. Bir ara, kendisi uzun uzun İstanbul'dan bahsederken, ben araya ufacık bir İstanbul bilgisi sıkıştırmaya çalışınca, kafasını sağa sola sallayarak, "**Ben, ben, ben** İstanbul'la ilgili bir şey duymak istemiyorum artık," diyerek lafı ağzıma tıktı. İşte o an "Hah!" dedim içimden. Zeus'un 'ben'i üçe katlanarak masadaki üç kişi adına konuşmaya başlamıştı. Sevgilime baktım. Sanırım o, bu üçlemeyi, İstanbul'dan yorulan bir entelektüelin isyanı olarak algılıyordu. Dönüp tekrar Haydar'a baktım. Datça'ya yerleşme planından bahsediyordu. Haydar'ı *huzur, şehirden kaçmak, caz, Akdeniz, kitaplar ve kediden* oluşan bir harçla yaptırdığı taş evinin bahçesine, yöreden temin ettiği büyük testileri yatırırken ve bahçedeki zeytin ağacına bir yerlerden bulduğu tahta tekeri dayarken hayal ettim. Gecemiz, Haydar'ın Datça'dayken Fransızca yazdığı bir şiiri bizim için Davudi Türkçe'ye çevirmesiyle sonlandı. (*Şiirden bazı mısralar için bu yazının başlıklarına bakabilirsiniz.*) Bir enteresan adamın daha sonuna geliyorduk. Odaya dönerken sevgilime Haydar'ın bizle vedalaşması sırasında memelere kayan gözlerinden bahsetsem mi diye düşündüm. Sonra bu tür kaymaların normal olabileceğini düşünerek, vazgeçtim. Galiba bu gece bana Fransız hoşgörüsü kazandırmıştı.

Odanın balkonuna çıktım. Haydar, aşağıda Datça'dan dönen Radikalsiz ve arkadaşıyla konuşuyordu. Ağaçtan bir tane keçiboynuzu koparıp ısırdım. Tadı kötüydü. Balkon demirlerinden aşağı doğru elimi uzatarak asmadan bir salkım üzüm kopardım. Tadı nefisti. Haydar, Datça'ya taşınma planından bahsetmeye başladı. Ortamda dekolte varsa her an şiir de gelebilir, diye düşündüm. Üzüm yiyip beklemeye başladım.

budaci@gmail.com

ANIL DUMAN

AMAN NE KOMİK

SON HAVA BÜKÜCÜ

VUU
VUU
VUUU
VUUU
VUUU..
VUUU
VUU
VUU
ÇAKS PUB PUB

VETERİNER

MERABALAR.. KEDİMİN SOL BACAA SEKİYO...
MİVV...
AYRICA AARISI VA...!
ZTAK
BURASI VETERİNER DEĞİL Kİ...
VETERİNER KASAP
KASABIM BEN... DÜKKANIN ISMI VETERİNER.. BABAM VETERİNERDİ...

DEDEKTİFLİK

DEDEKTİF?..
EVET BENİM.. HOŞ GELDİNİZ TAVUS KUŞU... NE VARDI?..
TECAVÜZE UĞRADIM..
HMM... YAPANI GÖRDÜNÜZ MÜ?
YOK... O SIRADA BÖYLE TÜYLERİM AÇIKTI, ARKAYI GÖREMEDİM...
FRAP...
HMM...

SURİYE SICAKLARI

SANA DİPTEN TAŞ ÇIKARAYIM MI?
ÇIKAR
BISSM...
COPSS..
BROLO
BROP
BORP..
BRRRRPP!
ÖBÖRÖLÖRÖP ÖRÖLÖ
BÖRRR.. BÖR...
BROLO
BROP
BU KİM BE?
YENGE..
MMH...

Cihan Ceylan

Sami

O SIRADA

ERMAN ÇAĞLAR

Erman Depresyonda

Çevremdeki insanların benim için çok endişelendiği bir dönem oldu. İyiyim dedim "inkar" dediler, "valla bi şeyim yok" dedim "yardım çığlığı bu" dediler. Çağdaş toplum yardım eli uzatacak bir depresyon vakası arıyordu, çok sonra anladım. El birliğiyle beni de inandırdılar sıkıntılar içinde azap çeken bir ruh olduğuma. Belirtiler ortadaydı: çok fazla televizyon izliyor, hep dışarıdan yemek söyleyip onu yiyor, evi çok dağınık. Yanlışlıkla yabancı dizi ve filmlerdeki şiddetli depresyon yaşayan insanlara çok benzemiştim, kendimi hedef tahtasına çevirmiştim, haberim yoktu. Televizyon izliyorum çünkü televizyon izlemek dünyanın en güzel şeyi, dışarıdan yiyorum çünkü yemek yapmak elimden gelmiyor. Evi de topluyorum yine dağılıyor, önüne geçemiyorum. Nereden geldiği belli olmayan iki tane 37 ekran televizyon, iki tane de büyücek bilgisayar monitörü var evin çeşitli yerlerinde. Kullanılmıyorlar, atılamıyorlar, tek yaptıkları üzerlerine toz toplamak. Duvarlar bile kirleniyor. Tozun nasıl temizleneceğini yine bir şekilde anlıyorum, ama duvar? Süngerle duvar mı silinecek? Süngerle duvarları silmeye kalksan çağdaş toplum "obsesif abi çocuk, temizlik takıntısı var; çok kötü durumda şu anda, en son evine gittim süngerle duvarları siliyordu" diyip yine yardım etmeye çalışır. Eve en ufak bir fırsat versem kölesi yapar beni. Faturaları yatırıyorum, aidatı ödüyorum, çöpü çıkartıyorum. Ben bir ev olsam bunlarla yetinmeyi öğrenir, daha fazla sıkıntı çıkartmamaya dikkat ederdim.

Üm mmm ümm (depresyon)

Hastalığın adı konulduktan sonra (gizli depresyon) herkes kafasındaki tedaviyi uygulamaya başladı. Bir tanesi bire bir rakı-balığa götürdü mesela. Onun kafasındaki "depresyondaki arkadaşı kurtarma ve hayata bağlama" düşüncesi oydu. Rakı güzel, balık güzel, düşünce güzel. Fakat çocuk devamlı kendi hayatındaki sıkıntılardan, dertlerden bahsediyor. Devamlı bir alt metin var: "Erman'cığım bak hayatta ne dertler var, sen yine haline şükret" diyor. Gerçi yeterli alkolü aldıktan sonra alt metin falan kalmıyor, doğrudan yüzüme "Mis gibi hayatın var, hala yok depresyondayım, yok hayatım çok kötü... Sen var ya gerizekalısın oğlum, kafanı s.keyim senin" diyor. Ne "hayatım çok kötü" ne de "depresyondayım" demişliğim var. Yok yere küfür yiyorum. Neyse ki, hesabı (yine küfürler eşliğinde ve tedavinin bir parçası olarak) hiçbir şekilde bana ödetmiyor da ettiği küfürlerin karşılığını maddi olarak geri alıyorum (bir çeşit tazminat). Başka bir tanesi beni devamlı çağdaş coffee shoplara götürüyor, şakalar ediyor, neşeli tavırlar takınıyor. Amacı beni devamlı olumlu bir ruh halinde tutup evde yalnız başımayken canıma kıymama engel olmak, hayat kurtarmak. Coffee shoplarda da yediğimiz içtiğimiz şeyleri tabii ki O ödüyor. Yoksa allah muhafaza çılgınca bir şeye kalkışıp canıma bile kıyabilirim. İnsanların iyi niyetli çabası ve ısrarları sonuç veriyor, sonunda depresyon hastası olduğuma ben de inanıyorum. O dönemin parasıyla beşyüz ya da beşyüzelli lira kârdayım. İkna olmamak çok güç.

ABİ CENETTE NAPICAN YA BÜTÜN OROSPULAR CEHENNEMDE BIHIHIHI.

Bİ DAHA LİSELİ KONUK ALMAYALIM...

IŞIĞA DOĞRU

İNGİLTERE'DE KADIN SOLDAYMIŞ BİLİYO MUSUN?

DİREKSİYON SAĞDA AYI...

NE BOKSA İŞTE.

MAKUL KOCA MEMOŞKO

O saatten sonra dünya üzerinde cenneti yaşıyorum. Hayatımda ilk defa ne yaparsam yapayım, ne söylersem söyleyeyim anlayış gösteriliyor. Tek zorunluluk, durmaksızın Anathema ya da ne bileyim Düş Sokağı Sakinleri şarkısı dinliyormuş gibi tavırlar takınmak. O bile zor aslında. İnsanlar bana devamlı alkollü / alkolsüz içecekler ısmarlıyorlar, eskisine nazaran evde daha az zaman geçiriyorum, daha sosyal bir yaşantım var falan. Yaşam standardım inanılmaz yükselmiş. Şimdi bile o kadar kaliteli yaşamıyorum. Neyse ki empati kurmaya meraklı arkadaşlar neden depresyonda olmam gerektiğini bana tane tane açıklıyorlar:

Empati size ve çevrenizdekilere ciddi zararlar verir

"Abi kaç yıllık kız arkadaşından ayrıldın, sevdiğin işi yapmıyorsun, üstelik çok az maaş alıyorsun, normal yani. Ama üzülme, zamanla düzelecek şeyler bunlar..."

Bilmiyorum, aranızda belki empatinin güzel, faydalı bir şey olduğuna inanan insanlar vardır. Ama bana seçim şansı verilseydi, "Erman sana empti kurup hayatında yolunda gitmeyen şeyleri bir bir yüzüne mi söyleyelim, yoksa kafana taşla mı vuralım?" deselerdi; büyük ihtimalle taşı tercih ederdim. Empati bence çağımızın vebası. Ya da empati dalında güzel. Empati hakkındaki yarı bilimsel düşüncelerimi haftaya açıklayacağım. Haftaya tez – antitez ortamı olacak, belki "hakeza" bile diyeceğim. Bununla ilgili en ufak bir heyecan hissetmeyenlere ise şöyle bir alt başlığımız var:

"Erman Ev Partisine Gidiyor"

Nasıl? Bence heyecanlı. Haftaya depresyon hastalığımın karşı cinsle yeterince interaktif ilişkiye geçememememden kaynaklandığını düşünen bir arkadaşım beni ev partisine götürüyor, olaylar gelişiyor. Şimdiden sıkıldığınızı hisseder gibiyim. Sadece ümidinizi yitirmeyin diyebiliyorum.

Sevgiler,
Erman

groagh@gmail.com

SÖN...

YİĞİT ÖZGÜR

DENİZ ENSARİ 2010

densari@hotmail.com

Sandık·içi

ERSİN KARABULUT

TELEFONDA YEMEK SİPARİŞİ VERİYODUM. APARTMAN KAPISINA BIRAKTIKLARI BROŞÜR, MENÜDE TATLILARI GÖRDÜM DUR Bİ DE TATLI SÖYLİYİM DEDİM.

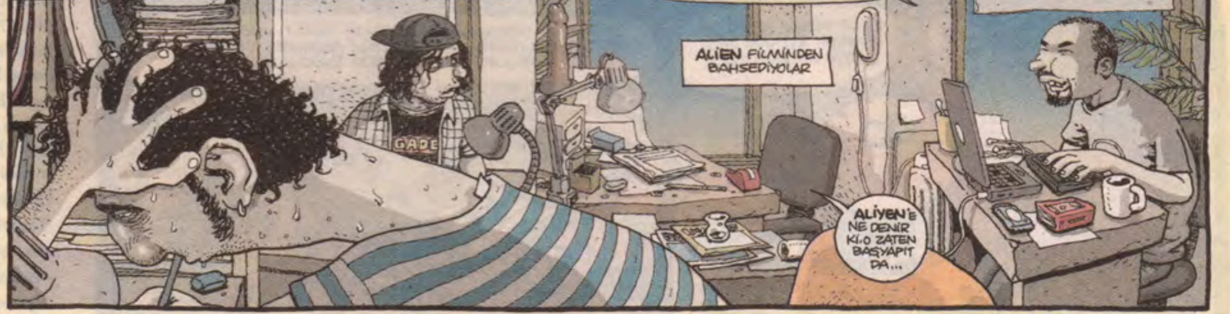
OYSA BEN ALMAN YEMEKÇİSİ DİYE GRIES DEMİŞTİM (ALMANCADA ÖYLE OKUNDUĞUNA DAİR Bİ BİLGİM DE YOK GERÇİ DE GRİİS ÇOK İNGİLİZCE GİBİ GELMİŞTİ O AN) AMA TELEFONDAKİ KADIN TARAFINDAN DÜZELTİLİŞİME RESMEN BOZULDUM LAN!.. BU KADAR DOĞRUDAN DÜZELTİLMEZ Kİ AYIP... DAHA DOLAYLI DÜZELTMEK LAZIM. GERÇİ BAZISINDA O DA PEK İŞE YARAMIYI.

GEÇEN GÜN DERGİDE OKİ 'YLE BARIŞ KONUŞUYOLARDI BÖYLE.

HAKKATEN DE BU PİŞMİŞ KELLE KÖKENLİ YAZAR ÇİZERLER ALIEN'A İNATLA ALİYEN DİYOLAR. YILLAR EVVEL LİSEDE PİŞMİŞ KELLE'DE ÇİZERKEN Bİ YANDAN DA MASALARDAKİ GEYİĞE KULAK KABARTIYODUM...

BEN DE ZATEN KENDİMİ ORTAMA KABUL ETTİRMEYE ÇALIŞIYORUM, ARTI O ADAMLAR NE DESE SÜPER GİBİ GELİYO. BAŞLADIM ALİYEN DEMEYE... OLUR OLMAZ YERDE KONUSUNU AÇIYORUM...

BÖYLE DENİNCE DE CEVABIM ŞU ŞEKİLDE OLUYODU...

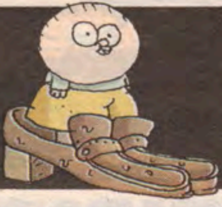

GERÇİ ELYIN DA NEYMİŞ LAN, İNSAN NELERİ YANLIŞ SÖYLÜYO... BEN YILLARCA ACAYİP KELİMESİNİ ACAİP OLARAK YAZMIŞIM BURDA.. FARUK SÖYLEDİ DE DÜZELTMİŞTİM. (NABER FARUK?) ORJİNAL KELİMESİNİN ASLINDA ORİJİNAL OLDUĞUNU DA YENİ ÖĞRENDİM VE ÇOK UYUZ OLDUM.

fırat...

uğur gürsoy

ben alpay erdem

VELOSİPET İLE BİR CEVELAN

(trabzon'dan sinop'a)

Merhaba sevgili okur. Ben bu hafta yine durunamadım. Ve bisikletimle Trabzon'dan Sinop'a yolculuk yaptım. Tek başıma. Aslında benim ilk amacım bisikletimle İstanbul'dan direkt Sinop'a gitmekti. Güzelkent'e. Akrabalara **bisikletimle geldim** diyebilmek istiyordum. Bu harika fikrimi bir gece Antalya'daki bisikletçi arkadaşım Kutay'la paylaşmak istedim. **Lan oğlum sen manyak mısın. Artvin'den doğru İstanbul'a dön** dedi. **Hem denizi yanına alırsın, hem de rüzgar arkandan vurur** dedi. **Gitmesi kolay olur** dedi. **Daha bir şenlikli olur** dedi. Dedim **Artvin çokmuş, Trabzon'dan gideyim ben o zaman**. Bir anda fikir değiştirdim. Üç ayda geliştirdiğim planımı saniyede bozdum. Ertesi hafta kendimi, Trabzon'a uçmak üzere havaalanında buldum. Havaalanlarıyla ilgili de, tam telefonla konuşacağım, anons başlıyor ya, deli çıkmam an meselesi oluyor. Bir de diksiyonsuz anons olması. **Ankara uçağı** diye konuşuyor mesela. **Ankara uçaa**'dır onun doğrusu. **Uçağı** diye yazılır, **uçaa** diye okunur. O **yumuşak g** benim kulağımı tırmaladıkça ayrı sinir oluyorum. Bir de bisikletimden kilo başı **6 Lira** almışlar zaten. Neyse, vara vara vardım Trabzon'a. Trabzon ilginç bir yer. Ganita'da gece denizde yüzen fareler gördüm. Milletin denize attığı çekirdeği fındığı yiyorlar. Fuat Saka konsere gelmiş. Güzel bir şehir Trabzon. Kendine has bir curcunası var. Ertesi sabah Trabzon'dan çıktım yola. Henüz yolun başında sayılır, Çarşıbaşı'nda bir yağmur bastırdı, **ananı s.kim** dedim **n'oluyoruz**. Adam döven yağmuru. Zor attım kendimi alt geçide. Baktım alt geçit dolmaya başladı, öbür taraftan kaçtım. Bir benzin istasyonuna sığındım. İçerden Teletubbies'in en sevimlisine benzeyen bir amca çıktı. Bir elinde soda var, diğer elinde bisküvi, **islandin mi** diye sordu bağa. Aslında **mi**'yi ayırdığından da emin değilim. O anda ben kendimi sorguladım. **Acaba ıslanmadım mı ben acaba** diye, **yoksa "islanmak" başka bir manası olan bir şey mi.** Bilemedim. Oradan deli yağmur altında yürüye yürüye Vakfıkebir'e kadar yürüdüm. Bir kahveye oturdum, otel bakıyorum artık. Birkaç çay içtim, ödetmediler, haritam yağmurdan mahvolmuştu, yenisini verdiler. İşte ben bu yolculukları bu yüzden seviyorum. Gerçi içtiğin çayı ödetmeyeceklerini anladığın andan itibaren utanıp bir çay daha içemiyorsun ya, ne bileyim, hiç bilemiyorum. Sonra yağmur durdu, ve ben ümidi kesmişken bir baktım ki Giresun'dayım. İlk gün için planım buydu zaten. Bu arada rüzgar her karşıdan vurduğunda Kutay'a az küfür etmedim valla. İkinci gün Ordu'yu da geçip Ünye'ye vardım. Bu arada güneş hafiften yakmaya başladı kollarımı. Ünye'de bir otelde kaldım. Kaldığım odada televizyonda bütün kanallar **24**'ü gösteriyor. 24 saat **24**. Habere belgesele doydum. Dedim otelin bahçesinde yimah yiyim. Yimah yirken bacaklarımın kaşınmasıyla birlikte topraktan gelen ölüm sivrisineklerini fark edizlemem bir oldu. Metrekare başına trilyar sivrisinek düşüyor. Ben böyle bir şey görmedim. Ertesi gün Samsun'daydım. Sabah çıktım, üç saatte Samsun'a vardım. O gün artık devam etmem imkansızdı. Çünkü gerçekten acı çekmeye başlamıştım. Özellikle kollarım feci yandı. Karadeniz serin olur diye düşünmüşken resmen ters köşeye yattım. Ve bu daha başlangıçtı. Samsun'da bir arkadaşımda kaldım. Ertesi gün kollarıma görünüş olarak yoğurdu andıran bir ilaç sürerek çıktım yola. Bisikletle dördüncü günün sonunda Yakakent'teydim artık. Harika bir yer Yakakent. Yalnız bizim insanımız hakikaten bir acayip. Her şeye alışık gibi bir halleri var. Köylerden geçiyorum mesela, uzaydan gelmiş gibi bir halim var, kaskım, formam, eldivenlerim, gözlüğüm, bisiklet ayakkabılarım, yoğurtlu kollarım, **çay içen mi** diyorlar. Yakakent harika bir yer. Fakat kaldığım otel gerçekten çok kötüydü. İki yatak var, büyük olanında bir şey dikkatimi çekti. Yatağın üzeri boylu boyunca sim dolu. **Simli sevişmiş.** Bir tiksindim anlatamam. Mantar kapsam o kadar üzülmem belki ama sim kapma fikri, off, düşüncesi bile...Küçücük bir yatakta yattım iki büklüm. Bir de böyle gece ay ışığı o simlere vurunca böyle yakamoz gibi. Gerçek bir kabustu. Ertesi sabah Yakakent'ten bir çıktım yola, önce bozuk yolları aştım, sonra hiç ayağımı yere basmadan dağları geçtim, eşekarısı saldırısına uğradım... Bak o acayipti işte. Ben böyle dağ çıkarken hop geldi bisikletimin gidonuna kondu. Bisikleti yere atmamla kaçmam bir oldu. Ben kaçtıkça arı peşimden geliyor. Tokat atmaya çalışıyorum, bayağı dikleniyor. En sonunda böyle sağ gösterip sol elimin avucuyla tokadı bir koydum, arı kayboldu. Nereye gittiğini göremedim ama kesin morali çok bozulmuştur. Delicesine kaçtım oradan. **Sıcak.** Öylesine bir sıcaktı ki bir ara bisikletimin viteslerinin boşaldığını hissettim. Vites telleri 2 santim kadar gevşemiş. Tamir ettim. Lastiğim patladı, tamir ettim. Kullandığım ilaç alerji yaptı tüm vücudum isilik oldu. Sinop'a vardım ama Sinop'tan sonra devam edemeyeceğimi anladım ve ertesi gün uçakla İstanbul'a döndüm. Şu an İstanbul'dayım. Hastayım. Midem bulanıyor, ateşim var. Tüm vücudum kabarcıklar içinde. Uyuyamıyorum. Ama bir şey söyleyeyim mi. Acayip dinlendim. Hayatımın en güzel beş gününü yaşadım. Şimdiden çok özledim o muhteşem beş günü.
Bir an bile rüzgarın arkamdan esmediği.
Sevgilerimle.

Çocuğunu Dürbünle İzleyen Adam

Hanım bizim çocuk..havuzda maket gemi yüzdürüyo...Sanki bana Titanik'in kaptanı anama koyiim...Şu ciddiyete..şu konsantrasyona bak... Şimdi onu akşama kadar öyle yüzdürür.. Ertesi sabah da hiç çekinmeden şu yeşil gözlü babasından pil parası ister babasının düşmanı sikilesicesi...

Hasta Ruh
Her Perşembe / **Taksim** Old City Comedy Club / Saat: 21.00 / bilgi: 0212 244 28 96

alpayalpayalpay@gmail.com **www.alpayerdem.com** twitter.com/alpayalpayalpay

KAÇ YIL OLDU?

• Ulaştırma Bakanı Binali Yıldırım, 2. Uluslararası Deniz Kültürü Festivali'nde, Mithat Bereket'in sorularını dalgıç kıyafetleriyle bir havuzun dibinde cevaplayalı **2 yıl**...

• Gazeteci Cengiz Semercioğlu, "Aliye" dizisinin oyuncusu Sanem Çelik'in dizinin yönetmeniyle yaşadığı ilişki ortaya çıkınca, *"Aliye anneydi... Aliye masumdu... Aliye mağdurdu... Ne yaptın Aliye?"* diye içlenerek kurguyla gerçeği art arda birbirine karıştıralı **5 yıl**...

• Ali Kırca, Kuruçeşme'deki evinde katta olmayan asansöre binmeye teşebbüs edince, yaklaşık 7 metre serbest düşeli **10 yıl**...

• Hey dergisi, *"Müjde! Artık plağınızı pikabınıza koyarken eyvah tozunu silmeyi unuttum diyerek hayıflanmayacaksınız..."* cümlesiyle Türkiye'ye ilk CD'lerin girdiğini haber vereli tam **26 yıl** olmuş.

İstanbul Polisinin, ABD'den satın aldığı plastik mermi atan tüfeklerin üzerinde "yüze ve kafaya nişan alındığında ölüme yol açabilir" yazmasına rağmen yetkililer silahların hayati tehlike taşımadığında ısrarlı.

Emekli Koramiral Atilla Kıyat: "1993-1997 yılları arasındaki faili meçhul cinayetler devlet politikasıdır. Dönemin sivil ve askeri yöneticileri hesap vermelidir" dedi.

Geri gönderilen Mavi Marmara gemisinde yapılan incelemede İsrail'in operasyon sırasında kullandığı binlerce merminin izini macunla kapatıp üzerlerini boyadığı ortaya çıktı.

Arka arkaya kurulan hidroelektrik santralleri nedeniyle tamamen kuruyan İkizdere'nin suları, bakanlar inceleme için bölgeye gelince baraj kapakları açılarak yeniden akıtıldı.

Barış UYGUR

■ "O kadar boya" be kadar bir boya ben onu merak ediyorum. Gün geçmiyor ki bir hanım teyzemiz, bir hanım kızımız "O kadar boyayı bana da sürseler ben de Beren Saat gibi olurum" demesin. O cümlede bahsedilen boyanın miktarı nedir? Yani Hafize ana artı mesela 125 gram boya gerçekten Beren Saat eder mi?

■ **Daha fecisi yok mu? Var. Bu ikincisi de bilhassa biraz fazla dekolte giyinen ünlülerimiz için yıllar yılı terennüm edilir: "Ohoo, ben de oramı buramı açsam..." Aman allah diye kofralarınızın yandığı an bu andır işte. İstersiniz ki Hafize Ana, yıllar önce verdiği (ve bence gayet yerinde olan) orasını burasını açmama kararını hiç bozmasın bir anlık gaza gelip de. Akıl yanar, benden söylemesi. Sırf o yüzden, tersine gitmemek için, inatlaşmasına neden olup bir felakete yol açmamak için "Tabii öyle, haklısın maklısın" der geçeriz. Neticede yemek yiyoruz şurada.**

■ Arada bir posta kutuma "Gelin kredi kartı borcunuzu sıfırlayalım" başlıklı postalar düşüyor. Herhangi bir bankamız beni kredi kartı kullanmaya layık görmediği için, bu konuda bir sıkıntım yok ama biraz düşününce ve "gelin kredi kartı borcunuzu sıfırlayalım" teklifinin arkasındaki mekaniği öğrenince kredi kartım olmadığına bir kere daha seviniyorum doğrusu. Şimdi bir kere, bu teklifi yapanlar tefeci. Evet, bildiğiniz, Türk filmlerine konu olan, elindeki bonolarla başroldeki arkadaşımızın hayatını ipotek altına alan, olabilecek en olumsuz özelliklerin kokteyliyle birlikte sunulmuş berbat, beş para etmez tipler. Peki sundukları teklif ne? Diyorlar ki, "Kredi kartınızın borcunun tamamını ödeyelim, siz bize sabit taksitlerle 12 ayda geri ödeyin." E şimdi bu teklif doğruysa, vatandaş kredi kartına, normalde tefeciden borçlansa ödeyeceğinden daha fazla faiz ödemiş olmuyor mu? Bayağı bildiğimiz tefeci bile, bankanın uyguladığı faizden daha az faiz uyguluyor demektir bu. Bunu bir düşünelim. Sonra isterseniz kredi kartınızdan kazandığınız bonuslarla gidip tırnak makası satın alabilir, uçuş millerinizle Taksim'den Tünel'e kadar uçabilirsiniz. Hey yavrum hey, bankaya bak, bir tahta bacağı bir de kör gözüne bandı eksik hokkabazın, tefeci bile bankanın yanında kurbağa Kermit gibi sevimli kalıyor. Tabii kurbağa Kermit ne kadar sevimliyse.

■ **Askeri vesayet görünür ya da görünmez olabilir. Askeri vesayet altındasınızdır ve bunu bilmiyorsunuzdur ya da askeri vesayet altındasınızdır ve bunu biliyorsunuzdur. Ben kendi payıma askeri vesayet altında yaşayıp bunun farkına varmamaktansa en azından bu askeri vesayeti kör gözün parmağına hissediyor olmaktan memnunum. Ama gözünüzü seveyim şu askeri vesayet tartışmalarında "Batıda kimse genelkurmay başkanının adını bilmez!" gibi iler tutar yanı olmayan iddialar atılmasın artık ortaya.**

■ Hayır, bırakın batılıların ülkelerindeki genelkurmay başkanlarını tanımadığı yönündeki garip iddiayı, biz bile tanıyoruz bu heriflerin genelkurmay başkanlarını ve hatta ordu komutanlarını. Ne bileyim, biz ortaokuldayken, sınıfta dönemin ABD genelkurmay başkanı Colin Powell'ı Norman Schwarzkopf'u, tanımayan yoktu ki kendisi neticede ordu komutanıydı. Ha o zamanlar savaş vardı falan derseniz, ben şu yaşıma kadar Amerikanın savaş halinde olmadığı bir dönemi hatırlamıyorum ki bu bile az çok gazete okuyan Amerikalının genelkurmay başkanını da ordu komutanlarını da tanıdığının göstergesi değilse hiçbir şey bilmiyorum. Bugün, biraz gazete okuyan adam Orgeneral Petraeus'u tanımıyor mu, ismine aşina değil mi Afganistan ve Irak haberleri hasebiyle.

■ **Hem öyle uzun uzadıya akıl yürütmeye gerek yok, hem ABD'li, hem Alman, hem Fransız arkadaşlarım oldu, hepsi de çatır çatır biliyordu kardeşim Genelkurmay başkanlarının kim olduğunu.**

■ Valla bana sorarsanız bir ülkenin vatandaşının o ülkenin ordusundaki komutanları falan tanıması, bilmesi daha hayırlıdır. Bunu da Baba filminden öğrendim, kendimize daha yakın tutmak lazım zira.

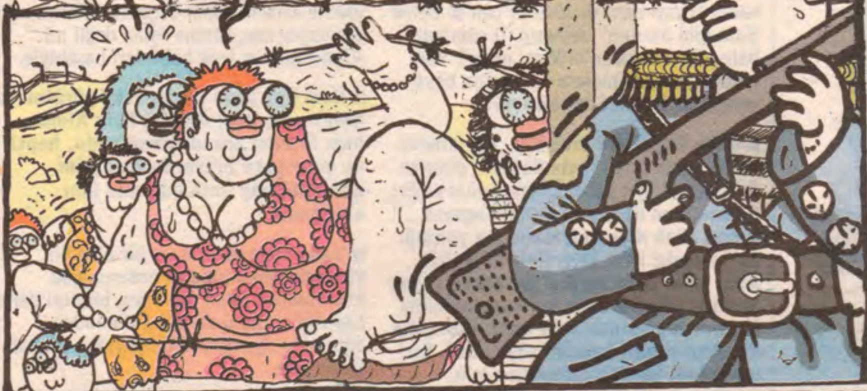
■ **O kadar ordu mordu dedikten sonra aklıma geldi: 12 Eylül'den sonra Amerikan başkanına darbe haberi "bizim çocuklar yaptı, gönlünü ferah tut abi" diye verilmiş ya. Peki, o cümleden bir de "diğer çocuklar" olduğu anlamı çıkmıyor mu sizce? Kim ulan o darbe yapma potansiyeli olan diğer çocuklar peki?**

■ Yahu sürekli mektup gönderiyorsunuz "Abi sen Evet oyu kullan diyorsun ama" "Hayır oyu kullan diyorsun ama" diye. O mektupları birbirinize mi forwardlasam ne yapsam? En sonunda Yüksek Seçim kuruluna dilekçe yazacağım "Peh!" diye seçenek koysunlar oy pusulasına, seçimde onu işaretleyeyim bari.

■ **Kentsel Dönüşüm ne güzel değil mi? Milli Piyango gibi. Gerçi tam piyangoya benzemiyor zira bir kişinin dışında kimsenin bilet alma hakkı yok, bileti de hep Çalık Holding alıyor. Peki nasıl oluyor?**

■ Diyelim ki Tarlabaşı'nda, atadan dededen kalma bir eviniz var. Belediye de, bu bölgeyi yenilemek, güzelleştirmek istiyor. Güzelleştirmek dediysek, bu proje kovboy filmi dekoru gibi, binaların sadece ön cephelerini sabit tutup gerisini koy vermekten, insanlık azmanı alışveriş merkezleri, keriz turist tuzağı butik oteller zengin yuvası rezidanslar açmaktan ibaret. Sevinir misiniz? Eh, tam da Küçükçekmece'ye taşınmak üzereyseniz sevinebilirsiniz.

■ **Zira arkadaşlar burayı güzelleştirmek istiyor ve bu hesapta güzelleştirme işini Çalık Holding'e veriyor. Siz hala evinizde oturuyorsunuz. Belediye size geliyor, "Çalık Holding arsana bin metrekare bina yapacak, sana da başka bir yerden elli metrekarelik yer vereceğim, kabul etmezsen de zorla elinden alacağım, yerine Küçükçekmece'den, küçük bir daire vereceğim!" diyor. Tabii, anlı şanlı mimarlarımızın hazırladığı kovboy filmi dekoru gibi yeni Tarlabaşı'nda eski sakinlerine yer yok. Ne güzel piyango değil mi? Çalık Holding açısından yani. Normalde parasıyla satın almaya kalksa bin lira vereceği yeri bir liraya indiriyor cebine.**

işimdeyim gücümdeyim

UMUT SARIKAYA

CONİ DEPP'İ BAYILTIP YAN NAKLİ YAPMIŞLAR... YAPAN KİŞİ VEYA KİŞİLERİN PEŞİNE DÜŞELİM Mİ DEDEKTİF?..

mmhf...mhff nerdeyim ben??

DÜŞMEYELİM! EVİMİZE GİDİP HUZURLU BİR UYKU UYUYALIM...

KOTRT KOTURT KORT!

AMA EFENDİM...

YAN DOSYASI KAPANMIŞTIR.

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

HACİVAT – KARAGÖZ
(ramazan eğlencesi)

- Hay-i hak Karagözüm...
- **Aleyküm selam hacı!**
- Bak, ben anı daha önce yaşamış gibiyim... Sana da bazen böyle oluyo mu?..
- **Ne diyon hacı, daha öncesi mi kalmış, binbir yıldır bu şekil konuşuruz biz...**
- Bi de kadınlara çok konuşuyo derler...
- **Yanlış... Kadınlar çok konuşmuyolar... Sadece susamıyolar...**
- Bi kadın günde ortalama yirmiiki bin, erkekse yedi bin kelime sarfediyomuş...
- **Demek ki konuşurken bi yandan düşünüyolar...**
- Ama daha iyi anlaşıyolar be Karagözüm... Okulun ilk günlerini hatırlasana... Kızlar öpüşüp sarılırdı, oğlanlar birbirlerinin kolunu bükerdi... Çok konuşup anlaşmak varken...
- **Yaz boyu zırtlan gibi sıkılmaktan o... Özlemiş esasen, duygusunu öyle gösteriyo...**
- Şiddet olmasın... El şakası dostluğu yorar, gönülde parmak izi kalır... Ne kolunu büküyosun, o yaşta çocuğun eti ne budu ne...
- **Doğru valla, ben de özledim Edi'yle Büdü'yü...**
- Nasıl?.. Ha pardon, sen ara ara yanlış anlamak durumundasın di mi format gereği?!..

***

- Duydun mu Karagözüm, Yeni Zelanda'da olan şeyi?..
- **Bu Zelanda'nın eskisi nerde ki, yenisi var?..**
- Aman Karagözüm, konudan sapma...
- **Sen de bana güncellektüel ağızlar yapma...**
- Yahu adam, bir dinle...
- **Dinlediğini anlarlarsa susmazlar... Onlar kafalarını boşaltır, senin kafan dolar...**
- Dolar demişken, en kendini bilen dolar, Avustralya Doları...
- **Anlaşıldı, konuyu Okyanusya'dan uzaklaştıramıyoruz... N'olmuş lan Yeni Zelanda'da?..**
- Şikayet edilen adam "Ben karımı dövmüyodum ki, sadece kolbastı oynuyoduk" demiş...
- **Türk müymüş?**
- Tamamen!
- **İyi, bi kereliğine şekilden yırtmış kolbastı diye... Ama tekerrür ederse yan bastı demektir...**
- Aman Karagözüm, o nasıl lakırdı?..
- **E, sende hiç mi küfür olmaz Hacı Cavcav?..**
- Olmaz... Sen beni İlhan Cavcav'la karıştırıyosun!..

***

- Karagözüm, çok ilginç bir haber okudum...
- **Vay arkadaş, malumat içinde kaldım be...**
- İntihara teşebbüs oranlarıyla ilgili...
- **Mübarek gün, daha nurlu bi konu yok mu hacı?!**
- Teşebbüsde kadınlar dört kat daha fazla, lakin intihar sonucu ölümlerde erkekler ikibuçuk kat daha fazla...
- **Yani?..**
- Yani mi?.. Yani adamı sensin abi...
- **Ne diim, demek ki bi dikkat çekiş, ilgi emme yöntemi de olacakken, erkek dediğimiz barbar tür direkt canına kıyıyo... Bodoslama, ayı gibi...**
- Yaşamak da bi intihar diil midir zaten?..
- **Diildir!**
- Sinirlenme a benim canım, zaten hava sıcak...
- **Piiii, iyice sardı... Gittim ben!..**

***

- Karagözüm, Yüksek Askeri Şura'ya ne diyosun?..
- **Valla üçünden de korkarım... Hem yüksek, hem askeri, hem de şura...**
- Atama krizi yaşandı ya...
- **Atam atama oynadılar, o yüzden...**
- Aman Karagözüm, durum ciddi...
- **Demek durum komiği gibi durum ciddiyeti de var...**
- Bu arada ıspanakta demir yokmuş...
- **Benim için var!.. Geçmiş olsun, bu saatten sonra değiştiremem...**
- Ne diyoduk, ha, diyelim ki sahne sırası, Beberuhi'de... Ve Beberuhi, senin kadim gölge oyunu arkadaşın... Ama diyolar ki, o girmesin de Tuzsuz Deli Bekir girsin... Uygun mudur?..
- **Beberuhi, Deli Bekir diye örnek verirsen nasıl yorumliim, ne ara düşüniim?.. Tiplerin önemi ne, önemli olan gölge oyunu...**
- Kurtlar Vadisi – Bölge Oyunu... Olurmuş he...
- **Kesme hacı!.. Nasıl ki biz hayal perdesinde cansız lekeler idik, ki Osmanlı'nın sineması da diyebiliriz, devam ediyor işte gölge oyunu... Karagöz'le Hacivat olmaz da Muhsin Bey'le Ali Nazik olur, Boşgezen ve Kalfası olur, Sıdıka ve Sıdıka'nın Annesi olur... Anneyi Füsun Demirel oynamıştı...**
- Demirel taklidi yapiim mi?..
- **Gidilir!**
- Gas vaadı da bis mi icdikh?..
- **Hala ya!..**
- Binaenaleyhhh... Sienenaleyhhh...
- **Oğlum ne alıyosan bana da ver lan!..**

***

- Karagözüm, Dr. House'u izliyo musun?..
- **O kim, repçi mi?..**
- Yok yahu, House dizisinin acar kahramanı, aksi ve dahi doktor... Herkesi tersleyen biri...
- **Herkesi tersleyen doktor istiyosan devlet hastanesine git, hem üç boyutlu...**
- Gözlük mü veriyolar?..
- **Evet ama üç boyutlu gözlüğün sadece yüzde dokuzunu karşılıyo devlet!..**
- Sekiz büyür dokuz olur, dana büyür öküz olur...
- **Bu ne şimdi?..**
- Takside radyodan duydum... Ankaralı Bişey...
- **Benim bildiğim en eski Ankaralı Cemil Çiçek... İskitler'den beri kabinede kendisi...**
- İskitler'de kabine mi varmış?..
- **İsktiret be hacı... Yorma kendini haybeye, bakarsın uzatmaya kalır maç...**
- Maç derken?
- **Maçtan kasıt, hayat işte...**
- İşte Hayatınız diyosun...
- **Demiyorum.**
- Zaten hayat da futbola benzemez mi?..
- **Benzemez.**

***

- Karagözüm, duydun mu olayı yahu?..
- **Senden başka kimseyi duyamıyorum ki...**
- Mahalleden adamın biri çocuğunu sünnet ettirmiş... Ammaaa, göya sünnetsizler seksten daha çok zevk alırlar zannıyla, çocuktan biçilen deriyi kendi maslahatına ekletmek istemiş...
- **Hipokrat çarpar o deriyi ekleyen doktoru...**
- Zaten doktor da adama eklememiş... Ammaaaaa, besbelli rivayete kanmış olacak ki kendi gıliğine, yani organına eklemiş deriyi...
- **Sonuç?..**
- Doktor, muayenehaneyi acil devredip kaybolmuş...
- **Ya bi git, adamın asabını ve orucunu bozma...**
- Aman Karagözüm, bunlar reel konular...
- **Sürreal ol, canımı ye!..**

***

- Karagözüm, bizbizeyiz... Dört kadın hakkın olsa...
- **Eee?..**
- Sex and the City'nin dört kadınını alır mıydın?..
- **Lan oğlum, onlar adamı ince ince gözler, analiz etmedik yerini bırakmazlar... Senin dörtlün ne?..**
- Plajda bi ikoncan, sokakta renkli sima, galada yüreğine sağlık bir içli, yatakta vahşi vaşak...
- **Senin var ya, içine kötü ruh girmiş hacım!..**

vedatozdemiro@gmail.com

PANTOLON

METİN FİDAN

metinfidan@ymail.com.tr

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

DAVULCU VE AŞÇI

En az 30 erkeğiz. Hepimiz büyük bir ciddiyetle biralarımızı içiyoruz. Çoğumuz kendisine söylenilenlere sadece kafa sallamakla ve kısa cevaplar vermekle yetiniyor. Kimsenin kendisi için ayarladığı görüntüsünü esnetmeye niyeti yok. Aşırı sıcağa rağmen ortamın şapkalıları alınlarından süzülen teri kabullenerek kafalarını korumakta ısrarlılar. Sadece müziği dinliyormuş gibi yapanlar, ara sıra kızlara attıkları yangözleri büyük bir hızla toparlayıp derhal eski dizaynlarına geri dönüyorlar. Az sayıdaki neşeliler hariç (daha çok yanlarında kız olanlar) herkes masasında dev bir totem gibi oturuyor. Yüksek müziğe ve konuşan insanların uğultusuna rağmen aslında gizli bir sessizlik ve gerginlik hâkim ortama. Dev Totemler, ahşap ağızlarına şişe birayı kaldırıp indirerek, fondaki atmosferik müziğin de yardımıyla bir tür ayin yapıyorlar. Duaları, gecenin sonunda onları ahşaplıktan kurtararak ete kemiğe bürünmelerini sağlayacak bir kız. Bu mekânda garsonlar da gergin. Klasik değil de arkadaş tipi garson (uzun saç, tişört) olduklarından görevleriyle ganimete ortak olma arasında bir yerlerde asılı duruyorlar. Totemlere bira taşırken suratları hep asık. Sanki sayımız yetmiyormuş gibi mekâna bir adam daha geliyor, keskin bakışlarıyla neredeyse tiksinir gibi masaları süzüyor. Yanımdakilerden biri, onun şimdi adını hatırlayamadığı bir grubun davulcusu olduğunu söylüyor. Ortamda davul yokken davulcu olmak zordur. Artık hayali bagetlerle, havadaki hayali davulları dövmenin vakti geçti. Davulcunun işi gerçekten zor. Çünkü bir türlü tamamına eremeyen muhabbetlerin ünlüsü o. ("*Bak şu çocuk şeyin davulcusu... Hani şeyde çalıyorlardı... /Demans mı?/Yok ya o değil./ Tanımıyorum ben./ Ya nasıl tanımazsın!*) Davul çaldığının sımsıkı bilincinde etrafı süzüyor. Sonra bizim masaya eliyle selam veriyor. Çünkü bizim masamızda da adı akla bir türlü gelmeyen bir başka grubun basçısı var. İki adet *adı akla gelmeyen grup* bir masaya fazla olduğundan yanımıza gelmeden bara geçiyor. Bunu üçüncü söyleyişim ama davulcunun işi gerçekten zor. Çünkü o diğer totemlerden farklı olarak kızlardan aldığı her bakışı ("beni tanıyor mu yoksa?") değerlendirmek durumunda. İlerleyen vakitlerde ortamdaki ahşap totemler bira içtikçe yumuşamaya başlıyor. Gecenin başındaki dimdik ve heybetli duruşları, tuvalete giderken tökezlemek, pisuar başında sallanmak, aynada yüzüne su vurmak gibi totem geleneklerine pek yakışmayan hareketlere dönüşüyor. Parası biten bir totem, garsona borç yazdırmak isteyince, zaten totem âlemine kızgın olan garson tarafından tersleniyor. Gecenin başından beri tüm totem ahalisinin ilk 5'inde yer alan kızlar, yanlarındaki sadece bu geceliğine totemlik müessesinden yırtmış olan erkeklerle kalkmaya başlayınca ümitler azalıyor. Kızlar hiçbirine bulaşmadan yavaş yavaş ortamı terk ederken, yüreği bungun totemler de gruplar halinde sallanarak mekânı terk etmeye başlıyorlar. Ümitler tamamen tükeniyor. Davulcu masamıza geliyor.

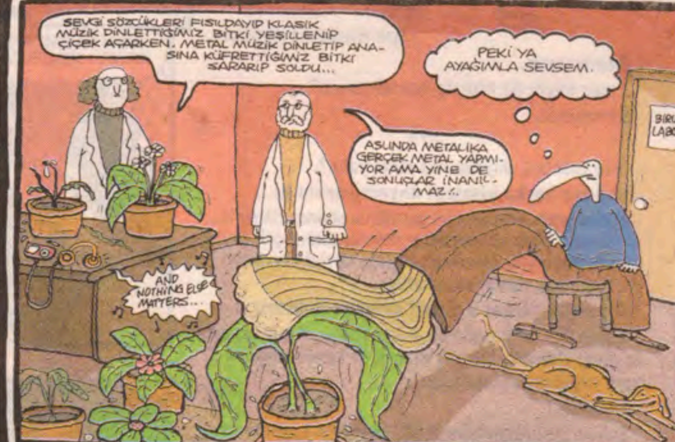
"Sen anlamıyosun abi" dedi. Çok sarhoştu. "Anlamıycak ne var anlamadım," dedim. Çok sarhoştum. Her şey, davulcunun çıkarmak istedikleri albümün demosunu masaya koymasıyla başladı. Şarkıların isimlerini görünce (*1. Kendi Kendime 2. Kente Dönüş 3. Dağınık 4. Tanrının Ayak İzleri...*), "Abi hep aynı şeyler ya," deme gafletinde bulundum. Sarhoşlukla falan ilgisi yok, gerçekten öyle düşünüyordum: *'Korkmak', 'ben', 'ten' 'uzak', 'yatak', 'içimdeki','vücut' 'kendi kendime', 'kent'...* gibi kelimelerin etrafında dönen ve şarkı sözü kıtlığını "soundu çok iyi" atasözüyle kapatmaya çalışan şarkılardan gına gelmişti. Düşler uzaktı, yatak dağınıktı, kent mutlaka terk ediliyordu ve şimdi de başımıza "Tanrının Ayak İzleri" çıkmıştı. Tartışmamız biraz uzun sürdü. Gerçekten müzikten anlamadığım için sadece şarkı sözleri üzerinden yürümem, tartışmada ona daha geniş olanaklar sunuyordu. Zamanla müzik konusundaki bilgisizliğim açığa çıktıkça, tartışmadan kucağımda "Abi sen 'olaydan' zerre anlamıyorsun, zaten herkesin yaptığımız müziği anlamasını da beklemiyoruz," cümlesiyle çıktım. Anlaşılmayan davulcunun yanında on dakika kadar daha oturup kalktım. Eve dönerken kaldırıma kusan bir totem gördüm.

Ev

Bir sarhoş eve dönüp televizyonu açtığında karşısına çıkan ilk kanalda kalite gözetmeksizin uzun süre takılı kalabilir. Televizyonu açınca, fırının kapağını açar açmaz suratına hücum eden buhara "Vouvv!", dağılan buharın arasından pişirdiği yemeği görünce de "Oouvv!" diye haykıran bir adamla karşılaştım. Sonra bu adam, batıdan aşırdığı bu iki garip sesi, daha tanıdık bir kelimeyle destekledi: "Harika!" Aynı şartlarda fırını açsam tepkilerimin ne olacağını hayal ettim. Sanırım yüzüme aniden hücum eden buhara, "Anam!", buharın dağılmasıyla ortaya çıkan yemeği görünce de "Olmuş bu!" diye haykırırdım. Peki, bu adam (üstelik aşçı bile değildi) 'vouvv'lamayı nerden öğrenmişti? Tavadakileri çevirmek yerine hoplatmayı tercih etmesini anlıyordum ama önlüğüyle aynı desendeki o bandanayı niye takıyordu? Kalın bir eti dilimlediğinde içinden çıkan kırmızılık, birleştirdiği parmaklarını "Muahh!" diye öpecek kadar sevindirdi onu. Sonra yine sevincini Türkçeye çevirdi: "Harika!" Ülkemiz ızgara dünyası için kabul görmeyecek bu rengin onu kendinden geçirmesi karşısında yüzünü görmediğimiz bir adam, "Biraz çiğ olmamış mı Hakan bey?" diye sordu. Hakan bey, "Kesinlikle hayır! Bu et böyle yapılır," diye cevapladı orada olmayan adamı. "Biliyorum, beni anlamayacaklar," diye devam etti. "Beni kesinlikle an-la-ma-ya-cak-lar" diye biraz daha devam etti sonra. Sanırım *anlaşılmayacağı* konusuna sonsuza kadar devam etmek istiyordu. Eti dilimlerken, bir yandan kafasını 'anlamayacaklar' anlamında sağa sola sallıyor, bir yandan da hâlâ "Anlamayacaklar, anlamayacaklar..." diye mırıldanıyordu. İşte tam o an, "Yeter be yeter!" diye bağırmak zorunda kaldım. Anlaşılmadığını düşünen davulculara alışıktım, ama hayatımda ilk kez az pişen et yüzünden anlaşılmayacağını iddia eden bir insanla karşılaşıyordum. "Vouvv"larla, "Oouvv"larla pişirdiği kalın etin ortasındaki kanı, şu dünyada anlaşılmadığının ispatı olarak sunmaya çalışıyordu. İnsanevladının anlaşılmadığını söyleyerek, aslında "*ben en iyisiyim*" demeye çalışmasının kırmızı ete kadar gerilemesi can sıkıcıydı. Kafasını yine sallayarak, "Ama ben anlaşılmamayı göze alıyorum," dedi. Gözlerinde bir aykırının, bir dehanın, bir öncünün yapayalnız kalmasına rağmen kendine olan inancını gösteren kararlı bakışları vardı. Aynı gözlerle tekrar ete bakarak, "Doğrular bazen yalnız kalmaya mahkûmdur," dedi. "Bu kadar da olmaz artık!" diye bağırdım (davulcu o an ürpermiş olmalı). Salonun kapısında duran sevgilim, " Niye bağırıyosun deminden beri?" diye sordu. "Ya şu adam delirtti beni!" dedim. Önce ekrana, sonra duvardaki saate ve en son dönüp bana baktı. "Bu saatte "Yemekteyiz"i mi seyrediyorsun?" diye sordu. Mantıklı dünyaya ait bu soruyla, yaşadığım öfkenin saçmalığını yüzüme vurmaya çalışıyordu. O an için bana çok önemli gelen bu anlaşılmama meselesinin, sırf kalitesiz bir program yüzünden küçümsenmesini istemiyordum. "Şu adamı biraz seyret anlarsın," dedim. "Çok içmişsin," deyip gitti. Sevgilim beni anlamıyordu. Vouvv'layan adam, tatlıyı yapmaya başladı.

budaci@gmail.com

ANIL DUMAN

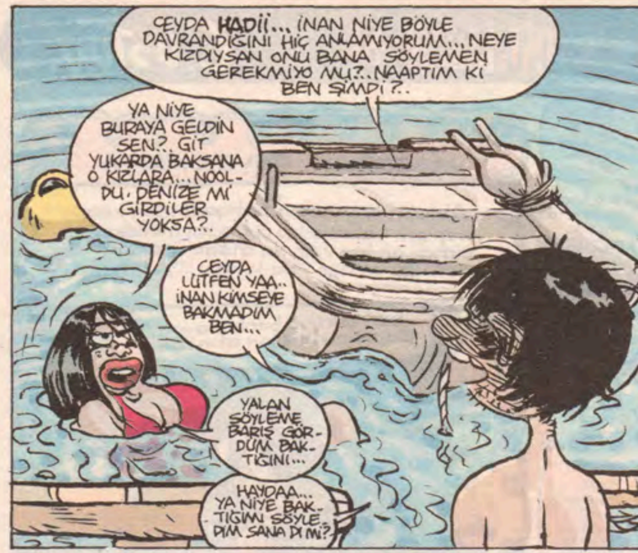

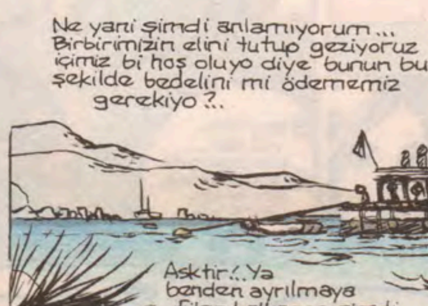

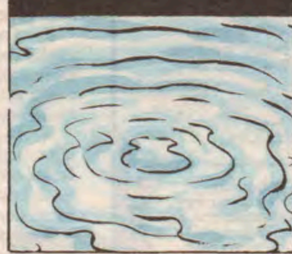

Lütfen dalga geçmeyin... Tecrübesizim işte... Bana bir şekilde kızdı ve nasıl gönlünü alacağımı bilmiyorum... Günün birinde benim de bir sevgilim olursa, orda burda gördüğüm kavga eden çiftlerden olmıycaktım hesapta... Naaptım ki şimdi ama ben yaa... Suya dalan o ama nefes alamayan benim şu anda...

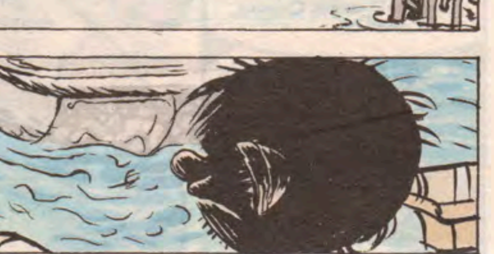

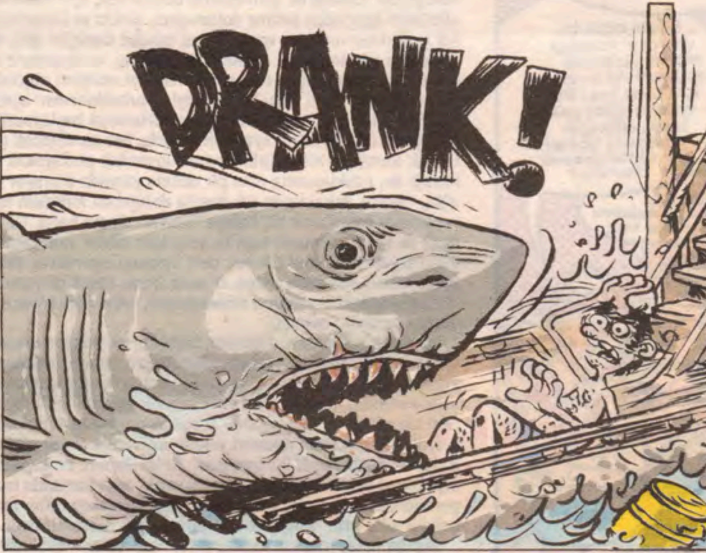

... Kural iki: Herşey fıstık gibi yolunda diye asla gevşeme... Bir ilişkide yüz seksen derece dönebilen ruh hallerine daima hazırlıklı ol!.. Her an her şey olabilir...

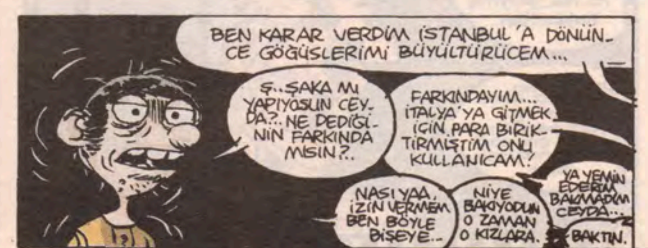
Kural üç: Öfkeli bir tartışma anında boşuna bişeyleri açıklamaya çalışma, herkes kendi bildiğini okuyor... Açıkladıkça battığınla kalırsın...

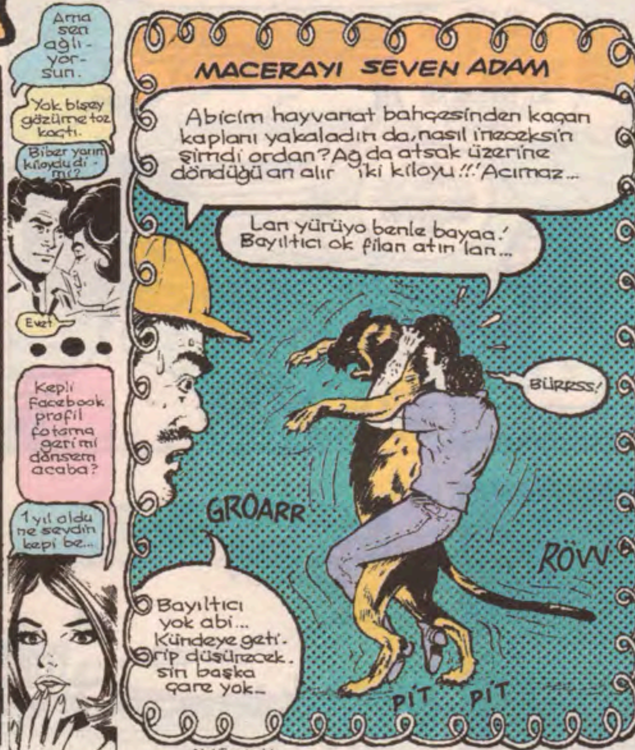
Kural dört!.. Bir an bile olsa sıkıcı konular kapanır diye yanılgıya düşme... Konular kapanmaz...

Tribal

Enfeksiyon

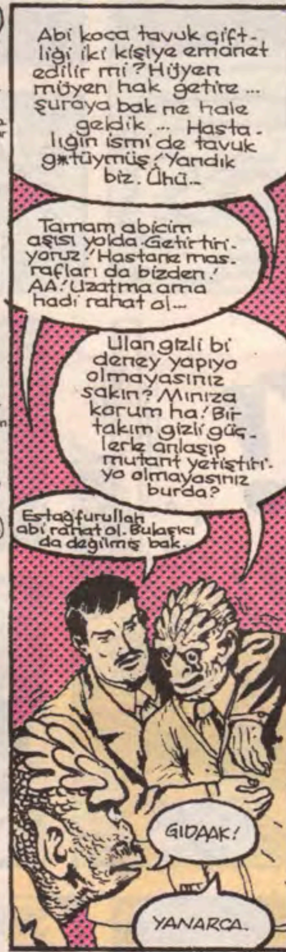
C. Üstün

AYRINTILAR

M·E·T·İ·N F·İ·D·A·N

Et-Balık Kurumunun Voleybol Bahçesi

...otların üzerine oturmuşlardı. Yırtık tel örgüden eğilerek geçip, yanlarına yürüdüm. Şu ilk buluşmamız, bir şaka gibiydi. İşin içinden bir gariplik çıkacak diye şüphe duymadan edemiyordum. Biraz daha yaklaştığımda, ve Fevzi ağbi'yi o kıyafetle gördüğümde, benimle küçük bir oyun oynadıklarını artık gerçekten düşünmeye başladım! İrfan ağbi'de bir tuhaflık yoktu, hattâ mükemmeldi diyebilirim: Vapurdaki ilk karşılaşmamızda gördüğüm döküntü eşofmanın, biraz daha ütülü gibi olanı, ama daha tipsiz duranı vardı üzerinde; ve belini kafasına kadar çekmişti neredeyse. Kazak ile tişört arası garip bir üst giysi ve kocaman ev terlikleri de bu saçmalığı tamamlıyordu. Kısacası, gerçek bir "doğal" görünümündeydi! Otların üzerine yayılıp uzanmış hâli, dünyayı umursamaz tavrı da bana böyle hissetttirdi. İyi ama, peki Fevzi Ağbi!?

Gri renkli, normal bir takım elbise giymişti! Saçları bile taralıydı. Arzuladığım sürprizi bulmak için, alt taraflarına bakındım: Ayakkabıları da gayet sıradan, siyah, temiz ve boyalı idi! Kendisinde, o garip rahatlığı ve tuhaflığı adına, hiçbir işaret göremiyordum. Öylece kala kalıp, tepeden onlara bakıp dururken, "Hoşgeldin! Otursana," dedi Fevzi ağbi, yanındaki az çimenli toprağı işaret ederek.

Aralarına çöktüğümde, başka birşey konuşmadık. İleriye çevriliydi dalgın kafalarımız. Et-Balık Kurumun eski voleybol bahçesindeki ağaçların arasından, uzakta görünen parlayan denize bakıyorduk. Hava, terletmeyecek kadar sıcak, arada esen rüzgar üşütmeyecek kadar tatlıydı. Orada üçümüz birden, ansızın güzel bir öğle uykusuna dalacağız diye düşündüm. Niye buluştuğumuzu, burada ne yaptığımızı dahi unutmaya razı olup, uykunun o tatlı davetini kabul etmek üzereyken; hakkında merak ettiğim şeyi Fevzi Ağbi, kendisi hatırlattı. Biz konuşurken, İrfan ağbi yanımızda kestirmeye devam ediyordu.

"Neden böyle öyle giyindiğime, şaşırdın? Bunun, hiç de doğal olmadığını düşünüyorsun?"

Ayılmakla kalmadım, bilincim sonuna dek açıldı o anda. Aklımdakileri çekinmeden söylemeliydim kendisine! "Elbette öyle düşünüyorum Fevzi ağbi. Vapurda sizlerle ilk karşılaşmamda, acayip bir pijama, bi de önlük gibi tuhaf bişey vardı üzerinde.. Ama şu an.. Hem de bana, toplum baskısından çekinmeyerek çok rahat bir kıyafetle buluşmaya gelmemi söylediğin halde; seni çok normal bi kıyafetle görüyorum."

Fevzi ağbi, kendisinden yaşça ve tecrübe anlamında ufak birisinin düşüncelerini küçük gören bir gülüş ile değil, aksine, beni anladığını belirten samimi bir gülümseme ile bakmıştı yüzüme. Lafım bitince, o gülüşünü sonlandırmadan şunu sordu: "İyi ama dostum; şu anda doğal olmadığımı nereden çıkartıyorsun?"

Söylediğinin ne anlama geldiğini iki saniyecik düşünmeden, "Ne yani! Şu anda bu kıyafetle rahat mısın?" dedim, "Aslında, sana yakışmış bu takım. Ama gene de, bir pijama ve atletle filan görmeyi bekliyodum seni."

Fevzi ağbi bu kez gülümsemeden, kafasını kaldırıp yola baktı ve "Bu sabah, bir iş görüşmem vardı." dedi. "Gerçekten istesem bile, oraya pijama ile gidemezdim. İnsanlar henüz buna hazır değil. Eve gidip, üzerime rahat birşeyler geçirerek buraya gelmeyi ben de düşündüm. Sonra aklıma başka birşey geldi; onu uygularız dedim." Yattığı yerden, kafasını kaldırmadan "Bazen uyguluyoruz onu. Yapıyoruz böyle," dedi İrfan ağbi.

Neyi uyguluyorsunuz, diye sormaya fırsat kalmadan, "Bi ayağa kalk bakalım" dedi Fevzi Ağbi. Doğruldum. "Gerçekten çok basit ve doğal giyinmişsin! Bu kadarını beklemiyordum. Tebrik ederim." Ayakta, bir manken gibi yarım tur dönüş bile yapıp ben de kendime bakarken, bu iltifatlar gerginliğimi yok etti. İrfan ağbi de uzandığı yerden tek gözünü açıp bakarak, "Evet, harika. Beğendim!" dedi. Sonra tekrar kapattı gözlerini.

Altımda, eşofman ve pijama karışımı, birazcık pantolona da benzeyen, kirli ve buruşuk birşey vardı. Evde giyerdim sürekli. Buluşma için ne giyeceğimi düşünürken, üzerimde bu duruyordu. Elimde de gömleklerle dolanırken, içlerinden herhangi birisini çekip, beyaz atletimin üzerinden belime dolamıştım, çirkin ve beceriksiz bir düğüm ile. Ayağımda ise, âdi plastikten terlikler vardı. Hepsi buydu! Dediğim gibi, biraz şans eseri, bir tasarım çabasıyla zorlanmadan acilen karar vermiş, ve neredeyse evdeki hâlimle dışarı çıkmıştım. Günün anlamına uygun bir şekilde hareket ettiğimi düşünüyordum! Tekrar aralarına oturduğumda, Fevzi Ağbi "bazen neyi uyguladıklarının" açıklamasını yaptı, samimi bir girişle: "Şu herife bir bak," dedi. Neredeyse horlamaya başlayacak olan İrfan ağbiyi süzdüm. Diğer bacağının üstüne attığı ayağının ucunda, her an düşecek gibi hassas bir dengede sallanan terliği; komik ve kirli eşofmanının sıkıştırdığı patlayacak gibi duran göbeği, ve lekeli ince kazağı ile, uyuklamakta olan bir delinin yanında oturuyor gibiydim. "Bu adamın," dedi Fevzi ağbi, "Sence, sokaklarda tek başına dolaşması mümkün mü? Hayır, başkalarının şiddetle yargılayan bakışlarını hiç kafaya takmaz! Geçen hafta, Göztepe istasyonunda tren beklerken, belki de kafası dumanlı olan bi genç tam dibine yanaşarak, on dakika boyunca gözlerini dikip seyretmişti onu. Bir kez dahi omzunu kıpırdatıp, dönüp ona bakmadı İrfan! Genç de sonra sıkılıp uzaklaştı zaten. O anda İrfan, kendi dünyasındaydı. Sonra hatırlattığımda, "Televizyondaki o yarışma sunucusunun, niçin öyle sürekli, cırtlak bi sesle bağırdığını düşünüyordum," demişti!

"Mesele, çok başka. İnsanlar, birbirlerine küçümseyerek bakar, bakar; sonra kendi içlerindeki aptallığı da görecek gibi olurken, sıkılıp uzaklaşırlar. Bu standart ahlâki değerlerin dışında, aynı zamanda başka garip yasalarla da yaşamaktayız. Biz de bu belirsizliğe kendi ufak kuralımızı ekleyip; "bir manyak, bir normal" halinde dolaşmayı tercih ediyoruz bazen." Sert bir rüzgar, İrfan ağbinin dengede salınan terliğini düşürdü, Fevzi ağbinin de kravatı dalgalandı. Uyku'nun davetini, tekrar düşündüm. Fevzi ağbi de, gözleri açıktı ama, uzanıyordu. Belki de, fazla hayâl kuruyordum. Belki durum, bu kadardan ibaretti. "Düşlerimdeki Grup" diye birşey yoktu. Belki sadece aynı yerde, aynı zamanda mola veriyorduk, birazdan işlerimize geri dönecektik. Fevzi ağbi, gökyüzüne bakarken lafını tamamladı, ve kafamdaki birçok belki'yi silip attı: "Doğallık diye birşey, yok dostum!" dedi.

Ayağa fırlayacaktım nerdeyse. Sadece kafamı kaldırabildim biraz, ve tekrar uzandım. Pijamalı ağbilerden öğrendiklerim, hem uyutmak, hem de kalkıp koşturmak gibi garip etkiler yapıyordu. "Nası yok yani, doğallık!?" dedim.

"Yok," dedi. "Koşullar var en fazla! Şu anda, takım elbiseli olmam icap ediyordu. O gün vapurda da, pijamalı. İlginç ve değişik birşeyler yapmayı farkında olmadan "alışkanlık" edinirsen, yine doğal olamazsın." (benim düşündüklerime benziyordu, ama o daha güzel açıklıyordu.) Belki de sormamam gereken birşeyi sorup, "Peki," dedim, "Biz ne olacağız? Şey, yani, tuhaf giyinenler grubumuz?"

Fevzi ağbi, biraz alaycı da olsa, hoşuma giden bir kahkaha attı! İrfan ağbi de horlamayla karışık gülerek, öbür tarafına döndü. "Hafifçe tıklatırsan," dedi Fevzi ağbi,"kapımız her zaman açılır sana. Yürür, dolaşırız elbet. Yalnız, "grup" diye birşey olduğumuzu, ikimiz de hiç şu güne dek hiç düşünmemiştik."

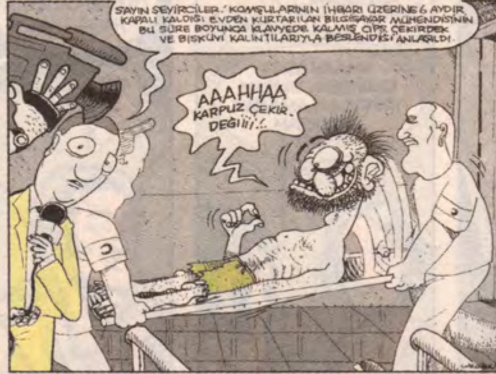
Gene de, onların arasında olduğuma mutluydum! Sonra fark ettim ki, çocukken de bakkala, bir seçim yaparak gitmemiştim pijama ile. İlk yakın bakkaldan sonra giyinmek için geri dönmemiş, öteki uzak bakkala aynı kıyafetle devam ederek, sadece heyecan yapmıştım. Tesadüfî idi yani. Dediği gibi, bu garip davranışları "alışkanlık" edinirsek, hattâ yapay bir grup bile kurarsak, asıl o zaman doğallık duygumuza ihanet ederdik. Bunları ona söylemediğim halde, uzandığı yerden beni onaylıyor gibi Fevzi ağbi de gülümsedi. Ve çok daha rahatlayarak, yayıldık çimenlere. Et-Balık kurumunun bahçesindeki direğe, kirli bir güvercin tünemişti. Voleybol hakemi gibi, dikiliyordu orada. Güzel plânlar yapılacak, saçma düşler görülecek bir uykuydu, kapısında beklediğim. Ve aslında, gerçek bir gruptuk bence. "Grup olduklarını asla birbirlerine söylemeyenlerin" grubu! Belki ileride acayip şeyler yaşardık, ve belki onları burada anlatırdım yine.

Öğle uykusu, kolumdan çekiştirip "gelsene" dedi. Voleybol direğindeki güvercin kanatlandı, vazgeçip, tekrar oturdu. Minibüs sesleri geliyordu yoldan. Filmlerdeki gibi, kameraya vuran güneş yansımaları gördüm saçımın önünde. Gözlerimi, hafifçe kapadım. Ah, tatlı uyku.. Hayır, işte bu, hiç doğal olmayacaktı. Ben, bu değildim ki. Öğlenleri uyuyabilen birisi değildim! Ayağa kalktım, "Sigara, bi de su alıcam büfeden," dedim, "Birşey isteyen var mı?." Ses gelmedi. Dostlarıma da birer küçük soğuk su alarak onlara sürpriz yapacak olmanın heyecanıyla, tellerden eğilerek karşıya geçtim.

-son-

gelen kutusu

C. Çağlar ÖZDEMİR

Çağdaş URAL

Cem GÜVENTÜRK

Merkut ÇÖREKÇİOĞLU

Barış Cem ŞAHİN

Necip DUMAN

Çağdaş URAL

GÖKSU GÜL

Uğur ATAY

Mesut ENSARİOĞLU

Barış ÖZKAN

UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 05 Ağustos 2010 | Sayı: 153
Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

YAYINCI MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Nuri Açar (nuri@uykusuzdergi.com)

Grafik: Hakan Karataş - Fırat Yaşa - Vasıf Terim **Kaligrafi:** Şevki Sayışman
Halkla İlişkiler: Elvan Aktaş (caglar@uykusuzdergi.com) **Muhasebe:** Münire Tahirler
Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: Gemi Matbaacılık İnşaat ve Turizm Sanayi Ticaret LTD. ŞTİ. Tel: 0 312 353 29 61
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22 **Abonelik:** **Yurtiçi:** 99TL **Amerika:** 100$ **Avrupa:** 70€ **Uzakdoğu:**120$
IBAN Numaralarımız: TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59
USD: TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 **EUR:** TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

OTİSABİ

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

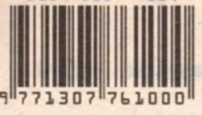

Bu sayfa el değmeden tamamen bilgisayarla çizildi. Şahane oldu.

12 AĞUSTOS PERŞEMBE
SAYI: 2010/33 No: 154
1.75 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 2.00 TL.

www.uykusuzdergi.com

UYKUSUZ

Milli Eğitim Bakanı Nimet Çubukçu, sözleşmeli öğretmenlerin sorunlarını anlatan iki öğretmene "Sözleşmeli öğretmenliği tercih etmeyebilirdiniz" dedi.

Referandum

Ücretli öğretmen olarak görev yapan Ahmet Fazlı Elçi yaz aylarında da maaş alabilmek için hamallık yaparken kalp krizi geçirerek öldü.

Tedavi sırasında kelepçelerini çıkarmak isteyen siyasi tutuklu Özgür Çelik, hekimler tarafından tedavi edilmeden cezaevine geri gönderildi.

UYKUSUZ

30 yıldır üzerinde defalarca değişiklik yapılan darbe anayasası, yeterli olmayan değişikliklerle referanduma gidiyor.

KILAVUZU OKUMADIK

İstanbul polisi olaylarda artık cop ve biber gazının yanında Amerikan malı FN303 model plastik mermi atan tüfekler de kullanacak. Polis, bu yeni silahın herhangi bir "hayati tehlike" yaratmayacağını açıkladı. Silahın üzerindeki uyarı yazısındaysa şunlar yazıyor: ***"Çok dikkatli kullanınız. Yanlış kullanım yaralanmaya veya ölüme sebep olabilir. Yüze ve kafaya nişan almayınız. Kullanmadan kılavuzu okuyunuz. Oyun amaçlı kullanmayınız. Kullanmadan önce eğitim gerekmektedir"***

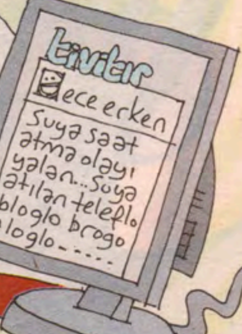
BİR YANLIŞ TERCİH DAHA

Milli Eğitim Bakanı Nimet Çubukçu'nun şartlarından şikâyet eden öğretmenlere *'Siz de bunu tercih etmeseydiniz'* demesinden üç gün sonra ücretli öğretmen olarak çalıştığı okulda 40 TL karşılığında hamallık yapan Ahmet Fazlı Elçi kalp krizi geçirerek hayatını kaybetti.

TEK ZİP

Erdinç Acar'ın Ece Erken'in, *"Benim için ne yapabilirsin?"* sorusuna 26 bin euro'luk saatini denize atarak karşılık verdiği haberi Ece Erken tarafından yalanlandı. Tüm kamuoyundan özür dileyerek Ece Erken'in açıklamasını yayınlıyoruz: *"Saat atma olayı yalan. Suya atılan şey telefonlarımızdı. Ben Twitter'da çok vakit geçiren biriyim. O gün kalabalık bir gruptuk. Erdinç "Aaa! Eğlenmiyorsunuz telefonla muhabbet etmekten" dedi ve hepimizin telefonlarını suya attı! Ertesi gün de hepimize cep telefonu aldı."*

EVET diyen herkese İZİN

Söke İlçe Milli Eğitim Müdürü Mustafa Buğdayeken'in tüm okullara mail göndererek müdür, müdür yardımcısı ve personeli Tayyip Erdoğan'ın Aydın'daki mitingine çağırdığı ve mitinge katılan personeli izinli saydığı açığa çıktı.

DANAYASA'ya 1 harf kaldı...

Slogan üretmek konusunda zaman zaman mizahi (hınzır) yaklaşımlara heveslenerek utanç verici buluşlara imza atan partilere *(en son "KılıçDAR-oğlu Dar etmeye geliyor!" faciasını yaşamıştık)* Süleyman Çelebi de katılarak DİSK'in referandum çalışmalarında kullanacağı sloganı açıkladı: **"Anayasa değil Banayasa"**

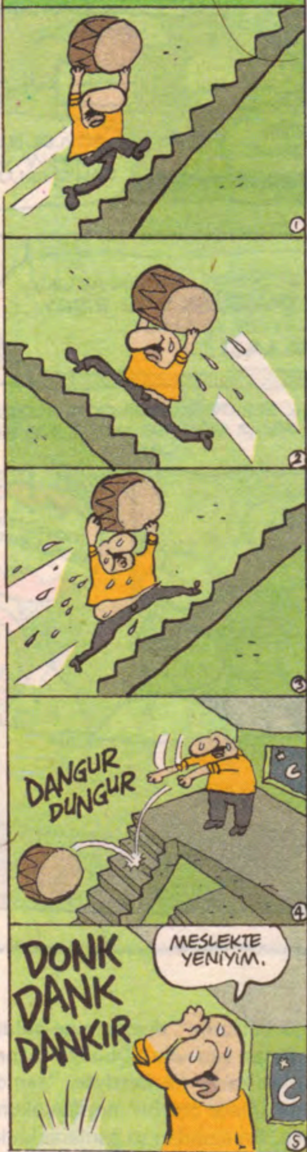
EN AZ 3

Tayyip Erdoğan'ın danışmanlığına getirilen Ali Yüksel'in "üç eşli" olduğu ortaya çıktı. Ali Yüksel niyetinin "dörde kadar gitmek" olduğunu söyledi.

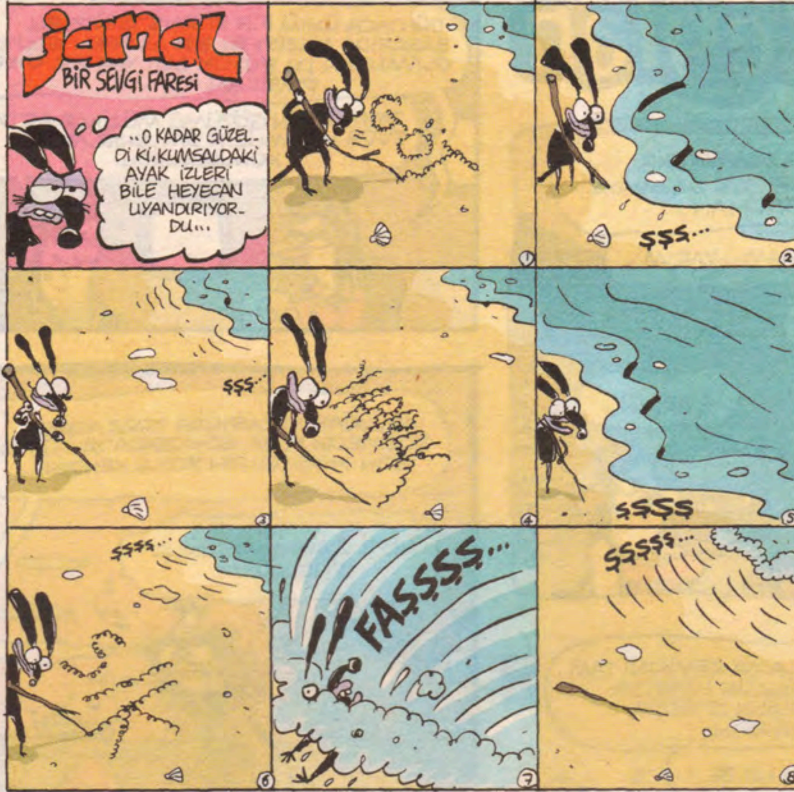
BİR AŞAĞILAMA KELİMESİ: MEMUR

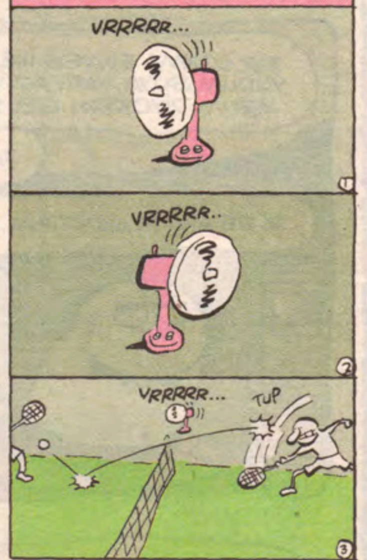
Kemal Kılıçdaroğlu'nun Tayyip Erdoğan'ı nazikçe aşağılamak için kullandığı "Recep Bey" jargonuna, Tayyip Erdoğan yepyeni bir hitapla karşılık verdi: "Memur Kemal Efendi"

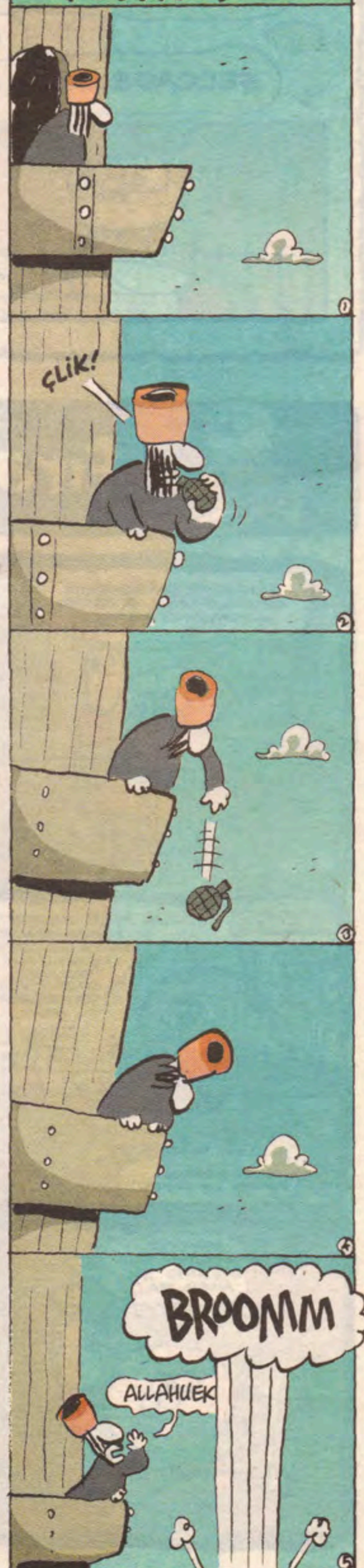
AMAN NE KOMİK

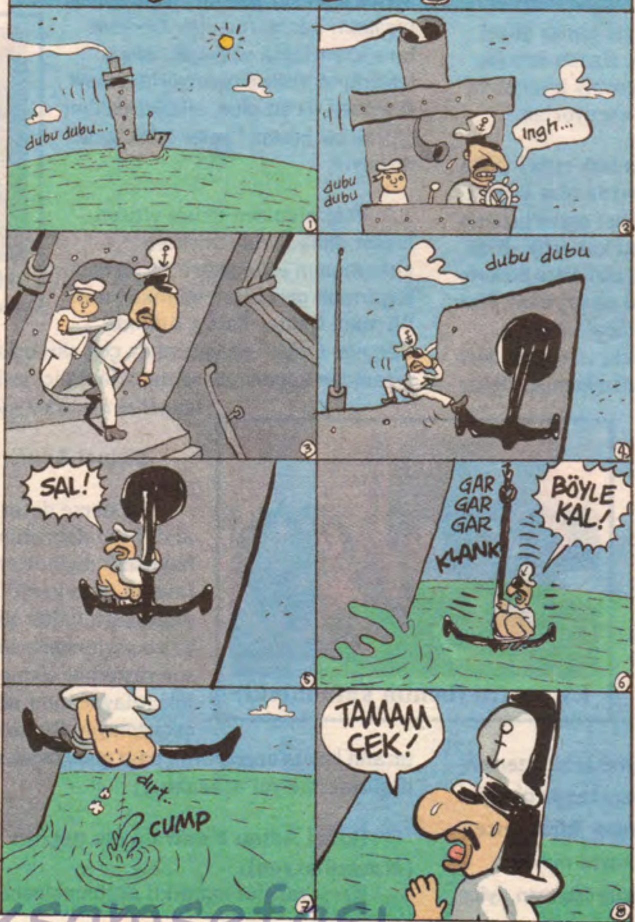

Cihan Ceylan

O SIRADA

ERMAN ÇAĞLAR

Bir seferinde ev partisine gitmiştim.

Ev partisi... Ne kadar kutlu, ne kadar güzel olayları muştulayan bir söz öbeği. Bazen özünde romantik ve içkiyi biraz fazla kaçırmış insanlarla konuşuyorum; bana şöyle sorular soruyorlar:

"Neden Erman? Neden doğayı terk ettik? Doğa bize kucak açmadı mı? Acıktığımızda bize yemek verdi, susadığımızda bize su verdi;İ her şeyini bizlerle paylaştı... Ama biz ne yaptık? Onu katlettik. Bize meyve veren ağaçları kestik, suyunu cömertçe bizlerle paylaşan akarsuları kirlettik. Peki ne uğruna? Her yanı kaplayan beton ve demirden apartmanlar, gökdelenler için... Kendimizi bilerek, isteyerek dört duvar arasına hapsettik, birbirimizden koptuk. Değer miydi? Soruyorum sana Erman, bu gönüllü tutsaklık için doğa anaya ihanet etmeye değer miydi?"

Böyle zamanlarda muhattabımın gözlerinin içine bakıyorum ve şöyle cevap veriyorum: "Ev partisi...". Sonra da kulağına eğilip ekliyorum: "Olm sen içme artık istersen, iyice saçmalamaya başladın."

Ev partisi (benim kafamdaki)

İlginç bir şekilde "Olm sen içme artık istersen, iyice saçmalamaya başladın." cümlesi benim gittiğim ilk ev partisinde bilincimi yitirmeden biraz önce duyduğum son cümleydi. Onu da hayal meyal hatırlıyorum. Birisine "sen içme artık istersen, iyice saçmalamaya başladın" demenin ne anlamı var? Gerçekten? İnsan şuurunu "Doğaya ihanet ettik, vs. vs." diyecek kadar kaybettiyse, "sen daha çok içme" denildildiğinde onu bir meydan okuma olarak görüyor zaten. En azından şu zamana kadar ani bir aydınlanma yaşayıp "evet haklısın, insan vücudunun kaldırabileceğinden fazla alkol aldım ve mantıklı düşünme becerimi kaybediyorum. Uyardığın için ayrıca teşekkür ederim" diyip içmeyi bırakanı ben görmedim. Genelde bira içiyorlarsa votkaya, votka içiyorlarsa viskiye çeviriyorlar rotayı. O yüzden siz siz olun, alkolden aklını yitiren bir insana "yeter artık içme" demeyin.

Alkol bağı

Peki alkolden aklını yitiren insanı daha fazla içmekten alıkoymanın yolu nedir? Ya da bunu başarmak gerçekten mümkün mü? "Erman Çağlar ile Üç Adımda Gerçeğe Çağrı" programıyla çok sarhoş ardaşınızı ortamdan koparmak ve daha fazla içmesini engellemek artık çok kolay.

Birinci Adım: Suyuna gidin.

Ne derse desin alttan alın, "sen doğrusun, sen haklısın" diyin. Karşınızdaki insanın sizin karşı tezlerinizi dinleyecek halde olmadığını ve ne söylerseniz söyleyin en son söylediği cümleyi tekrarlayacağını aklınızdan çıkartmayın. Bu tavrınız karşı tarafın kavga arayışlarını boşa çıkartacak ve gardını düşürmesine yol açacaktır.

İkinci Adım: Kontrolü ele geçirin (Manipülasyon).

Karşı tarafın mantıklı düşünme becerisinden

SAMİ

GİDERKEN Bİ PARÇAMI DA ALDI GÖTÜRDÜ ABİ ÇOK ACI ÇEKİYORUM KALBİM PARÇALANIYO, İÇİM EZİLİYO RESMEN...
İŞE İŞE...

BAK GENE AÇMADAN BIRAKMIŞ DAMACANAYI. HEP AYNI ŞEYİ YAPIYO UYARSANA ŞU SUCUYU ARTIK BE... KAÇ KEZ SÖYLEDİM...
SİNEM LÜTFEN KAS GÜCÜNE DAYALI İŞ YAPAN ADAMLARLA BENİ TERS DÜŞÜRME ,,, BANKACIYLA, MUHASEBECİYLE KAVGA EDERİM AMA SUCUYLA FALAN MUHATTAP ETME BENİ LÜTFEN...

yoksun olduğunu zaten biliyorsunuz. O zaman "İyi değilsin, istersen lavaboya gidelim, seni eve götürmemi ister misin, sana taksi çağırayım mı?" gibi anlamlı cümleler kurmak neden? "Doğa Ana'ya dönelim" diyorsa "hadi gel, Doğa Ana'ya dönüyoruz", "kadın – erkek ayrımının olmadığı bir dünyayada yaşamak istiyorum" diyorsa "buraya 20 dakika uzaklıkta kadın – erkek ayrımının olmadığı bir dünya varmış, gel oraya gidelim" diyebilirsiniz. Karşı taraf ayıldığında bunların çoğunu hayal meyal hatırlayacak. O da kesin değil. Hatırlayabilir de, hatırlayamabilir de... Hatırlarsa da inkar edersiniz. Güç sizde...

...lılığı (temsili)

Üçüncü Adım: Hırsızlık.

Kendisini rezil etmesine, saçma sapan konuşmasına dayanamadığınıza göre söz konusu insan ya çok yakın arkadaşınız, ya da siz çok iyi niyetli bir insansınız. Eğer bu insan çok yakın arkadaşınız ise Onu olduğu kabul edemiyorsunuz; eğer iyi niyetli bir insansanız da yardım etmeye çalıştığınız insana çocukmuş gibi davranıp Onu küçük düşürüyorsunuz. Sizce bu güzel bir şey mi? Bence değil... Yine de sizin kişisel hatalarınızdan dolayı olaylar bu noktaya kadar geldi. Artık vazgeçmek için çok geç. Alkollü elemanı binbir türlü yalan ve hileyle ortamdan kopardınız, artık Onu eve götürmekten başka yapabileceğiniz hiçbir şey yok. Belki çocuğun sarhoş hallerinden hoşlanan bir kız elemanı kendi evine çağıracaktı, olaylar gelişecekti ve birlikte muhteşem bir ilişkiye yelken açacaklardı; ya da anlattıklarından etkilenen başka birisi bu yüzyılın "Böyle Buyurdu Zerdüşt"unu yazacaktı... Ama siz her şeyin en doğrusunu, en güzelini bildiğiniz için buna izin vermediniz. Etrafınızdaki herkesi kısıtlayan, herkesin hayatını cehenneme çeviren kontrol takıntılı bir insansınız. Kendinizle ne kadar övünseniz az... En azından taksi parasını siz ödeyebilirsiniz. Bence hoş bir jest olurdu böylesi. Ama şu ana kadar sergilediğiniz sinsi tavırlara bakarak söyleyebilirim ki; büyük ihtimalle o parayı da elemanın cüzdanından alıyorsunuz (hırsızlık). Aşk olsun...

Önümüzdeki hafta hangi durumlarda başka bir insanın cüzdanından para almak kabul edilebilir bir durumdur, hangi durumlarda başka insanların cüzdanlarından para almamalıyız (hırsızlık) konusunu tartışacağız. O zamana kadar, sevgiler...

Akşamsefası

groagh@gmail.com

SÖN...

YİĞİT ÖZGÜR

densari@hotmail.com

Sandık içi

ERSİN KARABULUT

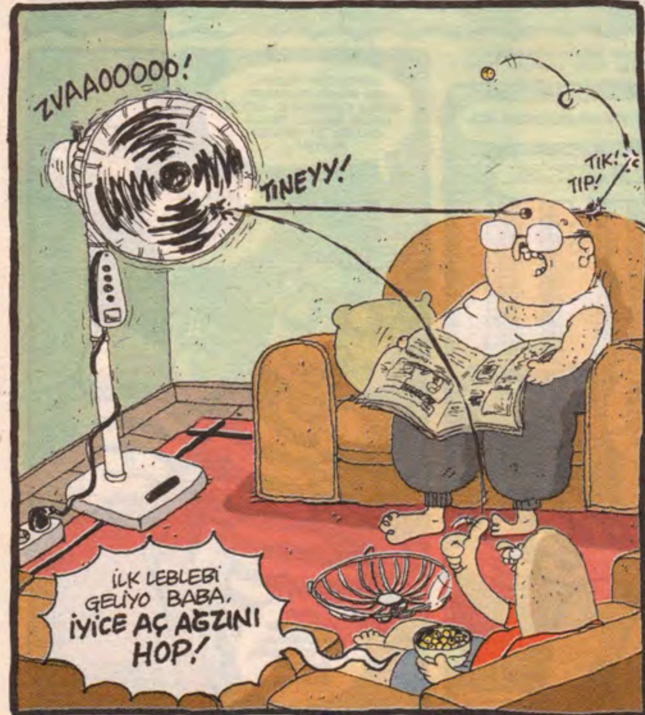
uğur gürsoy

ben

ALPAY ERDEM

• Merhaba.

• Dişlerinin arasına diş ipi kaçtıysa çözüm diş ipi.

• Bazen düşünüyorum da ağzımda bir tane bile dişim kalmasa hiçbir sorunum kalmaz diye düşünüyorum.

• Benim için gerçek efsane hiçbir şekilde geri dönmeyendir.

• **Santırfor** yerine **santırafor** dediğimiz günler vardı. Güzeldi o günler. Tınısı hafif kavuniçiye çalan sarı gibiydi.

• Hayatım boyunca çok keklenmişimdir. Bende keklenilecek insan tipi var. Eşeğin aklına karpuz kabuğu düşürecek insan tipi. En büyük keklenmem ise gerçekten bir efsanedir. Bundan dört sene kadar önce, yeni tanıştığım bir arkadaşım, İstanbul'un içinden geçen denizin esasında Terkos Gölü'nden gelen su olduğunu söyledi. Ben **hadi lan oradan** falan desem de o kadar inandırıcı bir hali vardı ki kendimi **gerçekten de öyle mi lan acaba** diye haritaya bakarken buldum. Bu benim hayatımdaki en büyük keklenmemdir. Bundan daha büyüğü olamaz diye düşünüyorum. Ama insanlar neden böyle. Ne kadar mürekkep yalamış bir insan da olsam, çeşitli zırhlar kuşanmış falan da olsam, silinmiyor işte gözlerimdeki o mühürlü ifade. Gözlerim beni ele veriyor. Rahatlıkla keklenebilir biri olduğum, kızmak yerine **ehiri ehiri** diye karşılayacak biri olduğum gözlerimden okunuyor.

• Hayatta da çok az şeyden korkarım, kolonyalı mendilin paketini ucundan böyle eğile büküle itina ile yırtıp, içindeki kolonyalı mendili ucundan böyle hafifçe ortaya çıkarıp, kolonyalı mendili ellerimizi güzelce silelim diye öyle uzatan garsondan korktuğum kadar.

• İyi ki artık bilgiye ulaşmak çok kolay. Yoksa **ben bu bilgiye çok zor ulaştım, o yüzden de olur olmadık yerde mevzusunu açmalıyım** adamları halihazırda kafamızı s.kmeye devam ediyor olacaklardı diye düşünüyorum ben.

• Soyulmuş dilimlenmiş armut yeyom diye turp yedim bir Temmuz akşamında.

• Bende birine kefil olacak tip yok.

• Balık lokantalarının önünden geçerken balıklara mutlaka bakarım ben. Çok ilginç balıklar oluyor. Bir de hemen **buyrun** çekmeseler.

• Yazarlar Futbol Takımı olarak zaman zaman, Maslak'ta, izbe bir mekanda, üç kez gittim dördüncüye gitsem bulamam, halı sahada, Fatih Terim'lerle maç yapıyoruz. Rakip takıma bak. Fatih Terim önderliğinde Rıdvan Dilmen,.. yalnız hakikaten Rıdvan Dilmen, onun neden büyük futbolcu olduğunu orada anlıyorsunuz, döndürüyor valla, Oğuz Çetin, sarı fırtına; Metin Tekin, Hamdi Bey, Var mısın Yok musun'daki, oraya da geleceğim,.. bu takıma karşı maçlar yapıyoruz, bazen onlar yeniyor bazen biz,.. yalnız Fatih Terim gerçekten çok enteresan bir insan; kendi takımını yönettiği yetmezmiş gibi, bizim takımı da yönetmeye kalkıyor. Ben böyle bir şey görmedim. Bundan sonra görebileceğimi de zannetmiyorum. Bayağı salça oluyor. **Yerden oynayın şu futbolu** falan diyor. Su şişesi atıyor yere çok sinirlenince. Bizim kalecimiz, kırkbir yaşındaki koskoca Ender ağabeyimiz, bizim kalecimiz gol kurtardı diye kendi sahasından koşa koşa gelip, **aferin kale** diye, bak, **kaleci** de demiyor, **kale**, başını sıvazlıyor, yanağını okşuyor Ender ağabeyimizin. Maçtan sonra da bizi bırakmıyor. Bir odaya kapatıyor. Bize bir şeyler anlatıyor. Ondan bir şeyler öğrenelim, cahil kalmayalım istiyor. "İmparator". O ona gerçekten inanmış. Bizi tebaası gibi görüyor. Neyse, kışın oluyor bu hadise, maçtan sonra benim yanıma Hamdi Bey geldi. Tanınmamak için kar maskesiyle oynuyor. Ruh hastası. **Yüzüm üşüyor** falan diyor ama biz bunu yemiyoruz tabii. Benimle konuşacak ya, kar maskesini şöyle sıyırdı, dudaklarını ortaya çıkardı,.. Hamdi Bey'le ilgili en azından şunu bilmenizi isterim ki, Hamdi Bey çemçük ağızlı. Bir de inanılmaz da büyük bir burnu var. O burun o kar maskesini yırttı yırtacak, o burun bana patlayacak diye çok korktum, dedim **Hamdi Bey, şu burnunuzu şöyle biraz yana alın**, adama söyleyeceğini de söylettirmedim, burunu yana alınca kafa da ortaya çıktı. Yandan. Girintili çıkıntılı, şekilsiz bir kafa var. Yani belli ki o kar maskesinin altında çirkin bir adam var. Şimdi Allah'ın yarattığı her kul çok güzel tabii ama belli ki Hamdi Bey hariç. Hamdi Bey gerçekten de çok çirkin. İlk başta, **ulan** dedim **yoksa bu çirkinliğinden mi kendini göstermiyor**. Daha sonra kafamda şimşekler çakmaya başladı. Şimdi bu Hamdi Bey belli ki eski futbolcu. Eski futbolcularla oynuyoruz. Eski milli futbolcu. Eski milli futbolcularla oynuyoruz. Sağ bek'te. Top geçiyor adam geçmiyor. Yakışıklı değil. Ulan dedim bu sakın ola Beşiktaş'ın efsanevi futbolcusu Recep Çetin olmasın. **Recep Çetin misin yoksa sen** dedim. **Ne alakası var kardeşim** dedi. İtti beni ve kaçmaya başladı. Dedim **yakalayın**. **Recep Çetin kaçıyo**. Nereye yakalıyorsun. Adamda yakışıklı olmayan futbolcu formu var. Yakışıklı olmayan futbolculara bakın, her zaman için çok formdadırlar. Kaçtı gitti öyle sırra kadem basarcasına.

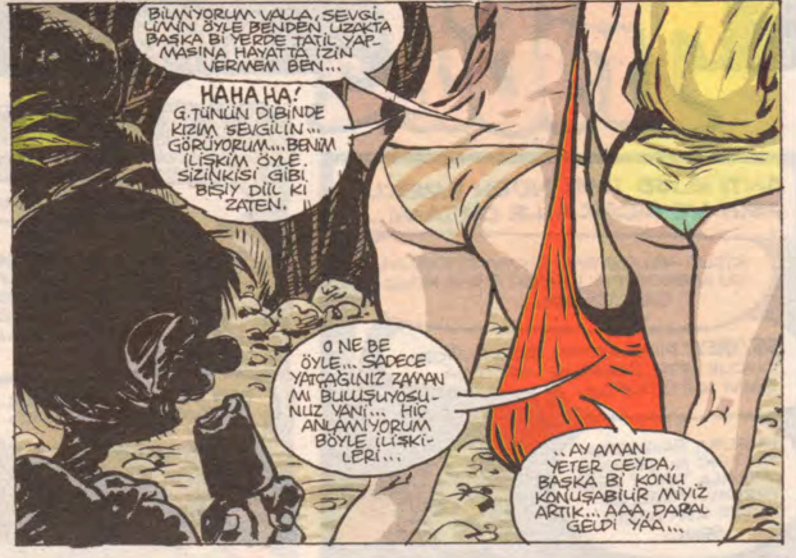
• Son olarak, **ailecek sevilmeyeyim** diye her şeyi yapıyorum, yeri geliyor **yarraks** yazıyorum, yeri geliyor **amcıks** yazıyorum, yine de **ailecek seviyoruz** diye mailler alıyorum, ne bileyim, hiç bilemiyorum. Ailecek sevilmeyi hiç istemiyorum. **Göts** yazıyorum mesela.

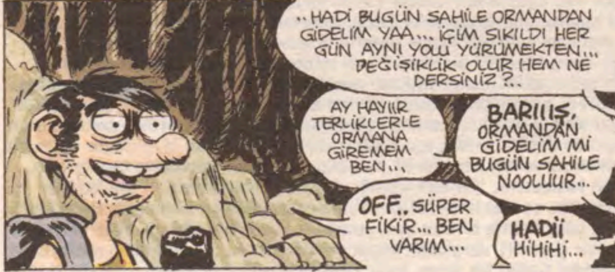
• Sevgilerimle.

Stand-Up
Her Perşembe / **Taksim** Old City Comedy Club / Saat: 21.00 / bilgi: 0212 244 28 96

twitter.com/alpayalpayalpay www.alpayerdem.com alpayalpayalpay@gmail.com

BARIŞ VE DİĞER ÖBÜR HERKES
OKY
BÖYLE İYİ... BEN ÖYLE YENİ BİRLİKTE OLMAYA BAŞLADIĞIM BİRİYLE TATİLE FİLAN ÇIKMAM ABİ, TATİLDEN HİÇ Bİ BOK ANLAMIYORUM O ZAMAN BÜTÜN GÜN BİRBİRİMİZE HIRLAYIP DURUYORUZ SOORA...
İYİ DE O BAŞKA Bİ YERDE SEN BAŞKA Bİ YERDE Bİ TUHAF DİİL Mİ BÖYLE? NAAPIYO DİYE MERAK ETMİYO MUSUN. MESELA ŞİMDİ?
AY BANANE NAPIYOSA YAPSIN. BENDEN UZAKTA OLSUN, BANA BULAŞMASIN DA...

BİLMİYORUM VALLA, SEVGİLİMİN ÖYLE BENDEN UZAKTA BAŞKA Bİ YERDE TATİL YAPMASINA HAYATTA İZİN VERMEM BEN...
HAHA HA! G.TÜNÜN DİBİNDE KIZIM SEVGİLİN... GÖRÜYORUM... BENİM İLİŞKİM ÖYLE. SİZİNKİSİ GİBİ BİŞİY DİİL Kİ ZATEN.
O NE BE ÖYLE... SADECE YATCAĞINIZ ZAMAN MI BULUŞUYOSUNUZ YANİ... HİÇ ANLAMIYORUM BÖYLE İLİŞKİLERİ...
..AY AMAN YETER CEYDA, BAŞKA Bİ KONU KONUŞABİLİR MİYİZ ARTIK... AAA, DARAL GELDİ YAA...

..HADİ BUGÜN SAHİLE ORMANDAN GİDELİM YAA... İÇİM SIKILDI HER GÜN AYNI YOLU YÜRÜMEKTEN... DEĞİŞİKLİK OLUR HEM NE DERSİNİZ?..
AY HAYIR TERLİKLERLE ORMANA GİREMEM BEN...
BARIIIŞ, ORMANDAN GİDELİM Mİ BUGÜN SAHİLE NOOLUUR...
OFF... SÜPER FİKİR... BEN VARIM...
HADİİ HİHİHİ...

...NİYE ORMANDAN GİDELİM DİYOSUN BARIŞ.. AŞKOLSUN GİTMEK İSTİYOSA O GİDERDİ YANİ... HEM NAAPIYO Kİ BU ŞİMDİ... SEN BURDASIN UMRUNDA DİİL. GİDİP ORDA İŞİYO... SİNİR OLDUM HE...
AMAN BOŞVER CEYDA BİLMİYO MUSUN BAHAR'I, RAHAT ÖYLE O BU KONULARDA...
NASI RAHAT YAA... BÖYLE Mİ TAKILIYOSUNUZ SİZ?..
NASI?
BİRLİKTE ÇIKSAYDINIZ O ZAMAN TATİLE, BEN NİYE GELİYORUM Kİ...

OHA!.. ŞAKA YAPIYOSUN Dİ Mİ CEYDA?.!
YA UFF BARIIŞ Bİ SAAT OLDU O DONDURMA BİTELİ NİYE YALIYOSUN O SOPAYI HALA?!?

UFFF...

NİYE HEYHEYLERİ ÜSTÜNDE BUNUN... NOOLDU TARTIŞTINIZ MI YİNE BUGÜN?..
YOOO...

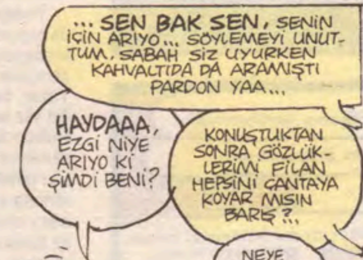

BAKMA BANA ÖYLE BARIŞ, NİYE BÖYLE DAVRANDIĞINI BEN DE ANLAMADIM... TATİLE GELDİK GELDİK GİNDEN BAŞKA BİRİ HORTLADI RESMEN KARININ. BÖYLE Bİ KIZ DİİL Kİ CEYDA.. Bİ DE NAAPMIŞ ÖYLE YA, DENİZE GİRERKEN NİYE BU KADAR GEREKSİZ SÜSLENİR Kİ Bİ İNSAN...
BÖYLE DAVRANDIĞI İÇİN AKŞAMLARI ÇOK ÜZÜLÜYO... DÜN GECE AĞLADI HATTA BİRAZ...
AA CİDDİ MİSİN?

KARININ FISTIK GİBİ VÜCUDU VAR, GİRDİĞİ TRİPLERE BAK! ULAN ONUN GİBİ GÖĞÜSLERİM OLSA DAHA NE İSTERİM, AMELİYATTAN FİLAN KORKMASAM GİDİP HEMEN KÜÇÜLTÜRÜCEM...
KÜÇÜLTTÜRÜCEN Mİ, NASI YAA?

HAHAHA... OĞLUM SİZ ERKEKLER ÇOK KOMİKSİNİZ HA!.. BU KONUYU KİME AÇSAM FALTAŞI GİBİ AÇIYOSUNUZ HEMEN O GÖZLERİ...
NİYE KÜÇÜLTTÜRÜCEN YA... ÇOK GÜZEL BENCE SENİN GÖĞÜSLERİN!
HAHAHA BAKMASI GÜZEL TABİ... SEN ERKEKSİN... TAŞIYANA SOR Bİ DE.
HADİ HADİ GİDİP ŞU ÇATLAĞIN MORALİNİ DÜZELTELİM BİRAZ. GELİYO MUSUN?..

...GÖĞÜSLERİ KÜÇÜK DİYE ÇOK MORALİ BOZULUYOMUŞ... KÜÇÜK MÜ Kİ ONUN GÖĞÜSLERİ YA.. BENCE HİÇ DİİL...
AMAAN YAA... BUNUN İÇİN Mİ AĞLADI GERÇEKTEN? OHA CEYDA YAA.!.
..BİLMİYORUM ÖYLE SÖYLEDİ...

AMAN DİYİM BAHAR, SAKINA BUNLARI SANA ANLATTIĞIMI FİLAN SÖYLEME HA ONA, ACAİP BOZULUR BAK...
UFF BARIIIŞ... SALAK SALAK KONUŞMA...
Bİ BİB BRİLİB Bİ BİB

...SEN BAK SEN, SENİN İÇİN ARIYO... SÖYLEMEYİ UNUTTUM.. SABAH SİZ UYURKEN KAHVALTIDA DA ARAMIŞTI PARDON YAA...
HAYDAAA, EZGİ NİYE ARIYO Kİ ŞİMDİ BENİ?
KONUŞTUKTAN SONRA GÖZLÜKLERİMİ FİLAN HEPSİNİ ÇANTAYA KOYAR MISIN BARIŞ?..

A... ALO...
ALOO?!? BAHAR'I ARAMIŞTIM BEN?!?
E... EZGİ BENİM BEN, BARIŞ... BAHAR DENİZE GİTTİ ŞİMDİ...
BARIŞ! AŞKIIIM!

BİLİYORUM BİLİYORUM, KONUŞTUM SABAH BAHARLA, UYUYODUN SEN.. HİHİHİHİ... BİL BAKALIM BEN ŞİMDİ NAPIYORUM? DIRIRIRIIM...
N... NAPIYOSUN?
ORAYA GELİYORUM OĞLUM.!. HAHAHAHA SÜPRİİİZ!
BURAYA MI?.. AAA...
EVEEET... HİHİHİİH... KAŞ'TAYDIM BUGÜN TAM İSTANBUL'A DÖNERKEN "DUR YA Bİ BAHAR'I ARIYIM" DEDİM. OLİMPOS'TAYMIŞSINIZ... İÇİME DOĞMUŞ OĞLUM...
EE, NERDESİN ŞİMDİ PEKİ, VAZ MI GEÇTİN İSTANBUL'A DÖNMEKTEN...
NE İSTANBUL'U OĞLUM, ORAYA GELİYORUM ORAYA... HAHAHA! CANIM YAA, SENİ NE KADAR ÖZLEDİĞİMİ ANLATAMAM... YA SEN SEVİNMEDİİİİİN.!.
S..SAÇMALAMAAA... ÇOK SEVİNDİİİİM...
Dırı-rı-rıım!!

BAHAAR TELEFONUN ÇALIYO.!.
NE?!! HAA... Bİ BAKABİLİR MİSİN KİM ARIYO YA... ORDA BAK, ÇANTAMIN ALTINDA...
HANGİ ÇAN.... HA TAMAM BULDUM...
Bİ BİB BRİLİP
ASKTİR! EZGİ...
EZGİ Mİ?..

NEYE BASIYODUM KONUŞMAK İÇİN
Bİ BİB BRİLİ BİB

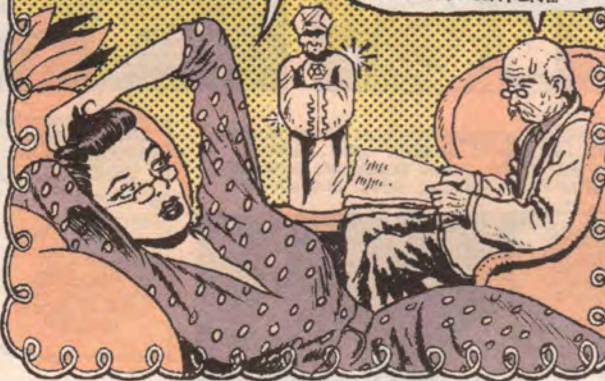

NABER EZGİ?..
BARIIIŞ ÇOK ÖZLEDİM SENİ NAPIYOSUUUUN... HAHA HA? SESİNİ BİLE ACAİP ÖZLEMİŞİM...
B..BEN BAHARLARLA OLİMPOS'TAYIM.

Tribal

Enfeksiyon

Cengiz Üstün

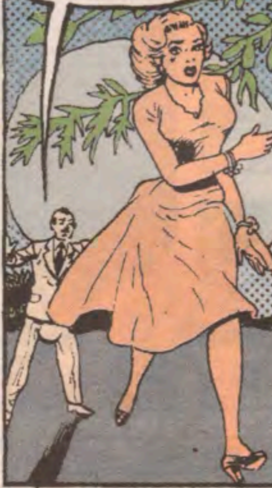

Eskiden yapılmış kalbin içine niye kazıyosun ya ismimizi...
Ya ben yapmış-tım geçen sene zaten!..
Kime yaptın?
Kendime yaptım ya. Öylesine, olaki diye...Uğraştırma-sın hesabı.
Pi!! Acaip uğraşmışsın ama dantel gibi...
Evet baya inaz girmiştim

Bizim de midye satma-mıza izin vereceksin!.. Yoksa kızın ölür...
Fidye olarak 4 ton midye boşalt-tırayım kapının önüne !.. Olur mu?.
Olma mı?

AYRINTILAR

M·E·T·İ·N·F·İ·D·A·N

İnsanın boynunu-yüzünü, cehennem yaratıkları pürtüklü ve sıcak dilleriyle buharlar fışkırtarak yalarken, hangi tür şarkılar dinlenir o anda?

Yağmur yağarken, tatlı meltemlerin estiği sahil yürüyüşlerinde, veya bi takım sonbahar günlerine özgü, belirgin şarkı türleri vardı çünkü. Yani, yanıma küçük mp3 çalarımı felan alsaydım, bişey dinnerdim belki diye düşündüm. Sonra, yaklaşık on senedir sokakta kulaklıkla müzik dinlemediğimi hatırladım! Kafamdaki seslerle idare etmeye alışmıştım.. Garip hava akımları oluşturarak bi parça da olsa cereyan yapan ara sokaklarda dolaşıyor; serinlemek için, müzik gibi tuhaf başka çözümleri aklıma sokuyordum. Her türlüsünden, en zengin içerikli saçmalamalara müsait; fikirlerimin ve düşüncelerimin bir kazanda kaynadığı saatlerdi! Sıcak, zihnimi uyuşturmamış, aksine bilincimi sonuna dek açmıştı nedense. Yanıp kül olmadan önce, biraz daha enerji yaymalıydım! Elimdeki, benimle beraber gezen küçük pet şişeden iki lıkırt soğuk sıvı daha alarak, Bahariye caddesine saptım. Kazandan, sıcak buhar topları fışkırtarak dışarıya taşan düşüncelerim, bir an zihnimde duraklıyor, sonra çığlıklar atarak kazana geri düşüyorlardı. "Herşey" vardı neredeyse aklımda! Yeni bir kiralık ev, bi kitap projesi, Buzlu tarçın çayı, Seks, bu haftaki dergi yazım, kırık bilgisayar hoparlörü, apartmandaki yöneticinin alt daireyle kavgası, tuvalet kağıtlarının banyo duvarındaki askıya önden mi yoksa arkadan mı bakacak şekilde asılması gerektiği, 3 boyutlu yeni Tv'ler, yeni matkap uçlarım, Madonna gitar çalabiliyor mu, Eyup-Sabri-Tuncer Limon kolonyaları, kayıp yastık kılıfım, Türk sinemasındaki kalifiye figürasyon yetersizliği, Annemlerin bozuk kapısı için almayı düşündüğüm yeni kapı kolu gibi ilgisiz şeylerin arasında, siyaset'i, politikacıları bile düşündüm!. Şu son günlerdeki "karikatür" gibi miting atışmaları; insanların niçin politikacıları en nefret edilen meslek sahipleri olarak gördüklerini, gayet net açıklamaktaydı.

Bu kadar nefrete, kendilerine duyulan böylesi bir güvensizliğe rağmen; şunca yıllık hayatımda hiçbir meşhur politikacı hakkında direkt yazı yazmamış, espri filan üretmemiştim. Tarzım, ve seçimim değildi. Fekat, son Başbakan'ın, geçen günkü bi mitingde söylediği laf, öylesine anlamsız ve kışkırtıcı idi ki, bu kural gibi şeyimi neredeyse bozacaktım. Diğer bir partiyi kastederek, "Onların yaptığı, karikatür muhalefettir!" demişti, her zamanki küçümseyen, ve o az bilen hâliyle. Sonra nedense de bir Nasreddin Hoca fıkrası anlatmıştı ertesi gün, önünde biriken aynı insanlara. Garip bir adamdı. Hem karikatür sanatını, karikatür çizenleri, dergilerini küçük görüyor; sonra yine mizahtan medet umup fıkralar anlatıyordu! Galiba bir yerde, kitap (roman filan) okumadığını da söylemişti bir ara. Fakat lâzım olduğunda, şiir kitaplarından alıntılar yapmayı çok seviyordu. Böylesine tuhaf davranışlı bir kişiye sokakta rastlasanız, güzel kafanızı yormamak için, hiç ciddiye almazdınız onu, geçer giderdiniz. Fekat, başbakandı kendisi. En üst düzey ülke yöneticilerinden birisi idi.. Artık iyice ısınan suyun dibini içmeyip, yeni ve daha soğuğu için caddeki bir büfeye daldım.

Hazzı geciktirip, içmeden önce şişenin ince buz tabakasını sıvazlayarak Boğa'ya doğru yürürken; kural gibi şeyimi bozmamaya karar verdim. Hiçbir politikacı, hakkında uzun bir yazı yazmama değmezdi. Hem ayrıca, durumdan memnun değilsem, birşeyler yapmak istiyorsam, seçimlerde veya referandumlarda oy kullanmak gibi seçeneklerim vardı. Sıcak, kışkırtıyordu! Bunun da yeterli olmayabileceğini düşündüm. Saçmasapan bir oylamaydı: Neyi oylayıp neyi reddedeceğimiz belli değildi; kurnazca birbirlerine dolamış, içiçe geçirmişlerdi hepsini. Ölüp gideceğim, ve yaşadığım ülkenin faydası için hiçbir olumlu şey yapamayacağım diye düşündüm. Şöyle açıklayıcı, ufacık bir güncel siyasi yazı yazmayı bile beceremiyordum!

Yanımdaki küçük torbada, ince bir yedek tişört var. Üzerimdeki, terden biraz daha ıslanırsa, umumi bir tuvalette filan değiştiricem hemen. Şu an giymekte olduğumu ise, geçen gün bir mağazadan, alelacele almıştım! Göğsümde garip şekiller ve motifler oluşturan lekeler içinde dükkana dalıp (Şu, kocaman hoparlörlerinden tekno-disko müzik çalıp durdukları, ve nedense çalışanlarının da o tarz giyinmesi icap ediyormuş gibi, genç erkek tezgahtarların en son moda kıyafet ve saç sakal şekilleriyle ortalıkta dolandığı, modern tasarımlı uyduruk dükkanlardan biriydi), "Basit, ucuz bir tişört istiyorum acil," dedim. Çok net açıklamama rağmen, fiyatı 25'den başlatmıştı. "Basit birşey," dedim. 20'ye indi. "Öylesine giyicem," dedim. 10'luk' bir tane çıkardı raftan; perdenin arkasında üstüme geçirip dışarı çıktım. Sağlık, herşey! Renge ve biçime hiç önem veremezdim öyle bir anda. Uzaktan, koca taşhaklı Boğa kadar göze çarpabilecek, gül kurusu bi ipnevari renkli, yaka bölgesi üç kibar çıtçıtlı, berbat birşeydi. Ama kumaşı gerçekten harikaydı; öyle dedi bol pantolonlu ve zincirli genç.. Toplum içinde yürürken gerizekalı, gıcık, veya yumuşak felan gibi gözükmek hiç umrumda değildi! Yeter ki sıcağa bir parça önlem almış olayım!. Kuşdili caddesine doğru inerken; kadın vücudunu en harika gösteren, o kolsuz ve çok ince, çiçekli elbiselerden giymiş bir kadının, nefis kalçaları dikkatimi çekti. Anında başka bir tarafa bakıp, kaldırımdaki yürüyüşüme devam ettim. Bu işin profesyoneli sayılırım diyebilirim! Saliselik bir zaman dilimi içinde, baktığım şeyden bakışlarımı çevirip, herhangi başka birşeye yöneltebiliyorum aynı bakışları; üstelik bu çift işlevli tek bakışa, hiçbir şaşkınlık belirtisi bulaştırmadan. İşin püf noktası; bakmak istemediğiniz ya da fazla bakmamanız gereken bir şeyden bakışlarınızı herhangi bir tarafa süratle çevirdiğinizde; şans eseri karşınıza çıkan o yeni şeye, sahte bir ilgiyle bakabilmek! O yüzden, dolgun ve hareketli bir kalçadan sonra, bakışlarımın önüne şansıma çıkan yeni hedefime: Duvardaki elektrik trafosu gibi bir kutunun üzerindeki kurumuş yarım simide, iki saniye kadar müthiş anlamlı bir şekilde, sorgulayarak baktım, sonra önüme dönerek yürüyüşüme devam ettim. Ayrıca pek de aptalca değildi; kadınlar sayesinde ilginç şeyler de görebiliyordum işte. Bu arada şişemin üzerindeki soğuk damlacıklar, ve suyu soğuk gösteren buğulu tabaka yok olmuştu. Ama suyum yine de hâlâ soğuktu. Keşke o buğulu tabaka da olsaydı! Görsel olarak böylesi tatminlere ihtiyacımız var.

Yedek tişörtümün bulunduğu torbada ayrıca, ödüllü bir romancımızın son romanını da taşıyordum. Parklarda, çay içerken filan arasıra okumaktaydım. Üyesi olduğum kitapçıdan aylık taksitle; denemek, ve son yazılan romanları takip etmek maksadıyla almıştım. Müthiş bir edebî yapıt olduğuna inanmıyordum. İlk otuz sayfada haklı çıkmıştım. Yazar, özellikle erotik içerikli anlatımlarda oldukça zorlanmaktaydı ve samimi olamıyordu. Bu söz konusu samimiyeti sağlamak için, argo kullanması filan da icap etmezdi elbet; sadece daha dikkatli olabilirdi. Bi kadın karakterle sevişen baş erkek karakteri için, nerdeyse aynı sayfada üç kere benzer şeyi ifade etmişti: "..Kollarını boynuma o kadar sıkı dolamıştı ki, sonuna kadar sevişebileceğimizi hissettim" / "..Öpüşürken, benimle sonuna kadar gitmek için buraya geldiğini hissettim" / "..küçük kilodunu çıkarması da bana aynı şeyi, benimle sonuna kadar sevişeceğini düşündürdü.." O son'a gelirken, ben de baygınlık geçiriyordum nerdeyse. Yine de, bu yetersizliklerin dışında, önemli bir yazardı, ülkede son dönem okuma alışkanlığı kazanılmasında ciddi bir katkısı vardı, kitaplarına da "Masumiyet Müzesi" gibi gerçekten güzel isimler seçiyordu. Romanın yarısındayım, devam edeceğim merakla. İlginç bir sonuca ulaşırsam paylaşırım gene belki.. Stadyumun ordaki büfeden yeni bir soğuk su alıp; tekrar doğal ve sıcak bilinç akışıma teslim ettim kendimi: Aslında, sürekli eleştiriyor, ve sızlanıyordum hep! Polikitacıları beğenmiyor eleştiriyor; ödüllü yazarları bile beğenmiyor eleştiriyor; tişörtleri eleştiriyor, kaldırımları, tam soğumamış suları eleştiriyordum! "Karikatür Muhalefetti" bu! Kime ne faydası vardı. Öyle gücenmiştim ki; yarın bu işi bırakıp başka bir mesleği seçmem (örneğin, nedense gizemli bir ilgi duyduğum "Kartonpiyercilik") çözüm olabilir miydi! Fekat iktidardaki, Google gibi aşırı bilgili ağbilerimiz, kartonpiyecileri de küçümseyecek fıkralı bir demeci, er geç bulur, o işten de soğuturlardı. Kaçış yoktu. Bu insanlarla beraber yaşamayı öğrenmeliydik.

Geniş, açık otopark alanının tepesinde parlayan yakıcı güneşe göz atarken, şişemin soğuk buğu tabakasını sıvazladım. Kenarda park edilmiş tüpgaz kamyonları vardı. Çöl gibi bir alandan geçiyordum. Çok ileride, çorapçıların filan bulunduğu altgeçidin, karanlık koridorunu görüyorum uzaktan. Galiba oradan geçiş, biraz serince olacak..

Gelen Kutusu

Erceren AKBAYIR

Çağdaş URAL

Ömer GÖKSEL

Erhan TATLIDİL

Ata YENİOCAK

Serhat UYUMAZ

GÖKSU GÜL

AYLARDIR DAMBIL ÇALIŞIYORUM, BABANNEMİNKİLERİN YANINDA HALA KIZ BİLEĞİ GİBİ BİLEKLERİM VAR... NASI YAPMIŞ ONLARI YA. ANCA FASULYE AYIKLIYOR, MEYVE SOYUYOR...

SKEYİM, ŞU DAMARLARA BAK !..

YARIN İLK İŞ Bİ BİLET ALIP ANKARA'YA GİDİYORUM !..

BU UZAK MESAFE AŞKI PERİŞAN ETTİ BENİ !..

OHA ÇOK SEKSİ LAN!

SAYBORG KIZ... ÇOK İYİ YAA...

YAVUZ ÖZTÜRK

YILLARDIR ÇALIŞIYOZ Bİ TÜRLÜ AYAĞIMIZI YERDEN KESEMEDİK.

YİCZ

TAMAMDIR. BİTTİ... GÜZEL OLDU.

HAREKET EDEBİLİR MİYİM ARTIK!

HOOP ALİ ABİ NABER HOOP!

DUYMADI AH!

CIRK!

ARHH!

UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 12 Ağustos 2010 | Sayı: 154
Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

YAYINCI MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Nuri Açar (nuri@uykusuzdergi.com)

Grafik: Hakan Karataş - Fırat Yaşa - Vasıf Terim **Kaligrafi:** Şevki Sayışman
Halkla İlişkiler: Elvan Aktaş (caglar@uykusuzdergi.com) **Muhasebe:** Münire Tahirler
Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: Gemi Matbaacılık İnşaat ve Turizm Sanayi Ticaret LTD. ŞTİ. Tel: 0 312 353 29 61
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22 **Abonelik:** **Yurtiçi:** 99TL **Amerika:** 100$ **Avrupa:** 70€ **Uzakdoğu:**120$
IBAN Numaralarımız: **TL:** TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59
USD: TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 **EUR:** TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

OTİSABİ

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

Filmde canlandırdığı karakterin kişiliğine bürünmüş bir oyuncu gibiydi. Ama oynamıyordu, gerçekti. Hakkında hiçbir şeyin merak dahi edilmesine izin vermeyen türden bir kadındı. Tehlikeli yani. Benim rolüm ise o gece onu evden mutlu şekilde göndermekti. Değişik olmayan tek şey buydu.

-SON-

ISSN 1307-7619
9 771307 761000
19 AĞUSTOS PERŞEMBE
SAYI: 2010/34 No: 155
1.75 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 2.00 TL.

www.uykusuzdergi.com

UYKUSUZ

Başbakan "RTE" markasını kendi üzerine tescil etti.

Her sene Ramazan ayında reklâm saldırısına başlayan Coca Cola, nine bağı kopmamış tertemiz Türk ailelerini uzun masalara oturtmaya devam ediyor. Geçen senelerde 2.5 litrelik kolayı bardaklara üleştirerek aile fertlerine sevinç çığlıkları attıran şirket, bu sene, nostaljik küçük şişeyi ön plana çıkardığı için yine uzun (ve nineli) bir masada, ezanın okunmasıyla birlikte birbiriyle yarışan gençlere aç karnına bir şişe Cola fondipletiyor. Reklâmın sonunda ülseri kazanan gözlüklü bir genç oluyor...

REFERANDUM HARARETİ

AKP, hava sıcaklığının 45 dereceye kadar ulaştığı Gaziantep'te vatandaşlara kömür dağıtmaya başladı.

ALIN LAN ALIN. DEVLETİN MALI DENİZ, YEMEYEN BEYİNSİZ.
KÖMÜR
YEMEYEN DOMUZ DEĞİL MİYDİ.
DOMUZ GÜNAH YA LAN! NE BİÇİM MÜSLÜMANSIN SEN?

Önümüzdeki yasama yılında karara bağlanacak 'Silah Kanunu Tasarısı'nda MHP'li milletvekili Hasan Özdemir tarafından verilen önergeyle silah taşıma ruhsatı sayısı ikiye çıkarıldı. AKP milletvekili Selami Uzun ise, silah bulundurma ruhsatı sayısını toplamda beşe çıkaracak bir önerge verdi. Kanun tasarısı kabul edilirse, 'vatandaşlar' ikisini belde taşıyabilecekleri toplam beş silaha yasal olarak sahip olabilecek.

GÜLLACIMI DA YİYİM GELİYORUM

Gaziantep'te yaşanan bir trafik kazasında yaralanarak hastaneye kaldırılan Mustafa Mor, röntgen odasının kapısında yarım saat sedyede bekledi. Çünkü röntgen odasının kilitli olan kapısında "Yemekteyiz" yazıyordu.

Yerel bir gazete muhabirinin Adana Büyükşehir Belediye Meclis toplantısı sonrasında iki kişi tarafından dövülmesinin ardından, Adana Büyükşehir Belediye Meclisi Başkanvekili Mustafa Tuncel, *"Bir basın mensubu bana danışmadan doğruyu eğriyi benden öğrenmeden benim ifademe başvurmadan benim aleyhime yazı yazarsa onu döverim,"* açıklamasında bulundu.

SU ORUCU BOZAR

Kocaeli Kandıra sahilinde 200 kişilik cankurtaran ekibi Kocaeli Belediyesi'nin kararıyla görevlerine Ramazan nedeniyle ara verdi.

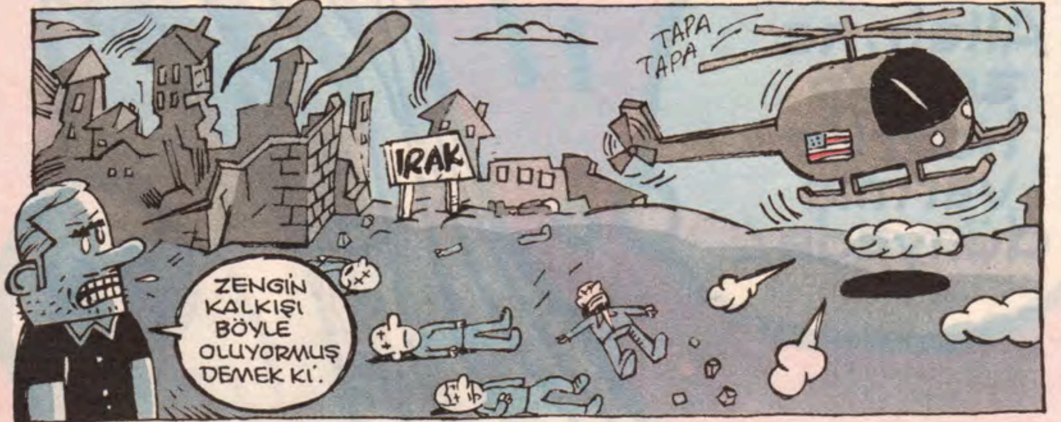
İSLAMIN ŞARTLARI KAÇ TANEDİR?
BİLDİ ABİ BEŞ DİYO KURTARALIM MI?
İYİ TAMAM. AMA KILLANDIM, SÜNNİ TENEFFÜSTEN ÖNCE YİNE SORALIM.

12 Eylül döneminde korkunç işkencelerle gündeme gelen Diyarbakır Cezaevi üniversite oluyor.

ABD ordusu ay sonuna kadar Irak'tan çekilecek. Geride bir buçuk milyon kayıp, bir milyonu aşkın ölü, yakılıp yıkılmış, harabeye dönmüş ve sadece müteahhitlerin iştahını kabartan bir ülke bırakarak...

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR

■ **Nikâhta keramet var derlerdi de inanmazdım. Duydunuz mu? Daha önce girdikleri KPSS'de ikisini toplasanız bir kişi etmeyen bir karı koca, son sınavdan ikisi birden 120 sorunun 120'sine de doğru cevap vermiş. Sağda solda istemezükçüler hemen "vay efendim kopya çekmişler" diye vaveyla ediyor, kesinlikle katılmıyorum. Yahu, bu iki reşit insan, kopya çekseler hayvan evladı gibi gidip bütün soruları doğru yapalar mı? On yaşında çocuk bile bir iki yanlış yapıp şüpheyi üzerinden atması gerektiğini bilir. Hâlbuki olay çok basit; daha önce 200 bininci oldukları KPSS sonuçlarına bakılırsa vasatın altında iki insan, evlenmişler, nikâhtaki keramet ışımış, bunların aklı dimağı bir anda açılıvermiş, 120 sorunun 120'sini de yapıvermişler, geçen sene 200 bininciyken bu sene rekor kırmışlar. Bakın zaten ülkemiz o kadar iyiye gidiyor ki, yalnız onlar değil, birkaç yüz kişi 120 sorunun 120'sini de yapıvermiş. Demek ki çok evlilik olmuş, çok keramet doğmuş bu sene. Sizin içiniz fesat. Beyin bedava.**

■ Elektrik dağıtım şirketleri özelleştirildi ya. İşte o ihalede bana fiyat biçtiler, size fiyat biçtiler. Emin olun ki ihaleyi alan şirket "şu kadar abone var, kişi başı yılda şu kadar dolar elektrik harcasalar, iki üç yılda çıkartırız verdiğimiz parayı" diye saydı dolarları. Şimdi bu saatten sonra emin olun ki istediğiniz kadar elektrik tasarrufu yapın, bu şirketlerin yılsonu hedefleri tutacak. İsterseniz hiç elektrik harcamayın, bu adamlar bir yolunu bulup bizden bu parayı çıkaracak. Üstelik tekeller, "Ulan sen beni amma kazıklamaya başladın, ben gidip öbür elektrikçiden elektrik alacağım" da diyemiyorsun ecnebideki gibi. Valla iki gündür düşünüyorum, Özelleştirme idaresine buradan teklif ediyorum, vade yapsınlar, aynı paranın daha fazlasına ben de alırım elektrik şirketini. Hem iddia ediyorum, şimdikinden bile daha az elektrik parası ödenir. Neticede benim o adamlar gibi deli kar hedefim yok, eve ekmek götüreyim, giderken Balıkpazarından bir de orta boy karpuz alayım yeter bana. Halk inanıyorum ki bu önerimi destekleyecektir.

■ **Malumunuz, necip Türk matbuatımızın (ki kendilerinden necip diye bahsetmeyeni Basın Konseyi anında kınıyormuş diye duydum. O yüzden yıllardır ne zaman basından matbuattan söz açsam, necabetlerini de belirtmeden edemiyorum yoksa necipler midir, değiller midir, necip ne demektir, necip olunca ne oluyor o konuları hiç bilmiyorum) yayınladığı röportajlarda banko sorulardan biri "Efendim dünyaya tekrar gelseniz hangi işi yapmayı tercih ederdiniz?" şeklindedir. Tabii bu soruya ünlü olma kursları ikinci kura kadar gelmiş her ünlümüz büyük bir vakarla "Valla yine kendim olurdum" der ya, akıllar pazara çıkmış, herkes gidip kendi aklını almış" atasözümüzün sağlamasından başka bir anlam ifade etmez bu cevap. Kariyerinde dibe vurmuş, bırakın az ünlü olup yolda "A bu Şekerli Yoğurt**

Erdoğan Kılıçdaroğlu atışması çıkmaza doğru gidiyor: Başbakan "Önemli olan boy değil soydur soy!" dedi.

KAÇ YIL OLDU?

• Devlet Bahçeli, *"2009'u yazarken iki 0 var. 9'un yanındaki 0'ı sildiniz, kaldı mı 9... 2'nin yanında bir 0 var onu da sildiniz, kaldı mı 2... Toplayın ne yapar? 11 yapar. 2009'un içindeki iki 0'ı da sildiniz, ne kaldı? 29 kaldı. 11 ile 29'u toplayın 40 yapar. Bunlar tesadüf olamaz!"* sözleriyle MHP'nin 40. kuruluş yıldönümünü kutlayalı **1 yıl...**

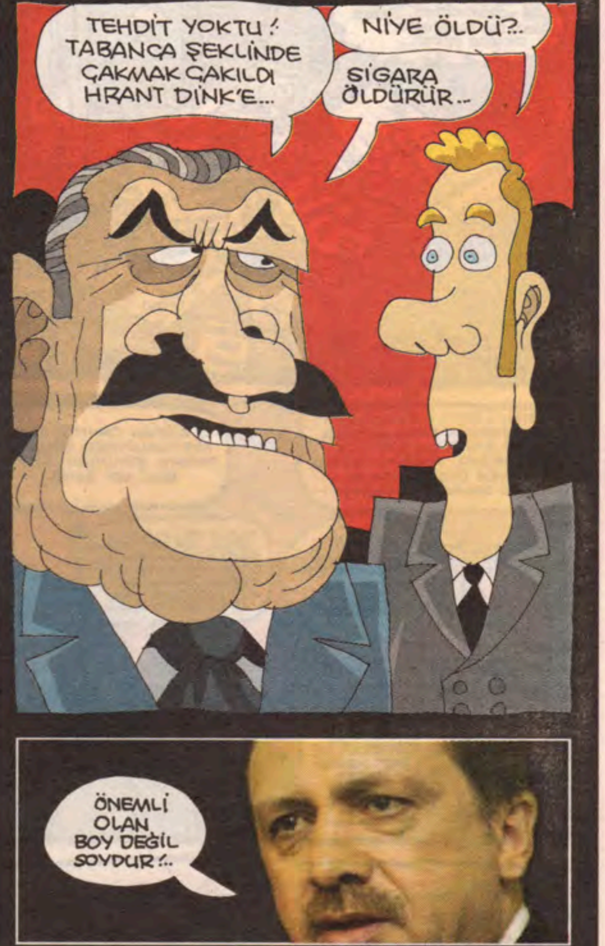
• Emniyet güçleri, aylardır aradıkları cinci hoca İsmet'i, Çağla Şikel ve Alişan'nın sunduğu "Her Şey Dahil" programında görerek stüdyoyu basalı **1 yıl...**

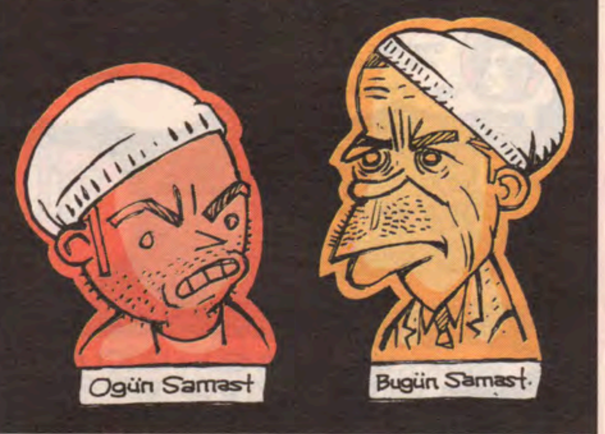
• Kenan Evren, Genç Bakış programında, *"Ladys and centilmens... Bakın İngilizcemiz de var,"* diye kahkaha atarak iyice sevimsizleşeli **4 yıl...**

• Özcan Deniz, *"Ben, yıllardır süregelen ve gitgide gerileyen arabesk türkücü imajını roketlemek istiyorum. Arabaların torpidolarında en arkada duran kasetleri önlere çıkartmak istiyorum..."* diyerek kasetlerin yerini açıklayalı **7 yıl...**

• Süleyman Demirel, *"Herkes benim gibi 'dün dündür bugün bugündür' deyip işin içinden çıkamaz!"* diyerek işin içinden bir kere daha çıkalı tam **11 yıl** olmuş.

Hrant Dink davasıyla ilgili Avrupa İnsan Hakları Mahkemesine hükümetin görüşünü sunan Dışişleri Bakanlığı; Dink'in tehdit edilmediğini, edilseydi koruma isteyeceğini ve yazarın Türklüğü aşağılayarak halkı kışkırttığını iddia etti.

Yiğit Bulut, Habertürk'te konuk ettiği Recep Tayyip Erdoğan'a, Erdoğan'ı bile şaşırtan övgüler düzdü.

Elektrik Mühendisleri Odası EMO, Çalık grubunun kazandığı elektrik dağıtım ihalesini yargıya taşımaya hazırlanırken Çalık'a ait Sabah gazetesi "İhaleyi yargıya taşımak terördür" manşetiyle halkın haklarını arayan EMO'yu teröristlikle suçladı.

dizisindeki çocuk değil mi?" diye gösterilmeyi, annesinin babasının bile hatırlamakta güçlük çekeceği denli silik adamların bile dünyaya yeniden gelseler yine kendileri olmak istediklerini bile okudum, daha ne diyeyim.

■ Ama bende kolpa yok. Dünyaya yeniden gelsem, gidip keriz gibi kendim olmak bir hayli saçma. Yaşadığımız hayat ne kadar şahane olursa olsun başka bir hayatı yaşama fikri hep tılsımlı geliyor. Ama işte bir allahın kulu da bizi arayıp "Siz dünyaya yeniden gelseniz bu sefer ne olarak gelmek isterdiniz?" diye sormuyor. Ben de oturdum, düşündüm bu soruyu kendi kendime sorabileceğime, neticede biz de bir matbuat neşri olduğumuzdan bizim de kendi çapımızda bir necabet taşıyıp neciplik edebileceğimize karar verdim.

■ Dünyaya yeniden gelecek olsam Manowar olurdum. Basçısı, gitaristi falan da değil, mümkünse hepsi birden. Bir kere sağlıklı çocuklar, sportmen bir görünümleri var. Dert tasa desen, bu konsere şu deri pantolonu mu, şu deri yeleği mi giyeyim dışında dertleri yok gibi. Üstelik o derileri de atletsiz fanilasız giyiyorlar. Ha yaz ortasında isilik olma sıkıntısı var, o kadar kusur Manowar'da da bulunur artık diye düşünüyorum. Hem Türkçe şarkıları da var. Gerçi Türkçe şarkıları koskoca Manowar'ı Ankaralı Türkçe rock grubuna çevirmiş orası ayrı. Rabbime sordum Auburn dedi.

■ Son zamanlarda yine bu necip Türk basınımızın dilinden düşmeyen Monocle diye bir dergi var. Bu dergi, zengin üst sınıfa hitap eden bir dergiymiş. Zengin dediysek, bizim aklımızın ermeyeceği kadar zengin. Hani biz acıkınca hamburger sipariş ediyoruz ya, bunlar onun yerine gidip hamburger restoranı zincirini satın alan, canı kahvaltı çektiyse, dünyada o an nerede sabahsa jetliyle oraya uçup sıkma portakal suyu içen adamlar. İşte bu dergi de bu adamlara paralarını nasıl harcamaları gerektiğini anlatıyormuş.

■ Derginin hitap ettiği kitle durduk yere "Şu ülkedeki bu şehir daha yaşanılası bir yermiş, hadi hanım kalk oraya yerleşiyoruz" diyebileceği için, dergi dünyanın en yaşanılası şehirleri listesi hazırlıyor. 2007 yılında hazırlanan listede birinci sırada Münih var. E yuh ama ya. Galiba dergiyi hazırlayanların gusto yükseldikçe IQ'da gerileme olmuş. Münih'te Münih'ten memnun bir tek Münihli bile tanımadım yahu ben. Sevgilimle yılbaşına Münih'te girmek talihsizliğini yaşadık, 2010'a mı girdik, 1987'ye mi onu bile anlamadım. Hayır, Münih listeye kazayla girmiş desek, bu seneki listede de dördüncü sırada. Diğer şehirlere bakıyorum, bağlasan durmayacağın yerler. Son listenin birincisi bankacılar ve çok açılı diş fırçası icat etmek, şampuan karşılaştırmak gibi ulvi amaçları olan bilim adamları dışında kimseye yaşam hakkı tanınmayan Zürih.

■ Aslında bu tip yayınlardan bir iki tane daha var. Misal biri de dünyanın en pahalı otel odasının geceliği altmış beş bin dolarla, Cenevre'de bilmem ne otelinin bir odası olduğunu yazmış, çok da keyifliymiş. Bir yandan makul tabii. İnsan Cenevre'ye keyif almak için gidiyorsa, o adamı ne kadar yolsanız azdır. Hani bilenler için söylüyorum deniz tarafındaki kale, keyif almak için Cenevre'ye gitmekle sevgili bulmak için askere gitmek arasında eser miktarda fark var. Ha Cenevre emlak baronlarının zulmü altında inleyen aziz ve muhterem Cenevre'nin emekçi halkımı, bu şehrin bahtsız sakinlerini tenzih ederim, başımın üstünde taşırım onları. Yanaklarını sıkarım lan ben Cenevrelinin. Şuraya gelsin, başını okşar masaj yaparım cefakeş Cenevre halkına.

■ Aslında biraz oturup düşününce, bu heriflerin neyin peşinde olduğunu anlıyorum. Bir grup anarşist bunlar. Dergilerine seçtikleri isimden bile belli baksanıza: Monocle! Bu İngiliz dilinde, elle tutulan tek camlı gözlük demek. Çizgi romanda falan daha çok snop, kendini beğenmiş ya da kısaca eşek oğlu eşek tiplemesi için kullanılan bir klişe. Daha en başından, derginin adını Monocle koyarak hitap ettiği kitleyle gırgırını geçiyor ağabeyler. Bak üzerinde düşündükçe sevmeye başladım kerataları. Derginin içeriğine gelecek olursak, açık açık "nerenize ne yapacağınızı bilmediğiniz balya balya banknotunuz var, gelin harcamanızda yardımcı olalım, üstelik harcarken de gusto sahibi gibi davranırsınız" diyorlar. Bir milyon dolarlık cep telefonları, Beylikdüzü'nde üç oda bir salon daire fiyatına şampanyalar, Castro'ya verseniz, size tütün tarlası hediye edeceği fiyata purolar... Bütün bunlar zengin ve de ayı olduğunuzu göstermek için başvurabileceğiniz yöntemler. Bu yönüyle; servet, sermaye düşmanı bir yayın anlayışıdır bu. Bir alay kerize elli bin dolara şampanya aldırmak, servet düşmanlığı, sermaye terakümüne toptan bir başkaldırı değil de nedir?

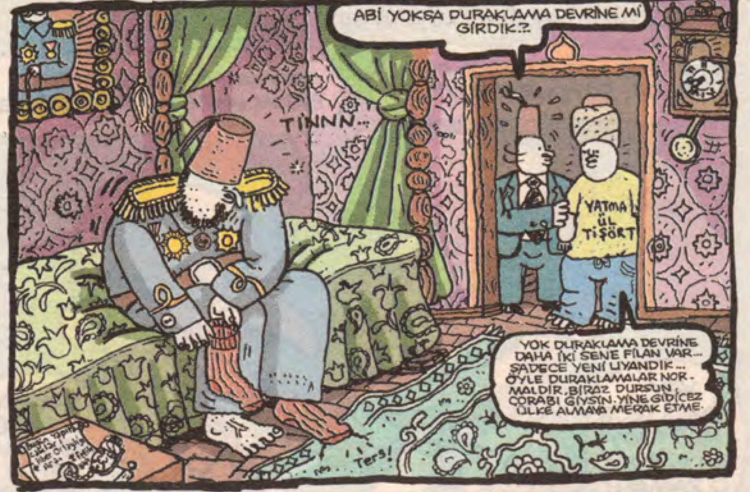
■ Evet, evet! Bu adamlar bildiğin sermaye düşmanı. Dünyanın en yaşanmaz şehirlerini "en yaşanacak şehir" diye ilan etmeleri de boşuna değil; zenginleri bu pespaye şehirlerde yaşamaya mahkûm edip kendileri New York'ta, İstanbul'da, Roma'da, günlerini gün edecek keratalar. Zengin de, Cenevre, Münih, Zürih gibi, ruhsuz şehir dekorlarında "iyi ki zengin ve gustoluyum, en yaşanacak şehirde yaşıyorum hohoyt!" diye sevinsin dursun, bizden de uzak olsun. Aferin lan! İyi fikir bulmuşsunuz, gözüme girdiniz. On puan.

TÜRKÜ ANA

Sabaha kadar uğraştım bir türkü bile yazamadım.. Sezen Aksu ne yapıyodur acaba şimdi...
öhhö öhö köhö
eylen sunam eylen
O kız yolun şaşırmış inşallah bize gider! ZİMMEY ZİMMEY (davul)
Dililili Dilililii (ıslık)
Gürüttüm sol sanımey!
Saçların yol getir
anan izin vermezse yalandan Hastalan gel..
eva
ayran

küba notları:
ABLA BİZ DE SOLCUYUZ! Bİ GÜN DERNEĞE ÇAY İÇMEYE BEKLERİZ!
?
KURRKK KURRKK KURRKK

ABİ YOKSA DURAKLAMA DEVRİNE Mİ GİRDİK?!
TİNNN...
YATMA ÜL TİŞÖRT
YOK DURAKLAMA DEVRİNE DAHA İKİ SENE FİLAN VAR... SADECE YENİ UYANDIK... ÖYLE DURAKLAMALAR NORMALDİR, BİRAZ DURSUN. ÇORABI GİYSİN. YİNE GİDİCEZ ÜLKE ALMAYA MERAK ETME.
Ters!

İRANLI REZA İLE SUDANLI MOZAFFAR'IN PARİS GETTOLARINDA BAŞLAYAN DOSTLUK ÖYKÜSÜNÜ ANLATAN Bİ FİLM ÇEKMEYİ DÜŞÜNÜYORUM,,, ÖTEKİ PARİS'İ ANLATICAM.
O ZAMAN CANNES FİLM FESTİVALİNDEN GELECEK PARAYI ŞİMDİDEN YATIRAYIM BEN ABİ SANA...
ABİ DUR DAHA ÇEKMEDİM! ÇEKİCEM!.. BİR İKİ YIL SÜRER ÇEKİMLER...
OLSUN ABİ ÖYLE VEYA BÖYLE SKE SKE VERİCEZ SANA ÖDÜLÜ... BEN ŞİMDİDEN YATIRAYIM SENİN PARANI... PARAN ERİMESİN FAİZE KOY... İSİM VE HESAP NO ALAYIM.
ORTAK NOKTA
Hoşgeldiniz
GUSTAV ÖJERSTÄÄM PAMUKBANK KUZEY AVRUPA ŞUBESİ...

H.sktir! tam sahneye roketle inerken benden borç isteyen arkadaşımla göz göze geldim. Neyse moralim bozukmuş gibi yapayım da bulaşmasın...
KOH
KOH
KOH

Yıllardır sadece uyuyan misafirlerin yanında televizyon izlediğim için bi türlü televizyon bağımlısı olamadım. Ne misafire rahat verdim, ne izlediğimden bi bok anladım lan!..
İZLE SEN İZLE BİZ RAHATSIZ OLMAYIZ..!
Biraz daha kısiim şunu...
Sağlık hattı

Teyzem... özelliği: Sürekli düğüne gitmek Uğurlu taşı: Çeyrek altın.
Halam... özelliği: Yok. Uğurlu taşı: Bulgur taşı
Halamın kızı... özelliği: Üniversiteyi kazanamaması Uğurlu taşı: Kuartz.
Yengem... özelliği: Bizden daha modern. Uğurlu taşı: Kolye
Ninem... özelliği: Ölmemesi Uğurlu taşı: oltu taşı.
Köydeki ninem... özelliği: Köyde olması Uğurlu taşı: Daş!
ailemin bütün kadınları
İNANIYORUM BİR GÜN GÜÇLERİNİ BİRLEŞTERECEKLER VE DÜNYAYI DEV BİR SAKLAMA KABININ İÇİNE KOYUP BAŞKA GALAKSİLERE GİDECEKLER...
We can do it!..

mini öykü: TROPİK SILA ÖZLEMİ
Mango kivi...
Muz ananas
meymix
Vitaminin suyunu çıkarma adresiniz
YURDUMUN MEYVELERİ LAN BUNLAR!
DUYGUSALLIĞIN SIRASI DEĞİL ABİ, İŞİMİZE BAKALIM...
dilim ananas
Muz, kivi ananas mango.
BİZİM AYAKKABILARLA SADECE KAYISI ÇEKİRDEĞİ KIRILABİLİYOR ABİ, SEN NE GÜZEL İKİ DAKKADA SUYUNU ÇIKARIYORSUN KÖSELEYLE,,, BİZ OLSAK DÜNYA KADAR UĞRAŞIR YİNE KIRAMAZDIK...
ABİ BUNUN ZENCİ, BEYAZ YA DA LATİN OLMAKLA ALAKASI YOK, VURMAYI BİLMİYORSUNUZ, HER İNSAN YAPABİLİR, VURMAYI BİLSE...
TOK!
TOK
IRK AYRIMI YAPMIYORUM ABİ, GÜZEL BİŞEY SÖYLÜYORUM.

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

HACIVAT-KARAGÖZ
(alfabetik sırayla)

- Alman Karagözüm, n'aptın sen?
- N'apmışım?
- Hayal Perdesi diye buluştuk, aldın, Hayal Kahvesi'ne getirdin.
- Fena mı oldu, canlı performans izleriz be Cavcav.
- Kanto mu var?
- Yok, yerliler tamtam çalacak. Zamanlar değişti hacı, kanto dediğin Osmanlı Popu.
- Selçuklu'da nasıl müzik?
- Yerel Şaman türküleri dinlenirken, arabesk girdi devreye.
- Şamanların müslümanlaştırılması mı diyosun?
- Tabii. Hatta bazı şamanlar kabul etmemiştir. Tarihi yazıtlarda geçiyo, dönemin sultanına rapor vermişler "Şamanlıktan kaldıramadım Şaman'ı da Zühtü" diye...
- Aman be hocam, senle de konuşulmaz he.
- E, sus o zaman.

***

- Ne o Karagözüm, daldın?
- Bana artık Karagöz deme! Artık benim adım Dünyagöz'dür!
- N'aptın abi, sponsor mu aldın?
- Daha almadım, ama gidecem görüşmeye.
- E, ben ne olacam peki?
- Ne bilim, sen de Medical Park Hacivat filan ol...
- Piiii demekten başka çare kalmadı.
- Ne o, bir klasik bozulacak, halk komikleri şirket personeline dönüşecek, para denen sidikli iblis ruhumuzu çürütecek diye tasalandın mı hacı bomba?!
- Kader işte be Dünyagözüm!
- Vay kurnaz, hemen adapte olmak? Şaka yaptım, satar mıyım ben organik markamızı?
- Yakışmaz, bizi bozar Kara!
- Böyle iyiyiz di mi biz?
- İyiyiz abi.
- Tek eksiğimiz Devlet Opera ve Su Balesi...
- Hakkaten de susalım abi.

***

Ergenekon'a ne diyosun?
- Ne diim hacı, suç varsa, suçlu insan da vardır, vaşak mı darbe yapacak, kasımpatı mı muhtıra verecek? Suç mutlaksa verirsin cezasını. Ama kafadan yatsınlar yıllarca, belki de suçludurlar dersen Arap Emiri'nden ne farkın kalır?
- Ergenekon diye başladı, Orgenekon'a kadar çıktı ama...
- Mantığın amuda kalktığı toprak parçası. Darbeyi yapanı ancak otuz yıl sonra, zamanaşımından yırtsın diye dravdan yargılıyosun, darbeyi yapmayı düşündüğünü iddia ettiğini peşinen hapis yatırıyosun.
- O da biraz da demokrasi düşünsün artık.
- O de diil, hepimiz; biraz diil, hep.
- Evet mi hayır mı peki?!
- İkisini de demem, Erkan Yolaç dışlar sonra!
- Bay Yolaç, hayır diyeceğini açıkladı.
- Bayan Aksu da evet diyecekmiş.
- Bay ve Bayan Gül de evet diyecekler gibi...
- Bay Mustafa çağırdı dam'oynamaya!
- Ben soda limon alacam abi...
- Bana da bağla!

***

- Bıy bıy bıy...
- Ne lan o birdenbire.
- Duydun mu Kara, yan mahallede adamın biri eve kedi almış.
- Alır, n'olcak, kedi torbacı mıymış ki?
- Yok, kedi sandığı şey cüce panter çıkmış.
- Hadi ya, nasıl anlamış ki?
- Neyşınıl Ciografik Vayld'ı açtığında bi titreme geliyomuş, halleniyomuş hayvan. Ordan uyanmış.
- N'apmış peki cüce panteri?
- Bi sirke götürmüş, karşılığında yaşlı bir maymunla, disiplinsiz davranan iki kaplan yavrusu önermişler.
- Kabul etmiş mi peki?
- Yok, yaşlı maymunun biraz birikmişi varmış, hep beraber kanoya binip nehirden kaçmışlar!
- Lan sakın daşşak geçiyo olmayasın benle?
- N'apiim abi çok sıcak...
- Senin gibi partnerin canına yaniim ben e mi. Seni itne seni!
- Köse keçiden de bahsediim mi sana?
- Dav dedi be eşşoleşşek!

***

- Kara, sıcaklar on gün daha sürecekmiş...
- Kırk gündür on gün daha sürüyo zaten! Hemen kapansın bu konu.
- Ama...
- Sıss lann!

***

- Ateş yakma hastalığı olanlara ne deniyodu ya?
- Piromanyak.
- Emin misin?
- Eminim, pi romanda okumuştum.
- Aman sende ya.
- Cildi parlak kağıt kaplı, pahalı bi romandı.
- Uzun uzun!
- Kalktı hilal kaşları, sordu: "Kim bu serseri?" Aman hacı, konuyu değiştir, durduramıyorum!
- Peki. Tom Cruise, çocuğunun plasentasını yemiş, ne diyosun?
- Çevrede, yörede işkembeci olmayınca n'apsın serseri?! Leonardo di Caprio'yu soracak olursan, o da iyiden iyiye düğme gibi oldu.
- Seyrettin mi Başlangıç filmini?
- Seyrettim, rüya içinde rüya, onun içinde gene rüya, tam sahte dahi işi. Sinema zaten rüya di mi?
- Beğendiğin rüya sahnesi yok mu yani?
- Olma mı, Çingeneler Zamanı mesela. Emir has adamdır!

***

- Karagözüm, Eski İstanbul ne güzeldi di mi?
- Tabii. Erkekler kravatsız, kadınlar korsesiz çıkmazlardı dışarı. Rum komşumuz Madelin Teyze, haşhaşlı kek verirdi bize, Ermeni meyhaneci Artin Amca, te o zaman tezgah altından absinth bağlardı!
- Fakat?
- İskandinav marangoz Jahannson Usta tahtadan minik Muazzez Abacılar oyardı bize. Perulu yüncü Diadora Hala, iyi satış yapınca çılgın kahkahalar atardı.
- Aman abi, taştın sen.
- Osetyalı Aleksey'in mantarıyla az mı kafa yaptık?! Tıknaz Peter gözlerini kısarak köpüklü şıra patlatırken ne şendik. Emetullah Hocahanım hortumla dört kilometre kovalamıştı da Verem Savaş Dispanseri'ne sığınmıştık!
- Bu dünya belki de yaramaz bi çocuğun oyuncağı!
- Sigdir lan!

***

- Karagözüm, aynı saatte hem nikah, hem de cenaze var, hangisine gideriz?
- Valla gittiğim nikahlardan bi sürü boşananlar oldu ama gittiğim cenazelerden hiç biri zaman içinde dirilmiş değil.
- Peki sıcaklar için ne diyosun?
- Ustam seslendi uzaktan: "Oğlum, tut takımları!"

vedatozdemiro@gmail.com

cihan kılıç

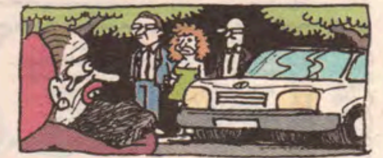
ŞÜPHE

Kızım bak bi saattir seni kesiyorum o şekilli küçük defterine notlar alıp duruyosun. Bu bardakilerin ümitlerini, düş kırıklıklarını ve bitik hayatlarını yazıyosan benimkileri yazma, sçarım ağzına. Çok başarılı bi iş adamıyım ve harika bi hayatım var...
Yok abi adisyon alıyorum ben, sizin 4 bira bi de pattes vardı di mi.?. 24 lira...
Ha?.. E... Evet tamam...
Abimden 20 lira alıver Serdar.

YAVRUM 2

Dicle'nin azgın sularında yavrusunu kaybeden Sultan Gelin (Semra Sar) aklını yitirip bağrına kara bir taş basmıştır. Yıllar sonra birkaç gizemli adam gelip (Kenan İmirzalıoğlu, Erkan Can) kaybettiği kızını Sultan geline teslim eder ve kara taşı labratuvarda incelemek üzere alırlar.

Kara taşın moleküller yapısında bazı mutasyonlar ve canlılık belirtileri gözlemleyen bilim adamları onu karantinaya alırlar... Fakat üstün güvenlik önlemlerine rağmen taş bir şekilde gizli üsten kaçmayı başarır...

Artık bütün insanlık tehlike altındadır. Ve onu durdurabilecek tek kişi annesi sandığı Sultan gelindir (Semra sar)...

amaarkadaşlariyidir

metinfidan@ymail.com

“kendimi durduracak değilim”

Fırat Budacı

KİMBİLİR BENDEN GERİYE NE KALMIŞTI

Elimdeki bardağa sık sık gözü takılmaya başladı. Galiba problem bardağı biraz eğik tutmamla ilgiliydi. Korkuyordu. İçinde çıkmaz lekeler bırakma potansiyeli taşıyan bazı eğik bardakların bazı yürekleri ağza getirdiğini daha önce de görmüştüm. Bardağı düzelttim. Normale dönen gözleri kısa bir süre sonra yeniden hareketlenmeye başlayınca, elimdeki bardağın kontrolüm dışında yeniden eğildiğini fark ettim. Kimsenin gözleriyle oynamak istemem. Bardağı sehpaya koydum. Aniden kalktı. Bir tesadüf olamayacak kadar senkronize bir hareketti. Konsolun çekmecesini açtı. *(Konsol: Salonda sırtını duvara dayayan ve içine gündelikte kullanılan sıradan eşyaları kabul etmeyen, kısa boylu bilge bir eşya.)* Elinde bir deste bardakaltlığıyla (misafir tipi, kalın ahşap) geri döndü. Bazı evlerde bardağın sehpaya direkt teması hata verir. Bardakaltlıkları eşyayı eşyadan koruyan fedakâr eşyalardır ve bu tür evlerde çok önemli görevler üstlenirler. Hemen bardağımı kaldırarak "Pardon!" dedim. Gülümseyerek bardakaltlığını sehpaya yerleştirdi, ben de gülümseyerek bardağımı üzerine yerleştirdim. Zaten bütün bu eylemler, arkadaşımla (onun kocası) devam eden muhabbetin arasına hiç göze batmadan, profesyonelce sokuşturuluyordu. Sigarayı yaktığım an ayağa kalktı (henüz paketlerin üzerinde herhangi bir uyarının olmadığı, sigaranın aniden yakılabildiği yıllardı). Konsolun çekmecesini açtı. Bilge konsol ona bir kül tablası verdi. Bu, '*biz içmiyoruz*' tipi ve üzerinde balık deseni olan küçücük bir kül tablasıydı. Marmaris tatilinde eve bir süs eşyası olarak alındığı günden beri üzerine sigara söndürülmemiş olmalıydı. Dumanı üfledikçe gülümsemesi ufak parazitlenmelerle kaybolup yerini kaygılı bir ifadeye bırakmaya başladı. Bilge konsolun ona dumanı alacak bir mum vermesi yakındır, diye düşündüm. Huzursuzluğu gittikçe artıyordu. "Perdeler!" diye düşündüğünü hissettim. Kalktı. Konsolun yanından geçip balkonun kapısını açtı. Ve atladı.

Ankara'ya gittiğimde arkadaşım onlarda kalmam için ısrar etmişti. Daha önce yeni evli bir çiftin evinde kâbus dolu bir gece geçirdiğim için biraz çekinmiştim. O gece halı, klozet ve masa örtüsü bana çeşitli olaylar yüzünden bağırmıştı (yeni evli evlerinde bazen eşyalar konuşur). Onlarda kalmam konusunda ısrarı "hayatta bırakmam" boyutlarına ulaşınca kabul etmek zorunda kaldım. Asansörde karısı için "biraz titizdir" bilgisini verme ihtiyacı duyması kuşkularımı artırdı. Eve girerken arkadaşımın ıslak bezle kaplanmış bir paspasa ayaklarını buz pateni yaparmış gibi uzun uzun silmesini ben de taklit etmek zorunda kalınca durumun ciddiyetini kavradım. Bu tür durumlarda, "Hadi görüşürüz!" diyerek kapılardan dönülen bir hayat mümkün olsaydı hiç düşünmez, dönerdim. Ama ne yazık ki yaklaşık 2 saattir bu salonda oturuyorum. Titiz, hala aramızda (*bu yaşananlar bir sinema filmi olsaydı, kahramanın balkon kapısını açtıktan sonra geri döndüğünü ve atlama kısmının yalnızca benim hayalim olduğunu daha iyi anlatabilirdim*). Yine gülümseyerek beni izlemeye başladı. Gözü sık sık elimdeki sigaraya takılıyor. Sigarayı baktığımda külün dökülmek konusunda tehlikeli sınırlara ulaştığını görüyorum. Derhal sigarayı dik konuma alarak bir bayrak gibi kül tablasına doğru yaklaşmaya başlıyorum. Titiz, hemen balıklı kül tablasını alıp bana doğru yaklaştırarak bu tehlikeli yolculuğu yarıya indiriyor. Bu yolculuğun büyük bir tehlike olduğuna ben de inanmışım gibi, "Sağol ya!" diyerek sigarayı balığın üzerine söndürüyorum. Kül tablasını alıp mutfağa gidiyor. Uzun süre akan çeşmenin sesini duyuyorum. Balık suya kavuşmanın sevinciyle çeşme hiç kapanmasın istiyor. Gerçekten çok dikkatli olmalıyım...

İlerleyen dakikalarda sigara içme isteği tekrar bastırınca, yeni bir seremoniyi göze alamadığımdan balkona çıktım. Balkondayken arkadaşımın karısı için kullandığı "biraz titizdir" yerine "biraz temizlik hastasıdır" tanımının daha uygun olacağını düşündüm. Balkondan içeri girerken elinde yeni bir çift terlik ve gülümseyen yüzüyle Titiz'i karşımda bulduğumda tanım bir kere daha değişti: "Resmen temizlik hastasıdır." Titiz, sürekli eviyle arama eşyalar (bardakaltlığı, kül tablası, terlikler) koyarak yüzeylerle olan bağlantımı kesmek istiyordu. Temizlik hastalarının evine giren her canlı bir tür mikroptur. Bu insanlar, dokunulan yüzeylerde normal insanların göremeyeceği kriminal izlerin peşindedirler. Bu tür evlerde dokunmak suçtur. Gerçekten çok dikkatli olmalıyım...

Bütün bunları "temizlik hastalığı"nı yakından tanıyan biri olarak anlatıyorum. Tek yıkamada sabun bitiren bir annenin oğluyum ben. Su sesinin hiç kesilmediği, deterjan köpüğünün çizgi film kalitesinde kabardığı bir evde büyüdüm. Bu yüzden Titiz'e sinirlenmiyorum. Tek derdim, bu evde bir lekeye dönüşmeden bu geceyi tamamlamak ve yarın sabah erkenden ayrılmak. Yatma vakti geldiğinde odamı gösterdiler. Titiz derhal mutfağa dönüp suyu açtı. Arkadaşım istersem duş alabileceğimi söyledi. Duş alarak insan bedenini arındırmanın, banyoyu kirlettiği bir evdeydik. Kesin bir dille reddettim. Tuvalet için banyoya girdiğimde ne kadar haklı olduğumu gördüm. Kamaşan bir banyoydu bu. Işığı yansıtmak konusunda en az anneminki kadar iddialıydı. Kamaşan banyolarda küçücük bir kıl ("*bıktım senin şu kıvırcık kıllarından*"), hatta bir su lekesi bile ("*şu aynanın haline bak*") ahengi bozarak Titizleri harekete geçirebilir. Çok dikkatli olmalıydım. Çocukluğumdan bildiğim 'yap ve uzun uzun kontrol et' tekniğiyle klozetteki işimi bitirdim. Ellerimi suyu sıçratmadan dikkatlice yıkadıktan sonra sümkürme işini basınçsız teknikle tamamladım. Kamaşan banyolar için en tehlikeli eylemlerden biridir sümkürmek ("*bıktım bu oğlanın sümüğünden*"). Bu eylem esnasında burundan havanın çıkış yönünü iyi ayarlayamazsanız hedefin dışında izler bırakmanız mümkündür. Bu yüzden kontrol alanımı fayanslara ve yer karolarına kadar genişlettim. Kamaşan banyolarda iz bırakmadığını düşünmek büyük saflıktır, ama annemden edindiğim tecrübelere göre ortalık fena değildi. Meraktan lavabonun altındaki kapağı açtım. Ortam tahmin ettiğim gibiydi. Titizlerin en kral arkadaşı Domestos'u (toplam 4 kişiydiler) "Naber lan!" diye selamlayıp son bir kontrolden sonra banyodan çıktım. Mutfaktan hâlâ su sesi geliyordu. Odaya girdim. Arkadaşım elinde katlı bir pijamayla geldi. Kendisi, pijama misyonuyla alındığı çok belli olan takım pijamalardan giymişti. Benzer bir misyonu bana da teklif ediyordu. "Pijamam var abi, sağol," dedim. "Tamam abi, iyi geceler," deyip çıktı. Kotumu çıkarınca pijamamı giymiş oldum. Boxer ve salonda karşılarında oturduğum tişörtü saklamak için pikeyi boğazıma kadar çektim. Çarşaflar, kirli bir bedeni sabaha kadar pırıl pırıl yapacak kadar çok deterjan kokuyordu. Titiz'in banyoya girip suyu açtığını duydum. Şu an performansının yarısını bile göstermiyordu. Yarın sabah evden ayrılmamla birlikte, hastalık onu kollarına alacak, 'ovma', 'yıkama', 'yunma', 'arındırma', çitileme' gibi kelimelerle kafasını okşayacaktı. Suyun kovayı dolduran sesini duydum. Kim bilir benden geriye ne kalmıştı.

Sabah banyoya girdiğimde yoğun bir Domestos kokusuyla karşılaştım. Sadece yüzümü yıkayıp çıktım. Arkadaşlarıma teşekkür edip acele çıkmam gerektiğini söyledim. Titiz kalmam için ısrar etti, gerçekten güzel bir kahvaltı hazırlamıştı. Masa kamaşıyordu. Ankara'da gitmem gereken yerlerin yol tarifini falan alarak epey bir süre sorunsuzca kahvaltımızı ettik. Sonra ben reçel kabına uzandım. Hareketim, uzun bir bardağa konmuş portakal suyu civarında kesildi. Çok uzaklardan annemin çığlığını duydum. Masadan kalktım. Konsolun yanından geçip balkonun kapısını açtım. Ve atladım.

budaci@gmail.com

ANIL DUMAN

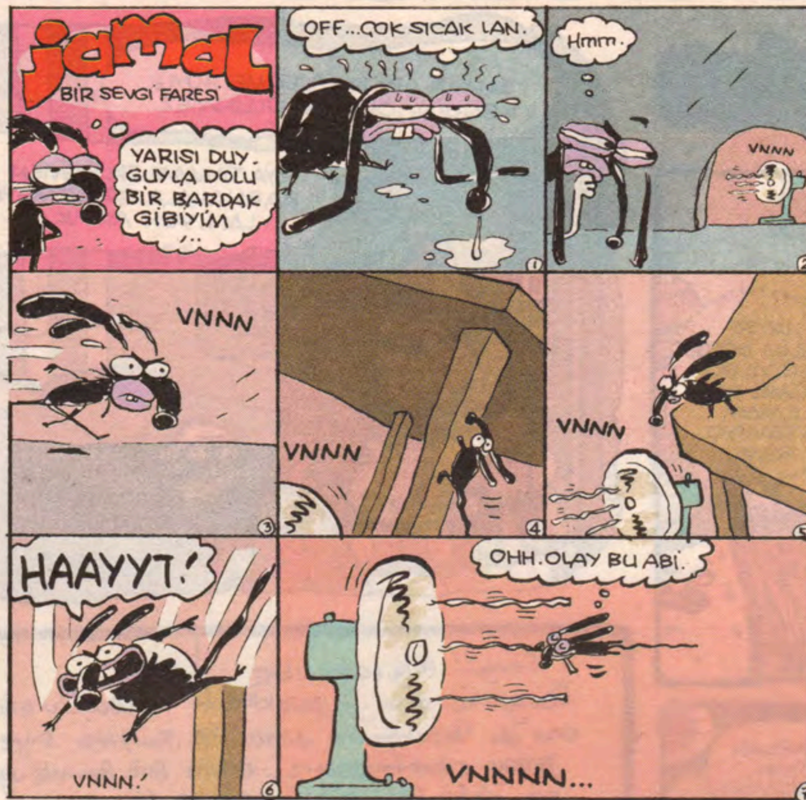
AMAN NE KOMİK

O SIRADA
ERMAN ÇAĞLAR

Hiç alışık olmadığım halde üst üste ikinci pazar gazetemi okuyordum. Birinci pazar gazetesini (hürriyet) zaten çok hızlı okumuştum, biraz çarpmıştı. Şimdiden ayaklarımın karıncalandığını, ağzımın kuruduğunu hissediyordum. Herkesin kendine göre bir pazar gazetesi limiti var, kimisi pazar ekine bile geçemeden koltukta sızar, kimisi hürriyetin üstüne, posta gazetesini bütün ekleriyle birlikte okur bana mısın demez... Bana bir tek hürriyet pazar eki bile fazla geliyor, ama yanımdaki eleman "bende vatan var, istersen değişelim" dediğinde hayır diyemedim (burada bana vatan pazarı uzatan elemanın yüzünde Küçük Emrah filmlerinde Emrah'a alkolün üstüne uyuşturucu teklif eden pis arkadaşının surat ifadesi olduğunu hayal ederseniz dramatik açıdan daha çarpıcı olur). Nasıl ki aslan yavruları birbirlerini dişleyerek gelecekteki ceylan, impala avlarına falan hazırlanıyorsa ben de şu anda bir kalabalık bir erkek grubuyla pazar kahvaltısı ederek gelecekteki zorlu iş ve evlilik yaşantısına hazırlanıyordum. Zayıflık gösteremezdim. Önüme cumhuriyet gazetesi bilim ekini bile koysalar okumak durumundaydım.

Eklere hiç dokunmadan doğrudan gazeteye geçtim (bir prensip ve gövde gösterisi olarak. Erman Çağlar önce gazeteyi okur, sonra eklerini okur). İlk sayfa sorun çıkartmadı, gündeme zaten hürriyetten aşinaydım. İkinci sayfadaki cinayet haberleri, az önce hürriyet pazarda okuduğum "en iyi on pideci" haberi üzerine biraz ağır geldi. Baltayla kafaya vurmak başka bir olay, osmaniye pidecisinde odun ateşinde pide yemek başka bir olay. Başımın şiddetle döndüğünü hissettim.

Flipper (c

İkinci sayfayı geçince başka bir insanlık dramı beni kalbimden vurdu: Sözleşmesi gereği pazar günleri de köşe yazısı yazmak zorunda olan köşe yazarları... Sonuçta gazete her pazar günü yaz tatiline girmiş okul gibi oluyor. Sözleşmesi gereği pazar günleri köşe yazmak zorunda kalan yazarlar da yaz tatilinde okulda kalan nöbetçi öğretmenlere dönüyor otomatikman. Kimisi gerçekten idealist, gündemin nabzını tutmaya devam ediyorlar. Kürt sorunuysa, kürt sorunu, hakimler ve savcılar yüksek kuruluysa, HSYK; hiçbir şekilde taviz vermiyorlar. Onları buradan sevgiyle selamlıyorum ama "lan bir pazarım var zaten .mına koyum" dürtüsüne yenik düşen yazarları da anlıyorum. Mesela Can Ataklı. Can Ataklı her pazar, kendisinin de değil, internetten devamlı kötü fıkralar okuyan ve beğendiği kötü fıkraları mail listesindeki diğer insanlara forward mail olarak yollayan bir arkadaşının yolladığı fıkraları köşesine tam sayfa basan bir insan. Kötü bir niyeti yok aslında. Pazar günü kafasını dinlemek istiyor, oturmak istiyor, belki de kanepede yatmak istiyor.

Doğanın mucize eli

Pazar eki (bu ve bunun gibi)

Can Ataklı'nın o pazar günkü yazısının başlığı

Polisiye öykü

ÜFLE...

Bitti

SAMİ

EN SONUNDA BİTTİ BU İÇ SAVAŞ ARDINDA İŞE YARAMAZ HATIRALAR ASLA KAPANMAYACAK DERİN YARALAR VE KIRIK DÖKÜK PARAMPARÇA BİR KALP BIRAKARAK GİTTİ...

KIZ NİŞAN ATTI DESENE ŞUNA KISACA MINA KOYİM DİLE GELDİ İPNE...

MAKUL KOCA MEMOŞKO

YENİLGİNİN KISA TARİHİ

"Pazarın Neşeli Fıkraları"ydı. Gerçekten fıkraları merak ettiğim için değil, ama artık elimden başka türlüsü gelmediği için fıkraları okumaya başladım. Maymunla evlenen kadının fıkrasını okudum, papağını kaybeden korsanın fıkrasını okudum, köpekbalığı ve insan isimli fıkrayı okudum (iki köpek balığı bir insanın etrafında dönüp önce onu korkutuyorlar, sonra onu yiyorlar, bunu gören köpekbalığı diğer köpekbalığına "neden insanı hemen yemiyoruz?" diyor soruyor, öteki de cevabı yapıştırmış: "İnsanlar korkudan kendi kendilerine içlerini temizliyorlar, o zaman yenilirse daha lezzetli oluyor!"). Can Ataklı'nın Pazarın Neşeli Fıkraları isilim köşesinde tam dokuz tane fıkra var. Birini bile atlamadan hepsini okuyorum.

...m benim)

Sonrasında "Dünyaca ünlü rock grubu U2 grubunun konser biletleri aylar öncesinden tükendi" haberini okurken yüzümdeki hiçbir kası hareket ettiremediğimi farkettim. Normalde bu haberi "haram olsun lan o paralar, hayrını görmeyin inşallah" ifadesiyle okurum (U2'yu pek sevmem). Onun yerine haberi yüzümde hoş bir tebessümle okuduğumu hissettim. Panikle suratımı elledim, evet zaten parası olan U2'nun üstüne bir de Türkiye konserinden para kazanması çok hoşuma gitmiş gibi bir ifade vardı suratımda. Son bir deneme amacıyla "altın alımları hız kazandı" gibisinden suratımda herhangi bir ifade oluşturmayacak bir haber okudum. Hızla en yakın aynaya koşup kendime baktım. Altın alımlarının hız kazanmasından memnun kaldığım çok açık. "Ne alakam var lan benim altın alımlarıyla!" diye bağırmak istedim ama bağıramadım. Can Ataklı'nın fıkralarla dolu köşesini okurken ya yüz felci geçirdim ya da beynimin duyguları yüzümdeki kaslara ileten kısmı bozuldu. Diğerlerinin yanına gidip kendimi çok belli etmeden ikili kanepeye yattım, kafama da vatanın pazar ekini serdim. Flipper gibi ortalıkta dolaşıp insanları yardıma çağırmanın bir anlamı yoktu. Ne diyecektim, "tebessümümü gizleyemiyorum" mu diyecektim? "Meh meh meh, İclal Aydın gibi ne o lan öyle?" diye dalga geçmez miydi insanlar? Geçici bir durum olduğunu umarak, geçmesini beklemeye karar verdim. Bu arada köşelerine "biraz da gülelim" kısmı ekleyen bütün yazarların fotoğrafları birbirine benziyor, bu yazarların hepsinin fotoğrafı da İclal Aydın'ın köşesindeki fotoğrafına benziyor. Bunu da bu yazıyı yazarken fark ettim. Sevgiler.

Akşamsefası

groaghi@gmail.com

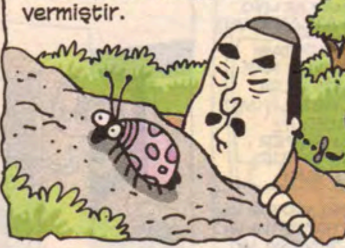
SON

YUDO KSE...

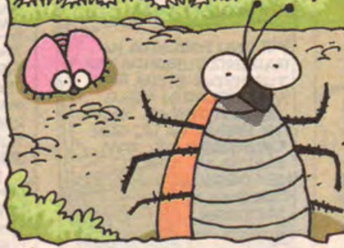
Merhaba, adım Ejder Viraj. Yudo Kse hocasıyım. Türkiye 'de bu sporu hem yapıp hem öğretebilen tek kişiyim. İsterseniz size biraz bu spordan bahsedeyim.

Yudo Kse bundan 500 yıl önce Shaolin manastırında Ning Yu isimli bir rahip tarafından keşfedildi. "Hey böceği" denilen küçük bir böceğin hareketlerinden ilham alan rahip Ning Yu'nun tekniği, "Kudo Zin" denilen bir başka böceğe ilham vermiştir.

Rahipten aldığı ilhamla ne yapacağını bilemeyen Kudo Zin böceği, Panu Tse böceğine ilham vermiş, o da Kuyung Me böceğine falan derken boka saran spor dalımız tekrardan Rahip Ning Yu'da son bulmuştur.

Yudo Kse yedi ana prensipten oluşur:

1- Dur.
2- İzle.
3- Bak.
4- Bi saniye
5- Lan oğlum
6- Yapma
7- Puşt.

Böcekten alınan ilhamla bu kadar oluyor tabi. Rahip Ning Yu yıllarca çalışıp(4 yıl) ana prensipleri geliştirmiş ve bugünkü haline getirmiştir. Temel teknikler şöyledir:

1- Rakibine sakın bakma.
2- Rakibini küçümseme, azımsama, dalaylama.
3- Rakibine yaklaş, defol git uzaklaş.

4- Sakın rakibine vurma, bırak seni dövsün.
5- Vur lan vur şaka yaptım vurmadan olur mu.
6- Rakibini sev, Rocky 1000'i mutlaka seyret.

7- Bırak rakibini gitsin. Dönerse senindir.
8- Dönmezse sen de s.ktir git anlamadım niye buluştunuz zaten

Yudo Kse'nin Yararları:

Herkesin Yudo Kse ile ilgilenme sebebi farklıdır. Mesela ben kakamı tutamadığım için başlamıştım. Oysa şimdi tuttuğum gibi fırlatıp atabiliyorum.

Onun haricinde Yudo Kse strese, depresyona iyi gelir. Eğer vücudunun doğru bölgesine vurabilirseniz rakibinizi depresyondan çıkarabilirsiniz. Siz de insanlıktan çıkmışsanız dışarıda buluşup bişeyler içebilirsiniz.

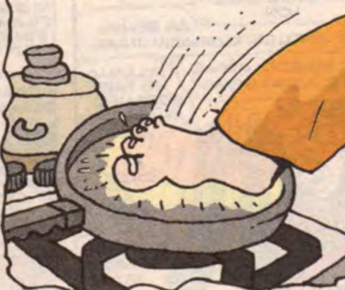
Fiziksel yararları saymakla bitmez. Refleksleri güçlendirir, enerji ve zindelik verir. Aaa bitti lan.

Dövüş teknikleri:
1- Dirsek vuruşu: Akşamdan suya koyduğumuz dirseklerimizi ertesi gün rakibimiz pembeleşinceye kadar vuruyoruz.

2- Ayak vuruşu: Tencerede ayçiçek yağını kızdırıp ayağınızla vurun. Çarliston biberleri, domatesleri, çekilmiş karabiberi ekleyip 35-40 dakika boyunca ayağınızla rakibinize fırlatın.

3- İnce vuruş: Rakibinizi güzelce yıkayıp ayıklayın. Biraz tekme ilave edip ağzını kapayın 15 dakika boyunca mikro yumruklarla kıvama getirin. Önceden hazırlanmış olan tokatlarla süsleyip salın.

4- Analı kızlı: Eğer rakibiniz hem anne hem kızıysa ayrı ayrı döşediğiniz tekmelerle yumuşatıp altlarındaki halıyı çekin. 20 dakika kadar buzdolabında bekleyin (bunu neden yapıyoruz ben de anlamadım). Sonra çıkıp ikisini de döğün.

5- Püf noktası: Rakibimizin suyunu bırakmasını istemiyorsak (işemesini) püf noktasına (erojen bölge) hafif bir tekme atabilirsiniz.

Kolay Gelsin.

Şizofren

Deniz+ler

DENİZ ENSARİ 2010

densari@hotmail.com

Sandık·içi

ERSİN KARABULUT

GEÇENLERDE HABERLERDE Bİ RESTORANDA SATILAN **ALTINLI TAVUK MU ALTINLI ÖRDEK** Mİ NE ÇOK PAHALI Bİ YEMEK VARMIŞ (İÇİNDE HAKKATEN ALTIN VAR) NEYSE İŞTE ONUN NE KADAR İLGİ GÖRDÜĞÜNÜ FİLAN GÖSTERDİ DE..."ULAN" DEDİM "**İNSAN HANGİ NOKTADA BUNU YEME İHTİYACI DUYACAK Bİ HALE GELİR Kİ?..**

BEYLER ÇOK KAZANIYORUZ, KARI KIZ DESEN GIRLA...

E ÖYLE OLDUĞU İÇİN "**ÇOK SKEN SKTİRİR ABİ, BEN BUNU BİLİR BUNU SÖYLERİM**" MOTTOSUNDAN HAREKETLE ONU DA DENEYİMLEDİK? O YÜZDEN ARTIK NE YAPSAK NASIL BİR SEFA SÜRSEK BİLEMİYORUM.

ŞÖYLE PARAMIZI RAHAT RAHAT HARCAYABİLECEĞİMİZ BİYER OLMALI...

ALTINLI ÖRDEK ÇOK TALEP GÖRÜYOR.

BEYLER BEN BULDUM SANIRSAM.

BUNU Bİ TANIDIĞIMA ANLATTIM DA, **"TADINA BAKMAK İSTERDİM, FARKLI TATLAR DENEMEK EN SEVDİĞİM ŞEY"** GİBİ ŞEYLER SÖYLEDİ. HAKKATEN DE BU DAMAK ZEVKİ OLAYINI ÇOK ABARTAN İNSANLAR YAYGINLAŞTI LAN. BU KONUDAN ANLAMAK ŞEHİR YAŞANTISINDA Bİ ÜSTÜNLÜK İŞARETİ GİBİ OLDU ARTIK.

AH SAÇMALAMA.

PİRZOLANIN ŞÖYLESİ MAKBULDÜR ÖTEKİ TÜRLÜSÜ ASLA VE ASLA TERCİH EDİLMEMELİDİR...

Bİ YUDUM ŞARAPLA DAMAĞIMIZI HAZIR HALE GETİRDİKTEN SONRA.

TAM UYDURAMADIM AMA BÖYLE ŞEYLER İŞTE...

BU HERİF KADAR OLMASA DA HAYATIMDA DAİMA Bİ SÜRÜ **ÇOK YEMEK BİLEN** OLDU VE OLUYO... ONLARA GÖRE MEVZUBAHİS YEMEĞİ...

ASLA ORDA YEMİYCEKSİN ABİ.

ASIL ONU ŞURDA YİYCEKSİN...

TAMAM.

NASIL CİĞER AMA? CİĞERİ BURDA YİYCEKSİN DEMİŞTİM Dİ Mİ? NASI AMA?

ERİYO AĞZIMDA RESMEN.

TEK KELİME... **MÜTHİŞ...**

HAH BİRİ BUNU DEMEZSE OLMAZ.

BEN BÖYLE CİĞER GÖRMEDİM.

GEAARRK!

HİÇ DE ÖYLE Bİ ŞEY YOK MNA KOYİYİM, BAL GİBİ DE GÖRDÜM. NE ZAMAN ÇOK ÖVÜLEN Bİ YERE GİTSEM ORANIN YEMEĞİ GAYET DE NORMAL OLUYO AMA **"EE NE VAR? NORMAL CİĞER İŞTE?"** DİYEMİYOSUN ÇÜNKÜ YANINDAKİ İKİ ÜÇ KİŞİ O SIRADA ÇOK ÖVÜYO CİĞERİ. MECBUREN Bİ ŞEKİLDE KATILIR GİBİ YAPIYOSUN...

MERHABA BEN ÖVDÜĞÜNÜZ CİĞERİN SAHİBİYİM, O BENİM İÇİMDE BİR ORGAN YANİ...İYİDİR HOŞTUR AMA NİHAYETİNDE Bİ ORGANDIR ANLATABİLİYO MUYUM?..

GRŞRZ KIB BYESS...

...İŞTE ORDA BAŞKA HESAP VAR. ARKADAŞLARINI ORAYA GÖTÜREREK **"BEN BU CİĞER İŞİNDEN ÇOK İYİ ANLARIM İYİYLE KÖTÜYÜ AYIRDEDEBİLİRİM. BÖYLE DE SÜPER Bİ İNSANIM EĞER SEN DE ANLAMAYAN ÖKÜZLERDEN DEĞİLSEN ÖVECEKSİN BU CİĞERİ"** DİYOSUN BİLEREK YA DA BİLMEYEREK.

BÖYLE BÖYLE ÇAĞNIM DÜNYAMIZ CİĞER, **SUCUK**, KEBAP ÖVÜP DURAN İNSANLARLA DOLUYO...

BÖYLE DEDİM DİYE SANMAYIN Kİ ÖZENMİYORUM. FAKAT EMİNİM Kİ TUTUP BİRİLERİNİ ÖVDÜĞÜM Bİ LOKANTAYA FİLAN GÖTÜRCEK OLSAM HEMEN SEVMİYCEKLER VE UYUZ KONUŞUP BUNU BELLİ ETÇEKLER. HATTA Bİ TANESİ **"BUNU ASIL ŞURDA YİYCEKSİN"** DİYCEK HEMEN... BU TAMAMEN SOSYAL HAYATTAKİ BASKINLIK DURUMUYLA İLGİLİ. ORTAMI BOZMAKTAN ÇEKİNMİYO. SANIZ Bİ GÜN DENEYİN BAKIN SİZİ GÖTÜREN ADAM BİR ANDA NASIL OLCAK.

EE BU NE ABİ? BU MU SENİN GÜZEL DEDİĞİN KEBAP.

EE Bİ SANİYE ABİ.' BİRAZ YAĞLI TARAFI ŞEYAPMIŞ SANA TABİ O YÜZDEN...

ŞEFİM Bİ BAKÇAN MI?' Bİ SANİYE ABİ.

İLLA GİTMEK GEREKMİYO TABİİ. BU MUHABBET AÇILDIĞINDA ELİMDEKİ YEGANE MALZEME OLDUĞU İÇİN HEMEN ŞUNU ANLATIYORUM.

ABİ ASIL KOKOREÇİ KİM YAPIYO BİLİYO MUSUN? ŞAMPİYON MAMPİYON HİKAYE. BAYRAMPAŞA'DA SANAYİDE Bİ ARABADA OĞLUYLA BERABER KOKOREÇ SATAN Bİ ADAM VAR. GÜNDE 500 EKMEK SATIYO...YESENİZ Bİ DAHA VAZGEÇEMEZSİNİZ. ARTIK HEP YİRSİNİZ.

Bİ GÜN BENİ DE ŞÖYLE BOZDULAR AMA...

HADİ LAN YEDİM BEN ONDAN! REZALET Bİ KOKOREÇİ VAR.

AMA SEN HANGİSİNİ DİYON? SEN ÖTEKİNİ DİYON BENCE. Bİ TANE DAHA VAR. O KÖTÜ DE BENİM DEDİĞİM İYİ...

HELE Kİ GENÇLER ARASINDA ŞU **"ESNAF LOKANTALARININ TADINI HİÇ Bİ RESTORANDA KAFEDE ALAMIYORUM ABİ"** SKİ YAYGINLAŞTIĞINDAN BERİ HERKESİN Bİ **ASIL ORDA YİYCEKSİN YERİ** VAR.

YALNIZ ŞİMDİ FARKETTİM KOKOREÇÇİYİ DE UZUN ZAMANDIR ANLATMAMIŞIM, Bİ BENİM YOK GALİBA ÖYLE YERİM. ASLINDA GALİBA İYİ YEMEKLE KÖTÜSÜNÜ DE ÇOK AYIRT EDEMİYO OLABİLİRİM.

ASIL SİZ ELMAYI YIKAYARAK YİYCEKSİNİZ VAR YA OFF. NEFİS OLUYO.

NE DİYON LAN?

EKMEĞİ BURDA DEĞİL, EVDE YİYCEKSİN ASIL.

10 YIL EVVEL BABAMLA ARKADAŞI Bİ İŞ İÇİN İTALYA'YA GİTMİŞLERDİ. İKİSİ DE İTALYANCAYI BIRAK TÜRKÇE DIŞINDA BİR DİLE DAİR TEK KELİME BİLMİYOLAR. **"MADEM ÇILGIN GİBİ İTALYA'YA GELDİK OLDU OLUCAK DEĞİŞİK BİŞEY YESEK YA"** GAZIYLA **ISTAKOZ** SÖYLEMİŞLER. HAYATLARINDA GÖRMEDİKLERİ ŞEY YANİ.

NASIL YİYCEZ YAV BUNU?

HERKES BİZE MI BAKIYO BANA MI ÖYLE GELİYO?..

YAV NAAPSAK...

BENCE ÇOK AÇ DEĞİLMİŞ ABİ YAPIP YİYEBİLDİĞİMİZ KADARINI YİYELİM ŞURASINDA ETE BENZER BİŞİY VAR BAK...

BÖYLECE KOCAMAN İKİ ADAM, KIRARAK İÇİNİ AÇMALARI GEREKEN ISTAKOZUN KENARINDA KÖŞESİNDEKİ AĞIZA ATILABİLİR İKİ GRAM ETİ KEMİRİP ASIL YERİNİ BIRAKMIŞLAR İYİCE CAHİL GİBİ.

ALABİLİRSİNİZ EVET...

NOOLUYO LAN.

BİZ YEMEK KONUSUNDA ÇOK GÖRGÜLÜYÜZDÜR, ÖYLE KIRO GİBİ HER YERİNİ YEMEYİK...

ANLAMIYO Kİ OĞLUM.

ÇOK DOYDUK DOĞRUSU...

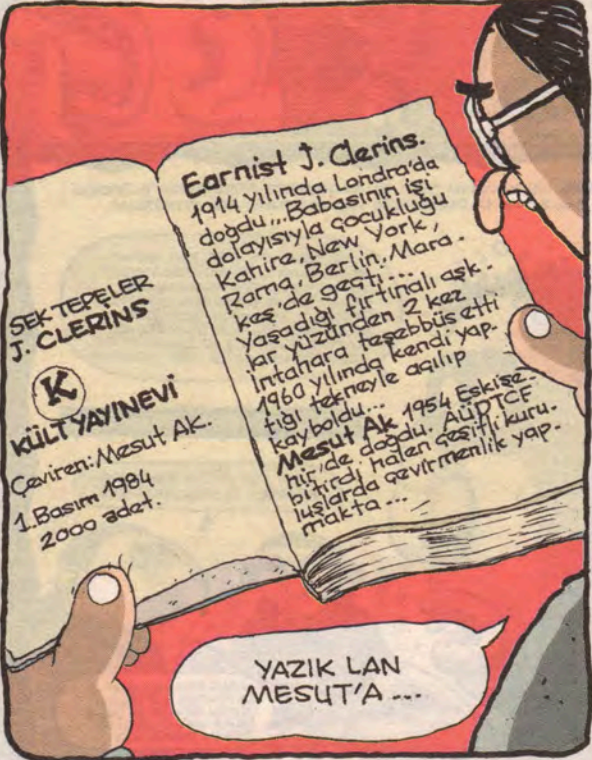
ISTAKOZ'U HAFTADA BİR YİYİP ÇOK SIKILMIŞ İNSAN VAR MIDIR ACABA ARANIZDA? BEN HİÇ YEMEDİM AMA ÇOK MERAK DA ETMEDİM NE BİLİYİM, BELKİ DOĞRUDUR BELKİ DEĞİLDİR AMA BU YEMEK İŞİNİ Bİ TÜRLÜ O KADAR ÖNEMLİ Bİ MESELE OLARAK GÖREMİYORUM. HAFİF VE BESLEYİCİ OLSUN ATLAT GİTSİN İŞTE... AĞZINA KOYDUĞUN YİYECEKTEN ÖYLE ÇOK BÜYÜK ZEVKLER ALMAYA ÇALIŞMAK NE Kİ LAN, EHEH... HATTA İLK KAREDEKİ ADAMLAR GİBİ BİLE OLSAM ALTINLI ÖRDEK YEMEM HERALDE. İLLA ALTIN YİYCEKSEM DE ŞÖYLE ATLATIRIM GİBİ GELİYİ.

uğur gürsoy

ben — ALPAY ERDEM

• Merhaba.

• Kabahatlar kanunu uyarınca içeri alınmayı hiçbir zaman için istemem.

• Her kiraz domates paketinde en az bir iki tane ezik kiraz domates olmayaydı n'olurdu. Zaman zaman küflüsü de denk geliyor, işte ben o zaman gerçekten biraz çöküyorum.

• Çay bardağı ile çay tabağı arasına konan çay kağıdı her defasında çay bardağının altına yapışmayaydı n'olurdu.

• Ulan arkadaş ben şu üç boyutlu sinemadan kaçtıkça maruz kalıyorum ya, harbiden deli çıkacağım. Özlem'im bayılıyor bu üç boyut olayına. E eşlik etmemek olmuyor. Sen eşlik etmezsen eşlik eden çıkar çünkü bu kıza. Kız çünkü bu. Özlem'ime birisinin eşlik etmesini hiç istemem. Mecburen ben eşlik ediyorum. Şimdi ben burdan isim verip hiçbir filmi de öyle olsun istemiyorum, son izlediğimiz filmde üç boyut diye sadece altyazıları gözüme sokan sinemanın da çok affedersiniz ama ben öyle sinemanın artık yani... Sinirimden cümlem de derbeder oldu. Bütün bir bitmek bilmez seans boyunca o kara gözlükleri o yarraks yazılar için mi taktım. Çok fena üzülüyorum. Pire için yorgan yakacak raddeye geldim.

• Büyük kediler arasında elbette her zaman için, bize en yakın olanı **Çita**'dır. Bakkala koştursan koşacak gibi bir hali vardır. İnce Memed gibi geçmişimize uzanan tanıdık bir yüzü vardır. Zorlasan komi'ye de benzer. Çok büyük olmaması da çok güzel. **Aslan**. Sevemediğimdir. Onun o kasıntı halleri, hanımlarına ettiği eziyetleri, Behlül gibi yelesi, ne uyuz bir şey. Bir de **Arslan** falan da diyen çıkıyor buna, aklımı çıldıracak gibi oluyorum. Bak **Kaplan** esaslı adamdır. Bize uzaktır ama karakterinden ötürü. Sevgisizliğinden değil. Arada gelir bir çayımızı da içer. Cenazemize katılır, düğünümüzde halay çeker. Başı da o çeker. Deli oynar. Fakat düğün dağılır, sarhoşlar evlerine götürülür, Kaplan şöyle uzaktan son bir kez bakar bize, sonra yine yalnızlığına gömülür. Aylarca görmezsin bir daha. Derdi vardır durur içerisinde söylemez. Geceleri korunaklı evinde şöminesinin başında viskisini yudumlarken döker gözyaşını. **Puma**. İşte en büyük or.sbu çocuğu budur. Bunun Allah bir dediğine önce bir dört kutsal kitabı açıp bakacaksın, kendi içinde sağlamasını yapıp inanacaksan da öyle inanacaksın ama tam da emin olmayacaksın. Öyle büyük bir yalancı, öyle büyük bir sinsidir Puma. Bu Puma konuşurken sıklıkla **tabii ki de** der. Yalanına inandırmak için **ki**'yi yeterli bulmaz, bir de **de**'yi ekler. Bilmiyorum çok sinirlendim. Leopar, vaşak falan iyidir. (**-Alpay Bey size bir soru soracağım**. -Sorun. - **Acaba yukarıdaki yazıda s.ke sürülecek bir akıl var mı, çok merak ettim ben**. - Yani.)

• Bulaşık makinesinde yıkanmış kupanın tersinde kalmış su güzel bir görüntü vermiyor.

• **İğneyi başkasına çuvaldızı kendine batır**. Nasıl psikopat biriymiş bunu ilk söyleyen.

• Bir bacağım yoksa iki bacağı olanları düşünürüm. Ama birileri bana diyor ki; **bir bacağın yoksa iki bacağı olmayanları düşün** diyor. Kusura bakmayın ama inanılmaz sıkıcısınız. Bir bacağım yok diye iki bacağı olmayanı niye düşüneyim. Salak mıyım ben. İki bacağı olanları düşüneyim ki, protezdir, karbon bacak'tır, çözüm üreteyim. Ama o kadar arabesksiniz ki, g.tünden soluyan insana **şükür et** diye geliyorsunuz. Sınır çizmeyi hiç bilmiyorsunuz.

• Biraz önce kuzenim geldi yine eve. Gelemeyesice. Ve hatta gelemeyesiceler. Bu defa ailecek gelmişler. Ailecek seviyorlar şerefsizler beni. Ve bu defa fil karpuz var ellerinde. Kuzenim **sende karpuz olmayacağını bildiğim için gelirken kendimiz aldık** dedi. **Ayakkabılarınızı çıkarmayın** dedi a-ilesine. **Alpay'ın evde ayakkabılarla geziliyor zaar** dedi. Kuzenimin annesi, hatta **anası**, ablası ve ağabeyi, **olur mu canım öyle şey** deyip ayakkabılarını çıkardılar. Daha sonra benden ayaklarına terlik gelmediğini görünce tekrar ayakkabılarını giydiler. Balkona çıktılar. Kuzenimin anası, **ayol bu ne sıcak, yemin ediyorum en sonunda yok mu beni s.ken diye bağırıcam o olucak** dedi. Sonra da hep beraber gürültülü bir şekilde gülmeye başladılar. Kuzenimin ablası, **bu salona bi köşeli koltuk al bence** dedi. **Köşeli koltuk mu** dedim. **Evet** dedi, **köşeli koltuk**. Dedim **ben mutfağa gidiyorum**. Mutfağa bir girdim ki kuzenim fil karpuzu ikiye bölmüş, yarısını benim meyve kürü, meyve kürü dediğimde meyveleri dilimleyip üzerine buz atmak, benim meyve kürü yaptığım büyük tabağa dilimlemiş, üzerine buz atmış, fil karpuzun diğer yarısını ise streçe sarmakla meşgul. Bir tiksindim anlatamam. İğrenç bir karpuz kokusu sinmiş her tarafa. **Bu karpuzu burada mı bırakacaksın, ben yemem ki** dedim. **Ben sonra gelip yiycem** dedi. **Allah** dedim **inşallah senin belanı verir**. Balkonda karpuz yerlerkene kuzenimin ağabeyi, **karpuzların da eski tadı yok anam, bu sene şöyle güzel bir karpuz yiyemedim çatır çatır** dedi. Sonra da gürültülü bir şekilde gülmeye başladı. Sonra da hep beraber gürültülü bir şekilde gülmeye başladılar. Sanırım ben bu evden bu olası korkunç ziyaretler yüzünden taşınmak zorunda kalacağım. Çekilir çile değil çünkü.

• Son olarak, Uykusuz'da geçirdiğim bir güzel sene için herkese teşekkürler.

• Sevgilerimle.

Stand-Up
Her Perşembe / **Taksim** Old City Comedy Club / Saat: 21.00 / bilgi: 0212 244 28 96

alpayalpayalpay@gmail.com **www.alpayerdem.com** twitter.com/alpayalpayalpay

BARIŞ VE DİĞER ÖBÜR HERKES

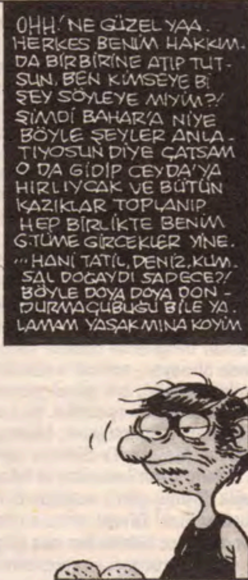
OKY

DAHA ÖNCE ÖYLEMİŞTİM BİLİYOSUNUZ BU BENİM ARKADAŞLARIMLA BERABER ÇIKTIĞIM İLK TATİLİM. ARKADAŞLARIM DEDİĞİM DE BİRİ KIZ ARKADAŞIM CEYDA (GÖĞÜSLERİ KÜÇÜK DİYE BÜYÜTTÜRMEK İSTEYEN) DİĞERİ HEM OKUL HEM MAHALLEDEN ARKADAŞIM BAHAR. (GÖĞÜSLERİ BÜYÜK DİYE KÜÇÜLTTÜRMEK İSTEYEN) İKİSİ DE KIZ YANİ... BELKİ BENİ ŞANSLI GÖRÜYOR OLABİLİRSİNİZ AMA GELİN Bİ DE BANA SORUN BUNU, Bİ KAÇ GÜNDE KAFAM KARMA KARIŞIK OLMUŞ DURUMDA,,, EN SON VE BENİM İÇİN EN ACAYİBİ OLAN YILLARDIR ONUN İÇİN KAFAYI YEYİP DURDUĞUM EZGİ DE BURAYA GELMEYE KARAR VERDİ... EZGİ İLE EN SON KARŞILAŞTIĞIMIZDA Bİ KIZ ARKADAŞIM YOKTU. O BURAYA GELDİĞİNDE NASI Bİ RUH HALİNE GİRİP NASIL DAVRANACAĞIM KONUSUNDA EN UFAK BİR FİKRİM BİLE YOK-

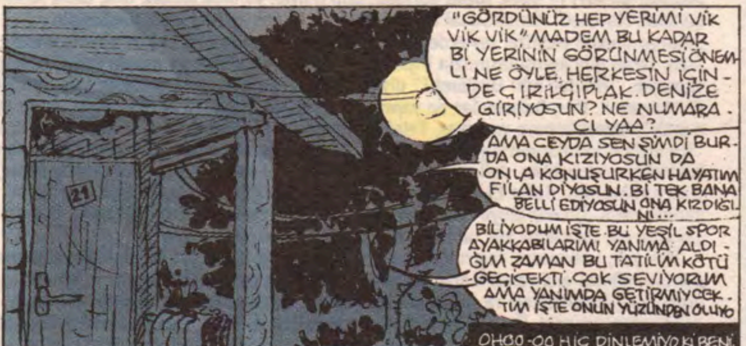

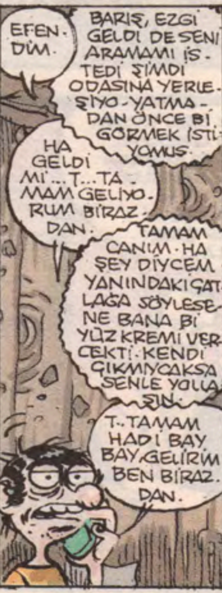

Tribal

Emeksiyon

Cengizüstün

AYRINTILAR

m · e · T · i · N · F · i · D · A · N

Şu güne dek, bi çok eşyamı kaybettim ama.. Bi Matkap kaybetmemiştim hiç! Annemlerin yeni taşındığı evin banyosuna ayna asmak için kullanacağım caanım matkabımı, aniden kaybettim yahu. Bi poşet içinde götürmüştüm. Orada yok, bizde yok. Uçtu! Belki ıvır-zıvırla karışıp yannışlıkla çöpe gitti diyeceğim ama, o da garip! Neyse, ilginç bi olay bu gerçi de, aklımda başka bişii var şu an fekat: Sizi bilmem ama, geçen haftaki yazımın tadı, damaamda kaldı benim! Hani şu, politik gibi, siyasallı felan olan, güncel ülke durumlu yazı. Referandumdan, partilerden felan bahsetmiş, bi vatandaş olarak derin şikayetlerimi ve cılız çığlıklarımı yansıtmaya çalışmıştım. Acaba dedim sonra; artık böyle şeyler mi annatsam yav!? Fekat, politik konulardan kuru kuruya bahsetmek, kahvenin-bakkalın önünde sıkıntıdan konuşmak gibi olurdu. Araştırmacı kimliğimi ön plana çıkarmalı, böyle bi kimliim yoksa da bi yerden hemen edinmeli; belgeler, istatistikler, çarpıcı rakamlar sunmalıydım!

Meselâ "bi Tarım ülkesi olduğumuz ve buna rağmen çok bi faydasını görememememiz" gerçeği, artık liste başı ekonomi geyiklerinden biriydi. Fekat ben bundan bahsederken süper bi araştırma yapmalı, acayip ilginç ve etkileyici bilgiler vermeliydim! İtalya'dan felan ithal edilmesi düşünülen zeytinyağı miktarını Çotank diye açıklamalı, Tariş yetkilerinin bildirdiği yerli üretici rekolte rakamlarını kibarca sunmalıydım! Böyle zor gibi şeyler yapabilmek için de, Google'da dikkatlice yarım saatcik gezinmek yeterliydi! Sonra, iktidar partisini ve öbür partileri gene kıyasıya eleştirip, bunnarın saçmalıklarından yarı haykırışlı sert bi üslupla, yarı da mizahi bi tavırla söz ederdim. Çok zekice ve plânlı hareket edersem, espri mi yapıyom ciddi miyim, o bile tam annaşılmazdı belki. Böylelikle, yazının gerginliği dolayısıyla devlet görevlilerine yannışlıkla edeceğim bi hakaret için, mahkeme olayından da kurtulurdum. Yok eğer kurtulamazsam, mahkemede "ilk defa siyasallı güncelli politik yazı yazıyom. Acemiyim. O yüzden heycandan dilim sürçtü!" derdim hakime. Gerçi, ufacık çocuklar bile rahatça içeri tıkılıyorsa, sürçme mürçme dinnemez, anında şutlarlardı beni kodese! Ama olmazdı böyle bişii canım; çok dikkatli yazar, yazdıktan sonra beş defa okur, devlete, büyük adamlara ve kutsal şeylere hakâret etmemeye dikkat ederdim. Araştırmacı kimliğimi de kullanınca, öyle fecii dikkatli olurdum ki; canımıza okuyan bi iktidar partisinin son icraatından, manyak gibi kadrolaşmasından felan bahsederken; herkesin bildiği sıkıcı örnekleri vermez, Google'dan filan beş gün boyunca araştırıp bulduğum en kışkırtıcı ve gizemli örnekleri sunardım!

Bunnarı düşünürken, dedim ki, ulan kim okuycak peki!? Yani, bu süper güncelli polikritik yazılarımın kime ne faydası dokanacak. Alt tarafı, bi Mizah dergisi elemanıyım! Adamların, mizahlı karikatür dergilerini çüküne taktığı yok, dalgalarını bile geçiyolar fırsat buldukça! Yönetimde olmayan, normal vatandaş adamlar ise "Gırgır'dan beri mizah dergisi almayı bıraktı!" Belki, çok güzel yazmışsam gençler okur, kulaklarına küpe olurdu? Öüüf, onnarın da çoğunluu apolitikti. Bu tarz bi küpeyi sevmez, takmazlardı.. Aslında, zavallı ben bile bunnarı düşünmüşsem, böyle politik çıkışları çok ünnü kişilerin yapması manyakça olurdu ha. Mesela, Tv-Sinema sayesinde halkın daa çok tanıdıı ve sevdii Cm Ylmz, Gülgen Erben, OranGencebay'ın felan, önümüzdeki hafta aniden (kafalarına birdenbire tuğla düşmüş gibi!) uzatılan bi mikrofona iktidar hakkında süper bi eleştiri yaptıklarını düşünsenize! Direkt olmasa bile, şarkılarında, skeçlerinde filan serpiştirebilirler araya. On bin tane bombadan daa güçlü, gizemli bi olay patlak verirdi, 'noluyo lan' derdik, tatlı değişim rüzgarları serinletirdi sıcaktan geberen ensemizi! Gerçi, araba koleksiyonları filan sıkıntıya girerdi ama, çok zekice, mesleklerine uygun bi şekilde söylerlerse laflarını, yine araba yat felan alabilir, gene eleştiri yapabilirlerdi. Ya peki, sahiden de doğuştan apolitikse onnar, "politikli mesajı sevmiyom, güldürmeyi felan seviyom ben" diyolarsa hakkaten? Yok yav, inanmam! Hiç mi, bi şikayetleri yok ülkelerini yönetenlerden. Neyse kimsenin günahını almayalım; belki de biriktiriyolar; bi gün aniden süper bi eleştirili parodi şarkısı yapacaklar. Hem onnarı böyle görünce ben de coşar, en sert ve de en mizahi esprili yazılarımı yazarım! Yannız, gene de bi sorun var gibi:

Öyle kişileri (apolitik komikleri, kritik şarkıcıları) anlayabiliyom gibi. Çünkü, bu tür şeyler yazmayı, ben de pek istemiyom sanki. Ne biliym, lise günnerimdeki T cetvelimden bahsetmek istiyom mesela! Dört sene (bi sene kaldım), liseye T cetvelimle gittim minibüsle. (Dört sene boyunca, bi kere bile oturmadım o iğrenç minibüslerde! Kadıköy'deki ilk duraktan diil, Koşuyolu'ndan biniyodum çünkü. Bi elimde bond çantam, öteki elim güç belâ kavradığım bi demirde, kolumun altında cetvel, eğik kıçım cama yaslı, burnumdan üstüne eğildiim kişiye terler damlatarak.) Yine de o salak T cetvelim, herşeyim oldu, en yakın arkadaşım gibiydi. Gitar çalıyo gibi yaptım onunla evde; dürbünlü tüfek gibi tutup nişan aldım; mikrofon gibi kavrayıp konuştum. Plastik kısımları da bulunan, üst model, havalı bi cetvel diildi. Bildiimiz, komple tahtaydı! Okuldan sonraki yıllar boyu da divanımın altında kaldı. Gece eve bi hırşız dalarsa (beyzbol sopası misali!) kafasına Çottanadak indiriym diye. Böyle işte!

Bırakın beni, on sayfa boyunca, daha da ince esprilerle, yoğun gözlemlerle annatiym bunu. Bi konu içine de yerleştiririm! Üstelik köşenin başlığı da yıllardır bu tarzıma uygun: "Ayrıntılar" demedik boşuna. Noluyo yav? Niye heycanlandım böyle; niçin savunma modunda gibiyim ki. İktidarlı partileri felan eleştiricektik güyâ. Gene kendime döndüm!. Fekat, süper fantezi ha. Yani, Şahan İvedik'in, Beyaz'ın felan geyik yaparken birdenbire, referandum veya yeni Elektrik zamları hakkında, çok nefis bi eleştiri patlattığını düşünsenize. Ekmekleriyle oynamadan tabii canım; ustaca. Bi ara, Metin Akpınar'da sivri ve ilginç sözler ediyodu, tatlı diliyle; yoruldu galiba. Oha, daha süperini buldum: Rahmetli KemalSunal etseydi manyak bi politik laf? Bazı filmlerinin senaryosundaki eleştirel şeylerden bahsetmiyom; bi mikrofona bi gün direkt, mesela İran, İsrail gibi komşularımızla ilişkilerimizi eleştiren komik ve acayip doğru bi tesbit yapsaydı, "Hıh hıh hıh! Düştümh!" diyip, hepimizi kahkahalara boğacak klâsik bitişini de ekleyerek. Dur; futbolcular da yapsa? Oy oyh! Ne acayip bi dünya! Arda, çıkıp "bu pahalı internet kopuyo ve yavaş, Telekom uyuyo mu!" dese mesela. Emre de şey dese, "En fazla iş kazalarının yaşandığı bi ülkeyiz, bence saçma bu aslında" dese bi mikrofona, birdenbire yannışlıkla, delirmiş gibi. Bülent Ersoy bi ara acayip şeyler diyodu süper; o da bıraktı gibi. Rafet El Roman'ın "Yaşşaa! / Sen çiftçi yaşşaa!" diye, harika bi şarkısı vardı. Olunca oluyo işte: Hem disko müzikli, hem eleştirili gibi nefis. Daha sayayım da; bu saçma yük gibi şey, benim üzerimden kalksın bari!

Yok yok, kalkmasın, taşırım. Çok şey yapmıyom ki zaten. Bi buçuk hafta boyunca politikli güncel gibi yazdım diye, hemen de havalara girdim! Bi de sıfır araştırmalı, ilginç ülke istatistikleri ve rakamları içermeyen, belgesiz yazılar hem de! Dur ama, daha neler yapıcam. Önce, özel bi Açılım kahvaltısı vericem bazı seçkin okurlarıma! (Saçmaymış bu be. O kadar kişiye nası kahvaltı hazırlarım; peynirin kilosu kaça biliyon mu, reçel de lazım!) Neyse, kahvaltı etmem ben pek zaten sabahları. Dur ama, daha neler yapıcam bak ülkem için! Mesela haftaya, hayırlısıyla yeni bi yazı dizisine başlamayı düşünüyom: "İş Macerâlarım." Manyak komik gibi olucak. Aralarına, şu heyecanım tükenmezse, güncelli siyasi şeyler de ekleyebilirim, (ulan, nası eklenir o oraya? Terzi miyim, cambaz mıyım ben! Yapılabileceği kesin olmayan şeylerin sözünü vermeyi çok seviyom!) İktidar, politik felan derken fecii gaza geldim; son olarak bari güzel bi Vaad'de bulunayım da öyle gideyim, (Kolay bişii olsun Metin!) Hmm? Eğer, önümüzdeki haftaki Ayrıntılar'ı okuyup, 'Evet!' beğendim" derseniz; kendime yeni bi yazlık ayakkabı alıcam. Bi de yeni Lcd Tv alıcam. Söz!! (Bi dakka. Vaad, kime verilirdi yav? Bana mı, okura mı vermem gerekiyo?) Neyse ağbi kaçtım ben! İstediğime veririrem. Vaad benim diil mi.

ETNİK MÜZİK

ABİ STİNG'İN ARKASINDA ÇALAN ARAP GELDİ YİNE... NAPİİM?.. KOVİİM Mİ YOKSA ALİİM Mİ İÇERİ?

VALLA BİLMİYORUM Kİ. STİNG'E Bİ SORİİM.

ABİ MİSAFİR GELİYOR. ÇABUK ÜSTÜNE BİŞEYLER GİYİN...

HASKTİR! MİSAFİR Mİ!

KOTUM NERDE LAN BENİM... HAY SKİİM YAA ÖFF!..

askerde verilen don

FLİ

EVET ARKADAŞIM SORUN NEDİR?

BENİM PARAM YATMAMIŞ...

NASIL YATMAMIŞ?!

YATMAMIŞ İŞTE YALAN MI SÖYLİYCEZ! AL KENDİN BAK !!!

AYŞA AYŞA BANK Hesap Cüzdanı

VALLA BEN DE HİÇ ANLAMAM BU İŞLERDEN AMA...

İŞİNE GELMEYİNCE ANLAMAM TABİ...

HELE HELE DİYE KERİZ GİBİ TEF ÇALDIRTTIN BİZE. NE KADAR DA APTALMIŞIM, KONSERDE DOĞU BATI SENTEZİ YAPARKEN..., MAZLUMUN EKMEĞİ TAŞ OLUR, BOĞAZINDA KALIR. YUTAMAZSIN İNŞALLAH STİNG.

BAK ARKADAŞIM KARŞINDA KRALİÇENİN SÖR ÜNVANI VERDİĞİ BİR SANATÇI VAR. AĞZINI TOPLA.

SÖR BUNU YAPMAZ STİNG, SEN SÖR DEĞİLSİN... SÖR KUL HAKKI YEMEZ.. SEN SÖR OLAMAZSIN...

DOBLO TAKSİDİNE GİRDİM LAN! ZOR DURUMDAYIM... SENDEN GELECEK PARAYA GÜVENİYODUM!..

KIHH.. DUR HALLEDERİZ KHHH...

DUR HEMEN KONTROL ETTİRİCEM ŞİMDİ HESAPLARI... AMA SAKİN OL BİRAZ İNSAN GİBİ KONUŞARAK ANLAŞALIM ARÇİBİL... SOR MİSAFİRİMİZ NE İÇER? İÇER MİSİN BİŞEY?

SAOLUN NİYETLİYİM.

ŞİMDİ BAKARIZ ARKADAŞIM YATMIŞSA PARA KESİN BURAYA NOT EDİLMİŞTİR... AL İŞTE YATMIŞ BAK.

Yatmış mı?..

GİDER LİSTESİ
Stüdyoya çay, şeker aldık..
Konser sırasında 9 Karnet aldık (fişi yok)

GİDER LİSTESİ
Taksi, 6 gitar bi org, Sting'e keçi sütü alındı (kiloluk)
saz ekibi ücret yattı,

ACABA BANKANIN BİLGİSAYARLARINDA Bİ SORUN OLDU DA MEBLAĞ MI GÖZÜKMEDİ ACABA ABİ.

VALLA BİLEMİYORUM OLAY BENDEN ÇIKMIŞ.

ZATEN BENİM O KONSERLERDEN KAZANDIĞIM NE ABİ... VERGİSİ, STOPAJI, SİZİN MASRAFLARINIZ ÇIKINCA BANA BİŞEY KALMIYOR. BEN DEĞİL RAKAMLAR KONUŞUYO.

ZATEN BEN ÖDEDİM ONLARI..., ONLAR BENDEN KESİLDİ...

YEME İÇME BEN BİZE AİT DEĞİL SANIYODUM ABİ... YOKSA YEMEZDİM 10 KORNETTOYU ABEY...

haa iyi...

AFEDERSİN STİNG! DOBLONUN TAKSİDİNİN GÜNÜ RAMAZAN'A DENK GELİNCE Bİ AN SİNİR YAPTIM.

NORMAL CANIM NORMAL RAMAZAN

VAR MI ABİ YENİ KASET BU ARALAR? ORTAK ÇALIŞABİLECEĞİMİZ...

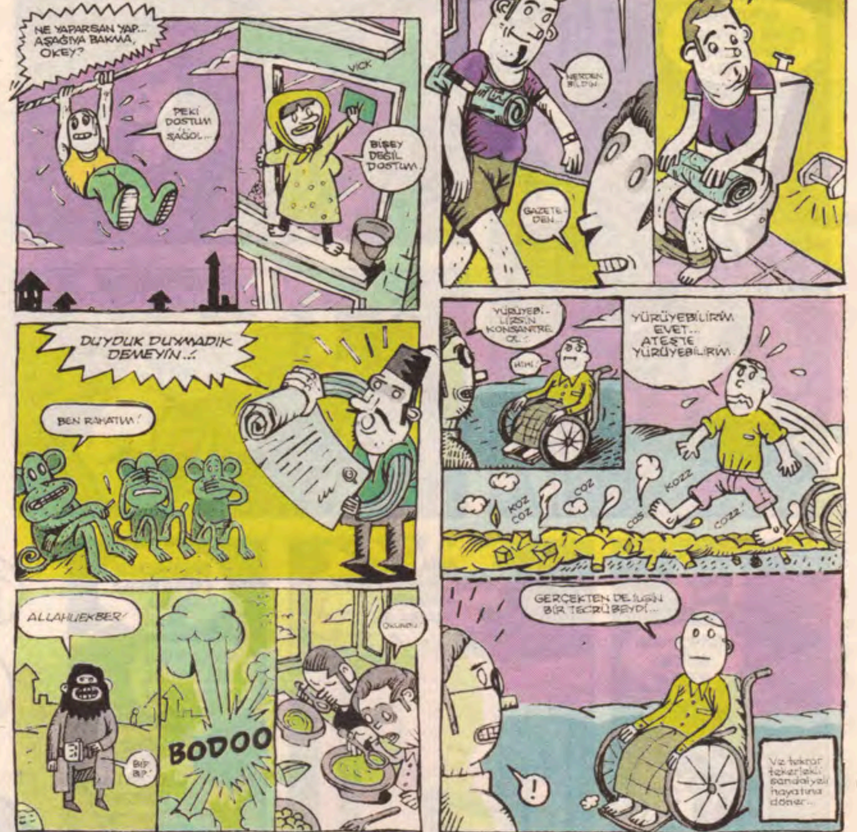
YOK! Bİ DAHA SKSEN YAPMAM DOĞU BATI SENTEZİ HERKES KENDİ MÜZİĞİNİ YAPSIN BİTMEDİ SENTEZİN SORUNLARI Bİ TÜRLÜ...

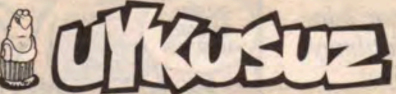
GİTAR DA ÇALABİLİYORUM ABİ AKLINDA BULUNSUN...

NEYSE STİNG ARAMIZDAKİ SORUNLARI ÇÖZDÜĞÜMÜZE GÖRE BEN İFTARA KADAR ŞURDA BİRAZ UZANIİM OKUNUNCA UYANDIRIRSIN...

ARÇİBİL KONUĞUMUZUN ÜZERİNE BENİM CEKETİ AT LÜTFEN...

Haftalık Mizah Dergisi | 19 Ağustos 2010 | Sayı: 155
Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

YAYINCI MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Nuri Açar (nuri@uykusuzdergi.com)

Grafik: Hakan Karataş - Fırat Yaşa - Vasıf Terim **Kaligrafi:** Şevki Sayışman
Halkla İlişkiler: Elvan Aktaş (caglar@uykusuzdergi.com) **Muhasebe:** Münire Tahirler
Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: Gemi Matbaacılık İnşaat ve Turizm Sanayi Ticaret LTD. ŞTİ. Tel: 0 312 353 29 61
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22 **Abonelik:** **Yurtiçi:** 99TL **Amerika:** 100$ **Avrupa:** 70€ **Uzakdoğu:** 120$
IBAN Numaralarımız: TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59
USD: TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 **EUR:** TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

OTİSABİ

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

...ÇOK TUHAF OLDUM ŞİMDİ...BANA BU BİLGİSAYARDAN YAZIYODUN Dİİ Mİ?
EVET..SIRDAŞIMIZ BİZİM...
İVİT... HİHİHİ
İVİT

AMA !
AMA ?
HEMEN Mİ YAPICAZ?
NEDEN GECİKTİRELİM?

SENİ TANIMIYORUM Kİ DAHA...
İNTERNETTEN O KADAR KONUŞTUK...

DING DONG
KAPI
EVET!
?!
AÇSANA

NEJAT AMCA MÜSAİT DEĞİLİM...
SKERİM MÜSAİT Bİ YERDE!..
AÇ LAN KAPIYI LAN KİRACI!

AMAN DA AMAN,KİM GELMİŞ,KİM GELMİŞ...

NERELERDESİN, GELMİYON ARTIK,YOKSA BU G.T OĞLAN BİŞİY Mİ YAPTI?..
AMA BEN İLK DEFA GELDİM...

AYLİN...TANIMADIN MI BENİ? BURAYA GELMİŞTİN SOHBET ETMİŞTİK HANİ
BEN AYLİN DEĞİLİM
BU LAVUĞUN NİŞANLISI AYLİN'SİN İŞTE... SAÇLARINI KIRPTIRMIŞSIN

NE NİŞANLISI NEJAT AMCA YAA?! NERDEN UYDURUYOSUN?
HA TAMAAM...BU KIZ ŞEY... DUR SÖYLEME ADINI... SULU BİŞEYDİ, PELİNSU MU, PERİHANSU MU?...

HAH HATIRLADIM... DERİNSU BU...
AYLİN ZATEN ORSPUNUN TEKİ, KANDIRDI SENİ
NEJAT AMCA Bİ DUR YAA!.. NE AYLİN'İ NE SUYU!

GÖZLERİM BOZULUYO...Pİİ YAŞLANIYOM MINA ÇAKİYM
!

EDA..! BAK İZAH EDİYİM...
MADEM NİŞANLISIN ARANIZA GİRMİYİM BEN!..
AMA YOK ÖYLE BİŞİY, İNANMAZSAN PARMAKLARINA BAK...BAK,YÜZÜK İZİ VAR MI?

ADAM NE DEDİĞİNİ BİLMİYO... YAŞLI İŞTE BUNAMIŞ
BUNAK SENSİN TAVUĞUNU SKTİİM
KULAKLARI GAYET İYİ DUYUYO!

EDA!.. DUR
KİRACI LAN... GELİRKEN CIGARA AL DA ORGAAZIM CIGARASI İÇEYİM... HEHEHE

DÖNÜŞTE ZEHİR ALIYIM DE KURTULAYIM SENDEN!

HİÇBİRŞEY SÖYLEME TAMAM MI ÖZÜR FİLAN DA DİLEME TAMAM MI!

NEREYE GİDİYO YA? YORULDUM LAN!

EVET ?
EVET NE?
BİŞİY SORDUM ?
SORDUN MU?
NEREYE BÖYLE?
GELDİK Mİ?
BEN EVE GELDİM
PEKİ... O ZAMAN BEN GERİ DÖNEYİM ...

HEEY BEKLE BENİ
GİDİYOR GİBİ YAPTIM ZATEN

AHH... EVET EVET...AHHH...ORASI MMMHH... AH-AH-AH

BASTIRSANA DİLİNİ BİRAZ DAHA... IHHHH
HERŞEYİ YAZ AMA BAKİRE OLDUĞUNU YAZMA!
KARINCA YİYEN GİBİ OLDUM LAN BURDA!

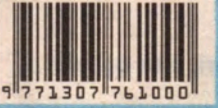
OHH... HARİKAYDI... HHHĞHHH HARİKAYDI
PEKİ YA BEN?
HAYIR DUR! SAKIN..!

SOMURTMA ÖYLE, NAAPABİLİRİM Kİ?
O KADAR OLABİLİYO
...

Bir yönünü keşfetmiştim; sakinleşmek, düşünmek için yürüyordu. Yani alıştığımız, avaz avaz bağırarak, küserek sorunlarını çözen kadınlardan değildi. Bu kadar küçük ve basit bir fark onu ilginç kılarak anlatılmayı hak ediyor. Benim yaptığım ise onu yürütmek. Yürüttüm onu...

BAK, ACIRSA ÇEKİCEKSİN TAMAM MI?
MİLYONLARCA KADIN YAPIYO BİŞİY OLMUYO
ORSPU ONLAR, YAPAR TABİ
YOO ÇOĞU BAKİRE

-SON-

26 AĞUSTOS PERŞEMBE
SAYI: 2010/35 No: 156
1.75 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 2.00 TL.

www.uykusuzdergi.com

UYKUSUZ

KPSS'de, çoğu daha önce hiçbir başarı gösterememiş 350 kişinin, soruların tümünü doğru cevaplamasıyla ortaya atılan kopya iddiaları, ÖSYM tarafından kabul edilmedi. Bazı adayların soru kitapçığına kendilerini motive etmek için 'ha gayret' yazmasını kopya çekilmediğinin bir işareti sayan ÖSYM Başkanı Ünal Yarımağan, iddiaların yaşattığı sıkıntıyı Sudoku oynayarak unutmaya çalıştığını söyledi.

Tayyip Erdoğan, referandumda evet oyuna destek mesajı vermeyen TÜSİAD'ı eleştirdi: "Taraf olmayan bertaraf olur!"

Bursa'da 19 işçinin ölümüne neden olan maden ocağının yöneticileri, ölen işçilerin ailelerine "Erzak verelim, şikâyetinizden vazgeçin" demiş.

UYKUSUZ

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi, Hrant Dink davasında Türkiye'yi yaşam hakkı ve ifade özgürlüğünü çiğnemekten mahkûm etti.

TÜM ÜLKEYİ BUZLAYIN

RTÜK, Küba'yı tanıtan bir belgeselde puro fabrikasında tütün saran Kübalı kızların görüntülerinin yer almasını, "Tütün ürünlerinin kontrolü" yasasına aykırı bularak Sky Türk'e 50 bin lira ceza kesti.

GERÇEKÜSTÜ BİR FİLM GELİYOR

Komedi-macera türündeki "Pak Panter" isimli filmin aksiyon sahnelerinin çekimi sırasında oyunculardan Ufuk Özkan'ın **kaşı patladı**, Doğa Rutkay'ın **omzundaki bağlar yırtıldı** ve Metin Zakoğlu'nun **kulak zarı patladı**. Yapılan basın toplantısında oyuncular geçirdikleri kazaları "gözü karalık", "oyuna kendini vermek" gibi tanımlamalarla ve *'süper bir film yapıyoruz'* neşesiyle anlattılar. Kurguyla gerçeğin birbirine karıştığı bu sette en iyi kurguyuysa Doğa Rutkay yaptı: *"Silah kullanmam gereken bir sahnede omzumdaki bağlar yırtıldı. Beş gün hastanede yattım. Aslında alçıya alınması gerekiyordu ama* ***düşünce gücüyle*** *iyileştim, alçıya gerek kalmadı."*

TAKIM RUHU

800 bin adayın katıldığı KPSS'de 350 adayın 120'de 120 net çıkarması soruların sızdırıldığı tartışmasını başlattı (geçen sene sınav birincisi bile tüm soruları yanıtlayamamıştı). Yapılan incelemede sınav birincilerinden bazılarının evli çiftler, kardeşler ve ev arkadaşları olduğu belirlendi...

Söz yazarı Bilge İbik, Beyoğlu Cumhuriyet Savcılığı'na başvurarak Demet Akalın'ın 'Toz Pembe' adlı klibinde kendisine ait dans figürleri ve mimiklerini izinsiz kullandığını iddia etti. Gösteri dünyasına ilk defa "mimik telifi" kavramını kazandıran bu ilginç insan, kendi sitesinde ilgi alanlarını şöyle sıralıyor: *"Haber, fotoğraf, televizyon sinema yapımcılığı-yönetimi, şarkı sözü yazarlığı ve beste, şiir yazmak, seslendirme, olayları yazıya dökmek video kayıt ile belgeleme, eleştiri-insanlar-zihniyetler, kültürler -psikolojiler ve davranış bozukluklarını izlemek gözlemlemek, zaman zaman oyunculuk, müzik, dans, eğlence, turizm, turistlerle iletişim..."* (Daha fazla mimik ve türlü acayiplikler için http://bilgeibik.blogcu.com'u ziyaret edin.)

RESMİ AÇIKLAMA

Sağlık Bakanı Recep Akdağ, AKP'nin PKK'yla 4 kez görüştüğünü iddia eden muhalefete yüklenirken kendinden geçerek her görüşme iddiasına ayrı ayrı cevap verdi: *"Bu resmen terbiyesizliktir, bu resmen ahlaksızlıktır, bu resmen kalleşliktir, bu resmen alçaklıktır..."*

KUZEY KORE SANA ARKADAŞLIK TEKLİF EDİYOR. Güney Kore'ye karşı yürüttüğü propagandayı internete taşıyan Kuzey Kore, Twitter ve Youtube'un ardından kendine bir de Facebook hesabı açtı. Kuzey Kore, profilinde cinsiyetini *erkek*, ilişki durumunu *ilişkisi yok*, aradığınıysa *arkadaşlık ve çevre edinme* olarak belirledi. Ülkenin şu anda 386 arkadaşı var.

HALKIMIZ İÇİN DE GERGEDANIN GÖTÜNDE BİR YER AYIRDIK...

Afrika'nın en fakir ülkelerinden Sudan'da şehirler havyan ve meyve şeklinde yeniden inşa edilecek. Mesela bir gergedan şeklinde tasarlanan başkent Juba'nın gergedan boynuzlarında büyük bir park ve hayvanın gözüne denk gelen yerde 5 yıldızlı bir otel olacak. İkinci büyük şehir olan Wau ise zürafa şeklinde tasarlanıyor. Açlık ve şiddetin hiç bitmediği Sudan bu hayvanlar için 11 milyar dolar harcamayı planlıyor.

FIRAT BUDACI

KAÇ YIL OLDU?

• İsrail'li parlementer Avigdor Lieberman, "*ABD'nin II. Dünya Savaşı'nda Japonya'ya yaptığını yapalım. Gazze'yi işgal etmek gereksiz*" diyerek Gazze'ye atom bombası atılması gerektiğini söyleyeli **2 yıl**...

• Yeşilay Gebze Şubesi Başkan Yardımcısı Bilal Başkonuş, 'sigara böreği'ne yeni bir isim bulmak için bir hafta düşündüklerini söyledikten sonra buldukları ismi "Yeşilay böreği" olarak açıklayalı **4 yıl**...

• Helin Avşar, tarih merakıyla ilgili bir soruya, "*Evet, Atatürk ve arkadaşları; İnönü, Celal Bayar ve Korkmaz mesela...*" cevabını vererek Atatürk'e "Korkmaz" isimli yepyeni bir arkadaş kazandıralı **6 yıl**...

• Özcan Deniz, "*Yeni bir müzik türü var mesela R&B diye...*" açıklamasında bulunalı **6 yıl**...

• "R&B" müzikal bir terim olarak kullanılmaya başlanalı tam **61 yıl** olmuş.

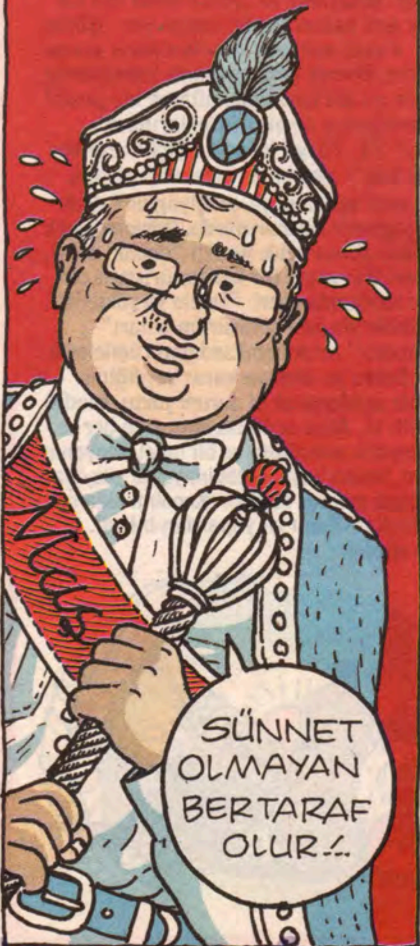
Aynı gruba ait dershanelere giden binlerce aday soruların neredeyse tamamına yakınını doğru cevaplayınca, KPSS'de kopya iddiası gündeme geldi. ÖSYM başkanı Ünal Yarımağan, kopya olmadığını kanıtlamak için "soru kitapçıklarını okuyunca gözlerim doldu. Bazı adaylar kendilerini motive etmek için 'ha gayret', 'ah bir öğretmen olsam' yazmış. Belli ki yanıp tutuşuyor" dedi.

Faili meçhul cinayetleri ve Ergenekon'u soruşturan savcılar görevlerinden alınma tehlikesiyle karşı karşıya.

Başbakan Yardımcısı Cemil Çiçek "Bir kısım teröristlerin sünnetsiz oluşu çok şeyi ifade ediyor" dedi.

Üniversite harcını karşılamak için yazları 30 lira yevmiyeyle inşaatta çalışan Muğla Üniversitesi öğrencisi Ömer Çetin, çalıştığı inşaatın dördüncü katından düşerek can verdi.

Mersin E Tipi Cezaevi ve Adana Karataş Kadın Cezaevinde tutuklu ve hükümlüler kalabalık nedeniyle yerlerde yatıyor.

baris.uygur@gmail.com
Barış UYGUR

■ Geçen hafta dünyanın en yaşanılası şehirleri ismi altında yapılan listelerdeki gariplikten söz etmiştim ki, bu hafta hemen yeni bir dalga daha çıkardılar, üstelik bu kez snop hokkabazlar değil de koca profesörler tarafından hazırlanmış. Şu en yaşamaya değer ülkelere baktım; kuzey ülkeleri, geçen hafta bahsettiğim bir iki banker ülke, basket sahası büyüklüğünde bir iki vergi cenneti. Yalnız ilk sıralardaki ülkeler tanıdık geldi, açtım Dünya Sağlık Örgütünün –ki bulmaca çözen her insan bilir ki kısaltması WHO'dur- internet sitesini, vatandaşları en çok intihar eden ülkeler sıralamasıyla karşılaştırdım ve bingo!

■ **Profesör arkadaşlar dünyanın en şahane ülkeleri diye gidip en yüksek intihar oranına sahip ülkeleri seçmiş oturmuş. Ulan sakalınızdan bıyığınızdan utanın –ki profesör denildiğinde insanın aklına sakal ve bıyık beraber geliyor, kadın profesörleri tenzih ederim-, bu sizin "en şahane ülkeler" diye bize satmaya kalktığınız ülkelerde insanlar çatır çatır intihar ediyor yahu! Bunu ne diye açıklayacaksınız, "rahat batıyor" mu diyeceksiniz? Yılda hepi topu iki üç tane güneşli günü olan, otomobillerin kilometrelerce yer altında tünellerde gittiği, depresyonun milli spor olarak benimsendiği ülkelerin nesi şahane olabilir allah aşkına?**

■ Neymiş, sağlık sistemi iyiymiş. İyi de, o ülke hasta ediyor zaten insanlarını be. Gencecik çocuklar iyice zıvanadan çıkmış, satanist olmuş kilise yakıyorlar, rahibelere tecavüz ediyorlar, Odin'e tapıp ırkçılığın dibine vuruyorlar, siz hala "en şahane ülkeler Norveç, İsveç bilmem ne". Bu listenin garabetliği öyle sanıyorum ki birçoğu Amerikan taşrasının kuş uçmaz kervan geçmez, sıkıcı kasabalarına kurulu üniversitelerin profesörlerinin IQ puanlarının gittikçe gerilemesinin bir neticesi. Allah için insanların birbirini öldürüp kalbini yedikleri savaş lordlarının zulmü altında inim inim inleyen Liberya'yı –ki canım kadar sevdiğim mazlum Liberya halkını sabah bir akşam iki tenzih ederim- oturtmamışlar listenin başına. Hamburger yemekten oluyor bu bence. Beslenme zekayla doğru orantılı.

■ **KPSS sonuçlarına neden herkesin isyan ettiğini hala anlamadım. Atanacak öğretmenler bütün soruları doğru cevaplamış işte. Bu da demektir ki gelecek nesillerimiz çok daha donanımlı öğretmenler tarafından yetiştirilecek, çiçek gibi olacak. En azından Cemil Çiçek gibi olurlar diyorum ve çocuk yapmama kararım için kendimi tebrik ediyorum. Memo da Çakıl'a Erkin Koray misali evde eğitim verir herhalde artık.**

■ Bir de bu kopya iddiaları için ÖSYM başkanı Ünal Abinin, sırtında kopyayla Hababam Sınıfındaki Külyutmaz gibi "Bize kül yutturamazsınız. İnceledik kopya yok, kopya çektirmeyiz!" diye feryat etmesi gereksiz kanımca. Soru kitapçıklarındaki "ha gayret", "ya allah", "tostumu yedim bekliyorum" türünden motivasyon mesajlarının da açıkça ortaya koyduğu gibi kopya mopya yok –ki kendimden biliyorum, üniversite sınavında kitapçığa "ayrıl da gel" yazıp derece yapmış arkadaşım var-. Her ikisi de bütün soruları yapan evli çiftler meselesine gelince de o işi fazla kurcalamamak lazım. Zira ne biliyorsunuz belki bir kitap kulübüne falan üye bunlar, hep beraber çalışmış, deneme testlerini mestlerini değiş tokuş etmişler. İnsanların özel hayatını bu kadar didiklemek çok yanlış. Ne yani, sınavdan önce boşansa mıydı bu yüksek zekâlı insanlar? Derdiniz nedir sizin kuzum? İnsanların yuvasını bozmaya mı çalışıyorsunuz? Vebali çok büyük olur, buradan söylüyorum.

■ **Başbakan referandumda TÜSİAD'ın açıklama yapmaktan kaçınan tavrı için taraf olmayan bertaraf olur dedi ya, işte şimdi korkmaya başladım. Zira benim de bu konudaki beyanım açık, muhtardan başka seçimle işim olmaz. Yetmez ama evet, kafi ama hayır, güzel olmuş ama almayayım, yenecek şey değil ama biraz daha koy gibi tavırlardansa, hiç sesimi çıkarmamayı tercih ediyorum. Ama başbakanın, bir meselenin yalnız iki tarafı olabileceğini düşünüyor. Sinemacılar bile her filmi 3D yapıyorlar artık, bizimkisi üçüncü boyutu aklına bile getirmiyor. Her iki tarafta da olmayanlar da bir taraftır efendim. Misal anarşistler de taraflar ve sanırım oy kullanmayacaklar. E TÜSİAD da oyunun rengini, aman ihale alamayız, canımıza ot tıkarlar diye korkusundan açıklamıyorsa onlar da anarşist olmuş demektir ki bu ihtimal beni bir hayli heyecanlandırıyor. Sonra da kendime geliyorum.**

■ Bu oldu: Annemden ilk sopayı siyasi gerekçelerle yedim!
Referandum demişken aklıma geldi, ben bu referandum kavramıyla 4 -5 yaşındayken tanıştım. Annem ve babam evde daktiloyla "12 Eylül anayasasına hayır!" mektupları yazarlardı. Şimdi biliyorum ki, o dönemde, hayır oyu kullanılması için propaganda yapmak yasaktı. Dolayısıyla insanların daktiloyla çoğalttıkları bu mektupları telefon rehberlerinden edindikleri adreslere postalamaktan başka çareleri yoktu. Lakin bu da pek kolay değil zira yapılan kontrollerde çantasından bolca mektup çıkanlar gözaltına alınıyor, aralarında birçok aile dostumun da bulunduğu insan bu yüzden ağır hapis cezalarına çarptırılıyordu.

■ **O zamanlar henüz 24 yaşında olan annemin, yanına beni de alarak çantasında mektuplarla sokakları dolaşıp bulduğu her posta kutusuna bir iki zarf attığını hayal meyal hatırlıyorum.**

■ İşte o zamanlar, bir minibüsten, diğer yolcularla birlikte indirilmiştik. Polisler herkesi sıraya sokmuş arıyorlardı. Ben durumun geriliminden bihaber, etrafıma bakınırken, annem beni sertçe dürterek "Rahat dursana çocuğum" dedi. Zaten efendi efendi durmakta olan bir kimseydim. Aranma sırası bize yaklaştıkça annem beni çimdiklemeye başlamıştı. Uğradığım haksızlık karşısında gözlerim dolmuştu ama ağlamamakta kararlıydım ki bardağı taşıran son damla annemin "evladım ağlamasana bak polis amcalar kızacak şimdi" demesi oldu. İnsan hayatı boyunca devam eden ağlamanın bir zayıflık belirtisi olduğu intibaını o yaşlarda kazandığından olacak, bu sözler üzerine iyice sinirlenerek hüngür hüngür ağlamaya başladım.

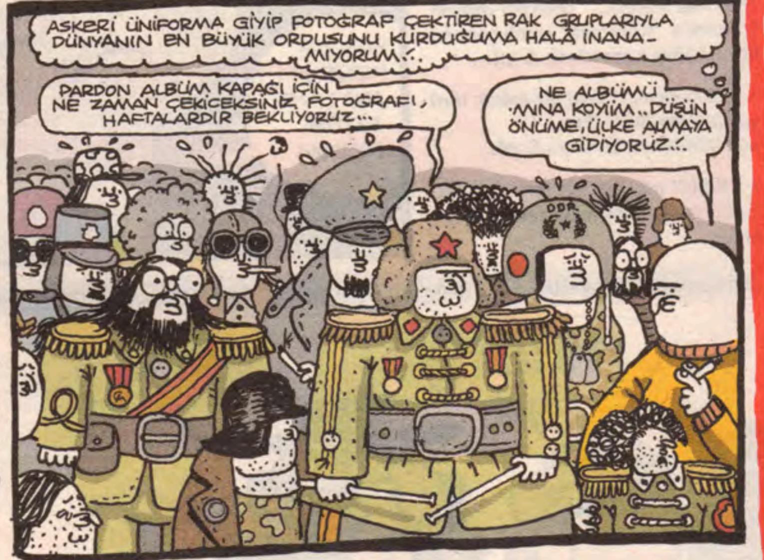
■ **Annem beni kucağına alarak aynı şeyleri söylemeye devam etti ve yolcuları arayan bir polis memurunun kendisine yöneldiğini görünce "Polis amcası kızsana şuna bak ağlıyor" dedi. Polis memuru annemi ve beni gözleriyle süzdükten sonra "Tamam hanımefendi, siz binebilirsiniz" dedi ve biz aranmadan minibüse bindik. Bu ani iltimasa diğer yolcular da itiraz etmedi. Galiba kimsenin kimseye itiraz edemediği yıllardı.**

■ Minibüse bindikten sonra annem hemen dil döküp gönlümü aldı. Yıllar sonra bu olayı hayal meyal hatırlayıp "sen beni bir kere bir minibüste dövmüş müydün neydi, polisler falan da vardı" diye sorduğumda da bu olayı anlattı. Annemden yediğim ilk ve muhtemelen ikimiz için de en yararlı sopayı yemiştim herhalde. Sonraki sopalar konusunda ciddi şüphelerim var.

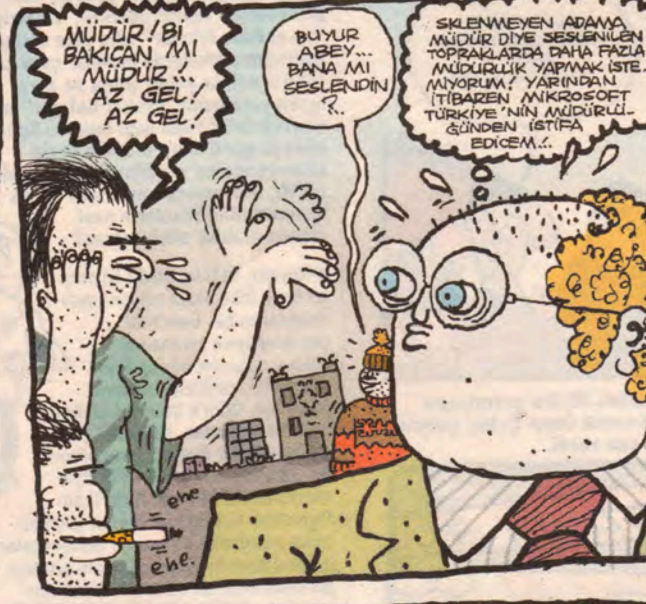

işimde-yim.... Gücüm. deyim umuT.

BENİM DE SÖYLEYECEKLERİM VAR!

Sen ve Ben, bi de Herkes.

"İnsanların cebinden paralarını almak istiyorsanız onlara iki kelime söylemeniz yeterli; "organik" ve "anti bakteriyel". Bu iki kelimeyi duyup da duyarsız kalabilecek bir Allah'ın kulu tanımıyorum. "Organik" (şimdilik) daha üst gelir seviyesindekileri cezbeden bir kelimeyken, "anti bakteriyel" herkesin aklını başından alıyor. Dar gelirli vatandaşlarımız gıcır gıcır, pasparlak elmayı, portakalı, domatesi yiyedursun, daha zenginler için meyvelerin daha çürümüşü, daha yamuk yumuğu makbul. Çünkü onlar organik, onlar çok yaşatır.

Ama anti bakteriyel, sınıf tanımıyor. Maaşımız ne olursa olsun son bir yıldır hemen hepimizin evinde artık anti bakteriyel bir sabun var. Bütün insanlık olarak mikrobu kırıyoruz. Fakat mikrobu kırarken keriz yerine konduğumuzdan kıllanıyorum açıkçası. Domuz gribi sırasında bakkallarda satılan anti bakteriyel jeller sayesinde mi dev bir salgını atlattık biz şimdi? Bakkala giderek insan ırkını kurtardığımızı ne olur torunlarımıza söylemeyelim, yüzümüze tükürürler! 21. Yüzyıl insanına biçilen rol bu. Mikrobu kır, parayı kazan, doğaya koş." dedim ve vitesi değiştirdim.

"Doblo almış adamsın Umut daha neyi açıklamaya çalışıyorsun" dedi camdan kafasını çıkararak. Rüzgâr saçlarını uçuşturuyordu. Doblomdaydık Assos'a doğru gidiyorduk. İnsan Doblo alınca artık sürekli "doblo" diyor. İki kelimesinden biri "doblo" oluyor. Bir yazar bir karikatüristten çok bir toptancı gibi olmuştum Doblo'yu aldığımdan beri. "Doblo'ya yükleriz", "iki arabayla gitmeye gerek yok, doblo'yla ben götürürüm onları" , "benim Doblo'nun torpidosunda olacaktı" artık kanıksadığım cümlelerdi. Zaten sabahtan beri ona neden bu Doblo'yu almaya karar verdiğimi açıklamaya çalışıyordum. Hoş, ortada açıklanacak bi durum yoktu, kendisi de Doblo'nun tadını çıkarıyordu belli ki. Ama açıklasaydım yine her zaman yaptığım gibi suçu bütün dünyaya atacaktım ve bu lanet dünyanın bana Doblo aldırdığını söyleyecektim, benim yapabileceğim yoktu yüzyıllar süren yanlış yönetim biçimleri beni buna mecbur etmişti. Kendimi aklamak uğruna bütün dünyayı hapse atabilirdim. Bunu iyi yapardım bilirdi. O yüzden bana "he" der geçerdi. Ve o yüzden iyi anlaşırdık.

Oldukça mutlu gözüküyordu. Haberleri dinliyordum, radyonun kanalını değiştirip istediği frekansa ayarladı. "Kılıçdaroğlu" diyen hoparlörler bir anda "Uuu beybi" dedi. Terlemişti, tişörtünü çıkarıp bikinisinin üstüyle kaldı. Güneş gözlüğünü taktı, İki sigara yakıp birini dudaklarıma koydu. Sigarayı alırken

yazının devamı 15. sayfada

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

HACİVAT – KARAGÖZ

- Karagözüm, ceket içi kumaş yelek?

- Üstüste kırk gün giyen, dolmakalemden başka kalem kullanamaz hale gelir ve ölene kadar mürekkep peşinde koşar!

- Tornavida?

- Ya kalfa eli dokunur ya çırak, ustayı bazen rahat bırak!

- El arabası?

- Taşıyan kişi, göz teması görünce güler ki o aletin hareketi, sesi selam gibi zaten.

- Aseton?

- Kokusu işlevinden yoğun.

- Beni benden alansa, balıkçılarda getirilen tüle sarılı limondur. Limon gelin olmuş gibi. Seni senden alan nedir peki azizim?

- Dostoyevski. "Odada aşağı yukarı yedi kişi vardı, kadınlarla birlikte on" diyor Delikanlı romanında.

- E, sen kitaba dalmışsın, hani halk komiğiydin?

- Çelişkiler keskinleşti, proleter bilinçlendi be Cavcav!

***

- N'aber Karam?

- Karam, kaşı karam, bahtı karam!

- O son birayı mı içtin?

- Bedri gibi ressam, Rahmi kadar şair.

- Eyüboğlu'nu anıyoruz, he?

- Asıl 2046'da anılması lazım Bedri Rahmi'nin. 2046 sonbaharı boyunca.

- Niye o vakit?

- "Sene 946, mevsim sonbahar" dizesini gönlümüze yerleştiren "Sitem" şiiri, yüzüncü yılında kutlanmalıdır!

- İnceci adammışsın lakin niye şimdiden söylüyosun bunu?

- Çok bi zaman kalmadı ki 2046'ya. Arada bi Orhan Veli ömrü kadar zaman var.

- Pes bilader!

***

- Karagözüm, dayın n'oldu?

- Gıda mühendisi oldu, kaşar eskitme uzmanı.

- Dayın n'oldu?

- Dejavu oldu.

- üçük dayıyı sorduydum.

- Küçük dayı, Malta prensesiyle nişanlandı ama prens olamadı, çünkü prenses nişanı attı!

- Niye?

- Dayımı sarayın ahırında, cigaralık çekip atlara üflerken görmüş çünkü özel kalem.

- Hadi canım, bu doğru olsa duyardık.

- Her duyduğun doğru mu ki?

- Demogojiye girmek?

- Demogojide çare tükenmezzz!

***

- Karagözüm, bas bi fıkra da şenlenelim.

- İyi, dinle. Bi obsesif, bi agresif, bi de depresif kralın kızına aşık olmuşlar.

- Tamam abi, istemez fıkra mıkra.

- Yok yok, dinle. Tam kız bunlardan birini seçecekken, kral halk hareketiyle devrilmiş.

- Abi, uzatma ya.

- Devrimden sonra depresif iyileşmiş, agresif sakinleşmiş, obsesif gene obsesif kalmış, kız da onu seçmiş.

- Eee? Eskiyi hatırlattığı için mi onu seçmiş?

- O diil de, biz Yunanmışız lan!

- Yok artık vre!

- Piiiiii, saniyesinde havaya girmek!

***

- Karagözüm, Eski Ankara nasıldı?

- Oooo, Ramazan'da şimdiki Cinnah Caddesi'nin orda ateşler yakılır, 4 x 100 Kırgızca Yarışları yapılırdı. Emekli defterdar Rasim Efendi az mı müstehcen neşriyat gösterdi bize? Küçük dudakları rujlu, beyaz patiska çoraplı, üç kopçalı sütyenli sevici nineleri unutmak mümkün mü?

- Eski İzmir peki?

- Vahooo, Kordonboyu'nda Ciğerci Payidar diyorum. Kesip pişirmeden önce löp haldeyken, ciğerle konuşur, içini dökerdi. Üvey abisi Mezeci Haydar da haydarinin mucidi olduğunu 17-18 yıl iddia etti… Ne Erol Kundura!

- Efendim?

- Yok bişey, sesli düşündüm… Eski Bursa'da vezirler en az iki timsah beslerler idi…Eski Konya'da kuyumcular iflas edince yoksul düşmezler, bi alt klasmanda gümüşçü olurlar idi… Eski Mardin'de Eski Midyat daha meşhur idi… Eski Eskişehir, şu an yenilikçi, çünkü eskiyle eskinin çarpımı yeni… Eski Yunan, şu an yok…

***

- Karagözüm, kelimeleri yanlış anlayan bi tek sen diilsin.

- Somut örnekle belir!

- Filipinli arkadaşım, pastaneden kedi dili isteyeceğine deli kedi istemiş.

- Vay be, Filipinli arkadaş ha. Arnavut, Çerkez vardı mahallede ama yeniler de var demek ki.

- Dünya küresel bir köy artık azizim.

- Doğru, o köyün başında da petrol bağımlısı manyak muhtar ve tek dişi kalmış ihtiyar heyeti var. Benim güzel ve başı kalabalık ülkem de köyün delisi gibi, o eksen senin, bu eksen benim dolanıyo…

- Eksenler partisi olsa da gitsek…

- Noksanlarda kaybol e mi!

***

- Millet aşkı bi şey sanıyo, aşk şeytanın oyunu!..

- Ne o lan, aşk doktoru Mehmet Coşkundeniz'in yanında hastabakıcı olarak işe mi girdin?

- Benim diil abi, Ezel'in lafı bu.

- Hangi Ezel, Akay mı? Klas adamdır, bizim hikayemizi çektiydi.

- Yok abi, benim dediğim dizi Ezel…

- Kısaca dizel mi diyosun?

- Senle konuşulmuyo abi.

- Susmak da bi konuşmak diil midir?

- ……..

- Cevap veriyorum, diildir.

- Abi başıma ağrı girdi. Aha da geçti!

- Senin başına girip çıkan ağrı değil, ağrı fikriydi.

- Ağrı fikri başka, ağrı başka mıdır?

- Senle ben kadar lan Cavcav!

***

- Hayrola Kara?

- Ben gidiyorum Cavcav.

- Niye, ne güzel konuşuyoduk.

- Seni çok dinledim, biraz da kendimi dinliim…

- İyi, git sen o zaman, ben de kendime gelirim…

- Sıkı arkadaşız di mi biz?

- Aşırı.

- Ama gene de ben yokken Nasreddin'le program yapıcan de mi kurnaz?!

- Lan? Kimden duydun?

- İbiş, rüyasında görmüş!

- Bu incecik bir veda havası mı yoksa?

- Bu inceci bir vedat yazısı…

vedatozdemiro@gmail.com

Akşamsefası

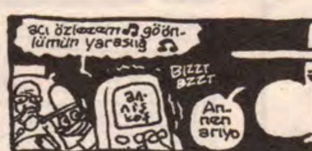

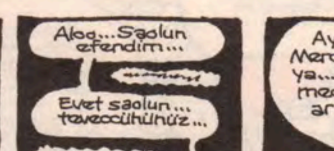

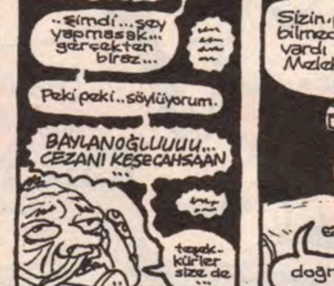

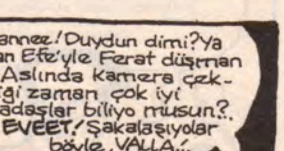

cihan@uykusuzdergi.com

SON

PANTOLON

M·E·T·İ·N·F·İ·D·A·N·

MİLLİ GURURUMUZ BOWLİNG

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

Başkasına ait ayakkabı giyilmez. Öğrenci evinde bakkala giderken benimkine nazaran giyilmesi daha kolay olan arkadaşımınkiler dışında başkasının ayakkabısını giydiğimi hatırlamıyorum. Ama şimdi yüzlerce (belki binlerce) kişinin giydiği bir ayakkabıyı giymek zorundayım. "Kaç numara?" diye soruyor. "43" diyorum. Kanıtlayamam ama 43 ve 44 numaralar, 41 ve 42'lere nazaran kokma ihtimali daha yüksek ayaklardır. 43 numaraları bankonun üzerine koyuyor. "Aslında benim ayakkabılarımın altı kauçuk, bunlarla oynasam olmaz mı?" diye soruyorum. "Kesinlikle olmaz," diyor. Suratında benzer teklifi çok sık alıyor olmanın bıkkınlığı var. Bazen, insanevladı işletmelerden ret cevabı alınca '*daha yetkili biriyle görüşme*' isimli bir hormon salgılar. Yazık ki benim beynimde bu eğlenceli hormonu salgılayacak '*modern itiraz bölgesi*' hiçbir zaman oluşmadı. Onun yerine sadece '*ha öyle mi, tamam o zaman*' tepkisini üretebilen ilkel bir bölgeyle idare ediyorum. Oyun alanına ilerlerken ayakkabıları kokluyorum. "Beyefendi ayakkabılarımızı dezenfekte ediyoruz!" diyor arkamdan (beni izlemiş). Ayakkabı koklayan bir insanın, 'dezenfekte' gibi sağlam kelimeler kullanan birine verecek cevabı olmadığından duymamış gibi yapıyorum. Sanırım erkek ayağına olan bu güvensizliğim kendi ayaklarımın sımsıkı bilincinde olmamla ilgili. Zaten benim için mesele bakterilerden (bilimsel pislik) çok, yüzlerce erkek çorabının verdiği ruhsal kıstırılmışlık. Mesela pisliğiyle ünlü hamamböceğini düşünün. Bu böcek, laboratuar ortamında tamamen dezenfekte edilse bile onunla barışmak, ona "Buyur, artık mutfakta rahat rahat gezebilirsin" demek yine de mümkün değildir. Burnumda yüzlerce 43 numara erkeğin ayağıyla karışmış garip bir limon kokusu var. Arkadaşlarım ayakkabılarını çoktan giymişler. Bowling başlıyor.

Gururun nerden çıkacağını bilemeyiz. Gurur, zamanını sabırla bekleyen, uygun şartlar oluştuğunda insanın başta mimikler olmak üzere tüm bedenini ele geçiren ve tedavisi mümkün olmayan bir hastalıktır. Daha önce bilardo sporunda topu deliğe sokunca, "Şu biiir!" sesiyle (şakayla bastırılan gurur) ortaya çıktığını ama ikinci topun başarısız seyriyle derhal ortadan kaybolduğunu görmüştüm. Fakat bowling salonlarının gurur gösterileri için bu kadar büyük bir besi yeri olduğunu bilmiyordum. Bu mekânda gurur lobutlara doğru fırlatılan her topla birlikte bir çığ gibi büyüyor. Yaptığı atışla tüm lobutları deviren bir insanın arkasına (arkadaşlarına) dönüşü psikososyal bir inceleme konusu olacak kadar şenlikli. Bizim grupta öyle çok karakterli dönüşler yapan yok. Biz, lobutları devirince daha çok Amerikan tarzı (havayı yumruklama, kolları kaldırma vb.) sevinç gösterilerinde bulunarak "Strike!" diye bağırıyoruz (*strike: 10 lobutun hepsini devirenin ağzından fırlayan İngilizce*).

Deviremezsek de 'hadi bee!', 'hayret ya!' gibi Türkçe kelimelerle idare ediyoruz. Ama genel olarak çoğumuz İngilizcenin peşindeyiz. Bu anlamda oldukça aromasız oyuncularız. Fakat hemen sağ tarafımızdaki kulvarda lobutları devirdikten sonra hiçbir sevinç gösterisinde bulunmayan ve kendinden emin olduğu için zaferine şaşırmayan insanlar var. Bu insanlar bir komutan gibi mağrur ve kararlı dönüşlere sahipler. Ağır adımlarla yeni atış için topların başına giderken bir yandan skoru gösteren ekrana (gurur tablosu) bakıyorlar. Atışlarında mutlaka 15 numaralı topu (en ağır, siyah top) tercih ediyorlar. Yanlarındaki kızların 8 numaralı topu (hafif, pembe top) beceriksizce fırlattıkları anlar dışında gülmüyorlar. Sanki kızlar da bu beceriksizlik sayesinde zarafetleri, incelikleri, narinlikleri ve pıtırlıkları daha da belirginleşiyormuş gibi memnun oluyorlar. Sol taraftaki kulvardaysa sevgilisiyle beraber oynayan bir spor akademisi yakışıklısı var. Spor salonunda duştan çıkmaya yatkın, belinde havluyla bir ömür boyu yaşamaya razı, aynalarda vücudunda yeni oluşan en küçük bir kas filizlenmesini uzun uzun incelemeye alışkın bir adam bu. Bronz ten, kaslı kollar ve küçük kafadan teşekkül bu adam da elbette 15 numaralı topla oynuyor. Sevgilisi ise 8 numaralı kızların pitirikliği yanında 10 numaralı topu kavrayabilecek kadar atletik bir kız. Bence önlerinde evlenmemeleri için hiçbir sebep yok. "Fırat sıra sende," dedi arkadaşım. Podyuma çıktım. 15 numarayı kavradım. Çok ağırdı. 14,13,12, 11 derken 10 numaraya kadar düşmek zorunda kaldım. Bir an, fırlatmadan önce topu öpsem mi diye düşündüm. Bu öpüşün beni 8 numaraya kadar düşüreceğini hissettiğim için vazgeçtim. Yandaki kulvardan hızla bir 15 numara geçip lobutları yok etti. 8 numaralı kızların alkışlarını duydum. Önemsemedim. Kendi lobutlarıma konsantre olup topu fırlattım. 10 numaram "Strikeee!" diye bir ses çıkararak lobutlara tam ortadan daldı. Aniden geriye döndüm. Aniden geriye dönmeyi beklemiyordum. Bir insan strike yaptıktan sonra aniden geriye (arkadaşlara) dönüyorsa bir şeyler yapmalıdır. "Strike!" diye bağırarak ne Amerika'ya, ne de mağrur ve zaferini kanıksamış bir komutan gibi bu topraklara uygun davranmayı becerebildim. Ben de gidip kendime bu iki coğrafyanın tam ortasından (Avrupa'dan) bir hareket seçtim: Reverans. Allah beni kahretsin...

"Bakar mısınız, size o ayakkabılarla oynayamayacağınızı söylemiştim," dedi bir ses. Biraz önceki ayakkabı teklifime "Kesinlikle olmaz!" diyen kızın sesiydi. Henüz reverans halinde olduğum için ayakkabılarıma bakmam kolay oldu. 15 numaralı adamları, 8 numaralı tatlı pembe kızları falan seyrederken Bowling ayakkabılarını giymeyi unutmuştum. Reveransı kesip doğruldum. "Pardon, bilerek yapmadım, unutmuşum," dedim. "Oyuna devam edecekseniz ayakkabılarınızı lütfen değiştirin," dedi. 8 numaralı tatlı pembe kızlara benzemiyordu. Kızgındı. Arkadaşlarıma, "Oğlum beni niye uyarmadınız," dedim. Suçu dağıtmak istiyordum.

Bowling ayakkabılarını giydikten sonra çok konsantre atışlar yapmama rağmen bir daha strike yapamadım. Grubumuz genel olarak iyi değildi. En fazla 11 numara gücündeki arkadaşım 15 numarada ısrar edince kol kasını inciterek oyunu terk etti. Kısa sürede 4 bira içmeyi başaran diğer arkadaşım iyice gevşeyen kaslarıyla lobutları rahat bırakan atışlar yapmaya başladı. Üstelik bizim grupta lobut parçaladıkça gururumuzu gösterebileceğimiz 8 numaralı tatlı pembe kızlar olmadığı için motivasyonumuz da kaybolmuştu. Strike sonrası yaşanan gurur bizi tamamen terk edince oynamanın da bir anlamı kalmadı. Bıraktık. Oturup kalan biralarımızı içmeye başladık. Önce biraz 15 numaralı adamları seyrettim. Aşırı gururdan sıkılınca 8 numaralı tatlı pembe kızları seyretmeye başladım. Sonra sol taraftaki 10 numaralı topu kavrayabilen atletik kıza baktım. 9 numaralı bir kız daha iyi olur, diye düşündüm. "Hadi gidelim," dedi kolu incinen arkadaşım.

Bowling ayakkabılarını teslim ederken, "Ya kusura bakmayın, ben gerçekten unuttum," dedim bankodaki kıza. Yüzüme bile bakmadan, "Önemli değil," dedi. İnanmıyordu. Daha ben bankonun önünden ayrılmadan 43 numaralarıma sprey sıkmaya başladı. Bakterilerimi öldürüyordu. Spreyi sıkmaya devam ederken yan gözle bana baktığını gördüm. Mekândan ayrılırken bile hâlâ o garip limon kokusunu duyuyordum. Gururun kokusuydu bu.

budaci@gmail.com

ANIL DUMAN

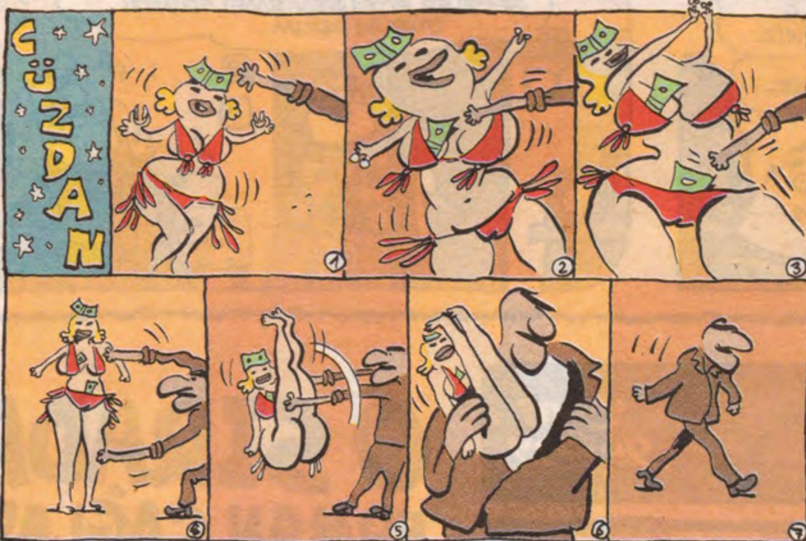
metinfidan@ymail.com

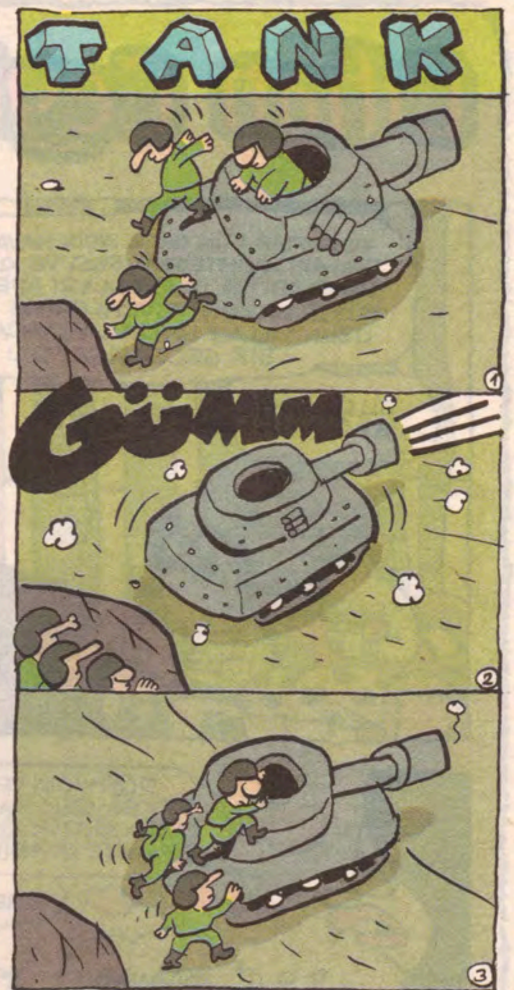
AMAN NE KOMİK

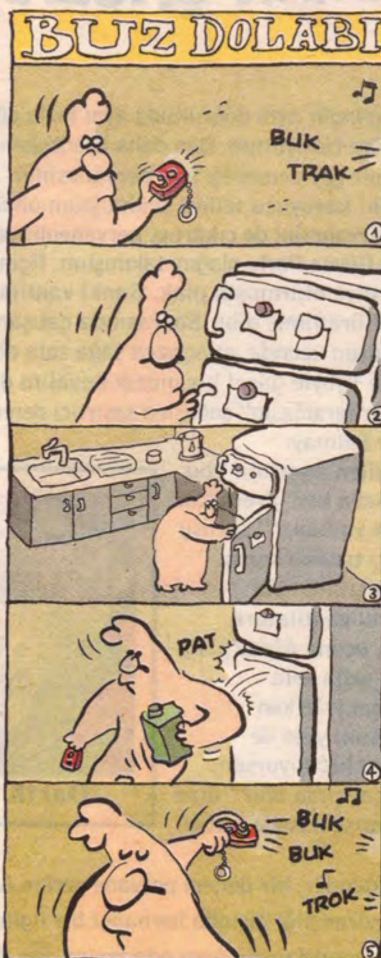

Cihan Ceylan

fırat...

uğur gürsoy

BOKTAN BİR TAVUKLU SANDİVİÇTEN DAHA ÇOK NEFRET ETTİĞİM BİŞEY VARSA O DA HARDALLI TAVUKLU SANDİVİÇTİR DEDEKTİF. ŞŞŞ. ADAMIMIZ GÖRÜNDÜ RUBİ.

OHA KOMEDİLİ VURMALI ATEŞ ETMELİ FİLMDİR İŞŞALLA.

TI ALLAH BELANI VERSİN SENİN GİBİ ÇOCUĞUN...

ÇAAT!

ENEM!

BU NE BE UTANMAZ...

DEDENİN GÖZLÜĞÜNÜ MÜ GETİRDİN KÖYDEN, BUNU NİYE GETİRDİN, Bİ DE BENİM ÇANTAMA KOYMUŞ TERBİYESİZ... ADAMCAĞIZ NAPÇAK GÖZLÜKSÜZ.

YA KENDİSİ VERDİ YA, AL GASTE OKURSUN DEDİ... NE VURUYON. SANA VURSALAR ÇOK MU İYİ?

SUS YALANCI!..

ALO ANNE BU AKILSIZ BABAMIN GÖZLÜĞÜNÜ KOYMUŞ ÇANTAMA YARIN OTOBÜSE VEREYİM BABAM ALSIN GARAJDAN TAMAM MI, KUSURA BAKMASIN, DAYAĞI YEDİ BENDEN VALLA.

KALKTIĞINDAN BERİ SÖVÜYO BİZE, ÜST DİŞİ DE YOK GÜLSÜN, O DA MI ORDA?

AYYYY!

FIRAAT!.. NERDESİN?!

FIRAT!

DEDEMİN AZ BİRAZINI GETİRDİM AMA GERİSİ KÖYDE DURUYO...

ÇUBUK KRAKER YER Mİ Kİ YEDİRSEK?

O SIRADA

ERMAN ÇAĞLAR

I.

Üç gündür aynı doğrultuda aynı hızla dönen vantilatöre bakıyorum. Ben daha lisedeyken çok önemli bir şey denemek için pervanesinin üstündeki koruyucu telleri sökmüştüm onun. Sonra pervanesini de çıkartıp, pervanenin yerine Alpay'ın Güven Parkı plağını takmıştım. İlginçtir, "zak!" diye oturmuştu plak. Sanki vantilatör için özel üretilmiş gibi. Sonrasında çalışan vantilatörün ucunda amaçsızca sağa sola dönen Alpay ve "şöyle güzel bir müzik koyalım da gönlümüz ferahlasın" şakasına şaşırtıcı derecede tepkisiz kalmayı başarabilen annemin "bu sene sınava ben gireceğim değil mi yavrum?" sorusu (retorik, tuzaklı soru). Odasına çıktığında çocuğunu vantilatörü sökmüş, ucuna Alpay plağı takmış, sağa sola dönmesini izlerken buluyorsun; yine de umudunu kesmiyorsun, "belki çalışırsa olur" diye düşünüyorsun. Anne yüreği.

Darth Vader (tığ işi)

Üç gündür, bir dönem pervane yerine Alpay plağı çevirmişliği dışında herhangi bir ilginçliği olmayan vantilatörle aynı odadayım. Bir de markasının raks olması bana alındığı günden beri biraz garip geliyor. Alpay raks! (Alpay Rocks! gibi). Hemen şimdi duş alıp dışarı çıkabilirim, ne biliyim dergiye gidebilirim, elektronik mağazası falan dolaşabilirim. İnsanoğlunun sonsuz potansiyelini dışarıdaki sonsuz olasılıklarla çarp! Bir düşün! Onun yerine google'a "dantel" yazıp enter tuşuna basıyorum.

Alpay - Güven

II.

Google'a dantel yazmak paralel evrenlere boyut kapısı açmak gibi bir şey. Arkaplan rengi mütemadiyen pembe olan bir paralel evren. Yaklaşık bir dört saat falan dantel bloglarını, kadın forumlarını geziyorum. Bulduğum her dantel resmine çok dikkatli bakıyorum. İnanılmaz karmaşıklıkta geometrik desenler, tekrarlayan motifler, bir araya gelince parçalardan farklı bir desen oluşturan kombinasyonlar... Gestalt kafası. Kadınların bilinçaltından patlayıp, sehpanın komodinin üstüne serilen eserler. Tam anlayamadığım bir olaylar dönüyor gibi geliyor bana. Gizli bir mesaj, belki de kadınlar arasında özel bir iletişim ağı. Sonuçta bu insanlar devamlı aralarında dantel modeli alışverişi yapmıyorlar mı? Altın günlerinde bile karşılıklı oturup, dantel örmüyorlar mı? Bütün

bunların hepsi bir tesadüften ibaret olabilir mi? Gerçekten? Sonradan, kendi kendime evinden hiç çıkmayıp gazete küpürleri falan kesip delice hareketlerde bulunan şizofren fakat dahi bilimadamı taklidi yaptığımı farkediyorum. İyice yaz tatilinde ne yapacağını şaşıran çocuk gibi oldum. Artık okul açılsın ya da askere alsınlar, herhangi bir şey olsun. İç organlarım çürüyor sıkıntıdan.

Parkı (1975)

III.

Vantilatörün pervanesini sökmeye çalışırken odaya ev arkadaşım Hasan İnceler girdi. "N'apıyorsun lan?" dedi, "otur bak, çok acayip bir şey göstereceğim" dedim. Onun da el atmasıyla pervaneyi zahmetsiz bir şekilde yerinden çıkardık. Plakların durduğu rafa yöneldim. Bu sefer de Hasan İnceler'e bir süre onbinlerce plağı arasından 1940 tarihli ender bir caz kayıdını arayan koleksiyoncu taklidi yaptım. Hasan o sırada yerinden söktüğümüz pervaneyle çeşitli oyunlar ettiği için çoğu havaya gitti. Son bir hareket olarak "hmm, bakalım... İşte buradaymış; Alpay'ın 1975 tarihli Güven Parkı albümü. Tam bir klasik..." dedim. Alpay o kadar uzun yıllardır ellenmeden Abba ve Hotel California arasında kalmıştı ki Abba'daki insanların suratı Alpay'ın plak kapağının üstüne çıkmıştı. Hasan'a gösterip "bak Abba feat. Alpay" diye şaka yaptım, sağolsun güldü. Plağı özenle kapağının içinden çıkardım, yalandan da olsa üstündeki tozu üfledim, tişörtümün içiyle biraz sildim. Hasan'a "bak şimdi" deyip vantilatörde normalde pervaneyi döndüren aparata oturttum. Tam hatırladığım gibi, "zak!" diye oturdu yerine. Sanki vantilatör için özel üretilmiş gibi. Bir süre sessizce oturup Alpay'ın vantilatörün ucunda çılgınca dönüp durmasını izledik. Bir süre sonra Hasan "plağın kenarına yaklaştırsak kağıdı keser mi acaba?" diye sordu. Denedik, olumlu sonuçlar aldık. On beş dakika da öyle geçti.

Akşamsefası

MAKUL KOCA MEMOŞKO

YENİLGİNİN KISA TARİHİ

MEMOŞUM YARIN ANNEMLERE GİDELİM Mİ?
GİDELİM TABİ
ÖBÜR GÜN DE GİDELİM..
BİTTABİİ
HER GÜN GİDELİM!
MANTIKLI OLAN DA BU ZATEN!

TVUUUU UUU
TVUUT UUU
TVUU UUUU
TVUUUU
TVUU UUU
UUUU
MEMO NAPIYOSUN?
HİÇ...
DURUYORUM.

DURUYOR MUSUN? DURMAK NEYMİŞ YA? DURMAK DİYE BİŞEY Mİ VAR?
YANİ DURUYORUM DİYOSAM BOŞ DURMUYORUM Kİ... DÜŞÜNÜYORUM...
DÜŞÜNÜYOSUN?
EVET. KAFAMDAKİ DÜŞÜNCELERİ DENGELENDİRİYORUM... HAYAT... EVREN... FİLAN...
VAROLMAK NE ACAYİP Dİ Mİ?
PEKİ Bİ DÜŞÜN BAKALIM BU DON SENİN ODANDA YERDE NE ARIYOR?
DON MU?.. HAA ÇAMAŞIRLARI MAKİNEDEN ÇIKAR DEMİŞTİN YA. O SIRADA DÜŞÜRMÜŞÜMDÜR HERHALDE
PEKİ ÇAMAŞIRLARI NİYE ASMADIN DA ODANA BIRAKTIN.
SEN AS DEMEDİN Kİ.. AS DESEN ASARDIM.
AMA MEMO, HER ŞEYİ ORTALIĞA BIRAKIYORSUN YAA! BEN TOPLUYORUM SEN DAĞITIYOSUN BEN TOPLUYORUM SEN DAĞITIYORSUN..
YANİ ÇAMAŞIRLARIN MAKİNEDEN ÇIKINCA ASILACAKLARI ÇOK BELLİ, NİYE BENİM SÖYLEMEMİ BEKLİYOSUN Kİ...
ŞU ODANI AZICIK TERTİPLİ TUTSAN NOLUR YANİ...
Bİ DAKKA!
HA?

Bİ DAKKA Bİ DAKKA..!
AY NOLUYO YA?
BURDA BİR DİVİDİ EKSİK!
NASI YAA, NERDEN GÖRDÜN ORDA OTURURKEN...
NASIL MI VAR! KABAK GİBİ GÖZÜKÜYO İŞTE... Bİ DİVİDİ EKSİK...
ALLAH ALLAAH BU KADAR PANİKLEDİĞİNE GÖRE ZARDOZ FİLAN MI EKSİK.
HAYIR YAA, ZARDOZ ÜST SIRADAKİ ANTİ ÜTOPYA FİLMLERİNİN ARASINDA... BURASI İKİNCİ SIRA, EN SEVDİĞİM ANİMASYONLAR..
SİPİRİTİD EVEY'LE KORALAY'NIN ARASI BOŞ
NAUZİKA! NAUZİKA EKSİK
NAUZİKASIZ Bİ HAYAT DÜŞÜNEMEM.
ACABA ÖBÜR KATEGORİLERE Mİ KARIŞTI Kİ?
NAV NAV NAV. NAV NAV. AKSİYONLARIN ARASINDA YOK.
ŞU DİVİDİLERİNE GÖSTERDİĞİN ÖZENİ BİRAZCIK ODANA, MUTFAĞA FİLAN DA GÖSTERSENE.
NAV NAV NAV DANDİK FİLMLERİN ARASINDA DA YOK.
ÇEKMECEDEKİ KUTUSUZ KORSANLARIN ARASINDA DA YOK
YOK YOK YOK! BU DOLAPTA DA YOK!
MEMO ORAYA BEN MASA ÖRTÜSÜ AMERİKAN SERVİS FİLAN KOYUYORUM...
NEBİLİYİM BELKİ TEMİZLİKÇİ KADIN BURALARA TIKMIŞTIR...

TABİ YA, TEMİZLİKÇİ KADIN..!
MEMO YETER AMA EKSİKSE EKSİK, ÇOK MÜHİMSE YENİSİNİ ALIRSIN
HAYIR, MESELE FİLM VAR YA DA YOK DEĞİL. DİVİDİ RAFI DÜZENSİZ OLUNCA KAFAM KARIŞIYO...
ODAN DAĞINIK OLUNCA KARIŞMIYO MU KAFAN?
ORDA HERŞEYİN YERİ BELLİ Kİ... SANA DAĞINIK GÖZÜKÜYO.
ÜPP.
ŞU TEMİZLİKÇİ KADINI Bİ ARAYIVERSENE...
BENİM İŞİM GÜCÜM VAR MEMO! OTURMANA BİRAZ MOLA VER DE KENDİN ARA.
YA, ONLA İLETİŞİMİ SEN KURUYOSUN..! Bİ ARAYIP SORUVER İŞTE GÖRMÜŞ MÜ NAUZİKA'YI DİYE.
HAYATTA ARAMAM...
YA NOLUR ARASAN Kİ?!
PEKİ ARARSAM HEMEN ŞU AN GİDİP ODANI TOPLAYCAK MISIN?
VAAY, PAZARLIK HA? TAMAM O ZAMAN, KABUL..! ARA HEMEN ODAMI TOPLUYORUM.
BİP BİP
BİP
ALO FİLİZ HANIM, MÜSAYİT MİSİN? HAA ŞEY DİYCEKTİM YAA, BU BİZİM SALONDA DİVİDİLER VAR YA, FİLMLER EVET. ONLARDAN HİÇ BÖYLE ÇEKMECELERE FALAN KALDIRDIĞIN OLDU MU? PEKİ GÖRMEDİN Mİ HİÇ BAŞKA Bİ YERDE HI. TAMAM SAOL..!
RAFLARDAKİ FİLMLERE HİÇ DOKUNMUYOMUŞ BAŞKA YERDE DE GÖRMEMİŞ

MMF..
TVUUUU
NAUSICAA OF THE VALLEY OF THE WIND
EHE.
MEMOŞUM NE KADAR GÜZEL TOPLAMIŞSIN ODANI, NE KADAR GÜZEL, NE KADAR ŞIK OLMUŞ... KEŞKE HEP BÖYLE OLSA Dİ Mİ?
AMA BUNDA BİR MANTIK HATASI VAR... BİR ŞEYİ TOPLAYABİLMEMİZ İÇİN ÖNCE DAĞILMASI LAZIM... HER TOPLU OLAN Bİ ŞEYİ TOPLUYAMAYIZ Kİ!
Dİ Mİ?
O ZAMAN BIRAK DİVİDİ RAFINI DA ARADA BİR DAĞILIVERSİN MEMOŞUM Dİ Mİ?
DİVİDİ DEDİN DE AKLIMA GELDİ BU AKŞAM NE SEYRETSEK ACABA?

SÖN

groagh@gmail.com

YİĞİT ÖZGÜR

DENİZ ENSARİ 2010

densari@hotmail.com

Sandık içi

ERSİN KARABULUT

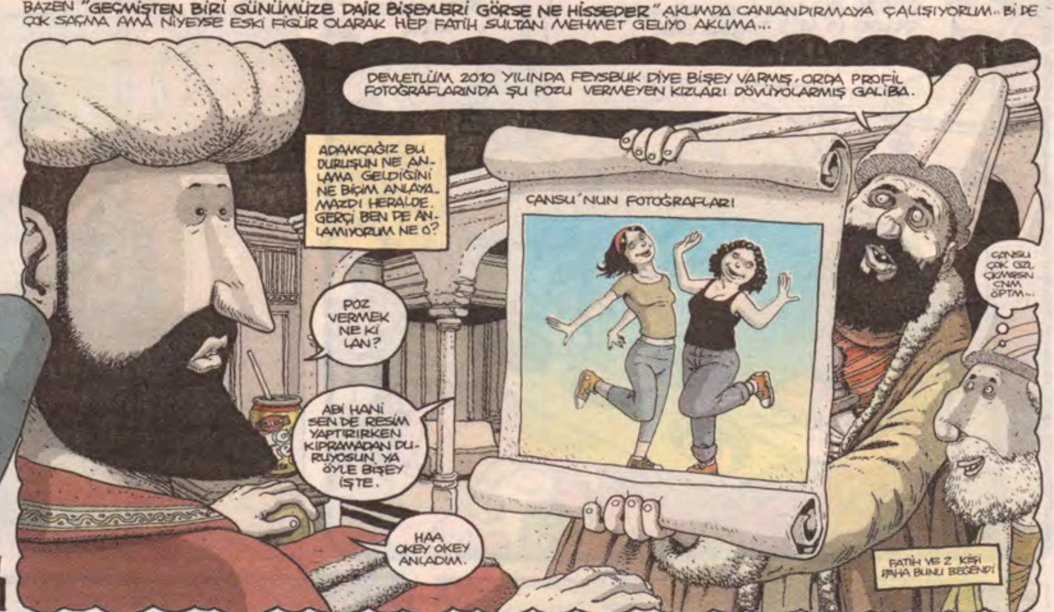
ÖYLE ŞEYLERİN HENÜZ YAPILAMAYACAĞINI İLK İDRAK EDİŞ ANLARI ÇOK YARALAYICI OLUYO... MESELA ROCKY 4'TEKİ BİLİNCİ OLAN ROBOT DÜNYADA VAR VE YETERİNCE PARAMIZ OLURSA ALABİLİRİZ SANIYODUM BEN... AMA UÇAN KAYKAY KONUSUNDA HEMEN VAZGEÇMEDİM.

BAZEN **"GEÇMİŞTEN BİRİ GÜNÜMÜZE DAİR BİŞEYLERİ GÖRSE NE HİSSEDER"** AKLIMDA CANLANDIRMAYA ÇALIŞIYORUM.. Bİ DE ÇOK SAÇMA AMA NİYEYSE ESKİ FİGÜR OLARAK HEP FATİH SULTAN MEHMET GELİYO AKLIMA...

BI TEKNOLOJİ Bİ ŞEKİLDE FATİH'İN ELİNE GEÇMİŞ (GELECEKTEN Mİ YOLLAMIŞLAR ARTIK BİLMİYORUM) VE FATİH, GÜNÜMÜZDE YAŞAYAN Bİ İNSANIN GÖZÜNDEN GÖRÜYOMUŞ ŞU AN. AMA SESİNİ ÇIKARTAMIYOMUŞ (CON MALKOVİÇ OLMAK FİLMİNDEKİ GİBİ) SADECE İZLEYEBİLİYO YANİ... YA DA DUR, O GÖZÜNDEN GÖRDÜĞÜ ADAM DA BENİM ARKADAŞIMMIŞ...

BİZ ŞİMDİ UÇAN KAYKAY YOK DİYE SIZLANIYORUZ AMA BENİ ASIL KORKUTAN ŞEY 3010 YILINDA BİRİNİN GÖZÜNDEN ŞU GÖRÜNTÜYE ŞAHİT OLMAK...

O YÜZDEN BURDAN BİLİM İNSANLARINA SESLENİYORUM... BİR AN ÖNCE BİŞEYLER İCAT EDİN BAK... UÇAN KAYKAY KONUSUNDA HİÇ ÜŞENMEM YARDIMCI OLURUM. BİLİYORUM TEKNİĞİNİ ONUN GÜNKÜ. MIKNATISI TAKTIN MIYDI MİS GİBİ OLIYİ...

uğur gürsoy

Yetiştiremediğim için eski işlerimi yayınlıyorum.

ben — ALPAY ERDEM

• Merhaba.

• **Seçilmiş En Güzel Dualar** nedir. **Best of** gibi.

• Bu **Galatasaray**'a **Galatasaray** demek gerçekten çok mu zor ki bu **Galatasaray**'a ekseriyetle **Galaasaray** diyor bu insanlar.

• **Bozuk bir saat bile günde en az iki kez doğruyu gösterir** iyimserliğindeki insan, bardağın yarısına **dolu** demekten de yüksünmesin.

• Ulan arkadaş, hiç ünlü olmayıp da zırt pırt telefon numarasını değiştireni hiç anlamıyorum. Nedir bu afra tafra. Ben bile misal az ünlü'den birazcık daha ünlü bir insan'a geçiş yapmış bir insan olarak telefon numaramı değiştirmiyorsam sen niye değiştiriyorsun a ibine çok affedersin. Ne gibi çok geçerli bir sebebin olabilir. Bence sen hep böyle bir işler çeviriyorsun, acayip sinsisin.

• Nerede bir, dışarıda tam böyle çok beklettiği için o arkadaşının anasına küfrederken yakalanan bir insan var, kim ne derse desin orada, çok ama çok güzel bir insan var. Onun suratı köşeli, gözleri çakır.

• **MARC ANTONY'NİN ÇİLESİ**

birinci bölüm

- Alo, Marc Antony'yle mi görüşüyorum?

- **Evet ben Marc Antony**.

- Marc bey, ben Sinop'un Dibekli köyünden sıska Necip.

- **Buyrun Necip bey**.

- Marc bey aslında sizi böyle bir şey için hiç rahatsız etmek istemezdim, fakat artık sizin de bilmeniz gerektiğini düşündüm.

- **Nedir bilmem gereken**?

- Marc bey burda dozdoz Hasan diye bir arkadaş var.

- **Dozdoz mu**?

- Evet, dozdoz. Çocukken çok ağlak bir çocuk olduğu için dozdoz demişler, öyle de kalmış. Şu anda kendisi kırkiki yaşında.

- **Necip bey sizi dinliyorum, nedir mevzu**?

- Marc bey çok afedersiniz ama bu dozdoz Hasan dur durak bilmeksizin kaavede sizin hakkınızda hep ileri geri konuşuyor. Sürekli ama. Takıntı yapmış sizi. Çok ağır küfürler ediyo.

- **Necip bey farkında mısınız bilmiyorum ama ben bir dünya starıyım. Dünyaya mal olmuş bir insanım. Sevenimiz de olur sevmeyenimiz de, bu gayet doğal. Ben bilmem hangi köyde bir vırtgel ağızlı varmış bunları düşünemem ki**.

- Ama abi sürekli diyorum ya. Az küfür etseydi aramazdım. Vicdanım el vermedi artık. Marc Antony'nin anasını s.kiyim diyo her yerde.

- **?!. Peki Necip bey, iyi günler diliyorum size.**

ikinci bölüm

- **Alo, Necip beyle mi görüşüyorum**?

- Kimsin!

- **?!. Selamlar Necip bey, ben Marc Antony.**

- Ooo, Marc bey nasılsınız?

- **İyi n'oolsun öyle bir arıyim dedim.**

- Dozdoz Hasan'ı merak ettin di mi?

- **Ya çok mu şey yapıyo ya .rospu çocuğu. Gece uykularım kaçtı yemin ediyorum**.

- Abi çok şey yapıyo. Yengeye dil uzatıyo. O Jennifer Lopez'i domaltıp g.tünden s.kicem diyo.

- **Ne**!. **Lan oğlum sen her duyduğunu bire bir aksettirmek zorunda mısın bana**! **Karımdan bahsediyoruz burda şerefsiz**!

- Abi elçiye zeval olmaz.

- **Bu nasıl elçilik oğlum**! **Ayrıca ne abi'si lan, Marc bey diyceksin bana**! **Hangi köydü bu kardeşim**?! **Bak o dozdoz'un nasıl ben .mına koyuyorum, herkes de seyretsin**!

- Mardin'in Eşkin köyü.

- **Ne Mardin'i lan, ne Eşkin'i**!. **Başka bir şey dediydin ya sen bana, başka bi köy dediydin**! **Alo**,.. **alooo**,.. **ses gitti**,.. **aloo**... **Vay babasının düşmanı s.kilesicesi seni be**!

- dııt... dııt... dııt... dııt...

• Mikserinde sadece ayran yapan tam candır.

• O değil de bisikletimle köylerden geçerken ya yabancı turist zannedip **hello vat iz yor neym** falan diyorlar, ya da **birader Yalıköy neresi** diye adres soruyorlar. Ortası yok. Hiçbir zaman olmadı. Olamadı.

• Duyduğuma göre Güllaç'ın ilk adı Güllü Ayşe'ymiş. Zaman için de Güllayşe, Güllayş, Güllaş derken en sonunda Güllaç olmuş. Eğer bu doğruysa bu da bizim milletçe ne kadar işin kolayına kaçan bir yapımız olduğunu göstermiyorsa başka da hiçbir şey göstermiyordur bence derim ben.

• Bence **kılıç çiçeği**'ne gereğinden fazla önem veriliyor.

• Peki kimin **çıra**'ya karşı bir zaafı yok. Kim onu gördüğü yerde satın alıp onu yakmak istemiyor. Ben yakmadan önce bir de kokluyorum.

• Açık havada asfalt delen belediye işçisinin kafasında kask niye var.

• Son olarak, üzerine giydiği tişörtünün yaka kısmında kapı arkası askısı ucu kabarıklığı olan insana ben güvenirim. Onun bence gerçekten kalbi çok temiz olur, o karıncaya bile zarar vermeyecek tipte bir insan olur.

• Sevgilerimle.

Stand-Up
Her Perşembe / **Taksim** Old City Comedy Club / Saat: 21.00 / bilgi: 0212 244 28 96

alpayalpayalpay@gmail.com www.alpayerdem.com twitter.com/alpayalpayalpay

BARIŞ VE DİĞER ÖBÜR HERKES

OKY

Bunu sürekli söylüyorum ama gerçekten kafam iyice karıştı artık...

Özgürlükten de dem vurmıycam, herkes özgür olmak ister.

Mesele kendi yaşamak istediklerim için başkalarını kırma ihtimalim.

Artık hayatımda Ceyda olmasına rağmen, ta en derinlerimde sakladığım Ezgi takıntım yeniden hortladı.

Ne kadar kontrollü davransam da yanlış bişiy yapıcam diye çok feci ödüm kopuyor...

BARIŞ...ŞİMDİ EZGİ GELİP SANA "BEN SENİ SEVİYORUM" DESE, BENDEN AYRILIP ONA GİDER MİSİN ?..

AA?! EZGİ BANA NİYE ÖYLE BİŞİY DESİN Kİ ŞİMDİ CEYDA?..

AL İŞTE BAK! "HAYIR TABİİ Kİ GİTMEM" YERİNE EZGİ'NİN SANA BÖYLE BİŞİY SÖYLEME OLASILIĞIYLA İLGİLENİYOSUN!

NİYE ŞAŞIRIYOSUN Kİ BUNA BU KADAR... CEVABI ÇOK BASİT.. BARIŞ BENİ SEVİYO ÇÜNKÜ...

HAYIR! BARIŞ SENİ FİLAN SEVMİYO ÇOK YANILIYOSUN.. SADECE NE YAPICAĞINI BİLEMEDİĞİ Bİ DÖNEMDE KARŞISINA ÇIKTIN O KADAR.

HAHAHA HAYATIMDA BU KADAR KOMİK BİŞEY DUYMADIM. SENLE KARŞILAŞINCA MI NE YAPCAĞINI BİLMEYE BAŞLADI...

MUÇK MUÇK

SENİN İÇİN NE KADAR ZOR OLSA DA BUNU KABULLENMELİSİN. O KİMLE VE NERDE OLURSA OLSUN SADECE BENİM İÇİN HEYECANLANIR DİMİ BEBİŞİM?

HAH!.. ANCAK BUNDAN ANLARSIN ZATEN. IYYY...

SEN BENCE KENDİNDEN BAŞKA BİRİNİ DÜŞÜNECEK KAPASİTEDE BİRİ DİİLSİN... SANIRIM ÇOK POHPOHLAMIŞLAR ZAMANINDA SENİ "ŞÖYLE GÜZELSİN BÖYLE GÜZELSİN..." ÖYLE DİİL Mİ BARIŞ?.. SEN DE BİŞİY SÖYLESENE...

YA BEN KARIŞMASAM.. SİZİN ARANIZDA BİŞİY SONUÇTA...

AY AY AY... Bİ DE KOMPLEKSLİ BİŞİYMİŞ BU YAA...

OLABİLİR NE VAR?! BÖYLE YILIŞIK DİİLİM EN AZINDAN...

ÜF BARIŞ NİYE BU KADAR SÜRE YALNIZ BIRAKTIM Kİ SENİ BEN... SAÇMASAPAN İNSANLARI DOLDURMUŞSUN HAYATINA BAK!..

..Y.. A.. AMA NİYE ÖYLE DİYOSUN CEYDA ASLINDA ÇOK İYİ Bİ...

AHH!.. ÖFF ÇEK ŞU DİZİNİ BE!

BARIŞÇIIIM... BU KADAR KONUŞTURTACAĞINA NİYE EN BAŞINDAN "BEN ASLINDA BAHAR'A HASTAYIM" DEMİYOSUN BUNLARA HAYATIM?

Ö... ÖYLE MİYİM?

AA... TABİ Kİ ÖYLESİN BEBEĞİM!

BAHAR Bİ SKTİRİP GİDER MİSİN LÜTFEN!

ÜHÜHÜ BARIŞ KANMA ŞUNLARA NOOLUR HİÇBİRİ GERÇEKTEN SEVMİYO SENİ... NE BİÇİM ARKADAŞLARIN VAR YA. HÜHÜ!

İSTEDİĞİNİZ KADAR ZIRLAYIN HİÇ BİRİNİZE BIRAKMIYCAM ONU... HODRİ MEYDAN ABİ!..

BARIŞ.. HALA UYUYO MUSUN OĞLUM HEEY!

TAK TAK TAK!

TAK TAK TAK!

BARIIŞ

GELDİİİM Bİ SANİYEE ...

HİHİHİHİ SÜPRİİİZ !..

EZGİİ...

GIRRRÇ

YA SEN BENİ HİÇ ÖZLEMEMİŞSİİİN...

N... NERDEN ÇIKARDIN EZGİ NİYE ÖZLEMİYİM...

ÖZLEMEMİŞSİN İŞTE SURATINDAN ANLAŞILIYO... NİYE TEDİRGİNSİN BÖYLE, KIZ ARKADAŞIN YÜZÜNDEN Mİ?..

HAA YOOO... SADECE DAHA KENDİME GELEMEDİM ONDAN... VALLA BAK.. KAPIYI AÇIP BİRDEN SENİ ÖYLE KARŞIMDA GÖRÜNCE ŞAŞIRDIM SADECE...

ATMA BARIŞ... KIZ ARKADAŞIN BİZİ BÖYLE ODADA GÖRÜR DİYE KORKUYOSUN, TANIMIYO MUYUM SENİ... AMA PANİK YAPMANA GEREK YOK İŞTE! BAHAR'LA KUMSALA GİTTİLER DİYORUM YOKSA GELİR MİYİM BURAYA. AŞKOLSUN, NİYE SENİ ZOR DURUMDA BIRAKIİM...

NE ZAMAN GİTTİLER PEKİ? YA ÜF EZGİ BİLMİYOSUN ÇOK ACAİP OLAYLARIN İÇİNE SOKTUM GALİBA KENDİMİ!

NASI? DUR DUR BEN ÇIKIP DIŞARDA BEKLİYİM BARİ SENİ. RENGİN GİTTİ OĞLUM!

KIZMIYOSUN Dİ Mİ EZGİ?

SAÇMALAMA BARIŞ. AAA BÖYLE SÖYLERSEN KIZARIM.

SAOL.

ÇOK MU KISKANÇ, NİYE BU KADAR ÇEKİNİYOSUN PEKİ?! KAHVALTIDA KONUŞTUK BİRAZ, ÇOK ŞEKER Bİ KIZ... HİÇTE ÖYLE KORKULCAK BİRİ GİBİ DURMUYO...

YA YOK O ÖYLE BAŞKASINA İYİ DAVRANIYO DA NE BİLİİM BANA KARŞI BİRAZ ŞEY... ÇOK FAZLA TRİP ATIYO...

E NORMAL BİŞİY CANIM, ÇOK BÜYÜTME SEN DE... KIZ ARKADAŞIN SONUÇTA... AMA YANİ BEN DE ARKADAŞIMI GÖRMEYE GELDİM BURAYA... BUNA DA BİŞİY DEMEZ HERALDE...

NE?! ..DER Mİ?..

YA YOK... ASLINDA İSTANBULDA BÖYLE DİİLDİ. BURDA Bİ TUHAF OUDU.

NEYSE NEYSE HADİ... SEN FAZLA GERGİNSİN.. BEN ÇIKIYORUM DIŞARDA OTURURUZ O ZAMAN. HADİİİ GERİLME BAKİM GERİLME OUVVV!..

TRIK!.. GIRRRÇ!

EZGİ...

CANIM...

YA İYİ Kİ GELDİN, ÇOK ÖZLEMİŞİM BEN SENİ!

GIRRRÇ

Tribal

Enfeksiyon

Cengizüstün.

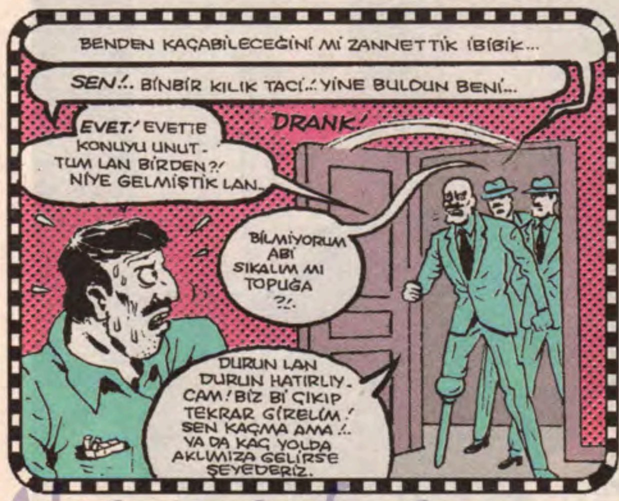

AYRINTILAR

METİN FİDAN

-İŞ MACERALARI-

1- BERBER

Çalışmaktan, korkmuyodum elbette. Seviyodum çalışmayı, hayâllerimde vardı çalışmak. Bi gün paldır küldür, şevkle çalışmaya başlayacak, ve hayatımın en nefis işini yapacaktım. Fekat önce, asıl çalışmalarıma başlamadan evvel, ev bütçesine katkıda bulunmak için sevmeden de olsa bi işte çalışmak gerekiyodu! Böylelikle, bi yakınımızın tavsiyesiyle Kadıköy'deki bi Berberde, ilk işime başladım. (Daa öncesinde, mahallede "niyet" çektirmiş ve çatapat felan satmış, bayaa da bi para kazanmıştım ama, onu sonra özel olarak anlatmayı düşünüyom.) İlk maaşlı, daha doğrusu "haftalıklı" işim, Berber'dir!

Henüz ilk günümde, arka taraftaki sakal traşı için sıcak su kaynatılan küçük bölmede, gizlice ağladım! (Bu ağlama refleksi, sonraki sevmediğim işlerde de kendini göstermiştir. Bi köşeye çekilerek, gizli hıçkırıklara boğulmuşumdur!) Beni derin kederlere itip, yanaklarımı sulayan mesele şuydu: Özgürlüümü kaybetmiştim çünkü. Sokakta raatça dolaşma, arkadaşlarla orda burda takılma özgürlüüm yok olmuştu. Tabii "özgürlük" denen şeyin asıl anlamını, o günlerde kesinnikle bilmiyordum. Neyse, ikinci gün biraz rahatladım, ve hıçkırıklar yerini, derin iç çekişlere bıraktı. Yerdeki saçları süpürüyor, ustaya makas uzatıyor, örtüleri silkeliyor, biraz oyalanıyordum. Bi Berber'de çalışmanın en gıcık taraflarından biri, az önceki görevlerinizden geri kalan zamanda, Usta'yı seyretmek mecburiyetinde olmanız! Böylece, saç kesmenin inceliklerini öğrenecek, ilerde belki bi berber olabilecektiniz! Yalan diil; aklımdan galiba bi kere, "ilerde berber olursam harika olur lan" diye geçmişti. Fekat sonra, makas kullanmayı sevmediğimi anlamıştım. Çok karmaşık geliyodu bana, öyle şıkır şıkır makas oynatabilmek. Ve bence, ustalar da zaten işi öğrenip kapalım diye diil, boş durmayalım diye onları ayakta seyretmemizi istiyolardı. Yoksa manyak mı, niye işini kapmamı istesin adam. Dükkanda dört tane usta var, hepsi patrondan maaş alıp, akşam evlerine ekmek götürüyo! Bi tane usta hele, 70 yaşında! Kimseye işlerini öğretip de emanet etmek gibi kutsal bi amaçları olduğunu sanmıyodum!

Sonraki işlerimde de sıklıkla karşılacağım iki iğrenç iş-dünyası olayını, ilk kez Berber'de yaşadım: Birincisi, "para bozdurmaya" gitmek! "Oğlum, koş bozdur gel şunu" cümlesi, rüyalarıma girecek kadar korkunçtu! Çünkü, kimse bozmuyodu! Bi de, "Semih ağbi gönderdi dersin!" filan derler ya; o hiç işe yaramıyodu. Kim göndermişse göndermiş, adamda yoksa bozuk, ne yapacak. Elimdeki dev kağıt parayla, tarifsiz acılar içinde esnaftan esnafa koşturuyor, "Allaam noolur yav, bu para birdenbire bozulmuş olsun!" şeklinde saçma dualar ediyodum. Ayrıca, nereye kadar arayacağımı da bilmiyodum. Bostancı'ya kadar yürüyebilir miyim mesela bozdurmak için? Geri dönsem, "hani lan bozdurmamışsın" diyecekler! Neyse ki bi esnaf -belki de halime acıyarak- o da sadece ikiye bölerek ancak, bozuyordu. Sonra, o bölünenlerden birini bozdurmaya gönderiyolardı tekrar. Tanrım, işkence! Küçük bedenim, küçük aklım dayanamıyodu buna.

Biraz neşeli, böyle kih kih diye sırıtmamı sağlayacak ilginç olaylar da olmuyo değildi. Bi gün Berber'e, iki tane Japon turist geldi. İlginç olan şey; Japonları kısa saçlı biliyodum ben. Bu adamların kesilip yere düşen saçlarını, süpürdükçe süpürdüm. İki kova saç çıktı Japonlardan!. Aslına bakılırsa, saç süpürmeyi seviyodum. Çünkü süpürmesi kolaydı, süpürge yağ gibi kayıyodu; hafifti ayrıca saçlar! (Bi Dekorasyoncu'da çıraklık yaptığım işte, moloz süpürmüştüm yerden meselâ, örnek!) Bu arada, bütün bunlar olurken, pek yalnız değildim. Başka bi çırak daha vardı benimle beraber! O çocuk, sanki berber olmaya daha istekliydi. Veya sadece, hırs yapıyor da olabilirdi! 10 yaşlarındaki iki çocuk, hayatta ne olmak istediklerini nerden bilebilirler? O, biliyo gibiydi sanki! O bilgiçlik, o inanç, gözlerinden okunuyodu, ve bana çeşitli konularda üstünlük sağlamaya çalışmaktaydı. Hattâ bi kaç kere, "ver, ben gidip bozduriyim!" diyip paraları elimden kaptı. Çok sonraları, zekice bi hamle yaptığını anladım. Çünkü para bozdurmak ne kadar berbat bi görev de olsa; dışarıya çıkıp çarşıda dolaşmamızı sağlıyor, ustanın yanında dikilip kıllı enselere bakmaktan kurtarıyordu bizi. Gene de, ortak noktalarımız çoktu diğer çırakla. İkimiz de karateyi seviyoduk! İkimiz de evden yarımekmek arası domates-peynir getiriyoduk öğlen için. Ve ikimiz de, kıkırdamaktan hoşlanıyoduk!

Kadıköy çarşıdaki o Berber'de, bi gün, öyle bi kıkırdadık ki, aradan yıllar geçtiği halde, niçin kıkırdadığımızı, hangi sebeple o gülme krizine tutulduğumuzu çözemedim! Belki, traş olan komik bi adamı birbirimize göstermiş, sonra gizlice gülmeye başlamıştık? Belki aklımıza daha başka bişey gelmişti. Hiç bilmiyorum! Çok nefis hatırladığım ise; kıkırdama ve sırıtışlarımızın Ustalar tarafından fark edilmemesi için, can havliyle dışarıya kaçıp, hemen yan taraftaki camiinin koridoruna dalıyorduk! Bunu, sırayla yaptık elbet. İlk iki buçuk saat, dükkânın içinde, ayrı köşelerde gizlice kıkırdamıştık: Kafamızı öne eğiyor, böylece bir süre sakinleşiyor, birbirimizin yüzüne baktığımız an, tekrar gülme şokuna tutuluyoduk! Neye gülmüştük Allahım?! Belki de hiç komik bişii değildi, saçma bişeydi! Bi süre sonra, komik sandığımız o olayı da unutmuştuk zaten. Artık, acı vermekteydi! Sancılı bir ishâl olmuş ve acilen zıçmamız gerekiyormuş gibi, kıvranarak tuvalete koşturuyor, orada biraz gülüp dönüyoduk. Ama çakılacaktı, anlıycaktı ustalar. Maalesef, duramıyoduk! Bi ara kavga ettik bi köşede: "Gülme lan!", "Gülmesene oğlum!", "Ne gülüyon lan, yapma!" şeklindeki tehditlerle, öfkeli bakışlar attık birbirimize. Sonra bi düğmeye basılmış gibi aniden kıkırdayarak, tekrar camii avlusuna koşturduk sırayla! Herneyse, o gün, şiddeti azalarak da olsa, akşam geç vakitlere dek sürdü, uzaktan bakışarak kıkırdaşmamız. Gerçek bir hastalıktı! Çocuklara özgü, bir delilik kriziydi belki!

Akşam olduğunda, onun evi çok uzak olduğundan o erken çıktı (yine kafasını gizlice öne eğip, sırıtarak!) ben kaldım mesaî için. Yukarıda bahsettiğim, gıcık iş-dünyası kurallarından ikincisi de, buydu: Gönülsüz katlanılan mesaîler! Ekstra bi ücret filan da almıyodum. Alt tarafı, bi çıraktım zaten! Para bozdurmaya gider, ustalara gidip lokantadan köfte-ekmek alır, bi ustanın karısının çantasını dolmuşa kadar taşır, eğer istenirse bi ustanın evine gidip boya badanaya yardım bile edebilirdim. Çıraklık, biraz böyle bişeydi. Fekat, Berber'de kapanış saatinde yapılan angarya işlerden bi tanesini, çok seviyodum: "Aynaları silmek!" Önce hafif sabunlu bezle lekelerini temizlemek, ve en nefis kısmı, gazete kağıdıyla kurulamak! Gastenin camda çıkarttığı vicirt vicirt sesine hasta oluyor, ayna parıldamaya başladıkça gururlanıyodum! (Aynalara olan ilgim, Camcı'da çalıştığım ikinci işimde, doruğa çıkacaktı!) Sonra, bir iş klâsiği, gidip çöpü, sokaktaki büyük çöpe döküyosun. Kepenkleri çekiyosun. Küçük, beyaz önlüğümü çıkarıyorum üzerimden, ve günün en güzel sözü: "İyi akşamlar usta!"

Henüz, "ev geçimine katkıda bulunma" gerçekliği, aklıma iyi dank etmemişti! Annemin kafama terlik (bi de tuzluk!) fırlatabileceğini unutup, Berber'deki ilk haftalığımı kendime harcadım: Gidip seyyar satıcıdan, bi Hesap Makinesi aldım! O günnerde hesap makineleri, laptop bilgisayarlar gibi havalı şeylerdi; zengin çocukların kollarında minicik tuşlu hesap makineli saatler bile vardı. Fekat bi süre sonra, ekrana 1837837 yazıp tersten "leblebi" felan diye okumalar da heyecanını yitirdi, ayrıca hesap yapacak bişey de bulamadım!

Bi sezonluk meslek hayatım sona erdiğinde, okula başlamıştım. İlk tatilde, yeni bi iş bakınmak için dolaşmaya çıktım. Vitrinlere asılı "Çırak Aranıyor" ilanları aramak, acayip hüzünlü ve de keyifliydi: Hâlâ bi çocuk olarak özgürdüm, dolaşabiliyodum etrafta işte! Fekat birazdan bi kapıdan girip, mesaîmi başlatacaktım. Bi hafta böyle geçti, "Bulamadın mı oğlum daha" diyordu Annem. Fazla sürdüremedim bu tatlı serseriliği, ve yeni işime girdim! Eski işimdeki hatırâlarımı kalbime gömerek: Berberde "arap sabunundan şampuan yapma" anları, en sevdiğim aktivite olmuştu. Arap sabunu, renklendirici yağ ve su karışımı ile, bidonlar dolusu harika şampuanlar yapıyoduk! O günnnerden beri, şu havalı şampuan reklamlarına gıcığım zaten. Hele, arapsabunu poşetini dibinden sıvazlayarak, kovaya akıtmak yok mu, Tanrım! Bi bu işi ömrüm boyu yapabilirim diye düşünmüştüm, bi de: Kadir İnanır ve Yaman Okay'ın oynadığı "Tomruk" filmindeki, keresteleri yukarıdan nehire yuvarlama işini!. (Haftaya: "Camcı'da, büyük camları taşırken kullanılan vantuz, hiç ilgimi çekmiyor

YAVUZ ÖZTÜRK

4. sayfadan devam

yanımızdan geçen beyaz kartaldaki kalabalık aileyle göz göze geldim. Arabayı hızlandırdım. Yol boştu, beyaz kartal çok geride kalmıştı, uçarcasına Assos'a gidiyorduk. . "Gece denize çıplak gireriz dimi Umut?" diye sordu aniden. Zaten kendisinden hayırlara vesile olacak bir talep gelmesini beklemiyordum ama mutluluğunu da bozmak istemedim. "Bakalım, kısmet..." dedim. Bir çığlık attı, beni öptü " Çok güzel olacak. Yıldızların altında tamamen baş başa olacağız. Sen, ben ve doğa... Tamamen özgür olduğumuzu hissedicez" dedi. Direksiyonu birden Assos'tan Yozgat'a kırsam ne yapar acaba şimdi diye düşündüm. Ya da Uşak'ın Eşme ilçesine, Çankırı'ya veya Siirt Zivrik'e... "Oralar da doğa, oralar da tabiat, oralarda da senle beraber, baş başa olmak istiyorum, orda tatil yapıcaz" desem ne yapardı acaba? Camdan fırlayıp, şarampole atardı kendini gibime geliyordu. "Kısıtlı alanda coşmak, dar alanda özgürlüğümüzü yaşamak zorundaydık, bunu ben de biliyordum ama bu alanın yıllar geçtikçe daha da darlaşması, daha da küçülmesiydi beni kaygılandıran. Özgürlük alanımız küçüle küçüle Doblo'ya kadar düştü. Modern insan dediğimiz kişi arabasının iç hacmi kadar alanda özgürdür, ya da sitedeki apartmanın yüzölçümü kadar bir alanda. Yakında sadece bilgisayar ekranın inçi kadar özgür olacağız. Teknoloji ilerledikçe insanlar makineleşmedi, insanlara makine satıldı." dedim ve gazı kökledim.

"Off Umut geçen hafta adaklık koç almaya giderken de bunları anlatmıştın. Oskar ödüllü muhalif belgesel tadında konuşmayı kes artık. Tatile gidiyoruz işte, ne yapalım şimdi?" diyip sigarasını suratıma üfledi. Haklıydı, geçen hafta adaklık canlı hayvan almaya Beylikdüzü'ne gitmiş ve Doblo'nun arkasında bir koçla annemlerin evine dönmüştük. Ben kestirtmeyecektim ama annem zorla kestirtmişti kınalıyı. "Bir gün hayallerimi gerçekleştirebilirsem koç kesicem, koç!" demiştim yıllar önce küçük bir çocukken ve annem de duymuştu bu adağımı. Ve birçok konuda hassas olmayan anam, adak konusunda son derece hassastı, Doblo'yu aldığımdan beri bana rahat vermemiş başımın etini yemişti. G.tünden zeytinler saça saça bana bakan hayvanı, annem sayesinde Beylikdüzü'nden getirip evin arkasındaki arsada öldürmüştük.

Bi bacağı fakire fukaraya verdim, bir bacağı annemlere, bir bacağı sevgilimin kuzişine, bir bacağı da kasapta doğrattırıp, jelâtine sardırdıktan sonra Doblo'nun arkasındaki mini buzluğa koydum. Geri kalanı da komple kavurma yaptırıp kışın üzerine yumurta kırılıp yenmesi için evdeki dip frize attım. Bir koyuna ben bunları yaptım dostlarım. Hayvanın bir bacağı hemen arkamda, mangalın, kömürün, faraşın yanındaydı konuşmak gereksizdi.

Birden frene basıp, el frenini çektim. Arabadan inip, ters istikamette otobanda koşmaya başladım. Yol kenarında Zeytinyağı satan bi köylü görmüştüm. Zaten zeytinyağı başlı başına uzun bi ömür vaadi içindeyken bi de bunun köylüden, yani dalından olması beni çok etkilemişti. Bana birazdan ölümsüzlük iksiri satacak olan Lokman Hekimim, güneşin altında 2.5 litrelik pet şişelere doldurduğu zeytinyağlarını satıyordu. "Gerçek zeytinyağını bunlar satıyor, marketlerden aldıklarımız hep katkılı, boyalı" bilgisi ile en siyahını, pet şişesi en içine göçmüşünü satın aldım köylüden. Tam parayı verecekken, geri çektim ve "yaş kaç dayı?" diye sordum. Öyle gürültülü bi öksürük nöbeti geçirdi ki ağzında bi ara ciğerinin ucunu gördüm. Ciğeri geri yutup, yere tükürdükten sonra "49" dedi. Biraz konuştukça pet şişeleri nerden bulduğunu sordum. O kadar çok pet şişede zeytinyağı vardı ki önünde içinde bir zamanlar duran kolaları kimin içtiğini merak ettim. Bütün köylü saflığı ve yöresel şivesi ile hepsini kendisinin içtiğini, tam bir kola tutkunu olduğunu söyledi. Fanta kapağıyla kapatılmış, koka kola şişesindeki zeytinyağını satın alıp, arabaya döndüm. Kapağını açıp bir yudum aldıktan sonra üzerine bi sigara yaktım, gaza bastım.

"Her şeyin artık birbirine bu kadar çok girmesinden öyle sıkıldım ki; dünyadaki bütün her şey, pet şişedeki doğal zeytinyağı gibi. Bize sunulan bişeyden asla emin değiliz. Yararlı sandığımız besinler bi anda zararlı çıkabilir, hijyenik sandığımız ürünler bi anda kanserojen olabilir yada okuduğumuz bir haber yalan çıkabilir. Ya da bunların tam tersine gerçekten de yararlı, hijyenik ve doğru olabilir. Bunu asla bilemeyiz. Kimse neye güveneceğini tam bilmiyor. İnsan evlatları olarak o kadar çaresiz bırakıldık ki sınırlı alanlar yaratıp içinde sevdiğimiz kişilerle çok yaşamaya çalışmaktan başka bir çaremiz yok. İşte bu yüzden Doblo aldım bebeğim" dedim. "e iyi işte, fena olmamış" dedi.

Assos'a varmak üzereydik, son 1 saattir hiç konuşmamıştık, ben araba sürmüştüm o da uyuklamıştı. Bir zamanlar Aristo'nun yaşadığı topraklara etimizle, mangalımızla, Doblo'muzla girmiştik. Uyandı, Behramkale'deki muhteşem manzarayı gördü. Çok mutluydu, bi sigara yakıp radyoyu açtı. Bu yaz en sevdiğimiz şarkı olan "poşete yazık" çalıyordu. Mutluluğu perçinlensin diye "ver sesi, ver sesi, tesisat güçlü, kaldırır." dedim vitesi değiştirirken. Kendimden, yaptıklarımdan asla utanmıyordum sadece çağımın gerçeklerini yaşıyordum. Tatil başlamıştı.

UYKUSUZ
Haftalık Mizah Dergisi | 26 Ağustos 2010 | Sayı: 156
Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Nuri Açar (nuri@uykusuzdergi.com)

Grafik: Hakan Karataş - Fırat Yaşa - Vasıf Terim **Kaligrafi:** Şevki Sayışman
Halkla İlişkiler: Elvan Aktaş (caglar@uykusuzdergi.com) **Muhasebe:** Münire Tahirler
Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: Gemi Matbaacılık İnşaat ve Turizm Sanayi Ticaret LTD. ŞTİ. Tel: 0 312 353 29 61
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22 **Abonelik:** **Yurtiçi:** 99TL **Amerika:** 100$ **Avrupa:** 70€ **Uzakdoğu:** 120$
IBAN Numaralarımız: **TL:** TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59
USD: TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 **EUR:** TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

Amatör arkadaşların dikkatine: Gelen Kutusu bu haftalık yok. Özür dileriz.

OTİSABİ

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

